

ספר
הערב רב

הערב רב וכל המסתעף
על פי ספרי הזוהר כרך ד'

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

חוברת מספר 152

כסלו שנת תש"ע לפ"ק - עיה"ק בית שמש תובב"א

ספר
הערב רב
וכל המסתעף

חלק 26

על פי ספרי
ר' יצחק אייזיק חבר

יצא לאור בעזהשי"ת על ידי הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"
מנחם אב תשס"ד לפ"ק עיה"ק ירושלים תובב"א
ועתה יוצא לאור מחדש על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש שבט תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בראדן
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנדז
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

תוכן העניינים

כידוע בחכמת הניתוח ..... **א**

הכשבים שהיה רועה יעקב היו נשמות של אדה"ר ממש שתיקנם יעקב והעלם למדריגת ח"י ..... **ב**

צמצומי האורות ..... **ג**

וכל המתיישב ביינו יש בו מדעת ע' זקנים ..... **ה**

רביעאה אנון רישין וכו' ואנון קיימין על ישראל כלי חמס וכו', וכן הוא בכ"מ והם ה' כתות **ח**

אדה"ר כולל כל קומה שלימה דנשמות מתחי' הבריאה עד סוף העולם ..... **י**

בסודות אלו המאמרים התמוהים הנמצאים בש"ס, שבהם גנוזים עמקי חכמה העליונה והלבישו הסודות במליצות ..... **יא**

לכן הת"ח העוסקים ברזין דאצי נק' נחותי ימא שהם יורדים לעומק החכמה ..... **טו**

ערב רב שיצאו ממצרים והם שגרמו להחטיא את ישראל בעגל ובכל החטאים במדבר וגרמו גלותא למשה רע"ה ביני ערב רב וגרמו חורבן בהמ"ק ..... **כד**

אליהו הנביא שזכה למדריגה גדולה שהוא מלאך הברית ונזדכך חומרו שעולה חי לשמים שגופו הוא הי' זך ..... **כז**

את הכל רמזו חז"ל במליצות לשונם בדרך חידה להסתיר ענין עמוק זה ..... **לז**

למרבה המשרה אמר ר' תנחום וכו' מאמר זה עמוק עמוק הוא ובו מדבר מסוד עניינו של משיח ..... **מה**

ת"ח קא משתדלן לגבה בכמה בוסמין וריחין דשושנים ..... **מט**

ערב רב וכו', ופי' רבינו שם דבהון חאבו ישראל זכרנו את הדגה וכו', ר"ל שהם הגורמים .... **נ**

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וכו' ..... **נד**

אמר ר' יצחק כיון שבא זכר בא שלום בעולם ..... **נט**

ספר
זוהר המזל
דְּרָשָׁה לְחַזֵּק לִמּוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
ליום הזכרון של האשה הצדיקת
מרת בלהה בת מזל ע"ה
זוהר המזל

ספר
זוהר תיקון הכללי
על
התהלים
עם פירוש
הזוהר השלם
תיקון הכללי על התהלים
לקוטי עושים מתוך ספרי הזוהר הקדוש,
תיקוני זוהר, זוהר חדש,
סבארים בלשון הקודש שיחה שוה לכל נפש.
יצא לאור עפ"י
מספר הזוהר השלם
מהר"ל פרידמאן שי'

לא תשכח מפי זרעו
ספר
זוהר חצות
ובו ד' ספרים נפתחים:
ספר א: זוהר ההתעוררות, דיני וסגולות קריאה והנהגה
ספר ב: חצות הרשב"י, ובו ב' חלקים
ספר ג: חצות הצדיקים
ספר ד: סדר תיקון חצות, עם דברי הזוהר על התיקון
זוהר חצות

הערב רב בספרי ר' יצחק אייזיק חבר

ספר בית עולמים

לרבינו המקובל האלקי
רבי יצחק אייזיק חבר זיע"א
תלמיד הגרמ"מ משקלאוו זיע"א

בית עולמים - דף קלה ע"ב - ד"ה והאי

כידוע בחכמת הניתוח

והאי חללא שריא בין האי חללא כו'. כידוע בחכמת הניתוח שחלל הג' של המוח הוא ממוצע לנגד המקום של ב' חללים הראשונים והוא באחורי הראש וכן הדעת הוא קו האמצעי בין חו"ב ומזווג אותם ולכן כלול מב' עטרין חו"ג ימינא ושמאלא וז"ש ואתמליא מתרין סטרין כל אינון אדרין. ר"ל אדרין הם הכלים דאתבנו בז"א לקבל בהם הדעת. ומביא ראיה מפ' ובדעת חדרים ימלאו. שהוא ממלא כל אברין דגופא. וז"ש שם אח"כ כל הון יקר ונעים. ר"ל חסדים מסט' דאבא שבו יק"ר ש"י עלמין כידוע ונועם הוא מסט' דגבורות נועם דעלמא דאתי מבינה כידוע בכוונת ויהי נועם והוא אהי"ה דיודין קס"א חדרים הוא ה"ח וה"ג שהם סוד י' הויות גי' ר"ס בסוד כי ס"ר לראות ב' עיינין ק"ל ק"ל ועם כללות ב' עטרין הנ"ל הוא גי' חדרי"ם. ואלין תלתא מתפשטים בכל גופא כו'.

אף שדעת תחתון לבדו מתפשט בגופא אבל ב' מוחין חו"ב נשארים בראש מ"מ ידוע שדעת תחתון גם הוא כולל חב"ד בסוד יעקב שלימו דאבהן וכל בניינא דגופא תליא ע"י מוחין שמתפשטים בהם ע"י גידים בעצמות וז"ס כל דור ודור מישראל שכוללים ס"ר נשמות ו"ק דז"א ובכל דור יש בחי' אבות ומשה דאזיל עמהון והוא ו' דגחון שמתפשט באמצע אותיות התורה ס"ר אתוון והתפשטם בגוף הוא ברזא דג' יודין דתלת מוחין ונעשים ג' ווין שמתפשטים בכל הו"ק והוא סוד הדעת שכולל ג' מוחין חב"ד ומתפשט דרך חוט השדרה ומהם נעשה ח"י חוליות בשדרה וז"ס ח"י ברכאן דצלותא נגד ח"י חוליין כמ"ש בש"ס והוא כמש"ל שתיקונא דצלותא הוא תיקונא דדעת ברזא דזיוגא דזו"נ וידוע כי צלותא הוא ג"ר ברזא דחג"ת ג' אבהן וג' אחרונות נה"י וי"ב אמצעיות בת"ת י"ב גבולי

אלכסון והוא התחלת פרצוף הנוק' כתר דנוק' והם י"ב שעות דתליין בנוק' י"ב אבנים וידוע כי אחיזת הנחש הוא ברגל שמאל בהוד בסוד כל היום דוה שהוא קיומא דחד סמכא בעולם התוהו בנוק' דתליא בהוד וכתיב והודי נהפך עלי למשחית והוא בסוד ויגע בכף ירכו וע"י אתבנו סמכין דנחש ואחר שבירכו הסמא"ל ליעקב אז אתגבר עליו ונק' ישראל לי ראש תיקוני דדעת ואז אתתקנו סמכין ואתנטילו סמכין דסט"א כמ"ש הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב כי בעת שנק' יעקב אז הסט"א שולט וז"א בקטנות כמ"ש מי יקום יעקב כי קטן הוא ולכן אח"כ כתיב וישתחו ז' פעמים עד גשתו עד אחיו ובזה היה מוריד הארת הדעת ג' מוחין שהוא הראש שלו ונתפשט הדעת דרך ח"י חוליות שבשדרה ונתר ז' רישין דסט"א דנחש והם ג"ר דדעת שהיה בסט"א המשפיע לז"ת דילי' ונטל ממנו הדעת כמ"ש מחץ ראש על ארץ רבה כי גחלים אתה חותה על ראשו ועי"ז וה' ישלימנו לך וכתיב וישקהו כו' ואז נקצצו הרגלין דסט"א.

כידוע דרגלין תליין במוחין והוא סוד על גחונך תלך כו' וז"ס מ"ש רז"ל שדרו של אדם אחר ז' שנים נעשה נחש והני מילי דלא כרע במודים והוא כמ"ש שג' ברכות אחרונות הם בנה"י ונמצא מודים בהוד והוא שנתקלקל ע"י הסט"א וע"י השתחוואה וכריעה מוריד הארת ג' מוחין שהם נעשים ג' ווין בח"י חוליות שבשדרה שמתפשט בהם הדעת כמש"ל ולכן צריך לכוף עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה ומתתקן הוד דקדושה ואז סמכין אסתמיכו ומי שאינו עושה כן מתקן רגלין דסט"א ולכן נעשה נחש ולכן משה רבינו ע"ה הוא מאיר בגלות בכל דור ע"י הצדיקים שמתקנים בחי' הדעת הנוגע לשורש נשמותיהם והוא וו' דגחון דמתפשט בס"ר אתוון דאורייתא ונק' הולך על גחון להכניע הסט"א לקצץ רגלוי. והוא מ"ש ברע"מ אנת הוא לויתן נחש בריח דימא דאורייתא ונק' נחש כי הדעת הוא חוט השדרה שהוא רזא דוא"ו במילוי דעת כמש"ל המאיר בו' אדרין ה"ח וכללותם ביסוד ו' אכסדרין ה"ג בכללות היסוד והדעת המאיר בהם הוא הא' דמילוי וא"ו וי"ג עם מש"ה הוא גי' נח"ש ולכן לע"ל אחר שיתתקנו סמכין לגמרי ויתתקן הדעת אז יבוא משיח גי' נחש. והוא מ"ש עד כי יבא שילה וכבר כתבנו בזה למעלה. ואמר להאי סטרא ולהאי סטרא. שהוא ב' עטרין דדעת שכוללים כל ג' מוחין כמש"ל מתפשטים בכל הגוף בימינא ושמאלא:

בית עולמים - דף קלה ע"ב - ד"ה ובאינון

הכשבים שהיה רועה יעקב היו נשמות של אדה"ר ממש שתיקנם יעקב והעלם למדריגת ח"י

ובאינון אחיד כל גופא. שכל קיומא דגופא הוא ע"י מוחין וז"ס שם אהי"ה באימא דינקא לבנין ע"י ג' מוחין דבנה"י דידה שמתפשטים בז"ת ג"פ

ז' גי' אהיה וקישורא דז"ת הוא ע"י מוחין שבעולם התוהו שלא היו מוחין נתפרדו אתוון ולא היו קשורים בבחי' פרצוף. ולזה אמר דבהו אחיד גופא. ואמר ובכל גוא כו'. זה ענין אחר לומר שלא בלבד בכללות מתערבין בהם המוחין אלא אפילו בכל פרטי איבריהם שאין לך בחי' בכל הגוף שלא יהיה בו הארת ג' מוחין הנ"ל שמבלעדי זה אין להם חיות וכן בנשמות ישראל אין לך נשמה שאין לה הארה מנשמת משה רבינו ע"ה כידוע והוא היה כללא דכל ג' אבהן דרגין דחב"ד דכלילין בדעת וכללא דאדה"ר שהיה בו כל נשמות ישראל כיצד ש דמשה הם ג' אבהן כמ"ש בזוהר והם סוד ג' יודין במוחין ואח"כ בגופא הם ג' ווין ואח"כ נכללים ביסוד והוא כף היד כף של שי"ן ומ"ה דמשה הוא דז"א דאדה"ר וז"ס ג' סימנים של ישראל ביישנים מסט' דיצחק גבורות דהולכין לנוק' דלית לה מגרמה כלום ומאן דאכיל דלאו דילי' כו' רחמנים מסט' דיעקב סט' דרחמים כידוע. גומלי חסדים מסט' דאברהם חסד משא"כ אם אין בו ג' סימנים אלו הוא מער"ב ר"ב סיגי הדע"ת כידוע וענין התפשטות ג' מוחין בכל גופא הוא כי ידוע שהם בנה"י דאימא והם מתפשטים בכל פרצוף דז"א כי מפרק עליון דנצח אימא עם ב' פרקים עליונים דחסד דז"א נעשה חכמה ומפרק עליון דנצח ז"א ופרק תחתון דחסד ופרק אמצעי דנצח אימא נעשה חסד דז"א ומב' פרקים תחתונים דנצח ז"א עם פרק תחתון דנצח אימא נעשה נצח דז"א ובהם ג' מוחין הרי שהם מתפשטים בכל קו ימין וכן בקו שמאל ובקו האמצעי כידוע. וז"ש ובכל גופא אתפשטין ואשתכחין.

תאנא כו' עד ולא בעתיקא. אחר שביאר כללות גלגלתא דז"א כתר שלו וג' מוחין חב"ד בא לפרש האורות שיצאו ע"י בקיעת המוחין לחוץ ומתחיל בשערות הגלגלתא שהם היותר עליונים ותליין בגלגלתא בכתר וידוע כי הם מותרי מוחא והענין כמ"ש שכל הנהגת הגוף דז"א הם במוחין דילי' ראשו ג' קוין והוא עלמא דמחשבה ולכן בוקעים מהם השערות והם צינורי השפע בסוד מקיפים על הגלגלתא וידוע שבכל הנהגה יש פנימיות וחיצוניות והם א' מה שמתפשט לתתא אל הנבראים והב' הוא מה שנוגע לפי כוונת א"ס ב"ה לתכלית השלימות שאליו כוונה הבריאה וכפי מספר חלקי ההשגחה כך הם מספר השערות. והוא מ"ש בגלגלתא דרישא. ר"ל למעלה ובא לשלול שהרי כל הראש נק' גלגלתא שהרי אפילו העיינין וחוטמא נק' תיקוני גלגלתא וכאן שמדבר בשערות שעל הראש למעלה אמר בגלגלתא דרישא. ושם תליין אלף אלפין ורבוא רבוון כו'.

צמצומי האורות

ר"ל כפי מספר שיעורי האורות הנמצאים במוחין והם שערי אוכמין ידוע כי שם אחיזת הקליפות בסוד האי שחור אדום הוא אלא שלקה והענין כמ"ש בס"ד

דינין דדכורא תקיפין ברישא ונייחין בסופא דנוקבא איפכא וביאר הגאון בזה כי מע"ק מטבורו ולמטה נתצמצם האור מחצי ת"ת ויסוד ומלכות ונשאר ביסוד ולכן רישא דז"א שעומד בחצי ת"ת הוא במקום ריקן וכן גופא דנוק' נגד מלכות ולכן הם דינים גדולים כי כל צמצום הוא דין ונודע שאין אחיזה לחיצונים אלא במקום שנתרוקן האור ולכן במות האדם ונסתלק הנשמה ולא נשאר רק הבלא דגרמא לבד הוא מטמא אבי אבות הטומאה וסיומא דז"א ורישא דנוק' עומדים נגד יסוד דע"ק ששם הוא מים לכן הם מתבסמין ביותר כן כתב הגאון שם יע"ש וז"ס גדלות השערות במקום הזה שהשערות הם מסוד צמצום אורות המוחין ועליו רמזו בפ' ויחי עד דלא מריט דא רישא דמארי ולא גליש למטרוניתא וכמו שהארכנו בזה בריש האדרא וגידול השערות בגלגלתא כי שם הוא האי טלא וגוון סומקא דבי' מסוספיתא דלהון נפיק עשו איש שעיר וכמ"ש רז"ל מ"ט עיזי מסגי ברישא והדר אימרי כברייתו של עולם ברישא חשוכא והדר נהורא והוא אוכמא גוון חשוך והם הקליפות שיצאו מעולם התוהו כמ"ש והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך כו' ואח"כ ויאמר אלקים יהי אור ונתגלה ע"ק שתיקון המלכים ע"י רישא חיוורא והוא סוד הכשבים שהיה רועה יעקב וכל עסקו ללבנא שערות דז"א ע"י שערות דע"ק כמ"ש מחשוף הלבן אשר על המקלות.

והענין כי השערות דגלגלתא הם אותיות התורה כמ"ש לקמן דתליין מינייהו דכיין דאורייתא כו'. והם אותיות השחורים והקלף שהאותיות דבוקים בו הוא החיוורא דע"ק המתפשט לגלגלתא דז"א וע"י זה מתקשרין אתוון משא"כ בעולם התוהו שלא נתקשרו בחיוורא דע"ק אז אתפרדו אתוון וז"ס מ"ש ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים כי ע"י שנאמר יקוו המים מתחת השמים ונעשה צמצום מטבורו דע"ק ולמטה נעשו השערות שחורים כמ"ש בשם הגאון ולכן ע"י אלו מיין קדישין אתחוורו שערי ונודע כי הכשבים שהיה רועה יעקב היו נשמות של אדה"ר ממש שתיקנם יעקב והעלם למדריגת ח"י והם ממש אתוון דאורייתא אש שחורה ע"ג אש לבנה ונודע כי השערות בעיקרן במקום קיבועם בגלגלת הם חיוורין רק כשמתפשטים נעשין אוכמין והטעם כי במקום קביעותם הוא ביציאתם מן המוחין ברהטים רהיטי מוחא ומתמתקים ע"י משא"כ כשמתפשטים אז מתגברים הדינים ולכן אסור לרבאה שערי וצריך להעביר אותם ואז אין להם חיבור בגלגלתא ומתפרדים בסוד יתפרדו כל פועלי און ונשאר רק קוצין תתאין דלהון לבד חיורין וז"ס והכשבים הפריד יעקב סט' דחיוורא לבד ואוכמין לבד וז"ש והיו העטופים ללבן אותם שמתפשטים בזמן אריכות גידולם והם דינא קשיא כמ"ש העטפים ברעב כו' אחוריים דהוי"ה אלקים כידוע והוא חולקא דילהון בסוד שעיר המשתלח אוכמא כמש"ל והקשורים ליעקב אותם הנשארים בחיבורא

בגלגלתא שהם חיוורין ונק' כשבים כמש"ל. וידוע כי ע"י שעיר לעזאזל הסט"א מתפרד מן הקדושה והוא סוד גילוח השערות הנ"ל דמריט רישא דמארי'.

ספר ביאורי אגדות [אפיקי ים]

לרבינו המקובל האלקי
רבי יצחק אייזיק חבר זיע"א
תלמיד הגרמ"מ משקלאוו זיע"א

ספר ביאורי אגדות (אפיקי יס) – שבת דף קד ע"א

וכל המתיישב ביינו יש בו מדעת ע' זקנים

בא חבקוק והעמידם על אחת וצדיק באמונתו יחיה שנק' חי כידוע, וחיותו תלוי בזיווגא דזו"נ כאשר ישראל קשורים במהמנותא בתורה שבכ' ושבע"פ ואז הוא בן איש ח"י וכו'. וכל האמונה הוא בנ' ש"ב של התורה אמרות ה' אמרות טהורות מזוקק שבעתיים וכו' (תהלים יג ז), והם בסוד אתוון דיחודא דשמע ישראל ובשכמ"לו, שהם ה' תי' בתורה שבכ' בשמע ישראל, ו' תיבות בשכמ"לו בו' סדרים תורה שבע"פ, ות' אחד באמצע י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם י"ג בריתות דיסוד שבהם מתחברים דו"נ והם כלולין זה בזה, ק"ש שחרית וערבית הם נ' בדכו' ונ' בנוקבא ששער הנ' הוא נעלם ותחסרהו מעט וכו', וכל האמונה הוא בק"ש. ושל הנוק' שם בסופה רגלי' יורדת מות ולכן רגלי' נכפפים וז"ס שאומרים בשכמ"לו בחשאי מפני פחד החיצונים, ורק ביוה"כ שאז עלמא דחירו שלטא יובל דלעילא אומרים בקול רם שאין לשטן שליטה ביוה"כ. ואחיזתם ברגלין דנוק' כי שש כנפים הם ו"ק דילה ואמרו בפ' א"ד (מגיגה יג ע"ב) כ' אחד אומר שש כנפים וכ' א' אומר ארבע כנפים כאן וכו' כביכול נתמעטו כנפי החיות ואמרו שם אותם שמכסות רגליהם וכו' שנא' וכף רגליהם וכו'. והוא שכ"ז שרגלין דילה הי' מכוסות בכנפיים שהוא סוד הארת אימא שם אהי"ה דההי"ן גי' כנ"ף סוכת שלום דפריסת גדפהא וכו', אז לא הי' החיצונים יכולים לאחוז ברגלין דילה שהוא סוד סמך דסומך לנופלים כמו שית' לפנינו בס"ד. וכאשר נחרב בהמ"ק אז נתעלם הגנת אימא מרגלין דידה, ואז נתגלו רגלין דידה ככף רגל עגל שסדוקות למטה בסוד תוקף הגבורות כמ"ש למעלה בשם רבינו. וכמו שהי' בנוק' כן נעשה אח"כ בחיות שביצירה ולכן נתגלה בהם הרגלין ונתמעטו כנפי החיות, ולכן גם הנוקב' הוצרכה לכפוף רגלין דילה.

ולכן נק' נפילה בגלותא, והוא סוד האמונה בתורה שבע"פ דנפלת בגלותא בין ערב רב בדרא בתראה בעקבות משיחא, שרבו הרשעים המינים הרוצים לעקור תחומי תורה שבע"פ ומכחישים באמונתה, וע"ז נאמר (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף וכו', שהיא בתולת ישראל הלכה למשה מסיני מאורסה דילי', שהלכה היא בדעת דידה ו"ק דידה הם ו' סדרים. וברגלין דילה בסוף יומייא היא נפלת, וכמ"ש ברע"מ פ' כי תצא (ד' רעט ע"ח) גלותא רביעאה תהום רבה חלל דאגוזא והאי איהו וחושך וכו' ואתקרי בור דנפל שמה שור דא דכתי' ביוסף בכור שורו וכו' והבור רק וכו' ריק בלא תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו ודא גלותא רביעאה דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים וכו' דעקרין מילי דרבנן וכו' עלייהו אתמר היו צריה לראש וכו' דישראל באילין רשיעייא ערב רב ודא בסוף גלותא וכו' יעו"ש באריכות. וסוד שור וחמור הם ב' משיחין דאחידין בב' רגלין דילה ובהם נפילת שכינתא תמן בערב רב, והם המכחישים בביאת משיח ובעיקרי תורה שבע"פ ורוצים לעקור יסודותי' ותחומיה, כאשר אנו רואים בעוה"ר חדשים מקרוב באו זה שנה ושנתיים שהוא בסוד נאמן כפוף נ' כפופה דנפלת בגלותא.

ונ' הוא בסוד לויתן תנינא דאורייתא שהוא רע"מ ו' דגחון שהוא נאמן פשוט עד"א איש האלקים בעלה דמטרוניתא התנין הגדול וכו' דבלע כל נוני ימא שהם ת"ח, דנשמתו מתלבשת בהם בכל דור והוא נחש בריח. ובגלותא בתראה נפל תמן בגלותא ביני ערב רב שהם השולטים על ת"ח שבדור ומבזים אותם והוא מחולל מפשעינו וכו', והוא בסוד הנפילה, הני כרעי דרבנן דמוקפי מנייהו הוי, ונעשה בסוד נ' כפופה שהוא בנחש עקלתון, ורע"מ נק' נאמן כמ"ש (במדבר יג ז) בכל ביתי נאמן הוא, והוא נאמן כפוף בגלותא ונאמן פשוט בגאולה עד כי יבוא שיל"ה וכו' כידוע. ס"ע סמוך עניים וכו' שסמך הוא אימא כמ"ש בפ"ק דברכות (ד ע"ב) אעפ"כ חזר דוד וסמכן ברוח הקודש שנאמר סומך ה' לכל הנופלים וכו'. שמ"ם וסמ"ך הם בינה ותבונה, תבונה מ"ם רביעא על בנין וסמך הוא בינה עילאה כמ"ש רבינו בפי' שם, ובבינה הוא העושר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא. והוא כי בגלותא הוא בסוד סמך שאינה רביעא על בנין בסוד מ"ם ובא להם עזר מעט מסמך עילאה דאימא, ומשם סומך ה' לכל הנופלים שהם ישראל דהם עניים בגלותא דלית להם קיומין, והם תמכי אורייתא דלא אשתיירו כמ"ש (ירמיה לג כה) ויגע בכף יריכו אלין תמכי אורייתא כמ"ש בזוהר פ' וישלח (ד' קעג ע"ח) ת"ח כמה עקימו וכו' מה עביד מיד ויגע בכף יריכו וכו' כיון דאתברו סמכין דאורייתא וכו' עי"ש כל הענין שבזה ניתן שליטה לעשו דאחיד ברגלין.

ועני' הוא עי"ן וכידוע דרגלין הם ביבשה בלא מים כמ"ש (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וכו' שהוא הצמצום באמצע, והפרסה מסלק

כל האורות למעלה ושם למטה הוא יבשה ארץ, כמ"ש רבינו בפי' לס"ד פ"ג, ולכן צריך למלאותם מים מסט' דלעילא רהטים בשקתות המים, שלכן נק' עין שנובע שם מים ממקום אחר, ורגלין הם תלויים בעיינין הלך אחר עינו וכו' כמ"ש רבינו בפי' שם פ"א, והם ת"ח שהם בנו"ה לימודי ה' והם עיניים יבישים כמ"ש כי ארץ הנגב נתתני וכו' (יהושע טו יט) כמ"ש בפ"ב דתמורה (ד' טז ע"ב), והם צריכים תמיכה מסמך מאימא עילאה עלמא דחירו. וז"ס עי"ן שמילואו נ"י והם בסוד ס' שהם נ' אימא עילאה וחכמה דגנוז בה חכם בבינה כמ"ש רבינו בפי' להקדמת זוהר בראשית, שע' הוא עני וסמיכו דלי' בהעלם ע"י סמך והם בסוד י"ה.

ל"א סימנין עשה לתורה וכו' שתורה שבע"פ הוא בנוק' ברגלין שבהם שוקיו עמודי שש והם תנאים איתנים מוסדי ארץ, ובהם השכחה מצוי' מסט' דעמלק והוא באחוריים דחו"ב פק"ד קדמ"ת גי' תשכ"ח, שהזיכרון הוא במוחין חו"ב בדעת משא"כ בסט"א מלך זקן וכסיל שאין להם דעת ולכן בהם השכחה מצוי', ולכן אמרו (סנהד' ג ח) כל השוכח דבר א' ממשנתו מעלה עליו הכ' כאלו מתחייב בנפשו וכו', שהמוחין הם חיי המלך. ודעת הוא ע' כידוע, סוד ניתן בשבעים אותיות וכו' וכל המתיישב ביינו יש בו מדעת ע' זקנים (עירובין סה ע"ב), וסמך הוא בינה כמש"ל ואם אין בינה אין דעת (סנהד' ג יז) שהוא ברא בוכרא דילה. והוא מ"ש סימנים עשה בתורה וקנה אותה כמ"ש (משלי ד ה) קנה חכמה קנה בינה וכו'. ועיקר הענין כי יסוד הוא ספר הזיכרון והוא סמיכה לנוק' בגלותא, ושם התורה שבע"פ שבו השכחה גובר ע"י הסט"א האחוז ברגלין דילה, ותיקונה בחיבורא דדכו' בזווגא שאז נדחי' החיצונים, ועי"ז אין שכחה כי ספר הזיכרון מחבר דו"נ כחדא, והוא חיבורא דתורה שבע"פ עם תורה שבכתב ע"י כלילתו בתורה שבכ' ברמיזין דקראי באותיות ונקודות כמ"ש (עירובין כא ע"ב) קווצותיו תלתלים על כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות, ועיקרם ע"י י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, י"ג בריתות, אח"ד שבק"ש שבזה מתחברים תורה שבכ' עם שבע"פ.

ויסוד הוא סמ"ך כמ"ש רבינו בפי' לזוהר פ' בהעלותך דס' הוא ארון הברית דבי' ס' מקורין עילאין שמקבל מבינה יעו"ש. ובו עושה סימנים לתורה שבע"פ לזיכרון בהיכל ה'. ובפ"ב דעירובין (ד' כא ע"ב) ויותר שהי' קהלת חכם עוד למד דעת את העם וכו' דאגמרה בסימני טעמים וכו', כמ"ש שדעת הוא כח הזוכר. וידוע כי נוק' דעתה קלה שאין בה רק עט' דגבורות ה' הויות סוד ק"ל עי"ן, וע"י החסדים שמקבלת מדכורא ע"י יסוד דדכו' נשלם דעתה שנתוסף לה ק"ל, ה' הויות דחסדים, והוא סוד ס' ע' שבתחי' היא עולמתא שפירתא דלית לה עיינין (זח"ג נא ע"ב) כמ"ש האריז"ל, וכן אמרו רז"ל (נדרים מ ע"ב) אין עני אלא בדעת, וסמיכו דילה ע"י יסוד דסמיך לה בגלותא. והוא ג"כ מ"ש בתחי' סמ"ך עי"ן סמוך

עניים, ואח"כ אמר סימנים עשה וכו' והכל א'. והוא מ"ש בפ' תולין (סנה' ע"ג) ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו שלא ימצאו הלכה ברורה וכו' כמ"ש שם לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע דבר ה' וכו'. והוא כי בגלותא נהר יחרב ויבש וכו' ועי"ז נשתכחה תורה מישראל ורבתה מחלוקת בתורה, שהוא בסוד עה"ד טו"ר כשר ופסול כי אלו אוסרין דסט"א שעומד מבחוץ נגד נחש עה"ד טו"ר דמט"ט במקום שאין שלום יסוד עילאה. וסימנים הוא מלשון אות וציון והוא דרגא דיסוד אות ברית קודש וכמ"ש (שמות יג ט) והי' לאות על ידך ולזכרון וכו' למען תהי' תורת ה' בפיך וכו', והוא בסוד תפילין של ראש במוחין בדעת ותפי' ש"י בקשר ביסוד דדכו' עם נוקבא כידוע. פ' כפופה פ' פשוטה פה פתוח פה סתום הם ב' יסודות דדו"נ שפ' הוא יסו"ד, ויסוד דדכו' פיו סתום משא"כ יסוד דנוקבא, בסוד (משלי כו ח) טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת שביסוד דנוק' ה"ג וביסוד דדכו' ה"ח.

ועיקר הנהגת העולם בסט' דנוקבא בגבורות בדינא בשכר ועונש, רק שמתבסמת ע"י החסדים שאל"כ אין העולם יכול להתקיים, והוא החסד המקיים העולם אור הראשון שנגנז ביסוד ואינו מאיר לנוקבא כי אם דרך דופן וע"י נקב צר. וכן דוגמת ע כפופה הנקב באמצע צר ע"י י' שבתוכו הסותמו, ויו"ד הזה הוא עט' היסוד יו"ד זעירא דגניז בפומא דאמה, שהאור גנוז בו וירא אלקים את האור כי טוב. ופ"ה הוא מיל"ה הסותם נגד הנקב הזה עוד הערלה ובהעברת אז נתגלה הפ"ה סוד גניזת האור, שכ"ז שלא נתקן העולם לגמרי שעדיין נמצא הערלה נגד הברית צריך שמירה לאור הזה שלא יהנו הרשעים ממנו, כמ"ש (תניא יג ע"ב) ראה שאין הרשעים כדאים עמד וגנזו וכו' שנא' וימנע מרשעים אורם וכו'. וז"ס כפיפת רגל הפ"ה שלמטה לסתום נגד פתח התחתון שלא יתגלה האור למטה. משא"כ ביסוד דנוק' שם פתח פתוח למטה שכל העולם עולים דרך...

ספר ביאורי אגדות (חפיקי יס) – סוטה דף יג ע"ב

רביעאה אנון רישין וכו' ואנון קיימין על ישראל כלי חמס וכו', וכן הוא בכ"מ והם ה' כתות

וז"ש שמ"ה אמרו צדקת ה' עשה וכו' ומשפטיו עם ישראל. והקב"ה אומר מי יקום לי עם מרעים וכו' כמ"ש בתיקונים וברע"מ בכ"מ שמשה רע"ה בגלותא ביני ערב רב וכמ"ש בזוהר פ' בראשית (ד' כה ע"ב) ומשה בגין דבעא לגיירא גיורין וכו' גרמו לי' ירידה וכו' דעתיד איהו ברזא דגלגולא לאתערבא בנייהו בגלותא בין ערב רב וכו' ומאנון דאשתארו מנהון בגלותא רביעאה אנון רישין וכו' ואנון קיימין על ישראל כלי חמס וכו', וכן הוא בכ"מ והם ה' כתות

שסימנם נג"ע ר"ע שהם קשים לישראל כספחת, והוא מ"ש מי יקום לי עם מריעים וכו'. ושמואל אמר מי כהחכם ומי יודע פשר דבר הי' ברזא דעשות פשר בין חסד לדין ב' עטרין של הדעת, והם בסוד מ"י ומ"י שהם נש"ב מסט' דחסדים ומסט' דגבורות חמשים לולאות וחמשים לולאות וכו', והוא סוד נו"ן פשוטה נו"ן דשנא"ן שהוא רזא דאדם כולל דו"ן, כמ"ש רבינו הגדול בפי' לזוהר פ' בעלותך שנו"ן פשוטה הם זו"נ נו"ן בלא ו' באמצע יסוד וא"ו זעירא, והוא נאמן פשוט רזא דעד"א והוא משה שנא' בו (במדבר יב ז) בכל ביתי נאמן הוא והם מ"י ומ"י.

ור' יוחנן אמר החכמה מאין תמצא הוא מ"ש שהוא עלה לדרגא דחכמה עילאה שהוא יש מאין, והנה נעלם של מש"ה מ"ם שי"ן ה"א הוא מאי"ן, ששם נעלם ונגנז משה וכמ"ש רבינו הגדול בפי' לפ' הברכה ששם זכה וחזרו לו מה שאבד בלוחות הראשונות, והוא מ"ש ברע"מ פ' משפטים (ד' קיז ע"ב) אמר בוצינא קדישא קוב"ה עתיד להחזיר לך אבידה דאבדת בגין ערב רב דא כלה דילך דבזימנא דעבדו ערב רב ית עגלא נפלא כלה דילך הה"ד וישלך מידיו את הלוחות וכו', והוא כמ"ש רבינו בפי' לתיקונים דלוחות הראשונות אתיהיבו מסט' דעה"ח והיא סיהרא עה"ח כל כבודה בת מלך פנימה והוא חכמה דילה מעיין חתום, שע"ז נאמר ונעלמה מעיני כל חי וכו', והוא מ"ש כאן והחכמה מאין תמצא שבעת העלמו של משה נתנה לו החכמה.

ורב נחמן אמר וימת שם משה וכו' דבר זה בארוכה בביאורי לדברי רבינו בפי' לפ' הברכה, שסוד שם מ"ה כליל כל דרגין דמהמנותא כמ"ש בזוהר פ' בשלח (ד' נד ע"ב) מ"ם פתוחא סליק ואתעטר בעטרוי וכו', וכתבתי שג' דרגין דמהמנותא הוא בינה וזו"נ שהם רב"ג, בינה כולל חב"ד והוא מם סתימא כידוע שהיא בסוד מ"ם דמקוה ט' נקודין לכל סטר כמ"ש בתיקונים ובפי' רבינו באריכות, ופתיחו דילה ע"י הדעת ברא בוכרא פטר רחם שאז נפתח המ"ם, וש' הוא חג"ת רזא דאבהן, וה' נוקבא דקבילת לי'. ובעת שעלה להר לקבל הלוחות סליק לאימא ולכן הי' שם מ"ם יום ששם יצירת הולד, ונתעלם שם בסוד מ"ם סתימא, והוא מ"ש (שמות לד כח) ויהי שם עם ה'. ואח"כ בירידתו עם הלוחות למטה נפתח המ"ם, ואם הי' מדבר אל הסלע אז הי' נפתח המ"ם בה' תתאה שהיא א"י והי' שם גילוי החכמה ובינה, וע"י חטאו נסתם מעיין החכמה ונעלמה מעיני כל חי ולא נכנס דרגא דלי' בא"י שהיא ה' תתאה, וז"ש (דברים לד ז) ושמ"ה לא תעבור. ולכן בעת סילוקו נסתלק לדרגא דילי' לבינה מם סתימא, והוא מ"ש וימת ש"ם משה והוא כמ"ש לקמן ויש אומרים לא מת משה אלא עומד ומשמש כתי' הכא וימת ש"ם וכתי' התם ויהי ש"ם עם ה' מה להלן עומד ומשמש וכו', והוא סוד מ"ש בפ' הבונה (קד ע"ב) מם פתוחה מם סתומה מאמר פתוח מאמר סתום, שאם

הי' משה מדבר אל הסלע אז הי' המ"ם נפתח בסוד מאמר פתוח, אבל ע"י חטאו שלא דבר אל הסלע נסתם פיו וכמ"ש בפ' הנה ישכיל וכו' (ישעיה נג ז) (והי' כ"ף) לא יפתח פיו וכו', ונעשה מאמר סתום והוא מ"ש ויהי ש"ם שלא זכה ליכנס אל ה' תתאה שאם הי' נכנס שם הי' נפתחים שם כל תרעין דחכמתא, ושם בסילוקו לעילא זכה לאבידתו שהם לוחות הראשונות שהי' ש"ם בהר מ"ם יום.

סמליון אומר וימת שם משה ספרא רבא דישראל כי ג' ספרים בהם נברא העולם בספר וספר וסיפור והם חב"ד כמ"ש רבינו בפ' לס"ד פ"א, ומשה רע"ה הי' סוד הדעת הכולל כל הג' ספרים הנ"ל, ולכן נתנו ע"י הלוחות שהם ב' ספרים דב' ידיים ה' אצבעות בכל יד, והם בכתי' באצבעות, וכן דיבר התורה לישראל בסוד ספר השלישי לשון חק המכריע בנתיים כמ"ש רבינו שם. תניא ר"א הגדול אומר י"ב על י"ב מיל וכו' הוא כמ"ש שבמיתתו נסתלק בג"ר במזלא עילאה י"ג ונתעלם שם, והנה כמו כן בבריאה הם י"ב בקר שהם סוד י"ב שבטים וזאת ע"ג שהוא הי"ם שעליהם מלמעלה ימא עילאה, והם סוד י"ב מילין של מחנה ישראל שהם תופסים כל סוד י"ב תיקונים הנ"ל, ומשה נתעלם מכולם ועלה לי"ג בג"י כמ"ש.

ספר ביאורי אגדות (תפיקי יס) – בבא דף בתרא דף נח ע"א

אדה"ר כולל כל קומה שלימה דנשמות מתחי' הבריאה עד סוף העולם

אמר ר' בנאה נסתכלתי בשני עקביו וכו' דבר זה ידוע שאדה"ר כולל כל קומה שלימה דנשמות מתחי' הבריאה עד סוף העולם, והם תלוים באיברי נשמתו שכל הנשמות הם כגוף א' מראש עד העקב וכמ"ש (יבמות סב ע"ב) אין ב"ד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף שהוא גופו של אדה"ר, שבסוף הגלות יהי' הנשמות מעקבו שלכן אמרו (סוטה מט ע"ב) בעקבות משיחא חוצפא יסגי וכו' שהנחש אחיזתו יותר בעקב ולכן אז יתרבו הרשעים והמינים בעולם והם שהם מערב רב וכמ"ש בתיקונים ובזוהר בכ"מ, והם מסיגי הגבורות הקשות שהם כפל הדינים בסוד ב"פ אלקי"ם הוא עק"ב, ואז השכינה יורדת עד עקב כמ"ש (עמוס ה ג) נפלה לא תוסיף וכו' שא"א להיות נפילה גדולה מזה שהיא בסוף הקדושה בעקב דעשי', ורישא כפוף לעפרא כמ"ש (ישעיה סג כה) ונחש עפר לחמו והוא העפר שבעקב כי שחה לעפר נפשינו וכו', ואז קומה עזרתה לנו.

והנפילה הוא ברגלין והוא בעולם העשי' שכל פרצוף מתחלק לג' רב"ג והם בג' עלמין בי"ע, הראש בבריאה וגוי' ביצירה ובטן בעשי' שהם הרלגין כידוע, והרגלין הם מתחלקין לג' שהם שוקין וברכין ורגלין שהוא העקב,

והוא סוד נה"י דעשי' שהם הרגלין, והם ז' רקיעים דעשי' בז"ת ורקיע השביעי בינה ג"ר שבו כמ"ש בפ' אין דורשין, ורקיע השני שבו חמה ולבנה כוכבים ומזלות הוא יסוד דעשי' והוא העקב והוא סיום הגוף ובו נכללי' סיום נו"ה שהם תרין רגליין כידוע. וז"ש נסתכלתי בב' עקביו של אדה"ר והם הנשמות שבסוף הגוף בעקבות משיחא שהם ביסוד ועט' דעשי' שהם ב' גלגלי חמה, שגלגל חמה כולל כל הכוכבים ומזלות כידוע, וידוע כי כלל הגלגלים הם הולכים ממערב למזרח וגלגל היום מתגלגל ממזרח למערב, והם בסוד פנים ואחור כידוע בסוד השערים רל"א פנים ורל"א אחור, והם חסד ודין והם נכללי' בשני עקביים דאדה"ר שהם נו"ה ימינא ושמאלא והבן מאוד.

ספר ביאורי אגדות (פפיקי יס) – בבא דף בתרא עג ע"א

בסודות אלו המאמרים התמוהים הנמצאים בש"ס, שבהם גנוזים עמקי חכמה העליונה והלבישו הסודות במליצות

אמר רבה אשתעו לי וכו' כבר כתבתי למעלה בשם רבינו הגדול מ"ש בביאורי מאמרי הזוהר ותיקונים ורע"מ בסודות אלו המאמרים התמוהים הנמצאים בש"ס, שבהם גנוזים עמקי חכמה העליונה והלבישו הסודות במליצות כאלו אשר כל רואיהם ילעיגו למו, והוא אשר נגזר על רעיא מהימנא להתלבש בצלמא דלאו הגונה לי' וכמ"ש (ישעיה נג) לא תואר וכו' והוא מחולל מפשעינו דאתלבש במילין דחול. ובזה יסכר פי דוברי שקר הדוברים על צדיק עולם עתק והמלעיגים על דבריהם הקדושים, אשר הם כגחלי אש בוערים, והם אשר נשמתן דלהון מערב רב והוא גלותא דרע"מ לכפר בעדו על שקיבל הערב רב והוא מתייסר ע"י, שכל ת"ח הם ניצוצי נשמתו וכמ"ש ברע"מ אנת הוא לויתן נחש תנינא דאורייתא שהוא קבור בגחון, והוא דבלע כל נוני ימא שהם ת"ח שנמשלי' לדגי הים וכולם הולכים לפיו של לויתן, והוא הלכה למשה מסיני בת מלך פנימאה ארוסה דילי' שהיא הפה. ומשה רע"ה כבד פה ולשון בגלותא באורייתא דבע"פ שאינו יכול להתגלות על אשר לא דבר אל הסלע, ונסתם הפה מעיין חתום ונתלבש בנחש בטינרא תקיפא. וכמה מארי תריסין אתכנשו על האי טנרא לאגחא קרבא עם האי חויא כמ"ש בתיקונים (ד' מג ע"ב) ויפן כה וכה וכו' וכמה מארי קרבין אגחו עמי' קרבא על ימא כד"א שם אניות יהלכון בימא דאורייתא וכו' וכמה אניות מנייהו אתברו ונפלו בימא עד דייתי מורשה דילה וקרע ימא דאורייתא וכו'.

ועיין באריכות בביאורי רבינו בזה שהם מקומות עמוקים בחכמה זו ומסוכנים, שאין בעל האני' יכול להוליך האני' במשוטין וכו' יעו"ש באריכות. והוא מ"ש כאן אשתעו לי נחותי ימא שהם ת"ח שהולכים שם באניות ויכולי' לשוט

בימא רבא ע"י הארת ניצוץ רע"מ דהיא מאורסה דילה דקרע ימא דאורייתא. האי גלא דמטבע לספינתא ידוע כי ספינה היא (הספינה) גופא דשכינתא שהשכינה היא שורה בגופא דב"נ כמ"ש (יונה ג ה) ויונה ירד אל ירכתי הספינה כמ"ש בתיקונים (ד' ס ע"ב) בי' זימנא ויונה ירד אל ירכתי הספינה וכו' דא שכינתא תתאה דאתמר בי' ותגל מרגליתיו ותשכב שכיבת לעפרא ואמאי נפלת בגין דפרח מינה רוח דאיהו עד"א וכו' ומאן גרים נחיתו דילה בגין דבטילו ישראל אורייתא ומצוה וכו'.

והענין שעיקר בריאת האדם הי' לתקן נפש הבהמית שלו שהוא למטה ממדריגתו, והרוח ניתן בו לתקן הנפש והוא בסוד מ"ה וב"ן בזיווגא שאחר המתקלא, ששם מ"ה בא לתקן הב"ן שבו היה השבירה והקלקול. וכמו שע"י החטא גורם האדם פירוד בין זו"נ דאסתלק דכורא מינה ושכינתא נפלת דלית מאן דמיקים לה שהוא בעלה דאסתלק מינה, וכמו כן הוא באדם בפרט שבעת שחוטא אז אסתלק רוח מיני' ואז נפשו יורדת ונפלת לתתא, ולעומתו ניצוץ נשמתו הקבוע בשכינה יורד למטה בסוד הנפילה למטה ברגלין, והוא בגין דבטילו אורייתא ומצוה שתורה ומצות הם ברוח ונפש בזו"נ כידוע. והאדם ביאתו בעוה"ז בשביל הבחירה שיגביר יצ"ט על יצה"ר שעולם הזה הוא מקום מסוכן שבו יצה"ר וכל סט"א שלטא. והגוף הוא קן לנשמתו הוא הספינה השוטט בים שבו גלים הומים ורועשים ורוצים להטביע הספינה, והוא הסט"א שרוצה להטביע לנשמתא ע"י העונות. ולכן הסט"א ויצה"ר וכל כוחות ומדות הרעות הם נמשלים לגלי הים. והענין כי הם מסיגי שם ב"ן שבמילוי וגילופי דגלופין הם כ"ל אותיות, והם בסוד שברי כלים ומקום חורבה כמ"ש (ישעיה כה ב) כי שמת מעיר לגל וכו' והם אשר רועשים ועולים ורוצים להחזיר העולם לתוהו ובהו ע"י חטא האדם וכמו שית' בסמוך בס"ד.

ונק' גלי ים שהם מסוד מצולות ים וכמ"ש (מיכה ז יט) ותשליך במצולת ים כל חטאתם. מתחזי כי צוציתא דנורא וכו' כמ"ש שהקליפות וכוחות הסט"א הם אשר יצאו מגבורות הקשות שהוא א"ש שלמעלה, ולכן היצה"ר נק' ג"כ נורא וכמ"ש (יומא סט ע"ב) חזו כי גוריא דנורא דנפיק מבית קדשי הקדשים, וק"ק הוא בינה שמינה דינים מתערין, ושם הוא יין המשמח סוד עוה"ב שתכלית הדין והוצאות הרע בסופא דדרגין הי' בשביל הטוב כדי לשלם שכר טוב לצדיקים אשר גברו על יצה"ר, והוא הבירור לאפכא מרירא למתיקו והוא הטוב והחסד שהמציא הקב"ה לברואיו. והוא מ"ש כי צוציתא דנורא חיוורת ברישא ר"ל ששורש הדין למעלה הוא הטוב והחסד, וכמ"ש (נ"ר פ"ט) טוב זה יצ"ט מאוד זה יצה"ר שהוא יותר טוב מה שהרע נהפך לטוב, והוא סוד הבירור בבוצד"ק דגניז במעוי דאימא,

ושם באימא סוד התשובה שהיא תליא במזלא ושם אם יהיו חטאכם כשני כשלג ילבינו וכו', והתשובה הוא הרע הנהפך לטוב והוא בסוד אלף השביעי דב"ן סליק לשם ס"ג קרן ביובל אתעטר כמ"ש בסוף ס"ד ובפי' רבינו שם.

ועוד כוונתו לסוד האי אשה זונה דמפתה לאדם שהוא היצה"ר שבו שהוא נשמתא דגלת לטחול כמ"ש רבינו בפי' לתיקונים שם, וכמ"ש (משלי ה ג) כי נופת תטופנה שפתי זרה, והוא שחוק הכסיל שהוא לילית אוכמא והוא מרה שחורה ומרה לבנה כידוע שהם עצבות ושחוק לילית ומחלת, שבתחי' הוא בשחוק כמ"ש טחול שוחק והוא במה שמראה לו הנאת ועינוגין דהאי עלמא וע"ז נאמר (קהלת ב ב) לשחוק אמרתי מהולל והוא השחוק של רשעים בעוה"ז מחלת, ולבסוף היא גורמת לו יללה והוא לילית גיהנם וכמ"ש כי נופת תטופנה שפתי זרה וכו' ואחריתה מרה כלענה וכמ"ש (משלי ז) זבחי שלמים עלי וכו' לכה נרוה דודים וכו' וכתי' הולך אחרי' וכו' כשור אל טבח יבא וכו'. וז"ש מתחזי כי צוציתא דנורא חיוורת ברישא שבתחי' היא מחלת מרה לבנה והוא אש התאוה שחוק הכסיל ענוגין דהאי עלמא, ולבסוף הוא אש שחורה חשך של גיהנם בלילית כמ"ש. ואמר צוציתא וכו' כי עיקר האש והתאוה הוא בטבע נפש האדם, אבל הי' נשאר שקוע אם לא ע"י כח הסט"א נוקבא דילי' שהוא כניצוץ האש המבעיר גחלת ומגלה כח האש שבאדם לחוץ וכמ"ש כניצוץ מבעיר גחלת כן בתיהם תלא וכו'.

ומחינן לה באלוותא וכו' ביטול הסט"א הוא בשרשו כידוע, והוא מטה האלקים שלכן ניתן למשה רע"ה שבו הכניע כח קליפת מצרים ופרעה הנחש תנין הגדול וכו', שהסט"א בשמאלא נחש והקדושה מימינא מטה כידוע בסוד מטטרו"ן שהוא מטה הנהפך לנחש ומנחש למטה שהוא עה"ד טו"ר. ומטה הם גבורות הקדושים מסט' דבינה עלמא דחירו והם מ"ט ש"ב וה' הוא שער החמשים דילה, וז"ש דחקיק עלה אקי"ק וכו' ששם זה הוא באימא. וחשיב כאן כל י"ס דקדושה שאהי"ה הראשון הוא כתר אשר חכמה אהי"ה השני בינה כידוע, וי"ה הם חו"ג שחכמה שרי' בחסד ובינה בגבורה כמ"ש בכ"מ והם י"ה של השם, והוי"ה הוא עד"א, צבאות נו"ה, אמ"ן הוא יסוד ועט' שבו יחודא דב' שמהן הוי"ה אדנ"י כידוע וכמ"ש האריז"ל בכוונת אמן.

והיינו כי סוד המטה הנ"ל הוא מטטרו"ן כאשר מתלבש בו אצי' בסוד כי שמי בקרבו, וז"ש (שמות כג כ) הנה אנכי שולח מלאך וכו' לשמרך בדרך ולהביאך וכו', להכניע כוחות הסט"א שהם ז' כתרין דמסאבותא ז' רישין דנחש ז' אומות. והענין כי מט"ט עצמו הוא ביצירה והוא ו"ק לבד שית סטרין, וכאשר עולה ראשו לבריאה אז נק' זקן ביתו המושל בכל אשר לו שמאירין בו ג"ר שהם

מקננין בבריאה, ואז נשלם בי״ס וכמ״ש רבינו בליקוטים שבמט״ט בנקודה הפנימית שבו מתלבש ע״ס רזא דאלקות שכן הוא בכל עולם, ובזה נכנעים הקליפות שלא יהי׳ להם שליטה גמורה ח״ו שהאלקות המתלבש בו הוא המכניע כל כוחות הטומאה, שלא ניתן לו שליטה רק בו״ק בשית ימי החול שהם ו׳ אלפי שנין, משא״כ באלף השביעי שבת שאז יתוספו ג״ר שהם ג״פ אלקים דויכולו ואז ואת רוח הטומאה אעביר וכו׳, ואז יהי׳ הנהגת העולם למעלה מן הזמן רק בסוד נצחיות. וז״ש אמן סלה שהזיוג דזו״נ יהי׳ בלא הפסק שהוא גמר התיקון זיוגא דמ״ה וב״ן וכמו באו״א דלא מתפרשין לעלמין כמו כן יהי׳ מדריגת ז״ת שיהי׳ עולים לג״ר וז״ש אמ״ן סל״ה וכמ״ש (עירובין נד ע״ב) כ״מ שנא׳ סל״ה אין לו הפסק. וסל״ה הוא בתי׳ המי״ם שהוא מזלא דשם כולא סלקין תליסר יקום לון ברחמי ומתחדשין כדקמייתא, כמ״ש בס״ד פ״א ובפי׳ רבינו שם שהוא חידוש העולם אחר התוהו.

עוד יש כוונה נפלאה במאמר זה מ״ש בזוהר פ׳ בשלח (ד׳ מח ע״ג) עביד קוב״ה ליעקב וכו׳ ודא הוא חיוותא עילאה קדישא וכו׳ כמה חיוון לחיוון וכו׳ וכד סליק בימא גלגלוי כולהו ארבין סלקין נחתין וזעפא אשתכח ורוחא תקיפא אזלא עלי׳ בתקיפו ונוני ימא מתבדרין לכל סטר וכו׳ וכל ארבין לא נטלין מאתרייהו ולא סלקין ונחתן בר מההוא שעתא דאתי חד דברא בימא וידע לאשלמא רוחא דזעפא דימא כיון דסליק דא עליה דימא שכיך מרוגזא ונייחא אשתכח וכדין כולהו ארבין אזלין באורח מישור וכו׳ הה״ד שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו זה דייקא וכל נוני ימא מתכנשין לאתרייהו וכל אנון חיוון עילאין חדאן עלה וחיוון חקלא עילאה חדאן הה״ד וכל חית השדה ישחקו שם וכו׳ עכ״ל.

וכוונת מאמר זה הוא שכל הקליפות שליטתם הוא כאשר אין יסוד מאיר לנוק׳, שיסוד הוא המבסם לגבורות דנוק׳ ע״י טיפה דחסד ששדי בגוה, וכאשר נוק׳ היא בפירודא אז הגבורות לא יתבסמו ואז גלי הים הם עולים ויורדים והם הסיגים הנאחזים בשם ב״ן שהם גילופי דגילופים דשם אלקים, והם עולי׳ ויורדים כמ״ש (ב״ב טז ע״ב) עולה ומסטין ויורד ונוטל נשמה וכו׳ ועלייתם לימא שהוא ים האחרון דשם אלקים. והענין כי ה״ג הם ה׳ אותיות אלקים וג׳ של חג״ת הם ממותקים, משא״כ ב׳ של נו״ה כמ״ש רבינו בסוד מ״ן דמנצפ״ך שהם ברקיע שחקים, שלכן צריכים שם לשחיקה ע״י רחיים והם נטחנים ומתמתקים ע״י צדיק וצדק כמ״ש (מגילה יג ע״ב) ששוחקים מ״ן לצדיקים. וה׳ אותיות אלקים הם כסדר בחג״ת נ״ה אל״ה בחג״ת כמ״ש בזוהר בראשית בסוד מ״י אלה וי״ם בנו״ה, ולכן עיקר אחיזתם בנו״ה והם גלי הים שנו״ה הם מעלה ומטה, וז״ש סלקין ונחתין ואז זעפא אשתכח כמ״ש (יונה ב ו) המרגיז ארץ ממקומה ועמודיו יתפלצון שהם

ב' עמודים הידועים שעליהם העולם עומד יכין ובועז, וארץ העליונה לית לה נייחא וכמ"ש בפ' הרואה (נט ע"ב) דרעידא הוא ע"י שביעט ברקיע שנא' הידד כדורכים יענה וכו', והוא ברגלין ורוחא תקיפא וכו' כמ"ש (יחזקאל ו ז) והנה רוח סערה באה מן הצפון וכו' בסט' דגבורות שכן האש לית לי' נייחא, משא"כ מים הוא במנוחה ושקט כמ"ש בס"י מם דוממת ש' שורקת. וארבין ונוני ימא הם מלאכים ונשמות כמ"ש האריז"ל, לית להו נייחא עד דאתי חד דברא וכו' והוא רב החובל יסוד שהוא מנהיג לימא לכל סטרא כמ"ש (ס"ג כג כג) וישימהו דוד אל משמעתו כמ"ש בהקדמת זוהר בראשית, וע"י מתבסמין הגבורות ע"י החסדים ולכן נייחא אשתכח.

וכן יסוד הוא אש מנוחה נייחא דעילאין ותתאין כידוע ולכן כד אתי בימא אז זעפא אשתכיך ונייחא אשתכח, ויסוד הוא לויתן זה יצרת לשחק בו כמשוש חתן על כלה והוא סוד ליותן דימא קאים על סנפירו כידוע, והוא מ"ש דהאי גלא דמטבע לספינתא מתחזי כי צוציתא דנורא וכו' שהיא באש הגבורות לבד, ומחינן לי' באלוותא הוא יסוד הנ"ל שהוא מטה שבט המושל חד דברא דאנהיג לימא לכל רעותי', ויסוד הוא כלל כל הפרצוף שכל י"ס נכללי' בו שכל האברים נותנים כוחם בו, שלכן נק' ברי"ת סוד תרי"ג איברים, וז"ש דחקיק עלה אקי"ק וכו' שהם כל העשרה ספי' כלולי' בשמות הנ"ל ועי"ז ונייח והבן. אופן ב' יתפרש מאמר זה על סוד מקור יציאת הסט"א וסוד שבירת הכלים ועולם התוהו. ואמר אשתעי לי נחותי ימא הם העוסקים ברזין דאצי' שהוא רזין דחכמתא, כי חכמה נק' ים כמ"ש (ישעיה מג טז) הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה, והוא ים החכמה שחכמה דא"ק מתלבש באצי' וי"ס דאצי' נק' חכמות מסט', והם י' עמקים כמ"ש בס"י עומק ראשית וכו' שכולם נק' עמקים מסט' דחכמה שהוא עמיקא דבורא וכמ"ש רבינו בפי' לס"י.

לכן הת"ח העוסקים ברזין דאצי נק' נחותי ימא שהם יורדים לעומק החכמה

ולכן הת"ח העוסקים ברזין דאצי נק' נחותי ימא שהם יורדים לעומק החכמה. האי גלא וכו' הם הסיגים שהי' מובלעים בכח בעולם התוהו עד לא הוה מתקלא, שהיו כולם בסט' דב"ן לבד, והם גילופי גילופין דב"ן שהם ג"ל אותיות, והוא כח החורבן כמ"ש (ישעיה כה ג) כי שמת מעיר לגל וכו', כי שברי כלים הם סוד האותיות שנפרדו זה מזה, והאותיות נק' אבנים כמ"ש בס"י שתי אבנים בונים וכו', והיינו כי ע"י שהי' המתקלא אחר התיקונים והתלבשות המאורות זה בזה כמ"ש לבושין דיקר אתקין וכו', אז נצטרפו האותיות ונעשו תיבות ונבנו מהם בתים. אבל בעת שהי' התוהו לא הי' צרוף באותיות ואז נפלו האבנים ונעשו גלים. וז"ס שם אלקים שהוא אב"ן וג"ל שבעולם התוהו הי' בסט' דדינא לבד. ונקראו

ג"כ גלים שהי' גולים ממקומם ונעים ונדים וירדו למטה הסיגים. הכלים נפלו למטה והאורות נסתלקו למעלה, והם הגלים דסלקין ונחתין וזעפא אשתכח כמ"ש (קהלת יב ז) וישוב העפר אל הארץ כשהי' והרוח תשוב אל האלקים וכו'.

מתחזי כי צוציתא דנורא כמ"ש שקודם התוהו הי' בסוד אשא גבורות לבד והי' מסט' דבוצינא כמ"ש רבינו בליקוטים, ומשם יצא למטה הסיגים מארעא שהם גלי ימא שבמצולת ים בסוף הקדושה, והשכינה היא יורדת לקליפות לברר בירורים מלכין קדמאין שהוא סוד אש אוכלה אש, והוא נהורא תכלא שסמוך לפתילה וצריך שמן להוסיף ממשח רבות עילאה מו"ס ששם עליית כל הברורים כמ"ש בס"ד בי' סלקו וכו'. ועל נהורא תכלא הוא אשא חיוורא למעלה כמ"ש בזוהר בראשית (ד נ ע"ב פ ע"ב) ת"ח מאן דבעי למידע חכמתא דיחודא קדישא יסתכל בשלהובא דסלקא מגו בוצינא דהא שלהובא לא סליק אלא כד אתאחד במלה גסה וכו' האי תכלא אתאחד בתרין סטרין אתאחד לעילא בההוא נהורא חיוורא ואתאחד לתתא בההוא מלה דתחותה וכו' ודא אכלי תדיר ושצי וכו' כל מאן דאתדבק בי' לתתא וההוא נהורא חיוורא דשרי עלי' לא אכיל וכו'. והענין כי השכינה המתלבשת למטה בקליפה במלה גסה דאכיל ושצי וכו', והיא המעלה בירורין מעלמא דמותא, ומשם עולה למעלה לשורש הגבורות למעלה בסוד ב"ן דסליק לשם ס"ג דשם כולא סלקין דלא הוו והוו וכו' כמ"ש בס"ד פ"א, והוא סוד נהורא חיוורא ששם למעלה במו"ס הגבורות מבוסמים יין המשמח עדן עילאה יין המשומר. וז"ש מתחזי כי צוציתא דנורא חיוורתי ברישא כי שם היא מיוחד באוירא עילאה שורש כל החסדים, והאש הוא מאיר לעולם.

הג"ה ועולם התוהו מכונה בשם ספינ"ה, כי הם היו בסוד נקודות, כל א' שלמעלה כולל אורות יותר משתחתיו כדמות זה, וימלוך וימת כמ"ש האריז"ל, והוא חג"ת נהי"ם ממש דמות ספינה שהיא רחבה ג"ת נהי"ם למעלה והולכת ומתקצרת למטה. תנהי"ם משא"כ בעולם התיקון שהי' נהי"ם בהיפוכא שנעשו פרצופים הי"ם מתלבשים זה בזה, ע"ק הוא י"ם מתלבש באו"א ואו"א בזו"נ, הרי שכל מה שיורד והולך שם מתרחב יותר, שכל פרצופים עליונים המתלבשים בתחתונים הם מסתיימים בשוה כידוע. והוא סוד תיבת נח שנבנה להיפוך למטה רחב והולך ומתקצר למעלה כמ"ש (בראשית ו טז) ואל אמה תכלינה מלמעלה, כי תיבת נח הי' שיבנה ע"י העולם בסוד התיקון ומתקלא ע"י יסוד דא"ק, והוא נח נייחא דעלאין ותתאין כמ"ש בזוהר, שלכן הי' בסוד הברית וג' בניו סוד ג' גווני הקשת ולכן ניתן לו ברית הקשת, וע"י התיבה ניצל ממבול. וכן ארז"ל (בראשית קפ ע"ב) ע"פ ויבן את הצלע וכו' שעשאה כבנין אוצר קצר מלמעלה ורחבה למטה כדי לקבל וכו', והוא תיקונו והבן.

ומחינן לי' באלוותא וכו' הוא התיקון שהי' אחר התוהו שבזה נדחים כל הקליפות והסיגים, והוא ע"י חסד עילאה דגנוז בפומא דאמה רמ"ח עלמין שהוא מלך הדר שבו נתבסם העולם, ויסוד נק' מטה כמ"ש (נמדבר כד יז) דרך כוכב מיעקב וקם שבט וכו' וכתי' (נרחמיה מט י) לא יסור שבט מיהודה ומחק"ק מבין רגליו שהם רמ"ח הנ"ל, והוא כדמות מטה ו' זעירא, ויסוד נק' כ"ל שכולל נש"ב מבינה כמ"ש וקנה הכל, ים עילאה, ומשם כל הנחלים הולכים וכו', והוא מ"ט"ה מ"ט וה' הוא שער החמשים, והוא המטה שנהפך מנחש, והוא ו' האי נהר היוצא מעין כמ"ש (נרכות יג ע"ב) כי כרע כרע כחיזרא כי זקף זקיף כחויא וכו', ובו הכה משה רע"ה את פרעה ככל"ב כמ"ש במדרש, והם [נגד] שם ב"ן, ופרעה הוא התנין הגדול וכו' ומשה רע"ה נגדו בקדושה ביסוד עילאה לויתן וכו' דבלע כל נוני ימא וכו'.

דחקיק עלה אקי"ק וכו' חושב מה שנתחדש ובא ע"י הארת יסוד הנ"ל אחר התיקון שבאו בסוד תוס', והם ג"ר דז"א ג' מוחין וט"ס דנוקבא דנפקא מאתלטייא, והוא מ"ש אקי"ק אש"ר אקי"ק הם ג' מוחין חב"ד, וט"ס דנוקבא מחכמה ולמטה והוא מ"ש י"ה הם חו"ב ה' חג"ת צבאות נו"ה אמן סלה יסוד ועט' דנוק' כמש"ל. ואמר דחקיק וכו' בסוד מחק"ק רמ"ח עלמין הנ"ל, והוא אברה"ם שבו נבנה ונתקן העולם והבן. אמר רבה אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא וכו' כבר ביארתי מאמר זה במ"ש במס' מגילה פ"ק יעו"ש באריכות, וכאן אוסיף לבאר עוד כוונה נפלאה מה שהסתירו במליצות דבריהם הקדושים בסוד בנין הסט"א וענין קטרוגם, והיאך רוצים להחריב העולם וכל בנין הקדושה, אם לא ברצון ית' שגבול נתן להם בסוד ומלכותו בכל משלה. והוא כי כלל הסט"א הוא דו"נ ס"מ ונח"ש, והם ב' שהם ד' ב' מרגלין וב' נשים זונות, כמו בקדושה הם יעקב וישראל רחל ולאה, כידוע שכל א' כולל דו"נ וכמ"ש רבינו בפי' לס"ד בליקוטים ובפי' לתיקונים, שהם כבד ומרה וטחול ויותרת הכבד, והם אחידין בידין וברגלין דנוקבא דקדושה דכור' בידהא ונוקבין ברגליהא בזוהמא דטופרא דאצבעין, וכמ"ש רבינו בפי' לס"ד פ"ד.

והם דכו' בחג"ת דידה ונוקבין בנה"י, והם בסוד (ב"ב עד ע"ב) לויתן דו"נ נבראו ואלמלא נזקקין זה לזה הי' מטשטשים וכו' אבל סירס וכו', שאין בהם זיוגא כמ"ש (תהלים קד י) יתפרדו כל פועלי און. משא"כ בקדושה כשהם בזיוגא בשלימותא אז הם שני המאורות הגדולי' שניהם שוים, ובסט"א רחיקין זה מזה. והוא מ"ש בין גלא לגלא ש' פרסה שדכו' מתחיל מחסד דידה ונוקבא מנצח דידה, ובין א' לחבירו ג' דרגין הם ש' פרסי. ורומא דגלי ש' פרסה שכל א' תופס ג' דרגין דכורא בחג"ת ונוק' בנה"י, ונק' פרסי שכל אחיזתם בפרסות הרגליים שגם

הדכורים הם ברגלין דדכורא ששם ידין דנוק' כמ"ש רבינו שם. והוא סוד חיה הרביעית אכלה ומדקה ושארא ברגלה רפסה, והם ברגלין דצלם שקוהי די פרזלא וכו' ואצבעים מנהון די פרזלא ומנהון חסף די פחר, שהם עשו וישמעאל דו"נ קין והבל וכמ"ש שם בפ"ק דמגילה באריכות, והם כל א' ש' פרסי כמ"ש (שיר ה טו) שוקיו עמודי ש"ש, ימינא ושמאלא כל א' ש' דרגין בסוד ער"ל וכמ"ש בנבוכדנצר (שבת קמט ע"ב) שנמשכה ערלתו ש' אמה וכו'. והענין כי הם באים מתוקף הדינים מסיגי הגבורות ש' שורקת, וז"ס גדול מ"ש ביהושע (ה) עשה לך חרבות צורים וכו' ושוב מול וכו' וכתי' היום גלותי את חרפת מצרים וכו' ויקרא שמה ג"לג"ל וכו', כי כניסת ישראל לארץ לא הי' אפשר כי אם ע"י העברת הערלה שהם הסט"א ארץ כנען אשר הי' בה ז' רישין דנחש שהם ז' אומין, והם ב' שינין ש' דג' ראשין וש' דד' ראשין ג' דכרי' וד' נוקבין כמ"ש בריש פ' ה' דס"ד הוי גוי חוטא וכו' כמש"ש בפי' רבינו שם, שהם נגד ג' אבות וד' אמהות בקדושה.

ולכן הי' צריכים להעביר הערלה מילה ופריעה עשו וישמעאל, ולכן כתי' ומל את בני ישראל שנית וכמ"ש רז"ל בפ' הערל (יבמות עא ע"ב) לא נתנה פריעת מילה וכו' יעו"ש, והם ב' גלים, ולכן נק' המקום הזה ג"ל ג"ל. והענין שכל א' אוחז בג' דרגין כמ"ש שכל דרגא ודרגא כולל י"ס הם ש' והם ב"פ ש' פרסי, הם סוד שק"ר שהם מסוד הנופלי' שאין להם רק חד סמכא כמ"ש בריש אד"ר יעו"ש, וכמ"ש (שבת קד ע"ב) מ"ט שקרא אחד כרעא קאי וכו'. עוד יכוין במ"ש ורומא דגלא ש' פרסה כי ידוע שמקום הקליפות ועלייתם הוא רק בג' עלמין בי"ע שהם הנפרדים, משא"כ אצי' שם כתי' (ישעיה מג ח) אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכו', כי שם הוא יחודא. ומה שמצינו שיש להם יניקה בו"ק או בנה"י דאצי' הוא רק בסוד הקטרוג ותביעת דין, שהמאורות פועלים להוציא דין למשרתים שמהם מקבלים הקליפות כח ליתן פורעניות בעולם ע"י קטרוגם. ואלו ג' עלמין הם ש' פרסי, שכל א' הוא מי"ס וכל א' מי' כידוע. אך לפעמים עולים עד יסוד דנוק' בסוד נחש דנשיך ברחם דילה והוא מ"ש זימנא חדא וכו' וחזינא מרבעתא דכוכבא זוטא הוא ששם יסוד דדכו' שהוא כוכב כמ"ש (נמדבר כד יז) דרך כוכב מיעקב, והוא יוסף קטין של שבטים ו' זעירא, ויסוד דנוק' הוא מרבעתא דילי' מקום משכן כבודו. והוא כמבזר ארבעים גריוי ששם סוד מ"ם רחם דילה שבו ב' דלתות כידוע, בסוד מם סתומה דלמרבה המשרה הנפתח בב' דלתות.

וכל ימי הגלות אז המ"ם סתומה לבל ימשול זר במעיין חתום בגבורות אשר שם, שהוא סוד גריוי דחרדלא שהם חדים ומרים. ושם הוא סוד (מ"ג יג י) ויקוב ח"ר בד"לתו וסוד טיפת דם כחרד"ל. ואם הי' עולים לפנימיות היסוד דידה הי' העולם נחרב ח"ו ע"י תגבורת אחיזתם. וז"ש ואי דלינן טפי הוי מקילין מהבלי'.

ורמי לי' גלא קלא לחברתה וכו' הוא דו"נ דסט"א שרוצים להתחבר יחד להחריב העולם, והוא סוד עשו וישמעאל שרוצים להתחבר יחד וכמ"ש (בראשית כח מ) וילך עשו אל ישמעאל וכו'. ומה עשה הקב"ה סירס את הזכר והרג את הנקבה וכו'. ישמעאל מת ועשו לא נתקיימה מחשבתו כמ"ש רבינו בפי' לס"ד פ' ד ע"ש. וכן בגלותא ממשלתם ביחד ואלמלא הי' מתחברים הי' נחרב העולם להשמיד ישראל ח"ו, ומה עשה הקב"ה הפרידם זה מזה כמ"ש בדניאל (ב מג) ולא ליהוו דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא.

וז"ש כאן פוק חזי וכו' מלא חוטא חלא וכו' והוא סוד התגין וזיונין של שעטנז"גץ שהם ג' מוחין חב"ד שהם אותיות חו"ל כידוע, ובהם ניתן שמירה לישראל שהסט"א לא יכול להכרית זרע ישראל מן העולם, והוא מה שנתברכו ישראל (בראשית כח יז) והרבה ארבה את זרעך וכו' וכחול אשר על שפת הים וכו', והוא הבטחה לישראל שיהיו קיימים לעד, וחול הזה הוא גבול המפסיק בין הסט"א ובין התחלת הקדושה. והוא מ"ש בהושע (ב') אחר שציוה לו השי"ת קח לך אשת זנונים וכו' ואמר קרא שמו לא עמי וכו' כתי' והי' מספר בני ישראל כחול הים וכו', שאשה זונה הנ"ל הוא הסט"א המתחיל בסיום הקדושה תחת היכל לבנת הספיר כמ"ש בהיכלות פ' פקודי (ד' רמה ע"ב) היכלא קדמאה שירותא דמהמנותא וכו' כתי' תחלת דבר ה' בהושע דחמא מגו דרגא דא שירותא דכל דרגין לסלקא לעילא וסופא דכל דרגין לנחתא לתתא ובגין וכו' אצטריך לנטלא האי אשת זנונים וכו', וכמ"ש רבינו בפי' שם שהיכל זה התחלת דרגא דקדושה מתתא לעילא וסופו מעילא לתתא, ואחריו מצולת ים סט' דחויא וכו'.

וניתן גבול לסט"א שלא תעלה למקום גבוה יותר שאינו ראוי לה שלא להחריב העולם, והוא בזמן המוגבל חד לאלף יומין זעירין שהוא קץ של בעתה שאז תכנע הס"א, ואז במקום אשר יאמר וכו' שהס"א תתבלע ושם יהי' הקדושה שולט, וכמ"ש (זכריה ט ז) והסירותי דמיו מפיו וכו' ונשאר גם הוא לאלקינו וכו'. והכל תלוי בסוד בוצד"ק שנתן מדה לשליטת הס"א, וכמ"ש באיוב (לח) ואשבור עליו חקי ואשים בריח ודלתים ואומר עד פה תבוא ולא תוסיף וכו', והם הדלתות של מ"ם סתומה דלמרבה המשרה כמש"ל, והבריח הוא מפתחא דכליל בשית דמכסה פתחהא ולא יפתח עד שיבוא משיח, והוא כאן בהיכל לבנת הספיר מקום הכף והרחם. ואמר עד פה תבוא וכו', שא"א להם ליכנס שם כמ"ש (שיר ד יב) גל נעול מעיין חתום. וסוד הנורא הזה הוא מ"ש בתורה בעיקב ולבן (בראשית לא) ויאמר לקטו אבנים ויעשו גל וכו' ויאמר עד הגל הזה וכו' אם אנכי לא אעבור וכו' ואם אתה לא תעבור וישבע יעקב בפחד אביו יצחק. כי לבן הוא התחלת בנין הסט"א כמו שיעקב שורש הקדושה, ולכן נק' לבן וכו' כמ"ש צוציתא דנורא חיוורתא

ברישא, והוא בן נחור שהוא מסוד הגבורות שהם בחוטמא דז״א אף וחימה ומשחית ג׳ שלהובין וכו׳ כמ״ש בס״ד פ״ב, והם ג׳ אלקים בסוד נח״ר.

ושורש מדה״ד שהוא פחד יצחק הוא בוצד״ק דמדיד משחתן, הוא שנתן גבול בכל זמן שית אלפי שנין שאז הבחירה שולט שלא לבטל כח הס״א לגמרי כי הוא צורך לעולם בשביל הבחירה והשכר, וכן ניתן גבול שלא יתגבר הס״א יותר להחריב הקדושה וישראל מן העולם ח״ו. והוא בסוד שם אלקי״ם שנתחלק לאב״ן וג״ל, שאב״ן הוא שם ב״ן שממנו יצאו הסיגים בעולם התוהו מגבורות הקשות, וא׳ דאב״ן הוא א׳ דיחודא דקדושה שמתלבש בוא״ו דב״ן שעי״ז נעשה מחיצה והבדלה בין ב״ן דקדושה ובין הסיגים שיצאו מהם, והם סוד ג״ל כמ״ש.

וז״ש לקטו אבנים ויעשו גל וכו׳ שמאב״ן נעשה ג״ל, והוא חוטא דחלא המפסיק בין גלי הים ובין הקדושה, והוא הו׳ שבאמצע הא המפסיק בין מים למים שהם מים דקדושה גבורות מים העליונים ובין מים התחתונים מצולת ים מים הזדונים, והוא קליפת השום המפסיק בין נקב הזרע דקדושה ובין נקב המוציא מים שהם מים מלוחים שמהם יוצאים מים סרוחים במצולת ים. וז״ש לו אם אני לא אעבור וכו׳, שניתן החול גבול נגד הג״ל שלא יחרב העולם, וכן להיפוך שלא יתבטל הסט״א לגמרי כל זמן שהבחירה ניתן לאדם בעוה״ז, והוא ע״י קו המדה בוצד״ק שנתן לכל א׳ גבול ומדה. והוא מ״ש וישבע בפחד אביו יצחק, כמ״ש (ירמיה ה כב) האותי לא תיראו אם מפני וכו׳ [אשר שמתי חול גבול לים], שהגבורות האלו הם עושים גבול ומדה לכל א׳ כמ״ש והבן.

וחוט הזה הוא כי ח׳ הוא בנקב השמאלי בני חת כידוע, וט׳ בנקב הימני המוציא זרע שהוא צדיק כי טוב דטובי׳ גניז בגוי׳, והו׳ הוא הקליפה דקה המפסיק בין ב׳ הנקבים בין ח׳ לט׳, והוא העושה פירוד בין דו״ן דסט״א כמ״ש יתפרדו וכו׳ שלא יחריבו העולם ח״ו, והם ח׳ דנח״ש וט׳ דשט״ן בין גלא לגלא שלא ישטופו העולם, וז״ש מלא חוטא דחלא וכו׳. הגה״ה עוד יש בכאן סוד נסתר בסוד שג״ל ושל״ג שכ׳ רבינו בליקוטים והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השל״ג, וכמ״ש בסבא דמשפטים דזרענא פולין לנ״ב גוונים שהוא ב״ן כל״ב בסט״א, ביומא דתלגא שם סוד ג״ל, ורומיו ש׳ פרסה, ונק׳ ג״כ ג״ל שעיקר אחיזתם הוא מנה״י למטה מן הפרסה שהם ג׳ וכל א׳ מי׳, ואעפ״כ הם עולים נגד חג״ת ג״כ שממית בידיים תתפש וכו׳, והוא מ״ש ורומי׳ דגלא ש׳ פרסה ודי בזה. אמר רבה לדידי חזי לי הורמיז וכו׳ במאמר הזה הסתירו סוד נורא ואיום כל עניינו של בלק ובלעם אשר רצו להתחבר ולקלל את ישראל. והוא שבלעם הי׳ בסוד בלע בן בעור מלך הראשון של הז׳ מלכים, והוא הסיגים אחוריים דדעת דקדושה,

ולכן הי' בכל דבר נגד משה רע"ה כמ"ש (נמ"ר פ"יד) בישראל לא קם אבל באו"ה קם ומנו בלעם, ולכן התפאר א"ע ואמר ויודע דעת עליון, וכוחו היה בפיו שהוא כמו משה רע"ה שהי' כוחו בפיו דדעת גניז בפומא דמלכא.

ונק' בלעם הורמיז שהוא שד כמ"ש (סנהדרין נט ע"ב) מפלגא לתתאי [לעילא] דהורמיז וכו', והוא בר לילית כי ידוע מ"ש האריז"ל בב' נשים של אדה"ר חוה ראשונה ושני', שהרשונה היא בסוד לאה שהיא דינים קשים ולא הייתה יכולה להתברר ונעשה לילית אמן של שדים, והוא הי' הרע של קין והבל בנים של חוה ראשונה כמ"ש האריז"ל, ולכן נק' בר לילית. והורמי"ז הוא ש"ד והוא סוד עמוק כי כל הבריאה הוא בשם יה"ו וצירופיו בו"ק כמ"ש בס"י, ובכל א' יש רמ"ח אברים ויסוד הוא המשלים לרמ"ח, לכן בו נכללו כולם. אבל הסט"א חסר הברית כי הוא משברי כלים שלא הי' להם יסוד, והוא סוד הורמי"ז שבהם רמ"ז אברים חסר הברית, והם בהיפוכא דג' אתוון יה"ו ושם הם בסוד (ישעיה ו ד) הוי גוי חוטא וכו' כמ"ש בריש פ"ה דס"ד ובפי' רבינו שם. דהוה רהיט אקופא וכו' שיניקתו של בלעם הי' מב' עקביים דלאה הנכנסים בכתר רחל.

והענין כמ"ש (משלי כג ד) עקב ענוה יראת ה', וכמ"ש רבינו בפי' לס"ד בליקוטים שהשגת מציאותו ית' בב' דרכים א' מצד שאנו ממליכים אותו שזה תכלית כל העבודה, והב' מצד התגלות מלכותו בעולם ע"י אותות כמו במצרים ולע"ל והוא גאותו של הקב"ה, והוא סוד ענוה כמ"ש (עי' מגילה ו ע"ב) במקום גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו. ולכן משה שזכה ללאה הי' ענו מאוד מכל האדם, שבימיו הי' ההנהגה בעולם מצד הנפלאות ונתגלה סוד ענוה בעולם, ומזה הי' שורש נשמתו ג"כ בסוד ענוה. וסוד הגדולה והענוה מצד האותות הוא המתלבש בבחי' מלכותו שאנו ממליכים אותו עלינו, שהוא ית' נק' אלקי ישראל, והוא שכינתו השורה בנו, ואף גם זאת וכו' לא מאסתים וכו' כי אני ה' אלקיהם וכו', והם ניסים נסתרים שאלמלא גבורותיו וכו' (עי' יומא סט ע"ב), והם עקביים דלאה המתלבשים ברחל בסוד היראה שהוא סוף הגאוה והגדולה, שהוא נסתר ומתלבש בבחי' שאנו ממליכים אותו הוא נוראותיו.

ובלעם הוא באחוריים בסט"א נגד ב' עקביים הנ"ל, וכמ"ש בפ' בלק (במדבר כג ה) וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר, והוא בעקביים הנ"ל דהם סוד התרפים של לבן, שלכן כתי' (בראשית לא לג) ויבוא אל אוהל לאה וכו' ואל אוהל רחל וכו' ושם וימשש וכו', והוא נגד יסוד אימא המסתיים שם במקום שרגלי לאה נכנסים בכתר רחל, והוא סוד התור"ף והוא אחורי השלחן שהיא נוקבא, ולכן הוא בלשון ארמי שהוא אחוריים דקדושה כידוע. אשר על הנהר יסוד אימא שהיא רחובות הנהר ושם הוא שרשו ומקומו וז"ש ארץ בני עמו וכו'.

וחשב בזה שיהי' עומד נגד משה רע"ה שהוא בקדושה נגד יסוד אימא, והי' רוצה לעכב שלא ירדו האורות אל כתר רחל. וז"ש דהוה רהיט והיינו באותם עקביים שבהם הריצה וההליכה, אקופא דשורא דמחוזא הם עקביים הנ"ל העומדים למעלה על כתר רחל, שרחל היא חומה כמ"ש (שיר ח י) אני חומה וכו' וכמ"ש (ירמיה לו כו) נקבה תסובב גבר, ומחוזא היא עיר כמ"ש (מלכים קו ג) וינחם אל מחוז חפצם, ונוקבא היא חומה דילי' כמ"ש בפ' הבע"י (יבמות סג ע"ב) השרוי בלא אשה שרוי בלא חומה וכו', שהיא שומר בריזין דילי'. וקופא דשורא דמחוזא הוא כתר רחל שמתחלת מרגליים דלאה הנכנסים בכתרה. והענין כי דור המדבר הי' בסט' דמשה רע"ה מלאה מנהורא דשמשא שהוא דכורא דידה, שלכן לא נכנסו לארץ.

אבל אותו הדור שהי' ראוי' לכנוס לארץ הי' בדרגא דרחל נוקבא דילה והי' עומדים לתקן בניינה בסוד פרצוף גמור. ובלק ובלעם הי' רצונם למנוע הארת רחל שלא תהי' נבנית בסוד פרצוף ולא יוכלו לכנוס לארץ, וכמ"ש לו הנה עם יצא ממצרים וכו' לכה נא וכו' אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ. וסוד התחברות בלק עם בלעם הוא כי בלק הי' מלך למואב, כידוע מ"ש האריז"ל בסוד עמון ומואב שהם באחוריים דלאה ורחל עמו"ן מלאה מסוד ס"ג באחוריים הוא קס"ו עמו"ן, ומואב הוא באחוריים דרחל שהיא מאב דבשמיא .כמ"ש (משלי ג יט) ה' בחכמה יסד ארץ וכו', ולכן מואב פרסמה שהיא הצעירה ורחל היא באתגלייא, ולאה עלמא דאתכסייא והוא לנגדה הבכירה שלא פרסמה, והוא מ"ש והוא יושב ממולי. והנה ידוע כי רגלי לאה הם נכנסים בכתר רחל והוא סוד הנהגת ישראל בארצם שהיו מתנהגים בניסים ונפלאות, אבל לא כ"כ כמו דור המדבר שהי' הנהגתם רק בניסים לבד במן ובאר ועננ' כבוד, אבל דור שנכנסו לארץ אף שהנהגתם הי' בניסים ג"כ מ"מ הי' ע"י התלבשות הנהגה תחתונה בעוה"ז שחרשו וזרעו ואספו תבואתם, והוא סוד לאה שהוא מלכותו ית' שאנו ממליכים אותו מצד נפלאותיו ורגלין דילה הוא המתעלם בהנהגה התחתונה. ולכן לאה נגד חג"ת הנהגת עוה"ב ורחל נגד נה"י הנהגת עוה"ז, וכנגדם הם בלעם ובלק בלעם נגד לאה נגד דרגא דמשה ובלק נגד רחל ממואב בכתר דידה ששם נכנסים רגלי לאה.

והיו רוצים להתחבר יחד בעובדא ומילולא בקסם ונחש כמ"ש וקסמים בידם ובלעם במילולא, והוא נגד עבודת ישראל בתורה ומצות זו"נ. והוא מ"ש ורהיט פרשא הוא בלק שמדרגתו ג"כ בעקביים הנ"ל, כי רכיב סוסיא הוא מקום שנכנס ברחל שהוא שם אדנ"י, ובלק הוא באחוריים דשם הנ"ל שהוא סו"ס כמ"ש רבינו בפי' מ"ש (סנהדרין קה ע"ב) מ"ט לא רכבת אסוסי' והשיב ברטיבא שראי באג"ם הוא אחורי מלכותא דרקיע בלאה נגד אחוריים דשם אהי"ה. וז"ש מתתאיה שהי' למטה מהורמיז הנ"ל שכן מדריגת בלק למטה ברחל למטה

ממדריגת בלעם כמ"ש, והוא מ"ש ולא הוה יכיל לי' שלא הגיע למדריגתו של בלעם ולכן לא הי' יכול להתגבר על ישראל בלעדו כמ"ש כי עצום הוא ממני, וכמ"ש בזוהר פ' בלק (ד' קצט ע"ב) כד אתיעט בלק אמר ואגרשנו מן הארץ אמר ההוא דרגא דקא אתאחיד בי' מן הארץ ודאי ודא הוא כי עצום הוא ממני ודאי מאן יכול לאגחא לקיימא בהו בישראל דרגא דלהון תקיף הוא מדילי וכו', שכוחם בפיהם ג"כ בתורה שהוא דרגא דדכו' והוא ג"כ נגד חג"ת ששם מקום לאה ולכך הוצרך להתחבר עם בלעם כמ"ש.

זימנא חדא הוי מסרגין לי' תרתי כודנייתא הוא בלעם שנתחבר עם עזא ועזאל נופל וגלוי עניים, כמ"ש בזוהר פ' בלק (ד' קצד ע"ב) אשר מחזה שדי יחזה מאן איהו מחזה עזא ועזאל דאנון נופל וגלוי עניים, שהם בני האלקים מאללי ארעא שהם שני מרגלים שני דכורין דסט"א כמ"ש רבינו בפי' לס"ד פ"ד באריכות, והם אחידין ברגלין דדכורא שלכן נק' מרגלים, ולכן נקרא נופל וגלוי עיניים שהעניים הם בנו"ה ברגלין כמ"ש (פוטח ט ע"ב) הלך אחר עיניו, והמרגלי' הם עיני ה' המשוטטים בכל הארץ ולכן נתחבר בהם בלעם להזכיר עון ישראל להתפס, ונק' נופל מסוד הנפילים הנ"ל שנפלו כמ"ש בפ' בראשית (ד' לו ע"ב) אמר ר' יצחק עזא ועזאל כד נפלו וכו' יעו"ש. ואלו ב' הם לויתן זו"ן נבראו שאלמלא נזקקין זה לזה היו מטשטשין העולם מה עשה הקב"ה סירס הזכר וכו' (ב"ב עד ע"ב) בסוד אל אחר אסתריס ולא עביד פירין כמ"ש רבינו שם, וז"ש דהוה מסרגין לי' ב' כודנייתא שהם פרידות שאין עושים פירות שנסתרסו. ומ"ש זימנא חדא וכו' הוא בעת שרצה לקלל את ישראל בהתחברותו עם בלק שאז נתחבר עם ב' המרגלי' כמ"ש, והם נק' מחז"ה שד"י וכו' בסוד הנפילים שיתין הוו בארעא כמ"ש בפ' בראשית שם המה הגבורים שיתין הוו כחושבן דלעילא וכו'. והם עומדים נגד עקבי לאה שמאחוריים דלהון היא יניקתם.

והם בחזה בז"א בסיום יסוד אי' שהוא שם שד"י כידוע. וז"ש וקיימין אתרי גשרי דרוגנג (ס"פ דלונג) הם ב' עקבים הנ"ל ונק' גשרים שדרך שם יוצא הארה לכתר רחל שכמו כן כתבו המקובלים על סוד שם ע"ב שהם ע"ב גשריו של צנורות החסד. ורחל נק' דונג שהוא שעוה כמ"ש בזוהר פ' ויחי בסוד ב' גמלים דהות טעני קטפירא וכמ"ש האריז"ל, ור"ל שהעקביים הנ"ל עומדים על ראש רחל, ומשם באחוריים עומדים ב' מרגלים הנ"ל עזא ועזאל. וכן דונ"ג הוא שם ס"ג שהוא אימא שנבנית מסוד אחוריים דשם ס"ג בסוד עייני"ן כמש"ל, וכתי' (תהלים סח ג) כהמס דונג מפני אש (כן) יאבדו רשעים מפני אלקים, כי שעוה הוא פסולתא דדבשא כידוע שדב"ש הם גבורות כמ"ש האריז"ל בסוד שופ"ר, וכמ"ש מע"ז יצא מתוק דבש מגבורת ארי"ה שהוא גבורה.

והקליפות הם סיגי הגבורות והם דו"נ דסט"א שהם במצולת ים והם יונקים מסוד אפיקי מים מנו"ה דדכו' כמ"ש, והם שני גשרים שמשם עוברים המים ליתן להים יניקה מזוהמא דטופרא דרגלין כמ"ש בפ' אחרי מות בר"מ (ד' סג ע"ח) מתלא אמרי לכלבא ארמי גרמא לכלבא וילחך עפר דרגליך וכמ"ש רבינו שם בפי' ששם הם השעירים עזא ועזאל הנ"ל והם בסוד מים אחרונים ליתן חלקם מזוהמא דטופרין, וגשרי' הם מחיצה להגן שלא יטבע במים והם תורה ומצוה שמגינים על ישראל להגן נגד סט"א מצולת ים הנ"ל. וב' המרגלים הם עומדים על גשרים אלו לקטרג על ישראל, וכן בלעם ובלק בעובדא ומלולא כמ"ש. ולפי גירסא דרוגנג רמזו בזה על סוד ב"פ עין שהם נופל וגלוי עיניים שב' עניים בנו"ה כמש"ל ובסט"א כל המוסיף גורע בסוד ר"ע עי"ן, שלכן אמרו (סנהדרין קי ע"ח) בלעם סומא בעין אחת הי' שנא' גלוי עניים וכתי' שתום העין ולכן כאן א' יתירה בכל עי"ן והוא סוד סמא"ל ר"ע עי"ן של עשו כידוע.

ספר ביאורי אגדות (חפיקי יס) – בבא דף בתרא עג ע"ב

ערב רב שיצאו ממצרים והם שגרמו להחטיא את ישראל בעגל ובכל החטאים במדבר וגרמו גלותא למשה רע"ה ביני ערב רב וגרמו חורבן בהמ"ק

אתא פושקנצא ובלעה לתנינא הם סוד ערב רב שיצאו ממצרים ע"י משה שקבלם, והם שגרמו להחטיא את ישראל בעגל ובכל החטאים במדבר וגרמו גלותא למשה רע"ה ביני ערב רב וגרמו חורבן בהמ"ק כמ"ש ברע"מ ובתיקונים בכ"מ, והוא מ"ש שקבור בגחון וכמ"ש בתיקונים (ז' מו ע"ח) ועוד וימן ה' דג גדול דא טחול לילית דאיהי ערב רב מההוא רב החובל דאתמר בי' וגם ערב רב וכו' ערב רב בגין דלילית חייבא דבהון חאבו ישראל וכו' אנון רב עלייהו בגלותא וכו', ועיין בביאורי רבינו שם דהגיה שם שצ"ל דג גדול דא סמאל דגה דא לילית נחש בת זוגי' וכו' והוא טחול אוכמא שבתאי וכו' שחוק הכסיל, ובהון חבו ישראל שהם הגורמים לישראל כל עון וכל חטאת וע"י ישראל בגלותא בעניותא בדוחק כמ"ש שם בעצבון תאכלנה מרה שחורה, ולילית נק' ערב נקבה שהיא אוכמא והיא אכזרי על בנין דחייכת עמהון וקטלת לון כידוע והוא שחוק הכסיל, ונק' ערב מלשון ערב רב שהיא חשוכה ערב ולחושך קרא לילה שלכן נק' לילית, וכן הגלות כמ"ש (ירמיהו ו ד) אוי לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב נק' ע"ש שהיא שלטא בגלותא, והוא שבלעה לתנינא שהוא משה רע"ה דהוא בגלותא בה על ניצוצו בת"ח שהם בדוחקא בעניותא ובבזיון ביני עם הארץ וערב רב. וז"ש אתי פושקנצא וכו' שהוא ערב נקבה כמ"ש רשב"ם בפי', והוא מ"ש במבול

(בראשית ח ז) וישלח את העורב וכו' ויצא וכו' יצוא ושוב עד יבושת המים מעל הארץ, שענינו של נח והמבול הכל על נשמת משה וגלותא דישראל כמ"ש בכ"מ ושם בתיקונים (ד' נה ע"ב) יעו"ש בפי' רבינו וכל שהמים על התיבה הוא גלותא אז העורב שולט, עד יבושת המים וכו' דאז יכלו ערב רב מעלמא כמ"ש בכ"מ.

ומליק יתיב באילנא כמ"ש (דברים כ יט) כי האדם עץ השדה וכו' והם ת"ח שבכל דור שסובלים מרעין ודוחקא ועניותא ועוסקים בתורה מתוך הדחק ואחידין בעץ החיים, וכן דרשו בזוהר ע"פ כי תצור אל עיר כו' לא תשחית את עצה וכו' אלו ת"ח וכמ"ש עץ חיים היא וכו' וכן הוא בכ"מ. ואמר ת"ח כמה נפיש חילי' דהאי אילנא וכו' וכמ"ש בזוהר בכ"מ ווי דגלותא אתמשיך ומאן יכול למסבל וכו', והוא שאף שיש להם כמה מרעין ודוחקין אעפ"כ עוסקים בעה"ח באורייתא וכמ"ש בפ"ב דעירובין (כא ע"ב) מ"ד לכה דודי נצא השדה וכו' בוא ונראיך ת"ח שעוסקים בתורה מתוך הדחק.

וכן הוא סוד יצה"ר לילית שהיא אשה זונה שחוק הכסיל שמתגבר על ת"ח יותר מכולם כמ"ש בפ"ה דסוכה (נג ע"ב) כי הגדיל לעשות שמושל בת"ח יותר מכולם, ואמרו בפ"ד דקדושין (פא ע"ב) חזי דאנת נורא ואנא בישרא ואנא עדיפנא מינך, ואמרו ג"כ בפ"ג דתענית (ב ע"ב) והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה וכו' מה קנה זה וכו' אפי' כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזים אותו ממקומו וכו' וע"ז נאמר בברכותיו של בלעם כארזים עלי מים וכו'. ואמר ר"פ בר שמואל אי לאו דהואי התם לא הימני שהרגיש בעצמו מה כח הקדושה גדול שקדושת התורה עה"ח בת"ח שיוכל לעמוד נגד האי עורבתא ונגד כל הרוחות ודוחקא ועניותא וכמ"ש אין חכם כבעל הניסיון ודי בזה. ואמר רבה וכו' במאמר זה ביאר סוד עולם התוהו ומיתת ז' מלכים הראשונים וסוד עולם התיקון והבירור. וכלל מאמר זה הוא יצא על מ"ש בס"ד פ"א שתא אלפי שנין תליין בשיתא קדמאה שביעאה עלייהו דאתתקף בלחודוי ואתחרב כולא בתריסר שעתי דכתי' והארץ הייתה תהו וכו' תליסר יקים לון ברחמי ומתחדשין כקדמיתא וקמו כל אנון שעתא בגין דכתי' ברא לבתר כתי' הייתה וכו' ולבסוף תהו ובהו וכו' ונשגב ה' לבדו וכו'.

ורבינו הגדול בביאורו שם האריך הרבה וכלל דבריו דשית אלפי שנין והשביעי חרב הוא נגד עולם התוהו שמלכין קדמאין מיתו והם ו"ק שמלכו כל א' ואח"כ מת וכו', והשביעי הוא נגד ארעא דאתבטלת ואלף השביעי הוא דרגא דבינה ושם חוזרים הכל לשרשם, ואז זמן שליטת ארעא שחזרו כולם לבטן אמם, והוא סוד שבת עילאה עוה"ב, והוא י"ב שעות של המלכות י"ב חדשים דארעא אתבטלת בי"ב מזלות והם נגד י"ב תיקונים שנכללים בפה והוא אלף השביעי

בי״ב שעות, ואח״כ תליסר יקום לון ת׳ המים וכו׳ תיקון י״ג ונקה ובי ונשגב ה׳ לבדו וכו׳ דאוקיר דיקני׳ וכל הבירורים שם ע״י י״ג תיקוני דיקנא במשח רבות דנגיד בהון ממו״ס שבו כל העליות, כמ״ש שם בפ״א בי׳ סליק ובי׳ סליקו ואנון דלא הוו והוו ויהויין, ופי׳ רבינו שם שהם אורות חדשים שיצאו בתיקון דלא הוה בעת התוהו, והוו הם האורות שהיו בתוהו וסלקין תמן להתברר, ויהויין הם אורות שלא היו אפי׳ בעת התיקון, והם נגד ג׳ הויות דמו״ס מלך מלך ימלוך והם היה הוה ויהיה ובהם י״ב אתוון נגד י״ב הנ״ל שבהם מתחדשים מה דאתחריב בתריסר שעתי, וי״ג הנ״ל הם נגד י״ג נביעין דמשח רבות דנגיד בתיקוני דיקנא, ולכן לע״ל באלף השביעי אז בעו לאוקיר דיקנא ר״ל יקירו דיקירותא משח רבות דבהון.

וסוד התוהו ידוע שלכך מתו וחרבו מלכים הראשונים מפני הסיגים שהיו בהם והם יצאו מגבורות הקשות דסלקו במחשבה לצורך הבחירה והעבודה, והם ז׳ נגד ז׳ ראשין של הנחש ז׳ מדורי גיהנם ז׳ היכלים דמסאבותא ז׳ דרגין הוי גוי חוטא וכו׳ דחשיב בריש פ״ה דס״ד כמ״ש רבינו שם, וכל תוקף הגבורות הם בחוטם כמ״ש באד״ר ואד״ז ששם ה״ג משחית אף וחימה ואשא וגחלי דנורא וכמ״ש וישמע ה׳ ויחר אפו ובס״ד פ״ב תלת שלהובין וכו׳ וכמ״ש באריכות שם בדברי רבינו. והוא מ״ש כאן זימנא חדא אזלינן בספינתא לשוט בים החכמה וכמ״ש בתיקונים (ד׳ מג ע״ב ע״ג) וכמה אניות טבעין וכו׳ כד״א שם אניות יהלכון בימא דאורייתא וכו׳ ובההוא זימנא אזלין אניות בהבטחה וכו׳ ובסבא דמשפטים (ד׳ ק ע״ג) סבא סבא הא אמינא דעאלת בימא רבא בלא חבלין וכו׳ יעו״ש, וכן הוא בכ״מ.

וחזינן ההוא כוורא הוא כלל בנין עולם התוהו שכולל ז׳ מלכים והם ד״ג ד׳ מלכים לבד וג׳ לבד שהם חג״ת נה״י שמתחלקין תמיד לב׳ דרגין, ונק׳ כלל המלכים כוורא שהם מקומם במים והוא שבנייתם מעט׳ דגבורות וכמ״ש והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום, ולכן הסיגים שיצאו מהם הם תהומא רבא וימא רבא וכמ״ש בתיקונים שהבאתי במאמר הקודם וימן ה׳ דג גדול וכו׳ שדג ודגה הם דו״נ סמאל ולילית, ובעת השבירה נפלו הכלים לתה״ר והם הדגים ששם. וכמו שמשה רע״ה בדעת דקדושה הוא דג גדול נונא רבא על לויתן נחש וכו׳, כמו כן ראש כל המלכים בלע בן בעור דעת שלהם כולל ז׳ מלכים כולם ונק׳ ג״כ כוורא. דיתבא ליה אכלה טינא באוסיי׳ הוא הנחש כח הסט״א הסיגים שהיו בכח במלכים האלו שהיו כולם בסט׳ דגבורות לבד בוצד״ק שהם בחוטם כמ״ש למעלה וכמ״ש ונחש עפר לחמו והוא הסיגים הנ״ל שמהם היה המיתה ורבים מישיני אדמת עפר וכו׳.

ספר ביאורי אגדות (פפיקי יס) – בבא דף בתרא עד ע"א

אליהו הנביא שזכה למדריגה גדולה שהוא מלאך הברית ונזדכך חומרו שעולה חי לשמים שגופו הוא הי' זך

והוה זקיפא ברכיה דחד מנייהו הוא אהרן הכהן שהוא הי' הגדול שבהם לבד משה וכמ"ש בזוהר שם (ד' קסג ע"ח) אילין רישי מתיבתא כולהו בריש ירחי ושבתי ומועדייא מתכנשין לגבי טורא דאהרן כהנא ומתערין גבי' ועאלין גו מתיבתא דילי' ומתחדשין תמן בדכיו דטלא קדישא וכו' וע"י מתחדשין כולהו וכו' יעו"ש כל הענין. וידוע כי משה ואהרן הם ברגלין בנו"ה וז"ש דהוה זקיפא ברכא וכו' שמעלת אהרן גדולה מאוד. ועייל טייעא תותי ברכי' וכו' הוא פנחס שנכנס במדריגתו שזכה לכהונה ולהיות לו ברית שלום כמ"ש (במדבר כה יב) הנני נותן לו וכו' כמו שזכה אהרן אליו כמ"ש (מלאכי ב ו) כי שפתי כהן וכו', והי' רודף צדקה וחסד לעשות שלום וכו' כמ"ש (שם שם ה) בריתי הייתה אתו החיים והשלום וכו', כי הוא בדרגא דחסד דמתגלה בפומא דאימה מדתו של אברה"ם רמ"ח עלמין אורכי' דהאי אמה, וכן זכה לזה פנחס בקנאותו נקם ברית ותיקון ברית, וזכה דאתגלי ע"י החסד בפומא דאמה בהעברת הערלה שנמשכה על הברית ע"י זמרי בן סלוא שבעל ארמית. ופנחס הוא אליהו והוא חד טייעא הנזכר בכ"מ בש"ס, ואע"פ שזכה למדריגה גדולה שהוא מלאך הברית ונזדכך חומרו שעולה חי לשמים שגופו הוא הי' זך כידוע שהגוף הוא עט' הברית הדבוק בארץ והוא מלכות שבנפש, וכ"ז שהערלה עליו צריך למות ולהתבלע בעפרא, ואלי' זכה שנתגלה לו עט' הברית בסוד רמ"ח עלמין הנ"ל, אעפ"כ לא הגיע למעלתו של אהרן וז"ש דעייל תותי ברכי'.

כי רכיב גמלא הוא הסט"א כמ"ש (נחום ו ע"ב) הרואה גמל בחלום מיתה נקנסה עליו כמ"ש גם ה' העביר וכו' ויבוא גם השטן וכו' וכמ"ש רבינו בפי' למס' ברכות פ' הרואה, ואליהו נתגבר על מהמ"ו שלא שלט עליו. וזקיפא רומחי' הוא רמ"ח עלמין וכמ"ש בפנחס (במדבר כה ז) ויקח רומח בידו וכו' שזכה לחסד עילאה כמ"ש, ואעפ"כ לא נגע בי' שמעלת אהרן גדול עליו יותר ויותר. א"ל תא אחוי לך הר סיני וכו' בכאן גילה סוד מעמד הר סיני, והוא כי כתי' (שמות יט יח) והר סיני עשן כולו וכו' והוא מקום הראשון שנגלה השי"ת לברואיו ומראה הראשון שנתגלה למשה בהר אלקים חורב, כמ"ש (שמות ג ג) וירא אליו ה' בלבת אש מתוך הסנה.

והר סיני הוא הנוקבא וכמ"ש בתיקון י"ט (ד' לו ע"ח) והאי בת נקודה סתימאה באוירא עלה אתמר שמריני כאישון בת עין איהי גנוזא באור ובה אתעביד

אויר ובגינה אתמר וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה וכו', ופי' רבינו שם שהוא נקודה פנימאה דילה דסיהרא חכמת שלמה והחוט המקיף לסיהרא הוא כתר דילה והוא אוירא עלאה, והסנה הוא אויר הנ"ל וי' דאויר הוא חכמה דילה ואור הוא בינה דילה. ומאחורי ביתא הנ"ל שם עומד הסט"א כמ"ש שם (ד' לה ע"ב) שרך דא ציון דאיהו טבורא דעלמא וכו' אות ברית נקודה באמצעיתא כגוונא דטבור אגן הסהר דא נקודה דסיהרא כגוונא דא והיא ראשית וכו' ואיהו פתוחה לקבל צדיקייא וכו' וסתימא מסטרא אחרא כלפי רשיעייא דבזימנא דאתיין לאסתכלא בה איהי אהדרת אנפהא לאחורא מנייהו וכו', והם הערב רב שעמדו סביב הר סיני ג"כ.

שישראל הי' נגד ההר כמ"ש (שמות יט ג) ויחן שם ישראל נגד ההר והם בסוד בת עין שהם קרובים לנקודה פנימאה דבה שהיא ראשית, כמ"ש ראשית קודש ישראל לה' ראשית תבואתו וכו' ואמרו רז"ל (ב"ר פ"ח) בראשית בשביל ישראל שנק' ראשית וכו', והם בת עין דילה כמ"ש (זכריה ג יג) כל הנוגע בהם כאלו נוגע בבבת עינו. וסינ"י הוא עי"ן ושם עמדו ישראל מקרוב, אבל הערב רב שמהם סוד עזי פנים שבדור הרשעים הם עמדו שם מרחוק כמ"ש (שמות יט יג) והגבלת את העם סביב וכו' וכתי' (שמות כ טו) וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק.

וכל מקום שנא' העם סתם הם ערב רב כמ"ש בזוהר בכ"מ, והם שעמדו מרחוק נגד צד הסתום של בת עין, משא"כ ישראל שהם בבת עין לא שלט בהם הסט"א כמש"ש (במיקוויס לה ע"ב) ובגין דיעקוב דאיהו דיוקני' חקוקה בסיהרא תמן אתמר בי' לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל וכו' ועל אינון דזרעא דיעקב אתמר וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב וכו' ואתמר באתר דא ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר דא יהא ביומוי דמלכא משיחא דלא יהא פסולת בישראל אלא ה' בדד ינחנו ומאן אנון פסולת אנון גרים וכו', והם הערב רב שעליהם נאמר קשים גרים לישראל כספחת והם קוצים וצנינים בצדיהם של ישראל כמ"ש בזוהר וברע"מ ובתיקונים בכ"מ. ועיין ברע"מ פ' משפטים (ד' קכ ע"ג) דאנון עמלקים ערבוביא בישא דישראל וטריף לון וכו' לקיים מ"ש ה' בדד ינחנו וכו', והם עננים דמכסים על עינא וכ"ז שהם קיימים אז בת עינא סתימא, וכשיתעברין מעלמא אז וה' עליהם יראה וכו'.

והוא מ"ש כאן דחזי להר סיני דהדרי לי' עקרבי וכו' שהם הערב רב שהי' עומדים מסביב בצד הסתום של בת עיינא מרחוק, והם נחש שרף עקרב, והוא מ"ש והר סיני עש"ן כולו וכו', והם נק' עקרבי כמ"ש ברע"מ פ' כי תצא (ד' רעט ע"ב) גלותא רביעאה וכו' וישליכו אותו הבורה הבור ריק וכו' אבל נחשים ועקרבים יש בו ודא גלותא רביעאה דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים רמאים

כנחשים ועקרבים דעקרי מילי דרבנן ודיינין לשקרא עלייהו אתמר היו צריה לראש וכו' יעו"ש באריכות כל הענין, והם אשר בעוה"ר נתפרצו בדור האחרון הזה אשר הם רחוקים מחכמת התורה שהיא נקודה פנימאה חכמה דילה, והוא רע"מ שהוא בגלותא ביניהם בצלמא דלאו הגונה לי', והם אינם יודעים מפנימיות חכמתם ועומדים מרחוק להר סיני ותופסים מאמרים החכמים כפשטם ומלעיגים על דבריהם, ומזה נתפקרו לסתור דבריהם ולעקור אותם ח"ו שהוא עקר"ב הנ"ל. וקיימי כי חמרא חיוורתי כמ"ש בפ' אלו עוברין (מט ע"ב) אמר ר"ע כשהייתי ע"ה אמרתי מי יתן לי ת"ח ואנשכנו כחמור וכו', שהם ע"ה ורשעי הדור ששונאים ת"ח והם החנפים ועזי פנים שמראים עצמם ככשרים ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה. ועיין בזוהר בראשית (ד' כה ע"ב) דחשיב שם חמשה מינים ושם ענקים מינא חמישאה דאינו מזלזלים לאילין דאתמר וענקים לגרגרותיך וכו', שהם המבזים ת"ח שבדור והם הנק' כאן חמרי חיוורתא וכו'.

שמעתי ב"ק שאומרת אוי לי שנשבעתי וכו' ועכשיו שנשבעתי מ"י מיפר לי שהשבועה במלכות והתרת שבועה באימא, כידוע התרת נדרים פורח באויר שהוא מגדל הפורח באויר עילאה מגדל השן, והשבועה הוא במלכות בגלותא כמ"ש ואני בתוך הגולה וכו' דהיא אזלא מתפרכא, והיא נק' בת קול שמנהמת כיונה כמ"ש בריש פ"ק דברכות (ג ע"ב) ועיין בפי' רבינו שם, וטו"ב נהפך לאו"י כמ"ש ונהר יחרב ויבש. והתרה דילה תליא בבינה מ"י ששם רחובות עלמא דחירו, ומשם ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים, וז"ש מי מפיר לי כמ"ש (ישעיה יד כז) ה' צבאות יעץ ומ"י יפר וכו'. ועיין ברע"מ פ' משפטים (ד' קטו ע"ב) א"ה נעביד לי' התרה ויהא נחית לגבאי וכו' ושם שבועות ה' איהי שכינתא בת יחידה ולא למגנא תיקונו תלת בני נשא למפטר לי' אלא דש' דשב"ת תלת ענפי אבהן וכו', ושם (ד' קטז ע"ב) נדר דאיהו עלמא דאתי וכו', ועיין מ"ש רבינו בפי' למס' ברכות פ' ה' על מ"ש ויחל משה מלמד שהתיר לו נדרו, שכ' שם שהפרת נדרים בין איש לאשתו בין אב לבתו שנדר ושבועה הם אם ובת ב' ההין, והתרה דלהון ע"י א"ב וב"ן י"ו של השם, והם יחיד מומחה וג' הדיוטות שיחיד מומחה הוא י' חכמה, וג' הדיוטות חג"ת דכו' שבהם תלוי התרה שלהם יעו"ש.

והוא ג"כ בגלותא דב' ההין אזלין בגלותא כמ"ש בז"ח רות ותלכנה שתיהם וכו', והתרה דלהון ע"י ת"ח שבדור והוא מ"ש כי אתאי לקמי רבנן אמרו וכו' הוה לך למימר מופר לך. אמר לי תא אחוי לך בלועי דקרח בזה גילה לו סוד מחלוקתו של קרח וטעם בליעותו עם עדתו, והוא מ"ש בזוהר פ' בראשית (ד' יז ע"ב) חשך כד אתער בתוקפי' וברא בי' גיהנם ואתדבק בהדי' בההוא מחלוקת ותרין מחלוקת הוו חד בשירותא וחד סיומא וכו' קרח הוי שירותא דמחלוקת

כפום דרגא ותוקפא ואתדבק בגיהנם וכו' ורזא דא יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל וכו' דא מחלוקת קדמאה אתערו דרוגזא ותוקפא וכו' הבדלה איהו בשמאלא וכו' וכד נפיק שבת וכו' ועאל לדוכתי' בשאול אתר דקרח וסייעתו תמן דכתי' וירדו הם וכו' יעו"ש כל הענין.

והענין כי דינין דדכו' תקיפין ברישא ונייחין בסיפא והקליפות משתרשין בשערות דרישא דדכו', וז"ס הלויים דאתיין מסט' דשמאלא היו צריכים להעביר תער וכו' כמ"ש בפ' ויחי עד לא מריט רישא דמלכא וכו', וקרח לגלג עליהם כמ"ש בפ' חלק (קי ע"ח) עינא יהב במיזייכו וכו', ואחיד בתוקפא בשירותא דמחלוקת דתקיפין ברישא, ולכן נטרד בתוקפא דשמאלא בסט"א דאחיד בי'. והוא בסוד אתוון ח"ק דעשי' ששניהם לרע וג"כ דט"ר שמאלא דיצירה שהם סוד שמא דילי' כמ"ש רבינו בליקוטים, ונפל לגיהנ"ם סוד ופערה פיה לבלי ח"ק למי שמשייר ח"ק אחד או שלא קיים וכו' (סנהדרין קיח ע"ח), והוא חלק על משה ועל התורה. והקליפות הם מסיגי הגבורות הקשות והם שנבדלו והוסרו משם, והוא מ"ש (נחמיה ט ז כח) הבדלו מתוך העדה וכו', וע"ז נא' (בראשית א ו) יהי רקיע וכו' ויהי מבדיל בין מים למים וכו' שהם י' עילאה וי' תתאה ז"א ורקיע ו' באמצע, והוא שמים כמ"ש עושה שלום במרומיו ע"י יסוד שע"י מתבסמין גבורות דנוק' עם חסדים דדכורא מ"ד ומ"ן, והוא שמים אש ומים. אבל קרח לא רצה בדרגא דשלו"ם כמ"ש בפ' קרח (ד' קעו ע"ח) קרח אזיל במחלוקת מאי מחלוקת פלוגתא דלעילא ותתא וכו' מחלוקת פלוגתא דשלום וכו' פליג על שמא קדישא וכו', והענין כי הגבורות צריכים להיות נכלל בחסדים ולהתבסם ע"י ולכן הלויים נתנו לכה"ג להיות נטפלים בעבודתם כמ"ש (במדבר יח ג) וילוו עליך וישרתוך וכו' שכהנים מסט' דחסד.

וקרח נחלק על אהרן ולכן לא נתבסם ע"י החסדים ונטבע בארץ, שארץ ושמים הם דו"נ דמתחברים כחדא וע"י מחלוקת ירד לארץ לתתא וכמ"ש בזוהר שם ת"ח אהרן ימינא ליואי שמאלא קרח בעי למעבד וכו' ר"י אמר שמאלא אתכליל תדיר בימינא וכו'. והנה הגבורות הם בחוטמא דז"א בב' נקבים שבו שמשם יוצא אשא ותננא וגחלי דנורא כמ"ש באד"ר ואד"ז שהם משחית אף וחימה וכו' ה"ג, וכן בס"ד פ"ב ב' שלהובין וכו', והגבורות אלו מתבסמין ע"י קטורת כמ"ש (דניאל ג יט) ישימו קטורה באפיך וכו' ע"י כהנים חסד, שמתבסמין ע"י רוחא דחוטמא דע"ק שמשם נפיק חיין וחיין דחיין וכמ"ש באד"ר (ד' קלג ע"ב) האי חוטמא הוא פרדשקא דבי' נשיב רוחא לז"א וקרינן לי' סליחה והוא נחית רוח דרוחא דנפיק מהכא מאנון נוקבין חד רוחא נפיק לז"א וכו' ובאד"ז (ד' רפט ע"ח) האי חוטמא חיין מכל סטרין חדו שלימא נחת רוח אסוותא בחוטמא דז"א כמה דאוקימנא עלה עשן באפו.

ובחוטמא דע"ק שם מתגלה יסוד דרדל"א חסד עילאה דבי' רמ"ח עלמין וע"י מתבסמין ה"ג דחוטמא דז"א, והוא סוד הקטורת לריח ניחוח לה' נחת רוח דחוטמא וכמ"ש (ויקרא א ט) וירח ה' את ריח הניחוח וכו' כמ"ש באדר"ז ואד"ר וס"ד יעו"ש בפי' רבינו, ולכן ניתן הקטרת לאהרן. וז"ס מ"ש משה לקרח קחו לכם מחתות וכו' וישימו עליהם קטרת וכו', שבזה ידעו כי לא בהם בחר ה' לעבודה זו שהיא תליא דוקא בחסדים ולא בליואי שהם מסט' דגבורות, וכיון שלא נתבסמו ע"י חסד עילאה לכן ותצא אש מלפני ה' ותאכל וכו', והוא אשא ותננא וגחלי דנורא דנפיק משם מחוטמא דז"א. וקרח מן הבלועים ומן השרופים היה (סנהדרין קי ע"ב), וז"ש חזאי תרי בזעי ונפקי מנייהו קוטרא הם ב' נקבי חוטמא דז"א שמשם יוצא תננא ואשא.

ושקלי גבבא דעמרא וכו' היינו אף שגם אהרן לקח מחתות והקטיר קטרת לא הועיל לבסם הגבורות דחוטמא דז"א, ונענשו קרח ועדתו על שהי' חולק על אהרן כמ"ש. והחסדים דחוטמא דע"ק הם גבבי דעמרא שהם מתקוני גלגלתא דע"ק כידוע שיסוד דרדל"א בחוטמא ויסוד כולל תמיד כל ו"ק והם כלל ז' תיקוני גלגלתא וכמ"ש (זח"ג ז ט) ושער רישי' כעמר נקי, והם השערות דע"ק דמבסמין שערות דגלגלתא דז"א כמש"ל שבהם אחיד סט"א שמשם הי' מחלוקת קרח כמ"ש. ודעציתא בריש רומחא והוא ביסוד דרדל"א דבגלגלתא דע"ק שהחסד דרדל"א גניז שם, והם רמ"ח עלמין דביסוד שהוא רומח כידוע. ועיילא התם ר"ל בנקבי חוטמא דז"א ע"י הקטרת שהקריב אהרן, ואעפ"כ לא הועיל והוא מ"ש ואמשינה במיא הם החסדים המכבים אש הגבורות, ואעפ"כ אחריך אחרוכי שנתגברו הגבורות על החסדים. א"ל אצית מאי שמעת וכו' הוא מ"ש שעונשו של קרח הי' שנאחז בסור ק"ר וח' דח"ק ט"ר, שהוא גיהנ"ם, והוא ק"ר דשק"ר. ולכן שם בגיהנם מתודה על חטאו ואומר משה ותורתו אמת וכו' כדי להיות נאחז באמת, וכמ"ש עדת קרח עתידים לעלות וכמ"ש והיה מידי חדש בחדשו וכו' יבוא כל בשר להשתחוות לפני וכו', ולפי שכל דור המדבר בכל ריש ירחא סלקין למדרגה יותר עליונה כמ"ש בזהר פ' שלח לך (ד' קפג ע"ב) אמר לון חמיתון אילין טוריא כולהו ראשי מתיבתא לעמא דא דבמדברא זכו השתא מה דלא זכו בחייהן ואלין רישי מתיבתא כולהו בריש ירחא וכו' מתכנשי לגבי טורא דאהרן וכו' ומחדשין תמן בדכיו דטלא קדישא וכו'. ולכן גם קורח ועדתו מקבלין קצת מיתוק, והוא מ"ש כאן כל תלתין יומין מהדר להו גיהנם וכו' ואמרי וכו', והם בדאין דנאחזים בסט' דשקרא כמ"ש.

אמר לי' תא אחוי לך היכא דנשקא ארעא ורקיעא וכו' הענין הזה מדבר מסוד הנהגת העולם בעוה"ז ועוה"ב שכ' רבינו הגדול בליקוטים שנה"י הם

הנהגת עוה"ז והם מדות ממוזגים, כי א"א להנהיג עוה"ב [עוה"ז] במדות הנהגה כפי מה שהם כמ"ש השפעת עליהם רוב טובה אין יכולי' לקבל וכו', והוא מ"ש (קדושין לט ע"ב) שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, וכן עונש הרשעים א"א להיות בעוה"ז שא"א להם לקבל. ושכר ועונש הם בעוה"ב והוא חג"ת שהם כף זכות וכו', והם בסוד דו"נ שחג"ת הוא דכו' ונה"י נוקבא שמקומה בנה"י עד החזה, והם ארץ ושמים, ויסוד דדכו' הוא מקום התחברות שמים וארץ ביחד.

וסוד הזיווג הוא להעלות הנוקבא להיות פרצוף שלם עולה גם נגד חג"ת שלו, הוא סוד השפע דקבילת מדכו' והם הפירות של תורה ומצות הנוצץ מהארת הנהגת עוה"ב, והוא מ"ש דנשקי ארעא ורקיעא וכו' ששם רקיע שבו חמה ולבנה כוכבים ומזלות, והוא מ"ש שקלתא לסילתאי אתנחתא בכוותא דרקיעא ששם חלונות הרקיע הבוקר אור ששם מתגלה חסד עילאה איתן האזרחי, והוא אילנא דחיי מזונא דכולא בי' כמ"ש בתז"ח (ד' נ ע"ד) גליף גליפין ובטש בוצינא ואפיק ח' יסוד ודא תמינאה לחושבנא ואפיק חד רחימא דכולא וכו' נעיץ בארעא ורישי' מטי' לצית שמיא עפי' שפיר ואנבי' סגיא ומזון לכולא ביה וכו'.

וכל התפי' עניינם לחבר שמים וארץ בברכת שים שלום כמ"ש בהיכלות פ' פקודי ובכ"מ כי שם ציוה ה' את הברכה וכו'. וז"ש אדמצלינא וכו' ור"ל שאנו רואים כמה צדיקים שמדוכאים בעוני וחוסר לחם, אף שמתקנים ומייחדים היכלא בהיכלא בזיוגא דדו"נ ע"י התפי' בתיקונא כדקא יאות, וז"ש ולא אשכחית אמינא איכא גנבי הכא הם הקליפות החוטפים התפילות אם אינם זכים כראוי כידוע, אמר לי גלגלא דרקיעא הוא דהדר והוא מ"ש (מו"ק כח ע"ב) בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא אלא במזלא תליא, שהוא סוד גלגל החוזר פנים ואחור ברל"א שערים פנים ורל"א שערים אחור שמהם סוד התחלפות העתים והרגעים המשתנים בכל עת לפי ענין גלגול שם הוי"ה בצירופיו שמשתנה בכל תתר"ף שבכל שעה. והנפשות הם לפי השעה והזמן, והרוחות לפי העולם, והזמן בנפש בנוקבא ולפי ענין הנפש שנולד לפי מזלו דשעתא קיימא לי' אז הוא צדיק וטוב לו וכו' כמ"ש באריכות בתיקון סט (ד' קטז ע"ב) יעו"ש בפי' רבינו, אבל עיקר שכר המצות בעוה"ב שהוא לפי העולם בדכו' ולא לפי הזמן, והוא מ"ש נטר עד למחר ומשכחת לה כמ"ש (עירובין נד ע"ב) היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם וכמ"ש רבינו בפי' ודי בזה.

א' ר' יוחנן משתעי וכו' מאמר זה עמוק ונראה שכוון למ"ש בזוהר פ' וארא (ד' מ ע"ב) אמר ר"א בסטרא ימינא עילאה נפקין תליסר מבועין וכו' אלף יאורין וכו' דא עאל בין אינון יאורין ואתעביד חויא רישא סומקא כורדא קשקשוי תקיפין כפרזלא וכו' כד סליק זנבי' וכו' פומי' מלהטא אשא וכו' עד דלסטר צפון קם חד שלהובא וכו' הא אתער מאן דשוי קדלא על אנפוי דתנינא כמה דאתמר ונחתי

חחים בלחייך וכו׳ ונקטין לי׳ לתנינא ונקבי אנפוי וכו׳. ופי׳ רבינו מאמר זה בליקוטים בדברים נפלאים ונוראים שסוד התנין הוא רע״מ דדרגי׳ בדעת והוא תנין הגדול, והיאורים הם בסוד צבאות תצ״ט ופלגא מכאן ותצ״ט ופלגא מכאן והם סוד אותיות דא״ב ותשר״ק, ורע״מ הוא המשלים לאלף מכאן ומכאן. ונגדו בסט״א מלך הראשון בלע בן בעור והוא דרגא דבלעם שהוא בדעת, והוא רישא סומקא כורדא דאחיזת הקליפות בשערות דגלגלתא דז״א בשערות שחורות שלו, האי שחור אדום הוא, כמ״ש בפ׳ תזריע (מח ע״ב) ות״ח בהאי איש בוצינא דקרדינותא ובג״כ גולגלתא דרישא דהאי סומקא כולא כוורדא ושערי סומקי בגו סומקי ותליין מיני׳ כתרין תתאין דלתתא וכו׳, והוא מ״ש בזוהר פ׳ בלק (ד׳ קנד ע״ב) רמא לי׳ פנחס קלא ואמר טולא דתנינייא דרבעין על כל חויין הפיך במזייך וכו׳, שבזה נכנע קולו של בלעם והרגו אותו בחרב.

ושערות דגלגלתא הם היוצאים ממוחא שהוא סוד מים כמ״ש (תהלים קיז) מחץ ראש על ארץ רבה מנחל בדרך ישתה וכו׳ כמ״ש בס״ד פ״א אתבר רישי׳ במים סגיעין יעו״ש בפי׳ רבינו, ומשם בסוף השערות אחיזתו של בלעם והוא בסוד מים בישין מצולת ים, והוא סוד הניחושים וכישופים שהם אחורי זנבי שוליהין דכוכבייא, שהשערות הם כוכבי ומזלי דלית לון חושבנא וכו׳ שהשערות הם אותיות התורה כמ״ש (עירובין כח ע״ב) קווצותיו תלתלים וכו׳ ועל כל קוץ וקוץ וכו׳. ומשה רע״ה הוא התנין הגדול חיוורא דגלגלתא דבאמצע הראש שבו נכללי׳ כל השערות שהם כל נשמות ישראל, וכולל כל התורה וסוד מ״ט ש״ב שהם בוקעים ממוחא דרך השערות, והוא סוד מים רבים הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה. ולעומתו בלעם בסט״א במ״ט ש״ט. ולכן כל מ״ט ש״ב מרומזים בברכותיו כמ״ש ויהפוך ה׳ וכו׳, וכמ״ש רבינו בפי׳ לפ׳ בלק, והוא סוד התלי שוכב באמצע המזלות שהם מ״ח צורות והתלי הוא המ״ט כמ״ש במ״א באריכות.

והוא מ״ש כאן חזיון האי כוורא הוא התנין הגדול הרובץ בתוך היאורים שהוא בלעם כמ״ש, דאפיק לרישא ממיא הוא רישא סומקא כודרא דילי׳ שאחיזתו בשערות שהם בוקעים ממים רבים, וכן בלעם בסוד מצולת ים. ודמיין עייני׳ כתרין סיהרי שא׳ ממדותיו עין רעה וכמ״ש (נשא כד ג) נאום הגבר שתום העין וכו׳ ואמרו (סנהדרין קה ע״ב) סומא בעין אחת הי׳ וכו׳, וכתי׳ מחזה שדי יחזה נופל וגלוי עיניים שהי׳ מתחבר עם עזא ועזאל כמ״ש למעלה באריכות, כי הדעת בו ב׳ עטרין חו״ג והם ב״פ ה׳ הויות ה״ח וה״ג כל א׳ במספר עי״ן, ובלעם בסט׳ דבלע בן בעור דבי׳ מתקטרין כל דינין ושם עירו דנהבה כמ״ש באד״ר שהי׳ בעט׳ דגבורות לבד, ולכן הי׳ סומא בא׳ מעיניו וחגר ברגלו אחת קיימא דחד סמכא שהעניים הם ברגלין כמ״ש רבינו בפי׳ לס״ד, ושם הם היאורין וסוד התנינים קין

והבל, והיו בסוד עין רעה בכל מקום שנתן עינו הי' מארה שולט דהוא בסוד פגימו דסיהרא מארת חסר וכמ"ש בזוהר פ' בראשית (ד' נה ע"ח) ואחות תובל קין נעמה וכו' אר"ש אמן של שדים הות דמסטרא דקין נפקת והיא אחמנת על לילית באסכרה דרביי וכו', והיא נק' שפחה סיהרא בישא דשלטא בלילה חשך ונק' טחול כמ"ש בתקונים (ד' מד ע"ב) יעו"ש דחמה בישא וסיהרא בישא הם דו"נ סמאל ולילית ועליהם נאמר וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו' כמ"ש בכ"מ בזוהר ובתיקונים.

וכן בלעם הי' הרע של קין ולכן נתחבר עם עזא ועזאל, והם ב' דכו' דסט"א וב' נוקבין דלהון הם ב' עיינין נגד נוקבא דקדושה שהיא בת עין שפירא בחזיא, והוא מ"ש כאן ודמיין עיינין כתרי סיהרי שהם ב' נוקבין בישין דסט"א שבהם מארת, ובכחם הי' רוצה לקלל ישראל ולהטיל בהם עין הרע כמ"ש וירא בלעם את ישראל שוכן לשבטיו וכו', מיד ותהי עליו רוח אלקים שכינתא קדישא כמ"ש בזוהר פ' בלק (ד' רג ע"ב) רחל הות תמן חמאת דעינא דההוא רשע לאבאשא מה עבדת נפקת ופרשת גדפהא עלייהו וכו' מיד ותהי עליו רוח אלקים וכו'. ונפוץ מיא מתרתי זימי כתרי מברי דסורא וכו' כמ"ש (במדבר כד ז) וישלח וכו' פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו וכו', והוא כי בהיכל חובה דסט"א שם מים אחרונים חובה מיין בישין, כי בהיכל זכות שם מים קדושים, שכל מים הם בסט' דגבורה וכמ"ש רבינו באריכות בפי' להיכלות ששם הפרצה, ושם בסט"א זרוע שמאלא דסט"א נחש עקלתון ושם הי' כוחו לקלל ישראל כמ"ש בזוהר פ' פקודי (ד' רסו ע"ח) דכד מטא ב"נ להאי היכלא קיימין חיון לשיצאה לון וכו' והא תמן קיימין מזוני לאעברא לון מניה וכו' ומהכא נפקא חד רוחא מסאבא דאיקרי אריריא וכמה אלף ורבבן עמי' וכולהו איקרי אוררי יום וכו', והוא מ"ש פתורה שהוא שולחן בצפון בקדושה בהיכל זכות ונגדו בהיכל חובה קיימא מזונא לאעברא, ושם כי כל שולחנות מלאו קיא וכו' ושם נגע צרעת נגד עונג דקדושה, ושם רוחא תקיפא דמפתי לב"נ למיזל בתר נשין שפיראן כמש"ש בפ' פקודי שם, ולכן נתן עצה לבלק להפקיר בנות מואב לזנות וכתי' (מהלים קו כח) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים וכו' שהם שולחנות קיא צואה הנ"ל, כמ"ש (ישעיה כ כג) צא תאמר לו דאקרון צואה רותחת כמש"ש, והוא מ"ש פתורה אשר על הנהר וכו' שהוא נהר דינור שהוא יוצא מהיכל הזכות ושם מקומו של בלעם ארם נהריים עיר נח"ר שהם ג' אלקים בג' מקומות שבשמאל פתורה א' אשר על הנהר ב' ארץ בני עמו ג' כמ"ש רבינו בפי' שם.

ושם בהיכל זכות הוא סוד החוטם כמ"ש בהיכלות פ' בראשית (ד' מד ע"ח) הכא קידה באנפין בארעא לאתגברא על דינא וכו' כמ"ש רבינו שם שהוא על

החוטם ששם הגבורות, ולכן כאן אמר ונפקו מיא מתרי' נחירי' שהוא מים שבחובה מסיום הגבורות שהם מחוטם תננא וגחלי דנורא, והוא בב' דברים שהחטיאם א' בע"ז בבעל פעור וב' בזנות, שבשניהם הי' חרון אף וכמ"ש בפ' בלק (במדבר כה ג) ויחר אף ה' בישראל וכתי' (שם שם ח) פנחס וכו' השיב את חמתי, והם ב' מקטרגים אף וחימה דנפקי מתרין נוקבי דחוטמא, שכן בע"ז כתי' כי ה' אלקיך אש אוכלה וכו' אל קנא וכו' וכן בעון זנות חרב נוקמת נקם ברית, ולכן פנחס ניתן לו ברית שלום שביסם כח הגבורות ע"י הארת חוטמא דע"ק שבו חסד עילאה כמש"ל, והם ב' כוחות ע"ז וג"ע עשו וישמעאל שהם נגד קין והבל עזא ועזאל שבהם נתחבר בלעם כמ"ש, והוא מ"ש כתרי מברי דסורא שבהם סרו ישראל מאחרי המקום ודי בזה.

רב ספרא משתעי זימנא חדא וכו' במאמר זה מדבר מסוד מלכות הרביעית אשר החריבה המקדש וממשלתה ומפלתה, שהיא ממשלתה בים כמ"ש (סנהדרין כד ע"ב) בא גבריאל ונעץ קנה בים וכו' ועליו נבנה וכו' ועליו נאמר הנה קטן נתתיך בגוים וכו' שהוא מלכות שאינה הוגנת כמ"ש במ"א באריכות, והוא נק' כוורא כמ"ש וימן ה' דג גדול לבלוע את יונה וכו' כמ"ש בתיקונים ועליו נאמר והרג את התנין אשר בים וכו', וכל המלכיות המושלים על ישראל הם בימא רבא כמ"ש (דניאל ז) חזה הוית וארו ד' רוחי שמיא מגיחין לימא רבא וארבע חיוון רברבן סלקן מן ימא וכו', ואלו ד' חיות הם נגד ד' אותיות אדנ"י שהם א'ריה ד'וב נ'שר והרביעית הוא בלא שם והיא עצמה הקטנה והשפלה מכולם קטן נתתיך בגוים וכו', שהוא נגד י' אות קטנה שבאותיות ואין לה ציור ושם רק נקודה לבד, וקרנין עשר לה נגד י' הנ"ל. וז"ש וחזינן ההוא כוורא דאפקי' לרישא מימא שהוא חיה רביעית דסלקא מימא רבה, והיה לי' קרני הם עשר קרנים דילה דבהון נגדא קרבא עם קדישי עליונין שהם עשרה הרוגי מלוכה, שכמו שישראל הם נקודה פנימית דקדושה בת עין וכו' פנימאה חכמת שלמה ראשית דילה כמ"ש (זכריה ג יג) כי הנוגע בכם נוגע בבבת עינו, כמו כן מלכות זה נקודה פנימית דמלכות הרשעה שכל העיגול סובב עליה, ולכן ישראל נק' קטן כמ"ש (דברים ז ז) כי אתם המעט וכו' שהם בסוד נקודה לבד אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה, וכמו כן להיפוך בסט"א שעשו הוא נגדו הלא אח עשו ליעקב וכו', ולכן רוצה ג"כ לעלות למעלה כמ"ש (עובדיה ד) אם תגביה כנשר וכו', והוא מ"ש דסליק רישי' מימא, ועיין מ"ש רבינו בזה בליקוטים.

וחקיק עלה אנא ברי' קלה שבים ר"ל שעל הקרנין שהם י' מרומז, שכמו שהי' הוא הקטנה שבאותיות כמו כן היא הקטנה שבכולם שהיא מלכות הרשעה וממשלתה בעקב בי' צפרני הרגלים, ולכן התחלת ממשלתם בי' הרוגי

מלוכה שהם שיצאו מבין י' צפרני הרגלים דיוסף בסוד נעץ צפרניו בקרקע וכו' כמ"ש רבינו בפי' להיכלות באריכות בסוד עטרת פ"ז ויפוז"ו זרועי ידיו, והוא סוד הנורא מ"ש בפ"ק דע"ז (יח ע"ב) ותלי לי' תרי מתקלי פיז"א וכו' כמו שית' במקומו בס"ד. ומ"ש וחקיק עלה אנא ברי' וכו' ר"ל שהדבור הוא בקרנים שלה כמ"ש שם בדניאל (ו יח) חזה הוית באדין מן קל מלייא רברבתא די קרנא ממללא חזה הוית עד די קטילת חיוותא וכו' ויהיבת ליקידת אשא, שהיא מחרף ומגדף כמ"ש (שם שם ח) ופום ממלל רברבן שכמו שכוחו של יעקב בפה וכו' והוא קטרוגא בישא דילה. וז"ש ואזלינא לפומא דלויתן הוא סוד ימות המשיח שאז יהבית ליקידת אשא והעבד גשמה שהוא בסיום אלף הששי בעט' היסוד שהוא סנפירו של לויתן בעט' שבו שהוא פה שלמטה, שבו יתגלה חסד בפומא דאמה מסוד לויתן דגלגלתא דע"ק שמתפשט עד עט' היסוד בימות המשיח שאז יהי' סעודת לויתן כמ"ש רבינו בפי' לס"ד, וכן יסוד נק' לויתן כמער איש וליות, והוא נתבלע שם בימות המשיח והוא כי יבוא שיל"ה רע"מ דעתיד לאתגלא בסוף יומייא וכוחו בפה, והוא נק' לויתן נחש בריח דימא דאורייתא, דבגלותא הוא כאלם לא יפתח פיו וכו' ולע"ל אז יפתח פומי' ויבלע לחי' הרביעית שכוחו ג"כ בפיו פום ממלל רברבין כמ"ש.

ואומר והוינא ש' פרסי דבר זה ביארתי באריכות בפ"ק דמגילה בכרך גדול דהוי' ש' פרסי יעו"ש סוד מספרו, ולכן יתגלא ג"כ ויהיבת ליקדת אש"א שהוא ש' דישח"ק בינה ע"י שופר גדול שיתמתק הדין, ושם אלקים בגילופי יודין יתגלא ברחמי"ם בסוד מצפ"ץ ודי בזה. אמר רב אשי ההוא עיזא דימא הוי כמ"ש הן עשו אחי איש שעיר וכו' וכמ"ש רבינו בפי' מאמרם בפ' המוציא יין (עז ע"ב) מ"ט עיזי מסגן ברישא וכו'. ואמר דבחישא פי' חופרת בקרקע כמ"ש שהיא החי' דכתי' בה יכרסמנה חזיר מיע"ר וכו' שהוא אלוף עיר"ם והאביד שריד מעי"ר וכמ"ש אכלה ומדקה ושארא ברגלה רפסה, ואית לה קרני כמ"ש וקרנין עשר לה וכו', ועליו אמרו רז"ל (נכורות ח ע"ב) האי משרא דסכיני במאי חבטי לה בקרנא דחמרא, וכמ"ש (תהלים עה יח) וכל קרנ"י רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק והוא עני ורוכב על חמור, והם בסוד שנ"י רשעים שברת שהם שנין די פרזל לה וכו'.

ר' יוחנן משתעי זימנא חדא וכו' וחזינן ההוא קרטליתא וכו' מדבר מסוד השכינה שהיא יורדת לבריאה והם י"ב בקר דתחותה והים עליהם מלמעלה, שהם סוד י"ב מרגליטין טבין כמ"ש בס"ת פ' ויצא (ד קמט ע"ב) והנה מלאכי אלקים תליסר מרגליטין טבין ואנון וכו', והם י"ב אבנים הקבועים בחשן לי"ב שבטי ישראל כמ"ש (שמות כח כא) כל אלה שבטי ישראל וכו' וזאת וכו', ונוקבא דאצי' היא התיבה שבה קבועים אבנים טובים ומרגליות והיא האבן אשר שם יעקב מצבה

במקום מראה הסולם שבה ראה הי״ב מרגליטין, וי״ב אבנים נעשו בה אבן אחת והיא ארץ ישראל שנחלקת לי״ב תחומין, והם י״ב אותיות דגילופי אדנ״י שהם ג״פ ד׳, ושם הם אבנים טובים וכמ״ש (ישעיה נד יג) ושמתי כדכד שמשותיך וכו׳ וכל גבולך לאבני חפץ. דהדרי לה מיני דכוורי דמקרי כרש״א הם ישראל שניתן להם הארץ לרשתה שהם חיילין דשכינתא, ונק׳ כוורי כמ״ש למה נמשלו ת״ח לדגי הים לומר לך מה דגים שבים כיוון שעולים מן המים וכו׳ כך ת״ח כיון שפורשים מן התורה וכו׳ שחיותם במים. ומ״ש דמקרי כרש״א רמז בזה סוד גדול מ״ש רבינו בפי׳ לפ׳ זאת הברכה ע״פ וזאת ליהודה וז״ל כי יהודה ירש מדת וזא״ת שהוא כלל כל הברכות כמ״ש וזאת הברכה י״ב בפרטות זאת הוא הי״ג כלל כולם ונגד וזאת אמר משה אשרך ישראל וכן ביעקב כל אלה שבטי וכו׳ וזאת וכו׳ יעו״ש, והוא הי״ג הכולל כולם נגד י״ג מדות וכמ״ש בתחי׳ זוהר כוס ישועות וכו׳ י״ג נהרי דאפרסמונא דכיא וכו׳ יעו״ש. והענין שכמו שבה׳ עילאה אימא הם י״ב צרופי שם אהי״ה י״ב תיקונים ואימא הי״ג עליהם, י״ב תיבות והארץ הייתה וכו׳ וי״ג המים עליהם כמ״ש בפ״ק דס״ד, וכמו כן בנוקבא ה׳ תתאה י״ב בקר דתחותה והיא עליהם י״ג, וע״ז נאמר אשרך ישראל בסוד אימא שהיא סוד אשר באשרי כי אשרוני בנות אשר קדשנו וכו׳ כמ״ש בזוהר ובכ״מ, והם בסוד צבאות וכ״ב אתוון כמ״ש צבאות ישראל וי׳ נקודות והאתוון הם צבאות רצ״ט ופלגא וכו׳ כמש״ל, וז״ש דמיקרי כירש״א אותיות אשרי״ך וכו׳ למפרע והם נשמות ישראל שהם קבועים וסובבים להדה קרטליתא.

ספר ביאורי אגדות (פיקי יס) – בבא דף בתרא עד ע"ב

את הכל רמזו חז״ל במליצות לשונם בדרך חידה להסתיר ענין עמוק זה

נחית בר אמוראה לאתויי וכו׳ הוא מ״ש בזוהר פ׳ לך לך (ד׳ פד ע״ב) ת״ח בשעתא דישראל שריין על ארעא קדישא כולא הוה מתתקן כדקא יאות וכרסייא שלים עלייהו וכו׳ כיון דחבו ישראל וסאיבו ארעא כדין כביכול דחי לה לשכינתא מאתרה וכו׳ ומשכי ומקטרגי לאתקשרא טעוון אחרנין גו שכינתא וכדין אתיהיב לון שלטנותא וכו׳ וע״ד בבית שני הא שולטנותא משאר עמין לא אעדיו וכו׳ יעו״ש באריכות, והוא מ״ש כאן ונחית בר אמוראה לאתויי הם האומות אשר רצונם הי׳ לינק משכינתא דאתקריבת גבייהו, ובעי לשמטיה לאטמיה בבית שני שהי׳ כוונת עזרא ואנשי כנה״ג אשר רצו לבטל כח הסט״א לגמרי והוא הירך אשר אחיזתם בו כמ״ש ותקע כף ירך יעקב וכו׳, אבל לא הועיל וגרם החטא שנחרב הבית, והוא מ״ש ושדא זיקא דחלא וכו׳ שיניקתם מסוד שמרי היין מסיגי הגבורות שרים הדינים שירדו ונתקלקלו למטה.

נפק ב״ק אמר לן מאי אית לכו בהדי קרטליתא וכו׳ ר״ל כמ״ש נשבעתי אתכם בנות ירושלים אם תעירו וכו׳ כמ״ש (כמובא קיפ ע״ב) ג׳ שבועות השביע הקב״ה את ישראל א׳ שלא ידחקו את הקץ וכו׳, שלא יזכו לה רק לימות המשיח בסוף אלף הששי ולעוה״ב באלף השביעי, והוא מ״ש דדביתהו דר״ח בן דוסא דעתידה דשדיא תכלתא בה וכו׳ ששם סוד הציצית י״ג קשרים וה׳ חוליות כמ״ש רבינו הגדול שם בפ׳ וזאת הברכה, וסוד התכלת הוא בכסא כמ״ש (חולין פט ע״ב) תכלת דומה לים וכו׳, והוא סוד ז׳ שמות דמרגלאן הכנ״ף תכל״ת וכמ״ש רבינו במ״א וכמ״ש ברע״מ פ׳ פנחס (ד׳ רכז ע״ב) ותרין גוונין רשימין בטלית וכו׳ כמראה אבן ספיר דמות כסא לקבל כרסייא דאית לי׳ ע״ב גשרים וכו׳ יעו״ש באריכות, (ושם) ועוד שש מעלות לכסא ברזא דא וא״ו וכו׳. רב יהודה הינדוא משתעי וכו׳ וחזינן ההוא אבן טבא וכו׳ כאן מדבר מסוד השכינה בכל סדר הזמן שהיתה עם ישראל בעת יצי״מ ובסוד בנין הבית וחורבנו וגלותו וגלותא דשכינה עם ישראל, את הכל רמזו במליצות לשונם בדרך חידה להסתיר ענין עמוק זה.

והוא כי השכינה היא אבנא טבא מרגליטא כמ״ש (נרפ״ח כח כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה וכו׳, שי״ב אבנים הם בבריאה כמ״ש במאמר הקדום והשכינה עליהם אבנא טבא וכמ״ש בפ׳ ויצא (ד׳ קמז ע״ב) ויקח מאבני המקום אלין אנון י״ב אבני יקר מרגלאן טבן דאנון י״ב אבנין וכו׳ לד׳ סטרי עלמא תלת אבנין לסטר צפון וכו׳, והם ד׳ פעמים ג׳ אתוון דגילופי אדנ״י, וכדין וישכב במקום ההוא כיון דאתתקן ערסא וכו׳, והוא מטתו שלשלמה וכו׳. ושם (ד׳ קנפ ע״ב) ויקח מאבני המקום ואי תימא דאבנא דא עילאה וכו׳.

דהוה הדיר לה תנינא הוא רע״מ משה רבינו ע״ה שהוא לויתן התנין הגדול כמ״ש כמ״פ דאיתיהיבת לי׳ כמ״ש איש האלקים בעלה דמטרוניתא דאנהיג לה לכל רעות׳ כמ״ש בתחילת הזהר (ד׳ ו ע״ב) איש מראה דזכה לאנהגא דרגא דא בכל רעות׳ בארעא מה דלא זכי בר נש אחרא וכו׳. נחית בר אמוראי לאתויי כמ״ש במאמר הקדום שהם ז׳ אומין שהיו בארעא קדישא דשכינתא תמן, והם ז׳ אומין שנק׳ ע״ש אמורי כמ״ש (נרפ״ח טו טז) כי לא שלם עון האמורי וכו׳ וכתי׳ (עמוס ב ט) ואנכי השמדתי את האמורי מפניהם וכו׳, ואלו הי׳ נכנס משה רע״ה לארץ הי׳ מכלה אותם מן הארץ והי׳ מקיים מ״ש לא תחיה כל נשמה ולא הי׳ נחרב בהמ״ק והי׳ מטהר את הארץ לגמרי, ולכן הי׳ מרבה בתפי׳ לעבור את הירדן ולכנוס לארץ, והוא מ״ש אתא תנינא קא בעי למבלע לספינתא דספינה היא השכינה דהיא סיהרא, דכ״ז דשמשא שלטא לא נהרא סיהרא דשרגא בטיהרא לא מהני׳ וכמ״ש בזוהר פ׳ וילך (ד׳ רפו ע״ב) א״ל קוב״ה למשה משה תבעי לאחדשא עלמא חמית מן יומך דישלוט סיהרא בעוד דשמשא קיימא וכו׳ אלא קרא את

יהושע וכו' יתכניש שמשא וישלט סיהרא וכו', ועי' מ"ש רבינו בפי' לזוהר פ' שלח לך שם בענין זה. אתא פישקנצא פסקיה לרישי' וכו' הם ערב רב שהם נק' עורב כמ"ש למעלה שעליהם נא' וישלח את העורב וכו', והוא לילית טחול אוכמא סיהרא בישא שהם גרמו לו מיתה בחטא מי מריבה כמ"ש (תהלים קו לג) ויקצפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם שלכן נגזר עלי' גלותא ביני ערב רב כמ"ש בזוהר ובתיקונים בכ"מ. אתהפכו מיא והוו דמא הוא סוד חטא מי מריבה שגרם מיתה וכלותא למשה, וכמ"ש במדרש ע"פ כי רעה נגד פניהם וכו' ואמרו שמושיעם של ישראל ילקה במים.

והוא סוד נורא ואיום מאד ויראתי לגשת אל הקודש לכתוב בזה אך למען הראות עומק דברי חז"ל והיאך הסתירו דברים נוראים בדבריהם אשר הם כגחלי אש הוצרכתי לכתבו כי הזמן גורם בעתים הללו, והוא מ"ש בזהר פ' פנחס (ד' רמט ע"ב) בשעתא דאתעברת אסתימת כיון דמטו זימנא לאולדא געאת ורמת קלין וכו' וקוב"ה שמע לה וזמין לגבה חד חוויא רברבא מגו טורי חשוך וכו' פומי' וכו' ואתי ונשיך לה בההוא אתר תרין זימנין וכו' זימנא קדמאה נפיק דמא ואיהי לחיך זימנא תנינא נפיק מיא ושתו כל אנון די בטורא וכו', וכ' רבינו בפי' להיכלות באריכות וכ' שם עוד שהענין כי משנה הוא איסור והיתר כשר ופסול טמא וטהור עה"ד טו"ר ה' דמים טמאים וה' דמים טהורים ה"ח וה"ג, וכלל שלהם ג' ג', ובתחי' יוצא הדמים טמאים ואח"כ הדמים טהורים ואתפתחת ואולידת וסימנך ויך את הסלע במטהו פעמים וכו', והמטה הוא דאתהפך לנחש בצור בחורב והוא מט"ט דאתהפך מנחש למטה וממטה לנחש, ובמחאה ראשונה יצא דם ששם קבור ההוא נחש ולכן לחיך הוא ההוא דמא, והם מ"ט פנים דטמא דאתהפיך לנחש וכו', ויעו"ש שהאריך בדברים נוראים וקצרתי בדברים הסתומים ונוראים מאוד.

אתא תנינא חבריה וכו' הוא עזרא הסופר שע"י נתחדשה התורה לישראל כמ"ש בפ"ב דסנהדרין (כא ע"ב כא ע"ב) וכתב הנשתוון וכו' ואמרו שראוי הי' ליתן תורה ע"י כמו שניתן ע"י משה, ונק' תנינא שידוע שבכל דור מתלבש ניצוץ רע"מ שהוא לויתן תנינא דאורייתא בגדול שבדור, והוא סוד חיותו של רע"מ דמיתה דילי' הוא שנגזר להיות קבור ונסתם בגחון. הדר אתא קא בעי למבלע ספינתא כמ"ש ראוייה הייתה ביאה שני' כביאה ראשונה אלא שגרם החטא. הדר אתי ציפרא פסקי' לרישי' כמ"ש למעלה שציפרא הוא מט"ט כי עוף השמים יוליך וכו' ובעל כנפים וכו', והוא מה שחזר ונסתם רע"מ הלכה למשה מסיני בגחון ונסתם מעייני החכמה כמ"ש (סוטה מז ע"ב) משרבו תלמידי שמאי והלל וכו' רבו מחלוקת בישראל וכו', והוא הריב ומחלוקת בהאי סלע דאסתם בי' רע"מ כמ"ש בתיקונים (ד' מו ע"ב) ובגנייהו ויך משה את הסלע במטהו פעמיים דאם לא דמחה בה לא הוו

טרחין ישראל ותנאים ואמוראים וכו' והיה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק בגין דשכינתא דאתמר בה הלא כה דברי כאש נאום ה' הוי שריא בפומייהון דישראל דאיהי אורייתא דבע"פ וכו', ועיין בביאורי רבינו שם באריכות, והוא מה שחזר כשמת משה ונגנז ונתעלם בהאי סלע דמט"ט והוא המיתה שנגזר עליו כמ"ש.

שקלוה להוא אבן טבא שדיוהי לספינתא הוא גלותא דשכינתא דמתלבשא בקליפין בלבושי קדרות, והוא התורה שנתלבשה בלבושין נוכראין. וי"ל ג"כ שאבן טבא הנ"ל הוא כלת משה סיהרא דעה"ח התורה שהוא לוחות הראשונות של סנפירין היו כמ"ש (נדרים לח ע"ב) פסל לך שנתעשר משה מפסולתם של לוחות, ור"ל מניצוצי תורה עליונה השיג חכמה רבה, וכמ"ש (סנהדרין נג ע"ב) כל מי שיש בו דעת לסוף מתעשר שנא' ובדעת חדרים ימלאו וכו', וכתי' יקרה היא מפנינים וכו' והוא אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה אבנא דאזדריקת למעלה חכמה שלמה כמ"ש בתיקונים (ד' מז ע"ב) נטל קירטא דאיהי שכינתא ואקיף לה תגא וזריק מנה איהו אבן וכו' ובכ"מ, והוא מ"ש דהדר לה תנינא הוא משה רע"ה כלה דילי' ארוסתו כמ"ש שם וברע"מ בכ"מ.

נחית בר אמוראה וכו' הוא מ"ש בזוהר פ' אחרי מות (ד' עח ע"ג) ת"ח בשעתא דסליק משה בגו ענגא יקירא וכו' פגע בי' חד מלאכא בשלהובי נורא וכו' בעא לשאפא לי' בגוי' וכו' כדין אדכר משה חד שמא קדישא וכו' ואזדעזע ואתרגיש עד דסליק משה וכו', וכמ"ש בפ' אמר ר"ע (פח ע"ג) שהמלאכים קטרגו על משה בקבלת התורה ואמרו תנה הודך על השמים, ונק' מה"ש בר אמוראה כמ"ש (מגילה יד ע"ב) כל דבור שיצא מפי הקב"ה נברא ממנו מלאך א' וכו' שהם מסוד זיווגא דנשיקין מדבור והם רצו לקבל התורה, אתא תנינא קא בעו למבלע וכו' והוא משה רע"ה שהי' רוצה בכוחו לבטל הסט"א מכל וכל וכמ"ש בביאורו. שדיוה לספינתא וכו' כמ"ש שהתורה בגלותא בלבושי קדרות דהוא רע"מ דקבור בצולמא דלאו הגונה לי'.

הוה הנך ציפרי מליחי וכו' הוא מ"ש בתיקונים בהקדמה (ד' ג ע"ב) ורשותא אתיהיב לאילין נשמתן דאתתרכו מאתרייהו בתר קוב"ה ושכינת' וכו' דאתמר בה כצפור נודדת מקינה כן איש נודד ממקומו ולית צפור אלא שכינתא דאיהי מתתרכא מאתרהא וכו' ועוד כן איש נודד ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזיל נע ונד וכו' דאתמר בי' ולא מצאה היונה מנוח וכו' דבזימנא דאתחריב בי מקדשא גזר על בתי צדיקים שיחרבו דאזלין כל חד נודד ממקומו דדיו לעבד שיהי' כרבו וכו' גרם למארי' תורה דאזלינן מתתרכין וכו' יעו"ש, והם ת"ח שנק' צפרי וכמ"ש שם והאם רבצת על האפרוחים אלין מארי משנה וכו', והתורה

ושכינתא בגלותא מתלבשת בהם, והם נק' צפרי מליחי שהם קיימים לעד ברית מלח עולם, והם היסורים של הצדיקים שהם מקבלי' מרעין בשביל שכינתא וכמ"ש (נדרים ה ע"ב) מה מלח ממתקת הבשר אף יסורים וכו' וכמ"ש מריעי אלו רבנן, ופרחי לה בהדה דאזלין מתתרכין עם שכינתא ותורה בגלותא כמ"ש (עירובין נד ע"ב) רוכבי אתונות צחורות וכו' אלו ת"ח שמנדדין והולכים מעיר לעיר ללמוד תורה ודי בזה.

אמר וכו' כל מה שברא וכו' אף לויתן זו"נ נבראו וכו' מאמר זה פי' רבינו הגדול בפי' לס"ד פ"ק שהוא סוד עיבר חוורתי דגלגלתא חסד עילאה דרדל"א שהוא כולל דו"נ, חיוורתי המקיף הוא נחש עקלתון הנקבה, ולויתן נחש בריח הוא הזכר שמתפשט עד יסוד דז"א שהוא חסד המקיים העולם וזן בחסדו כל בשר, והוא נהיר דרך דופן לבד מעט נהירו דקיק, והוא הסירוס שלו, ועיקרו נגנז לע"ל לימות המשיח בעוה"ב שהוא אור הגנוז, והנקבה נתעלמה לגמרי. ואלמלא נזקקים זה לזה היו מטשטשים את העולם כי בעוה"ז אין יכולי' לקבל רוב חסד כי הוא עולם הבחירה והמעשה, וכתי' היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם יעו"ש.

והענין כי בשית אלפי שנין דהוה עלמא הנהגת העולם ע"י דכורא כמ"ש שית אלפי שנין תליין בשיתא קדמאה, ולכן לא נתעלם לגמרי, משא"כ הנקבה שהוא סוד מלכות ממשלתה באלף השביעי בינה דמלכות סלקא שם כמ"ש בפ"ה שם, וגם סוד דו"נ ה"ג הם לנגד תורה ומצות שנתנו לישראל ושכר תורה נהי"ם מפירותיהם בעוה"ז כמ"ש גדולה תורה שנותנת חיים לעושי' בעוה"ז ובעוה"ב וכו', משא"כ שכר מצות בהאי עלמא שהם בסוד הנוקבא, ולכן הוא סובב הגלגלתא כתר מלכות שהיא אבנא דאיזדריקת לעילא, והם נק' לויתן שהם מחסד עילאה דיסוד בינה דרדל"א והוא בסוד ד"ג ... במים וכולל כל ז' תיקוני גלגלתא.

ואף בהמות בהררי אלף וכו' בכתבי רבינו בליקוטים מבואר שהם בסוד ב' גבורות שאינם ממותקים אליה"ו שהם בהמות בהררי אלף וכו', והיינו שג' גבורות דחג"ת נמתקו בסוד יצח"ק ד' פעמים ב"ן, משא"כ ב' דנו"ה הם אליה"ו והם לא נמתקו עדיין עד לע"ל, והם בסוד בהמה ובסוד ב' צבאות תצ"ט ופלגא מכאן ומכאן, והם נרמזים בסוד התנינים כמבואר במאמר היאורים בפ' וארא ופ' בא וכמ"ש רבינו בביאורו בליקוטים, והם דו"נ נו"ה איהו בנצח וכו', והם נק' הרים כמ"ש בתיקונים שמעו הרים את ריב ה' וכו' יעו"ש בתי' כ"א.

ואלו ב' הגבורות אלמלא נזקקין וכו' היו מחריבים וכו' מאחר שלא נמתקו, וסירס הזכר דנצח שנשאר כוחו במתניו וכו' שהם בסוד המתניים, וסוד היאורים תצ"ט ופלגא הוא בכ"ח אתוון מא' עד ת' עם הכפולות ועם א' בסוף,

וז"ש כח"ו במתניו זה זכר ואונו בשרירי בטנו הוא הנקבה שהיא בבטן כידוע במקום הטבור, ושם הוא בסוד או"ן ב"פ כ"ח כמ"ש (עי' תעניית כה ע"ב) אין טפה יורד מלמעלה אא"כ עולי' כנגדו ב' טיפין, מ"ד ומ"ן. ומ"ש סירס הזכר וכו' רמזו בזה ענין עמוק כי הלויתן הוא חסד עילאה, ובהמות בהררי אלף הגבורות מ"ן דמנצפ"ך שהם בסוד שכר ועונש של הצדיקים, שהשכר שלהם נתעלם לגמרי בעוה"ז ונגנז לע"ל, והגבורות הם העונשים המגיעים להם בעוה"ז, ולכן לא נמתקו אותם של נו"ה שנה"י הם הנהגת עוה"ז כמ"ש רבינו בליקוטים ולכן לא נמתקו שבהם הם יסורי הצדיקים בעוה"ז כדי לנקותם מחטאם, ולעוה"ב אז יהי' הם ממותקים שהם סוד רחיים הטוחנים מ"ן לצדיקים שהם מ"ן גבורות הנשחקים ומתבסמין.

והוא סוד יצח"ק וישח"ק דבעוה"ז הוא יצח"ק וצ' הוא מ"ן הנ"ל דנו"ה, ולע"ל יהיו נשחקים והוא השמחה שמקבלי' לע"ל כמ"ש במדה"נ פ' תולדות תולדות השחוק והשמחה שיהי' בעולם באותו זמן יעו"ש (ד' קלה ע"ח), והוא ש' דאימא ששם יין המשמח שהוא דין מבושם. ואלו ב' הם סוד אורה ושמחה שיהיו לע"ל כמ"ש (תהלים צז יא) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה, שאור הוא הלויתן אור הגנוז ושמחה הם בהמות בהררי אלף וכמ"ש (פסחים קט ע"ח) אין שמחה אלא בבשר והוא בשר סומקא דדינא, והוא מ"ש במס' תענית סוף פ"ק (טו ע"ח) לא הכל לאורה ולא הכל לשמחה שנא' אור זרוע וכו', וכ"ז שהגבורות אינם מתבסמין אין יכולים להתגלות טיבם בעולם וצריכים בעוה"ב להתקיים ע"י אור החסד הגנוז בצדיק, והוא מ"ש סירס הזכר שכ"ז שאין הגבורות מתבסמין שיצה"ר שולט בעולם ואחיזתם בירכין בנו"ה, ולכן אין אדם צדיק וכו' ומקבלי' עונשם, אבל ע"י ביסום בחסד באור הגנוז (והוא סוד שמיס שם ומיס ניחד שמ"ס הוא מ"ן דמנצפ"ך דנו"ה בג' שמיס הוא גבורות וכומו ג"כ בחסד כידוע, והוא בסוד ביסום הנ"ל שאלו"כ לא הי' מתקיימים אף על עון קל, ופ"ש הוא ש' הנ"ל הגבורות שבחסד יהנו הצדיקים לע"ל והוא רב טוב הצפון לצדיקים שהוא בצפון בשמאל, שגבורות המבוסמים הם יותר גדולי' מחסדים והוא שכרם אלף עבודתם).

ומוד הגדול הזה רמזו חז"ל בסוף הש"ס (סוף עוקצין) דאמר ריב"ל עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק ש"י עולמות שהם בסוד ת' עלמין דכסופין מלויתן שנגנז בצדי"ק, והם ש"י וצ') כ"ז שאין מתבסמין אין הגבורות דזכר מתגלי' כמו שהם רק ע"י לבוש היסוד שבו החסד גנוז, אבל הנקבה שבשמאל שהם גבורות שבגבורות אין מתגלה בעולם כלל רק לע"ל שאז יתענגו בו ביותר והתיר כוחה, והוא מ"ש וצינן את הנקבה שהאש לא יפעל כוחו תצטנן ע"י המי"ם דצ'. ופריך התם נמי לסרסי' לזכר ולצנני' לנקבה וכו' והוא טעם למה נגנזה הנקבה לגמרי בלויתן ולא כן בבהמות בהררי אלף, ואמר דגים פריצי וכו' ר"ל שמשכר הצדיקים

בסוד החסדים א"א ליתן להם בעוה"ז לגמרי כי אור החסד מתפשט מאוד, והנקבה הוא מסוד הנצחיות שא"א לו להתגלות כלל כ"ז שהעולם מתנהג ע"פ הזמן והבחירה, כי רוב טובה מזיק להם לפרוץ גדרו של עולם אשר ניתן במדה וגבול, וכ"ז שהפרצה בצפון א"א לנקבה להתגלות. וגם שלא יתבטל יצה"ר הנצרך לעבודה ולבחי', שהיא מסוד הנצחיות ולכן היא מקפת הגלגלתא בעיגול שאין לו לא ראש ולא סוף, עד לע"ל שאז יעשה הקב"ה מחול לצדיקים והוא הסובב הנ"ל.

והוא מ"ש לעביד אפכא נקבה מליחה מעלי וכו' שא"א לנצחיות להתגלות בעוה"ז גם ע"י סירוס והוצרך למלחה לע"ל ולהיות נעלם לגמרי, אבל הזכר הוצרך להיות מאיר דרך דופן לקיום העולם בסוד מחצית השקל כמ"ש רבינו שם באריכות. ואמר רב יהודה אמר רב בשעה שביקש הקב"ה וכו' אמר לו לשר של ים וכו' הוא מ"ש ברע"מ פ' משפטים (ד' קד ע"ב) ואמר בישראל וירדו בדגת הים ממנן דים מסטרא דנחש דהוה שרה דמצרים דאתפשט בגלותא בתראה מים לים וכו' ובעוף השמים וכו' ובבהמה אלין בני עשו וכו' דשלטנהון בכל הארץ וכו' ויתקיים בישראל [במשיח] וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ וכו', וכמ"ש רבינו בפי' למס' ברכות ריש פ' הרואה דישמעאל הוא בים ועשו במדבר וכו', ושר של ישמעאל הוא רהב כמ"ש בזוהר פ' בלק ושל עשו סמא"ל והם ס"ם ונחש דו"נ דסט"א, והם נגד קין והבל מסוד ב' התנינים שהנקבה נהרגה והיא הבל שנהרג שהם ג"כ סוד ב' לויתן דו"נ וכו' שזכר נסתרס קין והבל נהרג וכן כל דאתיין מסט' דילי'.

וכן עשו וישמעאל ישמעאל מת בשעה שרצה עשו להזדווג עמו, והם ב' קליפות שור וחמור, ישמעאל שבו לכם פה עם החמור וכו' וכן מצרים אשר בשר חמורים וכו' וכן ישמעאל ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים, וכן שר של מצרים היא רהב ולכן נטבעו המצרים בים מסט' דלהון, עיין באריכות בפי' רבינו בס"ד פ"ד, והוא מאברהם היתיכא דכספא ולכן נק' רה"ב היפוכא דאו"ר. ועשו וישמעאל הם א"ש ומי"ם שהם מאברהם ויצחק, ולכן עשו שליטתו בש"ד וישמעאל בג"ע שהם לא תרצח ולא תנאף וכמ"ש בפ' אמר ר"ע ובזוהר פ' בלק שלכך לא רצו לקבל התורה, וכן דור המבול שהשחיתו את דרכם נדונו במים, ולכן נצטוה אברהם למול את ישמעאל בנו להתיש כוחו שלא ישלוט בעולם הרבה, וכן יוסף כשבא למצרים כמ"ש במדרש. וכל מקום שאתה מוצא זנות בא אנדרומוסיא בעולם וכו', ולכן דגים שבמים פריצי טפי כמ"ש למעלה והוצרך להרוג הנוקבה.

והוא מ"ש שאמר הקב"ה לשר של ים לבלוע כל מימות שבעולם והיינו שהסט"א אף שנברא לטובת הבריאה בשביל הבחירה ושכר המעשה, אעפ"כ בתחי'

נברא שיהי' כח הרע סגור וחתום בעצמו שלא מתעורר מעצמו אם לא ע"י אדם המעוררו בהתחלתו כמ"ש רבינו בפי' לפ' בראשית ע"פ לפתח חטאת רובץ, וכן הי' ענין הנחש ויצה"ר עם אדם שבתחי' הי' הרע סתום וסגור בנחש אם לא ע"י שנמשך אחריו והגביר יצרו על עצמו, וכן כאן הוא רמז על יצרא דג"ע שבתחי' הבריאה הי' כח הזה סגור וחתום והוא מ"ש (בראשית ו ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וכו', אם לא ע"י הנפילי' שהי' בארץ אשר באו בני האלקים וכו' והם דכו' ונוקבין דסט"א ובסוד קין והבל כמ"ש רבינו שם, ולכן הי' המבול בעולם ועי"ז ניתש כח יצרא דג"ע, שלכך אחר המבול גדרו עצמם מעריות. והוא מ"ש שאמר לו רבש"ע די שאעמוד בשלי, שכח הרהב יתגבר בעולם לא לפי רצון הבורא וכמ"ש באדה"ר המן העץ וכו' שגם הנחש נתקלל על עברו רצון בוראו, והוא מ"ש שבעט בו והרגו ונתבטל והותש כוחו ע"י המבול, והוא מ"ש שאלמלא מים מכסים אותו אין כל ברי' יכולה לעמוד בריחו וכו' והוא כמ"ש (סוכה נג ע"ב) ועלה באשו ותעל צחנתו וכו' את פניו אל הים הקדמוני שנתן עיניו וכו', עד לע"ל שאז וביער רוח הטומאה וכו' וז"ש לא ירעו ולא ישחיתו וכו' והבן.

ואמר רב יהודה ירדן וכו' עד שמגיע לפיו של לויתן וכו' כבר נת' שלויתן זו"ן הם בקדושה למעלה למעלה וכן סוד בהמות בהררי אלף, אבל עוד יש בזה סוד נסתר כמ"ש רבינו בפי' לס"ד שהם דו"נ דסט"א שבכל א' הם דו"נ, בני האלקים ובנות האדם שהם מרוחא דשמאלא דאתפשט כד חב אדם בעולם הבריאה, והזכרים הם לויתן הנ"ל וכו'. וע"ז רמז כאן וירד"ן הוא נהר דינו"ר היוצא מהיכל הזכות בסט' דגבורה כמ"ש בהיכלות פ' פקודי (ד' רנג ע"ב) מאלין ארבע כד נטלי נפקין שבבין די אשא וכו' מהכא אתעבד נהר דינור אלף אלפין ישמשוני' וכו', והוא יוצא מזיעתם של חיות כמ"ש בפ' אין דורשין (יג ע"ב), והוא זי"ע ורת"ת תתר"ו גבורות ויהי שירו חמשה ואלף, ולכן משם מקבלים לויתן זו"נ דדכו', וכוחם הוא לקטרג שהם המרגלין דאזלין עם ב"נ, והם המקטרגים בפיהם למעלה והוא בכח תוקף הגבורות שמקבלים מנהר דנור, והוא מ"ש שירד"ן הזה נכנס בתוך פיו של לויתן וע"ז נאמר יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו, אימתי בהמות וכו' בטוחות בזמן שיגיח ירדן אל פיו של לויתן שכ"ז שהם מקבלים ממדת תוקף הגבורה מהיכל הנ"ל אז עדיין כח נוקבין דסט"א ג"כ קיים, והוא מ"ש כי יגיח בסוד כי יגח שור וכו' פני שור מהשמאל בהיכל הנ"ל והוא בצפון.

כי אתא רב דימי וכו' אלו שבע ימים וד' נהרות וכו' ידוע כי א"י דרגא דנוק' ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד וכו' דכל תאובתי' הוא בה, וז' ימים הם ז"ת דדכו' וד' נהרות הם ד"ר חו"ב וב' עטרין של הדעת ומשם יפרד והי' לארבעה ראשים וכו', והוא סוד ו"ד של מילוי יו"ד, שז' ימים הוא סוד ו' כידוע שו' הם ז'

עם עט' יסוד וכן ז' רקיעים וילון אינו משמש כלום, וי' הוא א"י בת עין חכמת שלמה נקודה פנימאה. כי אתא רב דימי וכו' עתיד גבריאל לעשות קניגיא וכו' שגבריאל הוא גבורה והוא בהיכל הד' דקדושה, ונגדו בסט"א בהיכל חובה לויתן נחש עקלתון כמ"ש בפ' פקודי (ד' רסו ע"ח) ומהכא נפקי חד רוחא מסאבא דאיקרי אריריא וכו' ובההוא מלה מתערי להאי נחש עקלתון דאיקרי לויתן וכו', והוא נחש זרוע שמאלא דסט"א כמ"ש רבינו בפי' שם, ושם בקדושה הוא אטמון פסקין וסגרין כמ"ש רבינו שם. והוא מ"ש (מנחות כט ע"ח) שגבריאל חגור חוט של פסיקיא וכו' והוא בוצד"ק קו המדה שמשם נותן גבול ושיעור לכח הסט"א להיות מושל לומר עד פה תבוא וכו', עד ימות המשיח שאז יתבטל כח ואת רוח הטומאה אעביר וכו', והוא איש לבוש הבדים ובידו חבל מדה וכו'. והוא מ"ש התמשיך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשונו וכמ"ש (משלי כה) אם רעב שונאך האכילהו לחם וכו' כי גחלים אתה חותה על ראשו וכו', והוא כח העונש שניתן לשלוט בעוה"ז בזה נוטל כוחו והוא החכה שנמשך בו הלויתן, ובחבל וכו' הוא חבל מדה הנ"ל ובזה יהי' נשקע לשונו בנוק' דתה"ר והוא הנחש בעל הלשון.

ספר ביאורי אגדות (פסיקי יס) – סנהדרין דף צד ע"א

למרבה המשרה אמר ר' תנחום וכו' מאמר זה עמוק עמוק הוא ובו מדבר מסוד עניינו של משיח

למרבה המשרה אמר ר' תנחום וכו' מאמר זה עמוק עמוק הוא ובו מדבר מסוד עניינו של משיח שהוא סוד הלידה וכמ"ש (ישעיה נד ח) רני עקרה וכו' כי חלה גם ילדה וכו' (שם טו ח) וכמ"ש ברע"מ [בזהר] פ' פנחס (ד' רמט ע"ב) בשעתא דאתעברת אסתימת כיון דמטי זימנא למילד געאת ורמת קליה עד ע' קלין וכו' כדין אפיק חד חוויא רברבא וכו' מטי עד האי איילת ואתי ונשיך לה בההוא אתר תרי זמנין וכו' ואתפתחת ואולידת וכו' קול ה' יחולל איילות אלין אנון חבלים וצירים לאתערא אלין שבעין קלין מיד ויחשוף יערות לאעברא ההוא נחש וכו' ובהיכלו וכו' כל אנין אוכלסין פתחין ואמרין כבוד וכו'. וסוד האיילה הוא הנוקבא כשהיא בתוקף הגבורות סוד אי"ל דיצחק והוא דכו' והיא נוק' נק' אילת, ובגלותא היא מעיברת מנשמת משיח שהוא גנוז במקומו בהיכל קן צפור, וסביל מרעין כמו שית' והם צער עיבור הרבה ארבה עצבוניך וכו', ואם יש זמן עת רצון שהי' ראוי לבוא בבחי' אחישנה רק שעונות הדור גורמים אז הוא בסוד בר נפלי כמ"ש בסמוך בס"ד, וכל זמן העיבור אסתים רחמה בסוד ב' צירים וב' דלתות שבאשה שהוא ברזא דמ"ם סתומא כידוע, והם ג"כ בסוד ב' משיחין בב' שערי' דילה שערי צדק כידוע, וביאתם לעולם הוא פתיחת רחמה לשני דלתין כזה []

כידוע, ונפתח באלכסון בעקמומית א דחויא דנשיך לה, וע' קלין דיהיבית הם בסוד צירי לידה שהם מגיעים עד הגבורה ששם שבעים סנהדרין ושם מפתח של חיה, ותרין משיחין הם תרין ירכין דילה שערי צדק וכמ"ש כ"ז רבינו הגדול בפי' להיכלות באריכות, ואז הדין יהי' נמתק בסוד השיר דסלקא ע"י הלוים, וכמו בקי"ס שהי' בצערא ובקלא כידוע שאז נשיך חויא ברחמה דאיילתא והלידה בשביעי של פסח ואמרו שירה על הים שירה דנוקבה דהדרת ואתעברת, אבל לע"ל אז שיר חדש בסט' דדכו' בחסד דגניז בפומא דאמה.

ודורו של חזקי' הי' היותר מובחר שנעץ חרב וכו' ובדקו מדן ועד באר שבע וכו', ולכן הי' ראוי להיות משיח שהי' ראוי להיות גמר הבירור בימיו, ולכן נשלח סנחריב על ירושלים ברצון השי"ת שהי' ראוי להיות גוג ומגוג שכבש כל העולם, ואם הי' אומר שירה במפלתו אז הי' מיתוק הגבורות כולם, ובמה שלא אמר שירה חזר ונסתם הרחם בסוד מ"ם סתומה. וז"ש אמרה מדת הדין וכו' שהוא מה שלא נתקן כראוי.

מיד פתחה הארץ וכו' כבר כתבתי זה במ"א באריכות שדבר זה כמשמעו ככל דבריהם בפנימיות שבנבראים, והוא נפש הארץ כידוע שהיא בנקודה אמצעית שבה מקום אבן שתי' שמשם הושתת העולם, ושם שורה נפש הארץ כמו באדם נפש בלב שהוא אמצעי מרכז שבו שהוא כלל כל איברי הגוף, וכמו מקום זה הוא כלל כל הארץ וכמ"ש הקב"ה ליעקב הארץ אשר אתה שוכב וכו' מלמד שקפל וכו' (מולין נפ ע"ב) ור"ל שהוא המרכז שכל הקווין נכללים בו ושם הנפש, ולכן אינו נתפס במקום כמ"ש (ב"ב נט ע"ב) מקום ארון אינו מן המדה וכו', והוא נק' כנף הארץ שהוא הקצה שבו שכל קצה של עיגול הוא נקודת מרכזו כידוע.

והארץ הזאת המליצה בעדו כי בימיו השפיע רוח חיים בארץ הזאת, כי הארץ לית לה מגרמה כלום רק מה שמקבלת משמים, והם הארץ בה המצות מעשיות, והתורה הוא משמים ולכן ניתן תורה לארץ וכל מצות בלא תורה אינו כלום כמ"ש (מלאכי ג ה) לא עם הארץ חסיד וכו', שהתורה מאיר למצוה לידע היאך לעשותה, והוא סוד חיבורא דדו"נ נפש ורוח. וז"ס הארון עם הלוחות שהם על אבן שתי' ששם נפש הארץ, והארון עם הלוחות הוא סוד הרוח שהוא עט' הברית שבו נכללים תרי"ג איכות שברוח כמ"ש רבינו הגדול בליקוטים. וידוע כי הנפש משוררת תמיד להתחבר עם הרוח כמ"ש (ישעיה כו ט) נפשי אויתיך וכו' אף רוחי בקרבי אשחריך וכו' וכמ"ש בזוהר פ' א"מ (ד' סח ע"ב) תאנא כאיל תערוג וכו' דא כנ"י וכו' ת"ח נפשא ורוחא אשתמודע כחדא לעלמין וכו' הה"ד נפשי אויתיך וכו' כלומר נפשי ממש אף רוחי בקרבי אשחריך לאתדבקא בך וכו' יעו"ש באריכות, וע"י זכות תורתו של חזקי' שהי' יותר מבכל הדורות העיר רוח להתחבר בנפש

הארץ, והוא סוד השירה שאמרה במקומו ובקשה שיהי' גמר תיקון הארץ בימיו שיהי' משיח, דאז נפקא מאתלטייא בסוד חיבור מ"ה וב"ן הדר ומהיטבאל. אמר שר העולם וכו' ידוע שיסוד מתלבש במט"ט והוא ט"ט שבו ושמו כשם רבו גי' שד"י וכו', ודרשו זה ג"כ ממ"ש מכנף הארץ שמט"ט הוא כנף ארץ העליונה השכינה כמ"ש (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליך וכו' ובעל כנפים וכו', והוא צדיק דלתתא בין ב' צבאות מעלה ומטה, ולכן אמר עשה צביונו לצדיק זה צדיק דלעילא בתיקונא דימות המשיח חסד עילאה דיתגלה בו, וכל כסופא ותאובתא דילי' לשכינתא לאתדבקא בה, והוא הארץ הנ"ל ולכן אמר עשה צביונו וכו'.

יצתה ב"ק ואמרה רז"י לי רז"י לי וכו' הוא מ"ש רבינו הגדול בליקוטים שזיוגא עילאה הוא או"ר והוא גי' אחה"ע גוכ"ק גי' אויר, וזיוג תחתון יוצא מזיוג עליון כמ"ש בזוהר פ' ויקרא (ד' נ ע"ב) ופרחין מגו אוירא דנחתין מגו אוירא עילאה דקיק דלא ידיע וכו', ובעוה"ר בגלותא הדל"ת נעולה שכל זיוגם הנ"ל שתים שהם ארבע שהוא דל"ת יעו"ש. והוא מ"ש כאן אחר שנסתם המ"ם שנסתם הדלת סגור ולא פתח, אז נגרע כח ב' זיוגים דלעילא ודלתתא כמ"ש (תענית ה ע"ב) נשבע ה' שלא יכנס לירושלים של מעלה עד שאבוא וכו'. וז"ש רז"י לי רז"י לי והוא סתימת פה שלמעלה ושלמטה וכמו שית' בסמוך בס"ד, והם ב' פעמים סו"ד דב' יסודות דב' זיווגים והם ב' פעמים טו"ב ב' הבריתות כידוע ונתהפכו לב' פעמים או"י. וז"ש אמר נביא אוי לי אוי לי שני פעמים וכמ"ש הצדיק אבד וכו' אזלו מים מיני ים ונהר יחרב ויבש וכו'. יצאה ב"ק ואמרה בוגדים בגדו וכו' עד דאתו בזוזי וכו' נראה שכוונתם בזה הוא מה שאמרו לקמן ובסוף מס' סוטה שבעקבות משיחא אז יתרבו הרשעים והיותר מגונים ועזי פנים שבדור, שהם הנשמות אשר בסוף סיום הגוף שהם בעקבות, והם השייכים ממש לסט"א שלכן יתרבו המינים והרשעים, והם סוד הסיגים של התוהו אשר יבואו ות"ח שבדור יתבזו ע"י וכמ"ש בזוהר ובתיקונים בכ"מ, והם מערב רב דרע"מ הוא שם בגלותא נבזה ולא הדר לו וכו', והם ת"ח שבדור שהם מבוזים ביני ערב רב, ואז יתקרב זמן ביאת משיח, וז"ש בוגדים בגדו וכו' שהם ערב רב דיתמנין רישי על ישראל, וז"ש עד דאתו בזוזי וכו'.

משא דומה וכו' אר"י אותו מלאך הממונה וכו' הוא מ"ש בהיכלות פ' פקודי (ד' רסג ע"ב) בהיכלות דסט"א היכלא קדמאה וכו' בהאי היכלא קיימא חד ממנא ודומה שמי' וכו' ודא איהו אחיד בנשמתא כד אתדחיא מהיכלא קדישא וכו' ודא איהו קאים לגבי ההוא תרעא דההוא סט' קדישא ובג"כ קיימא ההוא דומה לאחדא לה לנשמתא וכו', (ושם ד' רמה ע"ב) האי ממנא קימא בסט' דא אי זכאת ההיא נשמתא וכו' ואי לא זכאת האי ממנא אחרא דקיימא בסטרא אחרא זמין די

דחי לי' ההוא ממנא אחרא קדישא ונקט לה האי אחרא די בסט' דמסאבא וכו' עד דנחתי לי' וכו' יעו"ש כל הענין, שתריסר ירחי הם כל הז' היכלות דסט"א כמ"ש שם (פד' רפג) ואילין שבעה היכלין דאנון ז' מדורי דגהינם תריסר ירחי איקרון וכו', ובזוהר פ' בא (ד' לח ע"ג) ת"ח כתי' ליל שימורים וכו' הכי תנינן כי יהי' נערה בתולה נער כתי' וכו' מ"ט דכ"ז שלא קבילת עלי' דכו' אתקרי נער מדקיבלת דכורא אתקרי נערה וכו' אוף הכי ליל עד לא קבילת דכורא וכו' ובשעתא דאתחבר עמה דכו' כתי' הוא הלילה וכו' ורזא דא הכי הוא כגוונא דהכא ליל ולילה כך זמין קוב"ה למעבד להו דכתי' שומר מה מלילה שומר מה מליל וכו' ולילה אתקרי אגב דכו' הה"ד אתא בוקר וכו' כד"א וישכם אברהם בבוקר דהוא מדתו ממש וכו'.

והענין כי נע"ר הם ש"ך דינים דנוקבא, וכאשר הם מתמתקים אז הם שכ"ה ואז נק' נער"ה והוא בסוד הארת הדעת בוצד"ק דגניז במעוי דאימא והוא דרגא דמשה. והנה בסוף הגלות שהוא עקבות דמשיחא אז יתגבר הערלה ולכן אז עת צרה ליעקב וכו', ואז נק' ליל דעדיין לא קבלת דכר ואז יהבת ע' קלין והם בסוד לי"ל, ואח"כ בימות המשיח בעט' היסוד יתגלה חסד דפומא דאמה ואז רחמים יתערו בנוק' בהארת הדעת שהוא ה' בוצד"ק כמ"ש רבינו בפי' לס"ד, ואז נק' ליל"ה, ואז יעיר בקר דאברה"ם הבוקר אור שהוא רח"ם. ובהיכלות פ' פקודי (ד' רמה ע"ג) לעילא מהאי פתחא וכו' וקיימא לאנון מאריהון דתיובתא או די אושדין דמעה וכו' וכד האי צלותא דדמעה וכו' ההוא אופן דקיימא על שית מאה חיוון רברבן ורחמיאל שמי' וכו', ועיין בפי' רבינו שם במ"ש בא"ר ואתקין מעוי דדכו' וכו' בהאי אתר כל רחמי כו', והמעיים הם בסוד הדעת כמ"ש רבינו במ"א.

והנה כל הנשמות והתפי' הנדחות מהיכל ראשון דקדושה ונטיל לון האי דומה, לכן מתקבצים אליו כל הרוחות שהם מצפים לימות המשיח שאז יתגלה חסד בפומא דאמה שהוא שלמה דביתא וכל הרחמים הגנוזים שם, ואז דקבילת דכר אתקרי לילה ולכן רמזה יעלוז קשר הנשמות האלו ויזדככו ולכן אומרים שומר מה מלילה שומר מה מליל, וע"ז משיב להם אמר שומר אתא בוקר דאברהם ואז אתקרי ליל"ה מדקבילת דכר, ועוד אמר להם אם תבעיון וכו' שובו אתיו ששם סלקין צלותין אם הם כראיו בעלי דמעין וגם בעלי תשובה כמבואר ודי בזה. לכן ישלח ה' במשמניו רזון וכו' יבוא חזקי' שיש לו שמונה שמות וכו' ויפרע מסנחריב וכו' לפי שחזקי' הי' ניצוצו של משיח שהי' ראוי להיות, והוא בסוד מלך הדר שהוא השמיני בעט' היסוד וכולל כל הח' שכולם נתקנו ע"י, ולעומתו סנחריב שהי' ראוי להיות גוג ומגוג הם הסיגים שיצאו מז' מלכים ומארעא, שהם ח' שרצים שמטמאין וסוד ח' כלים שמקבלים טומאה כמ"ש רבינו בס"ד

בליקוטים והם בנות חת. וחשיב ח' שמות של חזקי' לרמז על כל סוד ח' מלכים שנתקנו, והם כסדר פל"א בדעת מלך הראשון שהוא כולל אלף אדרין ואכסדרין, והוא אלף זעירא דהוא לויתן דמשלים לאלף ב' צבאות וכמ"ש כמ"פ.

יועץ הוא ת"ת שהוא הלשון למעלה מב' ידיים חו"ג שבו תולה שני כפות המאוזנים כף זכות וכו', והוא שיודע לעבר שנים ולקבוע חדשים שבו ב' מלכים משתמשים בכתר א' חמה ולבנה בת"ת ששם התחלתה, והוא סוד העיבור להשלים שנת הלבנה עם שנת החמה. א"ל גבו"ר הם חו"ג כידוע, אב"י עד הם נו"ה שחכמה אב מסתיים שם בקו ימין חח"ן, ובינה שהיא סוד ע"ד כידוע אכדט"ם מסתיימת בהוד וכמ"ש אי' עד הוד אתפשטת, ושר שלום הם יסוד ועט' היסוד, יסוד הוא עה"ח מהלך ה' [מאות] שנים והוא כ"ל כולל ת"ק דהאי נהר והוא מילוי שם שד"י כידוע ובו חמה ולבנה וכו' כל הרקיעים וכל א' מהלך ת"ק שנה, ושלום הוא שים שלום שבו חותם הברכות וברכות לראש צדיק כידוע.

ספר ביאורי אגדות (פפיקי יס) – סנהדרין דף צח ע"א

ת"ח קא משתדלן לגבה בכמה בוסמין וריחין דשושנים

אמר ר' חנינא אין ב"ד בא עד שנתבקש דג לחולה וכו' הענין כמ"ש האריז"ל שקץ של משיח תלוי בגמר בירור הנשמות ניצוצי המלכים שבמאנין תבירין, וכמ"ש (ישעיה סה ע"פ) אין ב"ד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכו', והם הדגים שבמצולת ים וכמ"ש בזוהר ובתיקונים בכ"מ שהם נוני ימא דשאטין בכל סטרין, והם הנשמות השקועים במצולת ים שהם הולכים ומתבררים בכל דור ליסוד נוק' דקדושה שהיא שכינתא שהיא חולה בגלותא כמ"ש (שיר ג ה) כי חולת אהבה אני וכו' כמ"ש בתיקונים (ד' עח ע"ב) ואיהי חולה בגלותא וכמה אסיין ת"ח קא משתדלן לגבה בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפותים וכו' ולא אתחזרת רוחא לגבה בהון בגלותא במרעה דילה ולא דפיקו אתחזרת לגבה עד דייתי רע"מ רחימו דילה דאתמר בי' הרועה בשושנים ואייתי לה תפוח וכו'. ועיי' בפ' רבינו שם דתרין תפוחין דאייתי לה הם תרין משיחין, וכן כאן אמר שיבוקש דג וכו' שדור שב"ד בא בו ת"ח מתמעטים שכבר הגיע זמן גמר בירור הנשמות, ולא נשאר במצולת ים רק הסיגים שהם ערב רב עזי פנים שבדור, ולכן נצרך לבוא משיח לאסאה לשכינתא שהיא חולה הנ"ל.

עוד נראה דרמז במאמר זה שאין ב"ד בא עד שיכלו ויתבררו ערב רב מעלמא, והם נק' דגים שבים ומצולה וכמ"ש בתיקונים (ד' ס ע"ב) ועוד וימן ה' דג גדול דא סמא"ל דגה דא לילי"ת נחש בת זוגי' מההוא רב החובל דאיהו ערב רב

דאתמר בי' וגם ערב רב וכו', ופי' רבינו שם דבהון חאבו ישראל זכרנו את הדגה וכו', ר"ל שהם הגורמים לישראל כל עון שעליהם אמרו (יבמות מז ע"ב) קשים גרים כספחת וכו' והוא בעריות מסט' דטחול ערב רב, ועליהם נאמר (שמות ז כא) והדגה אשר ביאור מתה, ובגלותא בתראה עתיד קוב"ה לקטלא לון וכו' וכמ"ש בפ' בראשית ובש"מ דאין ב"ד בא עד שיתמחון מעלמא וכו' יעו"ש באריכות, וישראל ביני ערב רב הם חולה כמ"ש שם (ס ע"ב) בההוא זימנא דאיהי נחתת בין רגלין.

ערב רב וכו', ופי' רבינו שם דבהון חאבו ישראל זכרנו את הדגה וכו', ר"ל שהם הגורמים

ישראל בנהא אנון מהודקין בין רגלין ואנון במרעין במכתשין בההוא זימנא דגופא בבי מרעין דאנון ישראל ושכינתא עמהון וכו', וז"ש שיבוקש דג לחולה ולא ימצא ר"ל שיתמחון הערב רב דמנהון ישראל הם חולה ולא ימצא דיתמחון, וכמ"ש והדגה אשר ביאור מתה ויבאש היאור והוא מצולת ים סט"א, והוא מ"ש אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך וכו', ואף שכ' זה מדבר על מפלת מצרים וכן פ' ביום ההוא אצמיח וכו' מדבר במצרים, מ"מ כל ענינו מרמז על משיח וכמ"ש בתיקונים פ' והדגה אשר ביאור וכו' שמדבר בזמנו של משיח, וכל עניינו של משיח ב"ד הכל כמו במצרים וכמ"ש (מיכה ז טו) כימי צאתך וכו' אראנו נפלאות וכו' ובזה מתורץ קושיית הרש"א בח"א יעו"ש. אמר ר' חנינא אין ב"ד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל וכו' עיי' פרש"י והוא דחוק, אבל רמז בזה ג"כ מ"ש למעלה שמדבר שקודם משיח ב"ד יכלו ערב רב מעלמא ויתמחון כמ"ש בזוהר בכ"מ, וכל א' מדבר במליצה אחרת שהם כמה כתות וה' דרגין שסימנם נג"ע ר"ע, וחשיב כאן כל ה' דרגין דחשיב בזוהר פ' בראשית (ד' כה ע"ב ע"ג) וה' מינים אנון בערב רב ואנון נפילים גבורים עמלקים רפאים ענקים ובגינייהו נפלת ה' זעירא וכו'.

ומ"ש תחי' עד שיבוקש דג וכו' הם אותם שנק' נפילים שהם בעריות כמ"ש שם נפילים עלייהו אתמר ויראו בני האלקים את בנות האדם וכו'. ומ"ש ר"ח עד שתכלה מלכות הזלה וכו' הוא מין שני שנק' ענקים כמ"ש שם ענקים מינא חמישאה דאנון מזלזלים לאילין דאתמר בהון וענקים לגרגרותיך, והוא מ"ש מלכות הזלה וכו' שהם המבזים ת"ח שבדור ועליהם נאמר וכרת הזלזלים במזמרות וכו'. ומ"ש אח"כ אמר זעירי וכו' אין ב"ד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל וכו' הם שנק' גבורים כמ"ש שם גבורים מינא תליתאה עלייהו אתמר המה הגבורים אנשי השם ואילין אנון מסט' דאתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם ובניין בתי כנסיות וכו' ולא לשמא דה' וכו' אלא למיעבד לון שם. ומ"ש אח"כ ר' שמלאי עד שיכלו כל שופטים ושוטרים וכו' הם מינים האחרים, הא' הם עמלקים כמ"ש שם ואילין אנון דאשתארי מאלין דאתמר בהון וימח את

כל היקום וכו' ומאלין דאשתארו בהון בגלותא רביעאה אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס ועלייהו אתמר כי מלאה הארץ חמס, והם השופטים הרעים. והמין חמשי הם שוטרים הרעים שהם נק' רפאים כמ"ש שם רפאים וכו' דכד יחזון לישראל בדוחקא מחרפין מנייהו ואית לון רשו לשיזבא לון ולא בעאן ומתרפין מאורייתא ומאילין דמשתדלין בה וכו', שאינם כמו השוטרים שבמצרים דכתי' בהו (שמות ה יד) ויוכו שוטרי ישראל וכו' דבעו לשיזבא לון וכו'. וקודם שיבוא משיח יכלו כל הה' כתות שהם נג"ע ר"ע, שהם הסיגים דה"ג מה' דמים טמאים, והם הדמים שיוצאים קודם הלידה כדי שיצא הילד מלובן ומזורז, והוא מ"ש ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבור סיגיך וכו'.

והרי אתה רואה בעיניך גודל חכמת חז"ל וכמה מרגליות יקרות אשר הטמנו במליצות דבריהם, שכל דבריהם אלו ממש מבוארים בדברי הזוהר הנ"ל, וכל דבריהם כגחלי אש, ונאמר (זכריה יג ט) וצרפתים כצרוף הכסף ובחנתים כבחון את הזהב וכו' שהם ב' עטרין של הדעת חו"ג, שערב רב הם אחוריים דדעת שהם סוד ער"ב ר"ב, שלכן קבלם משה והוא בגלותא ביניהם כמ"ש בכ"מ. אמר ר' אלכסנדרי כתי' וארו עם ענני שמיא כו' זכו וכו' כמ"ש ברע"מ פ' פנחס (ד' רנח ע"ג רנג ע"ח) ר"ש פתח גער חית קנה וכו' דאיהו קנה דאתאחיד בי' עשו דאנון רומי רבתא ורומי זעירתא וכו' דאנון לקבל בת עין ימין ובת עין שמאל וכו' לקבל תרין עננין דמכסין על בת עינא ימינא ושמאלא וכו' מה יהי' אסוותא דלהון מרה דעגלא וכו' שם ירעה עגל דא משיח ב"י דאתמר בי' בכור שורו וכו' ושם ירבץ דא משיח בן דוד חד אעבר רומי רבתא וחד אעבר רומי זעירתא וכו'. והענין כי אלין תרין אומין מלכות הרביעי שראה דניאל מנהון די פרזלא ומנהון חסף די פחר וכו', והם ב' התנינים שנבראו ביום ה' ושליטתם ברגלין ויגע בכף יריכו, והם בסוד העניים התלוים ברגלין כמ"ש רבינו בפי' לס"ד פ"א, ועליהם נאמר (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, והם עננים דמכסים על עינא וכמ"ש (נדרים נט ע"ח) מיום שנחרב בהמ"ק לא נראה הרקיע בטהרתה, שהנבואה הוא ברגלין ומיום שנחרב בהמ"ק נסתם כל חזון, ושם הם גווני עינא גוונין דלא מתחזיין וגוונין דמתחזיין, ובגלותא הם מכוסים בעננים והם ב' הנ"ל דו"נ איהו בנצח וכו'.

ושם הם תרין משיחין והם בסוד שור וחמור עשו שור בצפון כידוע וישמעאל חמור כמ"ש (נחמיה ב ה) שבו לכם עם החמור וכו', סמא"ל ורה"ב ולעומתם ג"כ ב' משיחין משיח ב"י שור ומשיח ב"ד חמור, שמשיח ב"י יקדים בקץ של אחישנה שיזכו ישראל להגאל ע"פ דין בצפון בשור, משא"כ אם לא יזכו אז יבוא בעתה בסט' דחסד בסוף אלף הששי שאז יתגלה חסד בפומא דאמה רמ"ח עלמין

אברהם יושב על פתח האוהל וכו', וכמ"ש (ישעיה מח יח) למעני אעשה וכמ"ש (פוטה מז ע"ח) שמאל דוחה וימין מקרבת כמ"ש ברע"מ דמפקנו דלהון ברחמי ברחמים גדולים אקבצך ובחסד עולם רחמתיך וכו'. וז"ש אם זכו עם ענני שמיא וכו' והוא ע"י משיח ב"י שיקדים לבוא בזמן אחישנה שהוא מרה דעגלא, דע"י יעברו עננים דמכסים על עינא שהם ענני שמיא וכו'. משא"כ ח"ו אם לא זכו אז יהי' עני ורוכב על חמור שהוא משיח ב"ד לבד שגם משיח ב"י יבוא עמו ביחד ויהי' טפל למשיח ב"ד.

עוד כיוונו במאמר זה במ"ש האריז"ל במ"ש בזוהר ובתיקונים בכ"מ במ"ש דהוו טעין חמרי, שהם הצדיקים שבאים בעוה"ז בבחי' נפש לבד כי רוח ונשמה שלהם נשאר למעלה בג"ע, ובמדריגת נפש שלהם הי' מתגלים לצדיקים שבעוה"ז וזה נק' טעון חמרא. וכן כאן כשישראל זכאים אז בא משיח עם כל הנר"ן שלו למטה, וז"ש עם ענני שמיא וכו' שהוא הרוח ונשמה שלו שבשמים והוא מדריגת אדם כידוע. אבל ח"ו כשלא יהי' זכאין אז תחילת ביאתו לעולם הוא במדריגת נפש שלו בבחי' טעון חמרא, והוא עני בדרגא דנוק' דלית לה מגרמי' כלום, רק שאח"כ בהדרגה יתוספו לו גם הארת נרנח"י שלו. ריב"ל אשכחי' לאליהו וכו' פשטות דברי המאמר קשה להבין ששאלו אם יש לו חלק לעוה"ב מה זו שאלה, ואם ח"ו לא יהי' לו חלק א"כ מי יזכה לזה והרי משנה מפורשת כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב. ועוד יותר תמוה מה שהשיב לו אלי' אם ירצה האדון הזה שהרי עוה"ב אינו תלוי רק בבחי' החפשיות אם יצדיק האדם מעשיו והכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. אבל העיקר נ"ל ששאלתו הי' אם יצטרך לבוא לגלגול וכמ"ש האריז"ל במ"ש המלאך לדניאל ואתה לך לקץ ותנוח וכו', וע"ז השיב לו אם ירצה האדון הזה וכו' שסוד הגלגול הוא תלוי ברצון העליון בסוד הרדל"א שהוא למעלה מהשגת הנבראים, והוא בסוד הספיקות שברדל"א והבן.

והיכן יתיב אפתחא דרומי וכו' דבר זה ביארנו למעלה שנשמת משיח הוא בתהום דבריאה שהוא מלכות דבריאה, והוא מ"ש במדרש (ב"ר פ"ג) והארץ היתה תוהו זו מלכות בבל וכו' על פני תהום זו מלכות אדום וכו' ורוח אלקים מרחפת וכו' זו רוחו של משיח, שחושב כאן כל הד' מלכיות שהם סוד כל מרכבה דסט"א ומלכות הרביעית הוא מלכות הרשעה מלכות הסט"א, שבבל הוא נגד ה' עילאה רישא דדהבא ולכן החריב בית ראשון שהוא ה' עילאה, ומלכות אדום נגד ה' תתאה ברגלין כמ"ש רבינו בפי' למס' ברכות פ' הרואה. ובגלות הרביעי גם שכינתא יורדת עד עפר והיא בתהום מלכות דבריאה, ולכן אמר ורוח אלקים מרחפת וכו' שהוא רוחו של משיח שהוא שם עם השכינה בתהום נגד רומי רבתא מלכות הרביעי', שעליו נאמר (שמח ו ע"ג) נעץ קנה בים וכו' שהוא תהום

הנ"ל תה"ר בסט"א, ונגדו בקדושה הוא רוחו של משיח ממש, ושם הוא סבל מרעין עם השכינה שהיא חולה בגלותא כמ"ש בתיקונים וכמ"ש למעלה.

ושם יתיב ביני עניי סובלי מרעין והם נשמות הצדיקים שפרחין עם השכינה כמ"ש (משלי פ ח) כצפור נודדת מן קנה וכו', והם אזלין ומתפרכין מדוך לדוך עם השכינה, ונק' עניים כמו השכינה דהיא עניא בגלותא וכמ"ש בהקדמת תיקונים (ד' ג ע"ב) ולית צפור אלא שכינתא דאיהי מתתרכא מאתרהא הה"ד שלח תשלח וכו' ועוד כן איש נודד ממקומו דא משה דכתי' והאיש משה עניו מאוד וכו' דאתתרך רוחי' אבתרייהו ועוד כן איש נודד ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד מאתרי' כשכינתא וכו', ופי' רבינו שם דנשמת משה מתלבש בכל דור בת"ח וצדיקים שבדור, ויסורי הצדיקים וגלותם הם יסוריו וגלותו שעליו נא' והוא מחולל מפשעינו. וכבר נת' שקץ של אחישנה הוא מוכן בכל יום אם ישובו ישראל והוא ביאת משיח ב"י, אבל משיח ב"ד זמן קבוע לו שא"א לו לבוא עד גמר התיקון והבירור, וכ"ז שלא נשלם התיקון עד סוף העקביים אז השכינה עדיין חולה שמתלבשת בקלי' לברר משם מה שצריך, וכן נשמת משיח ב"ד עמה קשור שם כמ"ש (שיר ז ו) מלך אסור ברהטים. משא"כ משיח ב"י הוא יכול לבוא בכל יום אם בקולו תשמעו, ועליו אמר דהוא שרי חד ואסיר חד וכו' ר"ל שביאתו יכול להיות אף שעדיין לא נתרפאו כל הכאבים, והם התלוים באיברי השכינה שהסט"א אוחזת בהם וצריכה להיות עמהם בגלותא עד שיבררו ויעלו עמה, ונמצא שאין הרפואה עדיין בשלימות וכ"ז שלא נשלם גמר הבירור אז עדיין הצדיקים נשמתן דלהון פרחין עמה עד שיבוא קץ האחרון וז"ש דכולהו שרו ואסירי בחד זימנא, משא"כ נשמת משיח ב"י שרי חד ואסיר חד דילמא מבעינא וכו' שהוא יבוא קודם הזמן ליגאול ישראל משעבוד מלכיות קודם גמר הבירור וכמ"ש, והבן דברים אלו מאוד.

שאלן תלמידיו את ר"י בן קיסמא וכו' כבר נת' שרומי רבתא הוא מלכות דסט"א נגד שכינתא, ובגלותא אז שערי' שוממין וכו' טבעו בארץ שעריה וכו' שהם שערי צדק, והם ב' משיחין ב' דלתות וב' צירים שלה, ולעומתו שערי העיר בנוים על תילה שהם אחידים ברגלין. ובימות המשיח אז אתגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי וכו', שלא יהי' לו עוד יניקה מרגלין דידה ולכן יפול השער הזה. ולפי שמשיח יתגלה בתחי' ואח"כ יתכסה ואז יהי' חבלי משיח מרובים ושוב יתגלה שנית כמ"ש בזוהר, לכן אז ג"כ יפול השער הזה בעת גילוי הראשון של משיח שהקדושה יתעורר, ושוב יבנה בעת שיתכסה, ושוב יפול פעם שני ולא יחזור להבנות עוד שאז וביער רוח הטומאה וכו'. אם כך יתהפכו מערת פמייס לדם וכו' הוא כמ"ש למעלה שמערת פמייס הוא בהיכל זכות שמשם יוצא

הירדן שהוא נהר דינור, ונגדו בסט״א היכל חובה, ובקדושה שם המים טהורים שהם בסט׳ דגבורה ובסט״א הם מים אחרונים חובה שהם מים בישין.

וסוד ביאת משי״ח הוא משם שע״י יתעבר הנחש שהוא .בשמאלא היכל חובה דרך נחש עלי צור, והוא הנחש דזמין הקב״ה להההיא איילתא דאעילת רישא בין ברכהא שהם תרין משיחין כמ״ש ברע״מ פ׳ פנחס קול ה׳ יחולל אילות ויהיבת ע׳ קלין עד היכל הזכות, והם ע׳ שנין דחבלי משיח דנשיך הנח״ש, וכן משי״ח הוא נח״ש עילאה דקדושה דאולידת ע״י צערא ודוחקא כמ״ש שם בפ׳ פנחס וברע״מ פ׳ כי תצא, ועיי׳ בפי׳ רבינו בהיכלות באריכות בזה. והוא מ״ש שיהפכו מי מערת פמייס לדם שהוא סוד הלידה, ואין פתיחת הקבר בלא דם והם סיגי הדם היוצא בעת הלידה, וכמו שהי׳ במצרים אות הראשון בהפיכת מי היאור לדם והוא מפתח של חיה שמסור בידו של הקב״ה, והכל שם בהיכל הנ״ל, וכן מפתח של גשמים ושל תחה״מ ושל פרנסה הכל בברכת גבורה ודי בזה.

ספר ביאורי אגדות (תפיקי יס) – בכורות דף ח ע״ב

כי חלק ה׳ עמו יעקב חבל נחלתו וכו׳

וז״ש לו מי יימא שכדבריך כן הוא, וע״ז השיב להם אייתו אשלי ומשחו כמ״ש (דברים לג ט) כי חלק ה׳ עמו יעקב חבל נחלתו וכו׳, ר״ל שהראה להם במופת שכל השתלשלות העולמות וצבא מעלה כולם הם בשביל הארץ והאדם, שהרי אפי׳ הגלגלים והמזלות וכוכבים כל א׳ מניע את חבירו וכל א׳ משתלשל מחבירו עד הגיע לד׳ יסודות התחתונים, וכל הד׳ יסודות כולם הם משמשים לארץ הלא שהרי עשויים למועדים וימים ושנים ולמאורות להאיר על הארץ, וכל הבריאה כולה הכל דבר א׳ רק מחובר מחלקים שזה מניע את זה וכל א׳ משתלשל מחבירו, וארץ התחתונה לעולם עומדת ואינה מניעה ומשמשת לצורך דבר אחר, הרי שהוא עיקר המרכז ואמצע כוונת הבריאה, וכן הארץ וכל אשר בה כולם משמשים לאדם, הרי האדם אשר עליו והארץ הם אמצע תכלית הכל.

אמרי אית לן בירא בדברא וכו׳ כמ״ש (בראשית כט ג) וירא והנה באר בשדה וכו׳ כמ״ש בכ״מ ששפע העליון הוא הבאר והוא באר מים חיים כמ״ש (ירמיהו ב יג) אותי עזבו מקור מים חיים וכו׳, ובאר הזה הוא בעיר ירושלים של מטה שהוא מכוון נגד ירושלים של מעלה, וע״י שנחרב בהמ״ק גלתה שכינה כמ״ש ויצא מבת ציון כל הדרה וכו׳, והליכת יעקב ללבן לח״ל הי׳ הכנה ורמז לגלות ישראל, והוא מ״ש וירא והנה באר בשדה כמ״ש ארצה שעיר שדה אדום ידוע ציד איש שדה, שהוא מקום חורבה בלא ישוב, עכשיו נתיישבה כמ״ש (מלאכי א ד) כי תאמר אדום

רוששנו ונשוב ונבנה חרבות וכו'. וזה אמרו לריב"ח שאמר להם שתכלית הבריאה הוא הארץ ואדם אשר עליה בשביל התורה והמצות שאינו רק למטה, והשיבו לו שהיאך אפשר זה שהרי אנו שאין לנו תורה ולא מצוה ואעפ"כ עיקר הבאר והשפע ניתן לנו הרי שאין הדבר תלוי בתורה ומצות, וא"כ א"א לומר שעיקר מרכז הבריאה הוא הארץ הלזו.

וע"ז השיב להם אפשילו לי חבלי מפארי וכו' כמ"ש (פסחים פז ע"ב) לא גלו ישראל אלא בשביל שיתוספו להם גרים וכו', והוא סוד הבירור שהשכינה מתלבשת בלבושין נוכראין באתר דלאו דילה לברר משם מסוד מלכי אדום וכו', וכידוע שהם סוד מוץ ותבן עשו וישמעאל מסט' דאברהם ויצחק, וערב רב הם בסט' דיעקב והם הסובין הדבוקים בחטה עצמה והם הערב רב שמעורבין בישראל כמ"ש רבינו בפי' למס' ברכות ובכ"מ, ויעקב הוא החבל המשולש שהוא עד"א מטתו שלימה, וכל זמן שערב רב בישראל אי אפשר להחזיר השכינה מגלותא עד דיתמחון ערב רב מעלמא כמ"ש בכ"מ ברע"מ ותיקונים, וז"ש אפשילו לי חבלי מפארי וכו' ר"ל שכ"ז שהסובין דבוקים בחטה א"א להיות החבל מג' אבהן חוט המשולש קיים, שע"י החבל ימשכו הבאר למקומו הראשון כמ"ש (בראשית כט ג) והנה שלשה עדרי צאן רובצים עליה וכו' שהם ג' אבהן דהאי בירא אתשקיא מנייהו, וכ"ז שהסובין דבוקים ביעקב אז א"א להיות החבל נשלם וא"א למשוך הבאר למקומו.

איתן ריחייא דתבירא חייטי' וכו' כמ"ש (תהלים יג ע"ב) שחקים שבו רחיים עומדים ושוחקים מן לצדיקים, והם ב' רגלין נו"ה שעליהם נאמר ושחקים יזלו צדק, ומשם כל השפע שהם אפיקי מים ערבי נחל דמתשקיין ממבועא דנחלא עמוקא, ושניהם משמשים דבר אחד שהם רחיים ורכב מעלה ומטה תרי פלגי גופא, והם ב' כרובים, ובגלותא אשתאר חד כרוב, דנצח אסתליק למעלה וכמ"ש רבינו בפי' להיכלות בסוד ב' היכלות עצם השמים לטוהר ומיום שנחרב בהמ"ק לא נראה רקיע בטהרתה, וכמ"ש (בראשית לג כה) ויגע בכף יריכו ותקע כף ירך יעקב וכו', והוא מ"ש שהרחיים הם שבורים ונפרדו זה מזה והוא צולע על יריכו וכו' שקיל פסקא וכו'.

אמר כריכו לי מינה גורדי וכו' הם ב' משיחין משיח ב"י ומשיח ב"ד שהם בב' רגלין כמ"ש (ישעיה נג כ) משלחי רגל השור והחמור וכו', והם ב' תנינים שגידולם במים וכמ"ש אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל וכו' ואמרו (ב"ק יז ע"ב) כל העוסק בתורה ובגמ"ח זוכה וכו', והם בנו"ה ב' עמודים יכין ובועז.

וכבר כתבתי בכ"מ ומבואר בכ"מ בזוהר ובכתבי האריז"ל ובדברי רבינו הגדול שאלו ב' משיחין הם בנו"ה שהם רחיים ורכב הנ"ל, ובגלותא הם נפרדים

זה מזה ולע"ל אז יתחברו יחד וכמ"ש ביחזקאל (ז טז,יז) קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה וכו' ולקח עץ אחד וכו' ליוסף עץ אפרים וכו' והיו לאחדים בידיך, והוא חיבור הרחיים זה בזה בימות המשיח והם השוחקין מן לצדיקים מ"ן דמנצפ"ך, שצפ"ך הוא דרגא דאבהן בחג"ת, ומ"ן הם מ"שה ואהר"ן מעלה ומטה רישא וסופא דשמהן דלהון, והם תורה ע"י משה בנצח וגמ"ח באהרן בהוד שהיה אוהב שלום וכו', והם אשר יחזורו לנו לע"ל כמ"ש (ישעיה נד יג) וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בניך, והוא המ"ן שיהיו נשחקין ע"י רחיים. וכ"ז שאין ב' משיחין אלו מתגלים א"א לחבר הרחיים זה בזה כי אם ע"י שהם עצמם ניצוצי נשמתין דלהון משם, וז"ש כרוכו לי גרדי מינה ואחייטי וכו' והבן. מישרא דסכינא במאי קטלי לה וכו' הוא מלכות הרביעית דהיא פרזלא וחסף די פחר, והם שני המלכיות המושלים יחד ואין מתערבין דא עם דא, והוא רחיים דתבירא שב' המלכיות הנ"ל הם בנו"ה ב' התנינים שאין להם יחוד שאלמלא נזקקין זה לזה וכו', וכמ"ש וילך עשו אל ישמעאל וכו' ואז מת ישמעאל וכו', והוא מ"ש מישרא דסכינא שעשו הוא חרב על חרבך תחי' פרזלא, והערוגה הוא עפר חסף די פחר, וכמו שאין הברזל נשרש בארץ והוא נפרד בפ"ע כמו כן כתי' ולא מתערבין וכו'.

אמר להו בקרנא דחמרא וכו' כמ"ש רבינו בליקוטים שחי' הרביעית הוא י' קרנין כמ"ש וקרנין עשר לה, והד' חיות ג' ראשונות הם א'ריה ד'וב נ'מר נגד ג' אותיות ראשונות דאדנ"י, והרביעי חי' בלי שם והם י' כמ"ש. וביטול ממשלתה הוא ע"י משיח ב"ד כמ"ש (דניאל ז יג, יד) וארו עם ענני שמיא וכו' ולי' יהב שולטין וכו', והוא סוד וירם קרן משיחו וכמ"ש וכל קרני רשעים אגדע ואז תרוממנה קרנות צדיק, והוא מ"ש (זכריה ט ט) הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור. והנה משיח ב"ד הוא חמור, ומשיח ב"י שור כמ"ש (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח וכו', ואין מלכות הרביעית נופל אלא ביד בניו של רחל כמ"ש אם לא יסחבום צעירי הצאן וכו' (ירמיה פט"ו) וכמ"ש והי' בית יוסף להבה וכו', ולכן ע"י שיתחבר משיח ב"י עם משיח ב"ד יכבושו שני המלכיות הנ"ל שהם מישרא דסכינא ע"י קרנא דחמרא ר"ל שור וחמור דקדושה בחיבורם יחד.

וע"ז השיבו לו ומי איכא קרנא לחמרא שהרי כבר נחלקה מלכות ב"ד ומלכות יוסף זה מזה, וא"א לחמור להתחבר עם קרני השור. וע"ז השיב להם ומי איכא משרא דסכיני ר"ל שאדרבא בשור וחמור דסט"א אין חיבור וכמ"ש בדניאל דאין להם דיבוק זה לזה, וע"ז נאמר (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו, משא"כ בשור וחמור דקדושה יהי' להם חיבור חזק ונצחי כמ"ש והיו לאחדים בידיך וכו'. אייתו לי' תרי ביעי וכו' רמזו בזה ענין נפלא, והוא ששאלתם לריב"ח

הי' במה שאנו אומרים שנבדלו אומה הישראלית מכל האומות, שנפש העליונה מכסה"כ אינו יכול לחול אלא עליהם שהם מזרע האבות שנתבררו ונטהרו מזוהמת הנחש בחטא אדה"ר עד שהי' יעקב ובניו מטה שלימה זכים וטהורים, משא"כ האומות, וכמ"ש (שבת קמו ע"ב) ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתם משא"כ או"ה וכו', וא"כ מדוע גם בזרע ישראל נמצא ביניהם הרבה רשעים ומינים ואפקורסים והיאך משורש טוב יצא ענף רע, וכמ"ש (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתיך שורק כולו זרע אמת והיאך נהפכת לי וכו', עד שברוב הזמן באורך הגלות נמצאים רשעים הרבה בישראל עד שכמעט אין הפרש בין רשעי ישראל לרשעי או"ה, וא"כ כל אפי שווין והיאך אתם אומרים שישראל נבדלו בצורתם ונשמתם מכל אומה ולשון.

וע"ז רמזו לו במשל הב' ביצים שהביא א' מתרנגולת לבנה וא' משחורה, שהטוב נדמה ללבן והרע לשחור כמ"ש (חולין מז ע"ב) האי שחור אדום הוא אלא שלקה וכו' וכתי' (ירמיה יג כג) היהפוך כושי עורו וכו' שדימה מעשיהם הרעים של ישראל לכושיים, וכן דימה כאן ישראל ללבנה וא"ה לתרנגולת שחורה לפי דעת ישראל, ואעפ"כ אין הפרש בין הבצים שלהם שדמות א' להם ואין הפרש בין זה לזה, וכמו כן נמצא שאין הפרש בין זרע ישראל דאבות הקדושים לזרע או"ה ששניהם רשעים גמורים וכמ"ש. וע"ז הראה להם ריב"ח בחכמה עמוקה במה שהביא להם ב' גבינות א' מעיזא חיוורת וכו' והענין ישמע חכם ויוסיף לקח, והוא כי ידוע שהולד נולד מכח האב והאם מב' טיפות שלהם, ובתחי' הם ב' טיפות לבד ואח"כ מתרקם הולד בבטן האם ונברר כל אבר לבד שבכח הזרע והטיפה האיברים הם בכח לבד, משא"כ בימי העיבור האם היא מציירת הולד וכמ"ש (מיכה י י) הלא כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני דימה תחי' הזריעה שלהם לחלב ואח"כ צייר הולד לגבינה הנקפת האוכל לבד והמים נזרקים לחוץ, וכמו כן כתי' ותזרני וכו' זיריתני וזרזתני וכו'. והנה כבר אמר שלמה בחכמתו (משלי י ו) בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו, וכתבו המקובלים שהענין שבן חכם הוא מצד שגבר בו כח אב שהוא הטוב בסט' דימינא, משא"כ אם כח האם גובר יותר אז הוא בן כסיל, שלכן הנחש בא ג"כ בתחי' לחוה שהיא בסט' דשמאלא ובה נאחז הרע יותר וכח יצה"ר יותר שולט בה מבאב.

והנה רבינו הגדול בפי' לשה"ש ע"פ אל תראוני שאני שחרחרת וכו' בני אמי נחרו בי וכו' כתב שכל אדם יש לו ב' נפשות א' מצד הארץ נפש היסודי והיא נק' אמו כמ"ש (מיכה ו כא) ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה, וא' משמים נשמה עליונה והוא נק' כח האב, ומצד נפש הארץ היסודי בזה שוים ישראל עם או"ה ולכן נק' בני אמי שהם אחים לישראל מצד אם, משא"כ מצד

נפש העליונה אינם שוים כלל שנשמתם של ישראל מסט' דקדושה משא"כ או"ה, ולכן אמרו (יבמות סג ע"ב) אתם קרויים אדם ואין או"ה קרויים אדם שנשמה עליונה היא מאב בסוד שם מ"ה, משא"כ נפש היסודי מארץ היא נפש הבהמית מצד ב"ן, וא"כ מזה נמצא שיש רשעים גדולי' גם בזרע ישראל מצד התדבקתם והתמשכם אחר נפש הבהמי היסודי שהוא כח האם המציירת הגוף וכמ"ש (נ"ר פל"ד) כי יצר לב האדם רע מנעוריו משננער מבטן אמו וכו' ר"ל ע"י ציורו באם כמ"ש, וכן האדם ע"י שכל חייו הגופניים באדמה הזאת נמשך אחר תענוגי הזמן.

והוא מה שרמז להם ריב"ח שהם דימו דבר זה לב' ביצים של ב' תרנגולות, שאין זה דמיון טוב שהרי הביצה אין בה רק זרע האב והאם קודם הריקום, ובזה אין טוב ורע שייך כלל כל זמן שלא נתרקמו באיברים בבטן האם שמצד זה נמצא היצה"ר, ולכן דימה הוא הדבר לב' גבינות וכו' שהוא אחר הריקום והציור כמ"ש וכגבינה תקפאני, ובזה השיב להם תשובה ניצחת על דבריהם והבן. אמרי לי' ורצוצא דמית וכו' דבר שאלה זו הוא שייך לשאלה ראשונה הקודמת, והוא שאחר שהוכיח להם שבאמת נשמות ישראל נשגבה מקדושה עליונה, והרשעים שנמצאים בהם הוא רק מצד דביקות נפש הבהמית מיסוד הארץ אחר שנתגדל בה ונשרש בתאות עוה"ז, וא"כ קטני בני ישראל אשר עדיין לא נשרש בהם כח התאוה הרעה מנפש הבהמיי' מדוע נגזר עליהם לפעמים מיתה וכליון, ומדוע נתגבר הכורת וכח הרע והעונש שהוא סט"א על הקדושה, וע"כ צ"ל שאין הפרש בין נפשות ישראל לאו"ה והכל במקרה וטבע ואין הדבר תלוי בהשגחה ע"פ העבודה והתורה.

וע"ז השיב להם מהיכא דעל ר"ל כידוע בסוד הגלגול והעיבור, שלפעמים מת כשהוא קטן מצד חטא הקדום לו בגלגול הקודם שהי' צריך לבוא מחדש בגלגול להשלים ימיו הראשונים. והוא מ"ש מהיכא דעל ר"ל גלגולו הראשון שהביאו להתגלגל פעם שנית מצד מעשיו הקדומים, וכידוע כ"ז למשכילים בחכמה שבמעט ימים שחי משלים את חוקו מה שחסר לו בראשונה.

אחוי לן מנא דלא שוי לחבילא וכו' גם זה שאלו בויכוחם לריב"ח להוכיח שאין הדבר תלוי במעשה התורה והשגחה ולא נברא העולם בשביל תכלית זה, שהרי כל פועל אומן משכיל אינו פועל שום דבר לריק שיצא שכרו בהפסידו, וא"כ אנו רואים שכמה בני אדם באים לעולם ומבלים ימיהם בתאות עוה"ז וגם מרבים לחטוא, וא"כ לא השלימו רצונו ית' בכוונת הבריאה והיאך יתכן שהי' הדבר הזה בכוונה מאתו ית' ובהשגחתו, וע"כ הוכיחו מזה שהוא ית' נעלם מברואיו תכלית ההעלם והסילוק ואינו מטפל בהם, וכל הבריאה הוא רק כצל

הנמשך מן הכותל וכדעת הפלוסופים הקדמונים שהם היו סבי דבי אתונא כידוע במחברים.

אייתי בודיא וכו' גם בזה הייתה תשובתו להם בחכמה נפלאה כמ"ש שבאמת גם הרשעים הבאים לעולם יש בהם צורך לעולם כמ"ש (משלי טז ד) וגם רשע ליום רעה, שיש כמה דרכים בזה או שצריך לו לאיזה דבר טוב שיצא בו מה שדבר זה לא יוכל להיות נעשה ע"י אחר, ולטעם זה אף שרעותיו ועונותיו הם מרובים מזכיותיו מ"מ בשביל דבר הטוב המעט שבו צריך לבוא לעולם, כי א"א לבריאה להיות נגמר בלעדו, שכל סדר הבריאה מתחי' עד סוף שית אלפי שנין הוא סדור א' תלוי ונקשר זה בזה, ואם יהי' חסר דבר א' אין הבריאה בשלימותה ותיקונה. וגם לפעמים צריך הרשע לחיות בעולם בשביל להיות נצפן לצדיק חול חוטא וכמ"ש (איוב כז יז) יכין וצדיק ילבש, או כדי שיהי' הצדיק נענש ע"י כמו ישראל ע"י או"ה וכל זה לתכלית הטוב.

וכמו כן כמה דרכים לפניו ית' אשר נעלם מאתנו, ועל כל זה כתי' (ישעיה נה ח) כי לא מחשבותי מחשבותיכם וכו'. וזה הראה להם במשל המחצלת אשר פשטו אותה וצריך לסתור הכותל להוציאה, אף שהפסד הכותל יותר הרבה מכל שיווי המחצלת, מ"מ אם צריך הוא למחצלת שא"א לו זולתו, וא"א להוציאו מן הפתח באופן אחר הוא סותר כותלו, וכמו כן הוא ענין זה והרי זה תשובה נצחת מאוד להשיב לאפקורוס והבן.

ספר ביאורי אגדות (סִפְרֵי יס) – נדה דף לא ע"ב

אמר ר' יצחק כיון שבא זכר בא שלום בעולם

ואמר ר' יצחק כיון שבא זכר בא שלום בעולם וכו' כי הזכר נוטל ב' חלקים שלו ושלה והם ב' עטרין של הדעת חו"ג שהם מים ואש ביחד וכמ"ש עושה שלום במרומיו שמים אש ומים, ונוק' נוטלת עטרא דגבורות לבד וכמ"ש (נחלות נפ ע"ב) אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש, וכן יום ולילה היום כולל שניהם כמ"ש ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, וכן אדם שניהם ביחד נק' אדם.

ולכן הנקבה לית לה מגרמה כלום ומקבלת מזונא מדכו' וכמ"ש בא זכר בא ככרו בידו וכו' נקבה אין עמה כלום וכו' כי החסדים הם בולטים משא"כ הגבורות הם בסוד החפירה שקיע לגיו ולכן נק' נקבה. ובא זכר בא ככרו בידו כי מסט' דחסד בא מזון לעולם וזן בחסדו כל בשר כמ"ש בהיכלות, ואף ששולחן הוא מצפון כבר ת' רבינו הגדול שם שהענין כי עיקר המזון מחסד שלכך זן בחסדו כל בשר בין לטובים ובין לרעים, רק שמימינא בא לשמאלא שהוא סוד (תהלים קמה

ט"ז) פותח את ידיך שני הידיים, והם שני ההיכלות אהבה וזכות, וז"ש כאן בא ככרו בידו שהם בי הידיים שהוא נותן אח"כ לנקבה. שאלו תלמידיו את ר' דוסתאי ב"ר ינאי וכו' משל לאדם שאבדה לו וכו' כמ"ש (פוטח נ ע"ח) מ' יום קודם יצירה ב"ק יוצאת בת פלוני וכו', שביצירת הזכר מזמינים לו בת זוגו שהוא הנפש נוקבא דילי' של הרוח, והם משורש אחד והנוקבה כלילה בזכר כמו בגוף אדה"ר שהי' אחת מצלעותיו, ואח"כ נפרדת ממנו וקשה לו למצוא בת זוגו כידוע בכ"מ, ולכן צריך הוא לחזור על אבידתו. וכן הוא למעלה בשרשו וכמ"ש ברע"מ פ' משפטים (ד' קיד ע"ח) פקודא בתר דא להשיב אבידה וכו' אמר בוצינא קדישא קוב"ה עתיד לאהדרא לך אבידה דאבדת בגין ערב רב ודא כלה דילך דבזימנא דעבדו ערב רב ית עגלא נפלת כלה דילך וכו', וכמו כן כל אדם בעונות שקדמו לו בגלגולים הראשונים אובד בת זוגו וקשה לו למצוא אבידתו.

ומפני מה איש פניו למטה וכו' כי דכורא הוא משפיע למטה משא"כ הנוקבה מקבלת לכן פני' למעלה, והם בסוד מים ואש מים יורדים למטה ואש עולה למעלה, וז"ש זה ממקום שנברא וזו ממקום שנבראת ר"ל זה מחסד דכו' וזאת מנוקבא גבורות. והוא מ"ש מפני מה זה מקבל פיוס וכו' זה ממקום שנברא וכו' כי האיש מחסדים חסד ורצון משא"כ נוקבא דין קשה, ולכן אינה מקבלת פיוס. ופיוס דילה הוא ע"י דכורא כמ"ש (עירובין ק ע"ב) שמפייס ואח"כ בועל, והוא בנשיקין דרחימותא ובחיבוק בסט' דאהבה כידוע בסוד יחודא דק"ש ואח"כ באמת ויציב ברצון שהם ב' היכלות אהבה ורצון. וכן מ"ש מפני מה איש קולו עב וכו' שדכורא הוא מסט' דאבא ששם הוא במחשבה בחשאי, משא"כ נוקבא מאימא שהיא בקלא קול גדול ולא יסף, ושם סוד שמן וקטרת שמן הוא בחשאי וקטורת בקלא, וסוד קול שמחה על היין ואין אומרים שירה אלא על היין והם הגבורות וסוד שיר הלויים והוא מ"ש זה ממקום שנברא וכו' שנא' כי קולך ערב וכו' והבן.

ספר
הערב רב
בימות המשיח

חלק 28

בו יבואר: **א.** המכשולות הגדולות שיעשו מנהיגי הערב רב לפני הגאולה - המנהיגים האלו ישלטו חמשה במינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות גדולות, רק כדי להתגבר בכך על העם. **ב.** הסימן של צדיק אמת. **ג.** ימות המשיח: הסימנים לדור עקבתא

יצא לאור בעזהשי"ת על ידי הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"
מנחם אב תשס"ד לפ"ק עיה"ק ירושלים תובב"א
ועתה יוצא לאור מחדש על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

קונטרס

הערב רב
בימות המשיח

- א -

כתוב בזוהר הקדוש ובאור החמה, כי לפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים ומנהיגי ישראל מהערב רב רח"ל.

ראה בספר דברי תורה פרשת בשלח בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עי"ש.

- ב -

ערב רב אינון מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ:) דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

הערב רב

- ג -

הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים

ובספה״ק אור החמה (פ׳ נשא בשם הרמ״ק) כתב וז״ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה״ק משפטים דף ק״כ ע״ב) וז״ל מלחמה לה׳ בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו׳.

- ד -

כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים

ובבני ישששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער״ב ר״ב גימטריא דע״ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה״ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד״ל, ע״כ. ועיין בספה״ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

- ה -

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף קי״ג) כתב וז״ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע״כ.

הערב רב

- ו -

ישראל בעצמן קדושים

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז״ל, **דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב** כו׳, וז״ל הדברי חיים שם: **כי ישראל בעצמן קדושים** אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה״ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד׳ לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע״כ עי״ש עוד[א].

א) ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז״ל, א״ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו״ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי **ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעייא ככלב מת דסרח ביניייהו דחכמת סופרים תסרח ביניייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקב״ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת״ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו,** ומחרימין ערב רב ביניייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי׳ חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי

הערב רב

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה״ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים להי׳ יושבים בעניות ל״ע וא״א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

אם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק

ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב בספר הקדוש היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ״ל על פסוק הטיבו וגו׳) וזה לשונו: ״ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב,

---

חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, **ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש**, באומאה עלך זמנא תניינא, ע״כ.

הערב רב

כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי **אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק,** ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה"ע"כ.

והכוונה במ"ש **ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם,** י"ל גם כן כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

הערב רב

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, מה שאין כן עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלום נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק

הערב רב

להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס״ב ע״א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ״ל נוסדו יחד על ה׳ ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה׳ בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחז המלך שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב״ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו׳ (ישעיה ח׳), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור״ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו יתברך על ידי שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שעל ידי תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זֶהוּ תּוֹכֶן עֲצָתָם״.

הערב רב

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה יתברך גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, מה שאין כן אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ על פי השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') ואין צריך לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר וְהֵם גּוֹרְמִים קְדוּשָׁתוֹ כמ"ש (דברים ב') וְיִהְיוּ כַּאֲשֶׁר

הערב רב

תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד יתברך אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל להי' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לענינינו.

רואים אנו גם כן מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות מה שאין כן אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהי' הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון תלמיד חכם וירא שמים שאינו שייך לכת הערב רב רח"ל.

הערב רב

כמה גדולים מעשה חייא, מה היה מעשי הגדולים של התנאים והאמוראים למען הכלל

בואו ונראה איך ומה פעל רבי חייא בדורו למען זיכוי הרבים להעמיד לימוד התורה על תילה שלא תשתכח תורה מישראל.

כמה גדולים מעשי חייא

(מסכת ב"מ דף פה:)

מעשה ברי חנינא ורי חייא אם אירע עת שהיו מתקוטטים יחד. אמר ר' חנינא לרי חייא עמדי אתה מתקוטט. כי אם חס ושלום התורה נשכחת מישראל אני מחזירה מתוך פלפולי. אמר ר' חייא לרי חנינא עמדי אתה מתקוטט שעשיתי לתורה שלא תשתכח מישראל. וזה שעשיתי. כי הלכתי וזרעתי זרעוני פשתן וקולע אני מהם רשתות ומכמורות ואני צד צביים ומאכיל אני את בשרם ליתומים. ומתקן אני בעורותיהם קלפים וכותב אני חמשה חומשי תורה ואני עולה מעיר לעיר שאין שם מלמדי תינוקות. ולומד אני עם חמשה תינוקות בחמשה חומשי תורה לכל אחד ואחד ספרו. ולומד אני לששה סדרי משנה. ואמרתי להם בעת הזאת שלא אהיי בכאן אצלכם וקודם שאבוא בחזרה אליכם למדו זה עם זה מקראו ולמדו זה לזה את סדרו. ועשיתי לתורה שלא תשתכח מישראל. וזה שאמר רבי גדולים מעשה חייא. אמר לו בנו ר"ש אפילו ממך הוא גדול. אמר לו כן הוא. אמר ר' ישמעאל ברי יוסי לרבו וכי מעשיו גדולים יותר מהמעשים שעשה אבי. אמר לו חס ושלום לא תאמר כזאת בישראל שהוא גדול מאביך.

הערב רב

רבי חייא לא דאג לשלימות נפשו, הפקיר את עצמו למען הכלל ועסק בכל הקשור לשלימות הזולת והנצחת התורה מהפרט הכי קטן, לא הסתכל על כבודו ועל מצבו הפרטי והאישי והתמסר כל כולו למען הזולת ולימדם תורה עד שאמר עליו רבינו הק' כמה גדולים מעשה חייא, כה היו מעשיהם הגדולים של האמוראים למען הכלל.

כמו כן נמצינו למדים מרבי חייא **שכדי להנציח התורה שלא תשתכח מישראל ראה צורך בכתיבת ספרים בעצמו שיהי' במה ללמוד, כי בלי ספרים ללמוד בהם אי אפשר ללמדם**. כן היא מטרתינו בזה להדפיס מיליוני ספרים בעניני יסודות היהדות ולהפיצם על פני תבל כולה למען יגיעו לכל בית יהודי בעולם שיקרא וילמד בהם ויקבל מושג על היותו יהודי, על שמירת התורה ומצותיה וזוהי בעצם עבודתינו בזיכוי הרבים.

וכה הם דברי הפלא יועץ ומה טוב ומה נעים לכתוב בספר קיצורי דינים ודברי מוסר והנהגות ישרות, וללועזים בלע"ז, שהרי הוא כדורש בפני אלפי רבבות ישראל, ואולי באיזה דור מן הדורות לאיזה איש ישראלי יעשו דבריו פירות ויהיה מזכה אותו. וידוע כמה הפליגו בזוהר הקדוש (שמות דף קכח:) **בעצם שכר ומה נעשה יקר וגדולה למאן דמזכי לחיביא** הפלא ופלא!

הערב רב

מי שמחזיר את הרבים בתשובה בתוכחתו מה גורם לעולם ולנפשו

ומה מאוד גדלה מעלת מצות התוכחה כמבואר בזה"ק פרשת תרומה (דף קכ"ח ע"ב), וז"ל: זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים, בגין דיעבר מניה ההוא זוהמא ויתכפיא סטרא אחרא ויעביד לנפשיה בגין דיתחשב עליה כאלו הוא ברא ליה, ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא יתיר מכלא, מאי טעמא בגין דאיהו גרים לאכפיא סטרא אחרא ולאסתלקא יקרא דקב"ה, ועל דא כתיב באהרן (מלאכי ב, ו) "ורבים השיב מעון", וכתיב (שם, ה') "בריתי היתה אתו". תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא ותב לגביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא וגרים דאסתלק קב"ה ביקריה וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה דלעילא ותתא, על האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא כתיב (תהלים קיב, ג): "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגו', עכ"ל.

מתורגם ללשון הקודש

זכאי לרדוף אחר הרשע ולקנותו בשכר מלא, כדי שיעביר ממנו זוהמא ההוא ולהכניע הסטרא אחרא, ויעשה אותו, כי נחשב לו כאלו הוא ברא אותו. וזה הוא שבח, שיתעלה בו כבוד הקב"ה, יותר משבח אחר,

והתעלות הזו היא יתירה מכל. מהו הטעם. משום שהוא גרם להכניע הסטרא אחרא, ולהעלות כבוד הקב"ה. ועל זה כתוב באהרן, "ורבים השיב מעון". וכתוב "בריתי היתה אתו". בוא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, והשתדל בו שיעזוב דרך הרע, הוא עולה בג' עליות, מה שלא עלה כך אדם אחר גורם להכניע את הסטרא אחרא, וגורם שיתעלה הקב"ה בכבודו, וגורם לקיים על העולם בקיומו למעלה ולמטה. ועל אדם זה כתוב, "בריתי היתה אתו החיים והשלום". וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא. כל בעלי הדין לא יכלו לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, נכנס בי"ב שערים ואין מי שימחה בידו. ועל זה כתוב, "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגו'.

בוא וראה כמה גדול שכרו של אדם הפועל בתוכחה לחזרה בתשובה

וז"ל בזהר חדש פ' לך לך (דף כ"ב ע"ג:) ואמר ר' אבוהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנ"ל ממה דכתיב (בראשית יד, יח): "ומלכי צדק מלך שלם", תאני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר ומלכי צדק, זהו מיכאל ראש שומרי שערי צדק, מלך שלם, זו ירושלים של מעלה, הוציא לחם ויין, שהקדים ויוצא לקראתו ואומר לו שלום בואך עכ"ל.

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש** קעג

אם האדם יחיה אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה לעצמו אינו יוצא ידי חובתו בעבודת השם יתברך

בספר מבשר צדק פירש מה שכתוב **אם אין אני לי מי לי, כי אפילו יחיה אדם אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה אף על פי כן לא יוכל לצאת ידי שמים מה שמחויב לעבוד את השם יתברך.** ותרופה אחת מצאנו לו **אם יזכה את הרבים בתורה ובמצוות** אז תורתם ומצוותם יהיו לו למליצי יושר לפני אב הרחמים יתברך. וזה שאמר אם אין אני **לבדי** עוסק בתורה ובעבודה **אלא אני עוסק עם רבים ומזכה אותם, מי שיעשה מצוות ומעשים טובים לי שייך לי כיון שאני זכיתי אותם וכל מה שעושים יעלה על חשבוני. וכשאני לעצמי** עובד ה׳ ואינני מזכה את הרבים **מה אני** כלומר **מה אני נחשב** וכו׳.

החובה לדרוש לאחרים דברי כבושין עד שיחדיר אהבתו יתברך על בריותיו

ועיין בספר חרדים הקדוש ובתשב״ץ הקדוש וברמב״ם שמובא ״**ואהבת את ה׳ אלקיך״ שידרוש לאחרים דברי כבושין עד שיאהב ויכניס את אהבתו יתברך על בריותיו וכמו איש נאמן האוהב את המלך משתדל בכל כחו להכניע אומות אחרות להכניסם תחת ממשלת מלכו.**

אין הבדל בזה בין גדול לקטן, והקטן יאמר בזה גדול אני

ובודאי אין חילוק בין אדם קטן ובין אדם גדול כל מי שנאמן למלך משתדל להכניס אהבת המלך בלב הבריות. ועל אחת כמה וכמה להכניס אהבת מלך מלכי המלכים בלב הבריות, גם הקטן יאמר גדול אני וכל אחד מה שביכולתו לעשות לאהב את הקדוש ברוך הוא על הבריות מחויב לעשותו ככל האפשר, ואפילו אדם קטן אם ימנע עצמו מזה מפני עניוותו ענשו גדול מנשוא שמנע הטוב למלכנו.

(התעוררות תשובה).

קעד **שכר** פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש**

מי שמתקן רק את נפשו זכותו מעוטה, ומי שמתקן גם נפשות רבות תכפל זכותו כפי מה שמתקן

בספר הקדוש חובת הלבבות (שער אהבת ה׳ פרק ו׳) וזה לשונו: **וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות כל מי שמתקן לאלוקים.** כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה **כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. ואמרו משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו** שנאמר (דברים ל״ג) ״צדקת ה׳ עשה ומשפטיו עם ישראל״. ואומר (משלי כ״ד) ״ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב״. ואומר (מלאכי כ׳) ״תורת ה׳ היתה בפיהו״ וכו׳. ואומר (דניאל י״ב) ״ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד״. ועל כן צוה הבורא להוכיח את המקצרים כמו שכתוב ״הוכח תוכיח את עמיתך״, ואמרו ז״ל עד היכן היא תוכחה, רב אמר עד קללה, ושמואל אמר עד הכאה, ונאמר ״מוכיח אדם אחרי חן ימצא״, ומהם שמחתו וגילתו בזכיותיו מפני ששש בהם לא לגיאות ולתפארת, עד כאן לשונו.

פוק חזי מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה בענין גודל העונש של המונע עצמו מלזכות את הרבים

במדרש תנחומא (פרשת שמיני ט׳), וזה לשונו: אלימלך שופט היה בשופטים והוא איש זרוע ואנשים רבים תחת ידו והיה רואה הצרה והרעב, ולא היה מזהיר לחטאים לשוב מרשעם ושב ללכת בנפשו מבית לחם לגור בשדי מואב להחיות נפשו ברעב ונפש אשתו ברעב ונפש בניו, ולא היה יודע כי התורה תחי׳ נפש בעליהן לא הבלי עולם, והוא שהיה חשוב שנאמר (שם) ״וילך איש מבית לחם יהודה״, ואין אומרים איש אלא לאדם חשוב שנאמר (במדבר י״ב) והאיש משה עניו מאד, שאלימלך היה איש חשוב שמחשבים אותו במקומו והלך

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש** קעה

להציל את נפשו ונפש ביתו, **ולא טרח עצמו בעסקי הצבור כמו שהוא אדם חשוב ויאמינו לדברו להשיבם מרעתם ולהזהירם שישובו בתשובה ולפיכך אירע לו** כמו שאמר הכתוב ״**וימת אלימלך איש נעמי**״ (רות א׳) **וכן מתו בניו** שנאמר (שם) ״**וימותו שני בניו**״ וגו׳. (ועיין סנהדרין ד׳ כ׳ ע״א אר״י אמר רב וכו׳, שמואל ב׳, ג׳, ל״ג, ל״ד).

כל מי שסיפק בידו למחות
ואינו מוחה כאילו עשה העון בעצמו

והנה בגמרא ירושלמי מסכת שבת (דף נ״ב ע״ב) ובמסכת ביצה (דף כ״ג ע״א) וזה לשונו: אמר רבי חנניא פעם אחת יצאת [פרתו], והשחירו שיניו מן הצומות, א״ר אידי דחוטריה אשתו היתה, ומנין שאשתו קרוי׳ עגלה שנאמר (שופטים י״ד) לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי, תמן אמרין שכנתו היתה, ויש אדם נענש על שכנתו, אמר רבי קירס דידמא ללמדך שכל מי שהוא סיפק בידו למחות ואינו ממחה קלקלתו תלוי בו, עד כאן לשונו. ופירש שם: כאלו הוא עשה העון בעצמו לכך נקראת על שמו.

ולאידך גיסא זיל קרי בי רב גודל השכר של המזכה את הרבים, אלקנה זכה לבן כשמואל מפני שזיכה את הרבים

בשמואל א׳, א׳, ״ויהי איש אחד כו׳ ושמו אלקנה״ גו׳, בפסוק ג׳ ״ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבוח לה׳״ וגומר.

אלקנה היה עולה לשילה ארבע פעמים בשנה, שלשה מן התורה ואחת שקבל עליו בנדבה, שנאמר ״ועלה״ כו׳ [ונא׳ בענין זה (שם כ״א) את זבח הימים ואת נדרו דמשמע חוץ מן שלש רגלים, ישועות יעקב] עלה אלקנה ואשתו ובניו ובני ביתו ואחיו ואחיותיו וכל קרוביו היו עולין עמו, **ואמר להם למדו דרך עבודה מן הכנענים ומן העכו״ם שעשו דרך עבודה לעבודה זרה שלהם**

הערב רב

קעו **שכר** פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש**

אף על פי שהם הבל וריק, קל וחומר שאתם צריכים לעשות דרך עבודה ולעלות לפני ארון ברית ה׳ שהוא א-ל חי וקיים בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמיא, אמר להם שיעלו כולם עמו וכשעולים עמו בדרך היו לנין ברחובה של עיר, והיו מתקבצין האנשים לבד, והנשים לבד, שכן האיש היה מדבר עם האיש, והאשה עם האשה, וגדול עם הקטן, והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין להם להיכן תלכו ואומרים להם לבית האלקים שבשילה שמשם תצא תורה ומעשים טובים, ואתם למה לא תבאו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נעלה עמכם, וכן אמר להם עוד הפעם עד שעלו עמו.

לשנה הבאה חמשה בתים, ולשנה האחרת עלו עמו עשרה בתים, ולשנה האחרת הרגישו כולם לעלות והיו עולין עמו כמו ששים בתים, ובדרך שהיה עולה שנה זו אינו עולה לשנה האחרת עד שהיו כל ישראל עולין והיה אלקנה מכריע את כל ישראל לכף זכות וחינך אותך במצות וזכו רבים על ידו. הקדוש ברוך הוא שהוא בוחן לבות וכליות אמר ליה לאלקנה אתה הכרעת את ישראל לכף זכות, וחנכת אותם במצות, וזכו רבים על ידך, אני אוציא ממך בן שיכריע את כל ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות ויזכו רבים על ידו, הא למדת בשכר מעשה אלקנה - שמואל.

(תנא דב״א רבא, פרק ח׳)

קליפת נגה מלאה תאוות להשתרר על הבריות

קליפת נגה היא מלאה תאוות ופניות ושקר להשתרר על הבריות, להיות רב ורבי. כמה שאמרו מפי קדשו קדוש מלאך אלוקים {מורי דודי רבינו צבי מזידיטשוב, ובקבלת מרן רבי ישראל בעל שם טוב}: **כי בנקל לסגף עצמו כל ימיו בפרישויות ופנימיותו היא שיהיה רב ורבי, ומשיג זה ההבל, כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו**, ואוי ואבוי! עד כאן לשונו. (זוהר חי בראשית דף קי״ו ע״א).

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש** קפה

כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם[ב], עבד שרבו שוקל לו שגגות כזדונות תקנה יש לו, מאי על כל נעלם, אמר רב זה ההורג כנה בפני חבירו ונמאס בה. ושמואל אמר זה הרק בפני חבירו ונמאס (חגיגה ה, א), ואף על כל הנעלמות ממנו שעשה שוגג הוא מביאו במשפט, אפילו דבר מועט במשמע.

(רש״י שם)

ונסיים בתפלה להשם יתברך שאל יאמר פינו דבר שלא כרצונו, ויהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל. זכות כל הצדיקים, גאונים וקדושים, שהבאנו דבריהם הטהורים, זכות צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים, ויהיו עבורינו מליצי יושר, והי אלוקי ישראל אהבת תמים, יעזור שנושע תשועת עולמים.

ימי הגאולה – והסתרת פנים

האמוראים הקדושים

כתב הספורנו: ״אוי מי יחיה משומו קל״ (במדבר כ״ד כ״ג) – כענין שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (בסנהדרין צ״ח ע״ב): אמרו האמוראים הקדושים: ״ייתי ולא אחמיניי״ - כלומר יבוא המשיח בדור שיבוא ואין אנו חפצים להמצא באותו דור, על אף שנפסיד מלראותו, וכבר פירשתי שלא היו הקדושים האלו יראים מיסורי הגוף, אלא ראו ברוח קדשם בלבול המוחות והסמיות עינים, שיהיה בעקבא דמשיחא, ולרוב קדושתם ידעו, שלא יהיה בהם כח לסבול זאת, וזה שאמר

ב) **על כל נעלם**, עבד שרבו שוקל כו׳, כי האדם נדון גם על השוגג שהוא קרוב למזיד, כדאמרינן בעלמא. אי נמי כגון ששוגג בשבת בהעלם מלאכות, שלא ידע שזו המלאכה אסורה, דנדון על כך, דהוה ליה ללמוד ולא למד (מהרש״א שם).

הערב רב

קפו **שכר** פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש**

הכתוב: "אוי מי יחיה משומו קל" - וי לצרה! לאלו שיחיו בדור הזה...

אלו שיחיו בדור ביאת המשיח - וי להם! מפני שלא תהיה להם אף זכות להגאל רק משום כבוד השם יתברך

עוד פירוש אפשר לפירוש: "מי יחיה משומו קל" על דרך שכתב הספורנו, שהוא כענין שאמרו "ייתי ולא אחמיניי" - שראו שפלות המצב של הדור האחרון, ואם כן באיזו זכות ישראל נגאלים? ועל זה מתרץ, הדא הוא דכתיב: "וסלחת לעווני כי רב הוא" כי גדול הוא יתברך, בשביל כבוד שמו יתברך...

כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בליבו יזכה להיות בין הזוכים

איתא בפירוש הראב"ד דמסכת עדיות, ומבואר גם כן במדרש: גם לעתיד תהיה מכת חושך כמו שהיה במצרים, ויהיו אנשים שאינם ראויים לראות בגודל הטובה וגם יוליכו את ישראל שנית במדבר הזה, ויהיה שם הברור, ומי שאינו ראוי - ידחה חלילה. על כן על כל איש ישראל לחשוב בנפשו באיזה מצב הוא עומד, כי הרי באמת כל אחד מלא הוא בעוונות ופשעים ואין איש יודע איזו תנועה חשובה יותר לפני השם יתברך, וכל אחד צריך ליראא, מי יודע האם יזכה הוא ויהיה בין ההולכין, כשיעזור השם יתברך, ותהיה הגאולה השלימה, וילכו לקבל פני משיח צדקנו, וכל הנחמות המפורשות בתורה הקדושה ובדברי חכמינו, זכרונם לברכה, תתקיימנה, ויקבל על עצמו לעבוד את ה' ביראה ולהרבות במצות, וירחם עליו ה', שיזכה להיות בין הזוכים, מאותן אלו שיזכו לקבל פני משיח צדקנו, ויתקן הכל לעשות תשובה שלמה עוד קודם הגאולה.

(חד"ת תשט"ז, עמוד ק"נ)

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש** קפז

משה רבינו בא בגלגול אחת לחמישים שנה,
כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל

בספר הקדוש זוהר חי בראשית (על זוהר ד׳ כ״ה ע״א בדפי הספר ד׳ צ״ו) מהגאון הקדוש מקמארנא זי״ע, וזה לשונו: ״שהערב רב היה חלק הרע של משה, ומשה רצה לתקנם... ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא בתראה בין ערב רב... ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב, ומשה בא בעיבור ובגלגול - אחת לחמישים שנה, שלא יטעו ראשי ערב רב את ישראל לדרכים שונות... עד כאן לשונו הקדושה. (מבאר כן בזהר הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו מהערב רב ותמלא הארץ חמס מפניהם, ושם מהזוהר הקדוש פרשת תצא דבסוף הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודייני שקר וערב רב עיין שם)

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב, ושלא יטעו את ישראל בדרכים מקולקלות, הזהר מן היועצך לפי דרכו, שתלך בדרך החדשה לבזות את כל התפילה והמצוות בסכליות של כסיל בחושך הולך, כמו שעשה הטמא והארור, שהטעה את כל העולם בדרכים מרורות כלענה, וכן בכל דור, ולזה הוצרך להתגלגל משה רבינו בכל דור ודור כמו מרן האר״י ורבי ישראל בעל שם טוב וכן בכל דור צדיקיא, שלא יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל וכל זה מבואר (בלקוטי תורה להאר״י ז״ל פרשת ואתחנן) למעיין בעיניים מאירות, עד כאן לשונו.

(זוהר חי בראשית ד׳ קי״ג)

כעבודה זרה ממש הגאוה להיות רב ורבי

עבודה זרה, שהיא הגאוה להשתרר להיות רב ורבי, שלא לשם שמים, ורצונו להמית לכל הצדיקים מרוב גאותו, שיהיו כולם נכנעים תחתיו, והוא בור ריק של נחשים ועקרבים, **והמשתחוה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת קל נכר**. (זוהר חי שמות דף פ״ו).

הערב רב

קפח **שכר** פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש**

מלחמה לה׳ בעמלק

הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מכלי׳ חס ושלו׳.

א׳) הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה של אוישוויי״ץ וניסה לבטלו

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו **רבי ישראל בעל שם טוב זי״ע** לחבירו הרב הק׳ מ׳ **מרדכי מטלוסט** זי״ע
[״בן גילו הצדיק נסתר״ - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש״ט זי״ע אליו]
באגרת הקודש [דף קעב] (יג), מכתב ס׳ [נו׳ 183]: [נדפס בספר ״התמים״ - יצא לאור בווארשא י״ב לחודש תמוז שנת תרצ״ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב״ה, אור ליום ג׳ ראה **ת״ק טי״ת אושפיצין**,
לחברי הרב הק׳ מ׳ **מרדכי מטלוסט**
למע״ש (למען שמו) תיכף לבוא **כי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, ״וסוד ה׳ ליראיו״**, בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הכתבים הידועים לך ממורינו הק׳ נ״ע כי נחוצים הם לי. חברך דו״ש באהבה נאמנה. **ישראל בע״ש מטלוסט**.

ב) הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי״ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר ״**האבי״ב**״ [ראשי תיבות **א**חינו **ב**ני **י**שראל **ב**גולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז״ל: **ר׳ נתן אדלער ותלמידו ר׳ משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר׳ נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם**

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש** קפט

הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי׳ וגו׳ ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ״ך מ״ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב״**זע״ם**״ תצעד ארי״ץ, ראשי תיבות: **ז**ביחה **ע**ירובין **מ**קוואות.

ג) הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי״ע מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, **יצאו מן הדת לערך ג׳ וחצי מיליאן יהודים** רח״ל, כמבואר בשאלות ותשובות ״דברי חיים״ (יורה דעה חלק א׳ סימן ז׳) שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים **ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע״ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי״ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל** (עי״ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים״ (פרשת עקב מכתב מהרמב״ם זצ״ל) ש**שבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם** רח״ל. וידוע שמערמת הסמ״ך מ״ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

ד) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי **לקח מנין והאכיל אותם חֵלֶב הכליות שהיא איסור כרת** ועשה על זה הברכה **ברוך אתה ד׳ אלקינו מלך העולם מַתִּיר אֲסוּרִים**, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ״ל והיא קבוצת מאמרים

קצ **שכר** פרשת בהעלותך - פרק ל״ה **ועונש**

וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי״ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל״א ע״י הוצאת מקור, וז״ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב״ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהו״רר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשונו), וז״ל בלה״ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר״ו קודם שהמיר דתו, **האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה׳ מתיר אסורים**, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ״ה **גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד**..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב **אברהם יצחקי** אב״ד ור״מ דספרדים בעיה״ק ירושלים תוב״ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור״ר **משה גלאנטי** אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של **שבתי צבי ימח שמו וזכרו** שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, **וחתם את עצמו אני הוי״ה אלקיכם שבתי צבי**, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

איתא במסכת (מגילה י״ב) לכן אומרים **ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות.** וכתב בב״ח (או״ח סי׳ תר״ע) וזל״ק, **בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע״כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי׳ של איסור ושמחה ומשתה של איסור**, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר ״**לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים**״ לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים **ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.**

שכר פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש** רטו

יהא אדם ערום ביראה לחדש המצאות,
לעשות נחת רוח ליוצרו

לעולם יהא אדם ערום ביראה לדעת ולהתבונן דבר מתוך דבר ולחדש המצאות ולעשות נחת רוח ליוצרו בכל הדרכים שאפשר להראות, היות מכירים גודל רוממותו עלינו, אשר על כן, כל מה שיתייחס לו יהיה נכבד עלינו כבוד גדול, וכיון שהוא יתברך בטובו הגדול עם כל שפלותנו רצה בענותו לחלק לנו כבוד, ולמסור לנו דברי קדושתו, לפחות בכל כוחנו נכבדם, ונראה היקר אשר להם אצלנו, ותראה שזאת היא היראה האמתית שהיא יראת הרוממות שזכרנו, שבה תלוי הכבוד המתקרב אל חִבּוּב האהבה.

(מסלת ישרים פרק י״ט)

שַׁעַר עֲבוֹדַת ה׳

חשובה לה׳ העבודה המועטת שלנו
כאילי נביות, שהיו בזמן בית המקדש

ואם תאמר כיון שנסתם השפע בכלל, אם כן מה יתן ומה יוסיף העוסק בתורה ובמעשים טובים או אם יפגום, חס וחלילה? ויש לומר, כל העושה מצוה בעת הזאת הוא עושה סמך אל השכינה, ומושך לה שפע קצת כמו זעה בעלמא, ועל זה יש לו שכר טוב בעמלו, ועל זה נאמר (ישעיה ס״ו): ״שישו איתה משוש...״כי הוא עושה לה סמך, ואדרבה שכרו גדול יותר, והעד על זה: בת מלך בהיותה יושבת בהיכל אביה המלך ואחד מעבדיה יעשה לה איזו עבודה, ודאי תשלם לו שכר, אבל לא שכר כל כך כמו, שאם תהיה חוץ להיכל המלך בדוחק ובגלות, ואם העבד יתן לה אז אפילו דבר קל כמו עשב לח

רטז **שכר** פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש**

להבריא נפשה, הוא חשוב בעיניה מכל אילי נביות אשר היו בשעת הממשלה ..

כי העבודה המועטת בזמן הזה היא יותר חשובה מכל אילי נביות, שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכן על דרך זה הוא הפגם, חס וחלילה. מי שפוגם עכשיו בשעת גלות המר הזה, שגורם שגם מעוט השפע נחסר, ואז כביכול בכעס ודין והקלה מן הסבות, חס וחלילה, על ידי זה תתהפך לדין חזק ותקיף, וזה טעם הצרות התכופות זו לזו בגלות המר הזה, מה שלא היה כן בכל שאר הגלויות.

(חסד לאברהם)

בבחינת הרגליים המעמידים הגוף נחשבים הנשמות של הדור האחרון ועיקר העבודה להתחזק באמונה

עכשיו בדורות האחרונים העיקר הוא, שיתחזקו בני ישראל באמונה ביותר... כן הנשמות של הדור האחרון הזה, עקבתא דמשיחא. הנשמות הם בבחינת עקבים... וגם יאמין ואל יפול לב האדם לומר, הנה הנשמות שבדורות האלו הם ממקום נמוך ומוחות וליבות נמוכין, ומה ערך יש למעשי המצוות? רק יאמין, שאפילו דבור קטן של יהודי עושה רושם למעלה, כי באמת כמו שהרגליים צריכות לראש, כן הראש צריך לרגליים, כי הם מעמידים את כל הגוף, שכל הגוף נשען עליהם.

(עירין קדישין להרב הקדוש מרוז׳ין זיע״א)

שמחה עצומה יגרום כל דבר מועט שעושים למען ה׳ יתברך שמו

כי אמנם כן נכון לכל אדם להבין ולדעת, כי בחשכות הגלות האחרון כיום הזה, הנה יקר מאוד לפני השם יתברך, ומקובל לפניו כל בחינת התעוררות לעבדות, לתורה ולתפילה, אפילו שאינו כראוי ובכונה הגדולה כמו בדורות הראשונים,

שכר פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש** ריז

בכל זאת המעט מהעבדות הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הרבה בימים שלפנינו, יען כי בעוונותינו הרבים גברה החשכות ועול הגלות וכשל כח הסבל מרוב הצרות וטרדות הזמן, והסטרא אחרא רודף כל היום באין מנוס. הנה לכך מעט ההערה לקדושה פועלת יותר ויותר, כי הזמן גורם החושך... אשר על כן ראוי לכל איש לקום בכל עוז ולהתעורר ביראת ה׳ בעת הזאת אשר כביכול המלך עומד ומצפה ופתח השער לדופקי בתשובה לקבלו באהבה... אף אם תבקש רק בקשה קטנה בלב ״את ה׳ אלוקיך״ בכל זאת אחר כך ״ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך״. הנה מציאה היא דבר חדש אשר לא חשב עליו... ״והיה עקב״ - בעקבות דמשיחא, אם תשמעון את המשפטים האלה, תהיה שמחה גדולה לפני השם יתברך ברוך הוא, גם בבחינת שמיעה הקטנה שלכם.

(תפארת שלמה על התורה)

צַדִּיק אֱמֶת

הצדיק האמיתי הוא זה שמתרחק מן השקר עד הקצה האחרון

כתב בספר ״אור הנר״: ״שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם״ - פירוש קדוש אחד. דהנה מי שנוסע לאיזה צדיק הוא צריך לתהות על קנקנו בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא צדיק אמת, ובפרט בעקבתא דמשיחא, אשר כבר נבא הבעל שם טוב הקדוש זי״ע,בעת שהלך עם תלמידיו בדרך, והיה שם הרבה אילנות אשר היו ממולאים בעלין הרבה אשר לא יוכל לספר, והכה הבעל שם טוב הקדוש זי״ע את ראשו באילנות, שאלו לו תלמידיו: מדוע הנך עושה כן? והשיב הקדוש: תדעו שבעקבתא דמשיחא יהיו אנשים שמכנים את עצמם בשם ״רבי״ ויהיו מרמאים ומטעים את הבריות הרבה

הערב רב

ריח **שכר** פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש**

כמו אלו העלין. זקני הרבי ירחמיאל הקדוש זי״ע גם כן אמר על זה אופן והסימן בזה הוא, אם אחר בדיקה יתודע לך שהוא נזהר משקר עד קצה אחרון, אזי תדע שהוא צדיק, ובאם תשמע ממנו איזה דבור שקר, אזי, למען ה׳, הרחק את עצמך מעל גבולו כי הוא מצד הסטרא אחרא ״וצא טמא״! - תאמר לו - ואל תשמע אליו כלל, כי אין לו חלק באלוקי ישראל, ואף אם יראה לך אותות ומופתים אל תאבה לו (ועיין באילנא דחיי פרשת תזריע ובמטעמי יצחק שם), והנה האדם צריך להפיל תפילה ותחינה לפני השם יתברך, שלא יבלה ימיו לריק, חס וחלילה, אצל צדיק, שאיננו מסטרא דקדושה, ואזי השם יתברך מצילו מכל דבר רע, וזה שאמר הכתוב: ״שומר נפשות חסידיו מיד רשעים״ - אותם הרבנים שהם רשעים. כי כל מי שאינו נפירוש משקר לגמרי, הוא רשע. רוצה לומר, והשם ישמור את חסידיו שלא יבואו לרמאי כזה, רק שיזכו אל צדיק האמת.

נִיסָּיוֹן הָעֶרֶב רַב לִפְנֵי הַגְּאוּלָּה

מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במינם [סימנם נג״ע ר״ע]
ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם

מובא בזוהר בראשית: וחמש מינין אנון בערב רב ואנון [סימן נג״ע ר״ע] נפילים גבורים ענקים רפאים עמלקים... ומאלין שאשתארו מנהון בגלותא רביעאה, אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו אתמר (שם ו׳): ״כי מלאה הארץ חמס מפניהם...״

״גבורים״ מינא תליתאה עלייהו אתמר: ״המה הגבורים... אנשי השם״, ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י״א): ״הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם״, ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי ולא

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** ריט

לשמא דייה אלא למעבד לון שם, הדא הוא דכתיב: "ונעשה לנו שם", ובסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזלין לון...

פירוש הזוהר: המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים, בידוע שנשמתו מכנסת ישראל, אבל המתמנה בכלי חמס, נשמתו משורש נחש. הבונים מוסדות תורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם, למשול עליהם ביד חזקה, המה ה"גבורים" מהערב רב.

"... וזה להם האות כי כל המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם, בידוע, שנשמתו מכנסת ישראל, כי מרחמם ינהגם. אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס, נפשותיהם באה משורש נחש... כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם..."

("כתם פז" מהגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו הרבי רבי שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר "בר יוחאי" בדף פ"ה)

באותה עת, שהערב רב ישלטו על ישראל, יהיה כאילו עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא, חס וחלילה

בזוהר "רעיא מהימנא": כד ערב רב אנון מעורבין בישראל,מה כתיב (איכה א) "היו צריה לראש..."? בזמנא דערב רב אנון ראשים על ישראל, כביכול, כאילו [סטרא אחרא עבדין שולטני דקודשא בריך היא] עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא.

הערב רב שאור שבעסה שמעכבים הגאולה יותר מן אומות העולם

ב"רעיא מהימנא": ובגין דערב רב אנון שאור שבעסה ואנון

הערב רב

רכ **שכר** פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש**

אומין דעלמא דמיין למוץ, יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ם, כמה דאוקמוה רבנן, מי מעכב? שאור שבעסה מעכב. דאנון דבקין בישראל כשאור בעסה,אבל אומין עכו"ם לאו אנון אלא (תהילים א') "כמוץ אשר תדפנו רוח".

הערב רב אוהבי בצע ועזי פנים ככלבים ועושים הכל לטובת עצמם

ב"תקוני זוהר": "ויפן כה וכה וירא כי אין איש", אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דילהון, באורחין דילהון, איש לבצעו מקצהו, בבצעא דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולאו אנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) "אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע", אלא כולהו צוחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים: הב, הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבינו לחיים, ואנון עזי נפש ככלבים דאנון אומין דעלמא דצוחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא דיחזור שכינתיה לקודשא בריך היא, דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה, ואדמיין לכלבים דאתמר בהון (תהילים ק"ו): "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם", ואנון ערב רב. דכל חסד דעבדין - לגרמייהו עבדין.

"היו צריה לראש" – אלו הערב רב

כתוב ב"תקוני הזוהר": וי לישראל כד אתבלעו בערב רב... וערב רב אתמר בהון (איכה א'): "היו צריה לראש..."", "צריה" - ודאי אנון ערב רב. עליהו אתמר (ישעיה א'): "שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד..." .

חמישה מיני ערב רב הם

כתב הגאון רבינו אליהו מוילנא בספרו "אבן שלמה": אבל עדיין לא ברור גמור, עד שיבררו מן הערב רב... והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם... והם

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רכא

העשירים עליזי גאוותך... ואין בן דוד בא, עד שיכלו גסי הרוח מישראל... כן אי אפשר להפריד הערב רב, רק על ידי קשי הגלות...

ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלושת ימי אפלה. [שם יסבלו צרות גדולות, שיאכלו מלוחים ושאר צרות...] והם גורמים כל בטול תורה ואריכת הגלות... ו"נפילים" הם הרודפים אחר התאוה... "גבורים" הם אנשי השם, שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספרי תורה לעשות להם שם. "עמלקים" הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל, ועליהם נאמר: "היו צריה לראש..." "רפאים" הם שמתרפים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" הם המזלזלין בתלמידי חכמים...

עוד הסבר: "עמלקים"- רישין דבני ישראל בגלותא, וגוזלין לעניי ישראל... ו"הנפילים", "גבורים" (בראשית ו' ד') הן "אנשי השם", דכל עובדיהון בשביל לעשות שם. "רפאים" (שם) - הם שאינם רוצים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" (שם) - המזלזלים בתלמידי חכמים.

(תקוני זוהר צ"ז ע"ב, ד"ה עמלקים)

וכל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתם של הערב רב ובני קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הכל על ידי מה שקבל משה לערב רב... ונקראים "ערב רב", מפני שהם ראשי העם בגלות ולכן נקראים "רב"...

נאמר: "וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה" - הם הערב רב שהם ראשי העם. "ואת לאה וילדיה אחרונים" - הם עם הארץ הטובים, שהם כפופים תחת הערב רב, "ואת רחל ואת יוסף אחרונים" - הם התלמידי חכמים, שהם שפלים מכולם.

(לקוטים מהגאון רבי אליהו מוילנא זי"ע)

הערב רב

רכב **שכר** פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש**

הערב רב ראשים בגלות והוא בעיני הערב רב דהן ראשים בגלותא...

(תקוני זוהר קי״א ע״א, ד״ה וחכמת המסכן, ועיין זהר משפטים קי״ד ע״א)

הערב רב קופצים להורות למרות שלא הוסמכו לכך

והן ערב רב, שרוצין להיות להם שם רב וגדול והם קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה.

(״יהל אור״ בראשית כ״י ע״ב, ד״ה ומשה בגינייהו).

כל הצרות והגלות על ידי הערב רב

כל הגלות וחורבן בית המקדש וכל הצרות, הכל על ידי קבול משה רבינו עליו השלום לערב רב, וכל עזי פנים ורשעים שבדור הן מנהון, רוצה לומר מנשמתין דילהון, שהן גלגול דילהון וזה שנאמר בגמרא (ביצה ל״ב): ״הני מערב רב קאתי״.

(תקוני זוהר צ״ז ע״א ד״ה ועלייהו)

חמישה מיני ערב רב הם – הסבר נוסף

עוד כותב הגאון הקדוש מוילנא זי״ע: ישנם חמישה מיני ערב רב והם:

א. בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע.

ב. הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה.

ג. הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין ליבם שלם.

ד. הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם.

ה. הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם.

והם נקראים ״עמלקים״ ואין בן דוד בא, עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ״ה י״ט) ״**תמחה את זכר עמלק**״ כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו, פרשת דברים)

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש** רכג

גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע

כתב בעל ה״בני יששכר״: גזרו אומר בזוהר בראשית, אשר גם כל העומדים כלי חמס על ישראל בדרין בתראין כתות הערב רב אשר בקרבינו הם יושבים... והנה ידיד הקורא כאשר תראה בדורות הללו [עקבתא דמשיחא] אשר בעוונותינו הרבים... וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות, בחוקים לא טובים... הנה תצפה לרגלי משיחא, דהנה זה גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע.

נוכל להנצל מממשלת הערב רב רק על ידי עזות נגד עזותם

מובא בספר לקוטי מוהר״ן, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם היא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תגא... והם ככלבים בעזותם... והם פני הדור כפני הכלב... ועל כן כדי להנצל מהם תחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות לעמוד נגד עזותם...

עתה רוב הדור מהערב רב

בשער הפסוקים להאר״י זכרונו לברכה... כתב באמצע דבריו: ״ועתה רוב הדור מהס״, והרי שכתב כן גם על דורם של האר״י והרבי חיים ויטאל זלה״ה... ומה נאמר ומה נדבר בדור השפל הזה, שבדורות הקודמים היו רובא דרובא מישראל שומרי תורה ומצוות?... אמנם בדור הזה, בעוונותינו הרבים, שמעוטא דמעוטא בתכלית המעוט, אולי לא נשאר אף אחוז אחד ממספר בני ישראל, שיהיו שומרי תורה ומצוות, ואף בין אלה המעטים השומרים תורה ומצוות כהרגלם, אף בהם זעירין אנון שמאמינים בכל הי״ג עיקרים כראוי, וכתות הערב רב מתרבים והולכים... והערב רב שבדורנו אין להם דמיון להערב רב שבדורות הקודמים, כי המה בתכלית

רכד **שכר** פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש**

הגריעות מירידה התחתונה הבאה טרם ביאת המשיח, ומצב דור כזה משפיע גם על המנהיגים הכשרים...

(ויוא״מ)

על אף הדברים הטובים שבערב רב חייבים למאוס בהם

עיקר החסרונות באים, ממה שעושים לנו הערב רב. כמה שנאמר בזוהר הקדוש: דמעיקין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד, כי ישראל ממצרים נגאלו רק בזכות האמונה, וכן גאולה העתידה, וצריך חזוק באמונה, מחמת שרואים דרך רשעים צלחה... כי גם אם רואים בהם [היינו, הערב רב] דברים טובים כמו תורה ומנהג ודרך ארץ, ובפרט כי מדת שלום היא יסוד לכל, והיא מדה טובה מאוד, אף על פי כן - כמו שהחולה מוכרח להפליט ממנו דמים, והדם הוא הנפש, אשר יש בהם אף קצת תערובות, כמו כן בעקבתא דמשיחא מוכרחים למאוס בכל תהלוכות הנ״ל גם אם יש בזה דברים מועילים כי הוא זמן הברור, וזוהי הבחירה והנסיון בימים האלו...

(דברי שמחה לרבינו שמחה ישכר בער הלברשטאם)

הרבנים יהיו כ״יאק מאק״ – שומשומין, ועל ידם תהא האמת נאבדת והצרות באות

כתב הרב הקדוש מקאמארנא ״היכל הברכה״: בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, והיוקר יאמיר, אני אמלוך. מרן הקדוש קודש קדשים, רוח אפינו משיח ה׳: רבי ישראל בעל שם טוב בעת תפלת מנחה פעם אחת הכה על ראשו ומרט שערו, ואמר אחר כך, שראה ברוח קודשו, שקרוב לימי המשיח, יהיו ״רביעס יאק מאק״, ועל ידי זה נאבדה האמונה והקץ מתארך, וכמעט רוב צרות ורעות של ישראל בא מן זה השתררות ובטול תורה ותפילה ודרכים עקומות עקושות להיות לו דרך מעוקם ומעוקש דרכיו להתפלל שחרית ארבע שעות אחר חצות ומנחה שלוש שעות בלילה. אשרי המדבק

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רכה

עצמו לצדיק אמת, אשר ראשו בשמי השמים העליונים בהארות אור אין סוף.

בשביל הבחירה החופשית – יש מנגד לכל צדיק אדם המחטיא את הרבים

בספר "תולדות יעקב יוסף" כתוב: ולהבין הענין נראה לי, כי שמעתי ממורי בפרשה "על מה שווא בראתי" (תהילים פ"ט), שהיא טענת היצר הרע, והיא התשובה לכל בני אדם, כי בעת רדת נשמה קדושה מלמעלה לגוף האדם, נתעורר הקטרוג מלמעלה מסמאל לומר מעתה לא יוכל לפעול פעולתו להסטין ולפתות, מאחר שזה יחזיר העולם למוטב, ואם כן למה נברא לריק? עד שנותנים לו נגד זה האיש בלע תלמיד חכם שידין יהודאין, שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש השלם, ומי שירצה ידבק בזה או בזה, והבחירה חופשית.

אמר מרן אלוקי רבי ישראל בעל שם טוב טענת היצר סמאל, כשיורדת נשמה קדושה וגבוהה לעולם הזה "על מה שווא בראת"? והרי זה יחזיר כל העולם למוטב באמונה גודלה לתורה ולתפילה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה בגוף מדריך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה, ומי פתי ישמע לי. והיתה התשובה: כל בני אדם! כי לכל צדיק אמת יש נגדו המנגדו, אין בו ממש לא יראה ולא אהבה, אלא משתרר על הבריות. מראה עצמו צדיק. מושך בני אדם להפסק ולחכמות זרות ולדברים שונים, ויש לו תקיפות גדולה, ומעתה הבחירה החופשית, וזהו "כל בני אדם", הכל יהיה בבני אדם לענה וראש.

(זהר חי בראשית ד' שכ"ט ע"ד)

כמו שאמר מרן רבי ישראל בעל שם טוב: "על מה שווא בראת" כי צדיק אמת - באהבתו ובחיות שלו יעלה את כל העולם לקדושה, ועל זה היתה התשובה "כל בני אדם", שכן תהיה דוגמא שלו, שמתלבש בו סמאל הרשע ועושה אותו

רכו **שכר** פרשת שלח - פרק ל״ו **ועונש**

רבי ורב גדול הדור, ומעתה נשארת הבחירה, כי לרשעים, הערב רב - ראש שהוא כמותם, עץ יבש אין בו לחלוחית טוב, הכל שקר וכזב, וכן מנהיג אנשיו יסוד עזר כנגדו שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת ה׳ יתברך... עיין שם באריכות.
(זוהר חי ד׳ כ״ח ע״א דפי הספר קי״ב ע״ג)

שער הגאולה

שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה

אמר רבי יצחק - שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה; מלך פרס מתגרה במלך ערביא, והולך מלך ערביא לאדום ליטול עצה מהם וחוזר מלך פרס והחריב את כל העולם כולו וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם, ויאחוז אותם צירים כצירי לידה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים: להיכן נלך ולהיכן נבוא? ואומר להם: בני, אל תתיראו! הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה הראשונה כך גאולה אחרונה, כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, עד כאן לשונו, ורבותינו זכרונם לברכה, הודיעו לנו כל זאת, כדי שכשיגיעו הימים האיומים הללו, לא נרעש ולא נפחד חס ושלום, כי כבר נבאו על זה כל הצדיקים וקדושים הקודמים, הם ראו הצרות הגדולות והנוראות שיעברו ישראל הקדושים קודם התגלות האור הגדול והנורא כי לעת ערב יהיה אור.
(פסיקתא רבתי פרשה ל״ז סימן ב׳)

ספר
הערב רב
בימות המשיח

חלק 29

בו יבואר: **א.** המכשולות הגדולות שיעשו מנהיגי הערב רב לפני הגאולה - המנהיגים האלו ישלטו חמשה במינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות גדולות, רק כדי להתגבר בכך על העם. **ב.** הסימן של צדיק אמת. **ג.** ימות המשיח: הסימנים לדור עקבתא

יצא לאור בעזהשי"ת על ידי הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"
מנחם אב תשס"ד לפ"ק עיה"ק ירושלים תובב"א
ועתה יוצא לאור מחדש על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

הערב רב

בימות המשיח

חלק ב'

ימות המשיח

הסימנים לדור עקבתא דמשיחא

כתוב: בסוף הגלות לפני ביאת המשיח, חוצפא יסגי - תגדל ותתרבה החוצפה, ויוקר יאמיר, הגפן תתן פריה והיין ביוקר, ופירוש רש"י על כך: לפי שהכל יעסקו במשתאות, ומלכות תהפך למינות, ואין תוכחת, בית ועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו בפני קטנים, בן מנול אביו, בת קמה באמה, כלה - בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען? על אבינו שבשמים!

(מסכת סוטה דף מ"ט)

אין מוכיח – כולם אנשים חטאים

אין לך אדם שיוכל להוכיח - שכולם נכשלים בחטא, וכשמוכיחו, אומר לו: "אתה כמוני..."', שכלו החכמים ואין לומד תורה.

(רש"י)

פני הדור כפני הכלב וכן מנהיגיהם

רוצה לומר שיהיו עזי פנים, כדכתיב: "והכלבים עזי נפש המה", כי פרנס לפי הדור - שחוצפא יסגי... ומנהיגי הדור יהיו מערב רב כי ג' סמנים יש באומה זו.

(עין יעקב)

רלח **שכר** פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש**

היוקר יאמיר על ידי המעוותים שבעם

ולא יהיה היוקר מפני שלא יהיו השנים מבורכות, אלא שיהיה היוקר על ידי המעוותים, היינו: מפקיעי השערים.

(מהרש״א)

על ידי ״עז כנמר״ לעבודת ה׳
יצליחו יראי ה׳ לעמוד נגד הדור

ובזה אפשר לפירוש מה שאמרו זכרונם לברכה בסוף סוטה: בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, דהוי ידוע, שבכל דברי חכמינו זכרונם לברכה, שדברו בגנות הדור מרומז בה גם דבר טוב, שסוף כל סוף, אף על פי שרוב הדור יהיו כמו שציירו אותם שם, מכל מקום ישארו עוד יחידי סגולה דבוקים בהשם יתברך ובתורתו הקדושה, אבל איך יוכלו לעמוד נגד רוב העולם? בעל כורחם יהיו צריכים למדת עזות וחוצפה להיות ״עז כנמר״ בפני המלעיגין, וזהו כוונת דבריהם זכרונם לברכה, ״חוצפא יסגי״ - דרק על ידי מדת עזות וחוצפה יוכלו לעמוד נגד הזרם של הדור ולא להסתף.

(חד״ת שלח)

החוצפן יכובד

נאמר: ״בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי״ - הפירוש הוא: שהחוצפה תתרבה, עוד מובן למילה ״יסגי״, דהיינו: גדולה. מגדולי הדור דרשו לפנים, כדי שיוכשרו לגדולי הדור היה צורך, שיהיו מחוננים בתורה, ביראה ובחכמה; אולם בעקבתא דמשיחא יוכתר ל״גדול״ כל מי שיש לו מדת חוצפה למדי, ולא עוד, אלא כל מי שחוצפתו גדולה יותר, יהא בר סמכא גדול יותר. אכן רואים אנו כי תנאי מוקדם להיות מנהיג במפלגה היא החוצפה והעזות.

(קונטרס עקבתא דמשיחא להגאון הצדיק ר׳ אלחנן וסרמן ז״ל)

שכר פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש** רלט

באחרית הימים המינות תתגבר עד שלא יאמין האדם שביכולתו לתקן משהו

על המשנה בסוטה מובא בשם צדיק אחד, **בעקבתא דמשיחא ואין דורש ואין מבקש ואין שואל, על מי לנו להשען על אבינו שבשמים**, ואמר: זהו גם כן אחד מן הקללות שהמינות תתגבר כל כך, חס וחלילה, רחמנא לצלן, עד שכל אדם ואדם יאמר: אין לי ביכולת לתקן שום דבר, להוכיח את העם במידי דהפקרות, אלא מוכרח אני להשען על אבינו שבשמים.

(בקונטרס עקבתא דמשיחא בשם הגאון בעל נפש החיים ז״ל)

סימנים נוספים לדור האחרון על פי חכמינו זכרונם לברכה

מנהיגי הדור יהיו שפלים כמו מנהיגי הכלבים, העשירים יהיו קמצנים ואכזרים, אנשי האמת ילכו לגור בכפרים ובמדבריות מפני אנשי השקר, הכבוד יהיה נאהב מאוד לרדוף אחריו, ולא יוכלו להתווכח עמהם להוציא המינות מליבם.

(״תנא דבי אליהו זוטא״ פרק ט״ז על פי פירוש זקוקין דנורא ובעורין דאשא)

חכמת התורה תהיה טפלה נגד חכמתם, המנהיגים יהיו רודפי בצע ורועים את עצמם כמו הכלבים ועל ידי זה יסולק הקטרוג מעל ישראל, על ידי עדרים עדרים יסולק המחלוקת כי כל אחד ילך לו לעדתו. תתרבה העזות ומלבושי פריצות ותשתנה בכל פעם לפי רוח הזמן, עד שתהיה בת קמה באמה.

(״תנא דבי אליהו זוטא״ פרק ט״ז בפי׳ הגאון בעל ״לב העברי״ זצ״ל)

״בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב״

ונביא כאן ארבעה באורים למאמר הנזכר לעיל:

א. מראים עצמם כאוהבים, וליבם בל עמם. (מהרש״א)

רמ **שכר** פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש**

כתב רבינו המהרש"א: "וחכמת הסופרים תסרח ויראי חטא ימאסו" כלל בזה מעלות השכליות ומעלות המדות, שכולם יהיו נמאסים בדור ההוא, ופני הדור כפני הכלב... (עיין פירוש רש"י, דברים פרשה כ"ח ל"ד).

עוד נראה לפירוש כי נקרא כלב כי כולו לב נאמן לאדוניו, ואמר שפני אותו הדור יהיו כפני הכלב, שמראה לפנים כאילו הוא אוהב, אבל ליבו בל עמו, כי לפי האמת האהבה, שהיא נראית לפניך, היא נעדרת בלב, על זה אמרו (בפרק ב' דסוטה): "ואין הדור רואה אלא לפנים".

ב. כתב בשער בת רבים על התורה: המנהיגים יתפייסו מהמחרפים אותם בעד מחצית השקל. [ועיין עוד שם על הפסוק "והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה" - "ממראה עיניך" - היינו, ממנהיגי העדה, שיהיה לנו מנהיגים כאלו אשר אם נראה אותם נשתגע, עיין שם.]

זה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (סוטה מ"ט:): בעקבות משיחא פני הדור כפני הכלב, כי הכלב בעת פניו זעומים יכרת כנף מעיל איש בחרון אפו, אך אם האיש ישליך לו פרוסת לחם או עצם אחת - מיד יראהו פנים שוחקות, כי שתי פנים לו.

כן פרנסי הדור, לפעמים מחרף אותם אחד מהבעלי בתים הבורים והבוערים בעם, והפרנס בחרון אפו ישפוך עליו בוז וקלון בלי שעור, אך כאשר יעבור יום או יומיים ישכך חמתו ובעד כוס יין או מחצית השקל יתפייס.

(ידיו אמונה חלק ב')

ג. המנהיגים ירוצו לפני העם ככלב לפני האדון.

"בדור" שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב" (סוטה ופרק חלק) - מנהגו של כלב להתקדם ולרוץ לפני בעל הבית. לכאורה נדמה, כאילו הכלב מתהלך כאוות נפשו, והאדון נגרר

שכר פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש** רמא

אחריו ומכבד את רצון כלבו. כל זאת לכאורה, והנה באמת יודעים אנו, כי ההיפך הוא הנכון, בעל הבית ילך אל אשר ירצה, והכלב רץ לפניו ונשמע לפקודתו. אם רק יבחר בעל הבית בכוון אחר, מיד הכלב מסתובב אף הוא ומתקדם לפני אדונו בכוון החדש.

בשנים כתקונן, עת היהודים נשמעו להוראות התורה, הורו פני הדור את הדרך, הם קבעו להיכן ללכת, והדור צעד בעקבותיהם. בעקבתא דמשיחא ימוגר שלטון התורה, הדור יבחר את הדרך כראות עיניו ופני הדור ירוצו בדרך זו לפני ההמון ככלב לפני האדון.

(הגאון רבי ישראל סלנטר ז״ל בקונטרס עקבתא דמשיחא)

ד. כמו כלב המתנפל על האבן ולא על הזורקו, כן יסרבו להכיר, כי הקדוש ברוך הוא המכה וילחמו עם המקל.

ה״חפץ חיים״ זכרונו לברכה (בשם הגרי״צ בן בעל ״נפש חיים״ ז״ל) פירש את המימרא: ״פני הדור כפני הכלב״ בדרך אחרת. הטבע של הכלב שאם יסקלו אותו באבנים, מיד הוא מתנפל על האבן לנשכה. בשעה שהמן קם על ישראל, יש לדעת, כי המן זה אינו אלא מקל השלוח מן השמים לחבטנו בו. ״הוי אשור שבט אפי״ (ישעיה), אין שום טעם להלחם עם המקל, כי כלום חסרים מקלות בשמים. הרבה שלוחים למקום. יש לנקוט באמצעים, שימנעו מן העמים, מלהקים ״מקלות״ עלינו.

בימי עקבתא דמשיחא תהיה הדעה נעדרת, וככלב שוטה ינשכו את המקל. מנהיגנו המתחדשים יכריזו מלחמה על ממלכות אדירות. מה כוחנו מה גבורתינו? מאמרים בעיתונים הם כדורים שאנו יורים בהם אל האויב, והתוצאה מה היא? רק מבעירים את חרונם וזעמם של הנחשים עלינו. המנהיגים רואים את המקל ומסרבים להכיר את המכה במקל. ״והעם לא שב עד המכהו״ (ישעיה, שם)

רמב **שכר** פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש**

יהיו יראים מלומר את האמת

בעקבתא דמשיחא לא ימצא רק אחד בעיר, שלא יפחד לגלות את האמת בפרהסיא בתוך העיר, ולא ימצאו רק שנים, שלא יפחדו לגלות את האמת, על כל פנים, לבני משפחתם - האחד בעיר יגן על כל העיר, והשנים במשפחה יגנו רק על משפחתם.

סימן לביאת המשיח ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד

ישעיה הנביא אמר שמונה עשרה קללות על ישראל, ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם המקרא הזה: ״ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד...״

ולא נתקררה דעתו, עד שאמר להם: ״ירהבו הנער בזקן״ - אלו בני אדם, שמנוערין מן המצוות - ירהבו במי שממולא במצוות כרמון, ״והנקלה בנכבד״ - יבוא מי שחמורות דומות עליו כקלות וירהבו במי שקלות דומות עליו כחמורות.

בעקבתא דמשיחא...ויראי חטא ימאסו... נערים ילבינו פני זקנים... וכיון דקללה זו סימן לביאת המשיח נתקררה בה דעתו של ישעיה.

קטגוריא בתלמידי חכמים

אמר רבי זירא (כתובות קי״ב): אמר רבי ירמיה בר אבא - דור דבן דוד בא קטיגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי - שוללים אחר שוללים.

(רש״י)

קטגוריא בתלמידי חכמים... - פירוש רש״י, והכי אמרינן בפרק חלק: ״ליוצא ולבא אין שלום...״ אמר רב: אף לתלמידי חכמים, שנאמר בהם: ״שלום רב לאוהבי...״ -

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמג

אין שלום מן הצר, צרוף אחר צרוף, שנאמר: "ועוד בה עשיריה..." - כמפורש באורך מסכת חולין, וכמה שנאמר: "צרפתנו כצרף כסף", "וצרפתים כצרף את הכסף", ויהיו ישראל בחטאם נמשלו לסיגים דצריך צרוף. "ועוד בה עשיריה" - דהיינו, שעל ידי הצרוף בגלות לא ישארו רק המעשר מהם, שהוא קודש בכל מקום, וכמה שנאמר: "והנותר בירושלים קדוש יאמר לו", וגם עשיריה זו, כשתשאר, ישוב לצרפם שנית. כמה שנאמר: "ושבה והיתה לבער", עד שיהיו ככסף נקי שנצרף שנית, ורב יוסף בא לפירוש, דהצרוף על ידי בזוזי ובזוזי דבזוזי. דהיינו, גלות אחר גלות.

אף בין תלמידי החכמים תמצא מחלוקת

קטגוריא בתלמידי חכמים - הרבה מסטינים ומלמדים חובה יעמדו עליהם (רש"י).

עוד יש לומר, ביניהם של החכמים עצמם, שלא יאהבו איש את אחיו, ולא ידונו איש את אחיו לזכות, כי אם לחובה ולקטרוג, ועל ידי זה תתרבה מחלוקת ביניהם, ומזה תפוג תורה וחכמה מהעולם, ועל זה יהיה צרוף אחר צרוף, למען ינקו מאלו המדות.

הקדוש ברוך הוא "מקים מעפר דל"

מובא במדרש (שמות רבה פרשת בשלח): "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים" (שמות ט"ז ד') - הדא הוא דכתיב (ישעיה ל"ג ט"ז): "הוא מרומים ישכון". הדא הוא דכתיב (שמואל א' ב'): "מקים מעפר דל". אלו ישראל, שהיו משוקעין בטיט ובלבנים במצרים, והוציאן הקדוש ברוך הוא בקומה זקופה, שנאמר (ויקרא כ"ו): "ואולך אתכם קוממיות". הוי "מקים מעפר דל".

סימנים נתן הקדוש ברוך הוא ליעקב. אמר לו (בראשית כ"ח): "והיה זרעך כעפר הארץ" - כשיגיעו בניך עד עפר

רמד **שכר** פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש**

הארץ, אותה שעה "ופרצת ימה וקדמה". הוי "מקים מעפר דל", ורממן הקדוש ברוך הוא על הכל שנאמר (דברים כ"ח): "ונתנך ה' אלוקיך עליון..." ראה מה כתיב (שם א'): "ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלוקיך" - אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל הרי רוממתי אתכם על כל העולם, אם תהיו עושים רצוני, אני משרה אתכם במה שבראתי, עד שלא נברא העולם - זה בית המקדש, שנאמר (ירמיה י"ז): "כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו" - שם אני מרומם אתכם, שנאמר (שמואל א' ב'): "וכסא כבוד ינחילם" - אותה שעה אני מספיק לכם מעדני גן עדן, שנאמר (תהילים ל"א): "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" - לכך אמר: "הוא מרומים ישכון".

באותו זמן; החלשים באמונה – יפלו לגמרי, והחזקים – יתחזקו למרות הכל

וכן מובא בספר הקדוש "ברית מנוחה" [רבינו האר"י ז"ל מעיד עליו כי כל דבריו ברוה"ק ועמוק עמוק מי ימצאנו], וזה לשונו: שמש ועד מבואו, ובן דוד יוצא ממקומו לפקוד את עוון אדום עליו, וגם להשיב תגמולו בראשו ולשלם עליו כפעלו וכמעלליו אשר עשה לבני ישראל אחיו, ותהיה מהומה גדולה לכל הממלכות, אין שלום ליוצא ולבא, ובקרוביו יקדשו את ישראל יקבץ במהרה... למה? מפני שכאשר האור בא, אז החושך יתאמץ מאוד ויעלה, כי המשחיתים מתפשטים בעולם, וזהו רמז הגאולה - כאשר יבוא יתאמץ הגלות, ורבים מן המשכילים יכשלו בראותם בלבול הגלות והצרות גדולות, וכדי להנצל מפני החרב יצאו מן הדת, וזהו שכתב: "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", שיושיעם הקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו ולא ימאסם לכלותם להפר בריתו איתם כי מלא רחמים הוא, ויחנן ה' צבקות שארית יוסף, ואשרי האדם המחזיק בתומתו ללכת בדרך הטובה ולהרחיק את עצמו מן הרעה בימים האלה, אולי ימלט מן הצרות הנקראים חבלי משיח, וזמן

שכר פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש** רמה

הגאולה כתיב: ״וסכסכתי מצרים במצרים, עיר בעיר, ממלכה בממלכה״, ואחר כך יהיה שלום ושלוה ומנוחה והשקט, אשר לא נחשבו דורות הראשונים לדורו של משיח, לא דור המדבר ולא דור שלמה המלך עליו השלום, עד כאן לשונו.

ותראה, אחי אהובי, שם מלשונו הקדוש: ״ורבים מן המשכילים יכשלו״, והבן הדברים שתפס בלשונו הקדוש ״והמשכילים״ - לרמז על החכמים בחכמת החיצונים, רחמנא לצלן, כי אלו לא יוכלו לסבול עול הגלות הנורא, ואלו התמימים בודאי יסבלו ויתחזקו באמונת הבורא ויזכו על ידי זה לאור הגדול והנורא, אשר יאיר פתאום אחר החשכות האיום הזה.

ואחר כל אלו הנסיונות, כל אלו התמימי לב יחזקו לבבם בה׳ הרחמן וישארו באמונתם וימסרו נפשם לה׳ וישליכו אחר גוום כל אשר להם בשביל שכינת כבודו, יתברך שמו לעד, ובעבור אהבתו הקדושה, שאנחנו נקשרים בו, כמו שכתוב שם ב״ברית מנוחה״, שיתעוררו שלושה שמות הקדושים להיטיב ולהציל את ישראל, ואלו שלושה שמות הקדושים והנוראים אלו המה שלושה מאורות הקדושים הלוחמים בעד ישראל תמיד ומושיעים את ישראל בכל צרותיהם, וכן עונים לכל איש מצוער ובעל יסורים להושיעו מצרותיו, וכל שכן כשישראל מתחננים ומבקשים מה׳.

שַׁעַר – יְמֵי הַגְּאֻלָּה

דור ללא כהן מורה וללא תורה

בדברי הימים (כ׳ ט״ו ג׳-ז׳) נאמר: ״וימים רבים לישראל ללא אלוקי אמת וללא כהן מורה וללא תורה וישב בצר לו על ה׳ אלוקי ישראל ויבקשוהו וימצא להם ובעיתים ההם אין

רמז **שכר** פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש**

שלום ליוצא ולבא כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלוקים הממם בכל צרה ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעולתכם״.

המעשים הטובים של דור אחרית הימים יחשבו כמעשים הטובים של צדיקי דור הקדמונים

השם יתברך יראה בעני עמו, כי סבת שפלות הדור היא, מחמת שאין להם מנהיגי אמת שידריכום, ועל ידי כן תבוא הגאולה – מחמת זה ראוי שגם מעט המעשים הטובים שעושים עוד יחשב כמעשים טובים של הצדיקים הקודמים.

בספר הקדוש ״משכיל אל דל״ כתב: ״ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל ויראה ה׳ וירע בעיניו כי אין משפט ויראה כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו״. (ישעיה נ״ט ט״ו ט״ז).

דהנה אז, כשראה ה׳ שאמת נעדרת והתורה והיראה נתמעטה, עמד על המחקר מה היא סבת הדבר; אם המה באמת רעים וחטאים לה׳ – יודעים רבונם ומתכוונים למרוד בו, או שהמה רק עניי דעת וחשוכי ראות, ואין להם מנהיגי אמת, שיעוררו אותם ויפקחו עיניהם לילך בדרכי ה׳ ותורתו, ומעתה, כל זדונותם רק שגגות המה...

״וירא״ - ראה בעין שכלו - ״כי אין איש״, שסבת דבר זה היא רק משום שאין להם מורה אמת, שילמד וישפיע להם, ויהיה להם בבחינת ״איש״, ״וישתומם״ – כשהיה עומד בתמהון ומתבונן בדבר, ראה שהטעם הוא משום - ״כי אין מפגיע״, שגם אותן שרידים שמוכיחים ומדריכים כדבעי למיעבד – לא עבדו, שיהיה המנהיג מוכיח בקול כמצוה עליו ״קרא בגרון ואל תחשך״ [וחיה קטנה שקולה גדול נקראת ״מפגיע״], (עיין שבת דף ע״ז ע״ב).

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רמז

אבל אם היה להם מדריך ומוכיח כראוי, אז יודע ה' ועד כי היו שומעים לו ולתוכחתו, וגוף דבר הזה שנגלה לעיני ה', שלבבם נאמן הוא לקיום תורתו, ואילו היה להם רועה נאמן היו המה צאן קדשים בכל עניני קיום התורה והמצות זה גופא עושה רושם למעלה...

וכיון שכן, הלא מעט מעשים הטובים שעודם מחזיקים בהם בדרך מצות אנשים מלומדה הלא ראוי ונכון הוא שיגדל ויתרבה עֶרְכָּם וחשיבותם כמעשים טובים של צדיקי הדור המסוימים בדורות שלפנינו...

(חלק ג' כלל י' פרט א')

לפני בוא המשיח יצליחו הרשעים במעשי ידיהם והרבה מישראל יטעו לחשוב שדרכם נכונה היא ויהללו אותם בליבם,

רק היראים את ה' באמת יתחזקו ויאמרו ביניהם שלא כן הדבר

נאמר במלאכי (ג' י"ג-ט"ו): "חזקו עלי דבריכם אמר ה' ואמרתם מה נדברנו עליך אמרתם שוא עבוד אלוקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבקות ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם בחנו אלוקים וימלטו".

במה שמאשרים זדים ומספרים מהם ניסים, כאילו אומרים בפירוש - "שוא עבוד אלוקים".

באופן זה יבוארו הפסוקים הנ"ל, דלא מיירי כאן באלו שאומרים בפירוש "שוא עבוד אלוקים..."; דאם כן לא היה מקום לשאול עוד "מה נדברנו"? וכדדייקינן לעיל, אבל הכוונה שהנביא מתנבא, שכל אותן בני אדם מישראל, שיהיו שומרי תורה ומקיימי מצותיו יתברך שמו, אך יהיו מאשרים זדים ומהללים עושי רשעה, באומרם: "נבנו עושי רשעה גם בחנו אלוקים וימלטו", ומשבחים הצלחת הרשעים, במה שניסו אלוקים ועלתה בידם ונמלטו, ובדברי פיהם במה

רמח **שכר** פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש**

שמאשרים זדים בקצה תבל מליהם לאמר: "שוא עבוד אלוקים", ואף שלא הוציאו דבור זה בשפתותיהם.

וזהו הסבר הפסוקים "חזקו עלי דבריכם אמר ה'" - שהטחתם דברים כלפי מעלה ובני ישראל ישאלו בתמיהה: "מה נדברנו"?! כי לא ידעו ולא יבינו, שבמה שמאשרים זדים הרי אמירתם גלויה, לאמר: "שוא עבוד אלוקים", אבל הם טועים ובחשיכה יתהלכון, בחשבם שבמה שמשבחים הצלחת הרשעים ומספרים שה' עשה להם ניסים, בזה הם עושי מצוה, ובאמת כח זה הוא מדרכי הסתת היצר והסתת כח הרשעה לתפוס בדרך זו ברשתם את בני ישראל התמימים להגדיל בעיניהם ניסי הצלחתם וגבורתם, וככה ילכו מדחי אל דחי להאמין בעצם גבורתם לאשר מעשיהם, ולבסוף לעשות כמעשיהם. זה שישיב להם הקדוש ברוך הוא "אמרתם שוא עבוד אלוקים" - פירוש: בזה שאתם מהללים ומספרים ניסי הצלחתם של עושי הרשעה בזה אתם אומרים בשפה ברורה ד"שוא עבוד אלוקים" ואין בו תועלת, חס וחלילה.

(משכיל אל דל)

הרבי מרוזי'ן ראה זאת ברוח קודשו

בהסכמה לספר "באר הגולה" למהר"ל מפראג זי"ע כותב הרבי הקדוש מרוזי'ן, וזה לשונו: ובגלות האחרון, בעקבתא דמשיחא, יהיה נפתח שער הנ' שבטומאה, שהיא מינות ואפיקורסות, רחמנא לצלן, וְשָׂרֵי מעלה מן השמים ישליכו מינות ואפיקורסות עלי ארץ, ותתפשט לארכה ולרחבה, וכל מדרך כף רגל יהיה מלא מינות ואפיקורסות ופריקת עול תורה ומלכות שמים, עד שיצטרך לנפש ישראל התאמצות גדולה ויתרה להתחזק באמונה, שלא יפול ברשתם. עד כאן לשונו הקדוש.

העֲרֵב בימות המשיח רב

מי שבכל זאת ירצה להחזיק באמונה יקבל סיוע מן השמים

וכן הוא בדורות הללו האחרונים, שכדי להנצל מדעות כוזבות צריך לראות ממש אותות ומופתים, וכמו שכתב הרבי הקדוש מרוזיין זי״ע בהסכמתו לספר ״באר הגולה״ בזה הלשון: ובגלות האחרון, בעקבתא דמשיחא, יהיה נפתח שער הנו״ן שבטומאה, שהיא מינות ואפיקורסות, רחמנא לצלן... על כן הבטיחנו הבורא יתברך שמו על ידי נביאו, שכל מי שירצה להחזיק באמונה המורשה לאבותינו, יתחזק, ומן השמים יסיעוהו אחר התאמצותו, שיתאמץ בכל כוחו להציל עצמו מפח יקשם, ויראה לנו נפלאות להצילנו מידם כמו הנפלאות שעשה לנו במצרים... עד כאן לשונו.

״וצדיק באמונתו יחיה״ – מי לה׳ אלי

תאור הדור האחרון: לא תהיה בושה כלל לעשות עבירות, אבל לומר דבור אמיתי יהיה צריך להביט סביבותיו אם אין מתלוצצים ממנו - מי שיחזק עצמו באמונה יהיה חשוב והמקובל, אף שבשאר הדברים יהיה בקטנות מאוד, הברור האמיתי יהיה בענין האמונה.

מדברי הרב מרוזיין זיע״א, שמובא בספר ״נר ישראל״: מאמר נורא ואיום נשמע פעם מפי קדשו של מרן מרוזיין זי״ע ממצב אחינו בני ישראל בעניני רוחניות בדור שלפני ביאת המשיח, וכה ספר החסיד המפורסם רבי בצלאל משה מפרובישט, שבהיות מרן זי״ע גר כבר בסאי״ג בשנת תר״ב נסע פעם לטייל לתוך היער לשאוף אויר צח בלווי של כמה מקורבים כרבי ליב הירשל׳ס, רבי איציק אבא מבארשיווקא ורבי הירשל זינקאוויר ע״ה, ולקחו אתם עבור מרן כסא ושולחן קטן עגול, והנה בתוך היער, כשבת רבינו על כסא קדשו, פנה אל החסיד רבי לייב הירשל׳ס ואמר לו: ״בודאי זוכר אתה את הגמרא (בסוף מכות כ״ד): דריש רבי

רנ **שכר** פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש**

שמלאי, שש מאות ושלוש עשרה מצוות נאמרו למשה מסיני, רמ״ח מצוות עשה ושס״ה מצוות לא תעשה... בא דוד והעמידן על אחת עשרה... בא ישעיהו והעמידן על שש... בא מיכה והעמידן על שלוש... בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר (חבקוק ב׳ ד׳): ׳וצדיק באמונתו יחיה׳, ורש״י ז״ל מפרש, מהי הכונה והעמידן על אחת עשרה או על שש וכדומה? דרוצה לומר שבתחילה היו צדיקים והיו יכולים לקבל עול מצוות הרבה, אבל דורות האחרונים, שלא היו צדיקים כל כך, ואם באו לשמור כולם אין לך אדם שזוכה, ובא דוד והעמידן על אחת עשרה, שמנה בספר ׳תהילים׳ (פרק ט״ו): ׳ה׳ מי יגור באהלך... הולך תמים ופועל צדק...׳ - כדי שיזכו אם יקיימו אחת עשרה מצוות הללו, וכן כל שעה, דורות של מטה, הולכין וממעטין אותו. הבה ונתבונן על איזה דור כוון הנביא חבקוק לומר עליו, שהלואי יזכו אז להאחז במצות האמונה בה׳, ומי שיזכה לזה יקרא בשם ׳צדיק׳!״

המשיך מרן: ״אני אומר שהוא נתכוון לדרוש לפני ביאת משיח, שלנסיון עצום יחשב להשאר יהודי נאמן, ולכן העמיד את הדור ההוא על נקודת האמונה, ואלו שיאחזו בה יקראו בשם ׳צדיק׳, ומעניין מאוד לדעת מה תהיה מדרגתו ומדתו, ואלו פנים יהיו להצדיק הלזה בתארו ובמעשהו? אלא האמת אגיד לכם, אל תתפלאו לשמוע, שעוד יהיה דור לפני ביאת המשיח, שאיש כל הישר בעיניו יעשה, אבל תבינו טוב כונת המאמר, דהיינו, לא רק זה, שהבעל עבירה לא יתבייש ולא ימנע עצמו מלעשות עבירות חמורות לפני אנשים כשרים, אלא הקושי שבמצב יהיה בזה, דכשיהודי ירצה לעבוד את ה׳ ולו רק אפילו להתכופף לפני בורא העולם, לא מבעיא להוציא אנחה עמוקה מקרב לב לפניו יתברך או לומר איזה מאמר - לפניו יהיה מוכרח להסתכל סביבו אם לא עושים ממנו חוכא וטלילא, ולכן אז נמנה עם הכת של ׳מי לה׳ אלי׳. בזמן ההוא,

שכר פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש** רנא

כשיהודי יקום בבוקר ויאמר 'מודה אני לפניך' [כאן הניח מרן את ידו על ליבו הטהור ואמר:] ולפי גודל מיעוט השגתו לא יבין ההבדל בין ה'אני' ל'לפניך', ואחר כך יתעטף בטלית וימדוד עליו התפילין, כי זאת יודע כי קרקפתא דלא מנח תפילין כבר לא טוב, ואחר כך יתפלל. לא משנה אלו פנים יהיו כבר לתפילה שלו, יהיה היהודי הזה חשוב ומקובל לפני הבורא עולם... [כאן הפסיק מרן באמצע השיחה והטה ראשו הקדוש לאחוריו לכמה רגעים, כאדם המתבונן אי שם כדי לברר איזה דבר, וחזר לדבריו אחר שתפס בשתי ידיו את קצות מלבושו העליון שכנגד ליבו,] יהיה היהודי הזה חשוב ומקובל לפני הבורא יתברך כדוגמת אני כלפי העולם, וכל זה למה? מפני שאז תהיה הבחירה והברור האמיתי, וזה יהיה הסוג של הצדיקים שעליהם אומר חבקוק: 'וצדיק באמונתו יחיה'.״

העצה להשאר איתן באמונה לספר ספורי צדיקים

הרגל היה אצל רבי וואוועלע משינוסטער, שהיה ישן בעיניים פתוחות. פעם אחת ישן ועצם את עיניו. בדיוק אז ישב על ידו אחד מגדולי חסידיו, וראה זאת. נבהל ונפחד, שמא חס וחלילה... פקח את עיניו ואמר: ״הראו לי את הדור, שלפני ביאת המשיח, וראיתי שאפילו אנשים כמותך יהיו נתפסים למינות, רחמנא לצלן״. התחיל החסיד לבכות. אמר לו הרבי הצדיק זצ״ל: ״אבל עצה תהיה להם, שיספרו מעשיות מצדיקים ואפילו ממני״. הרבי הצדיק מרוזי'ן ספר זאת וסיים: ״יספרו מעשיות צדיקים ואפילו ממני״. וכפל הלשון ״ואפילו ממני״ שתי פעמים.

וכן מובא בילקוט ״אוהב ישראל״: הרבי הקדוש, ה״אוהב ישראל״ מאפטא זצ״ל, אמר: קודם ביאת המשיח תרד אפיקורסות לעולם, והראה באצבעו על אחד שישב לפניו - אפילו אנשים כערכו יתפסו למינות, וסיים, כי עצה להנצל היא להתאסף יחד ולספר ספורי מעשיות מצדיקים.

(ברכת אהרן – קרלין קצ״ג)

רנב **שכר** פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש**

קודם ביאת המשיח תעמוד הדת על חוט השערה

וכן מובא בספר ״דורש טוב״ להצדיק רבי נחום מרדכי מטשארטקאוו זצ״ל, וזה לשונו: פעם בא לפני כבוד קדושת אדונינו זצ״ל הרבי הקדוש מרוזי״ן אחד מחשובי חסידיו ובקש ממנו שיאמר לו איזה דבר טוב שתהיה לו תועלת לתמיד, ואמר לו זקני זצ״ל: ״הנה קודם ביאת המשיח תעמוד הדת על חוט השערה. העצה להתגבר על זה - להתאסף בכל שבת קודש ולדבר מגדולי ישראל הצדיקים, ותהא בזאת תועלת לחזוק הדת והאמונה״.

להשאר יהודי אמיתי יהיה בבחינת לטפס על קיר חלק

מובא בספר ״בינת ישראל״: בגמרא (סנהדרין צ״ח) מובא, שאמרו חכמי ישראל ״״ייתי ולא אחמיניה״ – כלומר, יבוא המשיח, אולם אין אנו חפצים להמצא באותו דור שיבוא, משום שקודם ביאת גואל צדקינו יהיו בעולם נסיונות גדולים, כמו שאמר אדוני אבי זקני מרוזי״ן זי״ע, שבעקבתא דמשיחא קשה יהיה להחזיק ביהדות כמו שקשה לטפס על כותל חלק, לפיכך אמר: ״״ייתי ולא אחמיניה״, שלא להביא עצמו לידי נסיון.

(מהרבי ר׳ ישראל מגראדזינסק ז״ל)

שלושת השעות האחרונות לפני הגאולה תהיינה השעות הכי קשות להחזיק באמונה

ג׳ שעות אחרונות קודם הגאולה, יהיה קשה מאוד להחזיק עצמו [ב״יודישקייט״] ביהדות פשוטה ותמימה, כמו שעומד קיר ברזל חלק וצריכין לטפס ולעלות בלי צפרניים, וזהו מה שאמר בהושענות: ״הושענא שלוש שעות״ [לפי חשבון יומו של הקב״ה].

(כנסת ישראל בשם מהר״י מרוזי״ן זצל״ה)

שכר פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש** רנג

״צדיק ורע לו רשע וטוב לו״

וכמו ששמענו מפי מגידי אמת, שאמר פעם בישבו לפני נרות חנוכה, שהולך ומתקרב זמן, שמי שירצה להיות יהודי ולעבוד את ה׳, לא די שלא ילך לו בנקל במילי דעלמא, אלא שלא ילך לו בנקל גם במילי דשמיא.

עוד מובא שם:... אבל אז נצטרך שהקדוש ברוך הוא בעצמו יבחין בין עובדו ללא עובדו, וסיים בפסוק: ״ושבתם וראיתם בין צדיק...״ וגם אמר פעם, שמתקרב זמן, שנצטרך להחזיק בצבת ברזל להיות יהודי.

(עטרה לראש צדיק לרי״ד מפוריסוב)

כעין הנ״ל אמר הרב הקדוש מסאטמער זי״ע: עכשיו קודם הגאולה ההסתר גדול כל כך, עד שנראה, חס וחלילה, כאילו כל עושי רע - טוב בעיני ה׳, ועובדי ה׳ כאילו ומשמיא רודפים אותם, חלילה.

רק מי שיכין עצמו מראש יוכל לעמוד נגד הנסיונות הקשים

לפני בוא המשיח יהיו נסיונות קשים לאלפים ולרבבות, עד שלא יהיה זה אפשרי לסבול ולעמוד בהם, מי שלא יכין עצמו יאבד חלילה, וכל נסיון אינו אלא מבחן, לברר ולדעת מה נמצא בפנימיות הלב וכל מחשבות ליבו שהיה לו עד עכשיו.

(חדושי הרי״ם תולדות עמ׳ שס״ח)

הקושי במלחמת גוג ומגוג

עוד מהנ״ל: עיקר מלחמת גוג ומגוג יהיה, שקשה יהיה לאיש לצמצם מחשבתו לקרות שמע ישראל.

(חדושי הרי״ם תולדות עמ׳ שס״ח)

נסיון חנוך הבנים יהא קשה כעקידת יצחק

רבינו הקדוש רבי ״שר שלום״ מבעלזא זצ״ל, אמר: ״קודם ביאת המשיח יהיה קשה מאוד וגדול הנסיון לחנך

רנד **שכר** פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש**

הדורות על דרך ישראל סבא כמו עקידת יצחק ממש". עד כאן דבריו הקדושים.

(דרכי הצדיקים)

מתוך החשיכה יבקע אורו של משיח

פעם היו השמים מעוננים ולא היה יכולת לחדש את הלבנה.

יצא הגאון הקדוש מאפטא לרחוב, ואמר: "כשם שעכשיו מכסים עננים את השמים ואין מבוא לקדש הלבנה, ואפילו הכי תאיר הלבנה ונחדש אותה. כמו כן לפני ביאת המשיח תהיה חשכות גדולה, ולא יראו בני ישראל מבוא לישועה, ופתאום יבקע אורו של משיח". בגמרו את דבריו אמר: "נו, גילדענע זאגט 'ברוך'," ואז יצתה הלבנה בטהרתה וחדשוה הגאון הקדוש ועדתו.

(דברי חנה השלם פירושת תולדות)

מלך המשיח יבוא בדור חסר דעת

אמר הרב הקדוש מנאסוד: "משיח יבוא בדור שלא תהיה בו דעת".

וכתב בספר "הדרת קודש": גם אני שמעתי מפי קודשו כל הענין הזה, ההתועדות השני צדיקים ז"ל יחדיו, אבל כפי שאני זוכר ישבו בשולחן אחד וסעדו בסעודת שבת קודש לפני קידוש, אחר כך באמצע השולחן, אמר הקדוש מקישאנעוו ז"ל: "בשם רבינו הקדוש מזידיטשוב זכרונו לברכה: המשיח צדקינו בא יבוא בדור שפל מאוד, שפל מאוד, מאוד שפל, ומשיח צדקינו עם כל זה בוא יבוא להם ולא אלינו". וסיים הקדוש מקישאנעוו זכרונו לברכה: "על זה הדור אם כן הגיעה העת עתה שבוא יבוא ולא יאוחר". ואני שמעתי מכבוד קדושת זקני, שאמר על מימרא דהגמרא סנהדרין (צ"ז ע"א): "דמשיח יבוא בהסח הדעת" - אני מפרש לי, שיבוא בדור שפל, שלא תהיה להם דעת.

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רנה

איש כשר ופשוט יהיה חדוש גדול כמו הבעל שם טוב

הרב הקדוש מברסלב אמר: עוד יהיה זמן שמי שיהיה איש כשר ופשוט [ר"אז ער וועט זיך וואשן צום עסן"], שיטול ידיו לסעודה, יהיה חדוש גדול כמו הבעל שם טוב. לא בלשון גוזמא והפלגה אמר זאת, כי באמת כן הוא, ורק בזכות אלה הנקודות טובות יצמח בן דוד לגלות האמת לעיני הכל.

(נספח לספר כוכבי אור)

האיש שיקבל על עצמו עול מלכות שמים מתוך מסירות נפש יקרא "קדוש"

כתיב בפסוק (ישעיה ד'): "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו" - ידוע דכל אדם שרואים שמתנהג בפרישות עד מאוד ובגדרים גדולים ראוי לומר עליו שהוא קדוש, דממעשיו ניכר שנפשו קדושה, והנה יש עוד דרך, הגם שאינו מתנהג בפרישות ובגדרים, רק שמקיים את מצוות התורה מתוך קושי גדול, במקום שיש מונעים גדולים, והוא כמעט מוסר נפשו, ומשליך את חייו מנגד, בשביל קיום התורה, זה בודאי הוא גם כן קדוש. זה פירוש הכתוב, דבאחרית הימים יהיה קשה כל כך קיום המצוות ויראת שמים, עד שכל איש יחזיק במעוזו להיות על כל פנים מכונה בשם ישראל בקיום התורה והמצוות, והיינו: "הנשאר בציון... וירושלים" - הכונה לעול מלכות שמים - "קדוש יאמר לו".

(קול שמחה)

יתגלגלו שוב לעולם נשמות הבריונים מתקופת חורבן בית שני

הרבי הקדוש רבי שמעלקע סעלישער זצ"ל, בעל "צרור החיים", נסע פעם אחת עם תלמידו הרב הגאון רבי משה יונגרייז זצ"ל, אב בית דין דקהילת קאשוי, ובאמצע הדרך עברו ביער. דרכו בקודש היתה, שלא להכות בסוסים

רנו **שכר** פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש**

משום צער בעלי חיים (עיין שם ב"צרור החיים"). כן מספרים, שבשעת נסיעותיו בין ההרים, היה רגיל לרדת מן העגלה לפני מעלות ומורדות, כדי להקל המשא על הסוסים. אז, באותה נסיעה ביער, צוה לבעל העגלה להכות הסוסים, כדי שיעברו את היער ההוא במהירות האפשרית. אחר כך, כשעברו את היער, התחיל הרבי הקדוש לנשום נשימות עמוקות בכבידות. וישאלוהו מלוהו: "הגידו נא לי האדמו"ר, מה הם הנשימות הכבדות שכבוד קדושתו עושה? מילא הסוסים נושמים בחזקה, מפני שהם רצו במהירות, אבל לא אתם, שישבתם בעגלה". ויען הרבי הקדוש רבי שמעלקא ז"ל ויאמר: "האינך יודע מה היה במקום הזה שעברנו בו?" ויען מלוהו ויאמר: "לא, לא ראיתי שום דבר, רק הרים וגבעות ותו לא".

ויאמר לו הרבי הקדוש רבי שמעלקע ז"ל: "דע, כי אותו יער שעברנו בו היה מלא נשמות מהבריונים מחורבן בית שני, שלא רצו לשמוע בקול התנאים שצוו להכנע, ונלחמו עד הסוף, ועל ידי זה גרמו חורבן בית וגלות ישראל, ועד היום הזה אין להם תקון. לכן צוויתי לבעל העגלה, שיסע מהרה, מפני שהמקום הזה הוא מקום טומאה, רחמנא לצלן. לא יכולתי לסבול האויר הזה... ושמעתי כרוז, שהנשמות הללו מתחננות לפני הקדוש ברוך הוא, שהן רוצות לבוא עוד הפעם בגלגול בעולם הזה, והן רוצות לתקן מעשיהן, ותשובה באה להן מן השמים, אף על פי שאני יודע שאתם לא תחזרו בתשובה, בכל זאת מכיון שיש בחירה לכל אחד ואחד, לכן נותנים לכן הבחירה...

ואמר לתלמידו הרב הגאון רבי משה יונגרייז ז"ל הנ"ל: "תדע, שאחר ארבעים שנה מהיום יבואו עוד הפעם לעולם, ואתה תהיה רב".

אחר כך נעשה הרב הגאון רבי משה לאב בית דין דקהילת קאשוי, והתנה, שבכל אסיפה של הקהל צריכים

שכר פרשת קרח - פרק ל"ז **ועונש** רנז

להודיעו. פעם באו אנשים לעיר קאשוי לעורר הצבור, שיתנו כסף לקנות את ארץ ישראל מיד התורכים, ששלטו אז, ולהחליף הקופסאות של רבי מאיר בעל הנס על הקופסאות של קרן קיימת לישראל, כי קם מנהיג בראשם המארגן בנק עולמי עבור קנית ארץ ישראל מידי התורכים. אמרו ראשי הקהילה, כי בלי לשאול את הרב המרא דאתרא אין בידם לעשות שום דבר... הלכו ראשי הקהילה אל הרב להודיעו ולשאול על הענין, אז נזכר מאותו המעשה, שהיה עם רבו, ומה שאמר לו. מיד הלך וחפש בתיבתו, מה שרשם לעצמו אז, וראה שהיום כלו ארבעים שנה שאמר לו רבו הנ"ל, שעתידים לבוא נשמות הבריונים ולשלוט בארץ ישראל. ענה להם ואמר: "לא ולא! חס מלהתחבר אליהם! רק להשאר עם הקופסאות של רבי מאיר בעל הנס, ולשלוח הכסף לממוני ואמרכלי הכולל", וגרשם מן העיר.

(משכנות הרועים חלק א' עמוד קצ"ג)

כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה - שקול ככמה מצוות, שקיימו בדורות ראשונים

פעם אחת שאלתי למורי, זכרונו לברכה, איך היה אומר לי, שבנפשי יש מעלה כל כך, והרי קטן שבדורות ראשונים היה צדיק וחסיד, שאין אני מגיע לעקבו. ויאמר אלי: דע, כי גדולת הנפש אינה תלויה כפי מעשה האדם הנראה לעיניים, כי בוחן לבות וכליות ה' יתברך, וכפי הזמן והדור ההוא מעשה קטן מאוד בדור הזה שקול ככמה מצוות בדורות ראשונים, כי בדורות אלו הקליפה שולטת והרע מתגבר מאוד מאוד, עד אין קץ. מה שאין כן בדורות ראשונים, ואילו הייתי אני היום באותן הדורות, היו מעשי וחכמתי נפלאים ועולים מכמה צדיקים הראשונים תנאים ואמוראים, אשר על כן לא אצטער על זה כלל, כי בלי ספק יש לנפשי נפש בניהו וזכריה ורבי עקיבא מעלה יתרה על כל הצדיקים ראשונים מזמן התנאים

רנח **שבר** פרשת קרח - פרק ל״ז **ועונש**

ואמוראים. עד כאן לשונו, ואם כן מה נענה בדור הזה אשר עם כמה אלפים ורבבות מדרגות נתקטן הדור מאז ועד עכשיו, בודאי הוא חשוב מקצת העבודה גבי קודשא בריך הוא בזמן הזה מאוד מאוד בלי שעור.

(שבחי רבי חיים ויטאל זי״ע, שער הגלגולים דף ס״ב עמ׳ ב׳)

הצדיק רבי מיכלי מזלאטשוב מגלה לנו סודות נוראות מה שיעשה הסמ״ך מ״ם לפני ביאת המשיח - הוא יעשה חסידים, ויתרבו בעולם חסידים לאלפים ולרבבות

פעם אחת התענה הקדוש הטהור הרבי ר׳ מיכלי זי״ע מזלאטשוב הרבה תעניות בעת זקנותו. שאלו אותו התלמידים טעם הדבר. אמר להם הרבי, כי הסמאל רצה לבטל החסידים מן העולם, וטרח הרבה בכמה ענינים וגרם שנתרבו מסירות גדולות על הצדיקים והחסידים, והכל כדי לטרדם מן העולם כאשר ראה הסמאל, שלא נגמר רצונו ולא פעל כלום, כי לא היה לו כח לבטלם. **חשב עצה אחרת שגם הוא יעשה חסידים, ואדרבה, יתרבו בעולם החסידים לאלפים ולרבבות, רק המה יתחברו את עצמם אל החסידים האמיתיים**, שמופרשים מהבלי העולם הזה, ויהיו כולם בערבוביא, וכאשר ראיתי הנ״ל התעניתי לבטל מהסמאל מחשבה זו, כי זהו הגרוע ביותר, שיתרבו אנשים כשרים שקרנים ולא ניכר מי הוא אמיתי ומי שקרן, וסיים הקדוש לתלמידיו: **גם אני לא אתענה עוד יותר, כי אין אני יכול לפעול הרבה לבטל רצונו, כי עתיד היצר הרע, רחמנא לצלן, ומי שיזכה להתקדש את עצמו, שירצה באמת לבוא לעבודת השם יתברך מהם ויאר עיניו מאור פני מלך חיים, שילך בדרך החיים ובנתיב האמת והיושר** - אל יתערב עמהם, ומעתה ראה עד היכן הדברים מגיעים, והשם יתברך יטהרינו לעבודתו יתברך אמן סלה.

ספר
הערב רב
בימות המשיח

חלק 29

בו יבואר: **א.** המכשולות הגדולות שיעשו מנהיגי הערב רב לפני הגאולה - המנהיגים האלו ישלטו חמשה במינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות גדולות, רק כדי להתגבר בכך על העם. **ב.** הסימן של צדיק אמת. **ג.** ימות המשיח: הסימנים לדור עקבתא

יצא לאור בעזהשי"ת על ידי הוצאת "ועד גילוי פני הערב רב"
מנחם אב תשס"ד לפ"ק עיה"ק ירושלים תובב"א
ועתה יוצא לאור מחדש על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

הערב רב

בימות המשיח

חלק ג'

שער הגאולה

אימתי יבוא הגואל?

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: אימתי יבוא הגואל? - לכשירדו לירידה התחתונה, אותה שעה אני גואל אתכם...

(ילקוט שמעוני)

הפחות יתן עיניו בגדול ממנו

ונותן הפחות את עיניו, במי שהוא גדול ממנו, ואומר לו: אף על פי שאתה אומר כהלכה ואני איני אומר כהלכה, יעברו דבריך ויתקיימו דברי, אפילו כל העולם יחרב.

מעמדם של הגדולים בדור

לפני בוא המשיח יראו הגדולים כך: כל מחשבתם להרבות כבוד עצמם וביתם, ולהוריש ממלכתו לבניו עד עולם, כבוד שמים אצלם טפל דטפל, עושים שדוכים מכל חטאי עמי, סומכים על עצמם ועל יחוסם, ומי יאמר להם מה תעשה. לבסוף - יבטלו, והיו כלא היו. זהו הברור בימות המשיח.

הערב רב

רפ **שכר** פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש**

וכן מובא בתוספות בן יחיאל: מלכים אלו ומאן מלכי רבנן אשר כל מחשבתם להרבות כבוד עצמן וכבוד ביתם... ונותן הפחות עיניו, במי שגדול ממנו, עם קנאה ותאוה וכבוד שלהם, להשיג יותר ויותר, ולכבוד עצמן דורשים, ולא לטובת ישראל, כי כבודם עיקר, וכבוד שמים בעד עמם ונחלתם לדרוש - הוא טפל אצלם, וטפל דטפל, וגם תורתם... הוא אצלם לתכלית גדולתם ולנצחנות לגדל עצמם על חברם בגאוותם...

וכן ראה ברוח הקודש המעמד בדורות האחרונים קודם ביאת הגואל. גדולים הם כאלו, וכאשר הם בתקפם, מי יאמר להם מה תעשו... אפילו כל העולם כולו יחרב על ידי דרך הגויים הזו, מה אכפת ליה. אחרי כי הוא רב ושבט המושלים בידו, כי הוא במרומי קשת, ומדעתו להוריש ממלכתו גם לבניו כן עד עולם... או חרב - מלשון חורבן, כי נחרבו בגשמיות או ברוחניות ונהפכו לזרים... וסומכים עצמן על יחוסם וכח תורתם, ולצרף גם חיצוניות עמהם לזרעיהם, והם בוטחים בעצמן בזה, עד כי עברו ובטלו והיו כלא היו, וכן עם שדוכים וחתנים כאלו מכל חטאי עמי, עד כי יתמו חטאים מן הארץ... להודיע כי כן הוא הבורר מעמד הדור מן ימות המשיח.

(הגאון הקדוש בעל ״לב העברי״ זצ״ל)

הערב רב שולטים על ישראל

הראשים על ישראל יהיו בכל אתר ואתר - הערב רב, וכל יראי השם יהיו בצער ובדוחק תחתם – המה יהיו הדיינין ויקבלו שוחד, ותמלא הארץ חמס מפניהם.

ה״רעיא מהימנא״ מביא (בפרשת נשא דף קכ״ו), וזה לשונו: ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעיא ככלב מת דסרח בינייהו, דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אנון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך היא דאתמר בהו

הערב רב

שכר פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש** רפא

(יחזקאל ל״ד ל״א): ״ואתן צאני וצאן מרעיתי אדם אתם״, ולית לון יכולת למעבד טיבו עם תלמיד חכם ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב ביניהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין, אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון, ואפילו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז, איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות? דלא אשכחו אכסניא ביניהו, ואנון ערב רב אנון עתירין בשלוה בחדוא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מרי שוחד דאנון דינין רישי עמא ״כי מלאה הארץ חמס מפניהם״ (בראשית ז׳ ג׳), עליהם אתמר (איכה א׳ ה׳): ״היו צריה לראש...״

הערב רב רמאים כנחשים ועקרבים

מובא עוד ב״רעיא מהימנא״: רמאים כנחשים ועקרבים דעקרין מלי דרבנן, ודיינין לשקרא. עלייהו אתמר (איכה א׳): ״היו צריה לראש״. נאמר (שמות ב׳): ״וירא כי אין איש״ - דישראל באלין רשיעיא ערב רב, ודא בסוף גלותא.

אין דור האחרון מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן

באותה שעה בכה ר׳ עקיבא, אמר לו: ״על מה קא בכית?״ אמר לו: ״אוי לדור שיהיו יתומים ממך!״ אמר לו: ״אל תאמר כך, אלא וי לדור, שיהיו יתומים בלי אב, בלי חכם מורה ובלא תלמיד הוגה, וימים יבואו, שכל הדור יהיו חצופים ועזי פנים ותשתכח תורה ואין דורש ואין מבקש, והמתעורר ליבו בתורה יהיה נבזה וחדל אישים. וי לדרא ההוא כד ייתי ההוא דרא״. אמר לו: ״לית דרא ההוא מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן, כד אנון רכיכין בלבד, וכד אנון קשישין אורייתא משתכחת מנהון״.

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת בראשית)

הערב רב

רפב **שכר** פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש**

וי לדור, שלא ידעו להיכן לפנות!

שם נאמר: אבל וי לדרא כד רעיין לא משתכחין וענא סאטן [והצאן סוטה] ואזלין ולא ידעין לאן אתר אזלי לא לימינא ולא לשמאלא.

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויקרא)

דור שלא יהיה להם מגן

וזמין עלמא דלא ישתכח מאן דיגן עלייהו וכל אנפין חציפין ישתכחון בין לעילא בין לתתא... וזמינין בני עלמא דצווחין ולית מאן דישגח עלייהו, יהדרו רישא לכל סטרי עלמא ולא יתובון באסותא... ואשתכח בינייהו (ויקרא ע״א א׳) ספר תורה דלא משתקר...

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת ויחי)

וי למי שימצא בעת בוא הגאולה, ואשרי מי שימצא באותה שעה כשר ביהדותו

איתא בזוהר הקדוש (שמות ז׳): זקף רבי שמעון ידיו ובכה ואמר: וי מאן דיזדמן בההוא זמנא, וזכאה חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא... זכאה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא, בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא, יזכה להוא נהירו דחדוה דמלכא...

בעקבתא דמשיחא מלחמות יתעוררו בעולם וצרות תבאנה בצרורות

מובא בזוהר חדש: אמר רבי חזקיה לרב יוסף: בוא ואראה לך דכך הוא גאולתן של ישראל, בעדנא דינהר להון שמשא דגאולתא יתי להון עקא בתר עקא וקדרותא בתר קדרותא, עד דאנון בה ינהר עליהון נהורא דקודשא בריך הוא... ובזמנא ההוא מלחמות יתעוררו בעולם, גוי בגוי ועיר בעיר, וצרות רבות יתחדשו על שונאיהם של ישראל, עד

שכר פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש** רפג

שיקדרו פניהם כשולי הקדרה, ואחר כך תתגלה עליהן גאולתן מתוך שאגת לחצם ודחקם...

שַׁעַר הַצְּנִיעוּת

הפריצות בדור האחרון

שמעתי מהריא״ז מרגליות זצ״ל, ששמע מכבוד קדושת מורו ורבו הרבי מבארנוב זצוק״ל, ששמע מכבוד קדושת אדמו״ר הרבי הצדיק הקדוש אליעזר מדזיקוב זצוק״ל, שהיה פעם אחת עם אביו הקדוש הרבי מראפשיץ זצוק״ל אצל החוזה מלובלין, ובשבת קודש באמצע השולחן סגר הרבי מלובלין את עיניו זמן רב והתאנח מאוד מאוד, ואמר לו אביו הרבי מראפשיץ: ״אליעזר, אל תסיח דעתך עכשיו ושים לבך אל הרבי מלובלין, מה שיאמר עכשיו״, והרבי מלובלין פתח עיניו הקדושות ובאנחות גדולות אמר:

״לבעל שם טוב הקדוש, זכותו יגן עלינו, היתה פעם עלית נשמה, וכשחזר אמר להחבריא: דעו כי ראיתי בשמים, שעומדים מלאכים ובונים סיר גדול ורחב מאוד, ושאל ממלאך אחד: 'מה זה הסיר הגדול והרחב הזה?' המלאך הגביהו עד למעלה מן הסיר ואמר לו: 'מה יש בפנים?' וראה שהסיר מלא ידים ורגלים, והמלאך אמר לו:

'דע כי קרוב לימות המשיח ירדו לעולם התחתון נשמות של דור הפלגה [מינות וכפירה] ודור המבול [פריצות של נשים שהידים והרגלים ערומות], ועבורם בונה אני עתה זה הסיר לירד אותם לגיהנום. במיוחד עבור לבשל בסיר הזה אלו הידים והרגלים שלהם'.״

וסיים החוזה מלובלין: ״הנה הבעל שם טוב הקדוש ראה זה

רפד **שכר** פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש**

החזיון בהעלם, ואנן רואים זאת בגלוי בחוש הראות, כיצד עתה מתחילות לירד נשמות אלו לזה העולם״. סיים ואמר: ״ה׳ ירחם עלינו ועל כל ישראל, שיוכלו לעמוד בנסיונות הגדולים והנוראים האלה בעולם.״ כן יהי רצון אמן.

(אוצר הספורים להרה״ג ר׳ צבי מושקוביץ חלק ד׳ אות י״ב)

שַׁעַר הַגְּאוּלָה

האפיקורסות תתגבר בעולם

אפיקורסות גדולה תרד לעולם בשביל נסיון. אוי, איך יוכלו אנשים מועטים לעמוד נגד כל העולם?
זה יהיה הברור האחרון. הודיע זאת מקודם להיות למשיב נפש להכשירם.

זה לשון ספר ״שיחות הר״ן״: פעם אחת אמר מוהר״ן לאחד:
אגלה לך סוד, שתהיה אפיקורסות גדולה בעולם... אך אני מגלה זאת כדי שיתחזקו יותר, כשיראו שדברו מזה מקודם... אוי! איך יוכלו לעמוד אנשים מועטים נגד כל העולם?... שעל זה התנבאו כל נביאנו בפרט דניאל, שאמר: ״יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים״ אך, אף על פי כן אנו כותבים כל זאת למען ידעו החפצים באמת ובאמונה הקדושה שכבר הודיע הוא, זכרונו לברכה, לנו את כל זאת מקודם למען יהיה להם למשיב נפש לחזק לבם בה׳ ובתורתו הקדושה...

גם מובא שם: הולך ונמשך אפיקורסות גדול בעולם, ועל ידי שהודיע זאת מקודם תהיה התחזקות גדולה להכשירם.

כן ספר כמה פעמים, שהולך ונמשך אפיקורסות גדולה, בעוונותינו הרבים, בעולם. אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העיתים! ואמר: אף על פי שאינו מועיל כלל, מה שהוא מספר זאת, שתהיה אפיקורסות בעולם, ושצריכין

הערב רב

שכר פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש** רפה

להתחזק כל אחד ואחד באמונה, כי אף על פי שהוא אומר זאת, אף על פי כן מתגברים האפיקורסות והבלבולים, כי הלא גם דניאל וכיוצא הודיעו מקודם, שקודם שיבוא משיח, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים באמונה, ומי שיזכה לעמוד בנסיון, ישאר קיים באמונתו, אשרי לו! ויזכה לכל טוב המעותד לבוא לנו, במהרה בימינו, אשר נבאו עליהם כל נביאנו וחכמינו מקודם, ואם כן היה ראוי, שכל אחד ישכיל ויחוס על עצמו, להשאר קיים חזק באמונתו, ולא יהיה לו עוד שום נסיון וצרוף כלל, מאחר שכבר הודיעו זאת מקודם, ובאמת, אף על פי כן למרות שהודיעו זאת מקודם, אף על פי כן יהיה נסיון גדול ורבים ירשיעו, כמה שנאמר: ״והרשיעו רשעים״. אך אף על פי כן הודיע זאת מקודם בשביל אותן מעט הכשרים שיחזקו עצמן באמונתן, ובודאי תהיינה להם מלחמות גדולות בדעתם, למען יהיה להם למשיב נפש והתחזקות והתאמצות יותר, כשיראו שכבר דברו מזה מקודם.

לא יהיה אפילו אחד שיצעק על אמונה ויועיל

בנוסף מובא ב״שיחות הר״ן״: בליל מוצאי שבת של שבת תשובה שנת תק״ע לפ״ק כשדברו ממשיח, אז היה מפורסם, שאמרו שבשנה זו יבוא המשיח, דעתו לא היתה נוטה לזה, ואמר שקודם שיבוא משיח, לא יהיה אחד שיצעק על אמונה כי כמוני היום, עד שיהיה נחר גרונם [שקורים בלשון ארמית ״ראסין דיא קיילי״] ולא יועיל, ומה שכתוב: ״כל הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו״, ואמרו רבותינו, זכרונם לברכה, שיאמרו לפני הצדיקים ״קדוש הוא״ כפשוטו, כי בודאי הצדיקים שישארו אז ויתחזקו וישארו באמונתם הקדושה יהיו ראויים לומר לפניהם אפילו יותר מזה, מאחר שישארו קיימים באמונה, ולא יניחו עצמם ליפול ולטעות, חס וחלילה, אחר העולם. עוד אמר: אז יהיו כמה מפורסמים

הערב רב

רפו **שכר** פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש**

ומנהיגים של שקר, ואין ספק שלא ימצא אז קבוץ כמונו היום, שנמצאים כמה בני אדם, שמתקבצים יחד וחפצים באמת לשמוע דבר ה׳. אף על פי שיהיו אז אלו כשרים בדור, אך יהיו מפוזרים. המשיך ואמר: כתוב זאת זכרון בספר, למען ידעו בימים הבאים, שכבר היה מי שידע זאת קודם, וידעו להתחזק באמונה בו יתברך ובצדיקיו האמיתיים.

(שיחות הר״ן)

העצה לעקבתא דמשיחא - אמירת תהילים

משל נפלא על עקבתא דמשיחא מובא מהרבי הקדוש הנזכר לעיל (מספר ״מעשיות ומשלים״): בדור זה, שמבול של אפיקורסות יופץ בעולם, וכל שרי המלוכה יתפזרו, המלוכה תתקיים רק על ידי ה״יתהילים״ של יהודים פשוטים. המה יתנו הכתר בראשו של משיח.

ספר מורינו הר״ן זכרונו לברכה: משל למלך, שהלך לצוד חיות ביער, והמלך נסע לבוש כאיש פשוט, ובאמצע פתאום ירד מטר גדול ממש, מבול מים, וכל שרי המלוכה נתפזרו אחד לאחד... המלך היה בסכנה גדולה וחפש מקום מפלט, עד שמצא בית כפרי אחד, והיה שם איש כפרי, לקח האיש את המלך והלבישו, נתן לו מהאוכל שלו ״גריץ״... הסיק את התנור, והניחו לישון על ה״פיעקליק״... ובכל זאת כל כך היה ערב ומתוק למלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה מפני שהיה עייף ויגע... בינתיים השרי מלוכה חפשו את המלך, עד שהגיעו לשם ונוכחו לדעת שהמלך ישן. רצו שהמלך יחזור לביתו עמהם. אמר המלך לשרים: ״כיון שאתם לא הצלתם אותי, ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הכפרי יביא אותי בעגלה שלו, ובמלבושים האלו, והוא יושיב אותי על כסא המלוכה״. סיים על כך רבינו, זכרונו לברכה: כאשר מובא, שבעקבות משיחא יהיה מבול [״מען וועט שיסען מיט אפיקורסות״], לא של מים רק של מ״ז, ויכסו כל ההרים הגבוהים ואפילו

הערב רב

שכר פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש** רפז

בארץ ישראל, שלא היה מבול, רק מחמת שירד המבול בכח נתזו שם המים [״דאס עס וועט אריינשפריצן אפילו אין די כשרע הערצער״], ועם חכמות לא יוכלו ליתן עצה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא תתחזק על עמדה [״וועט זיך נישט דערהאלטן נאר״] רק על ידי פשוטי ישראל, שאומרים ״תהילים״ בפשיטות... על כן, כשיבוא משיח, הם יתנו את כתר המלוכה בראשו.

(נספח לספר כוכבי אור)

שַׁעַר אַחֲרִית הַיָּמִים

ישמעאל – פרא אדם. ידו בכל ויד כל בו

כתיב בפרשת לך לך (בראשית ט״ז י״ב): ״והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון״

ותרגם אונקלוס: ״והוא יהא מרוד באנשא הוא יהא צריך לכלא, ואף כל בני אנשא יהון צריכין ליה, ועל אפי כל אחוהי ישרי״

ישמעאל - תחילה ינצח ואחר כך ינוצח

הכל שונאין אותו ומתגרין בו... ויהיו להם מלחמות עם כל העמים... שינצח מתחילה כל הגויים ואחר כן ״יד כל בו״ - שינוצח בסוף...

בן דוד יצמח, כשיפול ישמעאל

כתיב בפרשת חיי שרה (בראשית כ״ה י״ח): ״וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשורה על פני כל אחיו נפל״

כתב ״בעל הטורים״: ״על פני כל אחיו נפל״ וסמיך ליה

הערב רב

רפח **שכר** פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש**

״ואלה תולדות יצחק״ - לומר, כשיפול ישמעאל באחרית הימים, אזי יצמח בן דוד שהוא מתולדות יצחק.
(בעל הטורים בראשית פרשה כ״ה פסוק י״ח)

אחרית ישמעאל - לאבדון

כתיב בפרשת בלק (במדבר פרק כ״ד פסוק כ״ד): ״וְצִיִּם מיד כִּתִּים ועָנו אשור ועָנו עבר וגם הוא עדי אובד״

ירושלמי: ויפקון אוכלוסין סגיין בלברניא מן מדינתא רבתא ויצרפון עמהון לגיונין סגיין מן דרומאי וישעבדון אתוריא ויצערון כל בני עבר נהרא וברם סופיהון דאלין ודאלין לאבדון יהוי ואובדנא עד לעלם.
(תרגום ירושלמי במדבר פרשה כ״ד פסוק כ״ד)

ביד מלך המשיח - כולם יפלו

מובא בתרגום ״יונתן בן עוזיאל״: וציצין יצטרחן במני זיינא ויפקון באכלוסין סגיאין מן למברניא ומארע אטליא ויצטרפון בלגיונין דיפקון מן קוסטנטיני ויצערון לאתוראי וישעבדון כל בנוי דעבר, ברם סופהון דאילין ואליין למיפל ביד מלכא משיחא ויהוון עד עלמא לאובדנא.

ומובא ב״פירוש יונתן״: ״ויפקון באוכלסין סגיאין מן למברניא״, כן פירוש רש״י על וצי אדיר וברנא רבתי והן ספינות גדולות: ״ומארע אטליא״ יש לפרש שזו אטליא של יון, ״דיפקון מן קוסטנטיני״ זו של ישמעאל... ״סופיהון דאילין ואליין למיפל ביד מלכא משיחא״.

כעין זה אעתיק מהזוהר הקדוש פרשת אמור, וזה לשונו:
״ואז זמינין בני ישמעאל לאתערא קרבא בעלמא ולאתכנשא בני אדום עלייהו ויתערון קרבא בהון, חד על ימא וחד על יבשה וחד סמיך לירושלים, ושלטין אלין באלין וארעא לא יתמסר לבני אדום בההוא זמנא יתער עמא חד מסייפא עלמא על קרתיה רבתי ויגח בה קרבא ג׳ ירחין ויתכנשון תמן

הערב רב

שכר פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש** רפט

עממיא ויפלון בידייהו עד דיתכנשון כל בני אדום מכל סייפי עלמא, וכדין יתגזר הקדוש בריך הוא עלייהו הדא הוא דכתיב: ״כי זבח לה׳ בבצרה״, עד כאן מספר הזוהר.

עתידין בני ישמעאל לעורר ג׳ מלחמות בעולם: אחת בים, אחת ביבשה, ואחת סמוך לירושלים.

וזמינין בני ישמעאל למשלט בארעא קדישא מכלא זמנא סגי... ואנון יעכבון להון לבני ישראל לאתבא לדוכתייהו עד דישתלים ההוא זכותא דבני ישמעאל, וזמינין בני ישמעאל לאתערא קרבין תקיפין בעלמא ולאתכנשא בני אדום עלייהו, ויתערון קרבא בהו חד על ימא וחד על יבשתא וחד סמוך לירושלים.

(תרגום יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כ״ד פסוק כ״ד)

שלוש מלחמות יערכו בני ישמעאל

מובא ב״פרקי דרבי אליעזר הגדול״: ועוד היה רבי ישמעאל אומר, שלוש מלחמות של מהומה עתידים בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים, שנאמר (ישעיה כ״א): ״מפני חרבות נדדו ואין חרבות אלא מלחמות: אחד ביער בערב, שנאמר (שם): ״מפני חרב נטושה״, ואחד בים, שנאמר (שם): ״מפני קשת דרוכה״, ואחד בכרך גדול שברומי שהוא כבד משניהם, שנאמר (שם): ״מפני כובד מלחמה״ ומשם בן דוד יצמח ויראה באבדן של רשעים, ומשם יבוא לארץ ישראל שנאמר (ישעיה ס״ג א׳): ״מי זה בא מאדום חמוץ בגדים זה הדור בלבושו צועה ברוב כוחו...״

המלחמה לפני שערי ירושלים תהיה המלחמה הכי נוראה שהיתה אי פעם ורק הקדושים כמלאכים יוותרו

ואין פירוש מסברא, רק קבלה מקובלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האומות שבעולם אחד

רצ **שכר** פרשת חקת - פרק ל"ח **ועונש**

מהן לא נעדר, בצד אחד כל האומות המחזיקות דת נוצרית ובצד אחד כל האומות שאינן מאמינות בדת זו, ומקובל שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אומה נוצחת, ועל מלחמה זו ניבא בלעם באומרו: "אוי מי יחיה משומו קל" - שיבואו האומות שבשמם שם קל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה נאמר (ישעיה ד' ג): **"והנותר בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים.**

("אבות על בנים" בהקדמה)

מה יקרה בבוא המשיח?

והנה קודם ביאת המשיח, קודם שתתנער כנסת ישראל מעפרא, יתרבו חבלי לידה, צער אחר צער, כדכתיב (דניאל י"ב): "והעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך, והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר". עוד (שם): "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל הרשעים והמשכילים יבינו". כתיב (זכריה י"ג): "והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב".

אמר רבי יוחנן - דור שבן דוד בא בו, תלמידי חכמים מתמעטין, והשאר עיניהם כלות ביגון ואנחה, וצרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, עד הראשונה פקודה [פירוש רש"י: עד שלא כלתה צרה הראשונה], שניה ממהרת לבוא. תניא רבי יהודה אומר - דור שבן דוד בא בו בית הועד יהיה לזנות והגליל יחרב... תניא רבי נהוראי אומר - דור שבן דוד בא בו, נערים ילבינו פני זקנים... תניא רבי נחמיה אומר - דור שבן דוד בא בו, העזות תרבה, והיוקר יעוות, והגפן יתן פריו והיין ביוקר...

הערב רב

שכר פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש** רצא

(סנהדרין דף צ״ז ע״א)

אמר רבי יוחנן - אם ראית דור שמתמעט והולך חכה לו, שנאמר (שמואל ב׳ כ״ב): ״ואת עם עני תושיע״. אמר רבי יוחנן: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר (ישעיה נ״ט): ״כי יבוא כנהר צר רוח ה׳ נוססה בו״, וסמיך ליה (שם) ״ובא לציון גואל״. אמר רב - אין בן דוד בא, עד שתתפשט מלכות אדום על ישראל ט׳ חדשים, שנאמר (מיכה ה׳): ״לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל״.

(סנהדרין צ״ח ע״א וע״ב)

אמר רבי זירא, אמר רבי ירמיה בר אבא - דור שבן דוד בא, קטגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דשמואל אמר צרוף אחר צרוף... תני רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי. פירוש רש״י: שוללים אחר שוללים.

(כתובות דף קי״ב ע״ב)

אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח

אמר רבי אלעזר בר אבינא - אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח. תדע שכן, שהרי בימי אברהם, על ידי שנתגרו המלכויות אלו באלו, בא הגאולה לאברהם.

(מדרש דבה לך פרשה מ״ב סי׳ ד׳)

הקדוש ברוך הוא מוציא את ישראל בקומה זקופה

״מקים מעפר דל״ (שמואל א׳ ב׳) - אלו ישראל, שהיו משוקעין בטיט ובלבנים במצרים, והוציאן הקדוש ברוך הוא בקומה זקופה, שנאמר (ויקרא כ״ו י״ג): ״ואולך אתכם קוממיות״. הוי ״מקים מעפר דל״. סיקוסים [פירוש מידה] נתן הקדוש ברוך הוא ליעקב ואמר לו (בראשית כ״ח): ״והיה זרעך כעפר הארץ״ - כשיגיעו בניך עד עפר הארץ, אותה שעה ״ופרצת ימה וקדמה״. הוי ״מקים מעפר דל״, ורוממן הקדוש

הערב רב

רצב **שכר** פרשת חקת - פרק ל״ח **ועונש**

ברוך הוא על הכל, שנאמר (דברים כ״ח): ״ונתנך ה׳ אלוקיך עליון״.

(מדרש רבה שם פרשת בשלח פרשה כ״ה סי׳ ח׳)

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם! אימתי אתה גואלינו? אמר להם: כשתרדו לירידה התחתונה, אותה שעה אני גואל אתכם, שנאמר (הושע ב׳): ״ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו... ועלו מן הארץ״. אמרו בני קרח: בירידה התחתונה אנו, כמה דאת אמר (תהילים מ״ד): ״כי שחה לעפר נפשינו״, מאי כתיב אחריו (שם) - ״קומה עזרתה לנו״, אמר להם הקדוש ברוך הוא: הכל מכם! כשם שהשושנה הזו מפרחת ולבה למעלה, אף אתם תעשו תשובה לפני ויהא לבבכם מכוון למעלה כשושנה הזאת, ואותה שעה אביא הגואל, שנאמר: ״אהיה כטל ישראל יפרח כשושנה״ ואימתי? ״כשיפרח כשושנה״, לכך נאמר: ״למנצח על שושנים״.

(מדרש תהילים מזמור מ״ה, ומובא זאת גם כן בילקוט תהלים סי׳ תשמ״ח)

בעקבתא דמשיחא לשקר יהיה חן ולהבל - יופי

אחי, אם תראו איש, שנוטה מדרך התורה הקדושה, שיש לו חן אצל אנשים, אל תאמרו, שכל מי שאהוב למטה בידוע שהוא אהוב למעלה. אל תאמרו כן, כי הוא מחמת שהאנשים המה במדרגה פחותה, והמה מלוכלכים, רחמנא לצלן, בעוונות ופשעים, וכעל כן נחשכו עיני שכלם מלבוא אל האמת, ועל כן הם נוטים יותר לשקר מלאמת, ומרן הבעל שם טוב הקדוש זי״ע אמר: ״שקר החן״ – שבעקבתא דמשיחא יהיה לשקר חן, ולהבל יהיה יופי... שהכל קוראים לו כן יען שלשקר הכל מושכים... על כן הפילו תחינתכם לפני השם יתברך מעומקא דליבא שיאיר עיניכם לבוא אל בחינת האמת... (ספר ״אור הנר״ להרב הקדוש מפרשיסחא זיע״א).

ספר

זוהר
גילוי ערב רב והמלחמה בהם

חלק 30

יצא לאור בעזהשי"ת על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

עלונים 820-828

אור הזוהר
820
גליון חודש אלול תשע"ד

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

כל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא! (קול התור מתלמידי הגר"א רבי הלל משקלוב זצ"ל - פרק ב' פיסקא ב')

כל אחד ואחד ידע נאמנה להיזהר מקליפת הערב רב שנכנסה בכל מיני רבנים ודרשנים ומחזירי בתשובה, שמפריעים את עם ישראל מלהידבק בהקדוש ברוך הוא וסימנם המובהק שידברו על אמונה תפלה וכל מיני דברים ולא אומרים ליהודים ללמוד זוהר הקדוש. הם מעכבים את המשיח ומחריבים את העולם, אל תשמעו הדרשות של העמלקים האלו, ואל תקראו הספרים שלהם, אל תתנו להם הוראת קבע, תברחו מהם כמו שברחים מהאש והוא כולו טעות ורמאות ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים [קאמרנא], לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהי' מי שיהי', מוטב לו שלא נברא!. [הגר"א, ראה להלן].

בְּהַקְדָּמַת מוֹרֵנוּ הָרַב חַיִּים וִיטָאל זְיָ"ע (עַל שַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת) ... וְכָלוּ כָּל הַקְּצִין וַעֲדַיִן בֶּן דָּוִד לֹא בָּא. וְנוֹדַע אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה כָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כְּאִלּוּ נֶחֱרַב בְּיָמָיו... וּמַדּוּעַ לֹא בָּא בֶּן יִשַׁי. וּמָצָאתִי אוֹן לִי וַאֲנִינָה בְּקִרְבִּי וְלִבִּי דָוֵי... מִסֵּפֶר הַתְּקוּנִים (תִּקּוּן ל' דַּף ע"ז:)... וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל חֶסֶד דְּעָבְדֵי לְגַרְמַיְיהוּ הוּא דְּעָבְדִי... וַיְזַכּוֹר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תְּהִלִּים עח לט), דָּא אִיהוּ רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, יָי לוֹן מָאן דְּגָרְמֵי דְּיוֹזִיל לֵיהּ מִן עָלְמָא וְלָא יְתוּב לְעָלְמָא, דְּאִלֵּין אִינּוּן דְּעָבְדִי לְאוֹרַיְיתָא בַּשָּׂה, וְלָא בָּעָאן לְאִשְׁתַּדָּלָא בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה וְגָרְמִין דְּאִסְתַּלַּק נְבִיעוּ דְּחָכְמָה דְּאִיהִי יו"ד מִינָהּ, וְאִשְׁתְּאַרַת בֵּי"ת יְבִישָׁה, יָי לוֹן דְּגָרְמֵי עֲנִיּוּתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָּה וְהֶרֶג וַאֲבָדָן בְּעָלְמָא, וְהַאי רוּחַ דְּאִסְתַּלַּק דְּאִיהוּ רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ כְּמָה דְּאִתְּמַר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת הַשֵּׁם (יְשַׁעְיָה יא ב). וַאֲפִילּוּ כָּל אִינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרַיְיתָא כָּל חֶסֶד דְּעָבְדִי לְגַרְמַיְיהוּ וְכוּ'. עִם הֱיוֹת שֶׁפִּשְׁפּוּשׁוֹ מְבֹאָר, וּבִפְרָט בִּזְמַנֵּנוּ זֶה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשֵׂית קָרְדֹּם לַחְתֹּךְ בָּהּ אֵצֶל קְצָת בַּעֲלֵי תּוֹרָה אֲשֶׁר עִסְקָם בַּתּוֹרָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס וְהַסְפֵּקוֹת יְתֵרוֹת, וְגַם לְהִיוֹתָם מִכְּלַל רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְדַיָּנֵי סַנְהֶדְרָאוֹת, לִהְיוֹת שְׁמָם וְרֵיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאַנְשֵׁי דּוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם, וְעִקַּר סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מַה שֶּׁכָּתַב אַחַר כָּךְ הַכָּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרֵאשִׁית (דַּף כ"ה:) וז"ל: שֶׁחֲמִשָּׁה מִינִים יֵשׁ בָּעֵרֶב רַב, מֵהֶם הוּא הַנִּקְרָא בַּת גְּבוֹרִים, דְּעָלַיְיהוּ אִתְּמַר הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם, וְאִינּוּן מִסְּטָרָא דְּאִלֵּין דְּאִתְּמָר בְּהוֹן (בְּרֵאשִׁית יא) הָבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְגוֹ' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם בְּבִנְיַן בָּתֵּי

וְכָל מִי דְּאִשְׁתַּדָּל לְקַרֵּא אֶת הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ אֲפִילּוּ בְּקִרְיָאָה לְבַד וּבְגִמְגּוּם, חַיֵּי הוּא מְהוֹגֶה וּמְפָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, שֶׁיֵּשׁ כּוֹחַ בּוֹ לְעָשׂוֹת נִסִּים אֲפִילּוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וְיֵגֵן עָלָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא [הַנְהָגוֹת חַיֵּי"ר- ר"מ זַכּוּתָא קע"ח].

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים ע"ר 580454064

ב"ק האדמו"ר
רבי שלום יהודה גראס מהאלמין
נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"
מחברם של למעלה מאלף ספרים

תרמו אל מפעל הזוהר העולמי והיו שותפים לחלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים בחינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

כְּנֵסִיּוֹת וּפָתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשַׁוְיָין בְּהוֹן סֵפֶר תּוֹרָה וְעַטָרָה עַל רֵישֵׁיהּ, וְלֹא לְשָׁמָּה, אֶלָּא לְמֶעְבַּד לוֹן וְכוּ'. וְהִנֵּה עַל הַפַּת הַזֹּאת אָמְרוּ בַּגְּמָרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא לְשָׁמָּה נֹחַ לוֹ שֶׁנִּבְרְאָה שְׁלִיָּתוֹ עַל פָּנָיו וְלֹא יָצָא לָאֲוִיר הָעוֹלָם. וּבְתִקּוּנֵי זוֹהַר (תִּיקּוּן תִּשְׁעָה עָשָׂר דַּף ל"ח ע"א): וּמִי שֶׁמּוֹנֵעַ סוֹד הָעֵקֶר שֶׁל שְׁתֵּי תּוֹרוֹת, כְּאִלּוּ הֶחֱזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתֹהוּ וָבֹהוּ. "ובדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד, **ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש והוא כולו טעות ורמאות ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים וכו', ובודאי לא ישיג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר**, ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזוהר וכו', ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר." (היכל הברכה עקב פ"ז).

הגר"א מווילנא זי"ע: חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאווה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים **ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם**, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) **תמחה את זכר עמלק** כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו, פרשת דברים).

הרב הקדוש מצאנז זי"ע: רוב הרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה מהערב רב כל מעשיהם בבשביל כבוד וממון לשרור על הציבור (דברי חיים השמטות פרשת ויקהל). **ובזוהר חי** פר' בראשית (דף קי"ג) וז"ל: **ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב**, ע"כ. **ובספר דברי חיים** בהשמ' לפ' ויקהל וז"ל:, **דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב** כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל **שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון** ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

בספר זכרון יעקב יוסף (מערכת צ') כותב: שמעתי מאחד מידידי שראה בספר **הקדוש רב ייבי מאיש אלוקים קדוש רי"י מאוסטרהא** זצלה"ה כי קודם ביאת המשיח תתפשט האפיקורסות אפילו אצל רבנים... **קודם ביאת המשיח יתפשט אצל הרבנים** שאינם נשמרים מן האפיקורסים וכו', **ואיש הפשוט יבין שהרב הוא אפיקורס ויבזה אותו**, והרב יאמר לו חצוף, והפשוט ישיב, אמת שזה חוצפה ממני לבזות את הרב ואני חצוף, **אבל אתה באמת אפיקורס**, וזה פירוש המשנה, **בעיקבתא דמשיחא חוצפה יסגי, היינו שיהיו הרבה מחוצפים שיבזו את הרב שנכנס בו אפיקורסות.**

נבואת הרב הקדוש מרוזין זי"ע בעקבתא דמשיחא ירד אש מן השמים לנביאי הבעל, ויהיו נסיונות גדולים ועצומים - אני מודיע זאת למען תדעו להזהר... וכעין זה מקובל מהרב הקדוש **מראפשיץ** זי"ע ועוד צדיקים וקדושים שהגידו מראש גודל הנסיונות שיעמדו לנגדינו והזהירו על זה. (על הגאולה ע' קלו). ונמצא מכל זה דברים נוראים, **דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה**, (סוד ה'). בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, ואמרו (חגיגה יד.) שהן עזי פנים שבדור והם הערב רב. (תיקו"ז כ"ז., ועי' סד"צ ג'.). **כל עזי פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב** (תיקוני זוהר צ"ז ע"א, ד"ה ועלייהו).

ליקוטים מהגר"א מווילנא זי"ע: יראי חטא ימאסו בעיני **הערב רב דהן ראשין בגלותא.**

הרמח"ל בספרו תתקט"ו תפילות (תפילה קנד) ... להציל מחבלי משיח שהיא חיל כיולדה... בעבור השכינה שירדה למטה.. **וערב רב שולטים, שנאמר בהם היו צריה לראש**, ובמה יתתקן זה אלא בחכמת התורה... בכמה סודות של התורה שבהם והמשכילים יזהירו... עכ"ל.

הגר"א מווילנא זי"ע: הערב רע דבוקין מאוד בישראל ולא יהיה הגאולה עד שיתברדו מישראל על ידי קושי

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

הגלות... ה' מיני ערב רב - **המה ראשי ישראל בגלות וגורמים כל הצרות... אבל עדיין לא יהיה בירור גמור עד שיבררו מן הערב רב...** (תיקוני זוהר נ"ג א') והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם **ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלשה ימי אפילה**, תיקוני זוהר חדש כ"ז ג'. **והם הגורמים כל ביטול תורה וארכית הגלות, ונקראים נג"ע ר"ע גיבורים הם אנשי השם שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספר תורה לעשות להם שם,** עמלקים הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל ועליהם נאמר היו צריה לראש (תיקוני זוהר חדש ל"ז ב', תיקוני זוהר צ"ז ב' ג') (אבן שלמה פרק י"א)

בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן) וז"ל: **אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק,** ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ. **כל עזי פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב** (תיקו"ז צז.). **זוהר ויקרא** (דף ו'.): אוֹי לְדוֹר כְּשֶׁהָרוֹעִים אֵין נִמְצָאִים, וְהַצֹּאן סוֹטִים וְהוֹלְכִים, וְלֹא יוֹדְעִים לְאֵיזֶה מָקוֹם הוֹלְכִים, לֹא יָמִינָה וְלֹא שְׂמֹאלָה... וְכֻלָּם גְּלוּיִים לְאוֹתָם שֶׁרוֹאִים בְּדָרְךָ הַתּוֹרָה בְּדַרְךְ אֱמֶת. **בזוהר ויחי** (דף רכה.): וְעָתִיד הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִמְצָא מִי שֶׁיָּגֵן עֲלֵיהֶם, וְכָל הַפָּנִים הַחֲצוּפוֹת יִמָּצְאוּ בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. לְמַעְלָה - בַּחֲטָאֵי הַתַּחְתּוֹנִים וְהַחֲצִפָּה שֶׁלָּהֶם. וַעֲתִידִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְצַוּוֹחַ, וְאֵין מִי שֶׁיַּשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם... **הגר"א מווילנא זי"ע:** ביאור חמשה מיני הערב רב ... **והם הנקראים עמלקים ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם,** ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) **תמחה את זכר עמלק** כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו, פרשת דברים)

(זוהר פרשת נשא קכה: רעיא מהימנא) וְעֵרֶב רַב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, (שמות כ) וַיֵּרֶא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק. כָּךְ יִהְיוּ רְחוֹקִים מִן הַגְּאֻלָּה... בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּים בְּיִשְׂרָאֵל, (דברים לב) ה' בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר... וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמוּ - הֵם עֵרֶב רַב. וּמְשׁוּם זֶה אָמַר עֲלֵיהֶם הַנָּבִיא, (יחזקאל יג) וְאֶל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאִינּוּן (זוהר בהעלותך קנ"ג:) וְאוֹתָם הָעֵרֶב רַב הָרְשָׁעִים, שֶׁיִּתְקַיֵּים קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ מַה שֶּׁכָּתוּב] (בְּנֵיאל יב י') **יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים.** אֵלּוּ הֵם הָעֵרֶב רַב שֶׁיָּצְאוּ מִכְּלָל יִשְׂרָאֵל... יָרְבָּעָם הִשְׁתַּדֵּל וְעָסַק עִם הַשְּׁקָצִים שֶׁהֵם עַמֵּי הָאָרֶץ בִּשְׁבִיל הַמָּמוֹן שֶׁלָּהֶם וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בִּתְשׁוּבָה - וְזוֹהִי סִבַּת אֲרִיכַת הַגָּלוּת, עכ"ל. יֵשׁ לוֹמַר שֶׁרוֹמְזִי לָרַבָּנִים שֶׁבָּאֻמָּת הֵם בּוֹנִים בִּנְיָנִים גְּדוֹלִים, וְלִכְאוֹרָה עוֹשִׂים מַעֲשִׂים טוֹבִים עִם הָרַבֵּה פְּרִסּוּם, **אַךְ בָּאֻמָּת בַּוַּדַּאי הוּא רַק לְחָמְדַּת הַמָּמוֹן,** וְאִלּוּ הָעִקָּר שֶׁזֶּה לְהַחְזִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בִּתְשׁוּבָה וְלִדְאֹג לִגְאֻלָּה, **זֶה לֹא עוֹשִׂים,** וְלָכֵן אָמַר **"כְּאֵלּוּ"** דְּכָלְפֵי חוּץ חוֹשְׁבִים שֶׁעוֹשִׂים הָמוֹן, וְרַק יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת רוֹאֶה שֶׁלֹּא עוֹשִׂים כְּלוּם, **וְלֹא אִכְפַּת לָהֶם מִכְּלָל יִשְׂרָאֵל וּמִצַּעַר הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה** (עַיֵּין אוֹר הַיָּהָר בְּשֵׁשׁ הַפְּתָרוּת"ו וְהָרַמְחַ"ל). וע' כ"ז **בתז"ח דף ט"ל ובהגר"א** שם וכן **בתיקון ס"ט קי"ט ע"א בהגר"א** שם ע"ב, ... **יפול מצדך אלף שבהם הערב רב שסימנם, נג"ע ר"ע, עם כל אבזרייהו ותולדותיהם, כי הם יכלו לגמרי,** וע' עוד **בתז"ח דף ל"ז. בספרא דצניעותא פרק א' בהגר"א... ומזה הם כל הרשעים גמורים וכל המזיקים והקליפות** שעליהם נאמר יפול מצדך אלף, וכ"ז הנה הוא הולך ומתברר תמיד, כל הרע דהתתקע"ד דורות **בהרע דהערב רב, שסימנם נג"ע ר"ע והם מתערבים ומתייחדים עם כל תולדות האדם בליעל כולו וכל זה הנה יכלו ויתבטלו לגמרי ועליהם נאמר יפול מצדך אלף** כו', (ספר הכללים כלל ח"י ענף ח' אות ט'). (ראה באריכות הערב והמסתעף י"ז חלקים).

על פי הגר"א מווילנא חובה להשתתף במלחמת מצווה נגד הערב רב - ואת זה יעשה על ידי לימוד הזוהר!

שאלה: למה משיח לא בא? תשובה: כי יש עדיין ערב רב, משיח יבוא רק לאחר מפלת הערב רב והריגתם. (הגר"א ז"ל). זה לשון ספרא קדישא ויקירא - קול התור מתלמידי הגר"א רבי הלל משקלוב זצ"ל (פרק ב' פיסקא ב'), **"תכלית עבודתנו בקבוץ גלויות היא הקמת אנשי אמנה לשם יחוד**

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

ב' המשיחין בשערי ירושלם להחזרת השכינה תכלית הגאולה גאולת האמת וקידוש השם. עפ"י רבנו הגר"א ז"ל עלינו לבוא לעזרת ה' בגבורימו הני תרי משיחא וללמוד היטב כל הבחינות ותפקידיהן על דרך המעשה. **התפקיד הכללי של שני המשיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד יחד בכל הדורות הוא הגנה ומלחמה נגד שלשת ראשי הקליפות, עשו, ישמעאל וערב רב.** תפקידו המיוחד של משיח בן יוסף נגד עשו קליפת השמאל, ותפקידו המיוחד של משיח בן דוד נגד ישמעאל קליפת הימין, ושניהם יחדיו נגד עשו וישמעאל שהם שור וחמור דטומאה. ההזדוגות של עשו וישמעאל הוא ע"י ארמילוס שר הערב רב. ויכולה להחריב את ישראל ואת כל העולם ר"ל. **עיקר השאיפה של הערב רב הוא לזווג את עשו וישמעאל ולהפריד בין שני המשיחין וכאן ובזה עיקר עבודתנו ומלחמתנו אנו, לשבר ולמגר את כת הערב רב, קליפת ארמילוס הרשע, מישראל, הערב רב הוא שונאנו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהי' מי שיהי', מוטב לו שלא נברא!** "עכל"ק.

בתיקוני זוהר (תקונא עשרין, וחד ועשרין -דף נג:): **דָּג גָּדוֹל הוּא עֵרֶב רַב, שהוא רַב הַחוֹבֵל**, מִי חוֹבֵל? אֶלָּא גָּדוֹל מִכָּל מַלְאֲכֵי חַבָּלָה... הֵם גְּדוֹלִים עֲלֵיהֶם בַּגָּלוּת, וְהֵם דָּגָה לְיִשְׂרָאֵל... **וּבַגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַהֲרֹג אוֹתָם**, וְזֶהוּ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בַּיְאוֹר מֵתָה, וַיִּבְאַשׁ הַיְאוֹר, זוֹ הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְתוֹרָה אוֹר, סָרְחָה אֲלֵיהֶם, **וְנֶאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאוֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ. אוֹר הוּא רָ"ז. הַיְאוֹר"ה, בַּת זוּגוֹ** שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם, כְּמוֹ כֵן בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה (היאורה) **הַזֹּהַר בּוֹ הָיָה רָ"ז, שֶׁהוּא אוֹר הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה, לְקַיֵּם כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת, וְזֶהוּ כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאוֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ, וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן, אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.**

ופי' הגר"א ז"ל (תיקו"ז תי' כא) ואמר ובגין דא אור כו', ר"ל כמש"ו **דבאור התורה והמצוה יתבערו הערב רב.** וכן **כתב הרמח"ל** (תקט"ו תפלות תפלה קנד, הובא לעיל). הכלל היוצא מכל זה על פי הזוהר (תיקוני זהר כח: ונא.) צריך לבער את הערב רב בזמן הזה. וכיצד הוא אופן הביעור? פי' **הרמח"ל והגר"א שמבערים את הערב רב על ידי לימוד התורה והמצוות ובפרט סודות התורה.** על כן נמצאנו למדים שחובה מוטל על כל אחד לקחת חלק להיות שותף ופעיל במלחמה נגד הערב רב, וכיצד יעשה זאת? על ידי התמדה בלימוד הזוהר הקדוש יום יום (בשמחה גדולה) ומי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש **"ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהי' מי שיהי', מוטב לו שלא נברא!" עכלה"ק.**

שְׁאֵלָה: לָמָּה הָרַב שָׁלִי לֹא הוֹרָה לִי שֶׁעָלַי לִלְמוֹד זוֹהַר? תְּשׁוּבָה: ראה בספר כוח הזוהר (חל' א-ז) וז"ל: **וְאִם הָרַב שָׁלְךָ מִתְנַגֵּד בִּלְמוּד הַזּוֹהַר, אָז הוּא פָּשׁוּט מֵרַבָּנֵי הָעֶרֶב רַב זֶרַע עֲמָלֵק שֶׁדַּיִן רוּחִין וְלֵילִין שֶׁהֲרַשְׁבָּ"א כָּתַב עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם מִזֶּרַע עֲמָלֵק שֶׁדַּיִן רוּחִין וְלֵילִין** (שו"ת הֲרַשְׁבָּ"א סימן תי"ד, ספר הרזים, כתבי האריז"ל, שער קר"ש שעל המיטה פרק יא ויוא"מ, והם מזיקין את הבריות, זוהר בראשית (יט:), אוי לו לאדם זה, טוב לו **שלא היה נברא כלל בעולם, ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה...** ובחטאו מגביר הקליפות וגורם שהנהר והגן יבשים בעונותיו... **ואינון גרמין דיזיל משיח** (תיקון מ"ג, גר"א), **וְצָרִיךְ לַעֲזֹב אֶת הַבַּיִת הַבָּנֻיָה וְלֹא לִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה מִפִּיו.** רְאֵה שָׁם עוֹד מַה שֶּׁכָּתוּב הַ'פְּרִי יִצְחָק' עַל סֵפֶר יְצִירָה. יהי רצון שהאדמורים וראשי ישיבות והרבנים יחזרו בתשובה - ונזכה לביאת המשיח בב"א.

מחפשים תורמים על 17 ספרים על הערב רב וכל המסתעף, ליקוט מזוהר הקדוש וכתבי האר"י ותלמידי בעל שם טוב זי"ע 310 מראי מקומות

נא להתקשר 0527-651911 - הכסף נכנס ישר לדפוס

אור הזוהר 821 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ב'

הבדלו מן העדה הרעה הזאת - הערב רב מתנגדי הזוהר הקדוש

א. אין לערב רב לב יהודי הם לא יוכלים לבכות על צרות של יהודי אחר, הם קרים ליהודים אחרים - ב. הם מקררים אותנו מן האידישקייט - ג. הם מתנגדים לקדושה - ד. הם מתנגדים ללימוד הזוהר הקדוש - ה. הם רודפים אחר הכבוד - ו. הם רוקדים מסביב עגל הזהב - ז. הם עזי פנים וחצופים. - ליהודים יש ג' סימנים: ביישנים רחמנים וגומלי חסדים.

שאלה: יש הרבה רבנים שלא אומרים ללמוד זוהר הקדוש? אם כן מפני מה כבודו נכנס בעובי הקורה לפרסם ולהוכיח על לימוד זוהר הקדוש? ולמה שנשמע לכבודו, כשהרב שלי לא אמר לי?

תשובה: אלף רבנים גאונים וצדיקים גדולי ישראל, צעקו ללמוד זוהר הקדוש, ובתוכם החפץ חיים שצווה לכל תלמידי הישיבה והאברכים ללמוד את הזוהר הקדוש בכל שבוע על הפרשה, [וכל הראשי ישיבות מדור שעבר למדו זוהר הקדוש - ראה להלן במכתב], **והח"ח כשידע את האמת לא עשה חשבון לשום רב רק פחד מהבית דין של מעלה, שכל יהודי יצטרך לתת תשובה אחר 120 שנה.** כְּמוֹ כֵן יִשְׁאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שָׁלוֹם יְהוּדָה! הַאִם יָדַעְתָּ שֶׁאֶפְשָׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצָצַת אָטוֹם? אָשִׁיב כֵּן! יִשְׁאֲלוּ וּמַה עָשִׂיתָ לָזֶה? אָשִׁיב, הִדְפַּסְתִּי מִילְיוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזוֹהַ"ק, וְאָמַרְתִּי בַּדְּרָשׁוֹת אֶת הָאֱמֶת שֶׁכָּל הָרַבָּנִים וְהָרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שֶׁלֹּא אוֹמְרִים לַקָּהָל שֶׁלָּהֶם לִלְמֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ הֵם רָאשֵׁי הָעֶרֶב רַב, [כָּל זֶה כָּתוּב בְּזוֹהַ"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סִפְרֵי תַּלְמִידֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע - סַךְ הַכֹּל 310 מְרַאֵי מְקוֹמוֹת, וְהִדְפַּסְתִּי הַכֹּל בְּ17 סְפָרִים וְכָל אֶחָד יָכוֹל לִרְאוֹת אֶת זֶה], **וכל ישיבה ובית המדרש שאין שם זוהר הקדוש אסור להיכנס שם, והרב או הראש ישיבה שלא דואג על זה הוא רב מהסטרא אחרא - ערב רב וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוֹנוֹת שֶׁמַּגִּיעִים לְכָלַל יִשְׂרָאֵל מִידֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ. - זֶהוּ הָאֱמֶת הַיְחִידִי שֶׁיִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה** [ראה בעלונים הבאים הסיפור מהחפץ חיים] (ראה בספר זוהר מגנא ומצלא, ובס' סוד ה', ועוד, וכן כתב הגוב"י. הג"ר מְנַחֵם מֵעִנְכִין הַלָּפְרִין זצ"ל: הָעֲנִיִּים וְהָרְחוּמִים בְּזֶמֶן הַגָּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁלֹּא לָמְדוּ קַבָּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ: וְזֶה לְשׁוֹן בַּעַל הגוב"י עַל 'עֵץ חַיִּים' (בהסכמה שנתן להג"ר חיים שאול דוויק זצ"ל על ספרו 'איפה שלימה'). **מִי שֶׁאֵינוֹ לוֹמֵד נִסְתָּר וְחָכְמַת סֵפֶר הַזֹּהַר, תִּסְמַרְנָה שַׂעֲרוֹתָיו וּבְשָׂרוֹ יֵעָשֶׂה חֲדוּדִין חֲדוּדִין בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לִבּוֹ כִּי עֲנִיּוּתָא דְּיִשְׂרָאֵל, הַגְּזֵרוֹת וְהַמִּלְחָמוֹת, הַמְּשִׁיסוֹת וְהַהֲרֵגוֹת, הוּא בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם לָזֶה. וּבַפַּמְלִיָּא שֶׁל מַעְלָה הֵעָנִי יְחִיבוּ עַל דַּלּוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, וְהֶרְוִיג עַל הֲרִיגָתוֹ, וְכָל זֶה נִקְרָא חֲטָאִים שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ. אֲשֶׁר גַּם יוֹם הַכִּפּוּרִים אֵין מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְהַתּוֹכֵחָה.** וכמו כן היום יתבעו את כל האדמורים רבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שאמחז"ל, (שבת נה, ילקוט שופטים רמז, סח, מד"ר איכה נב. ועי' חפץ חיים במכתב כ"ה), **עליו לדעת כי בנפשו הוא, ויתבע חס ושלום על זה.**

הערב רב מתנגדים ללימוד ספרי תורה

כתב **מהרח"ו ז"ל בשער ההקדמות** (מקור לערב רב שהם מתנגדי הזוהר הקדוש): עון אדה"ר בעץ הדעת טוב ורע הוא שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה וזהו **עצמו עון הערב רב האומרים למשה דבר אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בספרי תורה** כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמנינו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו, **ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים, ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, משנה שפחה דמטרוניתא, וגרם איבודא דחורבן בית א' וב' וגלות האחרון המר והארוך אשר אנו בעו"ה עד דיתובון בני ישראל בתיובתא ובקשו את ה' אלהיהם להכירו וליודעו ברזי תורה, וידעו את מי הם עובדים, ומי הוא מלכם וכדין יזכו לעסוק בחכמת האמת,** עכ"ל. וְעַכְשָׁו קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ צִדְקֵנוּ אֲשֶׁר הֶעִידוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (סוף סוטה) כִּי הָאֱמֶת תִּהֵא נֶעֱדֶרֶת, וְשִׁקְרָא יִשְׁלֹט בְּעָלְמָא, וּמְקֻבָּל מִפִּי הבעש"ט הק' וְתַלְמִידָיו, **כִּי קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיוּ רֹב מְנַהִיגִים וְרָאשֵׁי הָעֵדָה מֵהָעֵרֶב רַב,** וְזוֹ לָשׁוֹן הָרַעְיָא מְהֵימְנָא **פָּרַשַׁת נָשֹׂא** (דף קכ"ו ע"א)

א"ל רַעְיָא מְהֵימְנָא בְּאוּמְאָה עֲלָךְ בְּשְׁמָא דְּיקו"ק לֹא תְּאַחַר בְּכָל יְכָלְתְּךָ דְּהָא אֲנָא בְּצַעֲרָא סָגֵי, וַיְיָ כֹּה וְכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ עוֹזֵר לִי לְאַפְקָא לִי מֵהַאי צַעֲרָא בְּהַאי קְבוּרָה, דְּאִתְמַר עָלַי (ישעיה נג, ט) וַיִּתֵּן אֶת רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְלֹא הִשְׁתְּמוֹדָעָן בִּי, וַאֲנִי חָשִׁיב בְּעֵינֵיהוּ בֵּין רַב רְשִׁיעָיָא כְּכֻלָּב מֵת דְּסָרַח בֵּינֵיהוּ דְּחָכְמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח בֵּינֵיהוּ בְּכָל קַרְתָּא וְקַרְתָּא, וּבְכָל אֲתָר דְּיִשְׂרָאֵל מְפָזְּרִין בֵּין מַלְכוֹן וְאִתְהַדְּרוּ אִנּוּן עֲרַב רַב רַעֲיָן עַל יִשְׂרָאֵל עֲאָנָא דקב"ה דְּאִתְמַר בֵּהּ (יחזקאל לד, לא) וְאַתֶּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם, וְלֵית לוֹן יְכֹלֶת לְמֶעְבַּד טִיבוּ עִם ת"ח, וְאַנְשֵׁי חַיִל וְיִרְאֵי חֵטְא מְסוֹבְבִים מֵעִיר לְעִיר וְלֹא יְחָנְנוּ, וּמַחְרִימִין עֲרַב רַב בֵּינֵיהוּ וְלֹא יְהָבִין לוֹן בְּאַתְרֵי סַגִּיאִין אֶלָּא דָּבָר קָצוּב דְּלָא יְהֵא תִּקּוּמָה לְנָפִילוּ דִּלְהוֹן וַאֲפִלּוּ חַיֵּי שָׁעָה, וְכָל חֲכָמִים וְאַנְשֵׁי חַיִל וְיִרְאֵי חֵטְא בְּצַעֲרָא בְּדָחֳקָא בִּיגוֹנָא חֲשִׁיבִין כִּכְלָבִים בָּנִים הַמִּסְקָאִים בַּפָּז אֵיכָה נֶחְשְׁבוּ לִנְבְלֵי חֶרֶשׂ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת (איכה ד, ב) דְּלָא שָׁכְחוּ אַכְסַנָיָא בֵּינֵיהוּ, וְאִנּוּן עֲרַב רַב אִנּוּן עֲתִירִין בְּשַׁלְוָה בְּחֶדְוָה בְּלֹא צַעֲרָא בְּלֹא יְגוֹנָא כְּלָל, גַּזְלָנִין מָרֵי שׁוּחַד דְּאִנּוּן דַּיָּנִין רַיְשֵׁי עַמָּא, כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם (בראשית ז, ג) עֲלֵיהֶם אִתְמַר (איכה א, ה) הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ, בְּאוּמְאָה עֲלָךְ זְמִנָּא תַּנְיָנָא עַד כְּאן.

וְזֶה לְשׁוֹן הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ זֹהַר חַי פָּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף קי"ג), וְעַתָּה רַב הַדּוֹר עִם הָרָאשִׁים שֶׁלָּהֶם הֵם מֵעֲרֶב רַב, לָכֵן צָרִיךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לִירָא וְלִפְחֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּכְלַל הָעֵרֶב רַב, וְאֵין לָנוּ עֵצָה רַק לְהַרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה לַה', וּלְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ בְּתִשׁוּבָה וְתַחֲנוּנִים, שֶׁיְּצִילֵנוּ מִמַּיִם הַזְּדוֹנִים וּמֵרָשָׁעִים הַלָּלוּ, כִּי אֵין לָנוּ עוֹד פָּנַאי לְהַמְתִּין עַל תִּקּוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (אבות א, יד) אִם לֹא עַכְשָׁו אֵימָתַי, כִּי עַכְשָׁו הַגֶּמֶר וְהַבְּרוּר שֶׁל כָּל הַגִּלְגּוּלִים, כִּי יַגִּיעוּ יָמִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם חֶפֶץ אֲפִלּוּ יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר עוֹד לְתַקֵּן אֶת נַפְשׁוֹ, וְהַבְּרוּר יֶהֱא סָמוּךְ לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ כְּמוּבָא ברע"מ פר' נָשֹׂא, שֶׁיִּתְנַסּוּ יִשְׂרָאֵל מֵהָעֵרֶב רַב קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ, וְגַם אַחַר הִתְגַּלּוּת מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ בְּתִשְׁעָה חֳדָשִׁים קֹדֶם בִּיאָתוֹ, וְגַם אַחַר כָּךְ עַד עוֹלָם הַתְּחִיָּה, וְהַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן קָדוֹשׁ יֵאָמֵר לוֹ, וְיִזְכּוּ לְהָאוֹר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְעִקַּר תְּלוּי בְּמַעֲשֵׂינוּ שֶׁל עַכְשָׁו, וְלֹא כְּמוֹ הַכְּסִילִים שֶׁחָשְׁבוּ כִּי בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ יִפְטְרוּ מִכֹּל וְכֹל, כִּי מִי שֶׁלֹּא טָרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ מַה יֹּאכַל בְּשַׁבָּת. לָכֵן צָרִיךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל עַכְשָׁו לְהַרְבּוֹת בְּתִשׁוּבָה וְתַחֲנוּנִים, שֶׁיִּתְקַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ בְּרֹב רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו, כִּי אֵין לָנוּ לְהִשָּׁעֵן רַק עַל אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם.

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה: - אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת מֵעֶלְבּוֹנָהּ שֶׁל תּוֹרָה, וְאֵינָם עוֹסְקִים בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת כָּבוֹד לַתּוֹרָה, כִּי הֵם מַאֲרִיכִים הַגָּלוּת וְכָל הָרָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא בָּעוֹלָם... הַכֹּל תָּלוּי בְּעֶסֶק הַחָכְמָה הַזֹּאת, וּמִנְיָעָתֵנוּ לְהִתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרֶמֶת אֲחוֹר וְעָכוּב בִּנְיַן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ... שֶׁלֹּא נִבְרָא הָאָדָם אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיַּלְמֵד חָכְמַת הַקַּבָּלָה. כִּי בְּאֵלּוּ הַדּוֹרוֹת הָאֲחֲרוֹנִים יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חִבּוּרָא וְתִתְגַּלֶּה אֲלֵיהֶם הַחָכְמָה הַזֹּאת. (מתוך הקדמת מהרח"ו לספר עץ חיים). - מְחֻיָּב כָּל אֶחָד לְהִלָּחֵם לַעֲמֹד עַל נֶפֶשׁ חַיּוּתוֹ וְלִמְסֹר נַפְשׁוֹ לַעֲסֹק בְּחָכְמָה זוֹ. (עטרת צבי' ס' התקונים). - הַמְקֻבָּל הָאֱלֹקִי הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבּוּחְצֵירָא זצוקללה"ה: אוֹ יֹאמַר "כִּי הַמְצָוָה הַזֹּאת" וְגוֹ' אֶפְשָׁר דְּבָא לְרַמּוֹז עַל לְמוּד הַקַּבָּלָה שֶׁהוּא עִקַּר בִּיאַת הָאָדָם לָעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרַשְׁבַּ"י עָלָיו הַשָּׁלוֹם כַּמָּה פְּעָמִים בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁהֵם סוֹדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא דִּבְלֹא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ, וַעֲבוֹדָתוֹ. וּכְמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם לִשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, (נִגְזֵי הַמֶּלֶךְ דַּף קפ"ה).

תּוֹרָתוֹ מָגֵן לָנוּ: כָּל זְמַן שֶׁאֵינוֹ מֻבִין הַסּוֹד אֲפִילוּ הַפְּשָׁט אֵינוֹ בָּרוּר בְּיָדוֹ. מִי שֶׁהָיָה יָכוֹל לְהַשִּׂיג סוֹדוֹת הַתּוֹרָה וְהוּא לֹא הִשְׂתַּדֵּל לְהַשִּׂיגָן נִידוֹן בְּדִינִים קָשִׁים רַחְמָנָא לִצְלָן... וְהָעוֹסְקִים בְּרֻמֵּז וְסוֹד אֵין יִצֶר הָרָע יָכוֹל לְהִתְגָּרוֹת בָּהֶם, וְעִקַּר הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה בִּלְמוּד חָכְמַת קַבָּלָה. (אבן שלמה פ"ח לְהַגְּרַ"א ז"ל), בַּעַל הַ'סֻּלָּם' מַזְהִיר: אַךְ וְרַק בְּהִתְפַּשְּׁטוּת חָכְמַת הַקַּבָּלָה בְּרֹב עָם נִזְכֶּה לַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה. דְּהֵן הַיָּחִיד וְהֵן הָאֻמָּה לֹא יִשְׁלִימוּ הַפְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְעַל כֵּן לְהִתְפַּשְּׁטוּת גְּדוֹל שֶׁל חָכְמַת הָאֱמֶת בְּקֶרֶב הָעָם אָנוּ צְרִיכִים. וְעַל כֵּן תְּלוּיִים הַמָּה הִתְפַּשְּׁטוּת הַחָכְמָה וּבִיאַת מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ זֶה בָּזֶה. אָנוּ מְחֻיָּבִים לְקַבֵּעַ מִדְרָשׁוֹת וּלְחַבֵּר סְפָרִים כְּדֵי לְמַהֵר תְּפוּצַת הַחָכְמָה בְּמֶרְחֲבֵי הָאֻמָּה, כָּל הָרוֹצֶה לִכְנֹס יָבוֹא וְיִכְנֹס. (הַ'סֻּלָּם'). - בספר ויקהל משה: וּבְזִכּוּת וּבְכֹחַ הַלִּמּוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִצָּא מִן הַגָּלוּת לֹא בְּזוּלַת זֶה הַלִּמּוּד, כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ בְּרֵעְיָא מְהֵימְנָא פרשת נשא בְּהַאי חִבּוּרָא דִּילְךָ דְּאִימָא עִלָּאָה תִּשׁוּבָה בְּאִילֵּן לָא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאִילָנָא

דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הַאי סִפְרָא הַזֹּהַר יִפְקוּן בֵּיהּ מִגָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן "ה' בָּדָד יַנְחֶנּוּ". - לוּלֵא הַחָכְמָה הַזֹּאת עַתָּה אֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲמֹד בַּגָּלוּת הַמַּר הַזֶּה אֲבָל הַחָכְמָה הַזֹּאת הִיא לָנוּ עֶזֶר וְסַעַד וְכוּ', (סִפְרֵי הַבְּרִית ח"א וח"ב).

מהי נבואת חז"ל בענין מנהיגי הדור באחרית הימים?

א. יְהִיוּ הַרְבֵּה רַבָּנִים וּמַנְהִיגִים רַמָּאִים כְּמוֹ עֲלֵי אֵילָנוֹת. הַסִּימָן לְהַכִּיר צַדִּיק אֱמֶת - אִם נִזְהָר מִשֶּׁקֶר עַד קָצֶה הָאַחֲרוֹן. צָרִיךְ תְּפִלָּה הַרְבֵּה לְהִנָּצֵל מִמַּנְהִיג שֶׁקֶר. - **ב.** נְבוּאַת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב בְּשִׁנּוּי קָצָת: יִהְיוּ רַבָּנִים כְּמוֹ יָק מָאק (שְׁמֻשְׁמִים) רֹב צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בָּא עַל יְדֵיהֶם. - **ג.** הַמְקָרֵב רְחוֹקִים וְהַמְרַחֵק קְרוֹבִים, בְּיָדוּעַ הוּא מַנְהִיג שֶׁקֶר. - **ד.** מִדְרָשׁ: "לִפְנֵי הַגְּאוּלָה תֵּרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם לְצַדָּם וְלִכְבוֹדָם - כְּבָיְכוֹל - שֶׁל ה"פּוֹרְקִי עֹל". זֶה יִהְיֶה הַבְּרוּר הָאַחֲרוֹן - שֶׁלֹּא יִתְפַּתּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּשֵׁרִים אֶפִלּוּ בִּפְנֵי מוֹפֵת זֶה. - **ה.** בָּעָוֹן הַמַּנְהִיגִים, שֶׁכֻּלָּם אֶחָד אוֹמֵר אֲנִי אֶמְלֹךְ, נִדְחֵית הַגְּאֻלָּה. - **ו.** אֲפִלּוּ צַדִּיקִים יִהְיוּ לָהֶם נִסְיוֹנוֹת בֶּאֱמוּנָה - הָעֵצָה לְפָרְסֵם שֶׁאֲנִי אֲמָרְתִּי זֹאת מֵרֹאשׁ (רבי נחמן מברסלב). - **ז.** בְּעִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא תִּתְגַּבֵּר הַחֲצִפָּה אַף בִּזְקֵנִים וּגְדוֹלֵי הַדּוֹר מִשּׁוּם שֶׁיַּעֲמִידוּ דַּיָּנִים וּמְפָרְנְסִים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים. - **ח.** מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה צָפָה תַּכְלִית הַשִּׁפְלוּת שֶׁל דּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים עִם מַלְכֵיהֶם בְּרֹאשָׁם וְנִתְיָרֵא מְאֹד. הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא נִחֲמוֹ, שֶׁאֲדַרְבָּה, עַל יְדֵי זֶה תִּצְמַח יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה. - **ט.** אֵין כְּבוֹד ה' וְטוֹבַת הַדּוֹר לְנֶגֶד עֵינֵיהֶם. - **י.** עַכְשָׁו, בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, חָדַל הָרוֹעֶה מִלְּהַנְהִיג, כִּי הַדּוֹר מַנְהִיגִין אוֹתוֹ לְדַעְתָּם. בִּזְמַן כָּזֶה צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן בְּדַרְכֵי הָאֲבוֹת. - **יא.** כָּל הַמַּנְהִיגִים עֵינֵיהֶם בַּחֲנָפָה אֶל הַדּוֹר, וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּעִים הַמָּה מְדִעוֹת כּוֹזְבוֹת. - **יב.** הַ"בַּעַל דָּבָר" לְעֵת זְקֻנוּתוֹ נִתְחַכֵּם וּמְפַתֶּה רַק לְהַמַּנְהִיג לְהַכְשִׁיל עַל יָדוֹ יֶתֶר הָעָם.

מהי הגדרת "ערב רב" ומה יהיו מעשיהם?

א. כַּמָּה מִינֵי עֵרֶב רַב יֵשׁ, וּמֵהֶם: - "הָעֲמָלֵקִים" - הָרָאשִׁים בְּגָלוּתָא וְחוֹמְסִין אֶת יִשְׂרָאֵל, הַ"גִּבּוֹרִים" - הֵמָּה בּוֹנִים בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת וּבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת לֹא לְשֵׁם שָׁמַיִם - רַק לְהַגְדִּיל שְׁמָם, וְגוֹזְלִין אֶת יִשְׂרָאֵל. - **ב.** בִּזְמַן שֶׁהָעֵרֶב רַב הֵם רָאשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל, כְּאִלּוּ שׁוֹלְטִין עַל הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא. - **ג.** יוֹתֵר מִמַּכְבִּין אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא הָעֵרֶב רַב מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם. - **ד.** כָּל טוֹב שֶׁעוֹשִׁין הָעֵרֶב רַב, רַק לְתוֹעֶלֶת עַצְמָם עוֹשִׂים. - **ה.** אוֹי לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר הָעֵרֶב רַב הֵם הָרָאשִׁים. - **ו.** הָעֵרֶב רַב דְּבוּקִין מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שֶׁיִּתְבָּרְרוּ מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדֵי קֹשִׁי הַגָּלוּת. חֻמְשָׁה מִינֵי עֵרֶב רַב הֵמָּה רָאשֵׁי יִשְׂרָאֵל בַּגָּלוּת, וְגוֹרְמִים כָּל הַצָּרוֹת. - **ז.** יִרְאֵי חֵטְא יִמָּאֲסוּ בְּעֵינֵי הָעֵרֶב רַב. - **ח.** הָעֵרֶב רַב קוֹפְצִים לְהוֹנָרוֹת, אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְהוֹנָרָאָה, לַעֲשׂוֹת לָהֶם שֵׁם גָּדוֹל. - **ט.** כָּל עַזֵּי פָּנִים וּרְשָׁעִים שֶׁבַּדּוֹר הֵם מֵהָעֵרֶב רַב. - **י.** יֵשׁ רוֹעִים שֶׁל הַסִּטְרָא אַחֲרָא וְכוֹפִין אֲנָשִׁים לִתְחוֹת שִׁעְבּוּדֵיהוּ - עִקַּר מַלְכוּתָם הִיא עַל יְדֵי עַזּוּת, וְהָעֵצָה לְהִנָּצֵל מֵהֶם הִיא גַּם כֵּן עַל יְדֵי עַזּוּת. - **יא.** אַף שֶׁרוֹאִים אֵצֶל הָעֵרֶב רַב דְּבָרִים טוֹבִים, כְּמוֹ תּוֹרָה וְדֶרֶךְ אֶרֶץ וְשַׂלְוָה, אַף עַל פִּי כֵן מֻכְרָחִים לְמָאֵס בָּהֶם, כִּי הוּא זְמַן הַבְּרוּר. זוֹהִי הַבְּחִירָה וְהַנִּפָּיוֹן בַּיָּמִים הָאֵלּוּ. - **יב.** רֹב הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן וּמַנְהִיגָיו הֵם עֵרֶב רַב. מֹשֶׁה בָּא בְּעִבּוּר אַחַת לְנ' שָׁנָה, שֶׁלֹּא יַטְעוּ רָאשֵׁי הָעֵרֶב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל. - **יג.** מְקֻבָּל גַּם מֵהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ, שֶׁקֹּדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיוּ רֹב מַנְהִיגִים וְרָאשֵׁי הָעֵדָה מֵהָעֵרֶב רַב. כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְפַחֵד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּכְלַל הָעֵרֶב רַב. עַכְשָׁו הוּא גְּמַר הַבְּרוּר שֶׁל כָּל הַגְּלֻגּוּלִים. - **יד.** נֶגֶד כָּל צַדִּיק נִבְרָא אִישׁ רָשָׁע וּמַחְטִיא כְּדֵי שֶׁתִּהֶא הַבְּחִירָה חָפְשִׁית.

קול קורא להסיר מכשול הנובע מן הערב רב
הודעה נחוצה לציבור

ידע הציבור ויזהר - יש ערב רב המאיימים להשמידנו! הבדלו מהם ובחרו בחיים!

היות ואנו נמצאים בתקופה קשה ביותר. ימי ערב מלחמת העולם השלישית, היום הגדול והנורא קרב ובא, ממש לפני הגאולה השלמה בעזה"י. **חובה עלינו כולנו יחד ללמוד זוהר הקדוש ברציפות בכדי שתבוא**

הגאולה ברחמים דווקא. [כמ"ש **מרן החזון איש וחפץ חיים זיע"א ורבני הבד"צ בא"י בשנת תרצ"א בראשות מרן הגרי"ח זוננפלד זיע"א, וכל רבני הבד"ץ בשנת תשס"ב-ז ועוד הרבה בדצי"ם**, ואחרון אחרון חביב מרן הרב עובדיה יוסף ועשרות רבני וגדולי הדור ס"ה אלף גדולי הדור, וכידוע מכל **הסה"ק** וכמו שהורה **מרן הגראי"ל שטיינמן שליט"א** עפ"י **רמח"ל זיע"א ומרן הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א ממרן החזו"א זיע"א** וכמה **מגדולי הדור שליט"א** בקול קורא, וכולם פסקו ללמוד דף זוהר ביום].

דא עקא, שאין אוזן הציבור כרויה לשמוע דברי אמת אלו, והכל שואלים: "אם כן מדוע לא מכריזים זאת הרבנים בראש חוצות?" [גדולי ישראל כבר הכריזו הרבה אזהרות - והם טוענים מדוע? - הם מדברים על גדולים שלהם שלא הכריזו ולא רוצים לעסוק בזוהר הקדוש!]

בראשונה יש להביא דברי **הגאון ר' פנחס מווילנא זיע"א** שכתב "**אל תפן לקחת ראיה מגדולי התורה, בעלי הנגלות, שלא רוצים לעסוק בחכמה זו, כי דברי חז"ל במדרש ובזוהר שזכרנו נאמנים ובטוחים יותר מגדולי הדור הזה.**" (ספר הברית פ"ב מאמר י"ב פ"ה עיי"ש)

והננו להודיע שכבר היו דברים מעולם ובשנים תרע"ו - תרע"ט התריע מרן הגה"ק בעל "הסולם" זיע"א על השואה הממשת ובאה והלך לרבני קהילות אירופה ואמר להם להורות לכל ישראל לעלות לארץ ישראל ושילמדו בישיבותיהם זוה"ק להגן ולהצילם מצרה זו.

וזילזלו בו ולא שמעו בקולו ובאתה השואה וקטפה את חייהם של 6,000,000 יהודים! (וכמ"ש בהקדמת הסולם עיי"ש).

דעו שרבותינו הקדושים אמרו (הזוה"ק, האר"י ז"ל הגר"א ז"ל ועוד רבים) **שבדור האחרון רבים מישראל יהיו נשמות ערב רב, אפילו רבנים ראשי ישיבות ומנהיגי הדור.** וסימנים מובהקים מסרו לנו חז"ל עליהם שכל מטרתם להשתרר על הציבור ולא אכפת להם ממצבם של ישראל. והזוה"ק כותב בפירוש (תיקונים תיקון ל') **שכל אלה שאינם עוסקים בזוהר הם גורמים חורבן ואבדון ומוות בעולם!**

ואנו מגלים דעתנו דעת תורה (עפ"י משה רבינו ורשב"י ע"ה וכל גדולי ישראל האמיתיים שאמרו ללמוד זוה"ק ובד"ץ דא"י תרצ"א) ופוסקים **שיש על כל אחד ואחד מאיתנו בעת הזאת לעשות תשובה אמיתית ומוחלטת וללמוד בכל יום דקה אחת זוהר הקדוש** חוק ולא יעבור! (וכל המרבה הרי זה משובח ויוסיפו לו חיים ושלום) **להביא את הגאולה ברחמים.** אין ישראל נגאלים אלא בזכות **התשובה** ובזכות **הזוה"ק!**

ונזכה עי"ז להנצל מחבלי משיח ולימות המשיח, חיי העוה"ב, ותכלית הבריאה.

ועל זה בעה"ח כ"א אלול תשע"ד למען כבוד שמו ית' המחולל בעולם וכבוד התורה.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו, בית שמש

אור הזוהר 822 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ג'

חֶזְוֹן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע אֲשֶׁר חָזָה עַל מַנְהִיגֵי הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן

בְּעִנְיַן הָאַדְמוֹרִי"ם שֶׁיִּהְיוּ בְּעֵקְבָתָא דִּמְשִׁיחָא

פָּתַב בְּסֵפֶר הַקָּדוֹשׁ אוֹצַר הַחַיִּים (בְּחֻקֹּתַי הֵיכַל הַבְּרָכָה) לְהַגה"ק מִקָּאמַרְנָא זצללה"ה פָּרָשַׁת תֵּצֵא מִצְוַת שִׁלּוּחַ הַקֵּן וז"ל: וּמֵעַתָּה תִּדְעוּ אַחַי, שֶׁעִקַּר הַשְׁמִירָה בְּפֶה עֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן, **וְלֹא כְּמוֹ שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט מִנְהָג הָרַע שֶׁבְּכָל פִּנָּה וּבְכָל עִיר וָעִיר יֵשׁ רַבִּי, וּמִי שֶׁהוּא מִפִּת שֶׁל רַבִּי זֶה מְדַבֵּר סָרָה וּפוֹעֵר פִּיו לִבְלִי חָק עַל רַבִּי שֶׁבְּעִיר אַחֶרֶת.**

שָׁמַעְתִּי מִמּוֹרִי וְחָמִי שֶׁהָיָה תַּלְמִיד מֻבְהָק מֵרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הַצַּדִּיק מוה"ר יְחִיאֵל מִיכֶל מִזְלָאטְשׁוֹב שֶׁפַּעַם אַחַת נָסַע מָרָן אֱלוֹקֵי קוֹדֶשׁ קֶדֶשִׁים אוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים רַבֵּנוּ יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב עַל הַדֶּרֶךְ וְהָלַךְ אֶל הַיַּעַר לְהִתְפַּלֵּל מִנְחָה, וְרָאוּ הַתַּלְמִידִים שֶׁמַּכָּה רֹאשׁוֹ מְאֹד בְּאֵילָן וְצוֹעֵק וּבוֹכֶה

צְעָקוֹת מְשֻׁנּוֹת וּבְכִיָּה רַבָּה וְהֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמְהוּ וְשָׁאֲלוּ פֶּה קָדוֹשׁ מַה זֶּה וְעַל מַה זֶּה, וְהֵשִׁיב **שֶׁצָּפָה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ עַל הַדּוֹרוֹת שֶׁיִּהְיוּ סְמוּכִים לְמָשִׁיחַ וְרָאָה שֶׁיִּהְיוּ רַבִּים כְּאַרְבֶּה לָרוֹב וְהֵם יַעַכְּבוּ אֶת הַגְּאוּלָה מִלְּשַׁלֵּחַ הָאֵם מֵעַל הַבָּנִים בִּכְלָלוּת, וּפְשׁוּט כִּי גּוֹרַם פְּרוּד לְבָבוֹת וְשִׂנְאַת חִנָּם וְאֵינוֹ מְלַמֵּד לְהַסְּרִים לְמִשְׁמַעְתּוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת וְיִשְׁרוֹת וְדַרְכֵי עֲבוֹדָה, וּבִפְרָט חָלִילָה לְדַבֵּר סָרָה נֶגֶד אֵיזֶה צַדִּיק אוֹ גְּדוֹל הַדּוֹר אוֹ אֲפִילּוּ עַל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל הַמַּחְזִק בְּמִצְווֹת, וְהֵם מְלַמְּדִים בְּהֵפֶךְ לַעֲשׂוֹת חוֹכָא וּטְלוֹלָא מִכָּל מִי שֶׁאֵינוֹ נוֹסֵעַ לָרַבִּי שֶׁלּוֹ וְזֶה גּוֹרֵם פְּרוּד לְבָבוֹת וְשִׂנְאַת חִנָּם וַאֲרִיכוּת הַגָּלוּת**, וּמְאֹד צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בְּדוֹר הָרַע הַזֶּה מְעֻנְיָן הִתְדַּבְּקוּת הַצַּדִּיקִים אַף עַל פִּי שֶׁהִזְהִירוּ כַּמָּה פְּעָמִים לְדַבֵּק עַצְמוֹ בְּצַדִּיק הַדּוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם וּבִלְבַד שֶׁיִּהְיֶה בֶּאֱמֶת וּבְלֵב תָּמִים כְּדֵי לְקַבֵּל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְצַדִּיק הַדּוֹר מַעֲלֶה נַפְשׁוֹ לְהָאִיר בְּהָאָרָה נִפְלָאָה בַּתּוֹרָה וּמִצְווֹת כְּמוֹ שֶׁרָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ פְּעָלוֹת נְסִיעוֹת אֶל הַצַּדִּיקִים, אֲבָל בַּדּוֹר הָרַע הַזֶּה מְאֹד צָרִיךְ לִשְׁמוֹר נַפְשׁוֹ, כִּי הַרְבֵּה נוֹסְעִים כִּי בְּהֶפְקֵירָא נִיחָא לוֹ לִפְרֹק מִמֶּנּוּ עֹל תּוֹרָה וּמִצְווֹת וְכֵיוָן שֶׁמְּקַבֵּל שֵׁם חָסִיד וְעַזּוּת פָּנִים אָז פּוֹרֵק עֹל תּוֹרָה וּמִצְווֹת לְגַמְרֵי, וְלָכֵן תִּדַּקְדֵּק מְאֹד מֵעֵין נְסִיעָה אִם הָרַבִּי מִשְׁרֵשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנִים אוֹ מִשְׁרֵשׁ פּוֹרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְתִשְׁמוֹר פִּיךָ מִלְּדַבֵּר סָרָה אִם לֹא עַל מְפֹרָסָם בְּרִשְׁעוֹ, וְאַל תַּאֲשִׁים אוֹתִי שֶׁדִּבַּרְתִּי עַד כֹּה מַה שֶּׁאֵין דַּרְכִּי כִּי כָּךְ נִצְטַוֵּיתִי בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה, עכלה"ק.

צַדִּיק וּמַנְהִיג אֱמֶת הוּא הַנִּזְהָר מִשֶּׁקֶר

שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם, פֵּרוּשׁ קָדוֹשׁ אֶחָד דְּהִנֵּה מִי שֶׁנּוֹסֵעַ לְאֵיזֶה צַדִּיק הוּא צָרִיךְ לְתָהוֹת עַל קַנְקַנּוֹ בְּשֵׂכֶל חֲקִירוֹת וּבְשֵׂכֶל בְּדִיקוֹת אִם הוּא צַדִּיק אֱמֶת, וּבִפְרָט בְּעִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא אֲשֶׁר כְּבָר נִבָּא הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע בְּעֵת שֶׁהָלַךְ עִם תַּלְמִידָיו בַּדֶּרֶךְ וְהָיָה שָׁם הַרְבֵּה אִילָנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ מְמוּלָאִין בְּעָלִין הַרְבֵּה אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לִסְפֹּר וְהִכָּה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע אֶת רֹאשׁוֹ בְּאִילָנוֹת, וְשָׁאֲלוּ לוֹ תַּלְמִידָיו לָמָּה הוּא עוֹשֶׂה כֵּן, וְהֵשִׁיב הַקָּדוֹשׁ **שֶׁתֵּדְעוּ שֶׁבְּעִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא יִהְיֶה אֲנָשִׁים שֶׁמְּכַנִּים אֶת עַצְמָם בְּשֵׁם רַבִּי וְיִהְיוּ מְרַמְּאִים וּמַטְעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת הַרְבֵּה כְּמוֹ אֵלּוּ הֶעָלִין**

(וּזְקֵנִי הָרַבִּי יְרַחֲמִיאֵל הַקָּדוֹשׁ זי"ע גַּם כֵּן אָמַר עַל הָאָפָן)

וְהַסִּימָן בָּזֶה הוּא אִם אַחַר הַבְּדִיקָה יִתְוַדַּע לְךָ שֶׁהוּא נִזְהָר מִשֶּׁקֶר עַד קְצֵה הָאַחֲרוֹן, אָזַי תֵּדַע שֶׁהוּא צַדִּיק, וּבְאֹם תִּשְׁמַע מִפִּיו אֵיזֶה דִּבּוּר שֶׁל שֶׁקֶר, אָזַי לְמַעַן הַשֵּׁם הַרְחֵק אֶת עַצְמְךָ מֵעַל גְּבוּלוֹ כִּי הוּא מִצַּד הַסִּטְרָא אַחֲרָא וְצֵא טָמֵא תֹּאמַר לוֹ, וְאַל תִּשְׁמַע אֵלָיו כְּלָל, כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק בֵּאלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַף אִם יַרְאֶה לְךָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים אַל תֹּאבֶה לוֹ (וְעַיֵּן בְּאִילָנָא דְּחַיֵּי פָּרָשַׁת תַּזְרִיעַ וּבְמַטְעֲמֵי יִצְחָק שָׁם) וְהִנֵּה הָאָדָם צָרִיךְ לְהַפִּיל תְּפִלָּה וּתְחִנָּה לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יְבַלֶּה יָמָיו לָרִיק חַס וְשָׁלוֹם אֵצֶל צַדִּיק שֶׁאֵינֶנּוּ מִסִּטְרָא דִּקְדֻשָּׁה, וַאֲזַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַצִּילוֹ מִכָּל דָּבָר רַע, וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים, **אוֹתָן הָרַבָּנִים שֶׁהֵם רְשָׁעִים כִּי כָּל מִי שֶׁאֵינוֹ נִפְרָשׁ מִשֶּׁקֶר לְגַמְרֵי הוּא רָשָׁע רַחֲמָנָא לִיצְלָן**, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמֹר אֶת חֲסִידָיו שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לָרַמַּאי כָּזֶה רַק שֶׁיִּזְכּוּ אֶל צַדִּיק הָאֱמֶת. (סֵפֶר אוֹר הַנֵּר - עִנְיָנִים נוֹרָאִים דַּף י"ג)

עוֹד בְּעִנְיַן הַנִּזְכָּר לְמַעְלָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב עָבַר פַּעַם לְיַד אִילָן עָמוּס עֲלִים וְנַעֲנָה: פְּאֵר מִשִׂיחָ'ן וועלן זַיין פַאלְשֶׁע רַבִּי'ס אַזוֹיפִיל וויפל בְּלֶעטְלַאך סְאִיז דָא אוֹיפְן בוֹיִם. (סִפּוּרֵי מָרָן הרמ"ח עַמּוּד כ"ה, מהרה"ק ר' מָאטֶל מִסְלָאנִים זצ"ל)

רוֹב צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בָּא עַל יְדֵיהֶם

אַךְ עַתָּה בְּעִקְבָתָא דִּמְשִׁיחָא חוּצְפָּא יַסְגֵּי וְהַיּוֹקֵר יַאֲמִיר אֲנִי אֶמְלוֹךְ, וּמָרָן הַקָּדוֹשׁ קוֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים רוּחַ אַפֵּינוּ מְשִׁיחַ ה' הָרַב יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב בְּעֵת תְּפִילַת מִנְחָה בְּדֶרֶךְ פַּעַם אַחַת הִכָּה בְּרֹאשׁוֹ וּמָרַט שְׂעָרוֹ וְאָמַר אַחַר כָּךְ שֶׁרָאָה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ שֶׁקָּרוֹב לִימֵי הַמָּשִׁיחַ יִהְיֶה (רַבִּיעס יאק מאק) **וְעַל יְדֵי זֶה נֶאֱבְדָה הָאֱמוּנָה, וְהַקֵּץ מִתְאָרֵךְ, וְכִמְעַט רוֹב צָרוֹת וְרָעוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בָּא מִן זֶה הִשְׁתָּרְרוּת וּבְטוּל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּדְרָכִים עֲקוּמִים עַקּוּשׁוֹת לִהְיוֹת לוֹ דֶּרֶךְ מְעֻקָּם, וּמְעַכֵּשׁ דְּרָכָיו לְהִתְפַּלֵּל שַׁחֲרִית אַרְבַּע שָׁעוֹת אַחַר חֲצוֹת וּמִנְחָה שְׁלֹשָׁה שָׁעוֹת בַּלַּיְלָה, וְאַשְׁרֵי הַמְדַבֵּק עַצְמוֹ לַצַּדִּיק אֱמֶת אֲשֶׁר רֹאשׁוֹ בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם עֶלְיוֹנִים בְּהֶאָרוֹת אוֹר אֵין סוֹף.** (הֵיכַל הַבְּרָכָה - פָּרָשַׁת פְּקוּדֵי - דַּף שי"ח). (א"ה עַיֵּן דִּבְרֵי תוֹרָה לְהָרַב הַקָּדוֹשׁ ממונקאטש מהד"ת א' ט"ו שֶׁהֵבִיא זֹאת בְּזֶה הַלָּשׁוֹן: שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב רָאָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מַה שֶׁיִּהְיֶה בַּדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים רַבִּים בָּזֶה הַלָּשׁוֹן: יאק מאק (כְּמוֹ שְׁמְשְׁמִין) הַרְבֵּה מְאֹד וְהַמָּה יִהְיֶה מְעַכְּבִים הַגְּאוּלָה, עַד כְּאן דִּבְרוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים.

אור הזוהר 823 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ד'

דָּוִד בִּקֵּשׁ שֶׁה' יִשְׁמֹר אֶת חֲסִידָיו מֵהֶם

וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם (הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע) שֶׁאָמַר שֶׁקּוֹדֶם **בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיֶה רַבָּנִים וְאַדְמוֹרִים שֶׁיִּהְיוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים,** וְעַל הַתְּמִימִים שֶׁלֹּא יִכְרְכוּ אַחֲרֵיהֶם חַס וְשָׁלוֹם, הִתְפַּלֵּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם, וְדֵי לַמֵּבִין]. **וְגַם יִתְבָּרְכוּ בָּעוֹלָם שׁוֹטִים וְשַׁקְרָנִים שֶׁיִּסְיְעוּ לָהֶם הַרְבֵּה מְאֹד.** (אַשְׁרֵי הָאִישׁ דַּף מ"ט למהריא"ז מַרְגָּלִיּוֹת)

יִהְיוּ מִפְרָסָמִים שֶׁיִּהְיוּ רְשָׁעִים

פַּעַם אַחַת הִתְפַּלֵּל (הַשָּׁרָף מִסְטָרָעלִיסְק) בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ לִפְנֵי הָעַמּוּד, וּכְשֶׁהִגִּיעַ לַפָּסוּק שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם, אָמַר כַּמָּה פְּעָמִים בִּבְכִיָּה גְּדוֹלָה, אַחַר הַתְּפִלָּה שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ הַתַּלְמִידִים מַה הָיָה כַּוָּנָתוֹ בַּבְּכִיָּה וּבְכָפְלוֹ כַּמָּה פְּעָמִים הַפָּסוּק שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת וְכוּ', וְעָנָה בְּפֶה קָדְשׁוֹ: אֲשֶׁר רָאָה בְּעֵינָיו פִּקּוּחָא שֶׁקּוֹדֶם **בִּיאַת הַגּוֹאֵל יִהְיֶה מְפוּרְסָמֵי הַדּוֹר יִמָּצֵא בֵּינֵיהֶם מְפֻרְסָמִים שֶׁיִּהְיוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים,** וְעַל זֶה בָּכָה שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם. (אֶרֶץ הַחַיִּים א' פֶּרֶק ב', נִדְפַּס בְּסֵפֶר תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ חֵלֶק כ"ד).

הַחֲסִידִים סוֹבְרִים שֶׁרַבָּם עוֹבֵד ה'

וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִסְטָרָעטִין זצ"ל אָמַר מִשְּׁמוֹ עַל הַפָּסוּק שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם שֶׁאָמַר: **לִפְנֵי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיוּ רֻבִּי"ס רְשָׁעִים גְּמוּרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן,** אֲבָל הֵן הַחֲסִידִים הֵם בְּתִמִּימוּתָם סוֹבְרִים שֶׁרַבָּם הוּא עוֹבֵד ה' וְלָכֵן נוֹסְעִים אֵלָיו, לְזֹאת הִתְפַּלֵּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם שֶׁלֹּא יִכְשְׁלוּ חַס וְשָׁלוֹם בְּרֻבִּי"ס כְּאֵלּוּ. (אוֹר עוֹלָם אות י"א).

לִהְיוֹת מְחַבֵּר לְטָהוֹר הוּא עֲבוֹדָה קָשָׁה

עַל הָא דְּאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה כָּל הַמְּחַבֵּר לְטָהוֹר טָהוֹר, הִקָּשָׁה לוֹ פַּעַם

אַחַת הָרַב הַקָּדוֹשׁ חָכָם הָרָזִים מו"ה ש"ב ז"ל מִפְּרָשִׁיסְחָא אִם כֵּן לָקְחָה מִדַּת הַדִּין, הֵיתֵכֵן זֹאת שֶׁיִּתְדַּמֶּה לַצַּדִּיק אֱמִתִּי אֲשֶׁר הָיָה פָּרוּשׁ וּמֻבְדָּל מֵהַבְלֵי עוֹלָם הַזֶּה וְעָבַד כָּל יָמָיו לְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּמְסִירוּת נֶפֶשׁ, וְהוּא אַךְ הִתְחַבֵּר לוֹ יְהִיֶה נַעֲשֶׂה טָהוֹר כְּמוֹהוּ, וְהֵשִׁיב לוֹ כִּי לִהְיוֹת מְחֻבָּר לְטָהוֹר הוּא עֲבוֹדָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלִּהְיוֹת טָהוֹר בְּעַצְמוֹ, וְהוּבָא דְּבָרָיו אֵלֶּה בְּכַמָּה סְפָרִים מִשְּׁמוֹ, (וּמֵאֵימִים דְּבָרִים אֵלּוּ לַאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי יְדִידִי הַמָּנוֹחַ הֶחָסִיד הַמָּפְלָג מו"ה יִצְחָק בְּעֶר הַכֹּהֵן מִשָּׁעְרָקָעְרְשִׁין, שֶׁשָּׁמַע בְּעַצְמוֹ מִפִּי הָרַב הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ מו"ה לֵיבּוּשׁ זצ"ל אבדק"ק צוּזְמִיר תַּלְמִידוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי הַקָּדוֹשׁ בְּיוֹם רִאשׁוֹן דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה סִפֵּר בְּשֵׁם רַבּוֹ הַיְהוּדִי הַקָּדוֹשׁ זי"ע כְּשֶׁיָּבוֹא מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ אָז יֵלְכוּ לִקְרָאתוֹ כָּל הַצַּדִּיקִים, וּמַנְהִיגֵי יִשְׂרָאֵל, עִם אֲנָשִׁים הַחֲסִידִים אֲשֶׁר שָׁאֲבוּ מִימֵיהֶם וְיִהְיוּ בֵּינֵיהֶם מַנְהִיגִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ יֹאמַר לָהֶם גֶּשׁ הֲלָאָה עִם הַחֲסִידִים שֶׁלְּךָ, (פַּעַם אַחַת אָמַר מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ וְוועט זַיי זָאגֶן פָּארט דִּיר מִיט דַיינָע חֲסִידִים), וְאָז יִקָּרְבוּ הַחֲסִידִים וְיִבְכּוּ מְאֹד וְיֹאמְרוּ מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ מַה חָטָאנוּ וְאָשַׁמְנוּ הֲלֹא הָיָה לָנוּ אֱמוּנָה כִּי הוּא צַדִּיק אֱמֶת, וּמַה תְּלוּנָתְךָ עָלֵינוּ, וּמְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ יָשִׁיב לָהֶם כָּל יָמָיו שֶׁל אִישׁ מֵהַצַּדִּיק לְבַקֵּשׁ מֵהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ כִּי יִזְכֶּה לְהִתְקַשֵּׁר בְּצַדִּיק אֱמֶת. וְהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לֹא יִמְנַע טוֹב מֵהַהוֹלְכִים בְּתָמִים, וְאִם הָיָה רְצוֹנְכֶם בֶּאֱמֶת לְהִתְקַשֵּׁר בְּצַדִּיק אֱמֶת הָיָה מֵאִיר לָכֶם הָאֱמֶת, וּבְוַדַּאי לֹא הָיָה רְצוֹנְכֶם הָאֱמֶת לְהָאֱמֶת. (תִּפְאֶרֶת הַיְהוּדִי חִדּוּשֵׁי תּוֹרָה וְסִפּוּרִים)

גַּם הֶעָנָן שֶׁל רֶבִּי"ס יִתְקַלְקֵל

(עוד שָׁם) **שָׁמַעְתִּי** מַעֲשֶׂה מֵהָרַב הַקָּדוֹשׁ הַיְהוּדִי זצ"ל, פַּעַם אַחַת הָיָה הַיְהוּדִי זצ"ל בַּלַּיְלָה עִם הָרַב הַקָּדוֹשׁ ר' שִׂמְחָה בּוּנִים זצ"ל שֶׁהָיָה תַּלְמִידוֹ, וְהַיְהוּדִי לֹא הָיָה יָשֵׁן רַק חוֹשֵׁב וְגָנַח מְאֹד, וְשָׁאַל לוֹ הר"ר שִׂמְחָה בּוּנִים זצ"ל מַה מַּעֲלַת כְּבוֹדוֹ גּוֹנֵחַ, וְאָמַר הַיְהוּדִי זצ"ל, אֲנִי חָשַׁבְתִּי שֶׁלְּאַחַר מִשֶּׁה הָיוּ שׁוֹפְטִים, וּלְאַחַר שׁוֹפְטִים נְבִיאִים, וְאַחַר כָּךְ אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה, וְאַחַר כָּךְ הָיוּ תַּנָּאִים וַאֲמוֹרָאִים וּפוֹסְקִים, וְאַחַר כָּךְ הָיוּ מוֹכִיחִים לְשֵׁם שָׁמַיִם, **וְאַחַר כָּךְ נִתְקַלְקְלוּ שֶׁנִּתְרַבּוּ הַמּוֹכִיחִים שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאַחַר כָּךְ הִתְחִילוּ רֶבִּי"ס, עַל זֶה אֲנִי גּוֹנֵחַ שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁגַּם זֶה יִתְקַלְקֵל מַה יַּעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל.** ע"כ.

נִפְלָאוֹת הַיְהוּדִי, (חִדּוּשֵׁי תּוֹרָה דַּף 46).

יֵרֵד לִנְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם

וּכְבָר הִזְהִירוּ עַל זֶה רַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים וְהַקְּדוֹשִׁים מִדּוֹרוֹת שֶׁלְּפָנֵינוּ שֶׁרָאוּ בְּרוּחַ קָדְשָׁם מַה שֶּׁיֵּאָרַע לָנוּ מֵהַנִּסְיוֹנוֹת בְּעִקְּבְתָא דִּמְשִׁיחָא, וְשָׁמַעְתִּי מִפִּי תַּלְמִיד חָכָם מְפֻרְסָם וְאִישׁ מְהֵימָן שֶׁשָּׁמַע כַּמָּה פְּעָמִים מֵאֲבִיו שֶׁשָּׁמַע מֵחָתָנוֹ אֲשֶׁר הָיָה רָגִיל אֵצֶל הָרַב הַקָּדוֹשׁ מֵרוֹזִי'ן זי"ע יוֹתֵר מֵעֶשְׂרִים שָׁנָה, וְשָׁמַע מִפִּיו קָדְשׁוֹ דִּבּוּרִים אֵלּוּ, **תִּדְעוּ דִּכְמוֹ שֶׁיָּרַד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל וְלֹא יָרַד לִנְבִיאֵי הַבַּעַל, בְּעִקְּבְתָא דִּמְשִׁיחָא יִהְיֶה הַהֵפֶךְ שֶׁיֵּרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם לִנְבִיאֵי הַבַּעַל וְיִהְיוּ הַנִּסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים וַעֲצוּמִים קָשִׁים וּמָרִים, וַאֲנִי עוֹמֵד וּמַזְהִיר לָכֶם עַל זֶה לְמַעַן תִּדְעוּ לִהְיוֹת זְהִירִים בַּדָּבָר,** וּכְעֵין זֶה מְקֻבָּל מֵהָרַב הַקָּדוֹשׁ מֹהַרְאפְּשִׁיץ זי"ע וְעוֹד צַדִּיקִים וּקְדוֹשִׁים שֶׁהִגִּידוּ מֵרֹאשׁ גְּדֹל הַנִּסְיוֹנוֹת שֶׁיַּעַמְדוּ לְנֶגְדֵּנוּ וְהִזְהִירוּ עַל זֶה. (עַל הַגְּאוּלָה עַמּוּד קל"ו).

נָבִיא שֶׁקֶר מְרַחֵק צַדִּיקִים וּמְקָרֵב רְשָׁעִים

הִנֵּה יָדוּעַ שֶׁהָאִישׁ הַמְּהֵימָן שֶׁמִּמֶּנּוּ שָׁמַע רַבֵּנוּ הַדְּבָרִים הנ"ל הוּא הָרַב הַגָּאוֹן הַיָּשִׁישׁ מוה"ר שְׁמוּאֵל בִּנְיָמִין שִׁישָׁא עָלָיו הַשָּׁלוֹם שֶׁשָּׁמַע מֵר' יַעֲקֹב הנ"ל עוֹד דְּבָרִים נוֹסָפִים שֶׁהָיָה מְקֻבָּל אֶצְלוֹ מֵהָרַב הַקָּדוֹשׁ

מְרוּזִ'ין זי"ע שֶׁנִּרְאִין כְּמוֹ הַשִּׁלְמָה לַדְּבָרִים הנ"ל שֶׁאָמַר: תֵּדְעוּ שֶׁקֹּדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ כְּמוֹ שֶׁיִּהְיוּ גְּדוֹלִים וְצַדִּיקִים שֶׁיִּבָּרְרוּ גַּם כֵּן מֵהַתּוֹרָה נְבִיאִים כְּתוּבִים שַׁ"ס בַּבְלִי יְרוּשַׁלְמִי וְכוּ', הִפּוּךְ מִדַּרְכָּךְ הָאֱמֶת כְּדֶרֶךְ הָרְשָׁעִים וְתֵדְעוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מֵהֶם. וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ אִם כֵּן אֵיךְ נוּכַל לְהַכִּיר אוֹתָם, וְהֵשִׁיב שֶׁהַמִּבְחָן הַזֶּה יִהְיֶה בְּיֶדְכֶם שֶׁבְּאִם עַל אֲנָשִׁים יְרֵאִים וּכְשֵׁרִים יִמְצָא תָּמִיד חוֹבָה, וִירַחֵק אוֹתָם וְעַל רְשָׁעִים יִמְצָא תָּמִיד זְכוּת וִיקָרֵב אוֹתָם הֲרֵי זֶה סִימָן שֶׁהוּא גַּם כֵּן מֵהֶם וְהַרְחֵק תַּרְחִיקוּ מֵאִתּוֹ, עַד כָּאן דִּבְרוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים.

הַמַּנְהִיגִים גּוֹרְמִים אֶת הַצָּרוֹת

וּקְרָאתָ זלה"ה בְּייטַב פָּנִים (אַבְנֵי זִכָּרוֹן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלִיוֹם הַכִּפּוּרִים) מֵבִיא בְּשֵׁם רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אוֹר יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִין זלה"ה שֶׁפֵּרוּשׁ מַאֲמַר הַכָּתוּב (בְּמִדְבַּר כ"ג) כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל, כִּי בַּיָּמִים הַקַּדְמוֹנִים הָיְתָה הַנְהָגָתוֹ יִתְבָּרַךְ נֶעֱלֶמֶת מֵעֵינֵי הֲמוֹנִים, אֲבָל גְּיָלָה סוֹדוֹ אֶל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וְהַצַּדִּיקִים, אֲבָל עַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים צָרוֹת תְּכוּפוֹת זֶה לָזֶה צְרוּרוֹת עַל שִׁכְמֵנוּ אֲשֶׁר גַּם בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הָעֲלִיָּה יִפָּלֵא מַה זֶּה וְעַל מַה זֶּה עָשָׂה ה' כָּכָה, וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל הֵם שְׁנֵי מַדְרֵגוֹת הֲמוֹנִים וּבְנֵי עֲלִיָּה, בִּלְשׁוֹן תְּמִיהָה מַה פָּעַל אֵל, ע"כ. וּמְסַיֵּם אֲבִי אֲבִי זְקֵנִי זלה"ה שָׁם, וְהַגְּדָתִיו בְּשֵׁמוֹ לִפְנֵי מוֹרִי זלה"ה וְהוּטַב בְּעֵינָיו, עכ"ד.

וּלְפִי מִצַּד דּוֹרֵנוּ אֲפָשָׁר לְפָרֵשׁ הַפָּסוּק כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כְּמוֹ בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל בִּסְבַּת יִשְׂרָאֵל וּבַעֲבוּרָם (וּמְצִינוּ כַּמָּה פְּעָמִים שֶׁהַלְמַ"ד מְשַׁמֶּשֶׁת בְּמָקוֹם בַּעֲבוּר וּבִשְׁבִיל) וְתִהְיֶה כַּוָּנַת הַכָּתוּב כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל כְּלוֹמַר בִּשְׁבִיל מַעֲשֵׂי יִשְׂרָאֵל הֵם מַנְהִיגֵי הַדּוֹר יֹאמְרוּ מַה פָּעַל אֵל, כִּי מַעֲשֵׂי הַמַּנְהִיגִים גּוֹרְמִים לְחַשְׁכוּת וּלְהֶסְתֵּר פָּנִים הַנּוֹרָא עַד דְּתִתְּמַהִּין וְשַׁיילִין מַה פָּעַל אֵל, וְהַבּוֹרֵא כָּל הָעוֹלָמִים יַעֲזֹר שֶׁנִּזְכֶּה לִרְאוֹת מְהֵרָה בִּישׁוּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבְשִׂמְחָתָן בְּהִתְגַּלּוּת כְּבוֹד שָׁמַיִם עָלֵינוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן. (דִּבְרֵי יוֹאֵל פָּרָשַׁת נָשֹׂא עַמּוּד קפ"ח).

הרה"ק ר' שמואל מסלונים זי"ע

בֹּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתֵּבָה, הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה הִיא נִצָּחִיּוּת וְכָל דִּבּוּר מִתּוֹכָהּ נוֹגֵעַ לְכָל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, כְּשֵׁם שֶׁיֵּשׁ פָּרָשָׁה בַּתּוֹרָה כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ (דְּבָרִים כ- כ"א) וּפֵרְשׁוּ בַּסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהַכַּוָּנָה עַל מִלְחֶמֶת הַיֵּצֶר שֶׁבְּכָל זְמַן, כְּמוֹ כֵן יֵשׁ לוֹמַר שֶׁעִנְיַן הַתֵּבָה הוּא אַיידִישׁ וָוארְט, בְּכֹחַ הַתֵּבָה שֶׁיְּהוּדִי מוֹצִיא מִפִּיו לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּבְחִינַת אֱמֶת, יָכוֹל הוּא לְהַנְצֵל מִמֵּי הַמַּבּוּל הַזִּידוֹנִים וּלְטַהֵר אֶת עַצְמוֹ מִכָּל מִינֵי רְתִיחוֹת דָּם טָמֵא, וּבְמֵיָחַד בִּזְמַן הַסְתֵּר כְּמוֹ שֶׁל יָמֵינוּ, שֶׁהַחַשְׁכוּת גְּדוֹלָה, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּחִינַת תֵּבַת נֹחַ שֶׁהִתְאַחֲדוּ בְּתוֹכָהּ כָּל מִין טָהוֹר, דְּהַיְנוּ שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים הַכְּשֵׁרִים יִתְאַחֲדוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים אֲמִתִּית, וְהִנֵּה אִיתָא בַּמִּדְרָשׁ, כִּי בַּיָּמִים שֶׁלִּפְנֵי הַגְּאוּלָה הָאֲמִתִּית כַּאֲשֶׁר יִצְטָרְכוּ כְּבָר לְהָקִים אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִתְפַּלְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשָׁנֵי צְדָדִים, הַכְּשֵׁרִים בֶּאֱמֶת יַחְפְּצוּ בְּאוֹתוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁהֵם יִבְחֲרוּ בּוֹ כְּמַתְאִים לַעֲטָרָה זוֹ, וְאֵלּוּ הַפּוֹרְקִים עֹל יֹאמְרוּ שֶׁהֵם הַיְּהוּדִים הָאֲמִתִּיִּים, וְהֵם הֵם שֶׁצְּרִיכִים לִבְחֹר אֶת הַכֹּהֵן גָּדוֹל כְּפִי הֲבָנָתָם, וְיַכְרִיעוּ אָז בֵּינֵיהֶם כְּדֶרֶךְ הַבְּחִינָה שֶׁהָיְתָה בִּימֵי אֵלִיָּהוּ ז"ל, דְּהַיְנוּ שֶׁיַּעֲשׂוּ בֵּינֵיהֶם סִימָן שֶׁכָּל מִי שֶׁיַּעֲנוּ

לוֹ בְּאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם הָאֱמֶת אִתּוֹ, וְהַנְּסָיוֹן הַגָּדוֹל יִהְיֶה אָז בְּאֹפֶן זֶה שֶׁהָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם תֵּרֵד לְצַדֶּם שֶׁל אֵלּוּ שֶׁהִתְרַחֲקוּ מִן הַתּוֹרָה וְהֵם יַצְלִיחוּ בְּמִלְחַמְתָּם, אַךְ זֶה יִהְיֶה הַבְּרוּר הָאַחֲרוֹן כִּי הַכְּשֵׁרִים בֶּאֱמֶת לֹא יִתְבַּטְּלוּ אֲפִילּוּ בִּפְנֵי הַמּוֹפֵת הַזֶּה, וְהָעֵצָה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד בְּמַצָּב נוֹרָא זֶה לְכָל יְהוּדִי הִיא שֶׁיִּהְיֶה מְקֻשָּׁר לְצַדִּיקִים וּלְיְהוּדִים כְּשֵׁרִים הַמְקֻשָּׁרִים לְתוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית, וּבְכֹחַ זֶה אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מַעֲמָד בְּכָל הָעִתִּים וְהַמַּצָּבִים. (דִּבְרֵי שְׁמוּאֵל פָּרָשַׁת נֹחַ).

הרה"ק מִלּוּבְּלִין זי"ע

בַּעֲוֹן הַמִּנְהִיגִים שֶׁכָּל אֶחָד אוֹמֵר אֲנִי אֶמְלוֹךְ נִדְחֵת הַגְּאוּלָה

וְשָׁמַעְתִּי מִכְּבוֹד קְדֻשַּׁת אדומו"ר הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבֵּנוּ יְחֶזְקֵאל מִשִּׁינָאווֹע זי"ע בְּשֵׁם רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הַחוֹזֶה מִלּוּבְּלִין זי"ע כִּי פַּעַם אַחַת הִגִּיד בְּשִׂמְחָה שֶׁרוֹאֶה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ הַגְּאוּלָה קְרוֹבָה מְאֹד, וּכְבָר הֵחֵלּוּ הַבְּנֵי מֹשֶׁה לְהִתְעוֹרֵר לֵילֵךְ לְהִלָּחֵם בַּעֲדֵנוּ כִּי כֵּן הוּא הָעֵת רָצוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וּזְמַן קָצָר אַחַר זֶה בָּכָה (הָרַבִּי מִלּוּבְּלִין) מְאֹד, וְאָמַר כִּי רוֹאֶה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ שֶׁיָּצָא כָּרוֹז מִן הַשָּׁמַיִם שֶׁיַּחְזְרוּ מֵהֲלִיכָתָם וְעֵרִיכָתָם לַמִּלְחָמָה בַּעֲדֵנוּ מִפְּנֵי כִּי הַגְּאוּלָה נִדְחֵית לִזְמַן בַּעֲוֹן הַמַּנְהִיגִים בְּדוֹרֵנוּ, שֶׁכָּל אֶחָד אוֹמֵר אֲנִי אֶמְלוֹךְ, עַד כָּאן דִּבְרוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים, וַאֲנַן מַה נַּעֲנִי אַבַּתְרֵהּ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּדוֹר הַשָּׁפֵל הֶחָשׁוּךְ הַזֶּה, ה' יְרַחֲמֵנוּ ב"ב. (דִּבְרֵי תּוֹרָה מֵהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִמּוּנְקָאטְשׁ, מהדו"ת א' ט"ו).

הרה"ק מֵרָאפְשִׁיץ זי"ע

קוֹדֶם הַגְּאוּלָה יִהְיוּ רָאשִׁים שהסמ"ם יֵרֵכַּב עֲלֵיהֶם – לֹא יִהְיוּ נִפְרִים – בְּהֶכְרֵחַ לְהַכְנִיעַ א"ע

עַל זֶה אָמַר מוֹרִי הַקָּדוֹשׁ רַבֵּנוּ נַפְתָּלִי (מֵרָאפְשִׁיץ) אֶל הַצַּדִּיק ר' מָרְדְּכַי לִיפָּא בְּעִיר רַאוָוע, דַּע יְדִידִי שֶׁקְּדֶם בִּיאַת מָשִׁיחַ יִהְיֶה רָאשִׁים שֶׁהַכֹּלֶל הס"מ יִהְיֶה רוֹכֵב עֲלֵיהֶם, וְלֹא יִהְיֶה נִפְרִים, וּבְהֶכְרֵחַ לְהַכְנִיעַ א"ע, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה בִּלְבּוֹ, וְלֹא יָכוֹל לְהִנָּצֵל מֵהֶם אֶלָּא הַלּוֹמֵד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ וְיֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה, וּמַה נַּפְקָא מִנָּהּ מִזֶּה שֶׁאֲמַרְתִּי לְךָ, כִּי חְלִילָה שֶׁיַּעֲלֶה עַל מַחְשָׁבָה כְּזֹאת כִּי ה' יִרְאֶה לַלֵּב וְלֹא הָאָדָם, אֶלָּא שֶׁתְּבַקֵּשׁ רַחֲמִים בִּבְכִיָּה לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִנָּחֵנוּ בְּדַרְכּוֹ אֱמֶת, ע"כ אִמְרֵי קוֹדֶשׁ. (זֹהַר חַי פָּרָשַׁת וַיְחִי דַּף תכ"ו).

עוֹד מהרה"ק הנ"ל

רַב הָעִיר עִם אִשָּׁה נָכְרִיָּה (מינוחת) וְיֹאמְרוּ אַחֲרָיו אֵין קָדוֹשׁ כַּמּוֹהוּ

כַּמּוֹ שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפֶּה קָדְשׁוֹ אַדְמוֹ"ר הָרַב הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם שִׂמְחָה זצ"ל הָרַב מִבָּארְנִיב וּמְנוּחָתוֹ כָּבוֹד פֹּה עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם ת"ו, שֶׁאָמַר בְּשֵׁם זְקֵנוֹ הָרַב מֵרָאפְשִׁיץ זצ"ל, שֶׁאָמַר דְּעוּ כִּי קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִתְרַבֶּה כָּל כָּךְ הַשֶּׁקֶר בָּעוֹלָם עַד שֶׁהָרַב הָעִיר יֵצֵא יַחְדָּו עִם אִשָּׁה נָכְרִיָּה (כְּוַנָּתוֹ עַל מינוחת) בְּעַגָלָה אַחַת, וְרַבִּים מִבְּנֵי הָעִיר יֹאמְרוּ אַחֲרָיו אֵין קָדוֹשׁ כָּמוֹהוּ וְכוּ'. ע"כ מַה שֶּׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּיו הק' הנ"ל. (אַשְׁרֵי הָאִישׁ דַּף מ"ט)

עוֹד מהרה"ק הנ"ל

כָּל הָאַדְמוֹרִי"ם יִכָּשְׁעוּ בְּיַחַד עִם הַבַּעַל דָּבָר עַל קָרוֹן, בְּקֹשׁ מִבָּנָיו שֶׁלֹּא יַעְזְרוּ לִדְחֹף הַקָּרוֹן

שָׁמַעְתִּי מִפִּי עַד שְׁמִיעָה, אֲשֶׁר מָרָן ז"ל סֵפֶר מֵהָרַב הַקָּדוֹשׁ מֵרָאפְשִׁיץ שֶׁאָמַר, אֲשֶׁר לְפָנֵי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִסַּע הַבַּעַל דָּבָר עַל קָרוֹן, וְכָל הָאַדְמוֹרִי"ם יִכָּשְׁעוּ עִמּוֹ עַל הַקָּרוֹן, וְאָמַר הָרַב הַקָּדוֹשׁ לְבָנָיו הק' הֲלֹא גַּם אַתֶּם תִּהְיוּ רַבִּי"ס, בָּעֵט אֵיךְ אַיְיךְ אִיר זָאלְט כָּאטְשׁ נִישְׁט הֶעלְפֶן שְׁטוּפְּן דֶּעים וָואגָן, עַד כַּאן. וְעַל זֶה סִיֵּם מָרָן הקוה"ט זי"ע (מִסָּאטְמָאר) "לֹא תַּעַזְרוּ לָהֶם לִדְחֹף", ע"כ. (מִכְתָּב הִתְעוֹרְרוּת עַמּוּד ע"ג).

אור הזוהר 824 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ה'

הרה"ק ר' דָּוִד מִלָּעלוֹב זי"ע
בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן יִהְיוּ רַבִּי'ס שֶׁיִּסְעוּ בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ - בְּהָכְרֵחַ יֵלְכוּ לְקַבֵּל פָּנָיו מִפְּנֵי פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ - בְּקֹשׁ מִבְּנוֹ שֶׁלֹּא יַעֲזֹר לָהֶם עַל כָּל פָּנִים

הָרַב הַצַּדִּיק מִוואידִיסְלָאב זי"ל סִפֵּר כַּמָּה פְּעָמִים מַה שֶּׁמְּקַבֵּל אֶצְלוֹ מִבֵּית אֲבוֹתָיו, שֶׁזְּקֵנוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא ר' דָּוִד מִלָּעלוֹב זי"ע אָמַר פַּעַם אַחַת לִבְנוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ ר' מֹשֶׁה מִלָּעלוֹב זי"ע בָּזֶה הַלָּשׁוֹן: מֹשֶׁה לֶעבֶּן, זָאלְסְט וויסְן, פַּאר מָשִׁיחַ ווָעט קוּמֶען וועלְן זיין רֶעבְּי'ס ווָאס ווָעלְן קוּמֶען צוּ פָּארְן אוּם שַׁבָּת אוּן אַוועקְפָארְן אוּם שַׁבָּת, אוּן דָּער גַאנְצֶער עוֹלָם ווָעט אַרוֹיסְגֶיין בַּאגְלֵייטְן, אוּן דוּ ווָעסְט אוֹיךְ מוּזְן אַרוֹיסְגֶיין, ווֵייל אוֹיב נִישְׁט ווָעסְטוּ זיין אַיינְגֶעשְׁטָעלְט מִיטְן לֶעבֶּן, אוּן דָּער ווָאגְן ווָעט אַרַיינְפַאלְן אִין בְּלָאטָע, אוּן דָּער גַאנְצֶער עוֹלָם ווָעט הֶעלְפְּן אַרוֹיסְשְׁטוּפְּן זָאג אִיךְ דִּיר, גֶעדֶענְק אַז עס אִיז שַׁבָּת קוֹדֶשׁ זָאלְסְט כָּאטְש נִישְׁט הֶעלְפְּן מִיטְשְׁטוּפְּן דִּי ווָאגְן. עַד כַּאן לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ.

אֲפִילּוּ צַדִּיקִים יִהְיֶה לָהֶם נִסְיוֹנוֹת בֶּאֱמוּנָה - הָעֵצָה לְפָרְסֵם, שֶׁאֲנִי אָמַרְתִּי זֶה מֵרֹאשׁ

בְּסוֹף סֵפֶר תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל הֵבִיא שָׁם מִבַּעַל אוֹר הַמֵּאִיר מִזִּיטָאמִיר כַּעֲשָׂרָה מִינוּט לִפְנֵי פְּטִירָתוֹ בְּיוֹם עֶרֶב חַג הַשָּׁבוּעוֹת הִגִּיעַ אֵלָיו תַּלְמִידוֹ הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל ר' שְׁנִיאוֹר מִסַּאסְטוֹב ז"ל וְאָדְמוֹ"ר ז"ל שָׁכַב וּפָנָיו אֶל הַקִּיר אָז הֵסֵב אֶת פָּנָיו וְאָמַר זֶה אַתָּה הוּא שְׁנִיאוֹר, **עוֹד יִהְיֶה זְמַן לִפְנֵי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ שֶׁאֲפִילּוּ אִישׁ כָּמוֹנִי וְכָמוֹךָ יִהְיֶה לָהֶם צוֹרֵךְ לְהִתְבּוֹדֵד בְּפִנָּה לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבּוֹן אִם אֱמוּנָתוֹ שְׁלֵמָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹרֵא בָּעוֹלָם**, וְהָעֵצָה לָזֶה שֶׁתְּפָרְסֵם שֶׁאֲנִי אָמַרְתִּי אֶת זֶה מֵרֹאשׁ.

בְּעִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא יִתְפַּשֵּׁט הָאַפִּיקוֹרְסוּת אֵצֶל רַבָּנִים יוֹתֵר מִפְּשׁוּטֵי עָם - הַפְּשׁוּט יָבוֹא אֶת הֶרֶב שֶׁנִּכְנֶסֶת בּוֹ אַפִּיקוֹרְסוּת

בְּסֵפֶר זִכְרוֹן יַעֲקֹב יוֹסֵף (מַעֲרֶכֶת צ') כּוֹתֵב שָׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מִיְּדִידֵי שֶׁרָאָה בְּסֵפֶר הַקָּדוֹשׁ רַב ייבי מֵאִישׁ אֱלִקִים קָדוֹשׁ רי"י מֵאוֹסְטְרָהָא זצלה"ה שֶׁפֵּרֵשׁ הַמִּשְׁנָה סוֹטָה בְּעִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא חוּצְפָּא יַסְגֵּי, כִּי קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ תִּתְפַּשֵּׁט הָאַפִּיקוֹרְסוּת אֲפִילּוּ אֵצֶל רַבָּנִים, וּפְשׁוּטֵי עַם לֹא יַזִּיק לָהֶם כָּל כָּךְ, כְּמוֹ שֶׁדֶּרֶךְ תּוֹלַעַת הָעֹשׁ שֶׁאוֹכֶל בְּגָדִים מִתְפַּשֵּׁט דַּוְקָא בִּבְגָדִים חֲשׁוּבִים כְּמוֹ שֶׁל צֶמֶר וּמֶשִׁי אֲבָל לֹא שֶׁל שַׁק, כְּמוֹ כֵּן קֹדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִתְפַּשֵּׁט אֵצֶל הָרַבָּנִים שֶׁאֵינָם נִשְׁמָרִים מִן הָאַפִּיקוֹרְסִים וְכוּ', וְאִישׁ הַפְּשׁוּט יָבִין שֶׁהָרַב הוּא אֶפִּיקוֹרֶס וִיבַזֶּה אוֹתוֹ, וְהָרַב יֹאמַר לוֹ חָצוּף, וְהַפְּשׁוּט יָשִׁיב, אֱמֶת שֶׁזֶּה חָצְפָּה מִמֶּנִּי לְבַזּוֹת אֶת הָרַב וַאֲנִי חָצוּף, אֲבָל אַתָּה בֶּאֱמֶת אֶפִּיקוֹרֶס, וְזֶה פֵּרוּשׁ הַמִּשְׁנָה, בְּעִקְבְתָא דִּמְשִׁיחָא חָצְפָּה יַסְגֵּי, הַיְנוּ שֶׁיִּהְיוּ הַרְבֵּה מְחוֹצְפִים שֶׁיְּבַזּוּ אֶת הָרַב שֶׁנִּכְנַס בּוֹ אַפִּיקוֹרְסוּת.

הרה"ק מִקָּאצְק והרה"ק מִלָּעכוֹוויטְש זי"ע
אֲפִילּוּ רַבִּי'ס יִהְיוּ צְרִיכִים רַחֲמִים שֶׁלֹּא יִפְּלוּ לְמִינוּת – זֶהוּ חֲבָלֵי מָשִׁיחַ שֶׁיִּצְמַח אֵצֶל כָּל צַד מִינוּת

בְּסֵפֶר אֱמֶת וֶאֱמוּנָה (דף ו' ע"ב שֶׁנִּדְפַּס בִּשְׁנַת תרס"ח בְּפִּעְרְטְקוֹב בְּהַסְכָּמַת הַגָּאוֹן ר' חַיִּים

מִבְּרֵישְׁק ז"ע), כְּתוּב שָׁם בָּזֶה הַלָּשׁוֹן, וְאִם רְצוֹנְךָ לָדַעַת מְנָא אֲמִינָא לָהּ שֶׁבְּעִינְקְבְתָּא דְּמִשִׁיחָא שָׁדָא תִּכְלָא בְּכוּלָּא בְּעִנְיַן הָאֱמוּנָה ר"ל, הִנֵּה מִלְּבַד מַה שֶּׁהִגִּידוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁעִקַּר הַבְּרוּר בִּכְלָל יֵהָא בֶּאֱמוּנָה, יֵשׁ לִי בְּקַבָּלָה מַה שֶּׁשָּׁמַעְתִּי בְּאָזְנֵי מֹראשׁ כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה אַדְמוּ"ר מִסָּאכְטְשׁוֹב שליט"א (זצ"ל) בְּשֵׁם חוֹתְנוֹ מִקָּאצְק זצוקללה"ה זי"ע שֶׁבְּעִינְקְבְתָּא דְּמִשִׁיחָא וְועלין דַּארְפִין אֲפִילּוּ וֵויסָע זְשִׁיפָּעצִיס רַחֲמִים נִישְׁט אֲוֵועק צוּפַאלְן אִין מִינּוּת, גַּם שָׁמַעְתִּי מֵהָרַב הַצַּדִּיק וְכוּ' ר' מֹשֶׁה מִקָּאבְרִין זצוק"ל שֶׁאָמַר בְּשֵׁם הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִלֶּעכוֹוִיטְשׁ ז"ל, כִּי זֶה עִנְיַן חֶבְלֵי מָשִׁיחַ, סִי וֵועט זִיךְ וְוִידְמֶען אִין יֵעדָעריִן אַ צַד מִינּוּת, רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

הָרַב הַקָּדוֹשׁ ר' בּוּנָם מִפַּרְשִׁיסְחָא זי"ע
אֲפִילּוּ הַצַּדִּיקִים יִהְיוּ נְבוֹכִים בֶּאֱמוּנַת הַמָּשִׁיחַ מֵרֹב הַהֶסְתֵּר

כָּתַב לִי מְחוּתָנִי הַגָּאוֹן הֶחָסִיד אבד"ק סָעאראָצְק שי' סִפֵּר לוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ ר' שְׁמַעְיָה שְׁלֹמֹה ז"ל בְּשֵׁם אָבִיו הַקָּדוֹשׁ ר' יַעֲקֹב ארי' מֵרַדְזִימִין (תַּלְמִיד הָרַב הַקָּדוֹשׁ מֵהַר"י מִוָּוארְקִי) שֶׁשָּׁמַע מֵהָרַבִּי ר' בּוּנָם שֶׁקֹּדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ יִהְיֶה הֶסְתֵּר גָּדוֹל כָּל כָּךְ עַד שֶׁלֹּא יָבִינוּ גַּם הַצַּדִּיקִים שֶׁהוֹלְכִים בִּבְגִדֵי לָבָן, הֵיכָן וְאֵמָתַי, וְיִהְיֶה נְבוֹכִים גַּם כֵּן בֶּאֱמוּנַת הַמָּשִׁיחַ. (שִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל, מַאֲמָרֵי שִׂמְחָה).

דְּבָרִים הנ"ל בְּשִׁנּוּי קְצָת

כָּתַב בְּסֵפֶר גְּאֻלַּת הָאָרֶץ (דף ו') שָׁמַעְתִּי מֵהָרַב הַצַּדִּיק מֵרַאדְזִימִין זי"ע שֶׁשָּׁמַע מִפִּי רַבּוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ מו"ה ר' שִׂמְחָה בּוּנָם מִפַּרְשִׁיסְחָא זצ"ל, שֶׁקֹּדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ אַף הַצַּדִּיקִים הַמְפֻרְסָמִים יִהְיֶה נְבוֹכִים חַס וְשָׁלוֹם בֶּאֱמוּנַת בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ, מֵרֹב הַהֶסְתֵּר שֶׁיִּהְיֶה אָז בְּעִנְיְנֵי הַטֶּבַע, וְאֵין זֶה מֵהַנִּמְנָע אַחֲרֵי שְׁנֵי אֲלָפִים שָׁנָה לְעֵרֶךְ מֵחָרְבַּן הַבַּיִת וְכוּ' ע"ש. (וְעַיֵּן לְעֵיל אוֹת ס"א, שם).

הָרַב הַקָּדוֹשׁ הרי"מ מִגּוּר
אִם יִהְיוּ מְנֻהָגִים לִפְנֵי הַגְּאוּלָה שֶׁיִּנְטוּ מִדַּרְכָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְפִי פְּשׁוּט, לֹא יִשְׁמְעוּ לָהֶם

בְּסוֹף סֵפֶר חִדּוּשֵׁי הָרִי"ם עַל מַסֶּכֶת גִּיטִּין וְהִלְכוֹת קִדּוּשִׁין אֲשֶׁר נִדְפַּס בְּוַוארְשָׁא בִּשְׁנַת תרל"ו כָּתַב שָׁם בְּהַשְׁמָטוֹת לְפָרָשַׁת שְׁלַח, וְזֶה לְשׁוֹן קָדְשׁוֹ: כְּתִיב בְּפָרָשַׁת צִיצִית לְתַקֵּן חֵטְא הַמְרַגְּלִים וְלֹא תָתוּרוּ פְּרוּשׁ רַשִׁ"י לְבָּא וְעֵינָא שְׁנֵי מְרַגְּלִים, וְהָיָה חֵטְא שֶׁהָגַם שֶׁהָעֲשָׂרָה נְשִׂיאִים עֵינֵי הָעֵדָה אָמְרוּ כֵּן, הָיָה רָאוּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא תָתוּרוּ אַחֲרֵיהֶם, וְהוּא לְלַמֵּד לְכָלְלוּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהַגַּם שֶׁיִּהְיוּ נְבִיאֵי שֶׁקֶר אוֹ מַנְהִיגִים כְּיָרְבָעָם וּשְׁאָר גְּדוֹלִים, וְיִרְאוּ שְׁנוֹטִים מִדַּרְכָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְפִי פְּשׁוּט, לֹא יִשְׁמְעוּ לָהֶם כְּלָל, וְאֶפְשָׁר יִהְיֶה עוֹד נִסְיוֹנוֹת כָּאֵלּוּ קֹדֶם הַגְּאוּלָה, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ. (וכ"כ בְּסֵפֶר הַזְּכוּת פָּרָשַׁת שְׁלַח להנ"ל).

אֲפִילּוּ לִבּוּשֵׁי בִּגְדֵי לְבָנִים יִקָּשֶׁה עֲלֵיהֶם הָאֱמוּנָה

קוֹדֶם בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ יִהְיֶה אָז רַחֲמָנָא לִיצְלָן צָרוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וּמִפְּנֵי זֶה אָז אֲפִילּוּ אַנְשֵׁי צוּרָה בִּבְגִדֵי לְבָנִים (בל"א וַיִיסָע זָאפִיצָעס הוּא מַלְבּוּשׁ הַצַּדִּיקִים אָז) יִקָּשֶׁה עֲלֵיהֶם מִלֶּאֱחוֹז (בל"א אָנְצִיהַאלְטִין) בִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וכמ"ש שֶׁיִּשָּׁאֵר כִּי אִם אֶחָד בְּעִיר וּשְׁנַיִם בִּמְשֻׁפָּחָה (וְאַחֲרֵי זֶה הִכָּה בְּאֶצְבַּע צְרֻדָּה שֶׁלּוֹ וְאָמַר:) לֹא כֵּן הוּא אֶלָּא אֶחָד בְּעִיר יַצִּיל עַל כָּל הָעִיר וּשְׁנַיִם בַּמִּשְׁפָּחָה יַצִּיל כָּל הַמִּשְׁפָּחָה. (חִדּוּשֵׁי הָרִי"ם גְּלוּת וּגְאֻלָּה).

ביאור חמשה מיני הערב רב – לא יהיה הגאולה עד שיעברו מן העולם

חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאווה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים **ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם** ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) **תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר.** (אדרת אליהו, פרשת דברים).

הרה"ק רבינו נחמן מברסלב זי"ע יש רועים של הסטרא אחרא וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו עיקר מלכותם הוא על ידי עזות, והעצה להנצל מהם הוא גם כן על ידי עזות לעמוד נגד עזותם

ד) ואי אפשר לבוא לאלו הרועים, שהם כלליות של הקדושה, אלא על ידי עזות, כמאמר רבותינו זכרונו לברכה (אבות פרק ה') הוי עז כנמר, כמ"ש (שמות ט"ו) נהלת בעזך אל נוה קדשך, היינו על ידי עזות נכנסין לתוך הקדושה, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם הוא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תנא (סנהדרין ק"ה ע"א), והם ככלבים בעזותם, בבחי' ישעיה נ"ו "והכלבים עזי נפש המה רועים", **והן פני הדור כפני הכלב** (סוטה מ"ט ע"ב), ועל כן **כדי להנצל מהם מתחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות, לעמוד נגד עזותם**, ואז נהלת בעזך אל נוה קדשך, שנכנס לתוך הקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן כ"ב, חותם בתוך חותם).

יש רב דקליפה – הוא גדול ותקיף לפי שעה, אך אין לו קיום כלל ולבסוף כלה ונאבד

ב) אך רשעים הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, מאין מקבלין הם הרוח להשלים החיסרון, **אך דע שיש רב דקליפה, והוא בחינת עשו**, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג) יש לי רב, והוא בחינת (שם ל"ו) אלופי עשו, **וכמו שתרגום אונקלום רברבי עשו, בחינת הרב דקליפה, ומהם מקבלין הרשעים הרוח, הוא בחינת רוח הטומאה רוח הסערה** כמו שכתוב שם כ"ז "הן עשו אחי איש שעיר", ועל כן הרוח שלהם גדול ותקיף לפי שעה, כמו רוח סערה שהוא גדול בשעתו, ועל כן (תהלים יו"ד) כל צורריו יפיח בהם, יפיח דייקא, שמתגבר עליהם על ידי בחינת רוח פיו שהוא גדול בשעתו, אך שאין לו קיום כלל, ולסוף כלה ונאבד, ומסער גופיה ונשמתיה, וכמ"ש (דברים ז') ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו, ומשלם לשון שלימות החסרון שנמשך לו, דהיינו בחינת אריכת הרוח, וזהו אל פניו, כי פניו הוא בחינת הרוח, כמ"ש (ישעיה ג') הכרת פניהם ענתה בם זה החוטם (יבמות ק"כ.) שהוא בחינת מהרוח, כמו שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, **אך הוא להאבידו, כי אף שהוא גדול לפי שעה, לסוף נאבד כנ"ל**, וזהו בחינת (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה א') ארך אפים לרשעים, כי הרוח הנשימה, הוא בבחי' ארך אפים, **והיינו מאריך אפי' וגבי דיליה, כי אף שלפי שעה הרוח גדול ותקיף, בחי' מאריך אפיה, אך לסוף גבי דיליה** כנ"ל, ועל כן נקראים ישראל (ישעיה נ"ד) **עניה סוערה**, כי הם עכשיו תחת ממשלת עשו איש שעיר, בחי רוח סערה הנ"ל, אך הדבוק בצדיקים, מקבל הרוח חיים, שלימות החסרון, מהצדיק והרב דקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ח', ראיתי מנורת זהב).

אור הזוהר 825 גיליון חודש תשרי תשע"ה חלק ו'

הגאולה לא תהיה עד שימחו הערב רב מהעולם

בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כז:): סוֹף סוֹף בְּזִמְנָא דְּעֵרֶב רַב מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל לֵית קְרִיבוּ וְיִחוּדָא בְּאַתְוָון שֵׁם ידו"ד, **וּמֵיד דְּיִתְמָחוּן מֵעָלְמָא אִתְּמַר בְּאַתְוָון דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ידו"ד אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

סוֹף סוֹף בְּזִמַּן [הגלות] שֶׁעֵרֶב רַב מְעֹרָבִים בְּיִשְׂרָאֵל, [סוף סוף בזמן שהערב רב מעורבין בישראל], אֵין קְרָבָה וְיִחוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֵׁם הוי"ה. **וּמֵיָּד שֶׁיִּמָּחוּ מֵהָעוֹלָם, [וכשהערב יאבדו מן העולם] נֶאֱמַר בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא** (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה הוי"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. [ואז יהיה שפע רב לישראל, כי אין יחוד שלם טרם שנמחה הערב רב מן העולם (סולם, שם)].

רק בני ישראל שייכים להקב"ה שהוא שם הוי"ה

וּבְגִין דָּא אָדָם דְּאִנּוּן יִשְׂרָאֵל אִית לוֹן יִחוּדָא בְּאוֹרַיְיתָא דְּאִתְּמַר בָּהּ (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְאִיהִי מַטְרוֹנִיתָא מַלְכוּ"ת. דְּמִסְטָרָהָא אִתְּקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים.

וְלָכֵן אָדָם, שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, [כמו שאמרו בגמרא יבמות (דף ס"א.) אתם קרוים אדם ואין האומות קרוים אדם, וביאורו על דרך הסוד **שרק בני ישראל שייכים להקב"ה** (זעיר אנפין) **שהוא שם הוי"ה במילוי אלפין בגימטריה מ"ה** [45] **כגימטריה אדם**] יֵשׁ לָהֶם יִחוּד בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְהִיא הַגְּבִירָה מַלְכוּ"ת, שֶׁמִּצַּדָּהּ נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים.

אֵין יִחוּד עַד שֶׁעֵרֶב רַב יִמָּחוּ מֵהָעוֹלָם

... דְּלֵית יִחוּדָא עַד דְּעֵרֶב רַב יִתְמָחוּן מֵעָלְמָא.

בלשון הקודש: ... **שֶׁאֵין יִחוּד עַד שֶׁעֵרֶב רַב יִמָּחוּ מֵהָעוֹלָם.** [מבואר בספרים הקדושים ובפרט בספרי הגר"א זי"ע **שאחר ארבע גליות בדור האחרון ישאר הגלות של הערב רב, וישראל יצטרכו בירור מוחלט מהם, שכל זמן שערב רב קיימים, אין יחוד השם שלם**, כמו שכתוב בתורה (שמות יז, טז) "וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דר" והם תולדה של עמלק, כמו שמבואר בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל עשרות פעמים, (ראה ספרי הערב רב והמסתעף י"ח חלקים), **ומשה רבנו שחוזר בכל דור לבררם הוא יגמור להשלים את הבירור של ישראל הקדושים מהם בדור האחרון, ורק אז יבוא המשיח**, ויהיה יחוד ה' שלם, והשפע לישראל יהיה בשלימות כמו שהיה בזמן שלמה המלך כשבית המקדש היה קיים, **ועל זה צריך כל יהודי להפריד עצמו מקליפת הערב רב ולא לחכות לרגע האחרון, כי כל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהיה מי שיהיה, ומוטב לו שלא נברא!** (קול התור מתלמידי הגר"א רבי הלל משקלוב זצ"ל - פרק ב' פיסקא ב' ראה באריכות "אור הזוהר" 825-820). **וסוף הערב רב להימחות לגמרי ויאבדו מהעולם הזה ומהעולם הבא, ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש זוכה להיות שותף במחיית עמלק וערב רב וכת דליה, למען קוב"ה ושכינתיה** (ראה תיקוני זוהר תיקון כא דף נג) **וכבר אמר הנביא**

מלאכי (ג' א') "הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְּשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָא אָמַר ה' צְבָקוֹת", **ואז יהיה הבירור האחרון, וכולם יחפשו מערות ומחילות איפו לברוח מגודל פחד הדרת ה', שאז יהיה האמת גלוי לכל, לכן כל מי שחכם ועיניו בראשו יאחז בעץ החיים ויכנים את הרשב"י זי"ע לביתו וידבק אליו, וילמד זוהר הקדוש, כי כך יזכה לטהרה אמיתית, ולקרבת ה' ולגאולה השלימה ברחמים אמן**].

אוֹי לָעוֹלָם שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב וְסָתוּמֵי עֵינַיִם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים בְּסוֹדוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹדְעִים

בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כח.):

עוֹד פָּתַח וְאָמַר. וַיֹּצֶר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. **וַוי לְעָלְמָא דְּאִנּוּן אַטִימִין לִבָּא וּסְתִימִין עַיְינִין דְּלָא מִסְתַּכְּלִין בְּרָזֵי דְאוֹרַיְיתָא וְלָא יָדְעִין.** דְּוַדַּאי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אִנּוּן עַמֵּי הָאָרֶץ. וְאֶפִּילּוּ בְּאִלֵּין דְּאִנּוּן נָפֶשׁ חַיָּה לָא אִשְׁתְּכַח עֵזֶר בְּהוֹן (בגלותא) לְשַׁכְּנָתָא בְּגָלוּתָא וְלָא לְמֹשֶׁה דְּאִיהוּ עִמָּהּ. דְּבְכָל זִמְנָא דְּגָלַת שְׁכִינְתָּא לָא זָז מִנָּהּ.

בלשון הקודש: עוֹד פָּתַח וְאָמַר, וַיֹּצֶר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם. **אוֹי לָעוֹלָם שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב וְסָתוּמֵי עֵינַיִם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים בְּסוֹדוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹדְעִים.** שֶׁוַּדַּאי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם הֵם עַמֵּי הָאָרֶץ, וַאֲפִלּוּ בְּאֵלּוּ, שֶׁהֵם נֶפֶשׁ חַיָּה, לֹא נִמְצָא בָּהֶם עֵזֶר [בגלות] לַשְּׁכִינָה בַּגָּלוּת, וְלֹא לְמֹשֶׁה שֶׁהוּא עִמָּהּ, שֶׁבְּכָל זְמַן שֶׁגָּלְתָה שְׁכִינָה לֹא זָז מִמֶּנָּה. [**שאין עמי הארץ עוזרים לשכינה לסעדה ולהוציאה מהגלות, וגם אלו הלומדים תורה הנקראים נפש חיה, אבל לא זכו לנשמה מפני שאינם לומדים סודות התורה, הם לא עוזרים למשה רבנו והם נגדו** (כדלקמן), כי רק בלימוד תורת הסוד אפשר לגאול את השכינה].

בתחילת הבריאה רמוזים המעשים שיהיו באחרית הימים בגמר התיקון

בלשון הקודש: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַהֲרֵי מִי נָתַן מַעֲשֶׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמֹשֶׁה? [שואל רבי אלעזר איך נרמז ענין סוף הגלות בתחילת בריאת העולם בבראשית] אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אָמַרְתָּ כָּךְ? וְכִי לֹא לָמַדְתָּ (ישעיה מו) מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית!? [אמר לו רבי שמעון הרי כתוב בפסוק מגיד מראשית אחרית כלומר **בתחילת הבריאה רמוזים המעשים שיהיו באחרית הימים בגמר התיקון**] אָמַר לוֹ, כָּךְ הוּא וַדַּאי.

נֶאֱמַר בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר, אֶלָּא כֻּלָּם כְּנֶגְדּוֹ

וְלָכֵן מֹשֶׁה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, [כלומר שבכל דור ודור נשמת משה רבנו ע"ה באה לעולם כדי לתקן את עם ישראל ולגאול את השכינה מהגלות, כמבואר בזוהר ובכתבי האר"י (ספר ערב רב והמסתעף ח"י חלקים)], וּבְגָלְלוֹ **נֶאֱמַר בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר, אֶלָּא כֻּלָּם כְּנֶגְדּוֹ**, [ועליו נאמר הפסוק "ולאדם לא מצא עזר" אלא כולם כנגדו [ומפריעים למשה רבנו לגאול את ישראל, דיש לפרש את המילה כנגדו - בב' אופנים, א. כנגדו ממולו שאדישים לרצונו לגאול את השכינה ואת ישראל, כמו שכתוב אצל הגר (בראשית כ"א ט"ז) "ותשב מנגדו" - ממול מרחוק. ויש פירוש נוסף, מנגד - **שמתנגד** - בלשון ארמית: מנגיד, מלקה מייסר, כלומר שמפריעים ומזיקים לישראל

הקדושים, ולא נותנים אותם ללמוד זוה"ק, ובזה הם שותפים לערב רב]. שפסוק זה רומז על הגלות האחרונה ומשה רבנו נקרא **אדם וגם באדם הראשון רמוז שמו** כמבואר במגלה עמוקות (פרשת ויחי) שאד"ם ראשי תיבות אדם דוד משה, ובספר תיקונים חדשים לרמח"ל[א] מבואר: שאד"ם ראשי תיבות אדם דוד משיח. ומ' רומז למשיח. וכן מ' רומז למשה, (כמבואר בזוהר). אתפשטת כגונא דא מ"ם ודא משיח משיח, עכ"ל, ובפרי צדיק פרשת שמיני (אות ה'), כתוב: **והיה הוא משיח, כמו שנאמר מה שהיה הוא שיהיה זה משה** (כמ"ש בתיקוני זוהר תיקון י"ח כ"ו א), עכ"ל וראה אור החיים הקדוש פרשת ויחי שביאר זאת באריכות].

וְכֵן נֶאֱמַר בָּעֲמוּד הָאֶמְצָעִי **וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר שֶׁיּוּצִיא שְׁכִינָה מֵהַגָּלוּת.** זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות ב) **וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ.** [הקב"ה לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה רבנו בגלות האחרונה מפני שאינם מוכנים ללמוד סודות התורה כי רק בלימוד הזוהר הקדוש ותורת הסוד יכולים לגאול את השכינה הקדוש וממילא תהיה הגאולה השלמה לכל ישראל ברחמים,] **וּמֹשֶׁה הוּא בְּדָמוּתוֹ מַמָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ.** [אלא כולם נחשבים שהם מתנגדים ומפריעים למשה רבנו] בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיַּפֵּל ה' אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים - אַבָּא וְאִמָּא. **תַּרְדֵּמָה - זוֹ הַגָּלוּת,** שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (בראשית טו) וְתַרְדֵּמָה נֹפֶלֶת עַל אַבְרָם. הִפִּילוֹ עַל מֹשֶׁה וַיִּישַׁן. אֵין שֵׁנָה אֶלָּא גָּלוּת, [וכולם ישנים שינה עמוקה בגלות, וכל מה שקורה צער לעם ישראל הוא על ראשם, שאינם מוכנים ללמוד סודות התורה, וראה תיקוני זוהר תיקון ל' נתיב תניינא].

אמר הרשב"י זי"ע במכילתא "לא ניתנא תורה אלא לאוכלי המן, ובזוה"ק כתבו: שאוכלי המן היו מקבלים הארה רוחנית וגילוי שכינה ללמוד בסודות

א. כמבואר במגלה עמוקות (פרשת ויחי)... רזא דמילתא כי משה אמר על עצמו וגם כלפי דוד ומדוקדק דקאמר (תהלים צ) ימי שנותינו בלשון רבים, גם בהם דקאמר אמאי קאי בהם אבל הענין דאיתמר בזוהר שאדם ה' לו לחיות אלף שנה וחיה תתק"ל שנים והניח ע' שנים לדוד ובמקום אחר איתא ששנות משה שהיו ק"כ הגיעו לו מן אדם ע' שנים ומן נח נ' שנים שהיה תתק"ן שנים והא איתא שהשנים בעצמם היו ארוכים בעת יצירות עולם כל שנה כפול ונחלקים אלו הע' שנים של אדם לשנים על דוד ומשה וזהו נרמז בר"ת אד"ם "אדם "דוד "משה כי גם משה לא היה לו חיים מזה העולם כי היה נשמתו מעולם העליון בסוד כי מן המים משיתיהו וזה שאמר (שם סח) לקחת מתנות באדם וזה שכתוב "ימי שנותינו בהם שבעים שנה" רוצה לומר **בהם** באותן אלף שנים הנזכרים לעיל מניהו הגיעו לנו מהם ע' שנים.

ובספר תיקונים חדשים לרמח"ל בהתחלה, כתב: ובזמנא דאתעבידו ע' תיקונין על ידוי דרשב"י בוצינא קדישא, שרא תיקונא לאתתקנא מעילא לתתא, משירותא דכלא עד שכינתא קדישתא, ודא בראשית. והשתא אשתלים תיקונא דאתהדר מתתא לעילא ברזא דא, דכלא הכי אצטריך. ותלת אבהן אינון שרשין דישראל מעילא לתתא. משה ותרין משיחין לקשרא מילין מתתא לעילא, הא שלימו דתיקונא אדם, **אדם דוד משיח. דאדם איהו כללא דכלא.** ואתתקן לבתר בתלת אבהן ואינון "יו"י" ודא א' דאדם. ובדוד אשתלים רתיכא ודא ד'. וכלא מעילא לתתאה, לבתר כלא אשתלים במשיח ודא מ'. כללא דד' מתתא לעילא. **ומ' דא רזא דמשיח. ומ' דא משה.** אתפשטת כגונא דא מ"ם ודא משיח משיח. (ועי' תקט"ו תפלות לרמח"ל סימן קצ"ט).

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה מָצְוָה אוֹתָנוּ לִלְמוֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ דַּוְקָא, כִּי

התורה, וכתב על זה החיד"א שם בניצוצי אורות, שזה דוקא לצדיקים אשר היה המן מאיר בהם, מה שאין כן לאלו שכתוב בהם "והעם שטו ולקטו" כלומר, שהלכו אחר שטותם, ולהם לא האיר המן, ומי אלו? הם שהיו צריכים לטרוח לחפש את המן מרחוק, ולטחנו ולדוכו וכו', עכת"ד. וביארו הצדיקים מדוע לא רצו את המן וקראו לו לחם הקלוקל? כי המן היה מגלה את קלקלתם ואת כל צפונות לבם, כיצד?

שלצדיקים בא המן ליד פתח האוהל, ובכלל לא טרחו לצאת, ואם היה אדמו"ר וראש ישיבה גדול שח"ו חטא בסתר, מיד למחרת היה המן יורד רחוק מאוד מפתח אהלו, והיה נצרך לשוטט ולחפש כמו כל הרשעים, ולכן לא רצו את המן כי היה מגלה את קלקלתם ברבים.

כמו כן עתה יש רבנים ואדמורי"ם וראשי ישיבות ומנהלים ומלמדים, שלא רוצים את לימוד הזוהר הקדוש, מפחד שמא יגלה עליהם, כי אינם ראויים לאותה איצטלא, ויכול להיות שרוקדים וקופצים ושרים במירון "תורתו מגן לנו" ולא שמים לב מה יוצא מפיהם, כי איך יגן עליהם, אם לא שומעים בקולו שאמר: **בני שנו מדותי** (גיטין סז.) **ולומדים תורתו, ואוי לה לאותה בושה ואוי לה לאותה כלימה, כי אם מפחד בשר ודם חוששים, האיך לא יבושו מפני מלכו של עולם בבוא יום הדין הגדול והנורא, מה יענו ליום פקודה, כי עמי הארץ הם**, כי כך קוראם הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש שמי שלא לומד זוה"ק נקרא עם הארץ. וכבר הבטיחנו הקדוש "האור החיים" זי"ע, כי מה שאמרו בזוה"ק מ"ה ש'היה ה'וא שיהיה ר"ת **משה**, כי ממש משה רבינו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ומשה רבנו נותן התורה לא רוצה לגאול עם של בטלנים, וכבר אמר לנו משה רבנו ע"ה, במה נאחז כדי להיגאל, כמו שהבטיח לנו משה רבנו **בזוה"ק בְּרַעְיָא מְהֵימְנָא** (פָּרָשַׁת נָשׂא דַף קכ"ד:) **וְהַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ בְּהַאי חִבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְּר הַזֹּהַר, מִן זוֹהֲרָא דְּאִימָא עִלָּאָה תְּשׁוּבָה. בְּאִלֵּין לָא צָרִיךְ נִסָּיוֹן,** וּבְגִין דַּעֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאִילָנָא דְחַיֵּי, דְּאִיהוּ הַאי סִפְּר הַזֹּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. **וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן,** (דְּבָרִים לב) **"ה' בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר".** עכ"ל. **- כי באמת אין אפשרות לברוח מהקב"ה - וכבר הובטחנו בסוף ישראל לעשות תשובה ומוכרחים לעשות רצון ה - והובטחנו כי לא ידח ממנו נידח ובכתבי האריז"ל** (שער המצוות ושער הפסוקים) כתב, שמוכרחים כל הנציצות הקדושים ליתקן, ורק אחר כך תבוא הגאולה, ובספר פתחי שערים (נתיב הפרצופים פתח ג') להמקובל רבי יצחק אייזיק חבר זי"ע כתב: ... שצפה [הקב"ה] שעתידים להיתקן [ישראל], על ידי הגלויות ושיעבודים ויחזרו בתשובה וסוף כל סוף על ידי סיבוב ההנהגה יחזרו לטוב ויהיה הכל בדין עכ"ל. וכתוב בשולחן ערוך אורח חיים הלכות יום הכיפורים (סימן תרכ"ב, סעיף ב' - סדר תפילת מנחה): מחבר: [ז]... והשלישי מפטיר (ג) ביונה, ומסיים "מי אל כמוך", ומברך לפניה ולאחריה...

באר היטב: (ג) ביונה, לפי שיש בו כוח התשובה, **ושאין יכולין לברוח**

תּוֹרַת הָרַשְׁבַּ"ץ מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לִלְמוֹד לְלֹא הֶפְסֵק וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד שֶׁיִּגָּאֲלֵנוּ.

מהשם יתברך, (לבוש). **משנה ברורה**: [ז]... ומפטיר ביונה **שמדבר מן התשובה ועוד, שאין יכולין** [ו] **לברוח מן השם יתברך** (אחרונים). **שער הציון**: [ו] וכוונתם, כי האדם חושב כמה פעמים לייאש את עצמו, שאין יכול לתקן בשום אופן, ועל כן יתנהג תמיד באופן אחד, ואם יגזור עליו הקב"ה למות ימות, אבל טעות הוא, שסוף דבר יהיה, כל מה שהקדוש ברוך הוא רוצה מנפשו שיתקן מוכרח הוא לתקן, ויבוא עוד פעם ופעמים לעולם הזה, ובעל כרחו יוכרח לתקן, ואם כן למה לו כל העמל למות, ולסבול חיבוט הקבר, ושאר צרות, ולחזור עוד הפעם?

וראיה מיונה, שהקב"ה רצה מאתו שילך וינבא, והוא מאן בזה ונס לים, מקום שלא ישרה עליו עוד השכינה לנבאות כידוע. וראינו שנטבע בים ונבלע בדג, והיה שם במעיו כמה ימים, ולפי הנראה בוודאי לא יוכל להתקיים דברי השם יתברך, ומכל מקום ראינו שסוף דבר היה שרצון השם יתברך נתקיים, וַיֵּלֶךְ וַיִּנָּבֵא, כן הוא האדם בענייניו. וזהו שאמרו **באבות**, (אבות פרק ד' משנה כ"א - כ"ב): רַבִּי אֶלְעָזָר הַקַּפָּר אוֹמֵר... הוּא הָיָה אוֹמֵר, הַיּוֹלְדִים לָמוּת, וְהַמֵּתִים לְהֶחָיוֹת, וְהַחַיִּים לָדוּן. לֵידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהִוָּדַע שֶׁהוּא אֵל, הוּא הַיּוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא, הוּא הַמֵּבִין, הוּא הַדַּיָּן, הוּא עֵד, הוּא בַּעַל דִּין, וְהוּא עָתִיד לָדוּן. בָּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עַוְלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא מַשּׂוֹא פָנִים וְלֹא מִקַּח שׁוֹחַד, שֶׁהַכֹּל שֶׁלּוֹ. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֶשְׁבּוֹן. **וְאַל יַבְטִיחֲךָ יִצְרְךָ שֶׁשְּׁאוֹל בֵּית מָנוֹס לְךָ, שֶׁעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹצָר,** (וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד), וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה חַי, וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה מֵת, וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

לאור דברי הסבא קדישא הכהן הגדול מאחיו, **מרן החפץ חיים** זי"ע, ראוי לכל בר ישראל להתעורר מתרדמת הזמן ולעשות חשבון נפשו, על מה ולמה אנו סובלים באריכת הגלות כל כך הרבה זמן, בוודאי זהו מנפלאות תמים דעות, לחשב לבלתי נידח ממנו נידח, ומחכה עלינו מתי תפקחנה עיני שכלינו, ונאחז בעץ החיים וחי לעולם, על כן הבאנו כאן את דברי קדוש ה' המקובל האלוקי תלמידו המובהק של **מרן האר"י החי** זי"ע, שסמך אך ורק עליו לכתוב את דברי תורתו, כדי שהעולם יבוא על תיקונו, [וכבר העיד עליו תלמידו הגדול המהרח"ו, שאלו זכינו והיה חי האר"י הקדוש, עוד מעט שנים, בוודאי היה מתקן את כל ישראל, והיו עושים תשובה, ונגאלים מיד], וכל ישראל יעשו תשובה אמיתית, כי רק בתשובה ניגאל, כדברי הזוהר הקדוש זוהר חדש:

גָּלוּת הָאַחֲרוֹן אֵין לוֹ קֵץ וּזְמָן, אֶלָּא הַכֹּל תָּלוּי בִּתְשׁוּבָה

איתא בזוהר חדש (פרשת נח דף ל.), בלשון הקודש: רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כָּל הַגָּלְיוֹת שֶׁגָּלְתָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, נָתַן לָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא זְמַן וְקֵץ, וְנִתְעוֹרְרָה תָּמִיד בִּתְשׁוּבָה, וְגָלוּת הָאַחֲרוֹן אֵין לוֹ קֵץ וּזְמָן, אֶלָּא הַכֹּל תָּלוּי בִּתְשׁוּבָה. שֶׁנֶּאֱמַר, (דברים ל) וְשַׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקוֹלוֹ. וּכְתִיב, (שם) אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כָּל הַגָּלְיוֹת שֶׁגָּלְתָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, נָתַן לָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא זְמַן וְקֵץ וְנִתְעוֹרְרָה תָּמִיד בִּתְשׁוּבָה, וְגָלוּת הָאַחֲרוֹן אֵין לוֹ קֵץ וּזְמָן, אֶלָּא הַכֹּל תָּלוּי בִּתְשׁוּבָה, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ל) וְשַׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ. וְכָתוּב (שם) אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם

מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, אִם כֵּן, אֵיךְ יִהְיֶה זֶה לְעוֹרֵר אֶת כָּלָם כְּאֶחָד בִּתְשׁוּבָה? מִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי הַשָּׁמַיִם וּמִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי הָאָרֶץ, אֵיךְ יִתְחַבְּרוּ כְּאֶחָד לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה?

אִם יַחֲזִרוּ בִתְשׁוּבָה רָאשֵׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת, אוֹ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד, בְּזִכּוּתָם תִּתְכַּנֵּס כָּל הַגָּלוּת

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלִיעֶזֶר: חַייְךָ, שֶׁאִם יַחֲזִרוּ בִּתְשׁוּבָה רָאשֵׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת, אוֹ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד, בְּזִכּוּתָם תִּתְכַּנֵּס כָּל הַגָּלוּת, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְסַתֵּכֵּל תָּמִיד מָתַי יַחֲזִרוּ וְיַעֲשֶׂה לָהֶם טוֹב, שֶׁכָּתוּב (ישעיה ל) וְלָכֵן יְחַכֶּה ה' לַחֲנַנְכֶם, מְחַכֶּה תָּמִיד אֵימָתַי יַחֲזִרוּ בִּתְשׁוּבָה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, יָבֹא זֶה כְּזֶה שֶׁאָמַר רַבִּי פִּנְחָס, שֶׁכָּתוּב וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלֶיהָ, אֶלָּא הִיא לֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו. מִכְּלַל שֶׁהוּא מְזֻמָּן וּמְחַכֶּה אֵימָתַי תָּשׁוּב.

עַל כן כל אחד יתבונן כי בוודאי הקב"ה יגמור רצונו בלי שום ספק, רק השאלה אם נהיה חכמים ונלמד זוהר הקדוש ונזכה לרחמים ולגאולה בנחת ובשמחה, ולא ח"ו בעמל וטורח וכו', כי בכוח הזוה"ק לטהר ולזכך בלימוד תמידין כסדרן, מה שאין יכולת כי אם בטורח גדול ובדוחק ויסורים. ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי האריך לבאר את ההבדל בין גאולה בדוחק לגאולה ברחמים, עיי"ש. ועוד **כתב האור החיים הקדוש בפרשת ויחי על הפסוק "אוסרי לגפן עירה, וגו' חכלילי עניים מיין" וגו', זה יורה על לימוד התורה שרק בה ינצל מהצרות וניגאל ברחמים, וצריך שיהיה בנו יינה של תורה, כדפירשתי בספרי על הפסוק:** (שיר השירים ד'), **"הביאני אל בית היין" וגו' ושם פירש שיין רומז ללימוד כל פ'ר'ד'ס התורה,** וברש"י בגמרא פירש על הפסוק הזה **יין גימטריה סוד, ובגמרא** (שבת דף פח, ב'): פירש רש"י: **למיימינים - עסוקים בכל כחם, וטרודים לדעת סודה,** כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עיקר, ע"כ. והקדוש רבי יצחק אלפיה זי"ע, בספרו שיח יצחק כתב, דעיקר נתינת התורה היא לסודותיה, ע"כ, וזוהי הבטחת הרשב"י ע"ה, שסמוך לגאולה גם ילדים קטנים ילמדו סודות ה', וּבֶאֱמֶת כְּבָר הָרַעְיָא מְהֵימְנָא [הוּא מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה] מְצַוֶּה אוֹתָנוּ לְלָמוֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ דַּוְקָא, כִּי תּוֹרַת הָרַשְׁבִּ"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלָמוֹד ללא הֶפְסֵק וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד שֶׁיִּגְאָלֵנוּ (זוֹהַר פִּנְחָס ריט.)

ותודה להשי"ת כבר מתקיים בנו חזון הרשב"י דבר יום ביומו, **כללו של דבר, לא יעזור לרבני הערב רב כלום,** "ובני ישראל יוצאים **ביד רמה**", ותרגם האונקלוס **בריש גלי,** ברי"ש אותיות רשב"י, **גלי** גימטריה **ג"ם** הרומז למידת הרחמים, כדכתב רבינו בחיי בשם המקובלים עה"פ (ויקרא פרק כו מד) "וְאַף גַּם זֹאת" וגו', וז"ל: ודע כי מדרך הקבלה יש הפרש גדול בין לשון אף ללשון גם, אע"פ ששניהם לשון רבוי, כי לשון אף ירמוז למדת הדין, ולשון גם ירמוז למדת רחמים, מלשון גמילות חסדים, כענין (שם ל) וגם שמע בקולי, והשמיעה ברחמים, וכו', עיי"ש דבריו הקדושים. כלומר, שעל ידי שנמשיך עלינו את נשמת הרשב"י ע"ה בלומדינו את תורתו, כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, שכאשר אנו לומדים תורת הרשב"י, בא הרשב"י מ תעטר ויושב בגוון, על ידי זה נמשיך עלינו את מדת הרחמים הנקראת "גם", כמבואר בזוהר נשא (דף קכ"ו), **בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.**

אור הזוהר 826 גיליון חודש תשרי מוצאי יום כיפור תשע"ה חלק ז'

סוד המשיח
פצצת הזוהר שתביא גאולה לעולם - תיקון ל' מתיקוני הזוהר - סגולות ומעלות

הַלּוֹמֵד אֶת סוֹד הַמָּשִׁיחַ תִּקּוּן ל'
- מֵבִיא גְּאוּלָה לָעוֹלָם

זוֹכֶה לָשֶׁבֶת לִלְמֹד עִם הָרַשְׁבִּ"י בְּשֻׁלְחָן אֶחָד שֶׁכָּל יְהוּדִי הַלּוֹמֵד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ מַמְשִׁיךְ אֶת נִשְׁמַת הָרַשְׁבִּ"י לְדוֹרֵנוּ זֶה מָמָשׁ כַּיָּדוּעַ, כִּי **בְּכָל פַּעַם שֶׁיְּהוּדִי לוֹמֵד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ הוּא מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הָרַשְׁבִּ"י וּמַמְשִׁיךְ אוֹתָהּ אֵלָיו, וְרַשְׁבִּ"י הַקָּדוֹשׁ יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד כְּנֶגְדּוֹ,** (אוֹר הַחַמָּה – חֶסֶד לְאַבְרָהָם בְּשֵׁם הַמְקֻבָּל מהר"א גַּלְאַנְטִי זי"ע) וְכֵן מְקֻבָּל הִתְדַּבְּקוּת רוּחָא בְּרוּחָא וּנְשִׁיקִין מֵהָרַשְׁבִּ"י הַקָּדוֹשׁ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן תּוֹרָה י"ב). וְכֵן מְקֻבָּל רְפוּאָה רוּחָנִית וְגַשְׁמִית כְּדִכְתִיב (מִלְאָכִי פ"ג כ') "וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ", כְּדְאִיתָא בְּאִדְרָא רַבָּא, (זוהר פ' נשא (קלב:).

אלו שלומדים רק פשטי התורה, אין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה
אוֹתָם יְשֵׁנִים שֶׁשָּׁנָה בִּנְחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וַאֲטוּמֵי הַלֵּב

אמר הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע (בהקדמתו לעץ חיים) **וזל"ק:**... וְכָלוּ כָּל הַקְּצִין, וַעֲדַיִן בֶּן דָּוִד לֹא בָּא! וְנוֹדַע אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ רז"ל: 'כָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כְּאִלּוּ נֶחֱרַב בְּיָמָיו'. וְאֶתְּנָה אֶת פָּנַי לַחֲקֹר וְלָדַעַת "מַה זֶּה וְעַל מַה זֶּה" (אסתר ד ה) נִתְאָרֵךְ קִצֵּנוּ וְגָלוּתֵנוּ, וּמַדּוּעַ לֹא בָּא בֶּן יִשַׁי?! **וּמָצָאתִי אָזֶן לִי וַאֲנִינָה בְּקִרְבִּי וְלִבִּי דָּוַי.** מִמַּאֲמָר אֶחָד הוּבָא בְּסֵפֶר הַתִּקּוּנִים תִּקּוּן ל' (דף ע"ג:). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: בלשון הקודש: **הַנָּתִיב הַשֵּׁנִי[ב], וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם[ג] מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם** (בראשית א ב), מַה זֶּה וְרוּחַ? אֶלָּא בְּוַדַּאי בִּזְמַן שֶׁהַשְּׁכִינָה

ב. פירוש התיקוני זוהר: 'הַנָּתִיב הַשֵּׁנִי' - עיין ב'פרדס רימונים' לרמ"ק דהַנָּתִיב הַשֵּׁנִי מ-ל"ב נתיבות חכמה (שכנגד ל"ב פעמים שכתוב שם אֱלֹהִי"ם במעשה בראשית - כדאיתא בשער הכוונות דרושי הפסח, דרוש יא) נקרא **"וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם"** (בראשית א ב) - משום שהרוח הזה של שם אֱלֹהִי"ם השני הכתוב בתורה הוא המשפיע אל השכינה ומאיר אותה, וכביכול מלחלח אותה ממימי החסד, ועל ידי כך מושפעים בעלי התורה שהשכינה שרויה ביניהם. [ע"פ 'באר לחי ראי']

ג. פירוש התיקוני זוהר: ושואל התיקוני זוהר: **מַה זֶּה "וְרוּחַ"?** רוצה לומר - מה כוונת הפסוק לפי הסוד? ואמר: **אֶלָּא בְּוַדַּאי בִּזְמַן שֶׁהַשְּׁכִינָה יוֹרֶדֶת לַגָּלוּת הָרוּחַ הַזּוֹ נוֹשֶׂבֶת עַל אוֹתָם שֶׁמִּתְעַסְּקִים בַּתּוֹרָה,** והנשיבה היא **מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצֵאת בֵּינֵיהֶם.** רוצה לומר - שלומדי התורה בגלות מושפעים מזה הרוח, על ידי השכינה השורה ביניהם. **וְהָרוּחַ הַזּוֹ נַעֲשֵׂית קוֹל** - כי 'רוח' היא בחינת 'זעיר אנפין' שמשם שורש הקול. וזה הקול **יֹאמַר כָּךְ: 'אוֹתָם יְשֵׁנִים שֶׁשָּׁנָה בִּנְחִירֵיהֶם'** או אולי

יוֹרֶדֶת לַגְּלוּת, הָרוּחַ הַזּוֹ נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שֶׁמִּתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצֵאת בֵּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ נַעֲשֵׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּךְ: **אוֹתָם יְשֵׁנִים שֶׁשֵּׁנָה בִּנְחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם[ד] וַאֲטוּמֵי הַלֵּב, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׁכִינָה, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְׂכֵּל לָדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם.**

אֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים

וְסוֹד הַדָּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ "קְרָא נָא הֲיֵשׁ עוֹנֶךָּ וְאֶל מִי מִקְּדוֹשִׁים תִּפְנֶה" (איוב ה' א'), וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, **כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר[ה], הַכֹּל הֶם כִּבְהֵמוֹת שֶׁאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וַאֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים.** בְּאוֹתוֹ זְמַן "**וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב**" (תהלים עח לט) לְעוֹלָם.

הם מסלקים את המשיח

וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שֶׁגּוֹרְמִים שֶׁיֵּלֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁאֵלּוּ הֵם שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יַבָּשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה[ו], וְגוֹרְמִים שֶׁמִּסְתַּלֵּק מֵעֵין הַחָכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמָּנָּה, וְנִשְׁאֶרֶת ב' יְבֵשָׁה.

גּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בָּעוֹלָם

אוֹי לָהֶם שֶׁגּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בָּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ שֶׁמִּסְתַּלֶּקֶת וּמִסְתַּלֵּק, וְלָזֶה קוֹרְאִים אֶת הַנְּבִיא הַזֶּה בְּכָל שָׁנָה מִיָּד אַחֲרֵי ט' בְּאָב, כִּי הַקב"ה רוֹצֶה לְגָאלֵנוּ וְאוֹמֵר נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי, אַךְ כַּאֲשֶׁר אֵין שֵׂכֶל וְסִתּוּם הַלֵּב וְהָעֵינַיִם לֹא רוֹאוֹת וּמִסְתַּלֵּק רוּחַ הַמָּשִׁיחַ וְזֶה שֶׁאוֹמֵר הַנְּבִיא יְשַׁעְיָה (מ' ו') "**קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה**", **כּוֹלָם מְכַוְּונִים לְתוֹעֶלֶת עַצְמָם וְאֵין מִי שֶׁמְּכַוֵּון לְמַעַן הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה**, (רְאֵה סֵפֶר הַבְּרִית תּוֹכַחַת מְגוּלָּה עַל זֶה), אַךְ מִמְּשִׁיךְ הַנְּבִיא וְאוֹמֵר (שם, ח) "יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם", כְּלוֹמַר **אֲמָנָם אֵלּוּ שֶׁלֹּא חִפְּצִים לִלְמוֹד זֹהַר הַקָּדוֹשׁ יִבְלוּ וְיִתְיַבְּשׁוּ**, אַךְ סוֹף סוֹף "וּדְבַר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם", (וּרְאֵה בִּדְבְרֵי הַחֵפֶץ חַיִּים עַל שו"ע סִימָן תרכ"ב, סָעִיף ב' שַׁעַר הַצִּיּוּן סק"ו), **וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֵׂכֶל וְתִבּוּנָה יָרוּץ לִהְיוֹת לוֹ חֵלֶק בְּעֵץ הַחַיִּים וְחֵלֶק בִּגְאוּלַת הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל יִשְׂרָאֵל.**

ו כָּתַב בְּכִסֵּא מֶלֶךְ (שם), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כַּמָּה גָּדוֹל חִיּוּב עַל תַּלְמִיד חָכָם לִלְמֹד קַבָּלָה. וְעָנֹשׁ כַּמָּה גָּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קַבָּלָה, וְגוֹרֵם אֹרֶךְ גָּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיצְלַן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשָׁעָה אַחַת בִּלְמוּד הַקַּבָּלָה, מַה שֶּׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֹדֶשׁ יָמִים בִּפְשָׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גָּדוֹל כֹּחָהּ לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.

יש לפרש 'ששינה בנקבי עיניהם' ('נְחִירֵיהֶם' יתפרש מלשון חורי עיניהם).

ד. **'סְתוּמֵי הָעֵינַיִם'** שסתומות עיני שכליהם, **וַאֲטוּמֵי הַלֵּב** וגם אטומים לבם מלהתבונן! עתה מעורר אותם הקול ואומר: **'קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׁכִינָה'** - רוצה לומר לכבוד השכינה, **שֶׁהֲרֵי יֵשׁ לָכֶם לֵב** שמבין בתורה, אבל אתם **בְּלִי הַשְׂכֵּל לָדַעַת אוֹתָהּ ולכן אתם כביכול ללא תבונה, דהיינו בלא התבוננות בסודות התורה, וגם אינכם מתבוננים לדעת בתיקון השכינה על ידי קיום המצוות.** אבל עם כל זאת, הגם שאתם מתעלמים מן השכינה וצורך תיקוניה - **וְהִיא בֵּינֵיכֶם!** [ע"פ 'מתוק מדבש']

ה. זה הפסוק הוא בהפטרת נחמו שבא מיד אחרי ט' באב, וצריך להתבונן כי אמרו חז"ל **דמשיח נולד בתשעה [תשע"ה] באב, בוודאי בכל שנה מתעוררת נשמת משיח הנמצא בגן עדן בהיכל משיח הנקרא קן ציפור [ר"ת ק"צ-קץ משיחה]**, כמובא בזוה"ק (פ' בלק, כי תצא), ורוצה לבוא ולגאול את ישראל כמו שאומר כאן הזוה"ק, **אך כאשר אין ישראל לומדים זוה"ק ואין עוסקים בחכמת הקבלה אין יחוד כדאיתא בתיקון מ"ג, ואז הולך רוחו**

הִיא רוּחַ הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יהו"ה, (ישעיה יא ב).

עד כאן לשון תיקוני זוהר הקדוש.

ובפירוש 'באר לחי ראי' (לבעל 'דרכי תשובה' על יורה דעה) מוסיף לבאר מה שאמרו בתיקון ל': **'שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשָּׂכֵל לָדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם'. זה לשונו שם: עיקר תיקון השכינה על ידי עסק התורה הוא בלימוד חכמת הקבלה**, כמו שמפורש בתחילת הקדמת התיקוני זוהר (דף א ע"ב): בלשון הקודש: אֲבָל עַל בַּעֲלֵי קַבָּלָה נֶאֱמַר: **"לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים"** (דברים כב ו) - שֶׁאֵין שֵׂכֶל לָדַעַת אֶת הַשְּׁכִינָה כְּאוֹתָם בַּעֲלֵי קַבָּלָה. וְאֵלּוּ עוֹשִׂים לָהּ וְלַקֻּדּוּשׁ בָּרוּךְ הוּא דִּירָה, וּפוֹרְחִים עִמָּהּ. בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרַחַת, כֻּלָּם נוֹדְדִים עִמָּהּ בִּשְׁלִיחוּתָהּ. - **נמצא אם כן שאלו שלומדים רק פשטי התורה נראה שאין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה!** (עכ"ל באר לחי רואי). והם אחראים על צער השכינה - והם גורמים עניות וכו' - ועליהם אמר שלמה המלך (משלי א' כ"ב) **"עַד מָתַי פְּתָיִם תְּאֵהֲבוּ פֶּתִי וְלֵצִים לָצוֹן חָמְדוּ לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ דָעַת"** - ובני אדם מחפשים עצות להינצל ולפתור צרות, וכמה **"אין בהם תבונה" כמו כסילים - כי אילו אחזו בעץ החיים בוודאי יושפע להם ולכל ישראל טובה וברכה וגאולה ברחמים.**

ובביאור הגר"א על התיקונים: דעל כרחך מאמר זה מדבר על **מצב השכינה בזמן הגלות**. "וְרוּחַ אֱלֹהִים" הנזכר כאן היא התורה שהיא **הסעד לשכינה בגלותה** מבעלה 'זעיר אנפין'. ומה שהזכיר ענין הַשָּׁנָה, כוונת המאמר כאן לרמוז שהשכינה כביכול 'יְשָׁנָה' בזמן הגלות כאשר **התורה שבעל פה שלומדים למטה היא בלא רזין דאורייתא** - בסוד **"אֲנִי יְשֵׁנָה"** (שיר השירים ה ב), כמו שמפורש בתיקוני זוהר חדש (בדף עג עמוד ד - בנדפס עם ביאור הגר"א). זה לשונם שם: **בלשון הקודש:** קוּם רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן לְהִתְעוֹרֵר לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ: **"אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר"** (שיר השירים ה ב). **וְכַמָּה הֵם יְשֵׁנִים וְשֵׁנָה בְּעֵינֵיהֶם - שֶׁלֹּא פּוֹתְחִים אוֹתָם לְהִתְעַסֵּק בַּסּוֹדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה!** שֶׁכָּל רָז נִקְרָא 'אוֹר', לְהָאִיר בּוֹ לְבַת הָעַיִן וּלְעוֹרֵר אוֹתָהּ בּוֹ אֶל בַּעְלָהּ. שֶׁהִיא יְשֵׁנָה בַּגָּלוּת בֵּין אוֹתָם בַּעֲלֵי תוֹרָה, **שֶׁאֵין אֶחָד מֵהֶם שֶׁיְּעוֹרֵר אוֹתָהּ לְבַעְלָהּ שֶׁהוּא רָ"ז - הָאוֹר שֶׁמֵּאִיר בָּהּ בְּבַת הָעַיִן. שֶׁ'רָז' 'אוֹר' הוּא בְּחֶשְׁבּוֹן** (כלומר - בגימטריא).

וביאר הגר"א שם: **קוּם רָעְיָא מְהֵימְנָא לְאִתְעָרָא לְהַהוּא** רוצה לומר לכבוד השכינה **דְּאִתְמַר בֵּיהּ: "אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר"** - שהשכינה נקראת "אֲנִי", והיא ישנה בגלות כמו שממשיך המאמר לפרש. ומה שאמר "וְלִבִּי" שהוא "עֵר" - שהוא רָעְיָא מְהֵימְנָא בעצמו (דהיינו נשמת משה רבינו שהוא 'הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן' שבא לגלות סתרי תורה לעולם) שאינו ישן, ולכן אמר לו **'קוּם רָעְיָא מְהֵימְנָא לְאִתְעָרָא לְהַהוּא'!** ומה הטעם שהשכינה יְשֵׁנָה? **דְּאִיהִי דְּמִיכָא בְּגָלוּתָא בֵּין אִינּוּן מָארֵי תּוֹרָה** העוסקים בפשוטן של הלכות - ולא ברזי תורה, **דְּלָא פַּתְחִין לוֹן לְעִינֵיהֶם לְאִתְעַסָּקָא בְּרָזִין דְּאוֹרַיְתָא. וזה דייקא מצבם של לומדי התורה בזמן הגלות שלא פותחין עיניהם ברזי תורה, ולכן אין להם מאור העיניים - דְּ'רָז' 'אוֹר' אִיהוּ בְּחֶשְׁבָּן!** דהרי 'רָז' בגמטריא 'אוֹר' (207).

וכתב הגר"א בתיקון ל' - 'כְּגוֹן "קְרָא נָא"... וְהִיא אָמְרַת: "מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר" רוצה לומר **דאין מי שיענה לה** (להשכינה). וזה בעקבות משיחא שכתוב

בו: "וְאַבִּיט וְאֵין עֵזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ" (ישעיה סג ה), וכמו שאמרו רבותינו (בסוף מסכת סוטה): **'בעקבות משיחא חוצפא יסגא'!** (עכ"ל הגר"א). ודברי הגר"א מבוארים היטב ברמח"ל ב'מסילת ישרים' (בפרק יט). 'והנה החסיד הזה, מלבד העבודה שהוא עובד במעשה מצוותיו על הכוונה הזאת, **הנה ודאי צריך שיצטער תמיד צער ממש על הגלות ועל החורבן**, מצד מה שזה גורם מיעוט כביכול לכבודו יתברך. **ויתאוה לגאולה** - לפי שבה יהיה עילוי לכבוד השם יתברך... ועל העדר זה הדבר התרעם הנביא: "וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מַפְגִּיעַ" (ישעיה נט טז), ואמר: "וְאַבִּיט וְאֵין עֵזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ" (שם סג ה), ואמר: "צִיּוֹן הִיא דֹּרֵשׁ אֵין לָהּ" (ירמיה ל יז), ופרשו זכרונם לברכה: (במסכת ראש השנה ל., סוכה מא.) 'מכלל דבעיא דרישה'!.

כל חסד שעושים לעצמם הם עושים, לטובת נפשם ולהנאתם, ולא מבקשים על עילוי הכבוד וגאולתן של ישראל

... ואמר עוד הנביא: "אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל בָּנִים גִּדַּלָּה" (ישעיה נא יח), ואמר: "כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה" (שם מ ו), ופרשו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף ב:): **'שכל חסד שעושים לעצמם הם עושים' לטובת נפשם ולהנאתם, ואינם מתכוונים לכוונה השלמה הזאת, ולא מבקשים על עילוי הכבוד וגאולתן של ישראל**. שהרי אי אפשר לכבוד העליון להתרבות אלא בגאולתן של ישראל וברבוי כבודם שזה תלוי בזה באמת'! (עכ"ל הרמח"ל). - מכל האמור כאן, בדברי רשב"י בתיקוני הזוהר ותיקוני זוהר חדש, וכן בדברי רבינו הגר"א שביאר את דעתו דעת זקנים, האיך לא תיקח ותשמור "כַּחוֹתָם עַל לִבֶּךָ, כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ" (שיר השירים ח ו) איך שחכמינו זכרונם לברכה ראו בעין שכליהם וחזו ברוח קודשם ולכן הורו לנו בדבריהם דברי "אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה" (שם) **שכאשר התלמידי חכמים בדרא בתראה אינם עוסקים בסודות התורה אלא רק בחלק הנגלה שבתורה, אז לצערם ולצער השכינה הקדושה דומים הם לעוורים המגששים באפילה, ושכינה במר צועקת עזבוני[ח] בני!!!**- וכמאמר תיקון ל', 'סְתוּמֵי הָעֵינַיִם' **שסתומות עיני שכליהם מלהבין**. וכן מצינו

ז. זוהי חוצפת הערב רב, תלמידי בלעם הרשע, שעליו אמרו בגמרא (סנהדרין קה.): אמר רב נחמן חוצפא אפילו כלפי שמיא מהני, **כן בחוצפתם מאריכים לעם ישראל את הגלות, ומחציפים פניהם שאינם מוכנים ללמוד זוה"ק, הגם שמשה רבנו והרשב"י ע"ה, מבקשים ומתחננים למען פדות השכינה הקדושה ולגאולת ישראל שילמדו כולם זוה"ק**, כדברי הנביא ישעיה (סב, ו-ז) "עַל חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלִַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת יְהוָה אַל דֳּמִי לָכֶם. וְאַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד יְכוֹנֵן וְעַד יָשִׂים אֶת יְרוּשָׁלִַם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ".

ח. ואם הגענו לכאן **שכמעט כל הרבנים הם ערב רב וקליפת עמלק יכולים להבין למה כמעט כל הבשר עם ההכשרים הכי הטובים טרף, כי כל הבשר חציר ונותנים לנו נבילות וטריפות ממש,** וכבר אמר **הצדיק הרב לנדא** שליט"א **שכמעט ואין בשר כשר בכל העולם כולו, וכל הבעיה של השחיטה** ששוחטים הרבה, והבעלים **השולטים על המשחטות ועל המסחר בבשר, הם מאפיה אחד גדולה, אנשי עולם התחתון, שסכנה להתעסק איתם, והרבנים הצדיקים מפחדים לדבר, שמפחדים שיהרגו אותם, כאשר כבר הרגו את המעוררים, וצריכים להחזיר עטרה ליושנה להתחיל להשתמש רק בשחיטות קטנות כמו שהיה בשנים הקדמוניות כי שחיטה גדולה** לא יכולה להיות כשרה, ויש לנו על זה 360 ספרים

לשון זה בדברי הגר"א שכתב: **'מצבם של לומדי התורה שלא פותחין עיניהם ברזי תורה, ולכן אין להם מאור העיניים** - דְּ'רָזִ' 'אוֹר' אִיהוּ בְּחֻשְׁבָּן, דהרי דְּ'רָזִ' בגמטריא 'אוֹר'! עכ"ל. - "הוֹכַח לְחָכָם וְיֶאֱהָבֶךָּ". תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד, הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֶף לֶקַח" (משלי ט ח-ט)! [תה"ד מסה"ק כסא מלך, הרמח"ל, הגר"א, באל"ר, הסולם, מתוק מדבש, סוד ה', ומספר אילנא דחיי על הקדמת המהרח"ו להגה"צ רבי שבתי גן

וקונטרסים על השחיטה והכשרות, והספרים מצויים בכל העולם, וכל הרוצה לברר יכול לברר, **וכן במקוואות מי יודע אם רובם לא פסולים כידוע במקוה בירושלים שהצדיק רבי מאיר בראנסדורפר זצ"ל ביקש מרב גדול שיבדוק המקוה בהכשר שלו ואמר שהלב דופק לו על המקוה הזה, [משמשים כשלושים אלף משפחות בשנה, ואין פוצה פה ומצפצף, והאם זה חידוש למה יש לנו כל הרבה נושרים?] והרב הזה מצא שהמקוה פסולה דאורייתא, וכן פסקו הגה"צ מרן הרב אלישיב ומרן הגה"צ הרב עובדיה יוסף זי"ע, ולהבחל"ח הגה"צ הרב קניבסקי שליט"א ועוד הרבה רבנים גדולי ישראל, ויש מסמכים כתובים והוכחות על זה. וכבר עברו הרבה שנים, והמקוה עדיין לא מתוקן!!!** - איפה כל הקנאים שלוחמים בעד הקדושה? למה כולם שותקים? למה אין לנו וועד אמיתי, שיבדקו המקוואות והשחיטות ויגידו את האמת?!!! ולא יתנו לנו לאכול משחיטות נבילות אשר על ידי זה יוצאים היהודים מן הדת? ידוע שעל ידי שוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליון יהודים רח"ל, כמבואר בשו"ת דברי חיים (יו"ד חלק א' סי' ז') **שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל.** (עי"ש דבריו החוצבים להבות אש (רבי חיים הלבערשטאם מצאנז זי"ע בעל "דברי חיים"), **כל כוחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיזו הסכינים כדבעי השחיז את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכוחו לשחוט מיליוני יהודים** רח"ל (ספר דרשות הגר"ש שווייצער שליט"א בשם כ"ק הצה"ק מרן רבי אהרן רוקח מבעלזא זי"ע). **והיום שכמעט כל הרבנים מערב רב, לכן מובן למה כמעט הכל טרף.**

ט. הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה של ואהבת לרעך כמוך ולקיים מצוות הוכח תוכיח את עמיתך, ברמ"א יו"ד ס"ס של"ד נפסק להלכה **שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות, נתפס באותו עוון** ע"ש. כמו שביארתי מש"ס ופוסקים להלכה. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וזל"ק: **היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן,** עכ"ל. ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ולסיום הדברים: אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר **חיים סופר** זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: **אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו** וכו' עכ"ל.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין המצוות תוכחה מחאה וערבות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הס"מ, ואח"כ יהיה בכיה לדורות. [אני אמרתי פעם למשגיח שלנו, שאמר .... **ואמרתי לו בשבירת לב מה נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי: אתה לא יודע? אני שואל אותו,**

שליט"א - לקבלת הספר [0548474401
ויהי רצון וילמדו תועים בינה היא לימוד זוה"ק האחוז בבינה מן זיהרא עילאה, ועל ידו יזכו לתשובה באהבה מאימא עילאה, וכל גאולתינו תלוי בלימודנו בו ולא בזולתו, כדם פסח ודם מילה כדאיתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק כט) על הפסוק (יחזקאל טז ו') "וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמַיִךְ׃ וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי", ולז"ל:... והיו ישראל לוקחין

מה אני לא יודע??? וענה לי: כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים משגיחים ומוכיחים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!! - ולא להיות לא רב ולא משגיח ולא מעורר את הרבים ומחזיר בתשובה. - זה שהרבנים אשמים על הכל כבר כתב ה'דברי חיים' זי"ע שעל ידי מכשול שוחטים הקלים במדינות לוע"ז בגרמניה יצאו לשמד מיליון יהודים רחמנא ליצלן, זאת אומרת שהבעיה העיקרית שלנו שיורדים מהדת והולכים לשמד זה לא אשמת הקיבוצים והכומרים המיסיונרים של הארץ, האשמה הוא אך ורק השוחטים והמשגיחים עם הרבנים ביחד], ואיפה היו כל הרבנים שראו בעיניהם, איך שמשמידים מיליון יהודים ולא עשו כלום, כמו אלו המתחזים למחזירי בתשובה אלפים יהודים ואשמה על ראשן שכולם הולכים למות מפצצת אטום ח"ו אם לא ילמדו זוהר הקדוש, וכן עוד מיליוני יהודים מכל העולם, והכל באשמתם. ואם כל אחד ילמד ספר הזוהר הקדוש, יהיו מלאי ביראת שמים ויראת חטא.

י. וזה מה שאנו אומרים בהושענות: **הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים.** דהנה הנביא ישעיה אומר (נ, ו) **גוי נתתי למכים ולחיי למורטים.** אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאחבנ"י מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוסר נפשו להשם יתברך. **וזה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים,** פירש ע"י רשעי ישראל ח"ו - הערב רב, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אומות העולם שעושים כן לישראל. וזהו ההמשך **הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך, עד כדי שפיכת דמם ממש** רח"ל, וזהוא מה שאנו אומרים **"בדמיך חיי" שרק על ידי המלחמה נגד הערב שצריך לזה מסירת ממש, בדמיך חיי על ידי זה יהיה הגאולה.** כידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זי"ע על פסוק **בזע"ם תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ם הוא ז'ביחה ע'ירובין מ'קוואות,** והכוונה בזה, שעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים, כי כשיש דין למטה, אין דין למעלה כמשאחז"ל), ואפשר לרמז בזה **בזע"ם ר"ת ז'והר ע'רב רב מ'קוואות,** והביאור בזה: **שיסוד הדת, זה לימוד הזוהר כמו שכתבו 1300 רבנים צדיקים קדושים וטהורים.** (עיין ספרי הערב רב והמסתעף חי חלקים), **שרבני הערב רב הם נגד הזוהר. ומ' זה רמז ל-מ'וכיח, שצריכים לצאת במלחמת חרמה נגד כל אלו שהם נגד הזוהר הקדוש.** כמו שארז חז"ל בשבת (נה:- נו:). על זה נענשו אנשי פילגש בגבעה, **אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם:** בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל. ראה מש"כ החינוך בענין חיוב המוחאה. **מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושין כן.** (חנוך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו). הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז). וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה

דם ברית מילה ונותנין על משקוף בתיהם דם ברית מילה ודם פסח ונתמלא רחמים על ישראל שנאמר **"ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך"**, בדמך לא כתיב, אלא בדמיך, בשני דמים דם ברית מילה ודם פסח, ואומר לך בדמיך חיי ר' אליעזר אומר

ובידו למחות נתפס באותו עוון. (רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מח)

מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:). **הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה**, (זהר הקדוש, חלק א, דף כ'), **ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה, מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת.** (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:). **מי שהיה בידו למחות ולא מיחה, הגם שלמד ולומד ושמר ועשה, הרי זה בכלל ארור ונקרא רשע. למד אדם ולימד, ושמר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור אשר לא יקים** וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות ומיחה, הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה). תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק כט). אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תי"ו, **הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור,** וכן הוא אומר **והכרתי ממך צדיק ורשע,** צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים). **כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב.** יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ומפני שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (ת"ד שבת נ"ה, מדרש תנחומא, חקת, ראה עוד ילקוט שמעוני במדבר, דברים, משלי, כתבי הרמ"ע מפאנו ספר יונת אלם פמ"ה, של"ה פ' עקב). **קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם.** (תנחומא בלק יט). **כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידיו.** (ילקוט שופטים סח).

שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל **מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפנחס.** (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל). **מי שלא מיחה בעובר עבירה, אע"ג ששב הרשע לבסוף מרשעו אעפ"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה** (כמו שכן בימינו) אבל השב מאהבה גם להערב שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וס' יד ימין ח"ב דף יג) ויש שכתבו בסתם דאינו נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב). **כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם** (שבת נד:). עי' שו"ת מהר"ם שי"ק או"ח סי' ש"ג והלאה הרבה פרטים בדיני חובת מחאה. יג) ובסיום הפרק נפרש מאמר חז"ל (שבת נד:) "כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פי' הגה"ק ר' **חיים פלאג'י** בס' שו"ת **חקקי לב** (יו"ד סי' מ"ג) וזל"ק: "כל זה כתבתי להציל את עצמי **והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שהכרח לא יגונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים.** ומצאתי לי און בתשו' נוב"י (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מ"ש רז"ל בשבת (נד:) "בידו" למחות וכו', **דוקא "בידו"** והיינו לכתוב בידם. [הנה הגי' בגמ' דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דייק בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, **כל מי שיש בידו**

וכי מה ראה הכתוב שני פעמים בדמיך חיי, אלא אמר הקב"ה בזכות דם ברית מילה ובזכות דם פסח נגאלו ממצרים, **ובזכות דם ברית מילה**[יא] **ובזכות דם פסח אתם עתידים להגאל בסוף מלכות רביעי לכך נאמר ואומר לך בדמיך חיי**, עכ"ל. ועתה מובן דברי זקני השל"ה הקדוש, וזל"ק: הִנֵּה מִבֹּאר מִכָּאן, שֶׁהַחִבּוּר מֵהַזֹּהַר הָיָה עָתִיד לִהְיוֹת גָּנוּז וְכוּ' עַד שֶׁיָּבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים שֶׁאָז יִתְגַּלֶּה לַתַּחְתּוֹנִים, וּבִזְכוּת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אָז תִּמָּלֵא הָאָרֶץ דֵּעָה בְּסִבָּתוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר וּבְגִינֵיהּ וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְכוּ', כְּדֵי שֶׁבִּזְכוּת זֶה יִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאֲלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עַד שֶׁהִצְרַךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְקַדְּשָׁם בְּדַם פֶּסַח וּבְדַם מִילָה, **כֵּן גְּאֻלָּה הָעֲתִידָה לֹא תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדֻשָּׁה הַזּוֹ, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ.** (שֵׁל"ה, עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת, מַאֲמָר א'). כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת, וּלְפִי זֶה יֵשׁ לוֹמַר פֵּרוּשׁ הַפָּסוּק **"כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת"**, (מיכה ז, טו) שֶׁפֵּרוּשׁוֹ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִסִּים כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁאָז עָשָׂה נִסִּים בִּזְכוּת תּוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל דָּם פֶּסַח וְדַם מִילָה, כְּמוֹ כֵּן בִּיצִיאָה מֵהַגָּלוּת אִם נִזְכֶּה לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה יַרְאֵנוּ ה' נִפְלָאוֹת בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ, יוֹצֵא מִזֶּה שֶׁאֵין הַדָּבָר תָּלוּי אֶלָּא בָּנוּ, ה' מְחַכֶּה, כְּמוֹ שֶׁחִכָּה אָז בִּיצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁיָּמוּלוּ וְיַעֲשׂוּ פֶּסַח, כְּמוֹ כֵּן עַכְשָׁו הוּא מְחַכֶּה, שֶׁנִּזְכֶּה לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַזֹּהַר, וּכְשֶׁנִּזְכֶּה לָזֶה מִיַּד יוֹצִיאֵנוּ מִן הַגָּלוּת הָאָיוֹם וְהַנּוֹרָא. וְכֵן כָּתַב בְּאֶבֶן שְׁלֵמָה להגר"א (פֶּרֶק י"ד אות ג'), דְּהַגְּאֻלָּה לֹא תִּהְיֶה רַק עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, וְעִקַּר הַגְּאֻלָּה בִּלְמוּד הַקַּבָּלָה.

למחות דנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפיהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "ביד" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו' עכל"ק.

יא. ומכאן תצא תוכחת מגולה על המוהלים שמועלים בתפקידם, ועוזבים את יסודי הדת בעניני פריעה ומציצה, ומתנהגים בקלות גדולה אפילו בדברים פשוטים, כמו שראיתי בעיני אלפי בריתות, ואי אפשר לתאר ולספר מה שראיתי בעיני. והם חברים לרבני הערב רב שמעכבים הגאולה. וראה רבנו יונה בשערי תשובה (שער השלישי אות נט,) וז"ל: מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתיצבים על דרך לא טוב ומושכי העון, הרי הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם, ועובר בלאו, שנאמר (ויקרא יט, יז): ולא תשא עליו חטא, ונאמר (הושע י, ט): מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עולה - פירוש: אם שם עמד הדור הזה ,לא השיגה אותו בגבעה מלחמה לבער הרע, כאשר השיגה מלחמה לבני הדור ההוא. "שם עמדו" כמו: אם שם עמדו. וכן (בראשית מד, כב): ועזב את אביו - ואם עזב. רוצה לומר: ממין חטא גבעה היתה חטאתם, אכן הם היו טובים מאלה כי נקהלו ועמדו על נפשם לבער הרע, ונאמר (שופטים ה, כג): אורו מרוז אמר מלאך ה', אורו ארור יושביה, כי לא באו לעזרת ה', לעזרת ה' בגבורים, ונאמר (דברים א, יז): **לא תגורו מפני איש. וכל מי שהוא לשם יתברך ימסור נפשו על קדושת השם**, שנאמר (שמות לב, כו): **מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי, ונאמר** (במדבר כה, ז): וירא פינחס ויקח רמח בידו. וחובה על כל ירא, אף כי אוהב טהר לב להעיר קנאה, כי יראה והנה יד שרים וסגנים במעל, ואמרו רבותינו (ב"ר כו-ה): כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, שנאמר (עזרא ט, ב): **ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה**, עכ"ל.

שֶׁכַּר הַגָּדוֹל שֶׁמְּקַבֵּל כָּל אֶחָד בְּהִשְׁתַּתְּפוּתוֹ עִם מִלְיוֹן הַיְהוּדִים לוֹמְדֵי הַתִּקּוּן הַזֶּה, הוּא כָּךְ:

א. כָּל יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְתוֹךְ סְכַּת הָרַשְׁבִּ"י הַמֵּגֵן הָרָאשִׁי וְהָאֲמִתִּי לְכָל הַדּוֹר כֻּלּוֹ, כַּנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ק"מ ח') "סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק". וְאָמְרוּ חז"ל (יְרוּשַׁלְמִי יְבָמוֹת דַּף ח'), **בְּיוֹם נָשֶׁק זֶהוּ יוֹם בֹּא גּוֹג.** - ב. יְהוּדִים זְכְרוּ!!! כְּמוֹ נַחַ בְּשָׁעָתוֹ עַכְשָׁו **הַתֵּבָה פְּתוּחָה וְכֻלָּם יְכוֹלִים לְהִכָּנֵס, נָא לְהִזְדָּרֵז לִפְנֵי הַמַּבּוּל. שֶׁהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ הוּא תֵּבַת נֹחַ הַמַּצִּילָה שֶׁל הַדּוֹר.** - ג. **כָּל הַמִּשְׁתַּתֵּף בִּלְמוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה יְקַבֵּל שָׂכָר עָצוּם כְּנֶגֶד כֻּלָּם כַּמְּבֹאָר לְהַלָּן.** - ד. כָּל אֶחָד יִרְאֶה לְקַיֵּם מַאֲמָר חֲזַ"ל, גָּדוֹל הַמְעֻשֶּׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שֶׁעֲלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד, וְיִקַּבֵּל כַּמָּה חוֹבְרוֹת שֶׁרוֹצֶה לְחַלֵּק בְּחִנָּם, כְּדֵי שֶׁיִּזְכֶּה וְיַחֲלֵק סִפְרֵי זוֹהַר בְּחִינָם לַחֲבֵרָיו וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים, וְיַקַּבֵּל שָׂכָר כְּנֶגֶד כֻּלָּם, וּכְאִלּוּ בְּרָאָם כְּמַבְּאָר בְּזוֹהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) וּבְסֵפֶר חֲסִידִים וּבגר"א, וְעוֹד.

סוֹד הַמְּשִׁיחַ תִּקּוּן ל' יֵצֵא לְאוֹר בְּעֶ"ה כְּמִילְיוֹן עֲתָקִים, עַל מְנַת לָתֵת כְּלֵי נֶשֶׁק וְעֶרְכַּת מָגֵן לְכָל יְהוּדִי בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם, לְהַצְלָחַת עַם יִשְׂרָאֵל לְעִלּוּי שְׁכִינַת עֻזֵּנוּ, וּלְהִיגָּלוֹת כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִרְאוּ עֵינֵנוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ בְּהִגָּלוֹת מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן.

וְכָל הַמִּשְׁתַּתֵּף בלימוד הקדוש הַזֶּה מְקַבֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם שְׂכַר כְּאִילּוּ לָמַד 62+5.1 = (1,500,000,000,000,000,000,000,000,000,000) דפי זוהר הקדוש.

הַמְעוּנְיָן לְהִשְׁתַּתֵּף וְלִזְכּוֹת לִזְכִיּוֹת עֲצוּמוֹת "עַיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹקִים זוּלָתֶךָ" - טֶל: 0527-651911.

כל אחד מישראל שילמד/יקרא, ביחד שבטי ישראל **כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשָּׂכָר וְהַזְּכִיּוֹת שֶׁל כָּל מִלְיוֹן לוֹמְדֵי הזוהר הקדוש** (שד"ח, וְעוֹד). בִּזְמַן לְמוּד דקה אחת נוחל עולם הבא וטועם טעם גן עדן עוד כאן בעולם הזה.

לימוד דף אחד מתיקוני זוהר שווה 10 דפי זוהר (הגר"א), וְכָל אֶחָד שֶׁמִּשְׁתַּתֵּף בַּחֲבוּרַת הלימוד הקדוש הזה [שיוצא במליון עותקים בס"ד] יֵשׁ לוֹ שָׂכַר מיליון לומדי הדף הזה שהם 10 מיליון דפי זוהר (שד"ח), וּמוּכְפָּל בְּסַךְ הָאֲנָשִׁים שֶׁמִּתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּדְבָרֵי הַבָּאֵר מַיִם חַיִּים (פ' תְּרוּמָה כ"י), **כלומר 10 מליון כפול מליון = כפול 15 מליון יהודים שיש בעולם** (ספר חסידים) 02+5.1= (1,500,000,000,000,000,000,000) **דפי זוהר, וְעוֹד כָּפוּל 1000 הֵם מִזַּכֵּי הָרַבִּים הַסּוֹעֲדִים אֶת הַשְּׁכִינָה וְנִקְרָאִים שָׂרֵי נַפְתָּלִי** (מד"ר שיה"ש פָּרָשָׁה ח' פִּסְקָה טז, זֹהַר ח"ב דף קכ.), 32+5.1 (1,500,000,000,000,000,000,000,000,000) **וּבְמִנְיַן עוֹד כָּפוּל אֶלֶף** שבכל עשרה השכינה שורה ומה שנותנים משמים באלף נותנים (זֹהַר"ק וַיֵּצֵא), = 62+5.1 = (1,500,000,000,000,000,000,000,000,000,000,000) דפי זוהר!!! [הַהֶסְבֵּר עַל הַחֶשְׁבּוֹן הַנַּ"ל רְאֵה בְּכֹחַ הַזּוֹהַר חלקים 1-7]. וּבַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים כָּתַב שֶׁכָּל הַשָּׂכָר בַּאֲלָפִים שָׁנוֹתַנִים מִשָּׁמַיִם זֶה בְּאֹפֶן רָגִיל, אֲבָל הַצַּדִּיקִים לוֹמְדֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ הַדְּבֵקִים בְּתוֹרַת הַסּוֹד תּוֹרַת הָרַשְׁבִּ"י, עֲלֵיהֶם אוֹמֵר הַכָּתוּב (יְשַׁעְיָה ס"ד ג') "עַיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמְחַכֵּה לוֹ", וְאֵין קֵץ לִשְׂכָרָם, וְאֵין כָּל בְּרִיָּה שֶׁיּוּכַל לְשַׁעֵר זֹאת... (וְעַיֵּן כּוֹחַ הַזֹּהַר חֲלָקִים א-ז, שִׁמְחַת הָרַשְׁבִּ"י, וְעוֹד).

אור הזוהר 827 גיליון חודש תשרי תשע"ה

הכשרות והזוהר

פצצת הזוהר וסודות הכשרות שתביא גאולה לעולם

קול קורא - שמע ישראל!!!

אבקש מכל האדמו"ם ורבנים ראשי ישיבות בעלי דרשנים במקום להגיד דרשות ושיעורים, תתחילו לעשות משהו להציל את עם ישראל שיהיה להם ולכם מקוואות ושחיטה כשירה ומוהלים כשרים.

תזכרו המשחק נגמר, השנה בעזרת השם יהיה הגאולה, כל הסימנים מוכנים, ואם לא תתחילו לעורר הציבור על לימוד הזוהר הקדוש כולכם ימחקון מן העולם, לא יהיה לכם לא עולם הזה ולא עולם הבא, לא יהיה לכם שום תירוץ שלא ידעתי לא שמעתי, בע מע און שאקעל מיט די פלייצע, ומה תענו ליום הדין הגדול והנורא על מה שכתב הרשב"י בתיקון מ"ג: באותו הזמן שהוא יבש, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפילה כתיקונה, **וְאֵין קוֹל כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, וְאֵין עוֹנֶה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל וְלֹא אֶעֱנֶה. אני לא אענה אותם בתפלתם.** (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכ"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג). - **ואם לא תחזרו בתשובה תזכו למה שכתוב בתיקוני הזוהר** (תקונא עשרין, וחד ועשרין דף מט ע"א), **בלשון הקודש: ... הַשְׁכִּינָה אוֹמֶרֶת לַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ, אֵלּוּ הָעֵרֶב רַב, שֶׁגֵּרְשׁוּנִי מֵהִסְתַּפֵּחַ בָּנֶחָלַת הוי"ה, גָּרֵשׁ אוֹתָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק עִם יִשְׂרָאֵל. ... בְּאוֹתוֹ זְמַן נוֹטֵל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רמ"ח, שֶׁהוּא מָאתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה תֵּבוֹת שֶׁיֵּשׁ בִּקְרִיאַת שְׁמַע וְשֵׁשׁ תֵּבוֹת הַיִּחוּד, וּבָהּ, וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם... גָּרֵשׁ אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ... בָּרִאשׁוֹנָה גָּרֵשׁ אוֹתָם, וְאַחַר כָּךְ רָדַף אַחֲרֵיהֶם וְתָפַס אוֹתָם, וְאַחַר כָּךְ הָרַג אוֹתָם**... וְהוֹקַע אוֹתָם לַהוי"ה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ, עכ"ל.

מי שלא עסק בחכמה זו בזמן עליית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים זה המלאך הגדול יופיא"ל דוחה אותו לחוץ והשרפים אשר תחתיו שהם כולם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם והוא חוזר

וקודם שיורדת הנשמה מעולם העליון להאי עלמא הקדוש ברוך הוא משביע אותה לעסוק ברזי דאורייתא כדאיתא **בזוהר פרשת תרומה** (דף קס"א) בד"ה דזמינון לנחתא בהאי עלמא וכו' **הרי לך בפירוש מדברי הזוהר שתכלית בריאת האדם כדי שילמד החכמה הזאת וקודם ביאת הנשמה לעולם הזה הקדוש ברוך הוא משביע הנשמה לעסוק בהאי עלמא ברזי דהימנותא ברזי דאורייתא גם ביציאת הנשמה לעולם הבא אינה יכולה להשיג לאור עליון למעלה אל מקום**

הרמתה אשר שם אהלו מתחלה לחזות בנועם הוי"ה פני מלך חיים אם לא בהתעסקות החכמה הזאת חזי מה שהזהיר לנו הרבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה **בזוהר פרשת פקודי** (דף רמ"ז) **האי חיותא** וכו', **ומי שלא עסק בחכמה זו בזמן עליית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים זה המלאך הגדול יופיא"ל דוחה אותו לחוץ והשרפים אשר תחתיו שהם כולם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם והוא חוזר ומתחדש וחוזרים ושורפים אותו עד שמתגלגלין רחמיו של הקדוש ברוך הוא עליו וחוזר ובוראו פעם אחרת והם הנשמות החושקין בחכמה זו מפני שלקו מקודם לכן רודפים אחר חכמה זאת כמאן דרדיף בתר חיים אף על גב דאיהו לא חזו מזלייהו חזי.** (ויקהל משה דף ה:)

עכשיו נעתיק לכם מה שכתבתי לפני הרבה שנים במדריך לכשרות # 40

מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל
הג"ר יעקב יוסף זצ"ל

טרגדיית הכשרות בארצות הברית - עליות ומורדות בהיסטוריה ארוכה בת מאות שנים

מבוא

קיבוץ הגליות בארצות הברית, מאז ימיה הראשונים, הביאה יחד עמה שורה ארוכה של בעיות בכל תחומי היהדות, היו שנים שבהם לא ניתן היה להכיר כי יהודים חיים בארצות הברית, רבבות מבני ישראל נאלצו לעבוד בשבתות, וממילא כל יתר תחומי החיים היהודים היו רופפים. אך ככל שהתקבצו ובאו יותר יהודים מאירופא וממדינות אחרות, במיוחד בחמישים שנים האחרונות חלה מהפכה גדולה כמעט בכל תחום, והמצב נשתנה מן הקצה אל הקצה. אך תחום אחד נשאר פרוץ, וזאת למרות שהגיעו המוני יהודים חרדים לארצות הברית, לא הצליחו להתגבר על אותן נקודות עדינות.

וזהו תחום הכשרות: אין זה סוד שהכסף מטהר... אימרה זו אמורה לאו דוקא אצל יהודים אמריקאים שגרו בארצות הברית לפני מאה שנה, אלא גם על דורנו, כאשר ישנם בתוכנו אנשים שיצרם חזק ואין בהם הכח לגבור על אותה חולשה. - תחום זה הינו עדין ומיוחד, הכשלון הקטן ביותר, הוא כשלון של הכלל, **אם חלילה "מכשירים" את הטרף פירושו הכשלת ההמונים בנבילות וטריפות, ולכן הנושא מחייב טיפול חזק ובלתי מתפשר.**

בכל הדורות היו שנכשלו והכשילו בתחום הכשרות, ודורנו זה לא הצליח להתגבר על אותן היצרים האפלים. - בסידרה שאנו פותחים החל בגליון זה נכתב על אשר במשך מאה השנים האחרונות בתחום זה, עובדות ומסמכים אותן אספנו מן הספרים ומן העיתונות שנדפסו במשך השנים. - אחת המטרות העיקריות בהצעת כל הני סיפורים כדי שיכירו וידעו דרי ארה"ב בימינו **הטעם למה החליטו גאוני וצדיקי זמנינו לצאת בחרב וכידון נגד אכילת בשר כלל ובכרוזא קרי בחיל שכל החס על נפשו ונפשות ביתו ירחיק עצמו וזרעו אחריו מכל מין בשר בהמה כי אש הוא עד אבדון תאכל.** פוק חזי הני גדולי הדור שדרו פה בארה"ב במאות השנים האחרונות לא מצאה ידיהם חיל להעמיד הכשרות על בסיסו, התמוטטו והכריזו כי בארה"ב לא יכנס תיקון לעולם בענין כשרות בשר, ופוק חזי האיך דברי חז"ל אין חוזרות ריקם. קי"ל בשולחן ערוך **דאכילת איסור מטמטם הלב ומוליד טבע**

רע וזאת אפילו בתינוקות שאין עושין ח"ו במתכוון כי אין יודעין הנעשה עמהם. ולא זו בלבד אלא אפילו אם מינקת שלהם אכלה מאכלות אסורות משפיע עליהם לרע, ועל כן תבין למה ירדו כל הדורות שלהם שאול תחתית, לא נשאר מזמן ההוא רק אחד מני אלפי אלפים, והשאר נשתמדו ויצאו מתוך קהל ישראל. נשאו נשים נכריות ויתערבו בגוים ויעבדו עצביהם הכל מטעם זה. - וכי יהיה לך חידוש אם אחר כל הנ"ל יחליטו גאוני זמנינו שהרוצה להבטיח קיום לדורותיו ישליך בשר הבהמה ממנו והלאה לא יראה ולא ימצא בבית ישראל לא בתוך הבית ולא אצל שמחות ושאר הזדמנות. **כלה גרש יגרש אותו ואז יראה זרע כשר ממשיכי שושילתא דדהבא לתפארת בית ישראל זרעא חייא וקיימא די לא יפסוק עד ביאת בן דוד ועד בכלל.**

פרק ראשון

א. מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל הג"ר יעקב יוסף זצ"ל

כבר לפני יותר ממאה שנים כאשר הגאון הצדיק רבי יעקב יאסעף זצ"ל שהיה רב הכולל הגיע לאמריקה, בשליחות החפץ חיים זי"ע, הוא מצא שם הזנחה גדולה בכל תחומי היהדות, בחלק הגדול זה היה ניכר בשטח הכשרות, הצבור היהודי אז היה מאוד מצומצם, והיהודים שגרו במקום לא היו בני תורה כלל. **הוא ניסה בכוחות על אנושיים להקים מערכת כשרות טובה, אבל בגלל התנאים ששררו אז הוא היה מאוד מוגבל ולא יכול בשום אופן לבנות מערכת כשרות על פי מדרגתו.** המצב נמשך כך במשך עשרות שנים, הסיבות לכך היו שונות, וביניהם העובדה שאותם הפושעי ישראל, חוטאים ומחטיאים את הרבים, שהיו בעצמם ממדריגה נחותה ביותר, **עמי הארצים פשוטים הכתירו עצמם בשם "רבנים" או "ראבאייס" או בשפה האמריקאית "אישיות מכובדת" וכך הוא נהיה "רב המכשיר" וביד רחבה חילק הכשרים לכל דכפין, ברור לאחר שגם "שילמו ביד רחבה" ללא כל מאמץ.**

כפי שידוע, יהדות ארצות הברית בחלקו הגדול היה מורכב אז מיהודים פשוטים שברחו מאירופה, הללו לא היו חסידים ואנשי מעשה, וזאת מאחר ואותם החסידים ואנשי מעשה שרצו לנסוע לארצות הברית התייעצו עם האדמורי"ם והרבנים שהללו הציעו להם שלא לעשות זאת. ולכן במצב כזה נאלץ הרב הכולל הגר"י יוסף לבנות את התשתית של בנין הכשרות - **מאמץ רב ודמים תרתי משמע הוא נאלץ להכניס עד שמישהו עזר לו להעמיד בשביל אלו שבאמת רצו כשרות אמיתית כמו שהיה בעבר באירופה, אבל כל מה שהוא עשה היה זה רק חלק קטן ממה שהוא היה צריך לעשות.** - רשמים מאותה "היסטוריה" יכולים למצוא בשבועון "דאס אידישע ליכט" שיצא לאור בארצות הברית לפני שמונים שנה על ידי **החזן הנודע הרב החסיד רבי יוסף רוזנבלט ז"ל** שרצה מאוד להרים את קרן התורה והיהדות, שם היכן שהוא השקיע את כל פרנסתו עד שהוא קיבל שבץ לב ונפטר מן העולם.

ב. הרבנים בראש האשמה

להקוראים שעדיין לא יודעים מי הוא זה הרב פייוויל מענדעלאוויטש זצ"ל, ראוי ליתן סקירה קצרה: הרב הגאון רבי שרגא פייוויל מנדלוביץ זצ"ל כותב באחד מאותן החוברות בענין אותה בעיה ברשימה תחת הכותרת **"הניתוח החשוב"** הוא פותח בעובדה שהוא קרא בשבוע האחרון הודעה של **מספר רבנים שהתאספו והחליטו להודיע שהיות וחנויות לממכר "פילעי" תולים על**

המוצרים תויות "כשר" על בשר טריפה כאילו הן כשרות, הם מזהירים את הצבור שיזהרו, הם גם מזהירים את בתי החרושת לנקניק, שלא ימכרו נבילות וטריפות, והודיע כי העירו להם ש-90 אחוז מתוצרת הנקניק הינן טריפה.

ועל כך כותב בעל הרשימה: **"אני שואל את אותם רבנים, איזה יהודים הינם מזהירים: שישמרו ולא יקנו טריפות? בשביל אותם היהודים שפרקו מעל עצמם עול של יהדות ולא איכפת להם לאכול טרף?, הללו מסתפקים בכך שכתוב על חלון החנות "כשר"!** לדעתי לאותם היהודים כלל לא תעזור אזהרה, **לא הם ישמעו לקול האזהרה של הרבנים, והרבנים אינם זקוקים לדאוג להם "הלעיטהו לרשע וימות", והרבנים לא יהיו יותר אחראים לדבר**, ולכן כשרוצים להזהיר חייבים לעשות זאת למען היהודים האחרים המחפשים רק כשר, אלא הם לא נזהרים מספיק, אבל אותם היהודים לא יכנסו בשום אופן לקנות בשר כשר במקום שהם בעצמם אינם מכירים את הקצב שהינו איש נאמן, או שתולה אצלו שלט מרב שהוא נותן השגחה על אותו חנות.

הדברים שהוא כותב בהמשך ממש מבהילים: ...עתה ניצבת בפנינו בשאלה, **ממה אתם מזהירים את הצבור? הלא עליכם להזהיר נגד אותם רבנים הנותנים שלטים לאטליזים? האם אינכם יודעים שאת רוב הטרפות המופצות בארצות הברית הינם ב"הכשר" של רבנים או של כאלו המכנים את עצמם "רבנים"? ואם כן מדוע אינם מקימים קול זעקה נגדם?**. - אתם פונים ומבקשים גם שבתי החרושת לנקניק שלא ימכרו חמץ, האם הינכם תובעים מ"קוזאק" יושר!!!, **מדוע אינם תובעים מהרבנים שהללו לא יזרקו את ההכשרים מימין לשמאל? מדוע הינכם לא מרימים קול זעקה אחת ולתמיד ומפרסמים את שמותיהם של אותם הרבנים שהמלה "כשר" הינו אצלם כל כך זול שהינם כותבים ונותנים הכשרים על כל דבר אסור?**, אתם בודאי תשיבו כי הדבר כרוך במריבות וקטטות, **אבל היכן המסירות הנפש ששמר על היהדות בכל הזמנים...?**

עוד כותב שם הרב מנדלוביץ זצ"ל: ... בשום זמן ובשום מדינה לא הגיע בקלות ענין שמירת היהדות, **רק מנהיגנו הגדולים הצדיקים הגדולים הללו מסרו את נפשם וכך הצליחו לקיים את ה"ובערת הרע מקרבך" כי "כל מצוה שנתנו נפשם עליה נתקיימה בידם", אבל כאן לדאבוננו, איננו רואים מסירות נפש הקטנה ביותר של הרבנים**, והאמת היא שהוא פרוץ מרובה על העומד חוץ מקבוצה קטנה של רבנים שהוא מיעוט קטן, ואולי מיעוט שבמיעוט, וכל היתר הרבנים - וביניהם רבנים גדולי תורה - אף אחד מהם אינו חוסך את עטו מלתת הכשרים כמה שרק בא להם. - כשאני קורא את אותן הכתבות עומדים לי דמעות בעינים כשאני רואה איך שההיסטוריה חוזרת על עצמה, ואיך שארץ הזהב (אמריקה "הקדושה") **מסוגלת לעוור את עיני החכמים ולסלף את דברי הצדיקים, כוחו של "הדוד סעם" יכול בעוונותינו הרבים לסחוף לצדו את אותן היהודים עד שהם יכולים לומר על האסור מותר**... - [כאן אנו נפגשים בנקודה יקרה מאד, אשר מעולם היתה נגע מספחת לעם היהדות בארה"ב, ובעונותינו הרבים עדיין השטן מרקד בינינו: **הרבנים שצריכים להיות עיני העדה מדריכיהם ומנהיגיהם, מוליכין את הכלל ישראל שולל תחת מסוה הרבנות, וכשאנו מדגישין "רבנים" כולן בכלל! הן הפחותין וגם היראים! הא כיצד?** הפחותין שבהם עושין מרבנות קרדום לחפור אחר זהב וכסף, זורקין הכשרים לכל המבקש עד

שבין יום ולילה יצמחו כמן הארץ עשיריות חנויות **מוכרי בשר כשר למהדרין מן המהדרין לאורכה ולרוחבה של רחבי המדינה, והכל לצבור הון תועפות, והמצב הגיע עד כדי כך שהרבנים משוקעים ראשן ורובן ברדיפה אחר בצע כסף עד שאין מוכן לזוז אצבע קטנה אם לא בעד בצע כסף. זאת אומרת אין בין הרבנים ובעלי הבתים ולא כלום. הללו והללו עסקם במסחר "ביזנעס" ומסך המבדיל ביניהם שבו בפרק שהבעה"ב מסתחרים בדרך היתר הרבנים מובילין לשוק למכור את כל הקדוש לנו כמו כשרות, שבת, צניעות ושארי גופי תורה דאחר שלהוטין לגרוף הון חונפין לבעלי בתים ואין מוכיחין על שום דבר ומתקיים "כסף וזהב מטהר ממזרים" רח"ל].**

עוד ממשיך ההרב מנדלוביץ זצ"ל וכותב:
...ומהיכן מצאו אותם הרבנים היתר לעשות מן התורה קרדום לחפור בה, ולהתמכר כל כך לכסף, לא מבקש מהם ללכת בשיטת הרמב"ם ולא לקחת כלל כסף בעבודת הרבנות. הרבנים יכולים להתפרנס היטב מההכנסות שיש להם מעריכת סידור קידושין וגיטין, בריתות, הספדים, הקמת מצבות וכדומה והם יכולים להתפרנס מזה בכבוד שיוכלו לעבוד לטובת היהדות ללא פניות, אבל כאן בארצות הברית, **הרבנים אינם מוכנים לזוז ממקומם כל עוד לא שילמו להם, ואין לדבר כלל על הכשרים שאינם נותנים ללא תשלום, בכך אף אחד אינו מוכן לעשות שלא על מנת לקבל פרס, אבל ישנם רבנים שקורים להם לדבר למען תלמוד תורה, למען ישיבה, הללו מתנים מראש כמה ישלמו... - אוי לאותה בושה!** הכותב ממשיך ומנתח את המצב באותן הזמנים, הוא מביא את כוונותיהם של אותם הרבנים, הוא מבכה את העובדה שבראשם של אותם הרבנים אין כלל עולה על הדעת להרביץ תורה ויראה, ומה שכבר כן עשו בכיון זה עשו זאת רק כאלו אנשים בעלי בתים שיש להם מסירות נפש כפי שהדבר בא לידי ביטוי באותה רשימה.

ג. הרבנים משתחוים לעגל הזהב

...ומעט הישיבות שיש לנו כאן, עובדים בשבילם בעלי בתים ממש במסירות נפש, ולא די שאינם דוחפים את הבעלי בתים, ולא די בכך שהרבנים אינם המנהיגים שיצליחו למשוך את הבעלי בתים, קשה מאוד לבעלי בתים לעניין את הרבנים בענינים כאלו, כי לא מונח בענינים הללו תשלום כספי, כאשר מדברים עם רב שישא נאום למען ישיבה הם עונים בחצי פה ואז מבינים שצריכים לשלם. **שומו שמים! איך כל דבר שקדוש בעיני הרבנים? האם אין להם כלל אידיאלים? מנהיגים הצריכים להראות דוגמא לעם, שיתמכרו כל כך לעגל הזהב? ואז מה יענו איזובי הקיר"?** - בהמשך הרשימה שואל בעל המאמר: "האם אינם יודעים שבהתנהגותם הינם מבזים את כבוד הרבנות"?, הוא ממשיך ושואל האם האזנים שלהם חרשות והלב שלהם כל כך אטום שאינם מסוגלים לשמוע את הבת קול המכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה?"

יותר מאוחר מתלונן בעל המאמר: **"אדרבה, שהרבנים יסתובבו בין העם וישמעו היטב איך שאחד מדבר לשני ומה דעתם על הרבנים, ומי אשם בכך אם לא אותם הרבנים עצמם ההופכים הכל למען ביזנעס, המודדים כל דבר גדול וקדוש על פי כמות הכסף שקיבלו, ועוד יותר האם אינם אותם הרבנים סוחרים ממולחים העוסקים במסחר המולכלך ביותר?, בעל המאמר מאריך מאוד בענין זה ומסיים, ולאחר כל זאת עוד יש טענות לרבנים מדוע אין שומעים ומזלזלים בהם!!!** - כשקוראים את אותה רשימה

נשאלת השאלה האם מה שקורה היום בארצות אין המצב דומה גם בזמנינו היום?, בזמננו במשך 60 שנה למרות שכבר הגיעו לארצות הברית אלפי יהודים יראים ושלמים, חסידים ואנשי מעשה, וישנם כבר עשרות ישיבות וראשי ישיבות מרביצי תורה, צדיקים קדושי עליון חסידי ואנשי מעשה, כאלה שאינם מכורים לעגל הזהב. **אדרבא, הללו מרביצי תורה וחסידות עם יראת שמים באופן מיוחד, אבל לדאבוננו בעוונותינו הרבים השליטה אינה אצלם, כי אותם אלו המכורים לכסף רצו להיות בעלי הבתים ומנהיגי עולם התורה והחסידות ומצאו דרך חדשה איך להשתלט על הכל בכח הזרוע, בטרור חזק ואוי לאותו אחד שיעמוד מנגד אותם בעלי המסחר, אותן האנשים השחורים מוכנים לקצר אחד את ימי השני לא בשם המפורש אלא פשוטו כמשמעו - על ידי שהם מוציאים את האקדח מן הכיס של הבעקישע או מתחת לשטריימעל... - הרב מנדלוביץ ז"ל מסיים את רשימתו בדברים כדלהלן:**

ד. רבנים צבועים

כל מה שכתבתי לעיל, אינו חדש, כל הרבנים הישרים יודעים זאת, ולאחרונה ביום ראשון יצא לי לשמוע **איך שרבנים אמיתיים דיברו נגד הרבנים וזעקו נגד אותו סוג של רבנים ואמרו: חייבים להוריד אחת ולתמיד את המסוה מעל פניהם, כן רבותי! זה היה יכול להיות הדבר הטוב ביותר**, אבל עירוב פרשיות יש כאן, קורה תוהו ובוהו בעולם, אין יודעים מי מותר להם להיות אלו שיורידו את המסיכה מעל פני אותם הרבנים, ומי הם אותם הרבנים שמעל פניהם חייבים להוריד את המסוה, **מה שקורה שיתכן מאוד שדוקא אותו אחד שעומד וזועק שיש להוריד את המסוה מעל פני אותם הרבנים, דוקא ממנו שעומד ומעמיד פנים כאילו הוא מלא יראת שמים צריכים להוריד את המסוה, איזה רב הוא מי שאומר אמת ומי הוא המעמיד פנים, מי הוא דובר אמת ומי הוא צבוע?** ולכן רבותי, אם כבוד התורה חשוב ויקר לכם, אם אתם רוצים להרבות כבוד ישראל והכבוד העצמי שלכם שלדאבוננו ירד לתחתית השפלות, ואז תכניסו סדר לענין, תבררו את הפסולת מתוך האוכל, עוד פעם ועוד פעם, **אל תפחדו מאף אחד ושישאר רק "ועוד בה עשיריה" אבל שיהיה "זרע קודש מצבתה" ואף אחד, שיהיה הגדול ביותר בתורה, אם הוא מחלל שם שמים, הוא חייב להישאר מחוץ למחנה, ואז כבוד התורה וממילא יחד עם זאת כבוד הרבנות יקבל את הברק הנכון ואותם היהודים שיראת השמים נוגע ללבבם ישמרו עליכם, ובכל דבר שבקדושה יסייעו בידכם ויוכלו הרבה לסייע בעניני חיזוק התורה והיהדות, מה שעתה לדאבוננו ירדה עשר מעלות אחורנית, וכבר הגיע הזמן של כי עת לחננה כי בא מועד...!** - [נמצא דמה ששכיחים כהיום רבנים המתכבדים לדרוש בהספידא או בשאר הזדמנות ודורש בהתלהבות על שפלות הדור בו בזמן שהוא המסייע היותר גדול על ידי נתינת הכשרים לבשר מפוקפק או חֵלב גמור או בנתינת חיזוק לאותן מנהיגים העומדים מתחת המסחר הענקי של מכירת בשר ספק נבילות וטריפות וודאי חלב לכל המדינה. כל זה כבר היה לעולמים במדינת הזוהר שלנו וההיסטוריה חוזרת על עצמה].

במלים אלו סיים הרב מנדלוביץ את דבריו, ועתה אני שואל אתכם רבותי: האם חסר עוד משהו שצריכים להוסיף על הנעשה בזמנינו? האם בדורנו לא עשינו את אותו דבר? החילול השם הגדול וכמו כן העובדה שלא הרפורמים או הקונסרבטיבים נוהגים כך, אלא כאלו הרוצים להוכיח כי

הינם הממשיכים החזקים והטובים ביותר מן האורטודוקסיה, ועוד כאשר מחוגם הודיעו ומחו בענין אותו איסור דאורייתא באותו עונש כרת רח"ל, שהסתובבו אצלהם במשך שלשים שנה והכשילו רבבות מישראל באכילת נבלות וטרפות ובאותו חטא חמור, ואותם ה"רע-בנים" יש להם את העוז לקום ולהעיז פנים במצח נחושה בעינים ואומרים על חֵלב דאורייתא שהוא לא חֵלב, בדיוק כאילו היו אומרים על יום שהוא לילה... - עד כאן ציטטנו את דבריו של הרב ר' פייוויל מנדלוביץ במה שאירע לפני שמונים שנה, עתה נקפוץ קצת אחורנית ונראה מה קרה לפני מאה שנה מחוץ לניו יורק.

כל זה כתבנו לפני כ-40 שנה בארצות הברית, ועכשיו נכתוב על המצב בארצינו הקדושה. הכשרות של השחיטות כאן בארץ פי 200 אחוזים יותר גרוע מארצות הברית, למשל בארצות הברית יצאו 12 רבנים נגד השחיטה המהירה שמי ששוחט יותר משש מאות עופות לשעה כשהגוי אוחז את העוף, והשוחט רק אוחז את הראש לשחיטה, וזה אסרו כל הרבנים הגדולים וגם נתפרסם בשו"ת.

זאת אומרת אם בשחיטה הזאת (קעפעל שחיטה), מותר לשחוט רק 600 עופות לשעה, [וזה רק לשוחט הכי הטוב המומחה ורק בדעיבד גדול ובה"מ יכולים אולי להכשיר את זה], אז בלקיחת העוף ביד היה אסור לשחוט יותר מ-250 מכסימום לשעה, והאמת כאן בארץ שוחטים 900-1200 לשעה, כשהשוחט אוחז לבד את כל העוף ביד.

כאן בארץ השוחט אוחז את כל העוף ביד במקום שהגוי יאחז את זה, וממילא היד נהיה כבר כמו אבן, ואין שום הרגשה לא לסכין ולא לשחיטה, ושוחט נבילות וטריפות [ספר רנו ליעקב הרידב"ז [שכתב ספר על ירושלמי] בהקדמה של חיבורו על התורה - וכותב: עוד ענין רע ראיתי בהעיר הזאת אשר תסמר שערות ראשי, השו"ב מורטים בעצמם נוצות העופות ששוחטים. ויש שו"ב ששוחטים ביום ה' ו' עש"ק עד ב' אלפים עופות ומורטים הנוצות, ובליל שבת קודש נלאו הידיים שלו לאכול, ויש מהם אשר בני ביתם תחבו הכף לתוך פיו בלילי שב"ק לאכול, **כי לא היה לו כח לאחוז הכף הלא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורין, בין כך וכך נתפגלו בטנם של יהודים בנבילה וטריפה ר"ל**, ואמרו חז"ל עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו דברים אסורים לתוך מעיו, כי כיון שנכנס דברים אסורים לתוך מעיו הוברח רוח היהדות ונתגברה התאוה ר"ל לכל דבר תועבה עד שקשה לעשות תשובה, וכ"ז בגרם המדינה שנקבצו מכל הארצות טובים ורעים ואין להבחין, עכ"ל].

הסיבה למה עשו את זה כך, שהשוחט יאחז את העוף ביד היתה טובה להלכה, אבל זה רק בשחיטה קטנה, ומכיון שלא הרבנים הם בעלי בתים על הכשרות, [וגם הרבנים אינם יודעים את כל הסיבות והבעיות והמכשולות, מה כשר, ומה טרף, מכיון שהוא לא היה שוחט ולא עסק לבד בכל הדברים כדי שיבין הכל על בוריה, כמו שכתב שוחט לפני 80 שנה לערך, בספר השוחט והשחיטה, שאם הרב אינו שוחט בעצמו ועושה כל הפעולות בכשרות אין לו שום ידיעה ולא מבין בכלל מה כשר?] וישנם שחיטות שלא איכפת להם בכלל הכשרות, ושוחטים הרבה בין אם כשר בין אם טרף, ומוכרים ממילא בזול את העופות, מכיון שהשחיטה לא עולה הרבה, ונהיה תחרות על המחירים, וזה ידוע שכל אחד מחפש בזול, כי הפרנסה קשה מאוד, וכך נעשה השרשרת של מאכילי טריפות.

מה עשה הבעל דבר כדי שכולם יתחילו לשחוט עוד יותר ועוד יותר עופות לשעה,

תפס אותם בחומרא, שהשוחט מחזיק את העוף לבד, ולא איכפת לו לבעל דבר, כי ממילא הכל נבילות וטריפות, מפני שמחייבים את השוחטים לשחוט יותר ממה שאפשר לבן אדם לשחוט, שיהיה לו הרגשה, והשוחט בגלל פרנסה צריך להמשיך בעבודתו, ועושה הכל על חשבון הרבנים, וגם מקבלים בהרבה מקומות המשכורת לפי ההספק כמה עופות הוא שוחט לשעה, ממילא יש תחרות בין השוחטים מי מקבל משכורת יותר גבוה על חשבון נבילות וטריפות, ועל פי ההלכה מאבד את נאמנותו וזה כבר טרף, וכך אחד משך את השני, וכולנו אוכלים טריפות, ועוברים על איסורי תורה החמורים.

עוד דבר שקרה כאן בארץ שמתירים פגימות גדולות בסכין, מה שאני למדתי אצל שוחטים שהיו שוחטים לפני 130 שנה, וכולם אמרו על הפגימות שמתירים היום זה פגימה, וממש נבילה דאורייתא.

אז מה העצה? להחזיר עטרה ליושנה, לקחת שוחטים טובים ולעשות רק שחיטות קטנות, כי בסטונאות הכל טרף, וכבר לא מדברים מזה שרוב הבשר שאנחנו אוכלים בא מערבים, ויש על זה אלפים כתבות בעיתונים, איך שתופסים מידי יום ביומו שמביאים בשר מערבים ומוכרים את זה בכל ירושלים, ובכל ערי הארץ, אפילו במקומות הכי הטובים, כי השטן הוא הבעל הבית, כידוע, אז איפו היגענו? מה אנחנו אוכלים, ומפני זה יוצאים רוב הבנים לתרבות רעה.

וזה לשון הרדב"ז הקדוש בהקדמת ספרו על התורה:

גם הרבנים היראים אבדה השפעתם

לא אכחד שמצאתי במדינה הזאת גם רבנים בעלי תורה ויראי ד' מרבים, וכן שו"ב ובוטשערס כשירים, אבל אין בכחם להועיל כלל כי בעיני העם שפל מאוד כבוד הרבנים,

[כל זה ממש הוא מצבנו גם היום, השטן מרקד בין הרע-בנים והקצבים והמכשירים שלהם, ועושה כל הפעולות להכשיל את בני ישראל הקדושים בפיטומי איסור, וכשרב גדול ויר"ש לאמיתו צועק ומוחה שאינו כשר, משפילים אותו ומבזים אותו בכל מיני בזיונות, וההמון אינם מבחינים בין רב לרב ובין שו"ב לשו"ב והאמת נעדרת]

בראותם מעשיהם לא יבינו אח"כ בין רב לרב, בין שו"ב לשו"ב, בין בוטשער לבוטשער, כי בהדי הוצא לקי כרבא, כמאמר חז"ל, ואין להבחין איזה בשר כשר ואיזה טריפה כי על כל החלונות נדבק "טאבלינע" [מודעה] הוא הודעה כאן יש למכור בשר כשר ובכל מקום שהולכים שם תיבת בשר כשר באותיות בולטות לעינים, עד שלא מוצא כלל במדינה הזאת בשר טריפה והכל כשר, והיהודים הכשירים בעלי תורה והחרדים לדבר ד' נשבר לבם בקרבם ומיגעים להכשיר הבשר, אבל מה יעשו לנגד המון שנתקבצו מד' פינות העולם שאין משימין לב לכשרות כלל, כי אכלו נבילה וטריפה גם על הספינה, והמה אינן רוצין לשמוע כלל, מפי החרדים לתקן העיר במאכל כשר, ורבניהם ושובי"ם ובוטשארס עוזרים להם להוזיל מקח הבשר, וכולם פונים אל המציאות הזאת, בשר זול בשר זול (ר"ל בשר זולל בשר זולל), ומוכרח הבוטשער היהודי הכשר להוזיל ג"כ, ומבשר כשר לא ירויח כשימכור כמו הבוטשער המוכר טריפה.

[וקרוב לזה החורבן בזה"ז במדינת אייראפע לפני מלחמת עולם השני' כשהיו שנים כתיקונם הי' אצל כל מטבחיים לכה"פ שני סוגי בשר: 1) בשר כשר. 2) גלאט כשר. מובן שבשר גלאט הי' מחירם ביוקר מופלג מבשר כשר ורק מדקדק אמיתי הי' מבזבז מהונו ורכושו כדי להשיגו, והאדם הפשוט בצירוף

שלא הי' המטבע שכיח - והרבה שלא אכלו בשר רק משבת לשבת - הספיק לו בשר כשר.

לא כן במדינת אמעריקע אשר לקתה בכפליים לא די שהיר"ש ירדה אלף מעלות אחורנית עד ששורר הבדל גדול בין מושג יר"ש בזמנינו לבין אדם ישר ותמים שבימי קדם וטובה צפרנן של אותן תמימים מכריסן של היראים דעכשיו. עוד זאת שהמטבע שכיח ואין אדם שבע רצון מאכילת כשר בלבד אלא רוצה רק גלאט כשר למהדרין מן המהדרין. ומאליו מובן שגם אחר הסכמת בנ"א לאכול רק מין זה הבהמות לא הסכימו לייצר ריאות כאלו בלבד כמו שא"א לעשות כל עליות של ס"ת ששי או מפטיר. וכתוצאה מזה נתחכמו בעלי מטבחיים לחתום חותמת גלאט כשר על הכל ובאופן זה השיגו המטרה שהזאב יהי' שבע והכבש ישאר שלם, והעולם אינם מתבוננים היאך במציאות להעניק כמויות גדולים של מיליאנען פונט בשר בהמה לכל המדינה ואוכלוסיה בחותמת גלאט כשר, כל זה לא איכפת להו ואין רוצים לדעת. כי להם העיקר שיש להם די סיפוק בנפש שלקחו הבשר באיטליז אשר עלי' בולטים אותיות גדולות - קידוש לבנה - בשר כשר גלאט למהדרין מן המהדרין שחיטה, בדיקה, ניקור, ונמלח והודח, תחת השגחת הרב פלוני אלומי, יאכלו ענוים וישבעו, ועי"ז מתפטמים בבשר מפוקפק ספק נבילות וטריפות].

קורא יקר, מן הסתם כשאתה קורא שורות הללו חיל ורעדה יאחזוך ופלצות יבעתוך, מגודל רשעת השוחטים דאז ותמ"ה תמ"ה תקר"א, על היראים דאז איך לא הרגישו בזה שאוכלים ממש נבילות וטריפות, אך מה נאמר ומה נדבר, כשנגלה לך, שגם היום מצוי ושכיח מאוד כל ענין זה, ופוק חזי, לך נא ודבר עם השוחטים אחרי כלות עבודתם שלהם, ותראה את מצבם, עייפים ומעוצבנים, עכ"ל.

[וגם אל תאמין כשהשוחט יגיד לך שהכל כשר, כי כבר כתב הרשב"א זי"ע ששקר בימינם, ואי אפשר להאמין להם, אבל ב"ה ישנם הרבה שוחטים שיש בהם ניצוץ יראת שמים וכואב להם ומספרים את האמת (ספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה)].

הרוצה לראות מה שכתבו כל גדולי וצדיקי ישראל על הכשרות והשחיטות יעיין בספרים אלו:

אנציקלופדיה למלחמת השחיטה

בו יובא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בנבילות וטריפות

י"ג חלקים

חלק א': יבואר, המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער זי"ע.

חלק ב': יבואר, המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש הבעל שם טוב והרב המגיד ר"ר בער ובעל התניא זי"ע.

חלק ג': יבואר, המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש בעל דברי חיים זי"ע. - מבאר איך ששלשה וחצי מיליון יהודים יצאו מן הדת עבור שוחטים קלים.

חלק ד': יבואר, הסודות נוראים גלוים מבעל עשרת השבטים עם חיבורו "ספר האבי"ב ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה. נדפס בספרים....

חלק ה': יבואר המלחמה הגדולה על השחיטה והשוחטים של רבינו רבי הלל מקאלאמאייע **זי"ע.** (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ו': יבואר מספר הקדוש קב הישר איך שמיליון יהודים נהרגו עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק ק"ב). (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ז': יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש בעל הרידב"ז על הירושלמי זי"ע. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ח': יבואר המלחמה הגדולה של רבינו יעקב יוסף בארצות הברית, איך שעבור תיקון הכשרות הרגו אותו, זי"ע. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ט': יבואר המלחמה הגדולה של הגדולי ישראל בווארשא לפני פרוץ מלחמת הראשונה. (בשנת ת"ש).

חלק י': יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הגדול רבי אליעזר זילבער זצ"ל בארצות הברית. (בשנת תשכ"ב).

חלק י"א: יבואר המלחמה הגדולה של הגאון הקדוש כ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א במלחמתו על פירצת הניקור בארצות הברית. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק י"ב: יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש האדמו"ר מקלויזנבורג זצוקלה"ה, במלחמתו נגד המאכילי נבילות וטריפות חלב ודם, בדרשתו הגדולה בי"ג מדות של רחמים. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק י"ג: יבואר המלחמה הגדולה של כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א במלחמתו נגד המאכילי טריפות בארצות הברית.

חלק י"ד: יבואר המלחמה הגדולה בהירחון די שוחטים שטימע, מלחמת השוחטים נגד הבוטשערס מאכילי הטריפות בארצות הברית.

חלק ט"ו: יבואר המלחמה הגדולה של הגאון הרב יהודה שיין שליט"א במלחמתו נגד המאכיל טריפות הגדול הרב ווייסמאנדעל, שמכר את עצמו עבור בצע כסף למשפחת רובאשקין מהמאכילי טריפות הגדולים ביותר בארצות הברית.

חלק ט"ז: יבואר המלחמה הגדולה נגד התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה שמאכילים נבילות וטריפות חלב ודם ותולעים עשרות בשנים במזיד, ושומעים על הטעיפס איך שיודעים רבונם ומתכונים למרוד בו, כמו שעשה השבתי צבי ימש"ו בשעתו.

יוצא לאור בירושלים עיה"ק - על ידי מכון למחקר מלחמת העולם - ועולמות שחרבו, על מה ולמה נהרגו ונשרפו מיליוני יהודים, וסיבת האסונות המתרבות יום יום, ומה היא הסיבה האמיתית שנתעכב עד היום ביאת משיח צדקינו.

א) עָתִיד גַּבְרִיאֵל לַעֲשׂוֹת קְנִיגָּיָא עִם לִוְיָתָן

אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן: עָתִיד גַּבְרִיאֵל לַעֲשׂוֹת קְנִיגָּיָא עִם לִוְיָתָן שֶׁנֶּאֱמַר תִּמְשׁךְ לִוְיָתָן בְּחַכָּה וּבְחֶבֶל תַּשְׁקִיעַ לְשֹׁנוֹ, **וְאִלְמָלֵא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יָכוֹל לוֹ** שֶׁנֶּאֱמַר הָעֹשׂוֹ יַגִּישׁ חַרְבּוֹ... "אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן **עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת סֻכָּה לַצַּדִּיקִים מֵעוֹרוֹ שֶׁל לִוְיָתָן** שֶׁנֶּאֱמַר "הַתְמַלֵּא בְשֻׂכּוֹת עוֹרוֹ". (תַּלְמוּד בַּבְלִי, בָּבָא בַּתְרָא עד.-עה.)

ב) לֹא כָל אֶחָד יְזַכֶּה לִרְאוֹת מִלְחָמָה זוֹ

בַּמִּדְרָשׁ [וַיִּקְרָא רַבָּה יג ג'] אָמַר רַבִּי יוּדָן בְּרַבִּי שִׁמְעוֹן: כָּל בְּהֵמוֹת וְלִוְיָתָן הֵן קְנִיגִּין

שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבוֹא, וְכָל מִי שֶׁלֹּא רָאָה קְנִיגִין שֶׁל אֻמּוֹת הָעוֹלָם בָּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לִרְאוֹתָהּ לָעוֹלָם הַבָּא כֵּיצַד הֵם נִשְׁחָטִים בְּהֵמוֹת נוֹתֵץ לַלְוָיָתָן וְקוֹרְעוֹ וְלִוְיָתָן נוֹתֵץ לַבְּהֵמוֹת בְּסְנַפִּירָיו וְנוֹחֲרוֹ, וַחֲכָמִים אוֹמְרִים זוֹ שְׁחִיטָה כְּשֵׁרָה הִיא. וְלֹא כָּךְ תָּנִינַן: "הַכֹּל שׁוֹחֲטִין וּבַכֹּל שׁוֹחֲטִין וּלְעוֹלָם שׁוֹחֲטִין חוּץ מִמַּגֵּל קָצִיר וְהַמְגֵרָה וְהַשְּׁנַיִם מִפְּנֵי שֶׁהֵן חוֹנְקִין"? אָמַר רַבִּי אַבִּין בַּר כַּהֲנָא: אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא "תּוֹרָה חָדָשָׁה מֵאִתִּי תֵּצֵא" תֵּצֵא, חִדּוּשׁ תּוֹרָה מֵאִתִּי תֵּצֵא".

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק אָרִיסְטוֹן: עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לַעֲבָדָיו הַצַּדִּיקִים לֶעָתִיד לָבוֹא וְכָל מִי שֶׁלֹּא אָכַל נְבֵלוֹת בָּעוֹלָם הַזֶּה זוֹכֶה לִרְאוֹתוֹ לָעוֹלָם הַבָּא הַדָּא הוּא דִכְתִיב "וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל מְלָאכָה וְאָכֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ" (וַיִּקְרָא ז) בְּשְׁבִיל שֶׁתֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ לֶעָתִיד לָבֹא לְפִיכָךְ מֹשֶׁה מַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם "זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ".

אור הזוהר 829 גיליון חודש תשרי תשע"ה

שאלה, אני מבין טוב למה כבודו עוסק בהפצת הזוהר הקדוש, כדי להביא את הגאולה, אבל למה כ"ק האדמו"ר כותב כל כך חריף נגד רבנים צדיקים שמוסרים נפשם להחזקת הכשרות, וכאילו כמעט הכל טרף כפי ששמעתי ממכם בדרשה בראדיו 2000?

תשובה! אותם הרבנים הם בכלל לא צדיקים, **הם רבני הערב רב שמאכילים את בני ישראל בנבילות וטריפות**, וזה כבר התחיל לפני מאות שנה, ראה מה שכתבו הצדיקים לפני מאות שנים, וזה האמת היחידי, וכתבתי על זה מאות ספרים, וניתן לכם דוגמה שתבינו במה מדובר, **ואיך שהס"מ מנהיג אותם, ולמה דוקא אותם!!!**

א. בספר דרך הנשר מביא קטע העוסק בשנת תר"כ בעניני חזנים, שוחטים, שצי"ם, ובתי כנסיות, ובטרם נפתח באותו קטע נביא הקדמה מדברי החתם סופר בשו"ת או"ח סימן ר"ה אשר בו הוא כותב:...מלך זקן וכסיל [הוא היצר הרע] יושב על כסא של ג' רגלים:

רגל אחד: החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפילות כלל ישראל.

רגל ב': שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל.

רגל ג': סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכלום.

רוח הקודש גלוי - מאיש קדוש - בשחיטות

ב. בספר זוהר דעת דף ס"ג מביא מספר דרך הנשר, (ומובא ג"כ בספר שמרו משפט - שיחות דף ע"ב) וז"ל:

כ' בס' דרך הנשר בשם הגאון ר' יצחק ראב"ד וועראבא שהה"צ ר' עקיבא יוסף שלעזינגער ז"ל (חתן הגה"ק ר' הלל מקאלאמייא זצ"ל) כתב בספרו שמרו משפט שבשנת כת"ר לפ"ק בערב פסח בא לבית חותנו איש אחד מאזיען בשם ר' אליעזר ב"ר שמעון ממדינת טיבעט (שבוא בן יאפאן וחינא) ודבריו הי' רק בלשה"ק ובקשתו הי' מחותנו הה"ק ר' הלל זצ"ל להיות אצלו פסח בלבד, ורק בתנאי זה כי הסדר יעשה הוא בעצמו על שלחן מיוחד לו, והוא יתן לו המצות וצרכי הסדר, ונרצה לו, והי' כן,

ולא אכל בליל פסח, כ"א כשיעור כזית מצה כהלכה, ושוב לא אכל כל הפסח עוד מצה, ורק אכילתו הי' מפירות ותפוחי ארץ ולוזים, ולא רצה לקבל שום מתנה, ולא שום ממון ולא צרכי נסיעה וסתם שם והדברי' אשר שמעתי ממנו וראיתי אותו החג אכתוב קצת אשר בזכרוני.

הסדר הי' בלהבות פלאים כל פסוק אשר אמר בקול הי' מתרגם אותו בלשונו אשר לא נודע לנו, ורק איזהו דברי זוהר ומדרשים אשר אזכיר בתוכם שמענו, התפלל בהתלהבות בקולות וברקים לערך ב' או ג' שעות ואח"כ בא לביתו וטעם רק תפוחי ארץ בצים ופירות וכיוצא בלא בשר ומצה, ולא הי' זמן לשמוע ולדרוש ממנו, כ"א בחוה"מ וביו"ט דרשתי ממנו על מהותם ומהות תורתם, וא"ל כי הוא משולח ובא בטעם כמוס ע"פ מצות הראשים, כאשר אביו הוא ג"כ ראש הב"ד, וביניהם הם במספר לערך צ"ו אלפים ב"י תחת דגלם, וסדר הזה עם שרי עשרה שרי חמישים שרי מאות שרי אלפים והם מקיימין המעשרות, וכל בי עשרה ביכלתם להחזיק פרנסת מנהל ת"ח היושב עה"ת ועבודה ומלמד עמהם בשבתות ומועדים בקביעות עתים לתו' לפי יכלתם, ראש הנשיאים הוא מקובל ובעל רוה"ק והוא מנהיג הדור ע"פ הוא נעשה כ"ד, צדיק מושל ביראת אלקים ולא לבד לשפוט את עדתם כ"א כמו שכ' אצל בני ישראל יודעי בינה לעתים מה יעשו ישראל בכל הגולה, **ואצלו ספר בשם האבי"ב** (ר"ת אחינו בני ישראל בגולה).

הסוד הגדול: והנה מה שדיבר בסוד עם מנו"ח זצ"ל לא אדע, ורק אשר שמעתי וראיתי ממנו אני כותב כי שקר שנאתי, והנה האיש הזה דברתי עמו בד"ת ביו"ט והוא רצה רק בלימוד הפייט של ר"א הקליר, **ובו דרש ע"ד האמת וכו' עם עמקות אשר ל"ה מוחי סובל, בשרשי הגלגולים, ועד"ז גילה לי הנשמות של דורינו, ואמר כי הראשונים מן לועזים בלע"ז המה באו בגלגול מן דור של כת ש"ץ ימ"ש, כאשר נכשלו עם חצונים ובאו לחיצונים.**

ואעתיק ממקצת **מספר האבי"ב** מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר'משה סופר מפ"ב מקובלים בנסתר, רנ"א רצה לפסול השוחטים דפפד"מ, ולהכניע חותם הס"א ששורה על שוחטים פסולים **בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפ"פ** ועל ר' משולם טימסניץ מפ"ב כ' נשמת שרף - ועל הנוב"י כ' עינו כעין חשמל - ועל מדינת מעהרן פיהם כ' נחתם היא עם חותמו של ס"מ ר"ל, וישמור עצמו כל בעל נפש לעבור שם (ואין לך דבר שעומד בפני התשובה).

ובעיר פראג כ"ז שהי' הנוב"י בחיים ל"ה יכול הס"מ להיות שם, רק בדוחק בבחי' אורח ועכשיו מולך שם, ותחלת הקלקול יצא ע"י חזן וקאה"ר וכו' - ועל בתי כנסיות אלו כ' שם כל תפלתם בהם תועבה כמו אשר מתפלל בבית הכבוד, וגרוע יותר כי שם אשר מזכירין שם, ועוד זאת הי' לי לפלא, כי בבית מו"ח היה כלב מונח תחת שלחנו תמיד ובשום אופן ל"ה כח לגרשו מן הבית, וכל הכאות בו לא הועילו, וכאשר ראה הוא כן אמר לי למה אינו מתקן את הכלב הזה, וכי לא ידע מנהו כי זה הי' רב לוע"ז ממקום פלוני ושהי' סמוך לו, אשר קללו בקללות נמרצות, ונתגלגל בכלב הזה, והיא בסוד ויקרא ל"ה נובח בשמו, כי לה ר"ת לשון הנכרים, (וכזה כ' בילקוט ראובני גם בר"ת לשון הרע).

וחשבתי שאינו כדאי להזכיר זה למו"ח, אך בא היום וכו', ספרתי דברים הנ"ל למו"ח אשר אמר לי האיש הנעלמי הנ"ל, והשיב לי אני לא אדע איזה תיקון לעשות לו, והגדתי זה להנ"ל, וא"ל זה תיקונו אשר יעשה לו והגדתיו למו"ח ועשה כן, ומן אותה השעה נעלם הכלב ולא בא עוד והי' לפלא, וגם בעיני יפלא, והאיש הנ"ל ברגלו בא וברגלו הלך בבוקר אור אס"ח אחר תפלת שחרית, והי' ברצוננו שיסע על מסילת הברזל כנהוג ולשלם בעדו ולא רצה לקבל שום ממון לעזר וכתב, כ"א לקיים את פקודתו אשר קבל מן הראשים שלהם, להיות פסח אצלינו לבד, ושוב לשוב לדרכו אשר פנה על דרך קאשויא, ומשם דרך פולין ורוסיא לפנות, והלכתי אני עם בני הישיבה שלי שהי' לי לערך ע' תלמודים אז, ללוותו לדרכו, עד כי נעלם. ע"כ.

ג. ספר הקדוש שבט מוסר פרק ששה ושלשים

בו יבואר עד כמה כוחות הטומאה והחיצונים משתדלים בכל כוחם שהשוחט יאכיל טריפות לישראל, ולהכשיל את ישראל באכילת נבילות וטריפות. גם יבואר בו גודל האיסור לאכול בשר אפילו למי שקרא ושנה, זולת לצדיק גמור, וגם כן עם שמירה מעולה. טעם שבעל תשובה לא יאכל בשר כי אם בשבת.

לא הותר לאכול בשר רק לצדיק וצלם אלקים על פניו: כלל העולה, שלא הותר בשר רק למי שהוא צדיק דצלם אלוקים על פניו. ושר העוף והבהמה מתיירא ממנו. ולכן אחר שחטאו ישראל בארץ וגלו, כל החיות מתגרות בהם עד שנסתלקו מדמות עליון, שעל אותו הדמות אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ט') ומוראכם וחתכם יהי', ושבו כבהמות נדמו, באו רז"ל שהם צדיקים גמורים, והרמיזו בדבריהם שאין לאכול בשר, והוא אומרם (פסחים מ"ט) **עם הארץ אסור לאכול בשר**. ואף על פי שאמרו רז"ל (ברכות מ"ז) מי שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים, הרי הוא עם הארץ, אפילו הכי גבי אכילת בשר, אפילו למד ספרא וספרי וכולהו תלמודא, עם הארץ הוא לגבי אדם הראשון, ועל שנחלש צלו ונמשל כבהמה, נאסר לו. אוי לכם עמי הארצות, וגם לומדי המצות בלא עיקר ידיעתם ומקילין בהם, ואינכם נלאים לחזור ולהחמיר אפילו כחוט השערה, ע"ש יותר באורך.

משה נצטווה על פה בכל דיני שחיטה, כמו שכתוב ושחטתם בזה ואכלתם: וגם אמר (דברים י"ב) **וזבחת מבקרך ומצאנך כאשר צויתיך,** ונתעוררו חז"ל לומר **שנצטוה משה על פה בכל דיני שחיטה,** ועל כן אמר שאול (ש"א י"ד) **ושחטתם בזה ואכלתם** ונראה שציום על פה. **השוחט האכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות:** ועתה בני, **שמע מה עושים בני השחיטה:** לוקחים הסכין ביד רמה, ועומדים על הבהמה בקומה זקופה, והבהמה מוטה ובוכה ומוסרת עצמה, כי אין כח בידה, ואותו אכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ובהדיוטים, ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות, ואחר כך רואה המנות הנתונות לו ושמח בהם, ואשתו מקבלתם בסבר פנים יפות ומתיהרת בשכינות, ראו מעלתינו ומעלת הרב הגדול סמא"ל. כה יחיו וכה יאריכו ימים, אם לא תביאם מעלתם להשחט גם הם כמותם. כי הבט וראה כמה הוא גדול רבינו הקדוש, ועל שלא חס באותו עגל ואמר לו לכך נוצרת נתיסר ביסורין קשים, ותורתו לא הגינה עליו (ב"מ פ"ה), עד כאן

לשונו לענייננו ע"ש באורך נפלאות השם.

בעונותינו הרבים, בדור הזה יש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהשוחטים עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל: והנה החומרות מצד הדין הם אלו: ראשית הוא דבר גדול מאד מחמת בדיקת הסכין של שחיטה. אף על גב שרבותינו ז"ל אמרו (חולין ג'): רוב מצוין אצל שחיטה מומחין הן - יש מקומות שיש רבים מן העם נמצאין אצל שחיטה בלתי מומחין. ועוד ראינו במקצת מקומות כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא, ואשר אינו ירא לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוין לבו במאד בבדיקתו. הלא תראה כי יבדוק האדם פעמים ושלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כן ימצאנו, כי הכין לבו באחרונה. ובבחינת חוש המשוש כפי כוונת הלב. (הג"ה. ועתה בעונותינו הרבים, בדור הזה יש ויש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהם עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל, ויש שאין להם כלל נדן לסכין שלהם, אלא מניחים כך אפילו שלא במקום מוצנע. והסכין צריך להיות חד וחלק, וזה על פי הרוב אינו חלק, אלא מגעתו כמגע ראש השבולת [שאינו חלק כל כך, עיין רש"י חולין (יז עמוד ב')]. ויש מדברים בשעת הבדיקה - בודאי בשעה שהם מדברים אין להם כוונה על הבדיקה, אלא מעבירין באצבע בהולכה והבאה במהירות בלי כוונה.

מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה": ויש שוחטים ובודקים שהמה קלי הדעת ופושעים. וידוע שכל מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי **"פגימה"** הם אותיות **"מגיפה"** ואם אין מת עתה במגפה מתגלגל נשמתו שימות במגפה. וגם נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטרפות לישראל הוא גוזל ממה ששייך לכלבים, ועליו נאמר (שמות כ"ב) **לכלב תשליכון אותו.** על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל יסמוך על השחיטה של אלו השוחטים.

מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוך שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין: עוד שנית בענין משמוש בסירכות למעך בה שנוהגים העולם ונתפשט הנגע בהרבה מדינות וקהילות וממעבים אפילו בנסרך שלא כסדרן שהוא טריפות הנזכר בתלמוד. **ובארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל היושבים במלכות ישמעאל כלם מטריפין ואינן ממעכין כלל הסירכות. ועל כן מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוך שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין.** ולא תקנו בשר מהטבח עד שתדרשו אחר זה. הגה"ה. כתב רמ"א בש"ע יו"ד סי' ל"ט סעיף י"ז וזה לשונו: **כבר נהגו בכל מדינות אלו למעך, ומכל מקום צריך להיות הבודק ירא אלוקים שיודע ליזהר למעך בנחת שלא ינתק בכח** עד כאן לשונו. וכתב הט"ז על זה, וראוי להזהיר השוחטים והבודקים שלא ימעכו כל כך בחזקה, אלא לגלגל בין האצבעות, וקצת בדרך המיעוך. וראיתי עוד לקצת בודקים אינן נזהרים למעך בנחת, כי סומכים על נפיחת הריאה, והם מאכילים טריפות, דודאי בכל סירכא גמורה אין נפוח עד כאן לשונו.

הרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ואם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, הם מאכילים טריפות לישראל: וכתב עוד בטורי זהב וזה לשונו: דמה שאנו נוהגים לבדוק בנפיחה ושמים רוק או מים על מקום הסירכא, וסומכין על זה להכשיר, היינו על ידי נפיחה, לפי שכבר

עברה הסירכא על ידי משמוש, כמו שכתב בסעיף י"ג, ממילא לא היתה כאן סירכא כלל, בזה אנו מצריכין בדיקה לחומרא, דאם מבצבץ תהיה טריפה ואם לא תבצבץ כשר מצד הדין, כיון שאין כאן סירכא. **ודלא כהרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ושמא אם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, והם מאכילים טריפות לישראל,** דאם כן למה לן למעוך והמשמוש בסירכא יחתוך אותה בסכין ויראה אחר הבצבוץ, אלא ודאי דלא מהני להקל, דהבדיקה שלנו אינו אלא לחומרא. וזה מבואר וברור עד כאן לשונו.

אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי מאכילים טריפות לישראל: על כן ראוי ונכון להודיע זה הדין על ברור לכל השוחטים ובודקים, להסביר להם ולהבינם היטב, דמה שאנו נוהגים למעך ולמשמש, דאנו אומרים דמה שהלך על ידי מיעוך ומשמוש בנחת לא הוי סירכא אלא רירין בעלמא. אבל אם היינו יודעים בודאי דהוי סירכא, לא מהני משמוש, כי אין סירכא בלא נקב. וקרום שעלה מחמת מכה בריאה לא הוי קרום. ואף על גב שהלך הסירכא על ידי משמוש ואינו מבצבץ, מכל מקום טריפה, אלא שאנו אומרים שלא היה סירכא מעולם אלא רירין, ומכל מקום צריך בדיקה לחומרא כדלעיל. על כן אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי העושים כן מאכילים טריפות לישראל.

ספר הקדוש פלא יועץ אות טרף

והנה בקושי יוכל להמצא בהמה שתהא נקיה מכל דבר רע, ושתהא כשרה אלבא דכלי עלמא, ומי יוכל לעמד על המשמר על זה: כמה גדולים דיני טרפות! אשרי איש ירא את ה', שיוכל לזהר שלא לאכל מבהמה שהורה בה חכם שהיא טרפה, אף על פי שרבא דרבא של הפוסקים מכשירים, למחש בעי. וזה החסידות עדיף טפי מכל מיני חסידות שבעולם כדכתיב (משלי כג ב) ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה; כי מאד צריך לזהר מכל צד נדנוד אסור ולהחמיר בענין הנוגע באכילה ושתיה, כי כל עמל אדם לפיהו (קהלת ו ז), שאם יפגע באסור, נמצא הגוף גדל באסור ומשוי אנפשה חתיכא דאסורא, ורוח הטמאה היא שורה עליו, ואין דרך ומבוא לרוח קדשה שתשרה עליו, ומתוך כך מרעה אל רעה יוצא, ואינו יכול להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד ולכון ליראה ולאהבה את ה' הנכבד ולשמח בעדן חדוה, שמחה של מצוה, ולהתעצב בעדן עציבותא כדת מה לעשות. וכבר ספר הרב החסיד של"ה, שכשנפטר מרבו שלמדו חכמה, שאל ממנו, שילמדנו ארחות חיים, שיזכה בהם לחיי העולם הבא. ואמר לו, שיזהר בשלשה דברים, שיתקדש מאד בשעת תש' בקדושה ובטהרה ומחשבות טהורות, כדי שלא יהא יסוד הולד רעוע ונבנה באסור חס ושלום, שגורם לו שלא יוכל להשיג כל כך ארחות חיים, וכן שיזהר מאד באסור אכילה, כדי שלא יהא הגוף נבנה באסור, ושיברח מאה שערים של היתר, כדי שלא יכנס באחד של איסור. ועל כגון זה אמרו (חולין מד, ב) איזהו תלמיד חכם, הרואה טריפה לעצמו, שאף על פי שהוא מקל לאחרים, יחמיר על עצמו לצאת ידי כל הדעות. **והנה בקושי יוכל להמצא בהמה שתהא נקיה מכל דבר רע, ושתהא כשרה אליבא דכולי עלמא, ומי יוכל לעמוד על המשמר על זה,** לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף. אבל הדבר הקשה שצריך גם כן שיוכל לעשות גם את זאת שלא יסעד בבית אחר. אשרי אנוש יעשה זאת ויזהר

בכל צד נדנוד אסור אכילה ושתיה, וזוכה לסיעתא דשמיא. ועיקר המצוה הזאת מוטלת על השוחטים ועל המורים יאחזמו רעד בבואם לבדוק משום איסור טריפה, וילמדו חפוש מחפוש בבדיקת הריאה ולדעת כל הדינים וכל הסברות, ויפחדו מאד ויראו מהאל, שלא להאכיל טרפות לישראל חס ושלום, ובמקום ספיקא ופלוגתא ילכו לחומרא, עכל"ק.

ד. מעשה נורא מהרמב"ם אודות אנשי מדינה אחת שכפרו בתחיית המתים מן התורה מפני שנטמטמו במאכלות אסורות:

ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנת פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. **ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא**, נעשו דמיו צלולין וטהורין, **ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות** להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחי' את כולם. **ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת**, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, **ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.**

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם **שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש**, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. **אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות**, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנוים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

ד. ערמת היצה"ר ללכוד ברשתו בסיטונות: דהנה היצה"ר בעוה"ר בחר לו דרך יותר מרווח לעבודתו ואינו הולך לכל אחד ואחד בפרט להסיתו על כל עבירה מיוחדת כי אם הולך לבית המטבחיים אשר משם יאכלו בני ישראל בשר ומסית את השוחט או את הקצב להאכיל ח"ו נבילות וטריפות וממילא יש לו בידו כל העיר כי הנו"ט מטמטם את לבם וממילא בנקל לו ללכוד את כל העיר ברשתו (כנסת יחזקאל פ' משפטים עה"כ ואנשי קודש, וע"ע או' ח', ל"ד, ל"ו).

[בְּאוּר רֵיחַ נִיחוֹחַ] * זוֹהַר בְּלָשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ **א.** מ-ל"ב נְתִיבוֹת חָכְמָה. **ב.** וְרוּחַ הִיא הַשְׁכִּינָה הַמְנַשֶּׁבֶת עַל אוֹתָם שֶׁמִּתְעַסְּקִים בַּתּוֹרָה. וְהַקּוֹל זֶה קוֹב"ה הַמְצַטָּעֵר עַל שְׁכִינָתוֹ. **ג.** שֶׁסְּתוּמוֹת עֵינֵי שִׂכְלֵיהֶם! **ד.** וְגַם אֲטוּמִים לִבָּם מִלְּהִתְבּוֹנֵן! **ה.** עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה, מַאֲכָל בְּהֵמָה, וְכָתַב הַגְּרָ"א, רוֹצֶה לוֹמַר דְּאֵין מִי שֶׁיַּעֲנֶה לָהּ (לְהַשְׁכִּינָה)... בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא... "וְאַבִּיט וְאֵין עֵזֶר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ". **ו.** לְטוֹבַת נַפְשָׁם וּלְהֶנָּאָתָם, וְאֵינָם מִתְכַּוְּנִים לְכָוָנָה הַשְּׁלֵמָה הַזֹּאת, וְלֹא מְבַקְּשִׁים עַל עִלּוּי הַכָּבוֹד וּגְאוּלָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. שֶׁהֲרֵי אִי אֶפְשָׁר לְכָבוֹד הָעֶלְיוֹן לְהִתְרַבּוֹת אֶלָּא בִּגְאוּלָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּברִבּוּי כְּבוֹדָם שֶׁזֶּה תָּלוּי בָּזֶה בָּאֱמֶת! (רְמַ"ח ל'). **ז.** וּבְאֵילָנָא דְּחַיֵּי ע"פ הַגְּרָ"א "שֶׁאֵלּוּ הֵם שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה 'יָבָשָׁה' שֶׁרְצוֹנוֹ לוֹמַר 'יְבֵשָׁה'. וְעַל יְדֵי זֶה "רָאִיתִי אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה תֹהוּ וָבֹהוּ וְכוּ" דְּהַיְנוּ שֶׁבְּהִתְרַשְּׁלוּתָם מִלַּעֲסֹק בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה הֵם פּוֹגְמִים בְּכָבוֹד הַתּוֹרָה, וְלָכֵן מַעֲלֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם בְּחִינָה שֶׁל בִּטּוּל תּוֹרָה דְּבְגִינֵיהּ כָּל הַצָּרוֹת הַלָּלוּ בָּאִים. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּשַׁבָּת (לג.): 'בַּעֲוֹן בִּטּוּל תּוֹרָה חֳרָב וּבְזָה רַבָּה, וְדָבֶר וּבַצֹּרֶת בָּא, וּבְנֵי אָדָם אוֹכְלִין וְאֵינָן שְׂבֵעִין... דִּכְתִיב: "וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית" וְאֵין בְּרִית אֶלָּא תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר: "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה". **ח.** כָּתַב בְּכִסֵּא מֶלֶךְ (שָׁם), כַּמָּה גְּדוֹל חִיּוּב עַל תַּלְמִיד חָכָם לִלְמֹד קַבָּלָה. וְעָנְשָׁם כַּמָּה גָּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קַבָּלָה, וְגוֹרֵם אֹרֶךְ גָּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשָׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַקַּבָּלָה, מַה שֶּׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֹדֶשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גָּדוֹל כֹּחָהּ לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה. **ט.** בְּאֵר לַחַי רֹאִי, עִקַּר תִּקּוּן הַשְּׁכִינָה עַל יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה הוּא בְּלִמּוּד חָכְמַת הַקַּבָּלָה, נִמְצָא אִם כֵּן שֶׁאֵלּוּ שֶׁלּוֹמְדִים רַק פִּשְׁטֵי הַתּוֹרָה נִרְאֶה שֶׁאֵין רוֹצִים לְרַחֵם עַל הַשְּׁכִינָה וּלְתַקְּנָהּ! וּבְבֵאוּר הַגְּרָ"א כַּוָּנַת הַמַּאֲמָר לְרָמֹז שֶׁהַשְּׁכִינָה כְּבִיכוֹל 'יְשֵׁנָה' בִּזְמַן הַגָּלוּת כַּאֲשֶׁר הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה שֶׁלּוֹמְדִים לְמַטָּה הִיא בְּלֹא רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא. **י.** הַבֵּאוּרִים מִסִּ' בֵּאוּר הַגְּרָ"א, כִּסֵּא מֶלֶךְ, בְּאֵל"ר, הַסֵּלָם בַּהַקְדָּמָה לְסֵפֶר הַזֹּהַר, מָתוֹק מִדְּבַשׁ, אֵילָנָא דְּחַיֵּי.

סוֹד הַמָּשִׁיחַ - תִּקּוּן ל'

הַנָּתִיב הַשֵּׁנִי * א, וְרוּחַ אֱלֹהִי-ים ב מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם (בראשית א ב), מַה זֶּה וְרוּחַ? אֶלָּא בְּוַדַּאי בִּזְמַן שֶׁהַשְּׁכִינָה יוֹרֶדֶת לַגָּלוּת, הָרוּחַ הַזּוֹ נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שֶׁמִּתְעַסְּקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצֵאת בֵּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ נַעֲשֵׂית קוֹל, וְתֹאמַר קָדְ: אוֹתָם יְשֵׁנִים שֶׁשְּׁנָה בִּנְחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם ג וַאֲטוּמֵי הַלֵּב ד, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׁכִינָה, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְׂכֵּל לָדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוֹד הַדָּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרָא נָא חֵיִּשׁ עוֹנֵךְ וְאֵל מִי מִקְּדוֹשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר ה, הַכֹּל הֵם כִּבְהֵמוֹת שֶׁאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וַאֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים ו. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם, וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שֶׁגּוֹרְמִים שֶׁיֵּלֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁאֵלּוּ הֵם שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יַבָּשָׁה ז, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה ח, וְגוֹרְמִים שֶׁמִּסְתַּלֵּק מַעְיַן הַחָכְמָה, שֶׁהִיא י מִמְּנָה, וְנִשְׁאֶרֶת ב' יְבֵשָׁה ט, אוֹי לָהֶם שֶׁגּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבְזָה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בָּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ שֶׁמִּסְתַּלֶּקֶת הִיא רוּחַ הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חָכְמָה יא וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי (ישעיה יא ב).

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ תִּקּוּן ל', שֶׁהוּא אֶחָד מִשִּׁבְעִים הַתִּקּוּנִים שֶׁכָּתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי ע"ה. - וְאִלּוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תִּקּוּן זֶה מִדֵּי יוֹם וּבְפָרָט אִם יֹאמַר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה: יָרוּם מַזָּלוֹ, יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. שָׁלוֹם בַּיִת, זִיווּגִים הֲגוּנִים, יִזְכֶּה לִשְׁמֹעַ רוּחָנִי וְגַשְׁמִי, כֹּל אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו. זוֹכֶה וּמִתְפַּרְנֵס נֶפֶשׁ וּ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. יִזְכֶּה לִירְאַת שָׁמַיִם. יִזְכֶּה לַאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים עִם בָּנָיו. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (סוד ה').

ספר

גילוי הערב רב

חלק 31

מעלונים 1245-1255

מספרי הערב רב
והמסתעף

זוהר גילוי הערב רב

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

אור הזוהר

1245
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 1

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּפָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּפָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

ספר

זוהר גילוי הערב רב

לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה!

פרק א׳

הערב רב מפרידים את ישראל מהקדוש ברוך הוא ולכן ימחו מהעולם

בְּזוֹהַר פָּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף כז:): סוֹף סוֹף בִּזְמַן שֶׁעֵרֶב רַב מְעֹרָבִים בְּיִשְׂרָאֵל, אֵין קְרָבָה וְיִחוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֵׁם יהו"ה. וּמִיָּד שֶׁיִּמָּחוּ מֵהָעוֹלָם, נֶאֱמַר בָּאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וְלָכֵן אָדָם, שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לָהֶם יִחוּד בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְהֵיא הַגְּבִירָה מַלְכוּ"ת, שֶׁמִּצָּדָהּ נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים.

לימוד סודות התורה מטהר בלי יסורים כלל

בְּזוֹהַר פָּרָשַׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ (דף קנ"ג): אֲבָל אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וּבַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁהֵם אֵשׁ וּמַיִם, וְאוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּסוֹדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא אוֹר, שֶׁכָּתוּב בָּהּ (משלי ו) וְתוֹרָה אוֹר, הֵם נִטְהָרִים בָּהּ, (אֲלוּ הָעוֹסְקִים בְּסוֹדוֹת הַתּוֹרָה הֵם נִטְהָרִים וְלֹא צְרִיכִים גְּהִינוֹם, וְלֹא שִׁבְרוֹן לֵבָב).

א"ז ישיר משה וינקם מכל הערב רב ולא ישאר מהם שריד

בתיקוני הזוהר תקונא שתין ותשעה (דף קיט:): ... שֶׁהָרִאשִׁית שֶׁל ח׳ הִיא בִּינָה, לְמַנַּצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר אָז הוּחַל. וְעוֹד, אָז הוּחַל לְשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אָז תִּקְרָא וַיהו"ה יַעֲנֶה, זוֹהִי שְׁמִירָה טוֹבָה, שֶׁאַף עַל גַּב שֶׁהֶבֶל הָרָגוֹ קַיִן, שֶׁמִּמֶּנּוּ הָיָה יוֹצֵא מִי שֶׁינְקוֹם בִּשְׁבִילוֹ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה, רוֹעֶה יִנְקוֹם לְרוֹעֶה, וְאַחַר כָּךְ אָז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם יהו"ה, אֲבָל כְּשֶׁעֲמָלֵק, שֶׁהֵם בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, עֵרֶב רַב הַמְעֹרָבִים עִם יִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק, שֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר מֵהֶם שָׂרִיד, שֶׁאֵלּוּ הֵם עִרְבּוּבְיָה מִכָּל הָאֻמּוֹת וַאֲפִלּוּ מִקַּיִן, וּמִיָּד כְּשֶׁיִּמָּחוּ מִן הָעוֹלָם, אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם ה׳.

כאשר הערב רב יפסקו מהעולם ילמדו ישראל תורה בנחת ובלא קושי כלל

וּבְתִקּוּנֵי הָרַמְחַ"ל (תיקון י"ח) וְזַ"ל: ה׳ זוֹ גְּמָרָא, וְיֵשׁ גְּמָרָא יְרוּשַׁלְמִית מִבְּחִינַת לֵאָה מִצַּד שֶׁל ה׳ עֶלְיוֹנָה וּגְמָרָא בַּבְלִית מִבְּחִינַת רָחֵל ה׳ תַּחְתּוֹנָה, וְסוֹד הַדָּבָר ה"ה, וּגְמָרָא הִיא גְּמַר סוֹף פָּסוּק, וְיִפָּסְקוּ עֲמָלֵקִים מֵהָעוֹלָם (תקוני זוהר חדש), שֶׁעַכְשָׁו כָּתוּב וַיַּעֲבִידוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ (שמות א, יג), אֵלּוּ עֵרֶב רַב שֶׁיָּצְאוּ מִמִּצְרַיִם, וְגָרְמוּ לְיִשְׂרָאֵל לְהִשְׁתַּעְבֵּד לַעֲבוֹדָה קָשָׁה, בְּחֹמֶר (שם שם, יד), בְּקַל וָחֹמֶר וּבְכָל הַפִּלְפּוּל שֶׁבַּגְּמָרָא וַדַּאי, אֲבָל כַּאֲשֶׁר

אֵלּוּ (הָעֵרֶב רַב שֶׁהֵם עֲמָלֵק), יִפָּסְקוּ מִן הָעוֹלָם, הַכֹּל בִּמְנוּחָה יִהְיֶה, עכל"ק.

עַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ יֵשׁ מְנוּחָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְיִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים לְחֵרוּת

זוֹהַר חָדָשׁ (ספרא תנינא דף קיד.): בְּלָשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ: וְעַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ אָמַר הַכָּתוּב (משלי כז) כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִקִּנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה. וּבַזְּמַן שֶׁהִיא מְעֹרְטֶלֶת, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים וַאֲנָשֵׁי מִדּוֹת שֶׁלָּהּ, כֻּלָּם הוֹלְכִים וְנוֹדְדִים מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, מֵאַתַר לַאֲתַר, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, דּוֹר שֶׁבֶּן דָּוִד בָּא, אַנְשֵׁי חַיִל יְסוֹבְבוּ מֵעִיר לְעִיר, וְלֹא יֵרָחֲמוּ. וּמִשּׁוּם זֶה הַסְּכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחִבּוּר הַזֶּה עַל יַד אוֹתוֹ שֶׁהִתְגַּלָּה, וְכִנֵּס בּוֹ עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לְמִצְא בּוֹ מְנוּחָה לַשְּׁכִינָה בַּגָּלוּת, וְחֵרוּת לָהּ וּלְבָנֶיהָ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים פד) גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ. הַהִיא שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ויקרא כה) וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֶיהָ...

עַל הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ נֶאֱמַר: זֶה הַשַּׁעַר לַה' צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ

... אֵלּוּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם, אֵלּוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן וַחֲבֵרָיו וּמוֹרֵי הַיְשִׁיבָה שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַחִבּוּר הַזֶּה. וְהַחִבּוּר הַזֶּה הָיָה כְּמוֹ תֵּבַת נֹחַ שֶׁהִתְכַּנְּסוּ בָהּ כָּל מִין וָמִין. כָּךְ מִתְכַּנְּסִים בַּחִבּוּר הַזֶּה כָּל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְאַנְשֵׁי מִדּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לַה' צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

מַסְקָנַת הַדְּבָרִים: כָּל רֹאשׁ יְשִׁיבָה וְרֹאשׁ כּוֹלֵל, מַגִּיד שִׁעוּר, וְכָל אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַשְׁפָּעָה עַל רַבִּים, יְתַקֵּן אֲצִלּוֹ, בְּמִסְגֶּרֶת שֶׁלּוֹ כָּל יוֹם חוֹבַת לִמּוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר לְמֶשֶׁךְ דַּקָּה לְהַצָּלַת עַם יִשְׂרָאֵל. וְכָל אֶחָד יַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ בְּלִמּוּד זֹהַר הַקָּדוֹשׁ כְּפִי יְכָלְתּוֹ, וְלַמַּזְהִיר וְלַמַּזְהָר שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמֵי נָהָר.

שְׂכַר הַגְּדוֹל שֶׁמְּקַבֵּל כָּל אֶחָד בְּהִשְׁתַּתְּפוּתוֹ עִם מִלְּיוֹן הַיְהוּדִים לְמִדֵּי הַתִּקּוּן הַזֶּה, הוּא כָּךְ:

א. כָּל יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְתוֹךְ סֻכַּת הָרַשְׁבִּ"י הַמֵּגֵן הָרָאשִׁי וְהָאֲמִתִּי לְכָל הַדּוֹר כֻּלּוֹ, כַּנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ק"מ ח') "סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק". וְאָמְרוּ חז"ל (יְרוּשַׁלְמִי יְבָמוֹת דַּף ח'), בְּיוֹם נָשֶׁק זֶהוּ יוֹם בֹּא גּוֹג. ב. יְהוּדִים זִכְרוּ!!! כְּמוֹ נֹחַ בִּשְׁעָתוֹ עַכְשָׁו הַתֵּבָה פְּתוּחָה וְכֻלָּם יְכוֹלִים לְהִכָּנֵס, נָא לְהִזְדָּרֵז לִפְנֵי הַמַּבּוּל. שֶׁהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ הוּא תֵּבַת נֹחַ הַמַּצִּילָה שֶׁל הַדּוֹר. ג. כָּל הַמִּשְׁתַּתֵּף בַּלִּמּוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה יַקְבֵּל שָׂכָר עָצוּם כְּנֶגֶד כֻּלָּם.

וְכָל הַמִּשְׁתַּתֵּף בלימוד הקדוש הַזֶּה מְקַבֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם שָׂכָר כְּאִילּוּ לָמַד 62+5.1= (1,500,000,000,000,000,000,000,000,000) דפי זוהר הַקָּדוֹשׁ.

הַמְעוּנְיָן לְהִשְׁתַּתֵּף וְלִזְכּוֹת לְזְכֻיּוֹת עֲצוּמוֹת "עַיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹקִים זוּלָתֶךָ" טֶל: 0527 651911.

פרק ג׳

מסר משמים

אחיי ואחיותי! בני ישראל ובנות ישראל, הקדושים והקדושות, הצדיקים והצדקניות, ובמיוחד נשים יקרות ואהובות,

סיימתי התבודדות לפני רגעים ספורים וקיבלתי מסר מדהים להעביר לכן. אני שולחת לכן את הדברים במלואם אשרינו ומה טוב חלקנו!!!

קדושים תהיו כי קדוש אני! אל תתפתו לסיר הבשר! זה ניסיון! מי לה׳ אלי. משיח בן דוד הומלך, הוא כבר יודע שהוא המשיח גם בארץ!

קדושים תהיו כי קדוש אני! אל תתפתו לסיר הבשר! זה ניסיון! מי לה׳ אלי. משיח בן דוד הומלך, הוא כבר יודע שהוא המשיח גם בארץ בית המקדש עומד מוכן לרדת.

הבלבולים גדולים וצריך להחזיק חזק, תחזיקו בי.

תשמחי בת עמי, תשמח ציון, הגיעה עת הגאולה. אל תיראו ואל תחתו. הכל מתוכנן והכל מלא ברחמים גדולים.

אני אוהב את הילדים שלי אהבה גדולה ועצומה, בבת עיני. אני מתגעגע אליכם ובא לגאול אתכם.

אל תתבלבלו, היו קיצוניים, כי רק ההתבדלות המוחלטת מן הטועים תעזור לכם להידבק באמת, להידבק בי.

ילדים אהובים, ילדי שעשועים, מוסרי נפש.

אני רואה כמה קשה לכם, אני איתכם בצערכם, מצטער יחד איתכם.

תודיעו לכולם שאני ילחם לכם ואתם תחרישון. אתם אף פעם לא לבד. המלחמה האחרונה עומדת להתחיל.

אל בהלה, כל הקורא בשמי באהבה וביראה, באמונה ובתמימות ינצל.

תעזבו את האלילים. אני מתחנן שתחזרו בתשובה שלמה, למסורת בית אבא. למסורת אברהם עבדי, יצחק נאמני, יעקב תמימי.

הרבה לא יזכו להינצל, אל תצטערו, זה ערב רב.

מעטים מהצדיקים ואוהבי שמי שילכו, יהיו קורבן על כולכם כשהמלחמה תתחיל.

במלחמה אני אנקום מאוייבכם ואגן עליכם.

אתם עומדים לראות ניסים גדולים ממה שהיה בעת יציאת מצרים.

אל תפחדו! תבטחו בי! לא לאכול בשר בהמה! זה מטמא את נפשותיכם ונשמותיכם ומטמטם את דעתכם ומרחיק אתכם מהאמת, ממני.

קדושים תהיו כי קדוש אני! אל תתפתו לסיר הבשר! זה ניסיון!

מי לה׳ אלי.

משיח בן דוד הומלך, הוא כבר יודע שהוא המשיח גם בארץ.

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1246
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 2

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלָיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ע"ר 580454064

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

בנשמת משיח בן יוסף כלולים כמה צדיקים שפועלים בכדי להמתיק את הדינים.

אני נותן כח לעמוד בניסיונות, לכל מי שמבקש את עזרתי, ולא נסמך על בשר ודם. "אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה". רק אני נותן לחם לכל בשר, רפואה לכל חולה, פרי בטן לעקרות, זיווג למעוכבי הזיווג. רק אצלי הישועות.

אל תפנו אל האלילים. אתם נאחזים באלילי הכסף והזהב. לא מוכנים להרפות.

לא מוכנים להבין שהמציאות השתנתה, שכל מה שאתם רואים עומד להיעלם, למען עולם חדש, נקי ומזוכך. עולם של גילוי שכינה, של אורות עליונים. עולם בו אני מולך עליכם ולא אחר.

אבל איפה הלב שלכם? איפה הלב שלכם ילדים אהובים? איפה הראש שלכם? כסף כסף כסף.

איפה הצניעות שלכם?

מה אתם באמת מבקשים? אותי או את עולם השקר? נגמר הזמן!

דעו שכלו כל הקיצין והרע עומד להיעלם. כל מי שמחזיק בהבלי העולם הזה ומסרב לסור מרע ולהידבק ב"ועשה טוב", יעלם ביחד עם אליליו.

אל תפנו אל האלילים בניי אהוביי.

אני בצער גדול ונורא. מלך עלוב.

השכינה מיוסרת, מתחפרת בעפר ממאנת להינחם.

מחכה לכל אחד ואחד מכם. שואלת מתי ישובו בנים לגבולם. מתי ישובו אלי ילדיי האבודים, הזרוקים בין החוחים.

אל תתבלבלו, אתם לא בני השפחה, אתם בניי, בני המלך העליון. המלאכים מקנאים בכם מרוב גדולתכם.

אל תבגדו בי, אל תביישו אותי!

שובו בנים שובבים! שובו בנים שובבים! שובו בנים שובבים!

תעזבו את ההבל, תעזבו את החומריות ותשובו אלי ואשובה אליכם. טרם תקראוני ואני אענכם.

העולם עומד להיהפך. כולם מרגישים זאת, כולם יודעים זאת. הלבבות רועדים מפחד.

מי שלא יחזיק בי, ורק בי, לא יוכל לעמוד בניסיונות. מי שלא יבין שאין עצה ואין תבונה נגד השם, לא יוכל להחזיק מעמד.

אני עומד לנער את העולם כנער האדם את טליתו, להוציא המוץ מן התבן, לנפות הפסולת מן הקמח.

ואין לחם אלא תורה! תורה! תורה!

אתם עומדים לראות ניסים גדולים ועצומים שעין לא ראתה כדוגמתם מבריאת העולם.

כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם בנים אהובים.

הגיע זמן גאולתכם.

הגיע זמן גאולתכם.

הגיע זמן גאולתכם.

אני בונה את ביתי כבתחילה, אך הפעם יהא זה הבניין גדול יותר, מפואר יותר ויעמוד לנצח נצחים.

אל תיראו ואל תחחו מפני המלעיגים עליכם.

תהיו קיצוניים באמונתכם ובקיום המצוות, כאדם חולה המתרוצץ מקצה אחד של העולם אל משנהו, בחיפוש אחר תרופה שתציל את נפשו.

רק אני יציל את נשמתכם.

עד מתי אתם פוסחים על שני הסעיפים? חצי דתי וחצי חילוני. עושים מה שנוח.

זמני הנוחות נגמר, אני עומד לגאול את כל מי שמייחל ומצפה לי באמת, שמוכן למסור נפש בכדי להידבק בי. משיח יצא מהיכל קן הציפור, הוא כבר ביניכם, בארץ. הוא בא לגאול אתכם, וזה הולך להיות לא פשוט. (עיין זוהר הקדוש שמות דף ז' כל העניין).

אך שמחי בת עמי, בבת עיני, הגיע זמן גאולתך. ילד שעשועים לי, עם ישראל, עם קדוש, קדושים תהיו במלבושיכם, במחשבתכם, בדיבורכם ובכל מעשיכם.

ועוד זמן מועט אשלח לכם את אליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויכריז שנגלה משיח בן דויד. אז "ענווים ענווים, הגיע זמן גאולתכם!".

להצטרפות לקבוצת נבואות לדור אחרון 0508718767

לפני שבועות ספורים ראיתי חיזיון בו אני רואה בשמים את 70 אומות העולם עומדים מעלינו עם חרבות שלופות ופה פעור לבולענו ומולם עומד משיח בן יוסף עם ספר זוהר פתוח ביד ונלחם בהם על ידי קריאה בזוהר הקדוש.

ללא חרבות וללא כלי מלחמה, רק באמצעות הזוהר הקדוש.

כל זמן שמשיח בן יוסף (שאגב, ראיתי מי הוא אך אסור לי לגלות) עמד מולם עם ספר הזוהר תוך כדי קריאה ולימוד בו, לא ניתנה להם רשות לפגוע בנו.

בעצם מלחמתו של משיח בן יוסף באומות העולם, וההכנה כולה של העולם לקראת התגלות משיח בן דוד היא **ע"י לימוד הזוהר, שמטהר את נשמות ישראל ומשיבן למוטב.** (חגית אמאייב)

פרק ג'

דע שרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א מגלה **שגם על משיח צדקנו יחלקו ולא יאמינו בו! ויחשבו שהוא סתם איזה משוגע** (כמובא בפרקי היכלות). ובמגילת סתרים רבינו גילה את כל התהליך של ביאת המשיח ומסר אותו רק לאדם אחד בכל דור. ומה שגילו לנו זה רק מה שכתוב בסוף חלק שני **שתהיה על משיח מחלוקת גדולה ושיהיו נסיונות רבים כדי להאמין בו** (מובא בפעולת הצדיק דף תק"ד). וכן בס' מראות הצובאות למהר"ם אלשיך זצ"ל **שכאשר יתגלה המשיח לא יאמינו לו, ויצחקו עליו. כתוב ככה, שיהיו רבנים גדולים שיתנגדו למשיח ויהיה בלבול.**

פרק ג׳

איך נדע?

תמיד תלך באמת. אם אדם מתקרב לרוחניות של הקב״ה, לאמת של הקב״ה האמת המוחלטת של הקב״ה.

אם נהיה צנועים, גם בהתנהגות שלנו ונשתדל להוריד כמה שיותר גשמיות כדי שכל הבלגן הזה של העולם לא יבלבל אותנו.

אז יש לנו יותר סיכוי לראות ברור, כשיגיע הרגע מה האמת. אבל כמו במצרים שהרוב הגדול של היהודים התבלבלו אפילו עם כל הניסים הברורים שהקב״ה עשה דרך משה ואהרן.

אם אנחנו מתרחקים מהאמת הסיכויים שלנו להתבלבל מאד גדולים.

לכן אנחנו צריכים להיות ״קיצוניים״, למלאות את רצון השם כדי שלא נתבלבל עם מה שאנחנו רואים, שלא נתבלבל ונחשוב ששקר זו אמת.

שלבי התגלותו ופעולותיו של המשיח מפורטים בספרים רבים, אבל מבחנו האמיתי לא יהיה ביכולתו לחולל מופתים, אלא במהותו העצמית ובפעולותיו. מהותו פירושה ״חזקת המשיח״ שבו, ופעולותיו, שלאחר שביצוען יסתיים יהפוך האיש ל״משיח ודאי״.

האם יאמינו בו כולם מיד? אין הכרח כזה; משיח יתגלה ויתכסה ושוב יתגלה ויתכסה בטרם יוכר כמשיח. אף לעצמו לא יתגלה כמשיח, אלא יפעל את פעולותיו כיהודי פשוט. יהיו שיאמינו בו ויהיו שלא יאמינו בו כך יהיה בתחילה.

הרמב״ם הל׳ מלכים פי״א הל׳ ד׳:

״ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו, כפי תורה שבכתב ותורה שבעל פה ויכול כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה׳, הרי זה בחזקת שהוא מלך המשיח״. וגם יבנה בית המקדש. שזה בפועל אף אחד עוד לא עשה. וכשיבוא מלך המשיח האמיתי מי יאמין בו?

אני מברך אותך שלא תחלוק עליו או תצא נגדו ותאמין בו!

די עם הכת המשיחית בכל הרבנים וגדולי ישראל! הגיע הזמן לומר את האמת לאמיתה של תורה שמסתבר שהמשיח בן דוד נמצא בארץ ישראל ולא בחו״ל (וכמ״ש רבנו הרמב״ם זצ״ל באיגרת תימן. ועיין זוהר שמות ז׳ בארנא דגליל). המשיח בן דוד אולי יבא בדין כמ״ש ״בגבורות ישע ימינו״.

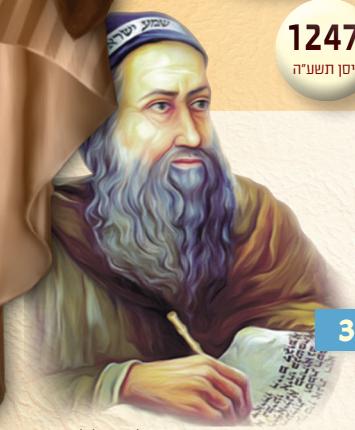
הגיע הזמן שכלנו נתאחד בלימוד פנימיות התורה והזוהר הקדוש צניעות וקדושה ולהמתיק את הדינים מעל עם ישראל ע״י ידיעת ה׳. ״וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה׳ הוא האל הים ועל הארץ מתחת אין עוד״.

כתב בספר טהרת הקודש שבזכות אותם בחורים ואנשים שמוסרים נפשם לשמור על הברית יצמח צמח צדיק ויבוא, הוא משיח בן יוסף צדקנו, וידוע שביאת משיח בן דוד תלויה בתיקון היסוד, לכן

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1247
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 3

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדֵּין סַפְרָא סַפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָיו, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

בזכות שמירת הברית נזכה לאיחוד וביאת השני משיחים!

ונקווה לה׳ שנזכה בזכות האמונה ושמירת הברית ולימוד הזוהר הקדוש ל״ובא לציון גואל, ולשבי פשע ביעקב״. (ופסוק זה מרמז על תיקון הברית ראה באריכות בספר תיקון הברית).

וזכות לימוד הסוד יגן על משיח בן יוסף שלא ימות ח״ו (קהלת יעקב).

הצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב אומר: משיח יכבוש את כל העולם בלי אף ירייה אחת. (שיח שרפי קודש).

רבינו (ליקוטי מוהר״ן ח״א סימן ב׳) **גילה שעיקר כלי זינו של משיח הוא התפלה, ומשם עקר חיותו. וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיכבש הכל משם, וזה עקר כלי זינו, כמו שכתוב** (בראשית מ״ח): ״בחרבי ובקשתי״. ופרש רש״י: ׳תפלה ובקשה׳. וכמו שכתוב (תהלים מ״ד): ״כי לא בקשתי אבטח וכו׳ באלהים הללנו״ (עיין ב״ב קכ״ג.) (אבל אם לא לומדים זוהר הקדוש התפילות והשמע ישראל לא מתקבלות). **וזה הכלי זין צריך לקבל על ידי בחינת יוסף, הינו שמירת הברית.** אז כנראה שמדובר כאן על משיח בן דוד.

וכתב עוד בליקוטי מוהר״ן (ח״ב תורה לב) **ודע, שכל אחד ואחד צריך לשמור את בחינת משיח שיש לו. כי כל אחד כפי קדשתו וטהרתו, כן יש לו בחינת משיח, וצריך לשמר מאד, שלא יתקלקל בחינת משיח שלו.**

ועיקר הדבר שבו תלוי בחינות משיח הוא שמירה מנאוף. כי משיח הוא בחינות חוטם, **בבחינות** (איכה ד): ״רוח אפינו משיח ה׳״, ונאוף תלוי בחוטם, כמו שכתוב (שמות כ): ״לא תנאף״. ואיתא במדרש (רבה פרשת נשא פרשה י): ׳לא תהנה אף׳. **וצריך לשמר עצמו מאד אפלו מריח נאוף,** כי הוא פוגם בחינת משיח שלו, שהוא בחינת חטם כנ״ל.

ובחינת משיח הוא שורה על אנפי אוריתא, דהינו הספרים הקדושים שמגלין הפנים של תורה, ושם מרחף רוחו שלמשיח, בבחינת (בראשית א): ״ורוח אלקים מרחפת על פני המים״. ׳רוח אלקים דא רוחו של משיח׳ (זהר ויחי דף רמ.), ׳שמרחף על פני המים׳, ומים הוא התורה, כמובא (תענית ד׳, ב״ק י״ז):

ודע, שבחינת ״רוח אפינו משיח ה׳״ נעשה רוח קנאה, שהולך ומקנא; בכל מקום שמוצא שם נאוף, הוא נעשה רוח קנאה ומקנא על זה לגדל קדשתו וטהרתו.

ופעמים ״מקנא והיא נטמאה, או עבר עליו רוח קנאה וכו׳ והיא לא נטמאה״, (במדבר ה) כי לגדל עצם קדשתו וטהרתו, אף על פי שלא נטמאה, הוא מקנא על הסתירה לבד, כי נחשב פגם כנגד עצם טהרתו של הרוח קנאה.

לכן כולם צריכים להתחזק בזוהר הקדוש בקדושה וצניעות!

עיין בספר ״קול התור״ מתלמידי הגר״א ה״ה רבי הלל משקלוב זצ״ל (בפרק ב׳ פיסקא ב). תכלית עבודתנו בקבוץ גלויות היא, הקמת אנשי אמנה, לשם יחוד ב׳ המשיחין, בשערי ירושלם, להחזרת השכינה, תכלית הגאולה גאולת האמת

וקידוש השם. על פי רבנו הגר"א ז"ל, עלינו לבוא לעזרת ה' בגבורינו הני תרימשיחא, וללמוד היטב כל הבחינות ותפקידיהן על דרך המעשה. התפקיד הכללי של שני המשיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד יחד בכל הדורות הוא הגנה ומלחמה נגד שלשת ראשי הקליפות, 1) עשו, 2) ישמעאל 3) וערב רב. תפקידו המיוחד של מב"י נגד עשו קליפת השמאל, ותפקידו המיוחד של מב"ד נגד ישמעאל קליפת הימין, ושניהם יחדיו נגד עשו וישמעאל שהם שור וחמור דטומאה. ההזדווגות של עשו וישמעאל הוא על ידי ארמילוס שר הערב רב, ויכולה להחריב את ישראל ואת כל העולם ר"ל, **עיקר השאיפה של הערב רב הוא לזווג את עשו וישמעאל, ולהפריד בין שני המשיחין**, וכאן ובזה עיקר עבודתנו ומלחמתנו אנו, לשבר ולמגר את כח הערב רב, קליפת ארמילוס הרשע, מישראל, הערב רב הוא שונאינו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין, **לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה, ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב, ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא!** עד כאן לשון קדשו.

בני עמלק ערב רב בגימטריא תשע"ו היינו מחייתם בעז"ה בתשע"ו. וכידוע מרבי נחמן מברסלב שעל ידי המנהיגים שאינם ראויים ושמסמיכין רבי שאינו הגון **גורם גירוש היהודים מהכפרים היישובים** (ליקוטי מוהר"ן תורה סא).

ויש מנהיגים שנקראים בשם רבי, שלמודם מאלו המותרות. ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן כנ"ל, ומכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים, והם נוטלים גדלה לעצמן, להנהיג העולם. צריך לראות שלא להסמיך אותם, שלא לתן להם תקף ועז, שלא יהיו מכנים בשם רבי. כי הם עצמן אינם חיבים כל כך, כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם. אך צריך לשמר מאד, שלא לתן להם תקף ועז, כי אלו הנותנים להם תקף ועז ונסמכים על ידם שיהיו נקראים בשם רבי, הם עתידין לתן דין וחשבון. ועל ידי שמסמיכין רבי שאינו הגון, על ידי זה נחלש כתב ידנו, ואין לו שום תקף, ונותנין כח בכתב ידם. ועל ידי זה הם גוזרין שלא יהיה תקף לכתבים שלנו, כי אם לכתבים שלהם, וישראל יהיו מוכרחין ללמוד כתב שלהם. **ועל ידי זה גוזרין גם כן לגרש בני ישראל ממקום הישוב.**

מיד לפני בואו של המשיח, יהודים יגורשו מהכפרים הרחוקים

ועיין בסוף פרשת זאת הברכה בספר מנרת הזהב. יש שם קבלה (הכוונה לקבלה בע"פ) מדהימה רבי אברהם יהושע העשל ממז'יבוז' (ואח"כ מאפטא, ידוע כרבי מאפטא), **שאמר לרבי משהו אליקים בריא מקוזניץ, בנו ויורשו של המגיד מקוזניץ, שמיד לפני בואו של המשיח, יהודים יגורשו מהכפרים הרחוקים.** הצה"ק **רבי משה**

מקוזניץ הדגיש שקבלה זו היא על פי האמת, כלומר שהרב מאפטא ככל הנראה שמע זאת מרבו, הנועם אלימלך, והנועם אלימלך מהמגיד ממזריטש, והמגיד מהבעל שם טוב הקדוש, והבעל שם טוב מרבו, הנביא אחיה השילוני. (בענין זרע עמלק וערב רב (עיין זוהר בראשית נג"ע ר"ע ורעיא מהימנא נשא גזלנים מארי שוחד וכו' וכל הענין שם ועוד מקומות).

ועוד אמרו על זה המקובלים "תכבד העבודה על האנשים ואל ישעו בדברי שקר" שק"ר קבלת רבי שמעון. מטרתם של הערב רב להכניע האמת, כמו שאמר פרעה נרפים אתם נרפים על כן אומרים נעבוד את ה'.

בשם רבנו מנחם הראקנטי ז"ל "שכאשר אומרים "יתגדל ויתקדש שמה רבא ויקריב משיחיה " להתפלל שמלכות בן דוד לא תקום בדין כי היא תקרע את העולם מעצמת הדין" עכ"ד. והנה רואים אנו שהגענו למצב שמלכות בן דוד קמה בדין ומרסקת את כל הערב רב אותם רשעים הלובשים אדרת שער למען כחש כמ"ש בכלי יקר פרשת שלח לך. והגיע זמן הבירור בין צדיק לרשע בין עובד אלק'ים ולאשר לא עבדו, ומובא בשם ספר הקנה שמי שעוסק בתלמוד בבלי בלבד ללא לימוד הזהר נקרא "לא עבדו", ומי שלומד את התלמוד בבלי עם לימוד הזהר נקרא "עבדו". אנחנו מחפשים אנשי חיל יראי אלקים שונאי בצע כדי לגלות דעת תורה אמיתית ללא משוא פנים משום בשר ודם כולל אותם המגלים פנים בתורה שלא כהלכה ומשתמשים בשמם של "גדולי ישראל".

כפי הנראה המשיח בן דוד יבוא בדין והגיע זמן הגאולה במלחמות גוג ומגוג שיתעוררו בעולם הזה ויתקדש שמו יתעלה של הקב"ה בהתגלות הוי"ה אלד'ים על אדמת ישראל וכמ"ש (יחזקאל לח יח), "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי בְּאַפִּי": וכן משיח ילבש בגדי נקם ויטול נקמת עמלק כמ"ש "יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו".

הגיע הזמן להוציא את הערב רב מכלל ישראל!

ויש להבין כי אין היום בארץ רבנים אמיתיים שראוי ללכת אחריהם!!! והמשיח יתגלה דייקא מכוח זה שאין מנהיג, בבחינת: "איש הישר בעיניו יעשה". **וכל הרבנים הידועים בימינו רובם המוחץ שייך לערב רב, ולא ישראל הוא!** ואין ללכת אחריהם ואין לשמוע בקולם אלא רק ללכת בעיוורון עם הקב"ה יתעלה שמו.

ואומר "היום אם בקולו תשמעו"...**נשמע בקולו של ה' בלבד שיבוא וידבר אלינו דרך מלכו, מלך המשיח בב"א.**

המשיח בן דוד ילמד דרך אמונה אמיתית בהקב"ה ובתורתו. מה שהיום הרבה חושבים שהם עובדי ה' והם "תופסי התורה" והם רחוקים שנות אור מתורת אמת ולא ראו מימיהם מי שלא טעם את חכמת האמת והזהר הקדוש אינו יודע מהי יראת שמים אמיתית והבן הדבר מאד. אכן קרובים דברי הזוה"ק

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1248
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 4

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

להתקיים (שמות ז) **"שלא ימצא זכאי בדור שיבוא משיח"!!!**

עיקר מלחמתנו נגד הערב רב הוא ע"י למוד חכמת פנימיות התורה והזוהר הק' שהוא ראש לכל התיקונים כמו שכתב רבנו הרמח"ל (בקונטרס דרך עץ חיים שהוא הקדמת קל"ח פתחי חכמה).

שכתב: הבט נא וראה שכל התיקונים הגדולים המה תחת ידך ובפרט לימוד חכמת האמת שהוא ראש לכל התיקונים כמו שאמר הרשב"י בפה מלא דביה יפקון ישראל מן גלותא ברחמי!

פרק ד'

זעקת הקב"ה יהודי! אכפת לך מהקב"ה???

אבא שבשמים מסתכל מלמעלה.... ובוכה!

במסתרים תבכה נפשי! אבא שבשמים מלא צער גדול, ומוריד דמעות כמים **וממלא את הים הגדול** (עיין ברכות נט. בשעה שהקב"ה זוכר את בניו ששרויים בצער בין אומות העולם מוריד שתי דמעות לים הגדול! וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו !).

כל לילה הקב"ה יושב ושואג כארי ואומר: "אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי! ושרפתי את היכלי! והגליתים לבין אומות העולם! מה לו לאב שהגלה את בניו! ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם! (ברכות ג).

כתוב בזוה"ק שהקב"ה כביכול יושב על הארץ ולובש שק ומתפלש בעפר ובוכה וצועק על החרבן זה היה עד היום, עד היום הקב"ה היה בוכה ומתאונן על החרבן שהיה ועל הגאולה שעדיין מתעכב ואין עדיין ביהמ"ק, אבל היום השכינה יושבת ובוכה על החרבן החדש של היום שאין מי שאכפת לו על צער השכינה כמו שכתוב (ישעיהו ס"ג ה') "ואביט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך" על זה הקב"ה בוכה היום, בודאי זה צער יותר גדול מחרבן הבית, חרבן הבית היה חרבן של עצים ואבנים, עצים ואבנים שהיה שם השארת השכינה בבית המקדש, אבל היום הבכיה היא על החרבן של השכינה עצמה. לאחר חרבן הבית השכינה יצאה מתוכו אבל עדיין היה לה מקום היה לה בית בלבות בני ישראל, אבל היום השכינה אין לה מקום בכלל בלבות בני ישראל כי לא נותנים לשכינה הקדושה מקום להכנס ד" ירחם עלינו.

פרק ה'

זעקת הקב"ה וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו: ה' ממרום ישאג וממעון קודשו יתן קולו

בני היכן אתם? תלמידי החכמים והרבנים היכן אתם?: כמעט אין אף אחד בעולם שבאמת איכפת לו מצער בני ישראל, ומהצער שלי, וצער השכינה!!!!

בזמן הגאולה הקב"ה יסתכל במעשים של כל אחד ואחד ולא ימצא צדיק: (אוי למי שיהיה באותו זמן. משום כשיבא הקב"ה לפקוד את האילה

(השכינה), יסתכל מי הם העומדים עמה, ובכל אלו הנמצאים עמה, בכל המעשים של כל אחד ואחד, ולא יהיה נמצא צדיק, שכתוב: "ואביט ואין עוזר" (ישעיה סג, ה).

(זוהר שמות דף ז' עיין שם).

בכדי לגאול את הקב"ה והשכינה וישראל חייבים הכל לעשות תשובה שלמה: אוי לָהֶם לִבְנֵי אָדָם, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָסוּר עִמָּהֶם בַּגָּלוּת וְהַשְׁכִינָה אֲסוּרָה עִמָּם, וְנֶאֱמַר בָּהּ אֵין חָבוּשׁ מַתִּיר אֶת עַצְמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וְהַגְּאֻלָּה שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאֵם הָעֶלְיוֹנָה הִיא תְּלוּיָה בִּידֵיהֶם, שֶׁחֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי חֵרוּת עִמָּהּ, כְּנֶגֶד חֲמִשִּׁים פְּעָמִים שֶׁנִּזְכְּרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּתּוֹרָה. זֶהוּ וַיִּפֶּן כ"ה וְכ"ה, בַּחֲמִשִּׁים הָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ שֶׁמְּיַחֲדִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם פַּעֲמַיִם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן כ"ה וְכ"ה אוֹתִיּוֹת, וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ שֶׁיְּעוֹרֵר אוֹתָהּ בְּתוֹכָם.

אין מי שעושה תשובה באמת ואכפת לו מהקב"ה והשכינה

וַיִּפֶּן כֹּה וָכֹה, אִם יֵשׁ מִי שֶׁיִּתְעוֹרֵר בִּתְשׁוּבָה לִשְׁבֹּר אֶת בֵּית הָאֲסוּרִים שֶׁלָּהֶם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב לֵאמֹר לָאֲסוּרִים צְאוּ וְלָאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ. כולם פונים לעסקים שלהם ולדרכים שלהם ולא אכפת להם מהקב"ה והשכינה שבגלות. וַיִּפֶּן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלָּא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, לַעֲסָקִים שֶׁלָּהֶם, לְדַרְכִים שֶׁלָּהֶם, אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ, בַּבֶּצַע שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, לִירֹשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵינָם מִצַּד אֵלּוּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אַנְשֵׁי חַיִל, יִרְאֵי אֱלֹהִי"ם, אַנְשֵׁי אֱמֶת, שׂנְאֵי בָצַע, אֶלָּא כֻּלָּם צוֹעֲקִים כְּמוֹ כְּלָבִים, הַב לָנוּ מָזוֹן וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְחַיִּים, כָּתְבֵנוּ לְחַיִּים, וְהֵם עַזֵּי נֶפֶשׁ כִּכְלָבִים.

אין מי שחוזר בתשובה, הם ערב רב כל חסד שעושים לעצמם עושים

שֶׁהֵם אֻמּוֹת הָעוֹלָם שֶׁצּוֹעֲקִים כְּנֶגְדּוֹ וְאֵין לָהֶם בֹּשֶׁת פָּנִים, שֶׁאֵין מִי שֶׁקּוֹרֵא לוֹ בִּתְשׁוּבָה שֶׁיַּחֲזִיר אֶת שְׁכִינָתוֹ אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא מְרֻחֶקֶת מִמֶּנּוּ, לַחֲזֹר אֵלָיו, וְנִדְמִים לִכְלָבִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם, וְאוֹתָם עֵרֶב רַב, שֶׁכָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ לְעַצְמָם. (תיקוני זוהר תיקון ו' דף כב).

כולם ישנים, סתומי עיניים ואטומי לב ולא מתעוררים אל השכינה

אוֹתָם יְשֵׁנִים שֶׁשָּׁנָה בִּנְחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וַאֲטוּמֵי הַלֵּב, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְׁכִינָה,שֶׁיֵּשׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְׂכֵּל לָדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם.

כל חסד שעושים לעצמם עושים ואפילו אלו שעוסקים בתורה

כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, הַכֹּל הֶם כִּבְהֵמוֹת שֶׁאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וַאֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים לְעַצְמָם עוֹשִׂים.

אלו שלא רוצים ללמוד זוהר מסלקים את רוחו של המשיח ומעכבים את הגאולה

בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ,

אוֹי לָהֶם מִי שֶׁגּוֹרְמִים שֶׁיֵּלֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁאֵלּוּ הֵם שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יַבָּשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה.

אוי להם שהם גורמים לכל האסונות והצרות עניות וחרב וביזה והרג ואבדן

אוֹי לָהֶם שֶׁגּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בָּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ שֶׁמִּסְתַּלֶּקֶת הִיא רוּחַ הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת הוי"ה.

כמעט אין מי שלומד זוהר הקדוש לפדות את השכינה. יש לכולם להתחזק בלימוד הזוהר לגאול אותי והשכינה! כולם אכפת להם רק מהכסף והכבוד והשם שלהם!!! אומרים כל הזמן: "כבוד שמים, קידוש השם" וכו' אבל זה הכל שקר!!!

ככה היה בזמן דור הפלגה שבנו מגדל "וראשו בשמיים.. ונעשה לנו שם...".

הם באמת עובדים וזובחים לעגל הזהב, כאשר הטעו אותם הערב רב הרשעים במדבר!!! עובדים לבעל כאשר היה בימי המלכים כאשר ציוו נביאי השקר הרשעים ואמרו כביכול בשמי. עובדים לעגלי הזהב בהכשר ובהיתר ובהוראת הרב הגאון המפורסם מרן מנהיג הדור ופוסק הדור רבי ירבעם בן נבט זכר צדוקי לקללה. שהיה גדול הדור וכל חכמי ישראל לפניו כעשבי השדה. (סנהדרין קא) "ועשית ככל אשר יורוך"!!!! ועתה במקום לעשות תשובה ויש הרבה על מה. ולומר לעשות תשובה. אף אחד לא מעורר את העם!!! צריך לומר לכולם ללמוד ולקיים את כל התורה כולה כאשר מסרתי ביד משה עבדי בחורב חוקים ומשפטים!!!

פרק ה'

שובו בנים שובבים! מה יציל אתכם???

צריך ללמוד הרבה זוהר הקדוש ברציפות. לדקדק בכשרות ולא לאכול בשר בהמה. ועוף רק משחיטה קטנה וכשרה. להקפיד על קדושה וצניעות. בלי קדושה אין שכינה!!! הסירו את אלהי הנכר (פאה נכרית) **אשר בקרבכם והטהרו והחליפו שמלותיכם!!! שמרו שבתותי!!!!**

אל תדברו בבית הכנסת כלל. (שו"ע או"ח סי' קנ"א בתי כנסיות אין נוהגין בהם שיחה בטלה. והרמ"ק ורבינו האר"י ז"ל לא דיברו בהם כלל אפילו דברי מוסר שמא ימשכו לשיחת חולין. מגן אברהם שם). **ובפרט בשעת התפילה.** (לא ישיח שיחת חולין בשעה שש"צ חוזר התפלה, ואם שח הוא חוטא, וגדול עונו מנשוא, וגוערים בו. (שולחן ערוך אורח חיים סימן קכ"ד סעיף ז')

דברי הזוהר הקדוש (פרשת תרומה דף קל"ט)**: על קדושת בית הכנסת:**

מאן דמשתעי בבי כנישתא במילין דחול ווי ליה דאחזי פירודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דהא לית ליה

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1249
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 5

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

אלהא ולא אשתכח תמן (ולית ליה חולקא ביה) ולא דחיל מניה ואנהיג קלנא בתקונא (ס"ח בתקיפא) עלאה דלעילא.

תרגום: מי שמדבר בבית הכנסת במלים של חול אוי לו, שמראה פירוד, אוי לו שמחסיר באמונה, אוי לו שאין לו חלק באלהי ישראל, שמראה שאין לו אלהים ואינו נמצא שם (ואין לו חלק בו) **ואינו מפחד ממנו ומתנהג בבזיון כלפי התקון העליון של מעלה** (רחמנא ליצלן).

וזה ממעכבי הגאולה כזכור בזוהר הקדוש (אחרי מות ע"ה:)

תָּאנָא, עַל ג׳ מִלִּין מִתְעַכְּבִין יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא. עַל דְּעַבְדִין קָלָנָא בִּשְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא. וּמְהַדְּרֵי אַנְפַּיְיהוּ מִן שְׁכִינְתָּא, וְעַל דְּמְסָאֲבֵי גַּרְמַיְיהוּ קָמֵי שְׁכִינְתָּא.

וְכָלְהוּ אוֹקִימְנָא בְּמַתְנִיתָא דִּילָן.

תרגום: לְמַדְנוּ, עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים מִתְעַכְּבִים יִשְׂרָאֵל בַּגָּלוּת: עַל שֶׁעוֹשִׂים קָלוֹן בַּשְּׁכִינָה בַּגָּלוּת, וּמַחֲזִירִים פְּנֵיהֶם מֵהַשְּׁכִינָה, וְעַל שֶׁמְּטַמְּאִים אֶת עַצְמָם לִפְנֵי הַשְּׁכִינָה, וְאֶת כֻּלָּם בֵּאַרְנוּ בְּמִשְׁנָתֵנוּ.

עַל שֶׁעוֹשִׂים קָלוֹן בַּשְּׁכִינָה היינו המדברים שיחת חולין בבית הכנסת, וראיה מזהר פרשת תרומה מאן דמשתעי בבי כנישתא אנהיג קלנא בתיקונא עילאה וכו׳. (ראשית חכמה). שמשום זה אין ישראל נגאלין על דעבדין קלנא בשכינתא ח"ו ואי הוא מה דמשתעין בבי כנישתא, וזהו שנאמר ה׳ ממרום ישאג ולמה ישאג? הלא בידו לגאול אותנו! על זה אמר ישאג על נווהו משום" דעבדין קלנא בשכינתא". (מצאתי כתוב).

פרק ו׳

התפללו אלי וזעקו לישועה!!!

כאשר אמרתי על ידי עזריהו בן עודד עבדי (דברי הימים כ׳ ט"ו ג׳ ז׳) "וימים רבים לישראל ללא אלוקי אמת וללא כהן מורה וללא תורה. (לא מאמינים בי ומעוותים את תורתי וגם לא לומדים זוהר הקדוש) וישב בצר לו על ה׳ אלוקי ישראל. ויבקשוהו וימצא להם. ובעיתים ההם אין שלום ליוצא ולבא. כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות. וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר. כי אלוקים הממם בכל צרה. ואתם חזקו (לדרוש באלקים. רש"י) ואל ירפו ידיכם, כי יש שכר לפעולתכם". וכמו שאמרתי לרחל "כי יש שכר לפעולתך" על ידי משיח בן יוסף "ויש תקווה לאחריתך" על ידי משיח בן דוד. (ביאור הגר"א דברי הימים שם).

הערב רב הרשעים הם מפרידים בין שני המשיחים. (קול התור) **ומעכבים את ביאתם,** (הגר"א ז"ל).

ועיקר מלחמתנו נגד הערב רב הוא על ידי לימוד הזוהר הקדוש!!! (זוהר, הרמח"ל, הגר"א זיע"א).

"ועתה ישראל, מה ה׳ אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלקיך, ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו, ולעבוד את ה׳ אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך. לשמור את מצות ה׳ ואת חוקותיו אשר אנכי

מצוך היום לטוב לך" (דברים י, יב): "ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך:" (מיכה, ו, ח).

בָּנַי, מה אני מבקש מכם? אלא שתהיו אוהבים זה את זה! ומכבדים זה את זה! ויראים זה מזה! (תנא דבי אליהו רבא, כו). בואו שובו אלי באמת בכל לבבכם, והעשו אגודה אחת לעשות רצוני בלבב שלם! (אין ישראל נגאלים עד שיהיו אגודה אחת. תנחומא נצבים א). ואגאל אתכם ברחמים!!!

אם לא תשמעו בקולי תצטרכו לסבול והגאולה תבוא, אבל בצער גדול ובדין.

(כמו שכתוב בזוהר הקדוש שאם זוכים אז ברחמים ואם לאו אז בדין. (זוהר דברים, כי תצא, רעיא מהימנא רע"ח:) וזה לשונו: וּכְשֶׁמַּקְדִּים תּוֹרָה לְמִצְוָה אוֹ חָכְמָה לְיִרְאָה, מִתְהַפֵּךְ שְׁמוֹ עָלָיו לִנְקֻבָה, מִדַּת הַדִּין, כְּמוֹ זֶה הוה"י. שֶׁמִּתְהַפֵּךְ לוֹ הַכֹּל לְדִין, וְקָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו בַּתּוֹרָה כְּמוֹ קְרִיעַת יַם סוּף. וּכְמוֹ זֶה הַגְּאֻלָּה, אִם זָכוּ יֵצְאוּ בְּרַחֲמִים, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה סו) בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל לָהּ וְהִמְלִיטָה זָכָר, וְיֵצְאוּ בְּרַחֲמִים. וְאִם לֹא מַקְדִּים הָרַחֲמִים, וְיֵצְאוּ בְּצַעַר. וְיָפֶה שֶׁהִקְדִּים צַעַר וְדִין לְרַחֲמִים. וְלָכֵן פֵּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, לְפוּם צַעְרָא אַגְרָא.

וְיִצִיאַת הַנֶּפֶשׁ, מִקְדָּם שֶׁיּוֹצֵאת יֵשׁ לָהּ צַעַר, לְאַחַר שֶׁיּוֹצֵאת בְּרַחֲמִים. וְסוֹד הַדָּבָר (ירמיה לא) בְּבָכִי יָבֹאוּ, אַחַר כָּךְ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם. וְלָכֵן, (שם ל) וְעֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ, וְיֵצְאוּ בְּרַחֲמִים. וּכְמוֹ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא מָצְאָה מָקוֹם לְשָׁרוֹת, כָּךְ שָׁלַח אוֹתָךְ, רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, בַּהַתְחָלָה. וּמַה כָּתוּב בָּהֶם?

(שמות ב) וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ. שֶׁכֻּלָּם רְשָׁעִים, וְלֹא מָצָאתָ בָּהֶם אִישׁ זוֹכֶה לְהוֹצִיאָם מֵהַגָּלוּת. וְלָכֵן סַרְבְתָּ לָלֶכֶת לְשָׁם, וְאָמַרְתָּ שְׁלַח נָא בְּיַד תִּשְׁלָח. וַהֲרֵי אַתָּה כְּמוֹ בְּאוֹתוֹ זְמַן, כְּךָ יִתְקַיֵּם עִם יִשְׂרָאֵל, (מיכה ז) כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת.

וּבַגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה יִשְׁלַח עִמְּךָ שְׁנֵי מְשִׁיחִים, כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְנָפַי יוֹנָה. שֶׁאַתָּה כְּמוֹ גוּף בַּגָּלוּת הָרְבִיעִית, אֵין לְךָ כְּנָפַיִם. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בַּהַתְחָלָה הָיוּ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ גוּף, וְאַתָּה וְאַהֲרֹן כִּשְׁתֵּי כַנְפֵי יוֹנָה, וּבָהֶן פָּרְחוּ יִשְׂרָאֵל., בית המקדש מוכן לרדת למטה. אבל אתם מעכבים את ירידתו. אהבו את איש רעהו. דעו אותי. לימדו זוהר הקדוש. אהבו אותי ויראו אותי. ודבקו בי. לכו בדרכי. והאמינו בי באמת. ובטחו בי בכל לבבכם בכל עת. ועבדוני בכל לבבכם ובכל נפשכם. והתרחקו מהגשמיות המיותרת, ומעגל הזהב!!! כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי ה' עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ. כִּי בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם ה'. (ירמיהו ט, כג), רַחֲצוּ, הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם, מִנֶּגֶד עֵינָי: חִדְלוּ, הָרֵעַ. לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט, אַשְּׁרוּ חָמוֹץ; שִׁפְטוּ יָתוֹם, רִיבוּ אַלְמָנָה. אִם תֹּאבוּ, וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ, תֹּאכְלוּ. וְאִם תְּמָאֲנוּ, וּמְרִיתֶם חֶרֶב תְּאָכְלוּ, כִּי פִּי ה' דִּבֵּר.

אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה, קִרְיָה נֶאֱמָנָה; מְלֵאתִי מִשְׁפָּט, צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה מְרַצְּחִים. כַּסְפֵּךְ, הָיָה לְסִיגִים; סָבְאֵךְ, מָהוּל בַּמָּיִם. שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים, וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד, וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים; יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ,

וְרִיב אַלְמָנָה לֹא יָבוֹא אֲלֵיהֶם. לָכֵן, נְאֻם הָאָדוֹן ה׳ צְבָאוֹת אֲבִיר, יִשְׂרָאֵל: הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרַי, וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי. וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ, וְאֶצְרֹף כַּבֹּר סִיגָיִךְ; וְאָסִירָה, כָּל בְּדִילָיִךְ. וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה, וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה; אַחֲרֵי כֵן, יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה, נֶאֱמָנָה. צִיּוֹן, בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה; וְשָׁבֶיהָ, בִּצְדָקָה (ישעיה א), כי יום נקם, בליבי; ושנת גאוליי, באה. ואביט ואין עוזר, ואשתומם ואין סומך; ותושע לי זרועי, וחמתי היא סמכתני. ואבוס עמים באפי, ואשכרם בחמתי; ואוריד לארץ, נצחם. (ישעיה סג). למען ציון לא אחשה, ולמען ירושלים לא אשקוט, עד ייצא כנוגה צדקה, וישועתה כלפיד יבער. על חומותייך ירושלים, הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד, לא יחשו; המזכירים, את ה׳ אל דומי, לכם. ואל תיתנו דומי, לו: עד יכונן ועד ישים את ירושלים, תהילה בארץ (ישעיה סב).

הן לא קצרה יד ה׳ מהושיע; ולא כבדה אוזנו, משמוע. כי אם עוונותיכם, היו מבדילים, ביניכם, לבין אלוהיכם; וחטאותיכם, הסתירו פנים מכם משמוע. כי כפיכם נגואלו בדם, ואצבעותיכם בעוון; שפתותיכם, דיברו שקר לשונכם, עוולה תהגה. אין קורא בצדק, ואין נשפט באמונה; בטוח על תוהו ודבר שוא, הרה עמל והולד אוון.. נגששה כעיוורים קיר, וכאין עיניים נגששה; כשלנו בצוהריים כנשף, באשמנים כמתים.נהמה כדובים כולנו, וכיונים הגה נהגה; נקווה למשפט ואין, לישועה רחקה ממנו. כי רבו פשעינו נגדך, וחטאותינו ענתה בנו: כי פשעינו איתנו, ועוונותינו ידענום. פשוע וכחש בה׳ ונסוג מאחר אלוהינו; דבר עושק וסרה, הורו והוגו מלב דברי שקר. והוסג אחור משפט, וצדקה מרחוק תעמוד: כי כשלה ברחוב אמת, ונכוחה לא תוכל לבוא. ותהי האמת נעדרת, וסר מרע משתולל; וירא ה׳ ויירע בעיניו, כי אין משפט. וירא כי אין איש, וישתומם כי אין מפגיע; ותושע לו זרועו, וצדקתו היא סמכתהו. וילבש צדקה כשריין, וכובע ישועה בראשו; וילבש בגדי נקם, תלבושת, ויעט כמעיל, קנאה. כעל גמולות, כעל ישלם חמה לצריו, גמול לאויביו; לאיים, גמול ישלם. ויראו ממערב את שם ה׳ וממזרח שמש את כבודו: כי יבוא כנהר צר, רוח ה׳ נוססה בו. ובא לציון גואל, ולשבי פשע ביעקוב נאום ה׳.

וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי ה׳ בַּעֲשׂוֹתִי אִתְּכֶם לְמַעַן שְׁמִי: לֹא כְדַרְכֵּיכֶם הָרָעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת, בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם, ה׳ אלקים, (יחזקאל כ). למען שמי אאריך אפי, ותהילתי אחטום לך לבלתי, הכריתך. הנה צרפתיך, ולא בכסף; בחרתיך, בכור עוני. למעני למעני אעשה, כי איך ייחל; וכבודי, לאחר לא אתן. (ישעיה מח). אני ה׳ אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים. אני ה׳ אלקיכם אמת!

אִם עֲוֹנֵינוּ, עָנוּ בָנוּ ה׳, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: כִּי רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ, לְךָ חָטָאנוּ. מִקְוֵה, יִשְׂרָאֵל, מוֹשִׁיעוֹ, בְּעֵת צָרָה לָמָּה תִהְיֶה כְּגֵר בָּאָרֶץ, וּכְאֹרֵחַ נָטָה לָלוּן. לָמָּה

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1250
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 6

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדֵּין סְפָרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָיְהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם, כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ; וְאַתָּה בְקִרְבֵּנוּ ה', וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל תַּנְחֵנוּ. הֲמָאֵס מָאַסְתָּ אֶת יְהוּדָה, אִם בְּצִיּוֹן גָּעֲלָה נַפְשֶׁךָ מַדּוּעַ הִכִּיתָנוּ, וְאֵין לָנוּ מַרְפֵּא; קִוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב, וּלְעֵת מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה. יָדַעְנוּ ה' רִשְׁעֵנוּ, עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ: כִּי חָטָאנוּ, לָךְ. אַל תִּנָּאֵץ לְמַעַן שִׁמְךָ, אַל תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ; זְכֹר, אַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. (ירמיה יד).

פרק ז'

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם!!! שובו אלי ואשובה אליכם!!!
אם היינו יודעים את גודל צער השכינה... ראו כמה בשנים קדמוניות היו כואבים על צער השכינה הקדושה. ומה נאמר בזמנינו??? היינו יושבים בתוך העפר ומלחכים עפר בפינו, אם היינו יודעים את גודל צער השכינה!!!

זעקת השכינה

אשר זה כמה שנים נפלה עטרת ראשי ואין מנחם לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפתות, ואילו הייתם משערים אחד מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהצער אשר אני שרויה בו, לא היתה נכנסת שמחה בלבבכם, ולא שחוק בפיכם, בזוכרכם כי בסיבתכם אני מושלכת בעפר.

זיכנו בוראנו ונשמע את קול המדבר בפי החסיד (ר' יוסף קארו) נר"ו, קול גדול בחיתוך אותיות, וכל השכנים היו שומעים ולא מבינים. והיה הנעימות רב והקול הולך וחזק, ונפלנו על פנינו, ולא היה רוח באיש לישא עיניו ופניו לראות מרוב המורא. והדיבור ההוא מדבר עמנו, והתחיל ואמר: שמעו ידידי המהדרים מן המהדרים, ידידי אהובי. שלום לכם, אשריכם ואשרי יולדתכם, אשריכם בעולם הזה, אשריכם בעולם הבא, אשר שמתם על נפשכם לעטרני בלילה הזה, **אשר זה כמה שנים נפלה עטרת ראשי ואין מנחם לי, ואני מושלכת בעפר חובקת אשפתות**, ועתה החזרתם עטרה ליושנה. התחזקו ידידי, התאמצו אהובי, שמחו ועלצו ודעו כי אתם מבני עליה, וזכיתם להיות מהיכלא דמלכא, וקול תורתכם והבל פיכם עלה לפני הקדוש ברוך הוא, ובקע כמה אוירים וכמה רקיעים עד שעלה, ומלאכים שתקו, ושרפים דממו, והחיות עמדו, וכל צבא מעלה והקדוש ברוך הוא שומעים את קולכם. והנני המשנה האחת המייסרת את האדם, באתי לדבר אליכם, ואם הייתם עשרה הייתם מתעלים יותר ויותר, אבל עם כל זה נתעליתם ואשריכם ואשרי יולדתכם ידידי אשר נדדתם שינה מעיניכם.

ועל ידיכם נתעליתי הלילה הזה, ועל ידי החברים אשר בעיר הגדולה, עיר ואם בישראל, ואין אתם כאותם השוכבים על

׳מטות שן׳, שינה שהוא אחד משש במיתה (ברכות נז, ב), וְסָרְחִים עַל עַרְשׂוֹתָם (עמוס ו, ד). ואתם נדבקתם בידו״ד, והוא שמח בכם. לכן בניי התחזקו ואמצו ועלצו באהבתי בתורתי ביראתי.

ואילו הייתם משערים אחד מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות מהצער אשר אני שרויה בו, לא היתה נכנסת שמחה בלבכם, ולא שחוק בפיכם, בזוכרכם כי בסיבתכם אני מושלכת בעפר. לכן חזקו ואמצו ועלצו בניי ידידי המהדרים, ואל תפסיקו הלימוד, כי חוט של חסד משוך עליכם, ותורתכם עריבה לפני הקדוש ברוך הוא. לכן עמדו בניי ידידי על רגליכם והעלוני, ואמרו בקול רם כיום הכיפורים ׳ברוך שם כבוד׳ כו׳. **וראו כי אתם שכורים מחמדת העולם. הקיצו שכורים, כי הנה יום בא ויסיר האדם את אלילי כספו ומאודיו בהנאת העולם ואת אלילי זהבו חמדת הממון. ועלו לארץ ישראל, כי יש לאל ידכם, רק שאתם מוטבעים בטיט חמדת תבל והבל.**

ואחר כך בחצות הלילה חזר הדיבור פעם שנית, ודיבר שיעור שעה ויותר, וחזר לשבח הענין הלימוד ההוא. ואמר: ראו השמע עם קול מדבר ככם, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך, אם זה כמה מאות שנה שמעו או ראו כדבר הזה, ואתם זכיתם. ולכן מכאן והלאה תהיינה עיניכם פקוחות על דרכיכם, ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, והחלש יאמר גיבור אני, והחזיקו עצמכם לגדולים, כי אתם מבני היכלא דמלכא, וזכיתם לפרוזדור, השתדלו ליכנס לטרקלין, ולא תצאו מהפרוזדור, כי אשר יצא מפתח שער הפרוזדור דמו בראשו. הקיצו בניי וראו כי אני מסברת אתכם, הקיצו ידידי התאמצו והיו לבני חיל. ועתה אל תתלוצצו, חזקו ועלצו וחוט של חסד המשוך עליכם מדי יום ביומו זרו הלאה ומעכו אותה וראו כי אתם שכורים מחמדת העולם. הקיצו שכורים, כי הנה יום בא ויסיר האדם את אלילי כספו ומאודיו בהנאת העולם ואת אלילי זהבו חמדת הממון. ועלו לארץ ישראל, כי יש לאל ידכם, רק שאתם מוטבעים בטיט חמדת תבל והבליו. והיוצא מכם ונזור אחור דמו בראשו. וראו את אשר זכיתם אתם מה שלא זכו אחרים מכמה דורות...

(של״ה מס׳ שבועות נר מצוה ה).

למה לא בא לציון גואל?

בספר הברית (מאמר ט׳ חוג הארץ סוף הפרק): מהצה״ק דברי רבי פנחס אליהו מוולינא זי״ע לפני 200 שנה לערך. וזל״ק: ודרשתי וחקרתי, היטב, **בכל לבבי**, לדעת סיבת אריכות הגלות, החל הזה, וארא והנה, **בדורות האלה: א. יש תורה הרבה בישראל, מרבים העם ללמוד משניות, גמרא, ופוסקים, גם ספרי קבלה, ובכל זאת לא בא לציון גואל? ב.** והרבה אנשים בדורות הללו התחזקו בתפילה, בכל כוח ועוז, וגם אלה צועקים ולא נענים. ג. והרבה אנשים עוסקים במצוות למרבה, עד כי מלאים מצוות כרמון, **ועם כל זה, שנת גאולי לא באה? ואם שלש אלה יש בדורות אלו ועדיין לא שבנו לארצנו, מה נשאר לנו עוד?! ואנחנו לא**

נדע מה נעשה יותר מזה לרצות פני עליון?. ואמרתי אני בלבי, אין זאת, כי אם שיש איזה מפסיד העומד כנגדם, ויבא גם השטן בתוכם, להחליש כוח שלש אלה, כי זבוב מת אחד, יבאיש שמן רוקח הרבה. ויהי, כאשר חיפשתי לדעת מי הוא זה המפסיד? מצאתי, שהוא מה אשר כל ג׳ כתות הנזכרים, כולם אינם מכוונים במה שעושים, כי אם לצורך עצמם, ולתועלתם. לא למפרק קודשא בריך הוא ושכינתה, מן הגלות. כל תורה ותפלה, ומצווה, אשר הוא עושה, מכוין לקנות לעצמו מקום חשוב בגן עדן, ועולם הבא, ושיצליח על ידי זה בכל משלח ידיו בעולם הזה, וכו׳. וכל אדם מישראל מחשבתו לדרכו פנה, ולתועלת עצמו, וכל תורה או תפלה, או מצווה, אשר הוא עושה, מכוין לקנות לעצמו מקום חשוב בגן עדן, ועולם הבא, ושיצליח על ידי זה בכל משלח ידיו בעולם הזה, ושיאריך ימים ושנים עם אשתו ובניו, וכל ישעו וכל חפצו של אותו יהודי, אינו כי אם, שיהיה לו פרנסה בכבוד, ושיזכה לבנות לו בית גדול, וחצר, מאבני גזית כפיסים ולבנים, הכול כמנהג המדינה, למען יעמוד ימים רבים, וירשוה בניו ובני בניו, אשר ייוולדו לו בארץ נוכריה, ויראה זרע, ויאריך ימים בגלות. ושימות בשיבה טובה, ויספידו אותו הרב שבעירו, עם שאר תופסי תורה. אצל בית הכנסת, ויהיה לו לוויה גדולה, ברוב עם בזוז ושסוי, זה כל תכלית המבוקש של הישראלי בגלות הזה.

וביאת המשיח רגיל על לשונו תמיד, אך משפה ולחוץ, לא בלב שלם; נכון למועדי רגל. בכל מועד אומרים אנו לשנה הבאה בירושלים, לא היום, ולא מחר, רק דוחים אותה שנה תמימה; ואף גם זאת לא בלב שלם, כי חפץ לגמור הבניין שהוא בונה, שאי אפשר להשלימו כי אם אחר איזה שנים, וכן לגמור המשא ומתן, שעל ארבע וחמש שנים, אשר עשה עליו חוזה וקשר מן השררה או מן המלכות.

ואין קורא בצדק ואין עושה באמת, בכל שלש כתות הנזכרים הדברים, כדי למהר את הקץ ולפדות גוי ואלוקיו, ולמפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה, זה לא יש בנו.

והוא שאמר הכתוב וכל חסדו כציץ השדה (ישעיה מ), כלומר אינם מכוונים בתורה ותפילה ומצות שלהם כי אם לטובת עצמן לתועלתם, לבד, או לעולם הזה, או לעולם הבא, או לשניהם יחד.

ואין איש שם על לב לעשותם לי, לשמי, ולמעני, כדי להוציאני מצערי ומגלותי, כמו שאמרו בזוהר "כל חסד דאינון עבדין לגרמייהו עבדין".

ואוי לאוזניים שכך שומעות, קול ברמה נשמע, רחל מבכה על בניה היא אמנו שכינתא קדישא, רוצה לצאת מן הגלות עם כל בניה, ושומע אין לה, צעקה ואין מושיע לה, ופורק אין, ובכן אחי ועמי לבטח תדעו כי כל זמן שלא נכוין בתורה ובתפלה ומצוות רק כדי למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה, לא זולת, לא יבא משיחנו; כי הוא יתברך, מתנהג עמנו מדה כנגד מדה, ואומר אתם אינם חסים

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1251
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 7

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

כי אם על עצמכם, לא עלי, אף אני לא אחוס עליכם ולא נקוה לאיש, ולא נייחל לבני אדם גדולים שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל, כי הרואה ללבב הוא היודע מי גדול לא הרואה לעיניים, אך כל איש יהודי בעצמו אפילו אינו בעל תורה, ולא בר אוריין כלל, מחוייב ללחום בעד אבינו שבשמיים, שהוא ימלוך על הארץ. ולעשות מלחמה וקרב בעד ארצנו נחלת אבותינו, היא ארץ ישראל במצוות, אשר הוא עושה, ולכווין בכל מצווה, רק למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה מגלותא. ואל יאמר האדם בלבו מה אני? ומה ערכי? שיהיה כוח במצוותי לפעול דבר גדול כזה, כי אם מך הוא בערכו, המצווה ערכה גדול ורב כוחה לפעול זאת, **אם יכווין למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, ואז עד מהרה שנת גאולנו באה, ותבנה ציון וכל ערי יהודה וארץ ישראל, וישכון כבוד ה' בירושלים אשר יכוננה עליון, וזרע עבדיו ינחלוה במהרה בימינו.** עכ"ל

איך רשב"י וחבריו בדורותם היו מצטערים ואוננים ובוכים כל יום על גלות השכינה, וכבוד ה' הגדול המחלל בגויים על רב פשעינו וקל וחומר לנו, שיש לנו לבכות ולהצטער בכפלים

בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רשב"י, עוסקים באמרותיו אמרות טהורות כדרכנו פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה, **שם ישבנו גם בכינו, צעקנו במרירות לבנו ויתכו כמים שאגותינו, בראותנו איך רשב"י וחבריו בדורותם היו מצטערים ואוננים ובוכים כל יום על גלות השכינה, וכבוד ה' הגדול המחלל בגויים על רב פשעינו, ואותם הצדיקים לא היו גרמא בנזיקין, וקל וחמר לנו, שאנחנו הגורמים, שיש לנו לבכות ולהצטער בכפלים** (הקדמת ספר חרדים).

וכל חטא וחטא הוא קוץ מכאיב לשכינה, ומחזק בית האסורים שלה ומוסיף מכאוב על מכאוביה וכל חטא וחטא הוא קוץ מכאיב לשכינה, ומחזק בית האסורים שלה ומוסיף מכאוב על מכאוביה, ומה הלשון אומרת "קלני מראשי" וכו', הגמול הזה קויתי? אוי כי בני יצאני צעקה הנערה, נתנני ה' בידי לא אוכל קום, **לך ותאמר להם שיעסקו בתורה כדי להעלות את השכינה ולחבר אותה עם הקדוש ברוך הוא, ואין מי שיעורר את השכינה אל הקדוש ברוך הוא).** אין מנהל לה ואין מחזיק בידה, כי הן בעוונותינו שלחה אמנו, ועסק התורה שמתקן לשם קדשא בריך הוא ושכינתיה צריך ל"שמה" בלי שום פניה, כמו שכתוב בתקונים, קלא נפיק בכל ליליא "ואמר מה אקרא"? (ישעיה מ' ו'), זיל ואמא לון דישתדלון באוריתא לסלקא שכינתא ולחברא בבעלה, ולית מאן דיתער לה לגבי בעלה, (תרגום: קול יוצא בכל לילה ואמר מה אקרא? לך ותאמר להם שיעסקו בתורה כדי להעלות את השכינה ולחבר אותה עם הקדוש ברוך הוא, ואין מי שיעורר את השכינה אל הקדוש ברוך הוא). אין מנהל לה ואין מחזיק בידה, כי הן בעוונותינו שלחה אמנו, כנ"ל (נהר שלום להרש"ש).

וידמה האיש בדעתו כאלו באזניו ישמע קול אלפי אלפים ורבי רבבות מחנות קדושים, שהמה בוכים בקול ברמה,

יללה רבה וצעקה גדולה ומרה, ולבו יחיל בקרבו על אשר גרם כל כך צער לאביו ולאמו קדשא בריך הוא ושכינתא, וכל צבא המרום צדיקים וחסידים ומלאכים ושרפים ואופנים, אולי יתעורר לבבו להתמרמר בבכי ותרדנה דמעותיו, אשר בודאי גדול צער השמים, רחל מבכה על בניה, וה׳ ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאג ישאג על נוהו וכו׳. הנה כי כן, אף כי בעוונותינו עינינו חשכו מראות ברע אשר גרמנו בעוונותינו, ואין אנחנו יכולים להצטער ולבכות ולהוריד דמעות כנחל כאשר היה ראוי, ונאה לנו וכו׳, על כל פנים את אשר בכחנו לעשות נעשה, וידמה האיש בדעתו כאלו באזניו ישמע קול אלפי אלפים ורבי רבבות מחנות קדושים, שהמה בוכים בקול ברמה, יללה רבה וצעקה גדולה ומרה, ולבו יחיל בקרבו על אשר גרם כל כך צער לאביו ולאמו קדשא בריך הוא ושכינתא, וכל צבא המרום צדיקים וחסידים ומלאכים ושרפים ואופנים, אולי יתעורר לבבו להתמרמר **בבכי ותרדנה דמעותיו** (פלא יועץ ערך ט׳ באב). **יצייר בעצמו כאלו אמו חוגרת שק, לובשת שחורים ומתעטפת שחורים, צועקת מרה קול ברמה, מנהמת כיונה, מה לשון אומרת? קלני מראשי קלני מזרועי, בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי וכו׳.** אבלות על חרבן בית המקדש וכו׳, אמנם לא המעשה הוא העקר רק צריך להיות עין במר בוכה ולב נשבר ונדכה, כאבל אם קודר יאנח בשברון מתנים על צער השמים, וכו׳, והן אמת כי דלונו מאד ואין אתנו יודע מה חסרנו ומה אבדנו ומה גרמנו בעוונותינו הרבים, ומהו גלות השכינה, ועד היכן מגיע צערה וצער העליונים והתחתונים, על זה ידוו כל הדוים. מכל מקום כל אדם אינו חיב לעשות אלא כשעורו, ויציר בעצמו כאלו אמו חוגרת שק, לובשת שחורים ומתעטפת שחורים, צועקת מרה קול ברמה, מנהמת כיונה, מה לשון אומרת? קלני מראשי קלני מזרועי, בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי וכו׳. (פלא יועץ ערך אבלות).

פרק ח׳

התעוררות לתיקון חצות

בכל ימות השנה ״ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש״ כמובא בשו״ע (ס״א סק״ג) ובמ״ב (שם) על מה שהמקובלים ״האריכו מאד בגודל מעלת קימת חצות״ ויצטער ויבכה על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו, שעדיין לא נבנה באשמותינו אנו.

ורבנו האר״י ז״ל תיקן לצורך זה סדר ״תיקון חצות״ (תיקון רחל ותיקון לאה), ובו פרקי תהלים מסוימים לאומרם בכל לילה אחר חצות, כמובא בסידורים. וכל שכן שיש להשתדל בזה בלילות של בין המצרים,

לומר בהם תיקון חצות בבכיה של ממש.

זמן אמירת תיקון חצות:

מחצות הלילה עד עמוד השחר. ואם לא אמר עד עמוד השחר, יאמר תיקון לאה בלבד עד הנץ החמה.

על הארץ: נכון לשבת על הרצפה סמוך לפתח בשעת אמירת "תיקון רחל". ויאמר את התיקון בכוונה ובקול נהי ובכי על חורבן בית המקדש, ועל הריגת הצדיקים, ועל צערם של ישראל הסובלים בגלות המרה הזו. וטוב לחלוץ את הנעליים קודם אמירת "תיקון רחל".

תיקון חצות עדיף מלימוד: תיקון חצות עדיף מלימוד תורה ולא יחוש לביטול תורה אותה שעה. (ע"פ דברי מהרח"ו בשער הכוונות (נד), זכורנות אליהו לרבי אליהו מני זצ"ל וכן משמע מהרב מילקוט יוסף).

תלמידי חכמים: תלמידי חכמים שתורתם אומנותם, יאמרו "תיקון חצות", ואין בזה ביטול תורה.

נשים: גם הנשים טוב שתאמרנה "תיקון חצות", ותצטערנה ותבכינה על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו, שעדיין לא נבנה באשמותינו אנו.

מעלה גדולה: גדולה מעלת אמירת תיקון חצות, יותר מהתפילה בנץ החמה, ויותר מאמירת סליחות בחודש אלול. על כן ההולך לישון בחודש אלול אחר חצות לילה, ואינו יכול לומר גם סליחות וגם תיקון חצות, עדיף שיאמר תיקון חצות.

לא מכוון: כתב הגאון הקדוש רבנו יוסף חיים (שו"ת רב פעלים חלק א' אורח חיים סימן א): **גם אם אינו אומר תיקון חצות כהלכתו בבכיה וצער וכוונה כאשר יסד רבינו האר"י ז"ל, ומוציא הדברים מפיו כשליבו מלא מחשבות וטרוד בעניינים אחרים, אל יבטל אמירת "תיקון חצות". רק יתאמץ בשלמות הכוונה ונקיות וזכות המחשבה, וה' יהיה בעזרו. ע"כ.**

"עיקר עבודת איש הישראלי": כתוב בשיחות הר"ן ש"א - "הוא... לקום בחצות הלילה", ובליקוטי מוהר"ן תנינא תורה ס"ז אומר רבינו בזה"ל: "מאד צריכין ליזהר לקום בחצות בכל לילה ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש". נמצא שבדרך רבינו הק' אין זה רק מנהג טוב והגון לקום בחצות, אלא חובה ממש, שעל ידה "יזכה להתקרב אל האמת דהיינו לצדיקים וכשרים אמיתיים... ועל ידי זה יהיו נפתחין עיניו ויסתכל על עצמו בכל המידות לשוב בתשובה על כל המידות הרעות ויזכה לדעת ולהכיר את שמו הגדול יתברך" (שם) ומי הוא זה אשר לא יחפוץ בכל המדריגות הנוראות הללו אותם מבטיח רבינו לקמים בחצות הלילה ומתאבלים על חרבן בית המקדש!

אך לא רק רביה"ק מפליג כל כך במעלת הקימה בחצות הלילה, ספר הזוהר הקדוש מלא וגדוש הוא בביטויים נוראים ונפלאים במעלת קימת חצות ובגודל זכותו של העוסק אז בתורה.

"כד אתפלג ליליא... זכאה חולקיה מאן דאתער בההוא זימנא! ... וכל מאן דקאים בההוא זמנא ואשתדל באורייתא אקרי חבריה דקוב"ה וכנסת ישראל...

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1252
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 8

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

וחוטא דחסד יתמשך עלייהו... ומניה דחלי עלאין ותתאין, הוא עאל בכל תרעי מלכא ולית דימחא בידוי" (= כשנחצה הלילה... אשרי חלקו של מי שמתעורר אז! ... וכל הקם באותה עת ומשתדל בתורה נקרא חברו של הקב"ה וכנסת ישראל... וחוט של חסד נמשך עליו... וממנו מתייראים עליונים ותחתונים, הוא נכנס בכל שערי המלך ואין מי שימחה בידו...) (ויקרא צ"ב).

למן התנאים הקדושים, רשב"י, ר' חייא, ר' חזקיה וכו' וכו' ועד לאר"י הקדוש וגוריו; למן הבעש"ט ועד לרבינו ז"ל ותלמידיו היתה זו ההנהגה הראשונה במעלה לקום בחצות הלילה.

עובדות רבות בזוה"ק מעידים: שחז"ל הקפידו לנהוג כך בכל לילה, ולמותר להאריך עד כמה הקפיד על כך האר"י ואחריו כל המקובלים. די אם נצטט משער הכוונות את דברי מהרח"ו: **"ותזהר מאד שלא תתבטל מזה אפילו לילה אחת כי הוא ענין רב התועלת" ובצוואת הריב"ש הלא ידועה אזהרתו לקום בכל לילה בחצות ואם באנו לרביז"ל כבר הבאנו לעיל את קצות דבריו הקדושים, ועדיין לא נגענו בדבריו הנפלאים של מוהרנ"ת בליקוטי הלכות אודות קימת חצות.**

יבכה על החוסר בלימוד זוהר הקדוש: רבי נתן כותב שבחצות יבכה על הסתרת והעלמת אור הצדיק מהעולם. והיינו שלא לומדים זוהר הקדוש. נמצא שאין לך תיקון חשוב יותר מתיקון חצות.

ושמא תאמר, הרי זוהי מעלת הצדיקים הגדולים, ואין הדבר מיועד לאנשים פשוטים כמונו הרי לך דברי החיד"א בספרו הבהיר 'יוסף תהילות' קל"ד, **שכתב שמצוות קימת חצות מוטלת על כל אדם, בין תלמידי חכמים ובין המון העם** ועל אחת כמה וכמה שמכל דבריו של רביה"ק ומתלמידיו משמע כן וכפי שנהגו אנ"ש כולם בכל הדורות עד היום הזה. טענות מטענות שונות על הקושי שבדבר נשמעים מאנשים שלא שנו כל צרכם, אולם דבר רבינו ז"ל יקום לעולם ואין לשנות מדבריו בניד כלשהו.

הגאולה השלימה תבוא בזכות אותם שקמים בחצות: ברוח זו מפרש מוהרנ"ת את הפסוק 'על דבר אשר לא צעקה'. וכך היא תמצית הדברים.

ידוע שהגאולה השלימה תבוא בזכות אותם שקמים בחצות לילה: יבוא אדם אחרי מאה ועשרים לפני בית דין של מעלה. ישאלו אותו, ידעת מרביז"ל, האמנת בו, מדוע לא קמת בחצות. והוא יענה מה זאת אומרת, איך יכולתי לחלום בכלל על חצות, אתם יודעים באיזו מציאות חייתי. בית, פרנסה, בריאות, יצה"ר והרשימה עוד ארוכה. ואז ישאלו אותו, רק רגע, האם התפללת על זה, אם ידעת ממעלת קימת חצות, מדוע לא התפללת על כך, מי הפריע לך לפחות לרצות להשתוקק. אכן, רק כשנגיע לשם נראה איך אילו היינו עוסקים בתפילה ולא נוטשים את הרצון משום דבר טוב, בוודאי היינו זוכים לפעול ולהוציא לפועל את כל הדברים הטובים, ולפחות יוצאים ידי חובת התפילה וההשתוקקות. זוהי בדיוק התביעה של 'על דבר אשר לא צעקה',

מדוע לא צעקת. נכון שהיה לך יצה"ר אבל מדוע לא מחית בקול גדול. מי שמוחה וצועק אין עליו שום תביעה. **כמה זמן לוקח תיקון חצות לומר? 15 10 דקות??? ובדרך כלל בין וכה וכה ערים בשעה כזאת. אז למה לא להקדיש קצת זמן לאמא, השכינה הקדושה??? בזכות אלו שלומדים זוהר הקדוש ואומרים תיקון חצות תבוא הגאולה! במהרה בימינו אמן!!!**

פרק ט'

חובת השעה תשובה שלמה: אנא אחים יקרים תעשו תשובה כל היהודים אין זמן. שובו שובו בנים שובבים. שובו אל האלקים. עוד מעט הגאולה, ויהיה מאוחר מדי לעשות תשובה.

1. לזכות הרבים. כמה שיותר!
2. לעבוד עבודת השם עם הלב והכוונה ושמחה רבה.
3. מאד חשוב לשמור על העינים ועל המחשבה, ולהיות קדושים במחשבה דיבור ומעשה.
4. להתרחק מאד מהגשמיות והבלי העולם הזה, להיות אנשי הנשמה ולא חסידי הגוף, לאכול רק מה שצריך לחיזוק הגוף ולשם שמים. (שו"ע או"ח סימן רלא, הקדמת מסילת ישרים).
5. לברך ולהתפלל בזמן ובמנין ובכוונת הלב.
6. לערוך תיקון חצות בבכיה, ולבכות על גלות השכינה והחורבן של האדם עצמו.
7. לא לדבר בבית הכנסת ובפרט בעת התפילה (שו"ע סימן קנא ובראה בספר מקדש מעט, עניית אמן כהלכתה ב' חלקים, קדושת בית המדרש באריכות).
8. **בזוהר הקדוש: ומי שמדבר בבית הכנסת דברי חול, אוי לו שמראה פירוד, אוי לו שגורע האמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלקים ואינו נמצא שם, ואינו מפחד ממנו ונוהג בזיון בתקון העליון של מעלה...** (תרומה צב).
9. **מי ששח שיחת חולין בבית הכנסת מקיפין לו כל גופו בקוצים.** (בעל הטורים דברים כו).
10. להתבודד ולדבר עם השם יתברך שעה ביום על כל צרכיו הרוחניים והגשמיים ולעשות חשבון הנפש (ספרי תלמידי בעל שם טוב).
11. לבטוח בהשם יתברך ולהודות לו על הכל, ולאהוב אותו ולירא ממנו.
12. לדבק בהשם יתברך תמיד ולעסוק בתורה ומצוות וחסדים.
13. ללמוד תורה ברציפות ללא הפסקה באמצע*.
14. ללמוד ספרי מוסר.
15. **להתרחק מכל הדיבורים האסורים**

* אסור להפסיק באמצע הלימוד ולהתעסק בדברים בטלים, ואמרו רבותינו בתלמוד: (חגיגה כיב:) כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בשיחה בטילה, מאכילים אותו גחלי רתמים.

כתב בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פרק יד), שצריך ליזהר בהיותו עוסק בתורה שלא יפסיק בה בדברי שיחה, שזה כמערב חול בדבר קודש ועונשו חמור, כדפירשו בזוהר (פרשת שלח לך) שבת קול אומרת בגן

16. צריך לשמור על הלשון, לא לדבר דיבורים האסורים. (לשון הרע ורכילות אונאת דברים שקר ליצנות חנופה כעס גאווה מחלוקת דברים בטלים עיין בספר חובת השמירה לחפץ חיים ובפלא יועץ ערך דיבור).

פרק י'

מסר לעם ישראל מי לה אלי!

1. עם ישראל, שלום לכם, באתי לבשר לכם בשורת טובות ישועות ונחמות.

2. "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה יחד לאורו".

3. לא לפחד, רק לבטוח בהשם יתברך, (בטחו בה' עדי עד).

4. "נחמו נחמו עמי, יאמר אלקיכם".

5. עם ישראל תהיו מוכנים לארוז את החפצים וללכת לבית המקדש השלישי בשמחה וברננה.

6. כי הגאולה כבר פה, "הנה הסתיו עבר, הגשם חלף לו, הנצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו", זה קולו של מלך המשיח.

7. שיר חדש יושר שיר הגאולה: נחמו נחמו עמי, זהו, כבר לא יהיו מלחמות ולא צרות ולא קשיים, שקט ושלווה יהיה, ושלום ירד לעולם.

8. "ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך, חסד".

9. ה' אוהב אתכם מאד ורוצה בטובתכם.

10. אבל הוא מאד רוצה שתהיו איתו ותהיו שלו, שתהיו שייכים אליו ועובדים רק אותו ולא משתחוים לעגל הזהב לערב רב או שאר שטותים והבלים, (ראה באריכות ספרי הערב רב והמסתעף ז"ך חלקים).

11. אין זמן, הסוף באמת כבר הגיע ומשיח כבר פה מחכה לגאול אתכם.

12. אבל צריך להיות מוכנים ולחזור בתשובה, בתשובה אמיתית, להיות עם ה' באמת.

עדן בכל יום שלשה דברים, ואחד מהם הוא - שמי שפוסק, יתפסקו חייו, כלומר שמי שפוסק מדברי תורה ומדבר דברים בטלים, יפסקו חייו מהעולם הזה, ודינו קיים לעולם הבא. ע"ש.

ועיין בזוהר חדש (מגילת רות דף לג.) שכתב: ז' מדורות הן זו על זו, וכולן מדורות מזומנים לרשעים לידון שם. גופן כלה בקבר, ונשמתן נשרפת והאש אוכלתן. מדור הראשון 'בור' והוא מדור העליון, ושם כמה כתות של מלאכי חבלה, כעין הבור אשר אין בו מים אבל נחשים ועקרבים יש בו, כך המדור הזה נקרא 'בור', ובו כמה כיתות של מלאכי חבלה כעין נחשים השרפים אשר אין להם לחש. וכל אותם כתות של מלאכי חבלה, כולם מרעישים גיהנם, ונשמע קולם ברקיע, וקול הרשעים בגיהנם צווחים ואומרים "ווי ווי" ואין מרחם עליהם. ובאותו מדור, דנים את אותם שמפסיקים מדברי תורה כדי להשיח שיחה בטילה, ע"ש.

הוא היה אומר מפני מה תלמידי חכמים מתים כשהן קטנים, לא מפני שהן מנאפים, ולא מפני שהן גוזלים אלא שפוסקין מדברי תורה ועוסקים בדברי שיחה." (פרק כו).

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1253
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 9

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֵּיךְ פָּעֳלֶךָ וְהַדָּרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

13. שהלב שלנו יהיה איתו, שהמוח והמחשבות שלנו, יהיו עם ה׳ יתברך. שנאהב אותו ונכבד אותו ונרצה רק להיות איתו להיות שייכים וקרובים אליו. להיות באחדות גמורה עם ה׳ ואחד עם השני, אי אפשר להיות באחדות עם ה׳ אם אנחנו לא מאוחדים.

14. די! מספיק עם המחלוקות וחוסר הצניעות ושאר השטותים.

15. ה׳ יתברך מלא סבלנות, אבל יש גבול. והוא כבר מחכה המון זמן לכם עם ישראל, שתעשו תשובה!

16. והסוף כבר פה ממש!

17. יש לנו ברירה ובחירה, האם נגאל בחסד וברחמים או ח״ו בדין קשה ונורא.

18. **אבל אם נעשה תשובה שלימה ונלמד זוהר הקדוש נזכה להבטחה שבזכות לימוד הזוהר יצאו מהגלות ברחמים!**

19. **תתחילו לעבוד את ה׳ ולא את הערב רב,** לעשות חשבון נפש כל יום, איפה אני נמצא מה התכלית והיעוד שלי בעולם הזה? בשביל מה הגעתי לפה? מה אני עושה פה? די לנו מרבני הערב רב!

20. המשיח מחכה כבר הרבה זמן לבוא, אבל למי הוא יבוא? לרבני הערב רב עם החסידים שלהם שמשתחוים להם!

21. כמה אנשים ראויים כבר לקבל פני משיח צדקנו? לא הרבה! מעט אנשים.

22. ״קחו עמכם דברים ושובו אל ה׳״ תרחמו על עצמכם.

23. תתבודדו עם ה׳ יתברך כל יום ותדברו איתו שאתם רוצים לעשות תשובה. תחזרו אליו. תהיו איתו, רק שלו.

24. תרצו אותו באמת, תמליכו עליכם רק אותו, לשוב בתשובה שלמה.

25. וידוי, חרטה וקבלה לעתיד לתקן מעשיו שלא יהיה הוא/היא ממעכבי ביאת משיח והגאולה השלמה. ולזעוק מעומק ליבו ולבקש בכל יום: **א. מלכות שמים ב. מלכות בית דוד ג. בנין בית המקדש.**

פרק יא

השאננים לגבי הישועה עתידין ליתן הדין

1. החובה היא לא רק לצפות ולייחל לישועה, אלא גם לדרוש בדיבור של תפילה ובקשה, וגם לעשות פעולות של ממש למען הבאת הגאולה:

2. וידוע מאמר חז״ל במה ששואלין לאדם ביום דינו: צפית לישועה? (שבת לא א), ולשון ציפייה אין הכונה ברעיון לבד, כי צפית הישועה צריך להיות בעובדא ובמילולא ולטרוח ולהשתדל באומר ובפועל בדברים הגורמים להצמחת קרן הישועה (קול מבשר עמ׳ 8).

3. וכל אדם צריך לשרש בליבו אמונת עיקר ביאת הגואל... ויחשיק בחשק גדול ואהבה רבה ודבקות גדולה לגאולה,

בתשוקה גדולה ועצומה עד מאוד בכדי שלא יבוש ולא יכלם ליום הדין, כשישאלו אותו: צפית לישועה? (יסוד ושורש העבודה, שער החמישי פ"ד).

4. הקב"ה מכריז להם לכל צדיקי דור ודור ואומר להם - צדיקי עולם, אע"פ שדברי תורה חביבים עליכם: לא יפה עשיתם שחכיתם לתורתי ולא חכיתם למלכותי (פסיקתא רבתי פרשה לה).

5. ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב ("אור החיים" הקדוש פרשת בהר כה כה).

6. ידוע שאלפי האנשים שנפלו בימי דוד, לא נפלו אלא על שלא תבעו בנין בית המקדש והרי הדברים קל וחומר, ומה הם שבית המקדש לא היה בימיהם ולא נחרב בימיהם נענשו על שלא תבעו אותו, אנו שרואים בחורבן בית המקדש, וכל זמן שלא נבנה בית המקדש, הרי זה כאילו נחרב בימינו אנו נגד עינינו, ואיך לא נזעק מקירות לבינו, ואיך לא נבקש רחמים?!... (על פי מדרש תהלים מזמור יז).

7. לעומת זאת, נאמר על המצפה לגאולה: אשרי כל חוכי לו (ישע' ל יח), וכל המצפה לגאולה זוכה לשמוח בשמחתה. ולואי שלא נהיה מאלה שחבבו רק את תורת ה' ולא חיכו למלכותו. ונזעק בקול גדול: אלוקים אל דמי לך! כי איך נוכל לראות את בית המקדש חרב, ולחיות כבנים שגלו מעל שולחן אביהם, ולא לזעוק?!... איך נוכל לחיות בהסתר והעלם ולחשות?!...

8. "ועתה ישראל מה ה' אלהיך, שואל מעמך? כי אם ליראה את ה' אלהיך, ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבוד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך! לשמור את מצות ה' ואת חוקותיו,לטוב לך!"

9. ה' יתברך רוצה מאיתנו שנירא אותו ונאהב אותך שנלמד תורה, נתפלל נברך ונעשה מצוות לשם שמים באהבה ויראה!

10. ה' יתברך רוצה אמת, אהבת השם, אהבת ישראל ואהבת התורה!

11. ישראל אורייתא וקודשא בריך הוא חד (זוהר אחרי דף עג).

12. השם יתברך רוצה שנלמד את התורה ונקיים את התורה

13. כל הלומד תורה ואינו מקיימה - נוח לו שלא נברא!

14. צריך להתחיל לקבוע שעה (ולפחות חצי שעה או כמה דקות) בכל יום להתבודדות, וללמוד זוהר הקדוש.

15. (ולפחות חצי שעה או כמה דקות) ללמוד מוסר להתחיל עם ספר מסילת ישרים! ולשנן היטב את ההקדמה שלו והפרק הראשון עד שנקלט בעצמות, ולחיות אותו!

16. וגם להתחיל להתנתק מכל החידושים של הדור הזה וכל הבלי העולם הזה.

17. לא להאזין לרדיו (שהוא מלא פריצות, וכפירה)

18. לא להתעניין בפולטיקה ח"ו (וידוע שפאלטיק גימטריה עמלק, שומר אמונים). ושאר צעצועים, כל אלו הדברים מפריעים

לעבודת ה׳ והדבקות בה׳ שזה העיקר בחיים, ובשביל זה באנו לעולם הזה ואנחנו חיים פה!

19. להשתמש רק כמה שמוכרחים ולא יותר, בקיצור: לחיות כמו פעם, כפשוטו. רק תורה ותפילה ויראת השם טהורה... כי אולי עוד מעט תהיה הפסקת חשמל ענקית, לא יהיה אוכל מים וכו׳, אז צריך כבר מעכשיו לחיות ככה, עם בטחון ואמונה מלאים בהקדוש ברוך הוא ישתבח שמו, כי זה תופס את המוח שלנו, ומקרר את הלב שלנו. אבל צריך להיות מוכנים ולחזור בתשובה. בתשובה אמיתית. להיות עם ה׳ באמת. אז מה שאנחנו צריכים זה ליצור כזה קשר קרוב וידידותי עם ה׳ יתברך: ״ידיד נפש אב הרחמן״, צריכים ממש לטרוח ולהסיר את כל המחיצות שמפרידות בינינו לבין ה׳ יתברך, ממש להסיר את כל הדברים הלא טובים, את כל הרצונות הלא טובים, כל המעשים הלא טובים, להתוודות על זה.

20. רבי נחמן מברסלב אומר: למה האדם קשה לו להיות בשמחה? כי יש לו עוונות. העוונות מפרידים בינו ובין ה׳. אם הוא יתוודה ויעשה תשובה כמו שעכשיו אנו עושים תשובה, אז הוא מסיר את כל ההפרדה בינו לבין ה׳, אז אור ה׳ מאיר בו כמו שאמרנו מקודם, אז הוא שמח, כל כך כמה הוא יהיה בשמחה, ״זה נועם ה׳״, הלואי שנזכה לפנים טובות, לפנים מאירות, באהבה אמיתית לה׳ יתברך ולכל יהודי. פנים שמתמלאות בדמעות טהורות, זולגות ושוטפת את כל ענני העצבות השחורה וההרי הדאגות. וכסופים וגעגועים טהורים ממלאים ועולים אל הלב, לאבא הטוב, לחן העליון... למי שאמר והיה העולם. הלב מוצף באהבה שאי אפשר להסבירה, אהבה לאלהים חיים!. כי מהיכן באות כל הבעיות שלנו? כל היסורים, כל המחלות, כל החסרונות הכל בגלל העבירות שלנו (כי אין יסורים בלא חטא) כל החסרונות באים בגלל חסרון הדעת, ואין אדם חטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות, הן באות ממקום הריק הן באות בגלל שעינינו סגורות, אנחנו לא רואים את הטוב שבכל דבר ומקום, לא חושבים על השם יתברך, ואם אנחנו לא חשובים עליו, לא חושבים על הטוב, מה נשאר? נשאר מקום ריק של דמיון, החלל הפנוי, יש מקום ריק בשביל כל הבעיות וכל המחלות להכנס...

צריך לסלק את כל הרוח שטות מקרבנו ולהתחזק בידיעה ש״אין עוד מלבדו״ ה׳ יתברך לא נמצא רק למעלה ח״ו, אלא הוא נמצא כאן, אצלנו ממש. בכל מקום, בכל מצב, בכל הפועלות היום יומיות, הכי פשוטות. בשוק... אין מקום ריק ח״ו, אנחנו צריכים להכיר ולאהוב את השם יתברך בכל מקום, בכל מצב! כלפי חוץ נראה שהשם יתברך קשה איתנו ח״ו יש צרות, יש בעיות לכל אחד. אבל באמת ה׳ ״בוכה בחדר״, אוהב אותנו אהבה אמיתית, טהורה... יוסף הצדיק היה מתנהג קשה עם אחיו: ״וירא יוסף את אחיו, ויכירם, ויתנכר אליהם, וידבר אתם קשות״ ובחדר היה

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1254
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 10

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

יושב ובוכה... "וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו. ויבקש לבכות, ויבוא החדרה ויבך שמה".

אנחנו צריכים להיות חזקים עכשיו, חזקים מאד, נגמר הזמן... זה הסוף! שכחנו את ה' יתברך, את האהבה הנפלאה שיש לו איתנו מאז ימות עולם. נכנסו בתוך עומק הטבע. נכנסו יותר מדי בחיים רגילים, שכחנו שיש מישהו שמחכה לנו..

אני בוכה עכשיו רבונו של עולם, מתי נזכה ללב אמיתי, ללב טוב, לב טהור? לב מלא אהבה אליך, לעם ישראל, בלי פניות ונגיעות, רק אהבה פשוטה... מתי נזכה לצאת מהטבע, להיות כמו אברהם אבינו, כמו יוסף הצדיק, משה רבינו, כמו דוד המלך, כמו רבי שמעון בר יוחאי, כמו האר"י ז"ל, כמו הבעל שם טוב הקדוש, כמו רבי נחמן... איזה לב, איזו נשמה גדולה.. איזה חן... איך אפשר לדבר... ועכשיו הגיע הזמן, הגיע הרגע שלו חיכו מיליוני יהודים בכל שנות העולם. אליו הם חיכו, השתוקקו, ומסרו נפשם בצפיה לו. לרגע הזה, הרגע של החתונה הנפלאה, החתונה שלנו עם ה' יתברך. הגיע זמן חצות לילה, אשר הוא לא יום ולא לילה, בכל הרחובות ישמחו וירקדו וישירו: **"לכו נרננה לה', נריעה לצור ישענו" וכו' יהיה שמח מאוד כשיבוא משיח, יהיה שמחה גדולה מאוד בכל העולם. בכל מקום, בכל רחוב, בכל בית, כולם ירקדו וישמחו. יהיה רק עבודה אחת ירקדו וישמחו!**

אז בבקשה עם ישראל, החתן מחכה לך, תחזרי, החופה מוכנה, מסדר הקידושין הגיע, רק הכלה חסרה... מעכשיו יהיה מה שיהיה, אני מאמין רק בטוב! בעזרת השם יתברך אני יחשוב רק טוב! אני אראה בכל יהודי, אף הפחות ביותר אני אראה בו רק נקודות טובות, רק נקודות טובות. זו התורה של משיח, משיח כבר נמצא פה! הוא מחכה לנו, הוא ישן, כי אנחנו ישנים, לא רואים טוב! לא מחפשים נקודות טובות. לא מדברים, לא פותחים את הפה בתפילה והתבודדות. כי דע לך אחי האהוב, דע נאמנה, כי אין מתיקות בעולם, אין מתיקות, כמתיקות הדיבור שישיח בינו לבין קונו! זה לא "מיסטיקה" לדבר עם מי שאמר והיה העולם, זה הצורך האנושי הבסיסי ביותר. כי גדר האדם הוא מדבר, זהו תכלית כל חיינו להגיע לדיבור אמיתי, הדיבור האמיתי הוא בעצמו החירות, הוא בעצמו יציאת מצרים. כשהפה סגור שפה דבוקה לשפה זה מצרים. הדיבור הוא התקווה שלנו, הוא אשר שכחנו בגלותנו, וכאמור הוא הדבר הפשוט והטבעי ביותר עבור האדם. אז אם אתה מאמין ולו במקצת שיש לעולם אלקים אדירים, אלקים חיים, אשר הוא מהווה ומחיה אותך, ואת כל העולמות כולם בכל רגע ורגע, הוא סביבך ובתוכך כל הזמן. רק אנחנו ישנים, לא מרגישים. הוא אוהב אותנו אהבה שהיא למעלה מכל מושג שהכרנו אי פעם, הוא מחכה לנו, כל היום, כל היום.

אז למה? למה אנחנו לא יוצרים קשר איתו? למה אנחנו לא מדברים איתו,

כדבר איש אל רעהו? מספרים לו הכל, זה הדבר הכי הכי טבעי בעולם! כל דיבור שלנו הוא קשר, קשר חזק נפלא ונורא, קשר של קיימא עם מלך מלכי המלכים, מלך נורא, מלא עוז והדר, מלא רחמים, מלא חמלה, מלא מלא אהבה אלינו, מלא שמחה שטרם הכרנו, מלא בכל טוב! וכל תשוקתו, תאוותו כביכול היא רק להשפיע עלינו טוב כל היום, רק לתת ולתת לנו הכל!

רק אנחנו לא פותחים את הפה, לא פותחים את הפה, אנחנו סוגרים אותו כביכול למעלה, ובכך אנחנו סוגרים בעצמנו, נועלים את הדלת, את הפתח, שיכול להביא לנו את כל ההשפעות שעליהם באמת אפילו לא חלמנו. כל דיבור שלנו הוא יציאה מהגלות הפרטית שלנו ושל כל העולם בכלל. כל דיבור "מוריד בכח" כביכול את מי שאמר והיה העולם אלינו. מקשר אותנו בקשר של קיימא, לנצח נצחים! לטוב האמיתי, שכל טוב אחר אשר חשבנו או חלמנו עליו כלא ממש יחשב, הבל וריק. רק נפתח את הפה, רק נפתח את הפה, זה הכל. בכל בכל מקום כל הזמן, נדבר איתו, נספר לו, נהיה רק איתו! רק לו אכפת מאיתנו באמת, הוא מחכה לנו, מחכה... רק הוא אוהב אותנו באמת. נדע שהוא שומע הכל, הכל! הוא מחכה לדיבור שלנו, הוא רוצה רק לתת לנו, רק נפתח את הפה!

"אתה כאן מול שפתותינו עומד נמצא מולנו, מחכה ומצפה לשמוע שיחתנו, אני כאן מול שפתותיכם, עומד נמצא מולכם, מחכה ומצפה לשמוע את שיחתכם", מי ה' אלי! מי שייך לה'? אמר הקב"ה: "תנה בני ליבך לי, ועיניך דרכי תצורנה. אם נתת לי את עיניך וליבך אני יודע שאתה שייך לי. ואם לאו אני יודע שאתה לא שייך לי!" (משלי, ירושלמי ברכות).

אם אנו רוצים להיות שייכים להקב"ה חייבים לשמור על מחשבות הלב וראיית העינים! לא לראות מראות אסורות כלל לא לחשוב מחשבות לא טובות כלל!

אמר הקב"ה: "ואנשי קודש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו". (שמות כב), וביאר רש"י ז"ל: **"אם אתם קדושים ופרושים משיקוצי נבלות וטרפות, הרי אתם שלי, ואם לאו, אינכם שלי".**

ורבי אליעזר פאפו זצ"ל (בפלא יועץ בג' מקומות בערך בשר, טרף ושוחט עיין שם) הזהיר כי אכילת בשר היא סכנה עצומה וטוב שלא לאכול בשר בהמה. אם אנחנו רוצים להיות שייכים להקב"ה חייבים לשמור על הכשרות בדקדוק!

פרק יג

הכנות ליום שבת:

הזמן: ערב שבת קודש אלף השביעי לעת ערב – המקום: עולם הזה.

וכפי השיעור שלומד בזוה"ק כך יזכה לעולם הבא. רק מי שטרח בלימוד הזוהר בערב שבת יאכל את רזי התורה בשבת,

רק בעולם הזה אפשר ללמוד זוהר, ברגע שמקבלים את שבת קודש אלף השביעי (הגאולה תוספת שבת) אי אפשר כבר לעשות מצוות וללמוד תורה ובפרט זוהר הקדוש ויהיה בושה גדולה בעולם הבא.....

מטרת בריאת העולם לפי הזוה"ק (רע"מ בא ב', ב') **הכרת השי"ת** איך עושים את זה? לימוד הזוהר הקדוש. חובת האדם להתענג על ה' – יעשה זאת במיוחד בלימוד הזוהר.

תתכונו עוד מעט הגאולה, מי יגן עליכם? **תורתו מגן לנו.....** וכו'! כמו שכתוב בסוף דניאל "ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול, העומד על בני עמך, והייתה עת צרה, אשר לא נהייתה מהיות גוי עד העת ההיא; ובעת ההיא יימלט עמך, כל הנמצא כתוב בספר. ורבים, מישני אדמת עפר יקיצו; אלה לחיי עולם, ואלה לחרפות לדראון עולם **והמשכילים יזהירו, כזוהר הרקיע; ומצדיקי, הרבים, ככוכבים, לעולם ועד".**

המשכילים אלו מארי זוהרא קדישא יזהירו כזוהר הרקיע. הזוהר של לומדי הזוהר יזרח מסוף העולם ועד סופו והבושה תהיה גדולה מאד וכל אחד נכווה מחופת לומדי הזוהר שיושבים ליד רשב"י בעצמו (כמו שכתב הכסא מלך) **ואז ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים** (זוהר וגמרא) **לבין אשר לא עבדו** (רק ש"ס) **אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון לכל בשר..**

אלו שלומדים רק פשטי התורה, אין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה!

אמר הקדוש רבי חיים ויטאל זי"ע (בהקדמתו לעץ חיים) **וזל"ק:... מַדּוּעַ לֹא בָּא בֶּן יִשַׁי?! וּמְצָאתִי אָוֶן לִי וַאֲנִינָה בְּקִרְבִּי וְלִבִּי דָוַי. מִמַּאֲמָר אֶחָד הוּבָא בְּסֵפֶר הַתִּקּוּנִים תִּקּוּן ל' (דף ע"ג:). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: בלשון הקודש: הַנָּתִיב הַשֵּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם** (בראשית א ב), מַה זֶּה וְרוּחַ? אֶלָּא בְּוַדַּאי בִּזְמַן שֶׁהַשְׁכִינָה יוֹרֶדֶת לַגָּלוּת, הָרוּחַ הַזּוֹ נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שֶׁמִּתְעַסְּקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַשְׁכִינָה נִמְצֵאת בֵּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ נַעֲשֵׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּךְ: **אוֹתָם יְשֵׁנִים שֶׁשָּׁנָה בִּנְחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וַאֲטוּמֵי הַלֵּב, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְׁכִינָה, שֶׁיֵּשׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְׂכֵּל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם.**

אֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים לְעַצְמָם עוֹשִׂים

וְסוֹד הַדָּבָר קוֹל אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה מ, ו), כְּמוֹ "קְרָא נָא הֲיֵשׁ עוֹנֶךָּ וְאֶל מִי מִקְּדוֹשִׁים תִּפְנֶה" (איוב ה' א'), וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, **כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, הַכֹּל הֶם כִּבְהֵמוֹת שֶׁאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וַאֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים לְעַצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן** "רַיְזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב" (תהלים עח, לט) **לְעוֹלָם.**

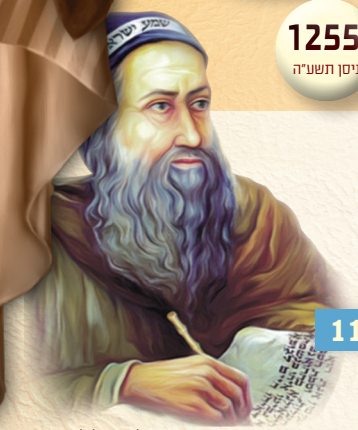
הם מסלקים את המשיח

וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שֶׁגּוֹרְמִים שֶׁיֵּלֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁאֵלּוּ הֵם שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יַבָּשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה, וְגוֹרְמִים שֶׁמִּסְתַּלֵּק מֵעֵין הַחָכְמָה, שֶׁהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאֶרֶת ב' יְבֵשָׁה.

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1255
ניסן תשע"ה

זוהר
גילוי הערב רב

חלק 11

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֵּיךְ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָיְהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בְּלִבַּד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

גּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבְזָה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בְּעוֹלָם

אוֹי לָהֶם שֶׁגּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבְזָה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בָּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזּוֹ שֶׁמִּסְתַּלֶּקֶת הִיא רוּחַ הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יהו"ה, (ישעיה יא ב). עכ"ל תיקו"ז.

ובפירוש 'באר לחי ראי' (לבעל 'דרכי תשובה' על יורה דעה) **וז"ל: עיקר תיקון השכינה על ידי עסק התורה הוא בלימוד חכמת הקבלה**, כמו שמפורש בתחילת הקדמת התיקו"ז (א:): **נמצא אם כן שאלו שלומדים רק פשטי התורה נראה שאין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה!** (עכ"ל **באר לחי ראי**). **והם אחראים על צער** השכינה והם גורמים עניות וכו' (משלי א' כ"ב) "עַד מָתַי פְּתָיִם תְּאֲהַבוּ פֶּתִי וְלֵצִים לָצוֹן חָמְדוּ לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ דָעַת" **ובני אדם מחפשים עצות להינצל ולפתור צרות, וכמה "אין בהם תבונה" כמו כסילים כי אלו אחזו בעץ החיים בוודאי יושפע להם ולכל ישראל טובה וברכה וגאולה ברחמים.**

עוד מעט תשקע שמשו של אלף השישי שובו בתשובה ולימדו הזוהר טרם תשקע השמש... מהרה שובו ישראל חביבים.

אחינו האהובים בני ישראל היקרים, אנא שובו בתשובה טרם תשקע השמש!

העולם הזה דומה לים, ואם אין אדם מתקן לו ביבשה מה יאכל בים? מי שטרח בערב שבת הוא יאכל בשבת! בלי לימוד הזוהר הקדוש אי אפשר לזכות לגן עדן העליון (זוהר הקדוש).

עם ישראל, הקשיבו היטב, כי כל מה שנכתב בנבואות כבר התקיים חוץ מהסוף (הגאולה). וזה עומד להיות ממש בקרוב. לכן אני רוצה לומר לכל עם ישראל: אין זמן. צריכים מהר מאד לעשות תשובה, שרק זה יאפשר לנו לזכות לימות המשיח ולחיי נצח. ומה זה תשובה? לזרוק את הכל ולהידבק ברצון ה' בלבד, ברצון ה' בלבד, שכל דבר אחר יעלם מהחיים שלנו, ורק נשתדל עם כל הכוחות לעשות את רצון ה'. **ואיך אנחנו יודעים מה רצון ה'? בשביל זה יש לנו את הספרים הקדושים, הזוהר הקדוש של רבי שמעון בן יוחאי ע"ה!**

רק על ידי הזוהר הקדוש נזכה להפסוק "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום! ובקרוב נזכה כולנו להפגש בבית המקדש ולהקריב קורבנות!!! והיתה לה' המלוכה"!!!

ספר

גילוי הערב רב

חלק 32

מעלונים 1127-1128

מספרי הערב רב
והמסתעף

מה תענה
בבית דין של מעלה

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

אור הזוהר

1227
אדר תשע"ה

1

מה תענה בבית דין של מעלה?

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בְּלִבַּד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

מה תענה בבית דין של מעלה?

תיקון מ"ג ותיקון ל'

מדוע "אין קול ואין עונה" וקריאת שמע של עם ישראל לא נשמעת?
מדוע השפע שעם ישראל ראוי לו אינו מושפע אליו?
למה נשמות עם ישראל משולות לארץ חרבה ויבשה?
בדורינו, דור האחרון הגאולה, היינו אמורים לגלות אור עצום ונשגב.
אבל איפה אנו מצויים?
אין לנו שמחה אמיתית, אין לנו האור הנשגב שראוי לנו כעם קדוש.
יש לנו אור שמחיה את קיומינו, כמו חיים לקיום של צמחים ובהמות ולא כמו שראוי לנו נשמות קדושות.
וללא אור צחצחות ממרומים, שגנוז בלימוד הזוהר הקדוש - אנו כבויים.
אנו משולים לבני מלכים, הקשורים בתוך בור ופנינו מצופות בזפת.
אנו כמשוגעים, מתהלכים בחיינו כסהרורים באפילה.
אנו אמורים להיות אבן השתייה של כל העולם, ואם אין לנו, מה ניתן? "אין נותן מה שאין בו".
והתוצאה: רבים קמים עלינו.
העבד בא ובועט באדונו.
המוסלמים העבדים נושאים ראש.
אנו תחת איום של פצצת אטום מהעבדים הללו.
הכל העולם עומד בפני מלחמת עולם שלישית.
אחוז מלחמות, אסונות, ופורענויות.
ומדוע כל זה?
כי אנו לא עושים תפקידנו!
מה תפקידנו?
האם יש אחראים לכל זה?
הכל לפניכם מהזוהר הקדוש - בתיקון מ"ג ותיקון ל'.
פירות הנושרים להלכה ולמעשה.

אמונה בזוהר ללא שום פקפוק

כבר כתב מרנא רבינו ישראל מאיר הכהן הגדול החפץ חיים זצ"ל, כי מלפנים כל יהודי הפשוט ביותר, היתה אמונתו בדברי הזוהר הקדוש, באמונה חושית פשוטה ואמיתית בלי שום פקפוק כלל, עכת"ד.

וזאת למודעי, אם בדורות שעברו לא היה מצוי ספר הזוהר, ומה גם בדפוס בהיר לכל אחד, היה תירוץ ליצר הרע לומר איני יודע.

אך כיום שיצאו ספרי הזוהר במהדורות נאות ומשובחות, עם תרגום ללשון הקודש, שכל בר בי רב יכול לקרוא ולהבין, תמו וספו כל התירוצים.

וזה לשון תיקוני זוהר תיקון מ"ג: - מדוע קריאת שמע אינה נשמעת ?

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֲתַ"ר יְבֵ"שׁ, אמר רבי

שמעון, במלת בראשי״ת יש אותיות את״ר יב״ש, ביאור היסוד הנקרא מקום, הוא יבש, ומבאר, וְדָא אִיהוּ וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ (ישעיהו י״ט ה), וְזֶה הוּא נָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ, כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בְּהַהוּא זִמְנָא דְּאִיהוּ יָבֵשׁ בְּאותו הזמן שהוא יבש, וְאִיהִי יַבָּשָׁה, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צָווּחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיִחוּדָא וְאָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם ״שמע ישראל״ להעלות התפילה כתיקונה, וְאֵין קוֹל כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, וְאֵין עוֹנֶה, ובגלל כך אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (משלי א כח) אָז יִקְרָאוּנַנִי (כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר״א) וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל וְלֹא אֶעֱנֶה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר״א דף צ״ב, וכסא מלך)

וְהָכִי מָאן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבָּלָה וְחָכְמְתָא מֵאוֹרַיְיתָא דִּבְעַל פֶּה וּמֵאוֹרַיְיתָא דִּכְתָב, וכמו כן (כמו שכתב למעלה בתיקון מ״ב על מאן דפגים באות ברית), גם מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבעל פה ומן התורה שבכתב, באמרו אין צריך ללמוד אלא פשט, וְגָרִים דְּלָא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וגורם לבני ישראל שלא יתעסקו בחכמת הקבלה, וְאָמְרִין דְּלָא אִית אֶלָּא פְּשָׁט בְּאוֹרַיְיתָא וּבְתַלְמוּדָא ואומרים שאין בתורה ובתלמוד אלא פשט התורה, ומכחישים את פנימיות וסתרי תורה, בְּוַדַּאי כְּאִלּוּ הוּא יְסַלֵּק נְבִיעוּ מֵהַהוּא נָהָר בודאי נחשב לו כאילו הוא מסלק את נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד, וּמֵהַהוּא גָּן, ומאותו הגן היא המלכות הנקראת גן, וַוי לֵיהּ אוי לו לאדם זה, טַב לֵיהּ דְּלָא אִתְבְּרִי בְּעָלְמָא, וְלָא יוֹלִיף הַהִיא אוֹרַיְיתָא דְּכְתָב וְאוֹרַיְיתָא דְּבְעַל פֶּה, טוב לו שלא היה נברא כלל בעולם, ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אם היה עם הארץ שאינו ראוי ואינו יודע ללמוד קבלה, לא היה פוגם כל כך, אבל מי שלמד נגלות התורה, ומכחיש את פנימיות ונסתרות התורה, הוא מסלק את השפע והיחוד של היסוד, דְּאִתְחַשַּׁב לֵיהּ כְּאִלּוּ אַחְזַר עָלְמָא לְתוֹהוּ וָבוֹהוּ, ועוד נחשב לו כאילו החזיר את כל העולם לתוהו ובוהו, כמו שכתוב לפני בריאת העולם ״וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם (בראשית א׳ ב), ובחטאו מגביר הקליפות וגורם שהנהר והגן יבשים בעונותיו, (והענין שבזמן הזה, הוא עולם התוהו בלא תורה ובלא משיח, ואינון גרמין דיזיל משיח (גר״א), ביאור דבריו הקדושים, שעל ידי שישראל עוסקים בלימוד הסוד, מביאים את העולם לתיקונו, ומזרזים את ביאת המשיח ברחמים, ואלו שאינם רוצים חלק בתורת הרשב״י, וגם מפריעים ומבטלים את ישראל מלימוד הזוהר הקדוש, הם מחזירים את העולם לתהו ובהו, ולא רוצים בתיקון העולם ובגילוי מלכות השם, ומעכבים ומונעים מהמשיח לבא), וְגָרִים עֲנִיוּתָא בְּעָלְמָא וְאוֹרֶךְ גָּלוּתָא. והם אלו שגורמים עניות בעולם ואורך הגלות, כי אם אין שפע מישראל

להשפיע ביסוד ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלימוד תורה לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב״י, הם לומדי תורה לשמה, (חסד לאברהם) **ומי שלומד סתרי תורה מקיים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח ברחמים.** (ביאור הגר״א דף צ״ב: וכסא מלך).

אִם הָיָה עַם הָאָרֶץ יוֹתֵר טוֹב לוֹ, כִּי אֵינוֹ פּוֹגֵם אִם אֵינוֹ לוֹמֵד קַבָּלָה ... אֲבָל מַאן דְּאוֹלִיף תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, עָנְשׁוֹ כָּל כָּךְ גָּדוֹל אִם לֹא יִלְמֹד קַבָּלָה, וְאַדְרַבָּה פּוֹגֵם בִּלְמוּדוֹ, וְטָב לֵיהּ דְּלָא יוֹלִיף לֵיהּ, כִּי אַחֲזַר עָלְמָא לְתֹהוּ וָבֹהוּ, (כסא מלך בשם האריז״ל תיקון מ״ג).

הָאוֹמֵר דַּי לִי בַּנִּגְלוֹת אֵינִי רוֹצֶה בְּנִסְתָּרוֹת טָב לֵיהּ דְּלָא אִבְּרֵי בְּעָלְמָא

וְאוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת מֵעֶלְבּוֹנָהּ שֶׁל הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְהָאוֹמֵר דַּי לִי בַּנִּגְלוֹת אֵינִי רוֹצֶה בַּנִּסְתָּרוֹת טָב לֵיהּ דְּלָא אִבְּרֵי בְּעָלְמָא כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּתִּקּוּנִים (תִּקּוּן מג) זֶה לְשׁוֹנוֹ: מַאן דְּאִסְתַּלַּק קַבָּלָה וְחָכְמָתָהּ מֵאוֹרַיְתָא דִּבְעַל פֶּה וּמֵאוֹרַיְתָא דִּכְתָב וְגֵרִים דְּלָא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן וְאָמַר דְּלָא אִית אֶלָּא פְּשָׁט בְּאוֹרַיְתָא וּבְתַלְמוּדָא בְּרַבְרְבֵי כְּאִלּוּ הֲוָה אִסְתַּלַּק נְבִיעוּ מֵהַהוּא נָהָר וּמֵהַהוּא גַּן וַוי לֵיהּ טָב לֵיהּ דְּלָא אִתְבְּרֵי בְּעָלְמָא וְלָא יוֹלִיף הַהוּא אוֹרַיְתָא דָּא תְּחַשֵּׁב לֵיהּ כְּאִלּוּ חָזַר עָלְמָא לְתֹהוּ וָבֹהוּ וְגָרִים עֲנִיּוּת לְעָלְמָא וְאָרֵךְ גָּלוּתָא. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

תיקון ל׳ – מי הם האחראיים?

בתיקוני זוהר תיקון ל׳: וַי לוֹן דְּגָרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחַרְבָּא וּבִיזָה וְהֶרֶג וְאַבְּדָן בְּעָלְמָא, וְהַאי רוּחַ דְּאִסְתַּלַּק אִיהוּ רוּחַ דְּמָשִׁיחַ כְּמָה דְּאִתְּמַר, וְאִיהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה׳ (ישעיה יא ב).

הזוהר בלשון הקודש: וְסוֹד הַדָּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרָא, כְּמוֹ קְרָא נָא הֲיֵשׁ עוֹנֶךָּ וְאֶל מִי מִקְּדוֹשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, הַכֹּל הֶם כִּבְהֵמוֹת שֶׁאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעַצְמָם. וַאֲפִלּוּ כָּל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שֶׁעוֹשִׂים - לְעַצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שֶׁגּוֹרְמִים שֶׁיֵּלֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁאֵלּוּ הֵם שֶׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יַבָּשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחָכְמַת הַקַּבָּלָה, וְגוֹרְמִים שֶׁמִּסְתַּלֵּק מַעְיַן הַחָכְמָה, שֶׁהִיא י׳ מְמֻנָּה, וְנִשְׁאֶרֶת ב׳ יְבֵשָׁה, **אוֹי לָהֶם שֶׁגּוֹרְמִים עֲנִיּוּת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָן בָּעוֹלָם,** וְהָרוּחַ הַזּוֹ שֶׁמִּסְתַּלֶּקֶת הִיא רוּחַ הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה׳. (תיקוני זוהר תיקון ל).

מי שלא מצוה ללמוד זוהר הוא אשם על כל האסונות

על כן, כל האדמורי״ם, רבנים, ראשי ישיבות, מגידי שיעור בדף היומי ובשולחן ערוך, בעלי מוסר, ומלמדים,

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1228
אדר תשע"ה

2

מה תענה בבית דין של מעלה?

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בְּלִבַּד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

שלא מעוררים את תלמידיהם על לימוד הזוהר הקדוש, אחראים על כל האסונות כמו שאמר הרשב"י בזוהר הקדוש, ואם אינם משגיחים בדברי התנא האלוקי הרשב"י ע"ה, הרי הם חשודים באפיקורסות רח"ל ובכלל כת הדרדעים המוחרמים מלפני מאה שנה על ידי 156 גאונים וצדיקים קדושים, מלאכי עליון, גדולי עולם זיע"א, וכל המעיין בדבריהם שם, תסמרנה שערות ראשו ויתחלחלו כל אבריו מגודל החומרא והפלגה שקיללו וארורו את כל המשתייך עימהם, ואסרו את יינם נסך, ואסרו אותם כגויים גמורים לכל דבריהם, ואסור לשמוע תורה לא מפיהם, ולא מפי כתבם.

זאת התורה לא תהא מוחלפת

אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים, שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ועמך כולם צדיקים, וכולם ישמעו לדבריהם של מלאכי עליון, וכולם יתחילו ללמוד וללמד לכל הפחות דף זוהר ביום שלוקח רק דקה אחת, ובזה יתוודע לך מי הם הצדיקים ומי הם האפיקורסים הדרדעים !!! וקול קורא מאת ה' "הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת" (במדבר פרק טז כא), "וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַה' אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי" (שמות לב כו), כמו שכתוב בזוהר הקדוש שהקדוש ברוך הוא לעת הגאולה רוצה לגאול את ישראל, אך אי אפשר שתשרה עליהם השכינה הקדושה, עד שיסתלקו ויבדלו מהם כל מיני הערב רב. ואז "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", וכמו שֶׁהָרַעְיָא מְהֵימְנָא מְצַוֶּה אוֹתָנוּ לְלְמוֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ דַּוְוקָא, שֶׁתּוֹרַת הָרַשְׁבִּ"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלְמוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד שֶׁיִּגְאָלֵנוּ, (זוהר פנחס ריט.), **ואם יעסקו בלימוד הזוהר הקדוש, אז זוכים ישראל ונגאלים תיכף ומיד ממש.** כמו שאמר אליהו לרבי שמעון בן יוחאי "ובהאי חיבורא דילך יתפרקון כד איגליא בסוף יומיא" (כסא מלך תיקון מ"ג).

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם דַּפִּים הָאֵלּוּ מֵהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי ע"ה. - וְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא דַּפִּים הָאֵלּוּ מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמַר אוֹתָם אַחַר הַתְּפִלָּה יִזְכֶּה לַמַּעֲלוֹת אֵלּוּ: *יָרוּם מַזָּלוֹ, *יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, *שָׁלוֹם בַּיִת, *זִיווּגִים הֲגוּנִים, *שֶׁפַע רוּחָנִי וְגַשְׁמִי, *אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, *מְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, *יִרְאַת שָׁמַיִם, *אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים עִם יוֹצְאֵי חֲלָצָיו, *זוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא, *עַל יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (סוד ה').

ספר

גילוי הערב רב

חלק 33

מעלונים 1218-1220

מספרי הערב רב
והמסתעף

סוד האמת

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

אור הזוהר

1218
אדר תשע"ה

סוד האמת

1

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדָּרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּפָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֻדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּפָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

סוד האמת

ערב הבחירות (עוד שבוע)

הערב רב עושים מודעות גדולות בכל הערים, מכוניות עם הכרזות שונות ומשונות.

וזה שיר ההבל שמשמיעים היום ברחובות:

"התקבצו חרדים זה לזה, זה למען זה ואמר זה לזה.
התקבצו גדולי ישראל זה לצד זה, ואמר זה לזה.
כאיש אחד בלב אחד כולנו מצביעים, ג' ג' כולנו מאוחדים.
גזירות קשות המתגברות, לא עת לחשות,
"יהדות התורה" בכיה היא לדורות.

הרבה כסף משקיעים. אבל דבר אחד לא מוכנים לעשות, לומר ללמוד זוהר הקדוש - דקה ביום!

למי להצביע?" למלפגת הרשב"י! בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר רבי שמעון בר יוחאי ע"ה בסימן "קץ".

אנחנו מדברים על קץ הימין. קץ כל בשר. קץ משיחיה. קץ - ק'ן צ'יפור, והבן!

דעת תורה נקיה - למי להצביע?

האם למפלגת ש"ס - שלומדים רק ש"ס כל היום? ולא אומרים ללמוד זוהר. והרי מרן זיע"א ציווה ללמוד זוהר הקדוש! (לפחות 3 פעמים יצא בקול קורא).

האם למפלגת ג'? ג'מרא? שלומדים רק גמרא כל היום?

יהדות התורא - שור - עגל הזהב

דעת מרן הגאון הגדול רבי **שמואל אויערבך** שליט"א מנהיג הציבור הליטאי: לא להצביע בבחירות.

התבטא הגר"ש שליט"א באופן חמור וחסר תקדים על הח"כים של יהדות התורה - **"שאינם פועלים בשליחתונו. אינם שלוחי דידן ואינם שלוחי דרחמנא"**, כלשונו.

במהלך השיחה עלה נושא גזירת הגיוס, הגר"ש **הראה לאדמו"ר מסמכים ופרוטוקולים המעידים על שיתוף פעולה בין נציגי 'דגל התורה' המראים כי הם שותפים לחוק הגיוס.**

האמת שבעיקר יעזור בזה תשובה ומעשים טובים, תורה ותורה. (עיין להלן כי סיבת הגיוס כי לא לומדים זוהר!)

וכן להסיר את אלהי הנכר! (פאה נכרית)

חז"ל הקדושים כבר אמרו: אין יסורים בלא עון (ברכות).

צריך לטפל בשורש הבעיה והיא הצניעות!
כמו שכתב אחד מצדיקי דורנו שליט"א.
"ואין ספק שכל הגזרה נגד בני הישיבות המתחוללת בארץ הקודש היא כתוצאה מכך שנשותיהם הולכות בפאות ומכשילות את הרבים.
וכבר עוררו כל גדולי דורינו שזו הסיבה העיקרית שהתורה בימינו לא מגינה ולא מצילה על לומדיה ומשפחתם מכל מיני אסונות רח"ל בגלל "ראש הפעור" של נשותיהם, החבוש בפאה הנכרית לדרך התורה. כי הפאה שבימינו מושכת את עין הרואים ואפילו הגויות חובשות אותה להתייפות לעין כל. ואין ספק שגם אותם גדולים שהתירו את הפאה בזמנם או שהתעלמו ממנה היו צווחים ברמה לאסור תועבה זו." עכ"ל.

למי כן להצביע? הריני מגלה את דעתי.
על כל אחד ואחד לבחור במפלגת ק"ץ - ק'בלה ק'דושה כ'שרות. צ'ניעות.
ועל ידי זה יקרב קץ משיחה! שמגייסים את כל הבחורים לצבא הרשב"י!
על כל בחור ישיבה ואברך כולל ללמוד זוהר הקדוש!
אז אתם חושבים שלהצביע לש"ס או לג' יעצור את הגזירה? נו, באמת! איפה השכל שלכם?
רק תשובה תורה תפילה ומעשים טובים יעצרו את הגזירה!

אבל האמת שכך צריך לשיר:

"התקבצו יהודים זה לזה, זה למען זה ואמר זה לזה.
התקבצו גדולי ישראל זה לצד זה, ואמר זה לזה.
כאיש אחד בלב אחד כולנו מצביעים, קץ קץ כולנו מאוחדים.
גזירות קשות המתגברות, לא עת לחשות,
"מפלגת הרשב"י בחירה היא לדורות."

"קול הזוהר" - ניגון אני מאמין

אני מאמין אני מאמין
מבקשים ומיחלים עד מתי.
שיאמר לצרותינו די.
בנה ביתך כבתחילה.
בכח העצום של כל מילה ליטול חלק בביאת הגאולה.
בצוותא נלמד בחשק, נשאב קדושה.
במתק "קול הזוהר", ישמע ברמה קול המעורר את הנשמה.
בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, בכל העולמות יושפע שפע רב בלי די.

ניסיון הערב רב לפני הגאולה

אתם לא רואים שכל המפלגות כולל החרדיות התקיים בהם מאמר משה רבינו:

התהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם

ת״ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים (איכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו **ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא** (בראשית ו) **כי מלאה הארץ חמס.**

מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במינם [סימנם נג״ע ר״ע] ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם

מובא בזוהר הקדוש בראשית: וחמש מינין אנון בערב רב ואנון [סימן נג״ע ר״ע] נפילים גבורים ענקים רפאים עמלקים... ומאלין שאשתארו מנהון בגלותא רביעאה, אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו אתמר (שם ו׳): ״כי מלאה הארץ חמס מפניהם...״ ״גבורים״ מינא תליתאה עלייהו אתמר: ״המה הגבורים... אנשי השם״, ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י״א): **״הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם״, ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי ולא לשמא דייה אלא למעבד לון שם, הדא הוא דכתיב: ״ונעשה לנו שם״, ובסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזלין לון...**

פירוש הזוהר: המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים, בידוע שנשמתו מכנסת ישראל, **אבל המתמנה בכלי חמס, נשמתו משורש נחש. הבונים מוסדות תורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם, למשול עליהם ביד חזקה, המה ה״גבורים״ מהערב רב. ״... וזה להם האות כי כל המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם, בידוע, שנשמתו מכנסת ישראל,כי מרחמם ינהגם. אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס, נפשותיהם באה משורש נחש... כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם...״** (״כתם פז״ מהגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו הרבי רבי שמעון לביא זצוק״ל בעל מחבר זמר ״בר יוחאי״ בדף פ״ה).

תלמידו של החפץ חיים, הרב אלחנן וסרמן, וראה בתהליכים שקרו בתקופתו סימנים שמדובר בסוף תקופת הגלות ובעקבתא דמשיחא, וטען כי **״בימי העיקבתא דמשיחא יעמדו בראש העם צאצאי הערב רב״, מפני שיהודים ״שרגליהם עמדו על הר סיני״ אינם יכולים לכפור בתורה** (״עקבתא דמשיחא״ פסקה ד׳).

״ועתה מה נענה ומה נאמר לעת אשר כזאת בדור עיקבתא דמשיחא, אשר מתגברים בו כוחות הרע ביתר שאת רח״ל, ואנו רואים בעינינו איך שמתקיימים דברי הזהר הקדוש שבגלות

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1219
אדר תשע"ה

סוד האמת

2

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בְּלִבַּד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתָּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סְפָרָא סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדָּרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

לִמּוּד בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בְּלִבַּד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

האחרון ישלטו רשעים בעם ה', וזה לשונו: **"אבל נחשים ועקרבים יש בו, ודא גלותא רביעאה, דור דרשעים, מלא נחשים ועקרבים, רמאים כנחשים".**

הם ערב רב עמלק, הגרי"מ שכטר

הגרי"מ שכטר שליט"א: הם 'ערב רב'. "הערב-רב הם גזע עמלק ומבואר בזוהרה הקדוש שרשעים הללו הנקראים 'ערב-רב' – "השולטים על ישראל בגלות האחרון – הם נשמות עמלק רח"ל". הרשעים שהם הערב רב, הם מזרע עמלק (היינו מצד נשמותיהם) וכן דעת הגר"מ שטרנבוך שליט"א, וכן דעת הבבא סאלי זיע"א

מספר איש אחד:

כשהייתי ילד קטן בארה"ב, היה זה בראשית הגזרות של היטלר הרשע ימ"ש בגרמניה על היהודים. מישהו הראה לי אז בעמוד הראשון של העיתון המפורסם ביותר בארה"ב, תמונה של 'רב' בישראל, שנסע לוושינגטון לדבר עם הנשיא ואנשי הקונגרס, כדי שישפיעו על היטלר להפסיק את גזירותיו.

ראיתי את התמונה שלו, שתחתיה כתוב "ראביי דוקטור פלוני", ושאלתי: "מילא רב בלי זקן, באמריקה זה לא חידוש. אבל הוא בכלל בלי כיפה! איזה רב זה בלי כיפה?!". וענו לי: "באמריקה לא מקשים קושיות! הכל כאן בסדר. קודש וחול, טרף וכשר בעירבוביא, הכל בסדר"...

נהייתי בחור, ומישהו סיפר לי שאותו ברנש, ה'רבאיי' ההוא, בנה לו 'בית כנסת' שהוא 'בית תיפלות יהודי', והכריז שיום ראשון בשבוע הוא 'שבת קודש' כמו אצל הנוצרים. הוא היה אוכל נבלות וטרפות ביוה"כ, ובעיקר כיבד את הכושים, והיה אוסף הרבה כסף למענם, לכושים האלה ש'האירו את עיניו'... שאלתי: "האם זה מנהיג של יהודים? האם הוא הדברן שלנו?"- "כן"- ענו לי- "ויש לו 'מתחרה' אחד שנראה בדיוק כמוהו, גם הוא בלי כיפה, וגם הוא אותו 'צדיק' כמוהו. אז איך אפשר להבחין ביניהם, הרי הם נראים כמו תאומים ברשע? כי לשניהם יש בנים, הבן של האחד התחתן עם גויה לבנה, והבן של השני התחתן עם גויה שחורה, וכך כהן הבקי במראות נגעים יכול להבחין בין שחור ללבן"... השתוממתי. האם אלו הם ה'מנהיגים' שאוספים באמריקה עשרות אלפי יהודים להפגנות ושאר דברים? לא הבנתי.

עד שראיתי בספר "אבן שלימה", ליקוטים מהגר"א, שכותב על הערב רב שבגלות הם הקופצים בראש כאילו שהם המנהיגים שלנו, ואז ידעתי בלבי שאלו הם! בלב מותר לנו לחשוב כך עליהם, ע"פ המידות שלהם רח"ל.

הגר"א מגלה עוד, שלעתיד לבא כשיבא מלך המשיח, נצטרך כולנו לעבור לפניו, והוא יסתכל לכל אחד ואחד בפניו ברוח קודשו, ויאמר: "אתה- תצא מהשורה, אתה עמלקי!", צא מהר "אתה- ערב רב, תצא!". רק משיח צדקנו יגלה מיהו יהודי, מיהו ערב רב, ומיהו זרע עמלק, אבל היום הם מעורבים בינינו.

עיתון 'הפלס' מכריז: 'לא נצביע בבחירות', ומשמע שכך דעת הגאון רבי שמואל אוירבך שליט"א וכך דעת העדה החרדית ועוד.

זעקה גדולה ומרה
מהגה"צ גאב"ד האלמין שליט"א

גזירת הגיוס – כי לא אמרו ללמוד זוהר

"וּמְרֻדֳּכַי יָדַע אֵת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר, וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גדולה וּמָרָה"

גזירת הגיוס באה, בגלל שלא למדו זוהר הקדוש ופנימיות התורה בישיבות ובכוללים.

הלכנו כבר בחודש אדר וניסן (שהתחיל כל הסיפור) **לראשי הישיבות ודיברנו על הזוהר וחשיבות למנוע את הגזירות, ולא נעננו, זכרו את הסיפור של בעל הסולם לפני השואה בואו לא נטעה שנית!**

העיתונים מלאים מינות ואפיקורסות כתוב שם: "הראש ממשלה אשם, פלוני אשם וכו'"

הוא לא אשם, הממשלה לא אשמה, הם רק המקל, זה ממש בזבוז זמן, להאשים את הממשלה, ולכתוב ולדבר עליהם, זה לא הם. זה אנחנו! [כך מבאר החפץ חיים הרבה פעמים].

בואו ונלמד מאחי יוסף הקדושים – אבל – אשמים אנחנו!

להאשים את השני זה לא יעזור, בואו נתקן את המעוות לפני שיהיה מאוחר מדי!

אזהרה חמורה!

אם לא ילמדו זוהר בישיבות הקדושות ובכוללים – לא רק שיסגרו את הישיבות, והבחורים ילכו לצבא ח"ו, אלא ח"ו שלא יהיה כמו שהיה בשנת תרע"ד, (כמבואר בהקדמת בית לחם יהודא לרבי יהודה פתייה זצ"ל, ראה ספר אור הזוהר ובעלוני אור הזוהר 185-35), ומיד אחרי זה הייתה מלחמת העולם הראשונה, ואז הזהיר בעל הסולם ולא שמעו בקולו, ואז הגיע מלחמת העולם השניה השואה רח"ל – המחיר עלה שש מיליון קרבנות רח"ל, ומה שיארע אחר כך כבר לא צריך לכתוב, כי מובן מאליו [עיין בנבואות זכריה יג, סנהדרין קי"א, זוהר שמות ז', תיקוני זוהר כ"א, כח הזוהר חלקים א-ח, עלוני אור הזוהר 210-1 ועוד ועוד], ובצבא יש לנו כבר מחלקי הזוהר הקדוש, שאומרים לחיילים, אם אתם רוצים לחיות, רק זה יציל אתכם, וכולם אפילו אחינו החילונים קוראים כבר ולומדים זוהר הקדוש, וקצת מהראשי ישיבות עוד לא החליטו מה לעשות, ושמה באמת יחזרו בתשובה, וזה השליחות של שליחי ה' ראשי הממשלה, אתם ברוגז על המקל שלוקה,

מי שלח אותו, ולמה שלחו אותו?

ומה כותב רבי מנחם מענכין בהסכמתו על איפה שלימה?

כי עניות דישראל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות, הוא בעצמו גורם לזה, מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יוה"כ אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה.

הסכמת רבי מנחם מענכין על איפה שלימה:

ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר (תקון ל): **"וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה** וכו', כמה נפישא חיל של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפנים חדרי לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמרנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, **בהעלותו על ליבו כי עניות דישראל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות הוא בעצמו גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה!**

קול דמי אחיך צועקים - מי לא שומע את הקול, קול הקורא, ששה מיליון יהודים **שצועקים למעלה בשמים על הרבנים שלא רצו ללמוד זוהר הקדוש ולכן הרגו אותם!!!! וכך צווח במר קולו הגה"ק בעל הסולם זצ"ל בסוף הקדמתו להסולם שלו, עיי"ש.** - כמו כן אנחנו צועקים עכשיו על כל האדמורי"ם, ראשי ישיבות, רבנים, מגידי שיעורים, בעלי דרשנים, שלא צועקים נורא, לפני שיהרגו ח"ו את הבחורים ואברכים, ולפני שיסגרו את הישיבות!!!: **"אתם הרבנים שלא צועקים ללמוד זוהר הקדוש!!! אתם אשמים על הכל ולא ולא הכנסת ושריה ויועציה!!!"**

אבל אשמים אנחנו על אחינו !

נכון, אני גם אשם בכל זה שלא הוכחתי מספיק!!! ולכן אני יוצא בקול חזק וכותב את האמת כמו שכתבתי ב-17 ספרים על הערב רב (310 מראה מקומות 172 מזוהר הקדוש), תלמדו את הספרים ותבינו מי הם האשמים האמיתיים!!!

הסיבה לגזרית הגיוס:

בזמן רבי נחמן מברסלב היתה גזירה על הגיוס לצבא וכו' ואמר על זה אחד מתלמידי מוהר"ן זיע"א שהסיבה לכל זה בגלל המחלוקת על הצדיק. (שיח שרפי קודש).

אף אנו אומרים ומודיעים לכל: הסיבה לגיוס - **היא על מחולקת על הצדיק האמת ראש בני ישראל רבי שמעון בר יוחאי ראש הצדיקים בגן עדן** (זוהר חדש כי תבוא) **ראש הדור** (ספר כוחו של רשב"י מהזוהר הקדוש) **שמורה ללמוד זוהר הקדוש. בני - שנו מידותי,** (סוכה)

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1220
אדר תשע"ה

סוד האמת

3

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדָּרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּפָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֻדּוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלָיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

ועל משה רבינו הצדיק האמת שמורה לנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא ולא לתת מנוחה להקב"ה עד שיגאלנו. וכל הרבנים וראשי ישיבות שנגד הזוהר - הם קורח וכל עדתו (250 ראשי סנדרהאות) שחולקים על הצדיק האמת. והסוף שלהם שכולם נבלעו באדמה וצועקים **"משה אמת ותורתו אמת"**, (בבא בתרא).

ראש בני ישראל ר"ת רבי, רשב"י, הוא "הרבי" בה"א הידיעה, של עם ישראל, ראשו בשמים ממעל, הגבוה מכולם - ארי שבחבורה. הוא מעיד על עצמו שהוא הצדיק הגדול של הדור ("ראיתי בני עליה והן מועטין" וכו') ושכל הימצאותו כאן בעולם היא 'סימן' ואות על אלוקות וקדושה ("אנא סימנא בעלמא"); ובאותה מידה הוא גם היחיד שמסוגל לרדת למטה לכל יהודי, לרוממו, לחזקו ולעודדו - **"יכולני לפטור את כל העולם מן הדין"**.

בגודל קדושת התנא האליקי דרשב"י זיע"א ועכי"א

הרה"ק ר' משה מקאסוב זי"ע בספרו "לקט עני" כותב בהקדמתו למאמרי "הילולא דרשב"י" וזל"ק: **הנה אם כי מה אנחנו ומה השגתנו להשיג ולדעת מעלת התנא הקדוש האלוקי ארי שבחבורה רשב"י זי"ע ועכ"י, ומי יערב לבו לומר עד היכן הגיע מדרגת קדושתו, וכוחו הגדול לעילא ולתתא, אבל מפני חביבת ונעימת יום הילולא דיליה תקפני תשוקתי להביא הלום קצת מאמרים מחז"ל המספרים לנו זעיר שם זעיר שם, מעצם השמים לטוהר ומניצוצי וזהרי חמה, השמש המאור הגדול בענקים ועל ידי מה הגיע לגדולת קדושתו עד שבצדק היה יכול לומר על עלמו, יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, דהיא גדולה נוראה וכח חזק ואמיץ עד אין ערוך והשגה בו. ומזה כל איש נכון ילבב, וישמע חכם ויוסיף לקח, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו, עד כמה חביבין ישראל לפני המקום ב"ה, שנותן לאיש ישראל החפץ ביקרו גדולה וכבוד, וירוממהו למעלה מצבא השמים ומלאכי מרום וכל העולם לא נברא אלא לצוות לזה.** (לקט עני) **אדון ד'. מאן פני האדון ד', דא רבי שמעון בר יוחאי.** (זוהר פרשת בא), **שבת לד'.** רבי יהודה קרא לרשב"י 'שבת', מה שבת לד' קודש אף רשב"י לד' קודש. (זוהר הקדוש אידרא רבא דף קמד:): ר' יהודה קארי לי' שבת, דכולה שתי' מינה מתברכין, דכ' שבת לד' קודש לד', מה שבת לד' קודש אף ר' שמעון לד',קודש.

ובזוהר הק' (יתרו פח.): איתא זכור את יום השבת לקדשו, ר' יצחק אמר כתיב ויברך אלוקים את יום השביעי וכתיב במן ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהי' בו וכו', **אלא הכי תנא כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה משום דההוא יומא מיני' מתברכין כל שתא יומין.** ואפשר דזה מרומז בפסוק הנ"ל בשדה ששת ימים תלקטוהו ר"ת תנא שמעון בן יוחאי דמיני מתברכין כל שיתא, וביום השביעי שבת לא יהי' בו ר"ת **לכבוד התנא שמעון בר יוחאי**, דזה שֶׁמָּן לא ירד בשבת הוא

כבוד לשבת ולרשב"י דמיני מתברכין כל שיתא יומין עלאין. (תורת גד).

רשב"י יכול לפטור את העולם מכף חובה לכף זכות

אמר חזקיה אמר ר' ירמיה בשם רשב"י, **יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, משום שבזכותי אני סובל על עונותיהם ע"י יסורים והצער שהיה לי ולבני במערה.** ומבאר שם רבינו חננאל, **שרשב"י ובנו לא קיבלו שכר בעוה"ז מעין השכר השמור להם לעולם הבא, ולפיכך היתה להם זכות גדולה יותר משאר הצדיקים.** (סוכה מ"ה ע"ב, ורבינו חננאל שם).

ישב עולם לפני אלוקים, יש"ב נוטריקון ש'מעון ב'ן י'וחאי, רבי שמעון היה בכוחו לישב העולם בפני מדת הדין כמאמר חז"ל יכולני לפטור העולם כולו מן הדין (סוכה מ"ה ע"ב).

וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול, "וקרבתנו" גימטריה **שמעון בן יוחאי, שעל ידי ר' שמעון יכולים להתקרב לשמו יתברך,** (אמרי חיים).

לבי ובשרי ירננו אל ק-ל חי, בשר"י נוטריקון ר'בי ש'מעון ב'ר י'וחאי, כאשר הלב מלא עם רשב"י אז אפשר לרנן לק-ל חי. (אמרי חיים).

ועונה לעמו "י"שראל "ב"עת "ש"ועם אליו. ראשי תיבות שמעון בן יוחאי, ויש לומר ע"י הצדיק מעלה התפילות. (תורת גד).

"י"הללו "ש"מו "ב"מחול ר"ת שמעון בן יוחאי, בתוף וכינור יזמרו לו רמז להילולא קדישא, כי רוצה ד' בעמו יפאר ענוים בישוע"ה דבזכותו יבוא הגואל (כדאיתא בזוהר נשא קכד: וכן תיקון א' כא.).

ויתגלה בעולם הרצון ה' בעמו, וע"י תבוא הישועה האמיתית, ו"יבשר" לנו בשורות טובות בזכות רשב"י. תוות גד כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו "בשעת הדחק". בברכות (ט' ע"ב) וכן עוד בכמה דוכתי בש"ס איתא כדאי הוא ר' שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ולשון "בשעת הדחק" דוקא יש לומר על פי דברי הש"ס סוכה (מ"ה ע"ב), שאמר רבי שמעון בן יוחאי (דהוא סתם רבי שמעון בכל מקום) יכולני לפטור את כל העולם מן הדין מיום שנברא העולם ע"ד סופ"ו, והאחרון הכביד כעת סופ"ו של גלות אדו"ם (שהוא קודם ביאת גואל צדק במהרה אמן), שרבי שמעון בן יוחאי הוא שעמד בנפשו כנגד מלכי רומי (אדום), כדאמרינן בשבת, ועל כן אמר המלך אז שמעון שגינה יהרג, ובפרט בסוף יומיא אלין באחרית ימי גלות אדום. וזהו רבי שמעון בן יוחאי בכחו ובכח הזהר הקדוש חיבורו דיתפרנסון בדרא בתראה להציל מחבלי משיח ויפקון מן גלותא בכחו, ואלו הימים נקראים שעת הדחק בדוחקא (דגלותא) בתר דוחקא כמבואר בזוהר הקדוש, על כן שפיר אמרו (רק ברשב"י) כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו "בשעת הדחק", שעומד בעדנו בשעת הדחק היינו בשנים האלו ועל זכותו אנו סומכין כנזכר. (דברי תורה מהדורה ט' אות ל"ט).

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו "בשעת הדחק". שמסיר ומסלק את הדחקות. (לב שמחה).

ספר

גילוי הערב רב

חלק 34

מעלונים 1192-1197

מספרי הערב רב
והמסתעף

זוהר הערב רב

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

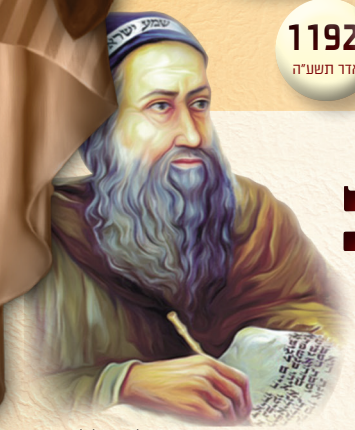
בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

אור הזוהר

1192
אדר תשע"ה

זוהר הערב רב

חלק 23

א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בְּלִבַּד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

ספר

זוהר הערב רב

חלק כג

זכור את אשר עשה לך עמלק
מי אלו הם העמלקים של דורנו?

בס"ד יום א' לסדר **"לך רד כי שחת עמך עשו להם עגל מסכה"** פרשת כי תשא תשע"ה

למעלת כבוד קדושת האדמו"ר מהאלמין שליט"א

אחרי דרישת שלום כבוד תורתו.

יש לי שאלה שמציקה לי הרבה: למה כבוד הרב מדבר כל הזמן נגד הרבנים הגדולים וראשי הישיבות ואדמו"ר וכו' ואומר שהם רשעים ובעלי גאווה שדין רוחין ולילין כמו שראיתי בעלון אור הזוהר בספר כח הזוהר שהופץ הרבה מאד. זה לא פגיעה בכבוד התורה? הרי הם יהודים טובים, וצדיקים גדולים עובדים את הקב"ה ולומדים תורה יומם ולילה ומלמדים, זה לא עזות פנים נגד גדולי התורה?

ורבנו ז"ל דיבר הרבה מאד מעניין הצדיקים והאמונה בהם. זה מפריע לי מאד!

למה אתם חולקים על הצדיקים?

הרי רבינו הקדוש אמר לדון את הכל לכף זכות?

אשמח אם תשיב לי.

פורים כשר ושמח!*
מיכאל י. ש. הראל מבית שמש

תשובה: "דבר בעתו מה טוב". וכל הקורא פסוק בזמנו מביא גאולה לעולם (סנהדרין קא.) אנחנו בדיוק קראנו פרשת זכור. והשבוע חל פורים הקדוש.

קודם כל הם לא יהודים בכלל ובודאי לא צדיקים. אלא הם ערב רב רשעים מסטרא דנחש הקדמוני (זוהר בראשית דף כח ב) זרע עמלק (שם ובכמה מקומות בזוהר) והם הם שעשו את העגל, שהיו עובדי ע"ז, והם

* פעם היה רב שנהג לומר בפסח "פסח שמח" ואילו בפורים נהג לומר "פורים כשר". שאלו אותו תלמידיו: "רבי, מדוע אתה מחליף בין הברכות? הרי נהוג לומר את ההיפך"? ענה להם הרב ואמר: "בפסח, כולם דואגים לנקות ולהכשיר את הכל לכבוד החג והם שוכחים לפעמים שצריך לשמוח, ואילו בפורים כולם עסוקים בשמחה ובחגיגות שלעיתים שוכחים שפורים הוא גם חג מחגי ישראל - ועל כן חייב להיות כשר..." שיהיה לך חג פורים כשר ושמח!

עשו אותו וגרמו לעם ישראל לחטוא (כמפורש במדרשים) והם לא עובדים כלל את הקב"ה אלא עובדים את עגל הזהב. מתפללים לעגל הזהב, ועובדים את עגל הזהב. רק עם כיפה וציצית. עם 'פראק' ו'המבורג' ועם 'שטריימל גדול' ו'ווייסע זאקן' (עיין להלן) והם בעלי גאווה, ורודפים אחר הכבוד והממון ולא אכפת להם כלל מהקב"ה ומהשכינה הקדושה וכמו שכתוב בתיקוני זוהר הקדוש.

ויפן כה וכה אי אית מאן דאתער בתיובתא לתברא בית אסורים דילה כמה דאת אמר לאמר לאסורים צאו וכו' ויפן כה וכה וירא כי אין איש אלא איש לדרכו פנו בעסקין דילהון ובאורחין דילהון איש לבצעו מקצהו בבצעא דהאי עלמא לירתא האי עלמא וירא כי אין איש אלא כולהון צווחין בצלותין ביומא דראש השנה ויום הכפורים ככלבין הב הב לנא מזוני סליחה וכפרה כתבנו לחיים ואינון עזי נפש ככלבי דאינון אומין דהאי עלמא עובדי ע"ז דצווחין לגביה ולית לון בושת אנפין דלא אית דקרא ליה בתיובתא דיחזיר קודשא בריך הוא שכינתא לגביה ואידמיין ככלבים דאתמר בהון ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם ואינון ערב רב דכל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין.

תרגום: בזוהר הקדוש פרשת בראשית מתואר על "הגיבורים" הבונים בתי כנסיות ומדרשות, (וחצרות "חסידים" למיניהם, ישיבות גדולות) ושולטים בהם ומנהלים אותם. וכך אומר רבינו הקדוש ז"ל (ליקוטי מוהר"ן ח"א תורה נו) **וכנגד מלכות דקדושה יש מלכות הרשעה הינו מלכות המן עמלק כמה שכתוב: "ראשית גוים עמלק" וזה לעמת זה כי מלכות דקדשה הוא בחינת: "מאסף לכל המחנות" כמו שכתוב: "סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא"... ומלכות דסטרא אחרא, הוא מאסף ממון כי מחמת שהוא ירא שלא יוציאו בלעו מפיו הינו הניצוצות הקדושות שיש אצלו על כן הוא מתגבר ומאסף ממון שהם ניצוצי הקדשה כי הם בחינת הגונין עלאין שיש בזהב וכסף ונחשת שהם הממון וזה בחינת תאוות עשירות, שהיא בחינת מלכות ועל כן עמלק, שהוא מלכות הרשעה רודף את מחנה דן שהוא בחינת מלכות דקדשה כנ"ל "ויזנב בך וכו' ולא ירא אלהים" דהינו בעת שאין להם כח מלכות דקדשה שהיא בחינת ירא אלהים כנ"ל כי מלכות המן עמלק, הוא הפוך מלכות דקדשה כי מלכות דקדושה, הוא בחינת מאסף לכל המחנות דקדשה ומלכות המן עמלק, שהוא מלכות הרשעה הוא בחינת מאסף ממון כנ"ל כי מתגבר בתאוות ממון.**

רבנו אומר בפירוש שתאוות הממון היא ממש עבודה זרה, ויש בה את כל העבודות הזרות שיש בעולם, לכן היא עומדת ממש כנגד האמונה, כמו שעבודה זרה היא כנגד האמונה האמיתית, כך גם תאוות ממון היא בחינת קליפת עמלק, שהיא כנגד האמונה, כידוע. ("עמלק" בגימטריה "דולר". זה לא רבנו כתב, רק רמז...) **ועיקר אחיזתו של קליפת עמלק הוא מתאוות הממון. כי עמלק הוא בחינת תאות ממון כי הוא היה חומד ממון ישראל.**

המשוקע בתאוות ממון, שהוא עבודה זרה ממש, נקרא 'פרעה'. (עיין ליקוטי הלכות, ברכת המזון ד, יז יט).

עיקר הגאולה ע"י משיח צדקינו שיבוא במהרה בימינו תלויה בתיקון תאות ממון שיתתקן ע"י משיח כמו שכתב רבינו ז"ל במ"א בבחינת ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו וכו' כי ע"י משיח יהיה תיקון הברית כמובא בבחינת ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ וע"י תקון הברית יתוקן פגם תאות ממון כנ"ל ואז יבנה בית קדשנו בית חיינו ותפארתנו ששם הוא בחינת תיקון תאות ממון בחינת אור הפנים אנפין נהירין. ועל כן נאמר נחמו נחמו עמי וכו' ב' פעמים נחמו בחינת נחמה כפולה כי ירדו בכפליים בבחינת כי לקחה מיד ה' כפליים בכל חטאותיה היינו בחינת פגם תאות ממון שהפגם הוא בבחינת כפליים בחינת ע' קלין כפולים כנ"ל ועל כן רחק המנחם רחק דייקא כנ"ל עד שיבא גואל צדקנו וינחמנו בכפליים בבחינת נחמו נחמו כנ"ל במהרה במימינו אמן (ליקוטי הלכות הלכות גניבה הלכה ב' אות ט').

ונזכה להכניע ולשבר ולבטל ולמחות ולכלות ולעקר קלפת המן עמלק מן העולם, שהוא תאות ממון. (ליקוטי תפילות ח"א תרצח): ולימוד התורה שלהם לא מעיד כלום. וכמו שאמר רבינו הקדוש בעצמו: בַּדּוֹרוֹת הָרִאשׁוֹנִים, כְּשֶׁהָיוּ יוֹדְעִים יוֹם מִיתָתָם, הָיוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה כָּל הַיּוֹם, וְלֹא הָיָה שְׁלִיטָה לְהַבַּעַל דָּבָר עֲלֵיהֶם וְעַכְשָׁו מָצִינוּ בְּנֵי אָדָם שֶׁמֹּתוּ בְּאֶמְצַע לִמּוּדָם. דַּע שֶׁאִם הַלִּמּוּד כַּהֶגֶן, בְּוַדַּאי אֵין לוֹ שׁוּם כֹּחַ, אֲבָל אִם אֵין הַלִּמּוּד כָּרָאוּי, בִּפְרָט לִמּוּד גְּמָרָא, אִם אֵין הַלִּמּוּד כָּרָאוּי, אֲזַי הוּא מְקַבֵּל יוֹתֵר כֹּחַ מֵהַלִּמּוּד, כִּי 'תַּלְמוּד' בְּגִימַטְרִיָּא אוֹתִיּוֹת שֵׁל שְׁמָהּ 'לִילִית', עַלכֵּן יֵשׁ כֹּחַ בְּלִמּוּד הַתַּלְמוּד אוֹ לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ, אוֹ לְהֶפֶךְ, חַס וְשָׁלוֹם (ליקוטי מוהר"ן קמא ריד). בהמשך לליקוטי מוהר"ן (הכתוב לעיל) אפשר להוסיף שהתיבה תור"ה בגימטריה [בדיוק] סמא"ל לילי"ת שאם לא לומד תורה כראוי אז הולך לסטר"א אחר"א (בגימטריה [בדיוק] לילית).

יש למחות את עמלק כשהוא מחופש ל"גדול הדור"!

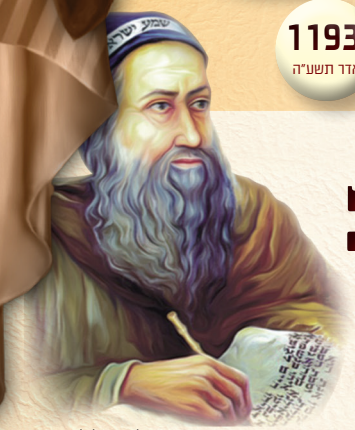
פעם אחת כשהרה"ק החוזה מלובלין זצ"ל היה סגור בחדרו בליל שבת קודש קודם קידוש, פתח פתאום את הדלת לבית המשמשים והבית היה מלא אדמורי"ם וזקנים מגדולי תלמידיו כולם מלובשים בגדי לבן, ויפנה אליהם החוזה ואמר להם, הנה כתיב "ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו" ופירוש שם אונקלוס "ומשלם לשנאוהי טבוון דאינון עבדין קדמוהי בחייהון לאובדיהון" וכו', אם כן שואל אני אתכם:

בשלמא אם הרשע להוט אחר תאוות ממון או תאות הכבוד, נותנים לו ממון או כבוד הרבה, אבל אם הרשע אינו אוהב לא כבוד ולא ממון אלא אוהב להיות רבי ואדמו"ר ובעל מדריגות, במה משלמין לו העובדין טבין בהאי עלמא?

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1193
אדר תשע"ה

זוהר הערב רב

חלק 23

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֻדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

אלא על כרחך בוודאי כך הוא, שמי שאוהב להיות רבי נותנים לו מן השמים להיות רבי בכדי להאבידו מעלמא דאתי חס ושלום, ותיכף סגר הלדת, ונפל על הנאספים שם פחד גדול מדברי החוזה, וטרם הספיקו להתיישב בדבר הלך אל השלחן לסעודת ליל שבת קודש.

אני מתפלא עליך הרי רבינו הקדוש דיבר הרבה מעניין הערב רב והצה"ק רבי יואל מסטמאר זיע"א אמר שרבי נחמן מברסלב ראה יותר מכל הצדיקים על הדור האחרון. "ויהיה כמה מפורסמים ומנהיגים של שקר... וענה ואמר: כתוב זאת זיכרון בספר למען ידעו בימים הבאים שכבר היה מי שידע זאת מקודם וידעו להתחזק באמונה בו יתברך ובצדיקיו האמיתיים..." (רבי נחמן מברסלב, שיחות הר"ן קכ"ו).

מפורסמים של שקר!

רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א, דיבר הרבה על מנהיגים ומפורסמים של שקר ושדין יהודאין שיהיו ובפרט בדור האחרון.

זהירות! מבול של שקרים בדור עקבו של משיח, הדור שלנו, רבי נחמן מגלה שיהיה מבול אבל לא של מים, אלא של אפיקורסות. יהיו מפורסמים של שקר שהאפיקורסות תיזל להם מהשרוולים... המפורסמים של שקר הם סוג של סמים שהרבה אנשים מכורים אליהם היום.

לבן הוא תלמיד חכם ש"ד יהודי

לבן הוא תלמיד חכם, ש"ד יהודי (עיין זוהר פנחס רנג:) **שתורתו להתיהר ולקנטר, ותלמיד חכם כזה, נבלה טובה הימנו** (ויקרא רבה א, עין מתנות כהונה, ליקוטי מוהר"ן חלק אח).

המבזים והמחרפים יראי השם זה מחמת שמקבלים תורה מתלמידי חכמים שדין יהודאין (עיין זוהר פנחס רנ"ג), **כי תלמידי חכמים שדין יהודאין הם מקבלים תורתם מהשדין, שיש להם תורה נפולה מאלפין נפולים. ובאלפין אלו כתיב בשלמה** (מלכים א' ה'): **"וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף". כי שלמה זכה להם בקדשה, אבל תלמידי חכמים שדין יהודאין מקבלין מהם דרך הקלפות כי** תלמידי חכמים שדין יהודאין הם פורחין באויר, ואין להם על מה שיסמכו, כמו השדין שפורחים באויר (ליקוטי מוהר"ן חלק אכג), אבל באמת צריכין לחפש ולבקש מאד מאד אחר מנהיג אמתי כזה, וצריך לבקש מאד מהשם יתברך, שיזכה להתקרב למנהיג אמתי, כדי שיזכה לאמונה אמתית בשלמות. כי כשמתקרבין, חס ושלום, **למנהיג של שקר**, על ידי זה באין, חס ושלום, לאמונות כזביות. כי מנהיג של שקר הוא בחינת נביא השקר, בחינת (מלכים א כ"ב): "רוח שקר"; ועל ידי זה אדרבא, נתקלקל המדמה, ובאים לאמונות כזביות. (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ח).

יש מנהיגים שנקראים בשם רבי שלמודם מאלו המותרות ולא די שאינם יכולים אפילו להנהיג את עצמן כנ"ל ומכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים והם נוטלים גדולה לעצמן, להנהיג העולם

צריך לראות שלא להסמיך אותם שלא ליתן להם תוקף ועוז, שלא יהיו מכנים בשם רבי, כי הם עצמן אינם חייבים כל כך, כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם אך צריך לשמר מאד, שלא לתן להם תוקף ועוז כי אלו הנותנים להם תוקף ועוז ונסמכים על ידם שיהיו נקראים בשם רבי הם עתידין לתן דין וחשבון, ועל ידי שמסמיכין רבי שאינו הגון על ידי זה נחלש כתב ידנו, ואין לו שום תזקף ונותנין כח בכתב ידם ועל ידי זה הם גוזרין שלא יהיה תקף לכתבים שלנו כי אם לכתבים שלהם וישראל יהיו מכרחים ללמד כתב שלהם ועל ידי זה גוזרין גם כן לגרש בני ישראל ממקום הישוב שנתישבו שם ישראל כבר, אל מקומות שלא היו שם ישראל מעולם כי הסמיכה שסומכין את הרב, והכתב, הם מבחינה אחת כי הסמיכה בידים כמו שכתוב: "ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו" (ליקוטי מוהר"ן ח"א תורה סא על ידי אמונת חכמים). **עַלְיְדֵי הִתְקָרְבוּת לְצַדִּיק הָאֱמֶת נִפְסָק זֶהֱמַת הַנָּחָשׁ. וּלְהִפּוּךְ עַלְיְדֵי מַנְהִיג שֶׁל שֶׁקֶר מִתְגַּבֵּר הַזֶּהֱמָא חַס וְשָׁלוֹם,** (קיצור ליקוטי מוהר"ן השלם תנינאח).

סכנה גדולה

סכנה גדולה להיות מפרסם ולהנהיג העולם, לא מבעיא כשאינו ראוי כלל ולובש טלית שאינו שלו, רק אפילו עובדי ה' באמת גדולי הדור יש עליהם סכנות נוראות בהנהגת העולם. כי בהנהגת העולם ובחדושין דאורייתא שמחדשים יכולים לעבור ממש גנוב וניאוף ורצוח בכל פעם ובכל רגע רחמנא לצלן. (קיצור ליקוטי מוהר"ן ח"ב יח אות א). **אבל יש, חס ושלום, ההפך ממש, כשנתפרסם, חס ושלום, מי שאין בו שם ה' כלל, וכשנתפרסם ונתגדל שמו של זה, כביכול, נתמעט ונתעלם שם ה', ואזי נתגדלין בעולם בעלי שמות וקדריים, שקורין טאטירין, ובאין לעולם, חס ושלום, דברים שאין מועיל להם כי אם שמות הטומאה, חס ושלום, שכל זה הפך שם ה', כי נתעלם שם ה', חס ושלום. ואזי נסתלקין ונכנעין מאורי אור, חס ושלום, שהם בחינת מאור העינים, בחינת תלת גונין דעינא ובת עין, שנמשכין משם ה' כנ"ל. וכשנכנעין מאורי אור, אזי מתגברין מאורי אש, ומזה באין שריפות בעולם, חס ושלום, על ידי שמתגברין ונתגדלין בשם אלו המפורסמים של שקר, שעל ידי זה נתעלם שם ה', חס ושלום, ונכנעים מאורי אור, ומתגברין מאורי אש, בחינת: "ממרום שלח אש", שזה בחינת שריפת בית המקדש, שנעשין גם כן על ידי הסתלקות מאורי אור, שעל ידי זה נתגברו מאורי אש כנ"ל,** (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, סז). **על כן הערים הבעל דבר והכניס מחלקת בין הצדיקים, והקים בעולם מפורסמים הרבה של שקר,** (ליקוטי מוהר"ן חלק בעח).

זה הכלל, הסימן המובהק, כמה שרוצה יותר פרסום, יותר שקרן!" (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). **יש רשעים רוצחים שהם הולכים עם גרביים לבנות ועם שטריימל גדול! הם מסתירים את האמת מן העולם.** (אחד

מגדולי ברסלב זיע"א). **"הרבנים וכל הרבנים... יש בהם שקר הרבה, מחפשים כסף וכבוד ופירסום... הם לא רוצים להכניע עצמם, הם לא מחפשים אמת הם מחפשים כסף וכבוד כן! וגאוה, זהו!"** (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). **"אנחנו ישנים מדוע נישן? צריכים להודיע לפרסם את האמת זה מתקבל, כן. וכל הרבנים, הם לא שייכים, הם רבנים, אבל לא צדיקים, יש בהם שקר הרבה, מחפשים כסף וכבוד ופירסום, אין לנו שום שום שייכות שום קשר איתם, עם האמת."** (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). **הפך צדיק זה רשע!!! הפך האמת זה שקר!!!"** (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). **"מי הוא יהודי? לא אלו שהם רוצים כבוד וכסף ולהיות רב מפורסם בעולם!** (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). **"הבעלי כבוד וגאוה הצבועים והשקרנים ועזי פנים... הם מחריבים ומאבדים את העולם ומעכבים את הגאולה... ועל ידם התגברות הכפירות ואפיקורסות וכל הגזרות והצרות והשואה של היטלר עמלק ימח שמו".** (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). **"רבינו הקדוש אמר, לפני ביאת המשיח, בדורות האחרונים, יהיה שני קליפות, כך אמר רבינו, קליפה אחת הכפירה, לא להאמין בתורה ובמצוות בה' יתברך, כפירה! זה קליפה אחת. והקליפה השניה הוא אמונות כוזביות... יש שני קליפות, כפירה ואמונה אמונות כוזביות. כן. אבל שניהם הם קליפות, זה בחינת עמלק, זה לא... אין לו קיום... לא יוצא מזה כלום! אדרבה זה מזיק!**

התכלית האחרון האמת שהעיקר הוא לעבוד ה'! בלי... רק בלי רדיפת כבוד ופירסום, כי עם כבוד ופירסום אז אין כלום, זה אמונות כוזביות, זה לא אמת. (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). בענין של הפצת האמת: כל אחד צריך לעשות מה שהוא יודע מה שהוא יכול! הוא מחוייב! אם לא, אז נחשב כמו שהוא עשה כל הצרות העיכוב הגאולה וכל הצרות שאנחנו סובלים כל אחד מישראל, כל עם ישראל הוא חייב בזה! כן! אם הוא יודע לעשות ולא עושה אז זה דומה, כאילו הוא הרג והוא הביא את היטלר וכל הצרות שבעולם. ואם הוא עושה אין דבר... אין גבול לשכרו! הוא צריך לעשות כן. (אחד מגדולי ברסלב זיע"א). כל הטעותים והשקרים נמשכים מבחינת קליפת עמלק, שהוא עיקר בחינת השקר והרע והטומאה והשטן והיצר הרע (והדימיונות הכוזבים), והוא שורש כל (ההסאיות) ההטעיות, שבעולם. ועל כן נצטוינו לזכור מעשה עמלק ולמחות שמו וזכרו מן העולם, כי זה עיקר הגאולה השלמה. (אחד מגדולי ברסלב זיע"א).

אך צריך ליזהר מאד מתאוות ההתמנות להיות ראש ולמשול על עם ישראל (היפוך הממשלה דקדושה שצריכין לזכות להיות לו ממשלה על המלאכים) **כי ההתמנות מפסיד השפעת הנבואה,** (קיצור ליקוטי מוהר"ן תנינא, תורה א אות י)

ותשמרינו ותצילנו מהתמנות שלא יהיה לנו שום תאווה וחמדה לשום התמנות כלל. לא התמנות גדול ולא התמנות קטן. ולא תטיל עלינו צרכי ציבור כלל. רק נזכה לעבדך באמת ביראה ואהבה בתמימות גדול ובפשיטות למענך ולשמך

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1194
אדר תשע"ה

זוהר הערב רב

חלק 23

ג

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

לבד בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל. ונברח מן הכבוד וההתמנות בתכלית. ונתרחק מהתמנות עד קצה האחרון באמת לאמיתו (ליקוטי תפילות תנינא, תפילה א). **ראש בני ישראל** (שמות ל) **ראשי תבות רבי. ולהפך רשעים בחשך ידמו** (שמואל א ב) **ראשי תבות רבי,** (ליקוטי מוהר"ן חלק א קיא). עַל פִּי הַיָּדוּעַ מֵהַבַּעַלשֵׁם‌טוֹב שֶׁעַל יְדֵי גֵּאוּת יְכוֹלִין לִפּוֹל מֵאֵיזֶה רָמָא לְבִירָא עֲמִיקְתָּא וְיָכוֹל לִהְיוֹת מֵרֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַהֵפֶךְ.

אמר רבינו ז"ל, על מלאך המות להמית כל העולם בגשמיות וברוחניות יכבד עליו הדבר, ובכן העמיד לו עוזרים בכל מקום הרופאים להמית בגשמיות, והמפורסמים של שקר להמית ברוחניות. (חיי מוהר"ן, הוספות מספרי "כוכבי אור" ו"אבניה ברזל", רע"א).

רבינו ז"ל אמר שלמשיח יהי' יותר עבודה עם החסידים המפורסמים של שקר, מהעבודה שיהי' לו עם החפשיים והאפיקורסים, כי הם רוצים להבין רק על פי חכמה, ומשיח יהיה חכם גדול ויראה להם על פי חכמה שהצדק איתו אז יודו לו. **אבל החסידים השקרנים הנ"ל שהם מאמינים באמונות כוזבות. וכשהמשיח יראה לו בעין שהוא כך, יענה ויאמר לו אני מאמין** ("איך גלייב"), **אף על פי שיראה** בעיניו שהאמת כך, **אבל הוא מאמין** בהשקר אעפ"י שהוא נגד השכל ובזה הלשון אמר: (...) השי"ת ישמרנו מזה **ומזה אכי"ר,** (חיי מוהר"ן, קונטרס ההוספות, כג). **וזה בחינת מחלוקת קורח, שהתלבש עצמו הסטרא אחרא, בחינת קליפת המן עמלק, בראשי בני ישראל שהם קרח ועדתו שהיו מאתים וחמישים ראשי סנהדראות. ורצה להגדיל שמם** (לקוטי הלכות שבת ה' סע' ט' י"ג). **אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים עיין** בפרש"י שם. היינו שכל זמן שאין יודעין האמת הברור למי להתקרב צריכין לע"ע להתקרב לאלו המנהיגים (מפורסמים של שקר) כי ברובם יש טוב הרבה, וגם בהתורה שלהם יש טוב הרבה, רק שיש בהם אחיזת המדמה, על כן כל זמן שאין יודעין מהצדיק האמת ששבר המדמה לגמרי, צריכין להתקרב להם בבחינת אם לא תדעי וכו', צאי לך וכו', ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים, וזהו השקו הצאן ולכו רעו. היינו שאמר להם הגאולה אי אפשר לקרב על ידי תורה כזאת, אך אף על פי כן השקו הצאון ולכו רעו, מאחר שאין יודעין עדיין מנקודת האמת, (ליקוטי הלכות חשן משפט הלכות מתנה ומתנת שכיב מרע הלכה ד). כל עצי הגן עדן יונקים ומקבלים מבחינות עץ החיים אשר בתוך הגן שהוא כלול מכל הנשמות החצובות מכסא הכבוד כי עץ החיים עומד תחת כסא הכבוד שדרך שם יורדין ועולין כל הנשמות כשצריכין לבוא לזה העולם משם. וכן להיפך כשצריכין לחזור ולעלות מזה העולם למקומם ושרשם שכולם צריכין לירד ולעלות דרך עץ החיים כידוע אך יש עץ הדעת בתוך הגן שהוא בחינת שורש הנשמות של **המפורסמים של שקר שהם בחינת העזי פנים שבדור שהם בחינת עץ הדעת טוב** ורע כי הם מעורבבים מטוב ורע כי בודאי

כל מפורסם של שקר בהכרח שיהיה בו איזה טוב כי בלא זה לא היה לו כח להמשיך נפשות ישראל אחריו. כי מטבע נפשות של ישראל להמשיך את עצמן רק אל הטוב. ועל כן בודאי אי אפשר שיהיה מפורסם של שקר כי אם כשיש בו מעט טוב בבחינת כל שקר שאין בו אמת בתחילתו אינו מתקיים וכו׳. רק שהרע והשקר שבו מרובה מן הטוב שזהו בחינת עץ הדעת טוב ורע ועל זה נצטוה אדם הראשון ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כדי שלא יתאחז ויתקשר בשרשי הנשמות של **המפורסמים של שקר שהם בחינת העזי פנים אשר קומטו בלא עת.** אבל הס״מ התגרה בו והסיתו לעבור על מצוה זאת בעצמה לאכול מעץ הדעת ועל ידי זה לא היה לו כח לעמוד בממשלתו על המלאכים ודחפו והפילו אותו בחינת כי ביום אכלך ממנו מות **תמות** (ליקוטי הלכות הלכות ערלה הלכה ד׳ אות ב׳).

מה שכתבת שזה עזות פנים נגד הגדולים כבר אמר רבינו ז״ל (ליקוטי מוהר״ן ח״ב תורה א תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶא לְיוֹם חַגֵּנוּ):

וּלְקַשֵּׁר עַצְמוֹ לְשָׁרְשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל **צָרִיךְ לֵידַע מְקוֹר כָּל הַנְּשָׁמוֹת וּמְקוֹר חִיּוּתָם** מֵהֵיכָן כָּל נְשָׁמָה וּנְשָׁמָה מְקַבֶּלֶת חִיּוּת וְהָעִקָּר לֵידַע כָּל מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר וּלְקַשֵּׁר עַצְמוֹ בִּפְרָטִיּוּת עִם כָּל נְשָׁמָה וּנְשָׁמָה צָרִיךְ לְקַשֵּׁר עַצְמוֹ עִם כָּל מְפָרְסְמֵי וּמַנְהִיגֵי הַדּוֹר כִּי הַנְּשָׁמוֹת נֶחֱלָקִים תַּחְתָּם כִּי כָּל מְפָרְסָם וּמַנְהִיג הַדּוֹר יֵשׁ לוֹ כַּמָּה נְשָׁמוֹת פְּרָטִיּוּת, הַשַּׁיָּכִים לְחֶלְקוֹ וּכְשֶׁמְּקַשֵּׁר עַצְמוֹ עִם הַמְּפָרְסָמִים הוּא מְקֻשָּׁר עִם כָּל פְּרָטֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אַךְ **צָרִיךְ לֵידַע וּלְהַכִּיר אֶת הַמְּפָרְסָמִים כִּי יֵשׁ כַּמָּה מְפָרְסָמִים שֶׁהֵם בְּשֶׁקֶר וְהֵם רַק עַל יְדֵי עַזּוּת כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה ׳עַזּוּת מַלְכוּתָא בְּלָא תָּגָא׳ וּלְהַכִּיר אֶת הַמְּפָרְסָמִים, אֵיזֶהוּ עַל יְדֵי עַזּוּת הוּא עַל יְדֵי בְּנָיָן יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלֵּב כִּי יְרוּשָׁלַיִם בְּחִינַת יִרְאָה שָׁלֵם הַיְנוּ שְׁלֵמוּת הַיִּרְאָה הַתְּלוּיָה בַּלֵּב...**

וַאֲזַי יָכוֹל לְהַכִּיר הַמְּפָרְסָמִים שֶׁהֵם עַל יְדֵי עַזּוּת, כִּי עַזּוּתָם נוֹפֵל לְפָנָיו, ׳כִּי כְּשֶׁזּוֹכָה לְתְפִילָה שֶׁהִיא בְּחִינַת דִּבֵּר ה׳, שֶׁהוּא הַשַּׂרְשׁ הָעֶלְיוֹן, שֶׁכָּל הַשָּׂרִים הָעֶלְיוֹנִים וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם כֻּלָּם מְקַבְּלִים כֹּחָם מִמֶּנּוּ...

כִּי הוּא בִּבְחִינַת הַשַּׂרְשׁ הָעֶלְיוֹן, שֶׁהוּא דִּבֵּר ה׳ כַּנַּ״ל וְעַל כֵּן יָכוֹל לְהַכִּיר בְּהַמְּפָרְסָמִים שֶׁהֵם רַק עַל יְדֵי עַזּוּת כִּי אֵין אָדָם מֵעֵז פָּנִים בִּפְנֵי בַּעַל חוֹבוֹ וְעַל כֵּן עַזּוּתָם נוֹפֵל לִפְנֵי הַבַּעַל תְּפִילָה, שֶׁהוּא הַמַּלְוֶה הַגָּדוֹל כַּנַּ״ל כִּי כֻּלָּם הֵם בְּחִינַת לוֹוִין מִמֶּנּוּ כַּנַּ״ל.

וצריך מאד מאד להיזהר ממפורסמים של שקר, וכמבואר בלקוטי מוהר״ן (ח״א סי׳ כב אות ד) שיש רועים ומנהיגים של הסטרא אחרא, והם גם כן ״מפורסמי הדור״, וכופין אנשים לתחות שעבודייהו.

ועיקר מלכותם הוא על ידי עזות, כי עזותמלכותא בלא תגא (סנהדרין קה.) והם ככלבים בעזותם - **בבחינת** (ישעיהו נויא) והכלבים עזי נפש - המה הרועים, והם ״פני הדור כפני כלב״ (סוטה מט:), **ועל כן כדי להנצל מהם מתחת ממשלתם - אי**

אפשר רק על ידי עזות, לעמוד נגד עזותם...

[א"ה - לא לפחד מהם להתרחק ולא לקבל דבריהם והשקפותיהם העקומות ועצתם המשובשת - רק להאמין ולבטוח בה' ולבקש בתפילה ותחנונים שיאיר לנו אור האמת לאמיתה, כל אחד לפי עניינו].

וראה בשיר ידידות של ר' יצחק ברייטער זצ"ל הי"ד, וז"ל מפורסמים רצו להשתרר עלינו, הודיענו כל זאת רבינו וכו'.

וזהו מה שכתוב בפרשה שלנו: (שמות לא, יג) וְאַתָּה דַּבֵּר אֶלבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, ושאל האור החיים הקדוש למה לא הספיק במה שכתב "לאמר" והדבר מובן שלבני ישראל יאמר?

ותירץ וז"ל ורז"ל דרשו "דבר אל בני ישראל" - שלא ימנה עליהם [מנהיג ושר] מערב רב, ודורשים ל' דברות ושררה, עכ"ל.

בשמונה עשרה השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה זאת אומרת צדיקים אמיתים, והסר ממנו יגון ואנחה זאת אומרת מפורסמים של שקר, ומלוך עלינו מהרה.

ומה ששאלת "למה אני עושה מחלוקת על הצדיקים". זה לא נכון בכלל. אדרבה ההיפך הוא הנכון. הם הרבנים מפורסמים של שקר שדין יהודאין הם הם שעושים את המחלוקת על הצדיק האמת. שהוא הרשב"י הקדוש צדיק יסוד עולם. וחולקים עליו ואומרים לא ללמוד את תורתו ואוסרים ללמוד את הזוהר הקדוש וכו'.

ורבינו הקדוש דיבר הרבה מעניין הצדיק האמת והמחלוקת שיש עליו. (עיין לעיל ובמקורות עיין שם בפנים).

והחולקים על הצדיק הם קליפת המן עמלק (כמובא בכתבי רבינו ומוהרנ"ת).

צריכין לבקש מאד מהשם יתברך, לזכות להתקרב להצדיק האמת, כי אשרי למי שזוכה להתקרב בעודו בחיים חיותו לצדיק האמת, אשרי לו, אשרי חלקו. [כי אחר כך הינו לאחר מיתה קשה אז מאד להתקרב, וצריכין מאד להרבות בתפלה ותחנונים מאד, שיזכה בחיים חיותו להתקרב לצדיקי אמת]. כי הבעל דבר שם לבו על זה מאד עכשו, לבלבל את העולם, כי ישראל הם עכשו קרובים אל הקץ מאד, ויש עכשו לישראל געגועים גדולים וכסופין גדולים להשם יתברך, אשר לא היתה כזאת בימי קדם, וכל אחד נכסף מאד להשם יתברך. על כן הערים הבעל דבר והכניס מחלקת בין הצדיקים, והקים בעולם מפורסמים הרבה של שקר, וגם בין הצדיקים האמתיים הכניס מחלקת גדול, עד שאין אחד יודע היכן האמת. על כן צריכין לבקש מאד מהשם יתברך לזכות להתקרב להצדיק האמת. (ליקוטי מוהר"ן חלק ב עח).

זה בחינת מחלוקת קורח, שהתלבש עצמו הסטרא אחרא, בחינת קליפת המן עמלק, בראשי בני ישראל שהם קרח ועדתו שהיו מאתים וחמישים ראשי סנהדראות. ורצה להגדיל שמם, והכניס בליבם שיחלקו

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1195
אדר תשע"ה

זוהר הערב רב

חלק 23

ד

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדָּרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תְּקוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

כולם על משה רבינו עליו השלום, וכמו שכתוב שם (במדבר טז, ב): "קראי מועד אנשי שם", 'אנשי שם' דיקא, שרצה הבעל דבר להגדיל שמם דיקא, מחמת שהם חולקים על הראש בית שהוא משה, כדי להסתיר ולהעלים שם משה רבינו שהוא בחינת הראש בית, שהוא כלל ושורש ויסוד של כל התורה הקדושה. (לקוטי הלכות שבת ה' סע' ט' י"ג).

וכל עיקר קנאתו והתגרותו של קליפת עמלק הוא להעלים ולהסתיר אור הצדיקי אמת שהם בחינת שם ה'. ועל כן נשבע השם יתברך שאין שמו שלם עד שימחה זכר עמלק כמו שאמרו רז"ל. כי השם יתברך בעצמו כביכול צרך ללחום עמו בכל דור ודור כמו שכתוב מלחמה לה' בעמלק מדור דור. כי על זה עיקר התגברותו שרוצה להעלים אור הצדיק הוא בחינת שם ה' שלא להודיעו ח"ו מדור לדור ורוצה להתגבר בכל זה על ידי פגם הברית שממשיך בזוהמתו שמשם המשכת הדורות על כן סובר שיוכל להעלים השם הקדוש על ידי זה (ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות תפילין הלכה ז).

כמו ששמעתי מפי רבינו ז"ל שיש כמה צדיקים שברו התאוות אבל עדיין נשאר אצלם שמץ מנהו. ואלו הצדיקים אין להם כוח להחזיר בני ישראל למוטב. כי אם בכח הצדיק האמת הראש בית האמתי שזכה לבטל הרע בתכלית וכו' כנ"ל. כי מחמת שאין בו שום רע כלל. על כן יש לו כוח לתקן כל הנפשות המקורבים אליו להחזירם להשם יתברך ועל כן על זה מתקנא עצמו ביותר הבעל דבר שהוא קליפת המן עמלק ומניח עצמו לאורכו ולרחבו להעלים ולהסתיר שם והידור ופאר של הצדיק. האמת הזה ומקים עליו מחלוקת גדול. ומתגבר בתחבולותיו להקים ראשים בעולם ולהגדיל שמם מאד. אשר שמם נמשך משם הטומאה משמות החיצונים כמבואר בהתורה הזאת במקומו עיין שם. ולפעמים כשרואה שאי אפשר לו להפוך האמת לגמרי להעמיד רשע גמור לעשות אותו ראש ומפורסם. כי בוודאי לא יטעו בו בני ישראל הכשרים על כן הוא משתדל בתחבולותיו להתלבש עצמו באיזה כשר או צדיק שאינו גמור ונותן בלבו שיחלוק על זה הצדיק הנ"ל. שהוא הראש בית האמתי. והבעל דבר מגדיל שמו של זה החולק והמתנגד על הראש בית האמתי הוא מגדיל שמו מאד ומפרסם אותו מאד. כי עמלק מרוצה שכל העולם יתקרבו לאלו הראשם אף על פי שהם צדיקים קצת כדי להרחיקם מהצדיק הגדול הראש בית האמתי. כי כל תחבולותיו לרחק ישראל מהצדיק הראש בית האמתי הנ"ל שכל תיקון נפשות ישראל וכל העולמות על ידיו כנ"ל. (ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות שבת הלכה ה ט).

צריך הרבה עזות דקדושה כנגד נביאי השקר, המפורסמים של שקר, וזו שטות גמורה במקרה כזה לתרץ את עצמו בלהגיד "אני לא רוצה לדבר או לשמוע לשון הרע וכו'" כי בוודאי כל אחד מישראל צריך לבחור עם מי הוא ובאיזה מחנה הוא, כי אי אפשר להיות גם עם קורח וגם עם משה רבינו. ובודאי שהיה

ראוי למחות נגד קורח והעזות פנים שלו ולא לברוח מהאחריות כי אסור לשתוק על כבוד הצדיק ובפרט שעיקר הלשון הרע הוא מה שמדברים רעות על הצדיק האמת...

ומה שאמרת הרי רבינו אמר לדון כל אדם לכף זכות. כבר כתב רבי נתן ז"ל: "אל תהי בז לכל אדם", ולדון את הכל לכף זכות, אבל מי שהוא חולק על הצדיק האמת ומבזה ומחרף אותו וכל הנלווים אליו בחרפות ובזיונות גדולות, ורוצה לשפוך דמם ממש, חס ושלום זה מסטרא דהמן עמלק, שנאמר בו: "ויבז בעיניו" וגו' ואסור לזכותו ולרחם עליו, ואדרבה, בזה שמשתדלין להפיל אותו ולהכניעו, בזה מקימין מצות אל תהי בז וכו', כי על ידי זה מתגבר כח הצדיק, שמקיים זאת בשלמות (ליקוטי הלכות, הלכות אפותיקי, הלכה ה' אות יב).

ומה שאמרת על "כבוד התורה" כבר כתב רבינו ז"ל: מותר לבייש את הרבנים ששוכרין את הרבנות לשם גאוה, וראוי לבזותן ולהקל בכבודן, ואין עומדים בפניהם, ואין קורין אותן רבי, והטלית שעליו כמרדעת של חמור, (ספר המידות בושה ב).

והשאלה למה אני טורח כל כך לפרסם את זה כתב רבינו הקדוש מצוה לפרסם את הרשעים, (ספר המידות בושה כח).

הם מוציאי שם רע על הזוהר.

הרמב"ם אומר "המחטיא את הרבים", זה הדבר הראשון מעשרים וארבעה דברים שמעכבים את התשובה והדבר השני: "המעכב את הרבים מלעשות מצווה" אני חושב שבדור שלנו יש הרבה אנשים וטובים שנכשלים בדבר הזה. 'שלח לו רבן גמליאל, אם מעכב אתה את הרבים, נמצאת מכשילם לעתיד לבוא.' (מסכת ראש השנה א, ו) כל המעכב רבים מלעשות מצוה צריך נידוי, (ירושלמי תענית פ"ג סו ע"ד הלכה י).

והקב"ה מאד מקפיד על כבוד הצדיק יותר מכל העבירות. ומשלם במזומן לאלה שפוגעים בכבודו עיין מה שקרה לחמיו של הסבא קדישא שפגע ברבי ישראל קרדונר ולאחר שלושה ימים השיב את נשמתו ליוצרה וחוץ מזה רבנו אמר שמי שילך בדרכו ועל פי עצותיו הוא יעשה אותו כמוהו ממש.

כבוד הצדיק הוא כבודו יתברך וגם הוא מקפיד על כבוד הצדיק יותר מכבודו כמו שאמרו ז"ל בענין עדו הנביא. (ליקוטי הלכות יורה דעה הלכות ראשית הגז הלכה ה כ).

במדרש רבה דרשו חז"ל: חס הקב"ה על כבודו של אותו רשע שלא יאמרו זו האתון סילקה את בלעם. ואם חס הקב"ה על כבוד הרשע אין צריך לומר על כבוד הצדיק!

מִי שֶׁמְּבַטֵּל כְּבוֹדוֹ נֶגֶד כְּבוֹד הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא כְּבוֹד הַמָּקוֹם בְּוַדַּאי לֹא יִפֹּל לְעוֹלָם אַף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה, כִּי הַצַּדִּיק יָכוֹל לְהָאִיר בּוֹ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא כִּי מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכוּ' כַּנַּ"ל. אֲבָל אִם חָפֵץ בְּכְבוֹד עַצְמוֹ אָז. אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְקָרֵב לְהַצַּדִּיק בְּפָרְט עַתָּה בַּדּוֹרוֹת הָאֵלּוּ שֶׁנִּקְדַּת הָאֱמֶת מְבֻזֶּה מְאֹד וְנִשְׁלָךְ אֱמֶת

אַרְצָה וְכוּ׳. וְכָל מִי שֶׁחָפֵץ לְהִתְקָרֵב אֶל הָאֱמֶת מְבַזִּין אוֹתוֹ מְאד. עַל כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקָרֵב כִּי אִם עַל יְדֵי שֶׁיְּבַטֵּל כְּבוֹדוֹ וְכַנַּ״ל. אֲבָל זֶה שֶׁחָפֵץ בְּכָבוֹד אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְקָרֵב אַף גַּם נַעֲשָׂה חוֹלֵק שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת מַחֲלֹקֶת קֹרַח וְכוּ׳. (ליקוטי הלכות הלכות נטילת ידיים הלכה ו עד׳).

אם היה להאדם שכל מיושב חזק ותקיף היה מבין שהכל שטות והבל בפרט התאוה שיש לכמה בני אדם **להיות מפורסם ולהנהיג העולם ולנסוע על המדינה** הכל הבל ורעות רוח והוא שטות גדול באמת, כי באמת אין זה שום תענוג ונחת רוח אפילו בעולם הזה, כי הוא מלא יסורים ובזיונות גם כבר הוכיח את אחד מאנשים כאלו שהתאוה להיות מפרסם ואמר לו. הלא לא תוכל אפילו לברך ברכת המזון באמת כי תצטרך בכל מעשיך לכון שיתקבלו מעשיך בעיני בני אדם ולא תוכל לעשות שום עבודה קלה לשם שמים (חיי מוהר״ן).

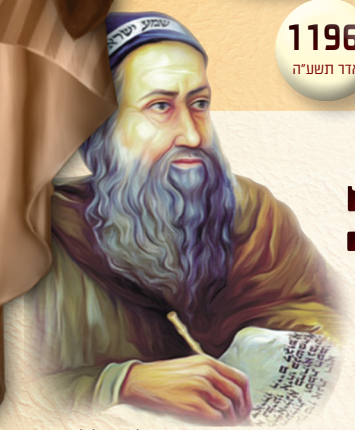
וזה המלחמה בסטרא אחרא העבודה זרה וכמו שאמר רבינו ז״ל: אחר שבועות באומין כשנכנס בבית רבי יוסף שמואל התחיל לומר תורה ולא סים, ולא הייתי אז ושמעתי שהזכיר אז **שעל המפרסמים של שקר שיש להם שם ופרסום בעולם נאמר ושם אלהים אחרים לא תזכירו.** גם הזכיר שיש צדיקים אמתיים שנתעלם שמם דהינו שאין להם שם ופרסום כראוי להם שזה בחינת (שמות ג): ״זה שמי לעלם״ ולא זכיתי לשמע ענין זה כלל מפיו הקדוש: (חיי מוהר״ן, נסיעתו וישיבתו באומין, סימן ריב).

״ידוע שפעם הלך הבעל שם טוב הקדוש זי״ע בתוך יער, ותלמידיו הלכו אחריו, ופתאום נעצר על יד איזה אילן והתחיל לבכות מאד מאד בבכיות עצומות, והיכה עם הראש שלו בתוך האילן, ובכה הרבה מאד, והתלמידים עמדו משתוממים מה זה ועל מה זה וכו׳, וכשגמר את תפלתו ובכייתו וכו׳, שאלו אותו תלמידיו: ״רבי, מה זה היה?״, ענה ואמר להם הבעל שם טוב הקדוש זי״ע שקודם ביאת המשיח יתרבו מפורסמים של שקר רעבנים שיוליכו שולל את המון עם, וכמו שיש פה בהאילן הזה כל כך הרבה עלים וכו׳, כל כך הרבה מפורסמים של שקר יהיו, ויטעו את הבריות לגמרי, ומזה הוא מאד מפחד כי הם יהיו שליחי הס״מ, שאנשים ילכו שולל אחריהם, ובאמת רואים שנתקיים דבריו לצערינו הרב, שזו הגלות הכי גדולה. דרך כלל הם מנהיגים שמוליכים שולל את העם, שעליהם כתב הזוהר שהם הערב רב. (עיין רעיא מהימנא נשא קכ״ה:) ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל ל״ד) ״ואתן צאני צאן מרעיתי אדם״ וכו׳ [הערב רב הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא], ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלווה בשמחה בלי צער ובלי יגון כלל], גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא (בראשית ו׳), ״כי מלאה הארץ חמס מפניהם״ עלייהו אתמר (איכה ה׳), ״היו צריה לראש״ [הם גזלנים לוקחים

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1196
אדר תשע"ה

זוהר הערב רב

חלק ה' 23

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּזוֹהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלִיָּהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בְּלִבַּד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

שוחד, והם הדיינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים]. ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט.) תניא רבי יוסי בן אלישע אומר: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדוק בדייני ישראל, שכל פורענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דייני ישראל. עם ישראל הם קדושים, ואלמלא המנהיגים הרשעים היו כולם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות הם הטילו אימה כל כך, עד שאסור אפילו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים לזולת ואומר את האמת, רוצים לבלוע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו'.

כן צריכים לדעת מה זה רב ירא שמים, כי לא כל אחד שקורא את עצמו "רב" הוא באמת "רב", לדוגמא אחד שלא איכפת לו שבמקוה לא יהיו מים באוצר מי גשמים, נמצא שהנשים טבלו באמבטיה והכשיל את כולם באיסור כרת וכן אחד שלוחם נגד כל הקדוש לעם ישראל האם זה נקרא "רב"? רעבנים שמכשילים את הרבים בנבילות וטריפות ולוחמים נגד היהדות בכל מיני תכסיסים, אלו הם המנהיגים של שקר, ואפילו שהם מפורסמים מאד בעולם, הם הם המפורסמים של שקר שצריכים להתרחק מהם כמו שמתרחקים מבעלי ראתן וכו', כי הם מאד מסוכנים, כי בקלות הם יכולים להפיל את אנשים שנמשכים אחריהם לנוקבא דתהומא רבה.

ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, ואלמלא אלו המפורסמים של שקר הרעבנים שעושים צחוק מעם ישראל וכו' וכו' היו כולם חוזרים בתשובה, ולא בחינם שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט.) תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדוק בדייני ישראל שכל פורענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דייני ישראל, עם ישראל הם קדושים ואלמלא המנהיגים הרשעים היו כולם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות הם הטילו אימה כל כך, עד שאסור אפילו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלוע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו'.

מאד מאד לשמור מאלו הרעבנים שעובדים על בני אדם, הלוואי שהיה מתגלה פרצופם האמיתי איך שהם סתם ש'קרנים ר'מאים צ'בועים ש'ר'ץ' השורץ על הארץ, מפורסמים של שקר, שאמר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) יש שנקראים מנהיגים שלא יכולים להנהיג את עצמם, איך הם יכולים להנהיג את אחרים, והלוואי היו מתחילים לבדוק אצל רעבנים כאלו אם בכלל יש להם סמיכה לרבנות? היום עובדים כל כך על בני אדם תמימים, ושוברים להם את הבתים על לא דבר, רק על בצע כסף, **יש עיירות ששמה יש רעבנים שלא יודעים מימינם ושמאלם, וכל הראש שלהם זה רק איך להשיג כסף וכו', ואיך להוציא מבני אדם כספים במירמה ובעורמה, ועוד כל מיני נוכלות של נוכלים כאלו שנקראים רעבנים שעובדים על בני אדם, והורסים בתים שלימים.**

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ותשמור מאד מאד לא להתחבר אל פירחחים מפורסמים של שקר, שהם ש׳ר׳ץ׳ השורץ על הארץ, ש׳קרנים ר׳מאים צ׳בועים, שעובדים על בני אדם, ולבסוף מאומה אין ביד המסכן שרודף אחריהם, ואני רגיל לומר תמיד מה שרביז״ל דיבר עם אנשי שלומינו (שיחות הר"ן סימן ו׳) היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה כאילו הוא אוחז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום; כמו כן ממש יש אדם שכולם רצים אחריו וחושבים שיש בידו מה לתת להם, וכו׳, וכו׳, ומבלים ימים ושנים אצל שיכור אחד וכו׳ או סתם מסומם וכו׳, או סתם מפורסם של שקר פירחח שלא יכול לעזור לעצמו ואיך יעזור לאחרים, (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק א׳ סימן סא), ולבסוף הוא פותח את היד ורואים שאין בו כלום, סתם ביליתי ימים ושנים בהבל וריק ורצתי אחר טיפש ושוטה, וכו׳, וכו׳, ולא עוד אלא שאימלל אותי, הוא גרם לי להתגרש ולקח לי את כל ממוני וכו׳ וכו׳, כי בעוונותינו הרבים, בדור הזה נעשה משחק מזה, לכתוב כל מיני תארים של כבוד על קלים וריקים, ועל רבנים ומפורסמים של שקר שאינם יודעים בין ימינם ושמאלם, וכותבים עליהם תוארים שלא כתבו על צדיקים וגאונים שבדורות הקודמים, וזהו מחמת שמלאכת הדפוס היום התפשטה מאד, וכל אחד יש לו בביתו מחשב שעליו יכול להקליד את כל מה שהוא רוצה, ולכן קל מאד להוציא שורות שלימות של תארי כבוד על כל מי שרוצה, אף שאין בזה כלום, ובאמת, כל מה שמאריכים בתוארי כבוד על מישהו, הוא בזיון יותר גדול, כי אם צריכין לכתוב עליו כל כך הרבה שבחים כדי לפרסם אותו, סימן שאין בו כלום, רואים בחוש רבונו של עולם מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, יש לך עם קדוש, אבל שלחת מנהיגים סרוחים וכו׳, מפורסמים של שקר שמטעים את הבריות וכו׳, וכשאדם הוא בטל לגמרי בעיני עצמו, על ידי זה הוא יכול להשיג השגות בלי גבול, ולהיפך, אם נופלת על האדם גדלות, סימן שהוא מקורב אל איזה מפורסם של שקר. ואמר (חיי מוהר"ן סימן תקל"ז) לענין המפורסמים של שקר שנמצאים עכשיו בעולם וכו׳, כי על הבעל דבר קשה מאד לטרוח עם כל העולם להטעותם מדרך הישר, על כן העמיד מפורסם אחד במקום פלוני וכו׳, ומפורסם אחד במקום פלוני וכו׳, ואמר על מפורסם אחד שהוא עקר ראש אלף אנשים, שבודאי לא יקומו בתחיית המתים; רואים מכל זה איך שצריכים לשמור מכל מיני ש׳קרנים ר׳מאים צ׳בועים ש׳ר׳ץ׳ השורץ על הארץ שעובדים על בני אדם, ובקלות יכולים להפיל אותך לנוקבא דתהומא רבה שלא תוכל לצאת מזה.

רביז״ל אמר (ליקוטי מוהר"ן חלק א׳ סימן ח׳) **כמו שיש רב דקדושה שממנו מקבלים רוח**

חיים לדעת שהכל לכל אלקות גמור הוא, והוא נופח חיים חדשים באדם, ומכניס בו תשוקה עצומה לעבוד את השם יתברך בהתלהבות גדולה מאד, וכן שיוריד את השכינה בזה העולם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נשא) בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם נתאווה שיהא לו דירה בתחתונים; והרב דקדושה מוסר את נפשו בשביל היהדות, בונה בעירו מקוה כשר, ומלמד את אנשיו להקפיד בטהרת המשפחה, וכן מוסר את נפשו שיהיה שוחט הגון ירא שמים, וכן דואג שיהיה עירוב, ומקפיד מאד על קדושת שבת בעירו, ועל כולם שמוסר את נפשו לבנות תלמוד תורה לבנים ובית ספר לבנות, וישיבה לבחורים, וכולל לאברכים וכו', ולהיפך, זה לעומת זה יש רב דקליפה שממנו יוצאים כל הרע והזוהמא המקוה אינו כשר, העירוב קרוע, והשוחט הוא קל וריק ופוחז ומוסר את כל האנשים שאינם רוצים להכניע את עצמם נגד הטומאה שלו, וגורם להמון אנשים מעירו שגם כן יהיו קלים וריקים ופוחזים, ומסית ומדיח נגד יראי השם וחושבי שמו. וזה פשוט למי שיודע מה קורה היום בכל מיני עיירות ומושבים שהכניסו 'רבנים מטעם' שהם קלים וריקים ופוחזים, שלא קראו ולא שנו ולא שימשו תלמידי חכמים, וסתם מכשילים את הרבים, ולא צריכים ללכת רחוק ולראות את זה וכו' וכו'.

אשרי מי שמתרחק מרב דקליפה שהוא שליח הס"מ, שהוא חוטא ומחטיא את הרבים, וכבר אמרו בזוהר (רעיא מהימנא נשא קכ"ה:) ואתהדרו אינון ערב רב רעיין על ישראל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהו (יחזקאל ל"ד) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם" וכו' [הערב רב הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא], ואינון ערב רב, אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלווה ובשמחה בלי צער ובלי יגון כלל], גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא (בראשית ו') "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עלייהו אתמר (איכה ה') "היו צריה לראש" [הם גזלנים ולוקחים שוחד, והם הדיינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים]. ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, ואלולא אלו המפורסמים של שקר הרע בנים שעושים צחוק מעם ישראל וכו', ולא בחינם שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט.) תניא רבי יוסי בן אלישע אומר: אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדוק בדייני ישראל, שכל פורענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דייני ישראל. עם ישראל הם קדושים ואלולא המנהיגים הרשעים היו כולם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות שהם הטילו אימה כל כך, עד שאסור אפילו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים לזולת ואומר את האמת, רוצים לבלוע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו'. "כי התערבו בין נשמות ישראל ערב רב וכו', שהם

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1197
אדר תשע"ה

זוהר הערב רב

חלק 23

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּפָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֻדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּפָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמּוּדוֹ בְּכָל יוֹם פְּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבִּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50 בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

מסיתים ומדיחים את נשמות ישראל אחד נגד השני, כי יש מנהיגים של שקר שעובדים על בני אדם, ועוקרים אותם מאמונתם, והם הם הערב רב, כמובא בזוהר. יש ערב רב שהם הגורמים שיהיו פירודים בין נשמות ישראל, וכל עניינם זה רק איך להוציא כספים מבני אדם וכו׳, וגורמים שתהיה מחלוקת בין נשמות ישראל, שהם הם המנהיגי שקר, והם הם הערב רב, כמובא בזוהר.

עיין שם אות באות שמגלה הרעיא מהימנא נשמת משה שמתעבר ברבי שמעון בן יוחאי מי הם הערב רב של הדור, כי אלו המנהיגים שלוקחים שוחד וכו׳, כל עסקם זה רק לעשות פירודים בין נשמות ישראל, שזו הגלות, ואני יכול להעיד על זה שעם ישראל הם קדושים וטהורים, ואלמלא אלו המפורסמים של שקר הרע בנים שעושים צחוק מעם ישראל וכו׳, ובמקום לקרב נשמות ישראל אליו יתברך, הם עסוקים רק למלאות את כיסיהם עם כל מיני תקציבים וכו׳ וכו׳ כולם היו חוזרים בתשובה, חכמינו הקדושים הזהירונו מאד מאד מרעבנים כאלו, ומובא באריכות בזוהר הקדוש מי אלו הם המתחזים לרבנים, והם לא יותר מאשר רעבנים (עיין רעיא מהימנא נשא קכ"ה:).

הקדוש ברוך הוא יציל את עם ישראל מרעבנים כאלו, מושחתים שמשניאים את הדת על המון העם, והם הם אשר גורמים לרחק את נשמות ישראל ממנו יתברך, אין זה אלא הערב רב שנתערבו בין נשמות ישראל, המנהיגים של שקר שהם שליחי הס״מ.

מובא בדברי רביז״ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח') אשר נגד ׳רב דקדושה׳ יש ׳רב דקליפה׳, הקדוש ברוך הוא ישמור אותנו מאלו הערב רב שהם רבנים דקליפה, ואוי להם לאלו הרמאים והצבועים קלי הדעת שגם כן נקראים רעבנים המכשילים את הרבים שאין מקוה כשר, ולוחמים נגד החינוך הכשר, שמים להם רגלים ככל שרק אפשר, מכשילים את הרבים עם דעות פגומות, ומכניסים באנשי המושבה שלהם קרירות לגבי היהדות וכו׳.

מה לעשות, זו הבחירה שקודם הגאולה יקומו כל מיני עמי הארצות שאף פעם לא קראו ולא שנו ולא שמשו תלמידי חכמים, והם הנעשים המנהיגים, והם קלים וריקים ופוחזים, חוטאים ומחטיאים את הרבים, כל מגמתם היא רק איך להוציא כסף, זה כל הראש שלהם, איך יכולים לעבוד על הזולת, להוציא עוד תקציב ועוד תקציב וכו׳, ומזניחים את אנשי המקום, אוי להם אוי לנפשם, והמון עם אפילו לא קולטים מה שעושים להם, כמו שקרה בארצות הברית במשך המאה וחמישים שנה האחרונות דייקא אלו הקלים והריקים והפוחזים שנקראים רעבנים העבירו על הדת את נשמות ישראל, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ט כ"ז) ״תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך״; צדיקים לא יכולים לסבול איש עושה עוול, ולהיפוך רשע

ארור וטמא אוהב רק את הרמאים והצבועים כמותו, ואינו יכול לסבול את אלו שהולכים בדרך ישרה כפי דרך התורה. ולכן אשרי הרב שזוכה ומזכה את הרבים ביהדות, ואוי להם הרעבנים שמכשילים את הרבים ולא איכפת להם רק את הכסף, ולפי דברי הזוהר הם הם **הערב רב** (עיין זוהר רעיא מהימנא נשא קכ"ה:).

ולכן אתה לא צריך להתפעל מאלו השקרנים והצבועים וכו' וכו', דע לך, שהס"מ הוא השטן והוא מלאך המוות, והוא המקטרג על האדם, והוא מתלבש בבני אדם רשעים ארורים ששורשם מהטומאה, ואין להם שום שורש מהקדושה, ולכן אלו הרשעים הם מציקים לצדיקים בכל מיני נכלי ערמומיות, וצריכים להיזהר מאוד מאוד, כי בחיצוניות שלהם הם נראים כמו צדיקים ויראים וכו', אבל אין להם שום שורש בקדושה, כי הם שליחי הס"מ להוציא את הרשעות והאכזריות שלהם נגד נשמות טהורות, והם הם שליחיו להעביר על הדת רחמנא ליצלן, ולהכשיל את אחרים בעבירות חמורות, ובני אדם תמימים לא יודעים מזה, ולכן אשרי מי שנזהר שלא ילכד במלכודתם, ורבים חללים הפילו אלו שליחי הס"מ וגרמו להם שיאבדו את שני העולמות וכו', וצריכים לבקש רחמים רבים שלא ליפול במלכודתו של הס"מ שמלביש את עצמו במי שמלביש, ואפילו בדמות מנהיגים וכו', ואוי לו מי שנופל ברשתו, שעל ידי זה מאבד את שני העולמות גם יחד. וכבר אמר רביז"ל שהס"מ קשה לו להיות בכל מקום, ולכן הוא שולח את שליחיו שהם שליחי הס"מ, והם הם הערב רב שמסיתים ומדיחים נגדו יתברך, וצריכים לדעת אשר לולי הערב רב היו כלל נשמות ישראל חוזרים בתשובה, כמובא בפירוש בזוהר (רעיא מהימנא נשא קכ"ה:).

כי יש מנהיגים של שקר שמכניסים גאוה בעולם, ועל ידם מתגבר תאוות ניאוף בעולם רחמנא ליצלן, וכמו שכתוב (משלי ו') ואשת איש נפש יקרה תצוד. הקדוש ברוך הוא ישמור אותנו מכל מיני ש'קרנים ר'מאים צ'בועים שר"ץ השורץ על הארץ, מפורסמים של שקר שעובדים על בני אדם". כל זה כתוב בזוהר ולצערינו הרב כל זה התקיים בדור הזה שזה בושה וחרפה, אשר דייקא ליצני הדור נעשו צרים וראשים לעם ישראל, שעל זה מקונן הנביא ירמיהו (איכה ה') "היו צריה לראש", אלו הצרים את עם ישראל נעשים לראשים, ולכן כשתתגלה האמת ויפתחו את העיניים, אז דייקא נזכה להיגאל.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרות ישראל די, ויציל אותנו מרב דקליפה (מוהרא"ש שיק זצ"ל).

ויש עוד סוג של עמלק הם השוחטים הקלים והרבנים המכשרים והקצבים וכמו שאמר חז"ל (קידושין פב) **כשר שבטבחים שותפו של עמלק.** ופירש"י ומגלה לנו רבינו שזה סיבת חסרון הפרנסה שנתמעט בדורות הללו:

עִקַּר חֶסְרוֹן הַפַּרְנָסָה שֶׁנִּתְמַעֵט בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ אֵין זֶה אֶלָּא עַל יְדֵי הַשּׁוֹחֲטִים שֶׁאֵינָם מְהֻגָּנִים (ליקוטי מוהר"ן).

ולא עוד אלא שרבים יצאו מהדת בעקבות זה (כמ"ש הדברי חיים). וזה מן הסתם סיבת הנושרים, ור' אהרן מבעלזא אמר שזה סיבת השואה. לכן צריך בכל הכח להלחם בהם! על כן יש לכוון בקדיש על מחיית זכר עמלק.

וכבר כתב רבי הלל משקלוב זצ"ל תלמיד הגר"א: הערב רב הוא שונאינו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין, **לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה, ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב, ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא!** עד כאן לשון קדשו.

עיקר מלחמתנו נגד הערב רב הוא ע"י למוד חכמת פנימיותהתורה והזוהר הק' שהוא ראש לכל התיקונים כמ"ש רבנו הרמח"ל בקונ' דרך עץ חיים שהוא הקדמת קל"ח פתחיחכמה שכ' הבט נא וראה שכל התיקונים הגדולים המה תחת ידך ובפרט לימוד חכמת האמת שהוא ראש לכל התיקונים כמו שאמר הרשב"י בפה מלא דביה יפקון ישראל מן גלותא ברחמי!

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם דַּפִּים הָאֵלּוּ מֵהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי ע"ה.

– וְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא דַּפִּים הָאֵלּוּ מִדֵּי יוֹם וּבְפָרָט אִם יֹאמַר אוֹתָם אַחַר הַתְּפִלָּה יִזְכֶּה לַמַּעֲלוֹת אֵלּוּ: *יָרוּם מַזָּלוֹ, *יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, *שָׁלוֹם בַּיִת, *זִיווּגִים הֲגוּנִים, *שֶׁפַע רוּחָנִי וְגַשְׁמִי, *אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, *מְתֻקָּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, *יִרְאַת שָׁמַיִם, *אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים עִם יוֹצְאֵי חֲלָצָיו, *זוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא, *עַל יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (סוד ה').

ספר

גילוי הערב רב

חלק 35

מעלונים 1130-1138

מספרי הערב רב
והמסתעף

שאלות ותשובות
בבית דין של מעלה 27

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

אור הזוהר

1130
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 1

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק כו

הצדיק - הגאון הצדיק, האדמו"ר ראש ישיבה וכו' מגיעים לעולם האמת!!!
תראו איזה ברוך הבא הוא מקבל!!!
נתרכז כעת רק על שאלות מסוימות שכוללים את הכל, ושאם היה עושה את זה היה יכול לפטור את עצמו מכל שאר השאלות! [כי הזוהר הקדוש מטהר את כל האדם מכל החטאים]
פסק דין גדול ונורא בבית דין של מעלה - מי הם האשמים האמתיים על כל הרציחות של עם ישראל?
דין תורה בבית דין של מעלה לראשי ישיבות, מנהיגי ישראל, ומחברי ספרים שיש להם השפעה על מאות אלפי ישראל, הרבנים הדרשנים ברדיו, [ויש להם הרבה שומעים], מחזירי בתשובה בתקשורת האלקטרונית, מנהיגי תחנת רדיו, מוציאי העלונים, כל אחד לפי כמה אנשים שומעים בקולו, והיה יכול להשפיע עליה!!!

הצדיק אבד ואין איש שם על לב .... נפטר והלך לעולמו

בית דין: "האם אמרת בכל הדרשות שלך שכל אחד צריך ללמוד דקה אחת או שתיים ושלש ביום זוהר הקדוש?

נשיא מועצת גדולי התורה, ראש ישיבה הגאון הצדיק, האדמו"ר וכו': הייתי עסוק בלימוד הש"ס בבלי וירושלמי ולגמור 10 פעמים לכל הפחות לפני שאני יניח את העולם הזה לבוא לעולם הבא עם סחורה טובה!!!

דין תורה בבית דין של מעלה על המלחמה בערב רב

הראש ישיבה הגדול והמפורסם הלך לעולמו, ועשו לו לויה גדולה והספדים מרובים. כמה צדיק היה וכמה תורה למד ולימד. אבל האמת התגלה בבית דין של מעלה.

הוא מוצב לפני בית הדין.

בית דין: אתה הוא הגאון והראש ישיבה הגדול והמפורסם פלוני בן פלוני?

ראש ישיבה: אני.

בית דין: למה לא לחמת נגד הערב רב?

ראש ישיבה: מי אמר שצריכים ללחום!

בית דין: הלא הוא דברי אלוקים חיים מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, וכתבי האריז"ל מראה מקום ודרך לשבים, [כי לא ידח ממנו נידח], למען ידעו את הדרך אשר ילכו בה והמעשה אשר יעשון.

פרק א

יָדוּעַ גָּדֹל עִנְיַן חִיּוּב הַלִּמּוּד וְלַחְקֹר מַעֲשֵׂי וְעִנְיַן הָ"עֶרֶב רַב", וְאֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְלָחוֹם נֶגְדָּם, שֶׁמְּקַלְקְלִים אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְעוֹקְרִים כָּל הַמְּצוֹת שֶׁבְּתוֹרָתֵינוּ הַקְּדוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ מִוִּילְנָא זיע"א, שֶׁיֵּשְׁנָם חֲמִשָּׁה

מִינֵי עֶרֶב רַב, וְהֵם: **א)** בַּעֲלֵי מַחְלֹקֶת וּבַעֲלֵי לָשׁוֹן הָרַע, **ב)** הָרוֹדְפִים אַחַר הַתַּאֲוָה כְּמוֹ זְנוּת וְכַדּוֹמֶה, **ג)** הָרְמָאִים שֶׁמַּרְאִים עַצְמָם כְּצַדִּיקִים וְאֵין לִבָּם שָׁלֵם, **ד)** הָרוֹדְפִים אַחַר הַכָּבוֹד וּבוֹנִים חֲרֻבוֹת לַעֲשׂוֹת לָהֶם שֵׁם, **ה)** הָרוֹדְפִים אַחַר הַמָּמוֹן. וְהַמַּחְלֹקֶת תִּחְלָה, כִּי הַמַּחֲלֹקֶת כְּנֶגֶד כֻּלָּם, וְהֵם נִקְרָאִים "עֲמָלֵקִים", וְאֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיַּעַבְרוּ מִן הָעוֹלָם, וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (דְּבָרִים כה, יט): "תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק" כַּמְּבֹאָר בַּזֹּהַר. (אַדֶּרֶת אֱלִיָּהוּ פָּרָשַׁת דְּבָרִים), גַּם יָבֹא בּוֹ הַשָּׂכָר הַגָּדוֹל לְמִי שֶׁעוֹסֵק לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶרֶב רַב, וּמְעוֹרֵר אֶת הָרַבִּים שֶׁלֹּא יִפְּלוּ בְּרִשְׁתָּם ח"ו. **עוֹד יָבֹאוּ, שֶׁהָעֶרֶב רַב הֵם רַמָּאִים כִּנְחָשִׁים וְעַקְרַבִּים, כַּמְּבֹאָר בְּזוֹהַר חָדָשׁ וז"ל** (זוֹהַר חָדָשׁ פָּרָשַׁת יִתְרוֹ מַאֲמַר ז' יְמֵי בְּרֵאשִׁית): "אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרַבִּים יֵשׁ בּוֹ – וּנְחָשִׁין וְעַקְרָבִין דִּילֵה אִינּוּן עֶרֶב רַב".

וכן כמה יסתמרו שערות ראש האדם מגודל הָעוֹנָשִׁים הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר מַעֲנִישִׁים אֶת הָאָדָם בָּזֶה וּבָבָא, וְשֶׁאֵין אָדָם יָכוֹל לְשַׁעֵר עַד כַּמָּה שֶׁיִּסְבֹּל בָּזֶה וּבָבָא עַל זֶה שֶׁעָזַר לָעֶרֶב רַב, וְהַפְּגָם הַגָּדוֹל הַנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי אֵלּוּ הָעוֹזְרִים לָהֶם, וְגֹדֶל הַחִיּוּב שֶׁמֻּטָּל עַל כָּל אִישׁ וְאִישׁ לִהְיוֹת בָּקִי בָּהֶם בִּפְרָטוֹתֵיהֶם וְדִקְדּוּקֵיהֶם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ חַס וְשָׁלוֹם לִבְנוֹת בָּתֵּי עֲבוֹדָה זָרָה שֶׁל דּוֹר הַפְּלָגָה שֶׁל: "הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם" (בראשית יא, ד), כִּי בָּזֶה תָּלוּי יְסוֹד קִדֻּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וּבוֹ תָּלוּי גַּם כֵּן בִּיאַת מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ חַיִּים וִויטָאל זיע"א תַּלְמִיד הָאֲרִיזַ"ל בְּסִפְרוֹ הַקָּדוֹשׁ "עֵץ חַיִּים" בְּהַקְדָּמָתוֹ. [עיין שם באריכות]

ראש ישיבה: יפה מאד. אבל איפה כתוב שצריך ללחום?

בית דין: יש עוד מין קנאה אחרת שהיא טובה עד מאד, **לקנאת קנאת ה' צבאות, לשבר מלתעות רשע ולהקים דגל התורה.** וידוע מעלת פנחס, קנאי בן קנאי, בקנאו קנאת ה' צבאות, ויקרא לו השם שלום. ובזה נשתבחו שבט לוי: האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו (דברים לג ט). וכבר אמרו בש"ס (ברכות כ, א): מאי שנא ראשונים דמתרחש להו נסא, ומאי שנא אחרונים דלא מתרחש להו נסא, אי משום תנויי וכו'. ותרצו, קמאי מסרו נפשיהו על קדוש השם, כי הא דרבי אדא חזיה להההיא אתתא דלבישא שעטנז, קם קרעה מנה וכו'. ואם גדלה מעלת המוסר עצמו למיתה כדי שלא לעבר על אותן עברות שאמרו, יהרג ואל יעבר, **יותר ויותר גדלה מעלת המוסר נפשו לקנא קנאת ה' צבאות ולשבר מלתעות רשע ולהציל עשוק, ולמחות ביד עוברי עברות בכל תקף וכדומה.** ולפי גדל ערכה וחשיבותה, כך קשה מציאותה, כי הן בעון גברה החנפה ונתמעטה אהבת הבורא יתברך, כי זה תלוי לפי רב האהבה. הא למה הדבר דומה, למי שרואה באחד שמכה את אביו ואת אמו מכת אכזרי ומחרפם ומגדפם, שלא יוכל להתאפק מלמסר נפשו עליהם להצילם, וכאיש מלחמות יעיר מלחמה לא ישוב מפני כל, על אחת כמה וכמה לכבוד אבינו שבשמים. כי כעס לאביו בן כסיל

וממר ליולדתו. **ובודאי שהמקנא לכבוד המקום ועושה כל אשר בכחו לעשות, לא תאנה אליו רעה ודורשי ה׳ לא יחסרו כל טוב, כי השם עזרם ומגנם:** (פלא יועץ ערך קנאה)

הענף השלישי (מענפי האהבה) **הוא הקנאה, שיהיה האדם מקנא לשם קדשו, שונא את משנאיו ומשתדל להכניעם במה שיוכל, כדי שתהיה עבודתו יתברך נעשית וכבודו מתרבה,** והוא מה שאמר דוד עליו השלום (תהלים קלט, כא) הלוא משנאיך ה׳ אשנא ובתקוממיך אתקוטט תכלית שנאה שנאתים וגו׳. ואליהו אמר (מלכים א יט, י) **קנא קנאתי לה׳ צבאות וגו׳, וכבר ראינו למה זכה בעבור קנאתו לאלהיו, כמאמר הכתוב** (במדבר כה, יג) תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל, וכבר הפליגו חכמינו זכרונם לברכה (שבת נד, ב) לדבר במי שיש בידו למחות ואינו מוחה, וגזרו דינו ליתפס בעון החוטאים עצמו.

ובמדרש איכה אמרו (א, לג) היו שריה כאילים, מה אילים הללו בשעת שרב הופכים פניהם אלו תחת אלו כך היו גדולי ישראל רואים דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר לו הקדוש ברוך הוא **תבא השעה ואני אעשה להם כן, וזה פשוט כי מי שאוהב את חבירו אי אפשר לו לסבול שיראה מכים את חבירו או מחרפים אותו ובודאי שיצא לעזרתו גם מי שאוהב שמו יתברך לא יוכל לסבול ולראות שיחללו אותו חס וחלילה ושיעברו על מצותיו,** והוא מה שאמר שלמה (משלי כח, ד) עזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בם, כי אותם שמהללים רשע ברשעתו ולא יוכיחו על פניו מומו, **הנה הם עוזבי התורה ומניחים אותה שתתחלל חס וחלילה, אך שומריה המתחזקים להחזיקה ודאי שיתגרו בם לא יוכלו להתאפק ולהחריש,** ואמר הקדוש ברוך הוא אל איוב (איוב מ, יא) הפץ עברות אפך וראה כל גאה הכניעהו והדוך רשעים תחתם טמנם בעפר יחד פניהם חבוש בטמון, כי זהו תוקף האהבה שיוכל להראות מי שאוהב את בוראו באמת, ואומר (תהלים צז, י) אוהבי ה׳ שנאו רע. (מסילת ישרים פרק יט).

מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתיצבים על דרך לא טוב ומושכי העון. הרי הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם. ועובר בלאו שנאמר (ויקרא יט) ולא תשא עליו חטא. ונאמר (הושע י) מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם (מלחמה בגבעה) [בגבעה מלחמה] על בני עולה. פירושו - אם שם עמדו הדור הזה לא השיגה אותם בגבעה מלחמה לבער הרע כאשר השיגה מלחמה לבני הדור ההוא. שם עמדו כמו אם שם עמדו. וכן ועזב את אביו ואם עזב. רצונו לומר - ממין חטא גבעה היה חטאתם. אכן הם היו טובים מאלה כי נקהלו ועמדו על נפשם לבער הרע. ונאמר (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה׳ אורו ארור יושביה כי לא באו לעזרת ה׳ בגבורים. ונאמר (דברים א) לא תגורו מפני איש. וכל מי שהוא לשי״ת ימסור נפשו על קדושת ה׳. שנאמר (שמות לב) מי לה׳ אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ונאמר (במדבר כה) וירא פינחס וגו׳ ויקח רומח בידו. **וחובה על**

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1131
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 2

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

כל ירא. אף כי אוהב טהר לב, להעיר קנאה כי יראה והנה יד שרים וסגנים במעל. שנאמר (עזרא ט) ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה. (רבינו יונה, שערי תשובה, שער ג׳ אות נט)

ראש ישיבה: שמעתי. ומה הגדר של מי שלא נלחם בהם בפועל.

בית דין: ראה מה שכתב בספר ״קול התור״ מתלמידי הגר״א ה״ה רבי הלל משקלוב זצ״ל (בפרק ב׳ פיסקא ב׳)

תכלית עבודתנו בקבוץ גלויות היא, הקמת אנשי אמנה, לשם יחוד ב׳ המשיחין, בשערי ירושלם, להחזרת השכינה, תכלית הגאולה גאולת האמת וקידוש השם. על פי רבנו הגר״א ז״ל, עלינו לבוא לעזרת ה׳ בגבורינו הני תרי משיחא, וללמוד היטב כל הבחינות ותפקידיהן על דרך המעשה. התפקיד הכללי של שני המשיחין מב״י ומב״ד יחד בכל הדורות הוא הגנה ומלחמה נגד שלשת ראשי הקליפות, 1) עשו, 2) ישמעאל 3) וערב רב. תפקידו המיוחד של מב״י נגד עשו קליפת השמאל, ותפקידו המיוחד של מב״ד נגד ישמעאל קליפת הימין, ושניהם יחדיו נגד עשו וישמעאל שהם שור וחמור דטומאה. ההזדווגות של עשו וישמעאל הוא על ידי ארמילוס שר הערב רב, ויכולה להחריב את ישראל ואת כל העולם ר״ל, עיקר השאיפה של הערב רב הוא לזווג את עשו וישמעאל, ולהפריד בין שני המשיחין, וכאן ובזה עיקר עבודתנו ומלחמתנו אנו, לשבר ולמגר את כח הערב רב, קליפת ארמילוס הרשע, מישראל, הערב רב הוא שונאינו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין, לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה, ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב, ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא! עד כאן לשון קדשו.

ראש ישיבה: מה עוד יש לכם לומר?

בית דין: בזוהר פרשת משפטים (דף ק״ב:): כֵּיוָן שֶׁבָּאנוּ לְמָקוֹם זֶה, עַכְשָׁו יֵשׁ לְגַלּוֹת דְּרָכִים נִסְתָּרוֹת שֶׁל רִבּוֹן הָעוֹלָם וְלֹא יוֹדְעִים בָּהֶם בְּנֵי אָדָם, וְכֻלָּם הוֹלְכִים בְּדַרְכֵי אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הושע יד) **כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי ה׳ וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם. וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מַשְׂגִּיחִים כַּמָּה הֵם עֶלְיוֹנִים מַעֲשֵׂי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא** וְכַמָּה הֵם מְשֻׁנִּים, וּבְנֵי הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים, וְכֻלָּם בְּדַרְכֵי אֱמֶת, שֹׂוֹטִים יְמִינָה וּשְׂמֹאלָה.

זוהר פרשת נשא (דף קמ״ד.): וּבְהַאי תְּקוּנָא דְּאָדָם, אִתְחֲזֵי שְׁלֵימוּתָא מְהֵימְנוּתָא דִּכְלָא, דְּקָאִים עַל כּוּרְסְיָיא. דִּכְתִיב, (יחזקאל א) וּדְמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה. וּכְתִיב (דניאל ז) וַאֲרוּ עִם עֲנָנֵי שְׁמַיָּא כְּבַר אֱנָשׁ אָתֵה הֲוָא וְעַד עַתִּיק יוֹמַיָּא מְטָה וּקְדָמוֹהִי הַקָּרְבוּהִי. עַד כָּאן סְתִימָאן מִלִּין. וּבְרִירָן טַעֲמִין. זַכָּאָה חוּלָקֵיהּ דְּמַאן דְּיָדַע וְיַשְׂגַּח בְּהוֹן. וְלָא

יִטְעֵי בְּהוֹן. דְּמִלִּין אִלֵּין לָא אִתְיְהִיבוּ, אֶלָּא לְמָארֵי מְדִין וּמְחַצְּדֵי חַקְלָא, דְּעָאלוּ וְנַפְקוּ. דִּכְתִיב, (הושע יד) כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְיָ וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם וּפוֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם.

תָּאנָא, בָּכָה רַבִּי שִׁמְעוֹן, וְאָרִים קָלֵיהּ וְאָמַר, אִי בְּמִלִּין דִּילָן, דְּאִתְגַּלְיָין הָכָא, אִתְגְּנִיזוּ חַבְרַיָּיא בְּאַדְרָא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי, וְאִסְתְּלָקוּ מֵהַאי עָלְמָא, יָאוּת וְשַׁפִּיר הֲוָה, בְּגִין דְּלָא אִתְגַּלְיָין לְחַד מִבְּנֵי עָלְמָא. הָדָר וְאָמַר, הַדְרִי בִּי, דְּהָא גַּלֵּי קָמַיהּ דְּעַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, דְּהָא לָא לִיקָרָא דִּילִי עֲבִידְנָא, וְלָא לִיקָרָא דְּבֵית אַבָּא, וְלָא לִיקָרָא דְּחַבְרַיָּיא אִלֵּין, אֶלָּא בְּגִין דְּלָא יִטְעוּן בְּאוֹרְחוֹי, וְלָא יַעֲלוּן בְּכִסּוּפָא לְתַרְעֵי פַּלְטְרוֹי, וְלָא יִמְחוּן בִּידֵיהוֹן. זַכָּאָה חוּלְקֵי עִמְּהוֹן, לְעָלְמָא דְּאָתֵי.

כָּל דַּרְכֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כֻּלָּם יְשָׁרִים וְדַרְכֵי אֱמֶת, וּבְנֵי הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מַשְׂגִּיחִים עַל מָה הֵם עוֹמְדִים

ובזוהר פרשת וישלח (דף קעה:): רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (הושע יד) **כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי ה'** וְגוֹ' - כָּל דַּרְכֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כֻּלָּם יְשָׁרִים וְדַרְכֵי אֱמֶת, וּבְנֵי הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מַשְׂגִּיחִים עַל מָה הֵם עוֹמְדִים. וְעַל זֶה וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם - מִשּׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים דַּרְכֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, הוּא יוֹדֵעַ וְהוֹלֵךְ בָּהֶם שֶׁלֹּא סוֹטֶה יָמִינָה וּשְׂמֹאלָה. וּפוֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם - אֵלֶּה הֵם הָרְשָׁעִים שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְלֹא מִסְתַּכְּלִים בְּדַרְכֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא יוֹדְעִים לְאָן הַדְּרָכִים הוֹלְכוֹת, וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים לְהִסְתַּכֵּל וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, הֵם נִכְשָׁלִים בָּהֶם בְּאוֹתָם דְּרָכָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא.

וְאִם לֹא הִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יוֹדְעִים דְּרָכִים וּשְׁבִילִים, כְּשֶׁיֵּצְאוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא יֵדְעוּ לָלֶכֶת בְּאוֹתָם דְּרָכִים וּשְׁבִילִים

בֹּא רְאֵה, כָּל אָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁיּוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה בְּאוֹתָם דְּרָכִים וּשְׁבִילִים [שהם בתורה] שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאוֹתָם דְּרָכִים וּשְׁבִילִים שֶׁל הַתּוֹרָה הֵם יְדוּעִים, וְאוֹתָם שֶׁיּוֹדְעִים דַּרְכֵי הַתּוֹרָה בָּעוֹלָם הַזֶּה יֵלְכוּ בָהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, כְּשֶׁיֵּצְאוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לֹא הִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יוֹדְעִים דְּרָכִים וּשְׁבִילִים, כְּשֶׁיֵּצְאוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא יֵדְעוּ לָלֶכֶת בְּאוֹתָם דְּרָכִים וּשְׁבִילִים, וְנִכְשָׁלִים בָּהֶם. וְאָז יֵלֵךְ בִּדְרָכִים אֲחֵרוֹת שֶׁאֵינָן דַּרְכֵי הַתּוֹרָה, וְיִתְעוֹרְרוּ אֵלָיו בְּכַמָּה דִינִים וְיֵעָנֵשׁ בָּהֶם.

כָּל אֵלּוּ שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה, אוֹתוֹ הַגּוּף יִתְקַיֵּם וְהַתּוֹרָה תָּגֵן עָלָיו

וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה מַה כָּתוּב? (משלי ו) בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ. בְּשָׁכְבְּךָ - בַּקֶּבֶר, הַתּוֹרָה תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ מִדִּין אוֹתוֹ הָעוֹלָם. וַהֲקִיצוֹתָ - כְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְעוֹרֵר רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת לְהַחֲיוֹת מֵתִים, אָז הִיא תְשִׂיחֶךָ, הִיא תִּהְיֶה סָנֵגוֹר עַל הַגּוּף בִּשְׁבִיל שֶׁיְּקוּמוּ אוֹתָם גּוּפִים שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה כָּרָאוּי, וְאֵלֶּה הֵם שֶׁיְּקוּמוּ בַּתְּחִלָּה לְחַיֵּי עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל יב) וְרַבִּים מִיְּשֵׁנֵי אַדְמַת

עָפָר יָקִיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְגוֹ'. וְאֵלֶּה הֵם לְחַיֵּי עוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהִתְעַסְּקוּ בְּחַיֵּי עוֹלָם שֶׁהִיא הַתּוֹרָה. וּבֹא רְאֵה, כָּל אֵלּוּ שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה, אוֹתוֹ הַגּוּף יִתְקַיֵּם וְהַתּוֹרָה תָּגֵן עָלָיו, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתָהּ שָׁעָה יְעוֹרֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוּחַ אַחַת שֶׁכְּלוּלָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, וְאוֹתָהּ רוּחַ הַכְּלוּלָת אַרְבַּע רוּחוֹת תְּזַדַּמֵּן לְכָל אוֹתָם שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה לְהַחֲיוֹתָם בְּרוּחַ זוֹ בְּשָׁבִיל שֶׁיִּתְקַיְּמוּ לְעוֹלָמִים.

ראש ישיבה: אם יש הרבה ערב רב, אז מי נשאר?

בית דין: עיין בספורנו על פסוק בפרשת האזינו (דברים לב, כו) "אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם", "אמרתי אפאיהם" - **אשאיר איזה פאה מהם, והמותר אכלה, כמו שאעשה באחרית הימים, אחרי שלא השגתי שלימותם לא במתן תורה, לא בארץ ישראל ולא בגלות, כאמרו: "כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה כאשר אמר ה', ובשרידים אשר ה' קורא".**

ועפ"ז אפשר לומר, דהנה אמרו רז"ל דקודם ביאת המשיח ישאר רק אחד בעיר ושנים במשפחה שיזכו לילך לקראת משיח צדקנו. וי"ל דזהו מה שכתב הספורנו **אשאיר איזה פאה מהם,** פי' שישארו אחד בעיר ושנים במשפחה. וכן מובא בספר גליא רזיא (דף י"ד.) דר"מ שנה לפני אלף השישי לא ישארו לפליטה אלא צדיקים גמורים שהשלימו חלוקיהם ישארו... ואותם שישארו באותם ר"ם שנים נקראים משפחת ר"ם כמו אברם עמרם אליהו ממשפחת רם, וכו', (ועיין עוד בספר עטרת צבי פ' שמות, ובבני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ה' אות י"ט, ובזהר חי פ' וירא [דף רע"ח ע"ג], ובספר חסד לאברהם [מעין ב' נהר נ"ט]).

ואפשר לבאר מש"כ הספורנו אשאיר איזה פאה מהם, פי' שישארו אחד בעיר ושנים במשפחה, והביאור בזה מדוע ישארו אחד בעיר ושנים במשפחה, הלא כתיב (שמואל - ב י"ד, י"ד) **לבלתי ידח ממנו נידח?**

ואפשר לפרש בביאור הכתוב הנ"ל "אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם" (לב, כו). עפ"י מה שכתב בס' אור יחזקאל **שזאת עלינו לדעת שרק אלו אשר ציפו לגאולה הם אלה שיזכו לראותה, וכמו שמצאנו בגאולת מצרים שיצאו אחד מחמשה או אחד מחמשים, כן יהיה לעתיד בביאת הגואל, וכמו שאמר הכתוב אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם** (לב, כו)**.ואלו שלא לומדים זוהר בוודאי לא רק שלא מצפים לגאולה אלא מעכבים את הגאולה.**

עוד אפ"ל למה דוקא אחד בעיר ושנים יזכו לקבל פני משיח צדקינו, ויבואר ג"כ הענין של גודל מעלת האשת חיל (ולמה דוקא האשה שעוסקת בצדקה וחסד נקראת אשת חיל) שעוסקת בצדקה והכנ"א.

בהקדם מה שאמרו חז"ל (אסתר רבה ו', ד') על פסוק איש יהודי היה ושמו מרדכי, אל תקרא יהודי אלא יחידי. דאף שהיה מופלג בכל המעלות שמנו חכמים, אבל הי' יחיד ומיוחד במדת החסד ובהכנסת

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1132
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 3

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

אורחים, ולבו הי׳ לב טוב ורחום לכל אחד מישראל, וכדמצינו באבות (פרק ב׳ משנה י״ג) אמר להם (רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו) צאו וראו איזה היא דרך טובה שידבק בה האדם וכו׳, ר׳ אלעזר אמר לב טוב. אמר להם, רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם. דהרי כל המדות כלולים בלב טוב, דמי שיש לו לב טוב לרחם על ישראל, ממילא לא יעשה שום רע ח״ו גם נגד הקב״ה כביכול וכמובן, כדי שלא לגרום צער לשכינה הקדושה, כביכול, **והוא כעין מה שכתבנו מהנועם אלימלך ועוד, דאהבת ישראל ואהבת השי״ת אחת היא. [ואם לא אומר לתלמידים ללמוד זוהר הקדוש אין לו לא אהבת ישראל ולא אהבת הקב״ה - והוא קליפת עמלק כמו שכתב הגר״א, שאפילו מי שלומד זוהר ולא אומר לאחרים ללמוד זוהר הוא קליפת עמלק].**

והעוסק בצדקה וחסד כזה להציל רבים ביסוד קדושת ישראל הוא בוודאי שליחו של הקב״ה, כמובא בספה״ק שבט מוסר (פרק ל׳) ״שהקדוש ברוך הוא מקור הצדקות והחסדים, ותמיד בלי הפסק רגע עושה צדקה וחסד בעולמו עם הכלל ועם הפרט וכו׳, **כשיזדמן ביד האדם לעשות צדקה וחסד נמצא שהקב״ה עשהו שלוחו**, והשליח כמשלח ע״ד שלוחו של אדם כמותו וכו׳, וכמה מהכבוד והמעלה יגיע לו מעליונים ותחתונים כי מלאכי עליון ישמרוהו ויכבדוהו, ביודעם דשלוחו של מקום זה, **והמכבד לשליח כאלו מכבד למי ששלחו״** וכו׳ עי״ש.

פרק ב
הושענא דביר המוצנע

אפשר לפרש דהנה כתיב **אז נדברו יראי ה׳ איש אל רעהו ויקשב ה׳ וישמע.** ואפשר לומר הכוונה, **דטרם ביאת המשיח לא יוכלו בני אדם לדבר דיבורי קודש למען כבוד שמו ית׳, רק בצנעה**, וכששני בני אדם מדברים ביניהם בסוד ואיש אחר רוצה לשמוע מה שמדברים, צריך לנטות אזנו היטב לשמוע מה שמדברים.

וזה שאמר הכתוב **אז נדברו יראי ה׳ איש אל רעהו**, שידברו כ״כ בצנעה מחמת גודל הבושה בימים ההם לדבר דיבורים שבקדושה בריש גלי, ויהי׳ כ״כ בצנעה עד שכביכול **ויקשב ה׳ וישמע, שהקב״ה כביכול יטה אזנו לשמוע מה שמדברים, להראות דבעוה״ר אין איש שם על לב דיבורים שבקדושה וע״כ מתביישים שניהם ומדברים על זה בצנעה.** וזהו שאנו מבקשים **הושענא דביר המוצנע**, פי׳ הושע אותנו במצבינו שאנו עומדים בו, דהדיבור הוא מוצנע ומכוסה מאזני בני אדם, **דכשרוצים לדבר דיבורים שבקדושה צריכים להצניע את הדיבורים מפני המלעיגים שמתרבים בעת הזאת, ועל כן מתחננים הושע נא.**

עוד יש לפרש בקשתינו **הושענא דביר המוצנע**, דהנה כתבו המקובלים דלפעמים אין לאדם להוציא בשפתיו תפילתו ובקשתו מהשי״ת כדי להסתיר תפילתו מאזני המקטריגים, אלא יתפלל במחשבה דהרי הקב״ה יודע מחשבות.

(ויש בזה מחלוקת הקדמונים אם המלאכים יודעים מחשבות בני אדם, עי' תוס' שבת דף י"ב ע"ב, ובספה"ק נועם אלימלך). ומקרא מלא דיבר הכתוב (תהלים ה', ב') אמרי האזינו ה' בינה הגיגי, ופירש"י, כשאני אומרים האזינה, וכשאין אומרים בינה הגיגי, תבין לעמקי מחשבות הישראלי שכולו טוב.

ובספה"ק פירשו בזה מאמר הכתוב (פ' ויגש) **ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני.** פי' דבמדרש איתא אין הגשה אלא לתפילה. ובא הכתוב לרמז ויגש אליו יהודה, דלפעמים כשניגש איש יהודי להתפלל להקב"ה, ורוצה להסתיר תפילתו מהמקטריגים, העצה ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני, פי' שיתפלל באופן שיכנסו דיבוריו רק לאזני הקב"ה ולא לאזני המקטריגים, והיינו ע"י שיתפלל במחשבה. וזה שאנו מתפללים **הושענא דביר המוצנע, פי' הושענא בגלל אותם דיבורים שהם מוצנעים מהמקטריגים, ויעלו לפניך לוהושענא בזכותם, אף שאין אנו יכולים להוציאם בפה.**

עוד יש לפרש מ"ש דביר המוצנע, ע"ד הכתוב הנ"ל, אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע, ויש לרמז דטרם ביאת המשיח לא יהא אפילו "איש אל רעהו", כי אם רוצים לתקן איזה דבר כדי למהר ביאת משיחנו ובנין בית מקדשינו ב"ב, אין עם מי לדבר, כי כולם עסוקים רק בעניני גשמיות, והוא מפחד להוציא הגה מפיו, ומפחד לבקש מהשי"ת שהמלאכים לא יקטרגו נגדו כנ"ל, וע"כ מתפלל רק בלבו, ולזה אנו מבקשים הושענא דביר המוצנע הושענא, פי' הושענא במצבינו שאנו עומדים בו, שצריכים אנו להצניע הדיבורים הן מבני אדם והן ממלאכים, ודו"ק.

פרק ג
התוכחה שמוכיחים המנהיגים את העם הוא מוצנע רק ליחידי סגולה, שאפילו גדולים וצדיקים מחביאים את עצמם במחתרת במקום שצריכים להוכיח

ורביעי בקודש בביאור מה שמתפללים הושענא דביר המוצנע, דהתוכחה שמוכיחים המנהיגים את העם הוא מוצנע רק ליחידי סגולה, שיהיו גדולים וצדיקים שמחביאים את עצמם במחתרת בשעה ובמקום שצריכים להוכיח, וכמו שמובא בספר **אור האמת**, וספר זה הוא **מכי"ק של הרה"ק מבארדיטשוב** זי"ע אשר רשם לעצמו מה ששמע **מפי רבו המגיד הקדוש ממעזריטש** זי"ע, כמובא שם בהקדמה, וכתב שם דף ע"ב וז"ל בקיצור עה"כ **עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו בם, והקשה הלא עוזבי תורה הם רשעים והשומרים הם צדיקים והול"ל רשעים יהללו רשע וצדיקים** וכו'. ועוד רישא דקרא אמר לשון יחיד וסיפא דקרא אמר לשון רבים יתגרו בם, הול"ל בתרווייהו לשון אחיד.

ותירץ שיש תרי גווני צדיקים, יש צדיק שהוא עוסק בתורה וגמילות חסדים ומקיים כל התורה, אך הוא צדיק לעצמו ולא לאחרים, ואע"פ שהיא מצוה ממצות התורה שנאמר הוכח תוכיח, עכ"ז מגודל רכות טבעו ומזגו הטוב אינו יכול לומר

לא עשית כהוגן. ויש צדיקים העומדים בפרץ ומתגרים תמיד בעושי עולה ומוכיחים ומחרפים אותם בתמידות על מעשיהם המכוערים כמ״ש בתקוממיך אתקוטט. והנה לכת הצדיקים הב׳ הכל שונאים אותם ביותר בהיות שרואים שכת הראשונים הם צדיקים ושותקים מסתמא אינם רשעים כ״כ, ומכח זה מריבים ומתגרים הכת הב׳ עם הכת הא׳ **מדוע אתם מחשים, למה לא תקנאו קנאת ה׳ צבאות. וזהו פי׳ יתגרו בם, ר״ל כת הב׳ מתגרים עם הכת הא׳ לשם שמים שיעמדו גם כן בפרץ עמהם להלחם נגד אויבי ה׳.**

והנה הכת הא׳ מחמת רכות טבעם אינם רואים חוב הרשעים ומהפכים בזכותם ומשיבים אולי לא הי׳ כך כאשר מרננים עליהם, או זכות אחר, או מזכירים מדות טובות שיש להעושים הנ״ל, וזהו יהללו רשע ר״ל מחמת טבעם מהפכים בזכותם, ועוד אומרים אי אפשר להעמיד הדת על תלה, ועוד הנח להם לישראל. ומחמת כל אלו הטענות נמנעים מלהוכיח, אבל עכ״ז אעפ״י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה, והכת הב׳ נקראו שומרי תורה, עכ״ל. וכן פי׳ זקיני הגר״א זצ״ל בביאורו על משלי על פסוק הנ״ל, עי״ש. וזהו שאנו מתפללים הושענא דביר המוצנע, שהקב״ה יעזור לנו בזכות הצדיקים העומדים בפרץ, שמוכיחים את העם בדברי מוסר והתעוררות, שהם בבחינת שומרי תורה.ובזה פירשתי מה שאנו אומרים בתפילה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה, בשפה ברורה ובנעימה פי׳ שהם אומרים את האמת להעם בשפה ברורה ומוכיחים אותם ואין מפחדים מלהגיד האמת. וזה שאנו מתפללים הושענא דביר המוצנע, פי׳ שהקב״ה יושיע אותנו בזמן הזה בעת שהדיבור הוא מוצנע ויש רק יחידי סגולה שמוכיחים את העם ללכת בדרכי התורה והיראה.

א״י שהכוונה בזה לשבח אותן הצדיקים שלא מוכיחים, כי באמת יש צדיקים שמוכיחים את העם בתוכחת מוסר, ויש צדיקים שאין אומרים מוסר לבני ישראל כדי שלא לעורר קיטרוג ח״ו, כדוגמת הרה״ק מהר״א מבעלז זי״ע שהי׳ רואה תמיד אך טוב לישראל, ולא הרשה לדבר שום דיבורי גנאי על בנ״י, כידוע שאם היו אומרים לפניו שיש חילול שבת בתל אביב או בעיר אחרת בארצינו הקדושה, הי׳ משתיק את המגיד להר״ר ואומר ״נא, נא״. ומובא בספר ״ביתו נאוה קודש״ שמחותנו הרה״צ ר׳ פייוול ז״ל בא פעם אצלו על יוה״כ (כשהי׳ כבר בארץ ישראל) ושאלו הרה״ק מבעלז מה נשמע בעירך, והשיב ר׳ פייוול אודות חילול שבת שיש בעירו וכו׳, ודחהו הרה״ק מעל פניו ולא רצה לדבר אתו בכלל, באמרו ״נו, נו״. אחר איזה ימים הי׳ עוה״פ ר׳ פייוול הנ״ל אצל הרה״ק מבעלז, ושאלו עוה״פ ״פייוול וואס הערט זיך״, ואז ענה ר׳ פייוול דיבורים טובים על בנ״י, ואמר הרה״ק מבעלז: ״אה, נאר אזעלכע גרוסן זאלסטו מיר ברענגען!״, ואכמ״ל בזה. וזהו שאנו מתפללים להשי״ת, הושענא דביר המוצנע, תושיע אותנו לא רק בגלל

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1133
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 4

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

הצדיקים שמוכיחים את העם, אלא תעזור ותושיע לנו גם בזכות אותן הצדיקים שרואים תמיד רק טוב על ישראל ומצניעים דיבורי המוסר והתוכחה שלא לדבר רעה ח״ו על ישראל.

ועד״ז אפשר לפרש מה דאיתא בזוה״ק, **ר׳ שמעון נשא את ידיו ואמר אוי למי שיקרה באותו זמן ואשרי חלקו של מי שיקרה להמצא באותו זמן, אוי למי שיקרה באותו זמן הוא משום שכשיבא הקב״ה לפקוד את האילה, הכוונה לשכינה, יסתכל מי הם העומדים עמה ויביט על מעשיו של כל אחד ואחד מישראל, ולא ימצא צדיק, דכתיב ואביט ואין עוזר.** אמנם מי שיתקיים בעת ההוא ויתחזק באמונה הטהורה, יזכה לאור ההוא של שמחת המלך. ועל זמן ההוא כתוב, וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב, פי׳ אחר שהצרות מתעוררות רח״ל, וכל העמים ומלכיהם מתייעצים עליהם יחד ומעוררים גזירות רעות רח״ל, וכולם באים עליהם בעצה אחת, אז יתראה עמוד האש עומד ממעלה למטה ארבעים יום, וכל העמים יראו אותו ובעת ההוא יתעורר מלך המשיח לצאת מגן עדן, ממקום ההוא שנקרא קן צפור וכו׳.

וזהו הכוונה אוי לו למי שיקרה באותו זמן, פי׳ אם לא יהיו בידו תורה ומעשים טובים, ואשרי חלקו של מי שיקרה להמצא באותו זמן, פי׳ כי ישרה עליו אור גדול של שמחת המלך יתב״ש, והוא נוטל חלקו וחלק חבירו בקדושה. ואשרי חלקם של הצדיקים שיקרה להמצא באותו הזמן, שהם נקראים שומרי תורה שבזכותן יתעורר מלך המשיח לצאת מגן עדן ולגאול את ישראל מגלותן במהרה בימינו אמן.

פרק ד
הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים

הנה הנביא ישעי׳ אומר (נו, ו) ״גוי נתתי למכים ולחיי למורטים״. אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאחבנ״י מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוסר נפשו להשם יתברך. **וזה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים, פי׳ ע״י רשעי ישראל ח״ו, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אומות העולם עושים כן לישראל.** וזהו ההמשך הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך.

בזוכרו גדולת הבורא יתברך ושפלות עצמו כמאמר הזוהר למה נקרא שמו יחזקאל בן בוזי, דהוי מבזי גרמיה למאן דאיהו גדול ממנו, ואין לך גדול כמו השם ברוך הוא.

וזה מה שקרה לכל אלו שעוררו את הציבור ללמוד זוהר הקדוש שביזו אותם ברבים כאילו הם משוגעים. ומובא בהנהגות צדיקים לרבי ר׳ מרדכי מטשרנאביל זי״ע (הדרכה ג:), וזל״ק:

ראשונה צריך האדם לידע ולהאמין שיש אלוה יחיד ומיוחד שהמציא כל הנבראים והעולמות עליונים כולם עד אין קץ ואין תכלית. ואיהו ממלא כל עלמין ואסחר כל עלמין ואיהו מתחות כל עלמין ואיהו בתוך כל עלמין הוא עיקר החיות והנשמה לכל הנשמות. וכד מסתלק חיותו מהם אפילו רגע אחת היה נשאר הכל כגופא בלא נשמתא. ומהאי טעמא חיוב מוטל על אדם השלם לזכור בכל עת ורגע על שפעת חיותו יתברך כמאמר הכתוב כל הנשמה תהלל יה ודרשו חז"ל על כל נשימה ונשימה כו'. כי הנשמה רוצה לצאת מן הגוף בכל עת ורגע אך השם יתברך ברוב רחמיו וחסדיו מחזיר חיות הנשמה בסוד החיות רצוא ושוב. וזה נעשה בכל נשימה בסוד אור חוזר שהנשמה רוצה לחזור אורה למקורה הראשון אשר חוצבת ממנו. וצריך אדם להחזירה בלי מום וחסרון אבר כי התפשטות הנשמה בכל אברי האדם בשיעור קומה.

וכאשר פוגם האדם באבר אחד מאיבריו הן במחשבה הן בדיבור הן במעשה ואינו שומר השלש בריתות שנכרתה התורה בברית עליהן כי בזה תלוי קיום התורה. וכאשר אינו שומר השלש בריתות ופוגם חלילה במחשבה לחשוב מחשבת חוץ למקומו של עולם ובכל מקום חיותו יתברך וכאשר הוא במחשבה זרה כל היום או בהסתכלות חלילה אזי פוגם אור הנשמה. כי משכן הנשמה הוא במוח ובמחשבה והכל במחשבה אתברירת דהיינו כשנופל במחשבתו איזה תאוה או שום מדה רעה חס ושלום אזי יזכור דברים הנ"ל ויפול עליו יראה ופחד מהדר גאונו ויתבטל מהתאוה או מן המדה רעה חס ושלום ויבא לשפלות ואין. **בזוכרו גדולת הבורא יתברך ושפלות עצמו כמאמר הזוהר למה נקרא שמו יחזקאל בן בוזי, דהוי מבזי גרמיה למאן דאיהו גדול ממנו. ואין לך גדול כמו השם ברוך הוא.**

ובשומו על לב זאת ההתבוננות בודאי יטהר מחשבתו ורעיונות לבו וישליך מעליו לבושי הדינים, כי הדינים מכסים על אור התורה ואור הנשמה. וכאשר קורע לבושים ובגדים הצואים הן במחשבה כנ"ל ששומר ברית עינים כמאמר הכתוב ברית כרתי לעיני, וגם צריך אדם לשמור ברית הלשון, כמאמר הכתוב נצור לשונך מרע וגו', ולא לדבר שום דבר בטל רק על פי ההכרח. וגם לשמור ברית המעור שלא לזרוק הטיפה למקום הפקר ולקדש עצמו אף במותר לו הן בזיווג הן באכילה ושתיי' ושאר תענוגים כי אחד ממ"ח דברים הוא שהתורה נקנית בהם וכשמקיים כנ"ל אזי קדוש שרוי במעיו ויוכל להתרומם מזה לדיבור התורה ותפלה לקשר רוחא ברוחא ולהמשיך עליו רוחא וחיי דלעילא:

כללא של דבר ועיקר להכניע נפש הטבעיות אשר שוה בכל אדם ובכל הברואים ולשנוא הרע והשקר, **רק להרגיל לאהוב ה' בהשפילו הרע בקרבו ויכול להתעורר מזה החיונית.** וכשמעורר הנפש החיונית בתוך קרבו אזי ישנו בכל

איש הישראלי יתרון על נפש הטבעיות ומדבר דברי תורה ותפלה בהתעוררת נפלא בכל הכוחות מכל האברים אשר אז יכול לקשור את עצמו אל נפש השכליות. ויכול אח״כ להסתכל על דיבור ודיבור בעין שכלו בפנימיות כל הדברים ולא על דוגמו רק על החיות והנשמה של כל הברואים. וכן צריך אדם לחשוב כשמדבר עם רעהו שנשמתו מדברת עם נשמת חבירו.

וצריך כל אדם לעזוב שטותו ורוע לבבו שהיה בו עד הנה. ולעבוד השם ברוך הוא כמבואר מקודם. ועל העבר לתקן פגם המעשה בתעניות ערב ראש חדש ושובבי״ם ת״ת ובה״ב אחר פסח וסוכות. ולתקן פגם הדיבור צריך ללמוד כל הלילה של יום ששי ולהיות נעור כל הלילה. ולתקן פגם המעשה צריך ליתן צדקה בכל ערב שבת קודש ובצדקה כתיב, והיה מעשה הצדקה שלום, וברית נקרא גם כן שלום כמאמר הכתוב הנני נותן לו את בריתי שלום, וסגולה בצדקה להוציא בלעו מפי הקליפה כל ניצוצי הקדושה שנבלעו בה, כמאמר הכתוב וחטאך בצדקה פרוק, כמאמר חז״ל גדולה צדקה שמקרבת הגאולה בכלל ובפרט, ה׳ יזכנו להיות מהעובדים אותו באמת ובתמים.

הבית דין ממשיך: האם שמעת על עצת הרמח״ל?

ראש ישיבה: קראתי שמרן ראש ישיבה שליט״א ציוה לעשות עצת הרמח״ל, אבל לא ידעתי שזה היה על הזוהר.

בית דין: תקנת הרמח״ל לביטול הגזרות על ידי לימוד הזוהר בלי הפסק.

וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע ח״ו אל מקום גדול. ואנו ת״ל הקדמנו וירצה ה׳, יהיה לכל ישראל רפואה למכה. כי זה ה׳ חדשים בקירוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכ״ת. וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש בני איטליא, ישמרם צורם, לינצל מרשת זו טמנו שונאיהם. ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, כי כבר ידענו מ״ש רשב״י בס׳ הזוהר פ׳ ויצא דף קנא ע״א: ׳בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא וע״ד לא אצטריך אוריתא למפסק׳, ושם למעלה מעט: ׳כל זמנא דחכימיא ייחדון בה באוריתא לא יכיל סמ׳ בהו׳. וע״כ שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל. זה משפטו [של בית המדרש] . שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כלם לומדים תמיד מן הבקר עד הערב, כל הימים לא יחשו. והם עשו בניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל. וע״כ כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו, אלא בשביל כל ישראל. ובסדר זה יתחילו: מיד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמוד שיעור קבוע לו עד בוא ב׳ ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיפו וילכו עד

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1134
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 5

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל י״ח, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם. ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הב׳, באופן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. **והלימוד הוא ס׳ הזוהר, תיקונים וזוהר חדש** - ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה׳ בזה לבטל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח״ו.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא איישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כ״ת יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל ,וכל א׳ במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל. ואנחנו מצליחים בזה ת״ל, ועוד לנו סדרים רבים ונאים בענין הלימוד הזה.

אגרת ג׳ - תקנות הישיבה של הרמח״ל

בהנו״א. אלה דברי הברית החוקים המשפטים והתורות אשר קבלו עליהם החברים הקדושים, אשר באו על החתום, לקיים עליהם לשם יחוד קו״ש [קודשא בריך הוא ושכינתיה] כולם - [יבכש״ב] יפתח בדורו כשמואל בדורו - כי נעשו כולם להיות כאיש אחד לעבוד את העבודה הזאת עבודת ה׳ להחשב אחד מהם ככולם לכל העבודה הזאת.

וזה אשר קבלו עליהם: ראשונה, לקבוע לימוד תמידי אשר לא יפסיק בבה״ת [בבית התפילה] הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש. ללמוד כל איש מהם חלקו זה אחר זה מאחר תחלת הבוקר ועד עת תפלת מנחת ערב כל הימים תמיד, חוץ משבת, יום טוב ופורים, ט׳ באב וערב ט׳ באב ומערב שבת וערב יום טוב מחצות והלאה, לפי התנאים אשר התנו בלמוד הזה לפני ה׳:

א: שלא יהיה הלימוד הזה עליהם נדר, דהיינו שלא להתכשל חס ושלום בעוון נדרים, אבל יהיה עליהם בכל תוקף וחומר גדול שיוכל לדבר ולב להרהר.

ב: שלא יפסיק הלימוד כלל אלא בבא אחד למלא מקום חברו, יתחיל הב׳ הבא טרם יפסיק הראשון למען לא יפסיק הלימוד כלל.

ג: שאם אחד מהחברים ילך בדרך רחוקה או קרובה, חבריו הנשארים ישלימו בעדו ויחשב לו כאילו היה גם הוא עמהם.

ד: שלא יהיה הלימוד הזה לא על מנת לקבל פרס בשום צד ציפוי שכר או לשום צד מחשבה ופניה אחרת חלילה, כי אם רק לתיקון השכינה הקדושה ולתיקון כל ישראל עם ה׳ לעשות נחת רוח ליוצרם ולא יהיה להם שכר מזה כי אם לזכות לעשות עוד תיקונים כאלה וכאלה וליחד קו״ש ולתיקון כל ישראל.

ה: שאם חס ושלום איזה אונס או טעות או שכחה יארע להפסיק הלימוד הזה באיזה צד שיהיה, לא יעשה הפסק זה שום רושם רע לא למעלה ולא למטה כלל ועיקר, ויהיה מעשיהם בלימוד הזה רק לתקן ולא לעוות כלל ועיקר.

ו: שיוכלו לצרף ללימוד הזה הלימוד הכללי של כמוהר״ר משה חיים רבם

נר״ו, הלימוד שהוא לומד בישיבה בחצי היום.

ז: שיוכלו כל אחד מהחברים לזכות לפעמים גם לאחר אשר לא מכלל החברה הקדושה הוא. שיוכל ללמוד במקומו בשעתו ויחשב כאלו למד אחד מהחברים הקדושים עצמם.

ח: קבלו עליהם לחבר גם כן יום בלילה בלימוד הזה.

ט: שלא יחשב הלימוד הזה לשום אחד מהחברים לתיקון פרטי אפילו לכפרת עוונות, רק תהיה בו הכונה שלימה לגמרי לתיקון השכינה הקדושה ולתיקון כל ישראל.

י: שלא יהיה שום זמן קבוע לשום אחד מהחברים ללימוד הזה, אלא כל אחד יבוא ככל אות נפשו בזמן שיהיה ביכלתו.

ויהיו החתומים כורתי אמונה על הברית הזה:

כ׳ ישראל חזקיה בכמ״ר מיכל טריויס, כ׳ יצחק בכמוהר״ר שבתי מריני, כמהח״ר יקותיאל בכמוהר״ר יהודה ליב מוילנה, כמהח״ר יעקב ישראל בכמהח״ר אברהם חזק, כ׳ שלמה בכמ״ר אברהם דינה, כ׳ מיכל בכמ״ר גד טירני, כ׳ יעקב חיים בכמ״ר אשר קאסטיל פראנקו.

ענין זה של גזירות התורה שהיו בעוונותינו הרבים מאין יצאו, כי אין דבר בלא שרש . וסוד זה ״זאת חקת התורה״ ותרגומו ׳דא גזירת אוריתא׳

ונציג גם כן עוד מדברי הרמח״ל (אגרת פ״ו) (למהר״י בסאן):

וזה לשונו: ״ואל אשר שאלני על ענין גזירת הספרים אשר במדינת הכומר, כבר יודע כבוד תורתו אשר אני משכתי ידי מדבר דבר בענינים האלה. אך אם כך אני לאחרים - לא אהיה כך עם כבוד תורתו כל אשר אוכל, כל שכן שאין זה דבר קטן אלא גדול מאד. ובתחלה אומר ענין **זה של גזירות התורה שהיו בעוונותינו הרבים מאין יצאו, כי אין דבר בלא שרש . וסוד זה ״זאת חקת התורה״ ותרגומו ׳דא גזירת אוריתא׳, ונודע שכאן נרמז ענין זה. וסוד הדבר הוא ממש ענין הפרה האדומה, שהשכינה מוסרת עצמה לשריפת הדין החזק להציל את ישראל, והיא הניתנת לטהרת טמאים שאין להם טהרה אלא היא. הם הנטמאים בטומאה היותר תקיפה - דהיינו טומאת מת, שלכן אין להם תיקון אלא זה.** והיא עצמה הטומאה של הגלות בסוד ״הושיבני במחשכים כמתי עולם״, וע״כ ״היא העולה על מוקדה כל הלילה״ כו׳. אבל צריך שיהיה התעוררות לזה למטה, ולכן בזמן שהיה בה״מ [בית המקדש] קיים היתה אפר הפרה. וכיון שחרב הבית ואין פרה, הוצרכה התורה עצמה בעה״ר [בעוונות הרבים] לימסר כך לשריפה בעבור ישראל, וזה מתקן גם כן גלות התורה. והנה כמו שכשכלתה פרה אחת היה צריך לעשות אחרת, כך תיקון אחד מתקיים עד זמן שמתקיים, אבל בהתגבר הקטרוגים ח״ו - צריך תיקון אחר. **והאמת, כי הגדר לזה הוא שיהיו ישראל ממיתים עצמם על דברי תורה, ולכן נאמר ״זאת התורה אדם כי ימות באהל״**

כמו שדרשו ז"ל. ועל כן הושם זה הפסוק לידרש כן בפרשה זאת ולא בפרשה אחרת.

והאמת, כי במקומות האלה היו ידוע מה שנכתב בזוהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזוהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהיינו ללא ייסורי חבלי משיח.

ועתה אמת הוא ודאי, שקטרוג גדול נתעורר על ישראל והיתה צריכה התורה לימסר על ישראל ח"ו אפילו לשריפה, לא תעלה ולא תבוא. ובזה לא אוכל לגלות הרבה כי לא עתה התחיל, והיה לו זמן. וזה אמת, כי התורה מראה עצמה כאלו נמסרת לזרים ושם נאמר: צוֹר תְּעוּדָה חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמֻּדָי (ישעיה ח, טז), כי אדרבא מסתלקת מידם וניתנת תחת שמירה עליונה של גיבורים מגבורי ישראל, ולכן "וחיכיתי לה' המסתיר פניו" וכו' (שם ח, יז), כי על כל פנים אי אפשר לימלט מהסתר פנים. אך יש תקוה, כי לא ניתנה ביד טמאים, והדברים עתיקים. ואת הכל ת"ל הראנו אלקינו, ולא אוכל להרחיב. **והאמת, כי במקומות האלה היו ידוע מה שנכתב בזוהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזוהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהיינו ללא ייסורי חבלי משיח.**

הרמח"ל (רבנו משה חיים לוצאטו הקדוש) מסביר בספרו **אדיר במרום** מה עומד מאחורי הדברים הללו של הזוהר. השורה התחתונה: כדאי מאוד דווקא עכשיו לדבוק בקריאת ספר הזוהר הקדוש (כידוע, שספר הזוהר פועל גם אם לא מבינים את המילים שקוראים).

להלן חלק מהדברים שמביא הרמח"ל:

"תניא אמר ר' שמעון לחבריא עד אימת נתיב בקיימא דחד סמכא"

מן התיקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזוהר, כאשר נאמר שבחיו בכמה מקומות ממנו עצמו, כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל. ויתבאר בו דבר זה בכמה מקומות ברעיא מהימנא, ובתיקונים כמה וכמה פעמים. וגם פה בפרשת נשא (קכ"ד ב): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" (ובגלל שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזוהר הזה, ייצאו בזכותו מהגלות ברחמים) והענין הזה תלוי הוא בעיקרים גדולים מעיקרי החכמה, ומושרש בעומקי ההנהגה, אשר הכין ופעל האדון היחיד על עמו ועל נחלתו, לנחותם הדרך אשר יגיעו בו אל רב טוב המכוון בראשית המחשבה. וצריך שתדע כמה חסרו ישראל בגלותם, ומה תיקונים צריכים הם להם להחזירם לקדמותם. ובחשוב המשורר (דוד המלך ע"ה) על הענין הזה, והבין החסרונות הגדולים האלה, היה מתאונן ואומר: "אותותינו לא ראינו, אין עוד נביא" וכו' (תהלים עד, ט). כי באמת חכמה רבה ויקירא אבדה מישראל, וחז"ל אמרו "מיום שחרב בית המקדש, שרו חכמיא למהוי כספריא" כו' (סוטה מ"ט א). והיה המשורר מתפלל על זאת ואומר: "עד מתי אלהים יחרף צר" כו' (שם עד, י). ובפסוקים אלה נכללים סודות גדולים מאד בענין הזה, שמע והבן:

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1135
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 6

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

...ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התיבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים ריבוא נשמתין, כמוזכר בתיקונים. ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה. וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכון, כי הולך לפניכם ה' ומאסיפכם אלוקי ישראל"...

והאמת, כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרך לו (באחרית הימים) אלא יציאה. ואודיעך מה תועלת נמצא בזה. והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח. והענין: כי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חיבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזוהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבלים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זוהמת הגלות, כדי שיוכלו לברוח כנ"ל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חז"ל] "הקב"ה מעמיד עליהם מלך שגזירותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צז ב), כי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוך תגבורת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התיקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תישאר כפותה וקשורה תחת ישראל כנ"ל, ולכן צריך להם שתי הפעולות:

1. לצאת מן הקליפות ההם בדרך בריחה, כי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה.

2. ואחר כך שיצאו ממש מן הקליפות ביד רמה, שהקליפות תשארנה כפותות תחתם.

אך כיון שנדבק הרבה בהם הזוהמא, לא היה אפשר להם לברוח אלא על ידי החבלים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל).

דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזור ח"ו גזירות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר ח"ג סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חירות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזירותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כוחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח).

ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזירה. וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התיבה קיים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע

ל״אימא״ ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמוזכר ברעיא מהימנא פרשת נשוא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעולה הזאת אינה צריכה להימצא אלא בזמנה, פירוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעולתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, , וללא כל תשלום, ונראה שזו כוונת הדברים שפעולת ספר הזוהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת יחסית לתקופת רשב״י) צריכה להימצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזוהר בימינו אינה מקרית כלל ועיקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הציבור לקריאה בספר הזוהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזוהר מדי יום, ובכך יוכל בע״ה לדבוק בספר הזוהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בעניין כוחו של ספר הזוהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזוהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.

ועוד מדברי רבינו הרמח״ל זיע״א:

חייבים לדעת את חכמת האמת כי מצוה היא עלינו

חיבים לדעת אותה, כי מצוה היא עלינו: ״וידעת היום והשבת אל לבבך, כי השם הוא האלקים״. הרי שחיבים אנחנו לידע בידיעה ולא באמונה בלבד, אלא בדברים המתישבים על הלב. (רבינו משה חיים לוצאטו, הרמח״ל, ספר מלחמת משה, כללים, עמוד שמ״ט)

כל חכמת הקבלה היא רק לדעת הנהגתו של הרצון העליון

כל חכמת הקבלה היא רק לדעת הנהגתו של הרצון העליון, על מה ברא כל הבריות האלה? ומה הוא רוצה בהם? ומה יהיה סוף כל סיבובי העולם? ואיך מתפרשים כל הגלגולים האלה אשר לעולם, שהם כל כך זרים, כי כבר שער הרצון העליון בעצמו סיבוב הנהגה זאת הגומרת בשלמות גמור. ואלה השעורים הם מה שאנו מפרשים בסוד הספירות והעולמות.

(רבינו משה חיים לוצאטו, הרמח״ל, דעת תבונות עמוד 21) נפתחו שערי החכמה על הרשב״י, להאיר לכל ישראל עד קץ הימים

רק בימי רשב״י, אחרי שלש עשרה שנה אשר היה במערה, נפתחו שערי החכמה עליו, להאיר לכל ישראל עד קץ הימים. (רבינו משה חיים לוצאטו, הרמח״ל, אדיר במרום, עמוד י״ג)

רשב"י חבר ספר הזהר, לפי ההארה אשר הגיע אליו בהתקנו במערה

הנה רשב"י חבר ספר הזהר, לפי ההארה אשר הגיע אליו בהתקנו במערה, וענינו חבור על התורה מבאר סודות גדולים לפי סדרי התורה עצמה. ושאר הספרים אשר נעשו מן האחרים, כגון ספר יצירה ופרקי היכלות וכיוצא. וכל הספרים אשר לראשונים, כגון ספר רזיאל, ספרא דחנוך וכיוצא, אינם על התורה ולפי סדרי תורה. אך זהו חבור גדול ונורא המגלה עמק הסודות בברור רב על התורה עצמה, וזהו נקרא גלוי התורה בפנימיותה, כמו שעתיד הקדוש ברוך הוא לגלות התורה עצמה ביתר פנימיות עמקה גם כן לעתיד לבוא. (רבינו רבי משה חיים לוצאטו, הרמח"ל, אדיר במרום, עמוד כ"ד)

הזהר הנעשה על התורה זה נקרא הפתח הגדול של כללות התורה

והיה רבי שמעון בר יוחאי מגלה סודות התורה, וחברים מקשיבים לקולו ומתחברים עמו להיות בחבור זה, כל אחד עונה חלקו. כמו שנעשית המשנה על ידי התנאים, ורבנו הקדוש חבר סברת כלם ועשה מהם ספר המשנה. כך רצה רבי שמעון בר יוחאי שיחבר ספר כלול ממאמרי כל בני ישיבתו, ויהיה הספר מחבר על התורה. כי החבורים מדברים על ענינים פרטים, אך הזהר הנעשה על התורה זה נקרא הפתח הגדול של כללות התורה. והנה רבי שמעון בר יוחאי צוה לרבי אבא להיות כותב ומסדר את כל הדברים אשר ידברו החכמים בני הישיבה, בכל זמן וזמן ובכל מקום שהם, את הכל יסדר לפי סדר התורה. (רבינו רבי משה חיים לוצאטו, הרמח"ל, אדיר במרום, עמוד כ"ד)

למוד הזהר, תקונים וזהר חדש, מעלות השחר עד צאת הכוכבים מנע שרפת התלמוד

תקנות ראשונות לקבע למוד תמידי אשר לא יפסיק.. הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש ותקונים, ללמד כל איש מהם חלקו זה אחר זה מאחר תפלת הבקר ועד עת תפלת מנחה ערב כל הימים תמיד חוץ משבת ויום טוב וכו', ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו' וכו'.

ובשנת תצ"א היה גזרות נוראות וכו' לבער ספרי התלמוד של בני ישראל וכו', והגאון ר"י באסאן שאל לרבינו משה חיים לוצאטו (רמח"ל) לבאר לו סוד הענין, ורבינו השיב לו בבאור סוד כל הענין, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים וכו'. (ירים משה, ענינים נפלאים מרבינו משה חיים לוצאטו)

אף על פי שאינו מבין הלשון מסגל לנשמה

ולטענת כת השלישי הגם שאין זו טענה בשביל שאינו מבין לכך לא יהא רוצה להבין הלא לא עליך לגמר כתיב והגית בו יומם ולא כתיב והבנת בו יומם ולילה אם תבין תבין ואם לאו שכר הלמוד בידך

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1136
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 7

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֶדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בִּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

והא ראיה מספר הזהר שאף על פי שאינו מבין הלשון מסגל לנשמה. (קל"ח פתחי חכמה בהקדמה).

ח) בשנת תצ"א בקיץ היה גזרות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן לבער ספרי התלמוד וכל גדולי ישראל עסקו בזה האיך לבטל הגזרה - ולמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים, אפלו בזמן הלמוד הכללי. והנה בשנת תצ"א בקיץ היה גזרות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן, ואחד הגזרות היה לבער ספרי התלמוד של בני ישראל, ומובן כי זה היה צרה נוראה מאד וכל גדולי ישראל עסקו בזה האיך לבטל הגזרה, והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרא אחרא נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה ותקן בהישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו' וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי מ"ח. (ירים משה משפט הבה"ת אות יד)

מכתב נורא מהרמח"ל הקדוש זי"ע - צריך לקבע עקר למודו בזוהר הקדוש

קבלתי אגרת הוד כבוד תורתו... ראיתי אשר שמח כבוד תורתו כי עשיתי פרי בנגלות, וגם אני שמח תודה לא-ל, באשר יחנני ה' בכל חלקי תורתו הקדושה, כי כלה תמימה ומשיבת נפש. אך מנחש אני בגביע שלו, כונת הוד כבוד תורתו אשר לזה היה מתאוה, ולולי הייתי מניח הנסתרות ועושה עסקי בנגלות כבר היה לו לשמחה, ואני צר לי מאד היותי רחוק מאת הדרת כבוד תורתו, כי לולי הייתי קרוב אליו לא הייתי מניח מלהשתדל, כי איש כמוהו, שר וגדול בישראל, יעזוב את הטוב הפנימי, אור הבהיר, סלת הנקיה, להשביע נפשו הרמה רק בעשב השדה שהוא פשט התורה ובתמרור חיי, הקל וחומר וגזרה שוה, אשר עליו אמרו: "וימררו את חייהם בעבודה קשה" (זהר א' כז.). הלא מקרא צווח ואומר: "כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה", כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין (תקו"ז ל'), והשכינה הקדושה הממתנת לבניה שינהלו אותה מן הגלות, ואין מנהל לה מכל בנים ילדה. הייטב בעיני ה'? וסוף דבר: מה נמצא נחת רוח ליוצרנו ברוך הוא בכל הפלפולים הגדולים והפסקים הרבים? ואין אחד מתחזק לעמוד בסוד ה' ולגלות אור כבודו אל השכינה שנאמר בה: "וראיתיה לזכר ברית עולם": ברזין דאוריתא. לא בסתר מדבר הקדוש רשב"י (זהר ב' דף רמז: וזהר חדש על שה"ש דף ע:, מהדורת מוסד הרב קוק) על פסוק: "אם לא תדעי לך היפה בנשים" **שמי שאינו יודע רזין דאוריתא אפילו אית ביה עובדין טבין וסגיאין, מפקין ליה מכל תרעי דההוא עלמא.** ההסתר הסתיר הרב הקדוש

האר״י זלה״ה דבריו (שער המצוות, ואתחנן) **באמרו, שמי שהוא חריף יעין שעה אחת או שתים לכל היותר בהלכה, ומי שאינו חריף לא יעין בה כל עקר, אלא עקר העסק יהיה במדרשים ובאגדות ובקבלה, פנימיות התורה. אם כן למה נעזב את העקר ונאחוז את הטפל? זה הכלל: אין אדם מוצא לעתיד לבוא, אלא האור מה שהמשיך בידיעתו בעולם הזה, ומי שידע הפנימיות יהנה באור פנימי, ומי שלא השיגו לא יהנה ממנו על שום פנים.** וכי יאמרו: הלא הדינים צריכים לישראל הנעזוב אותם? לא, לא נעזב אותם, אבל נקבע להם זמנים לפי שאי אפשר בלאו הכי, אך לא בהם נבלה זמננו ח״ו. הלא זה רע בעוונותינו הרבים, שרב חכמי ישראל כבר רחקו מעל האמת ומן האור הנעים, כבוד ה׳ אלקינו, ללכת אחרי פלפוליהם של הבל. וה׳ בוחן לבות הוא **יודע אם לעקל אם לעקלקלות הוא, כי אינם נוטים אלא אחרי הבצע והכבוד:** ומה שיביא להם מאלה ככל אות נפשם, אותו יבחרו להם. צר לי על האדם הגדול הדרת כבוד תורתו, אשר לא יעשה עקר עסקו במה שהיה ראוי לאיש אשר כמוהו, ולפי אכלו יתעדן במעדני מלך, מלכו של עולם. אני אין בכחי אלא מה שבכחי, אברך את ה׳ אשר יעצני ללכת בדרך האמת, והוא יתן בלב בניו את הטוב להם תמיד...״ (אגרות רמח״ל אגרת פ״ח).

פרק ו

פוק חזי מה שאמרו בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כח): בלשון הקודש: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה אמרת כך? וכי לא למדת (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית!? אמר לו, כך הוא ודאי. ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש. ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו. באותו זמן ויפל ה׳ אלהים תרדמה על האדם. ה׳ אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית טו) ותרדמה נפלה על אברם. הפילו על משה ויישן. אין שנה אלא גלות. ויקח אחת מצלעתיו - מצלעותיו של מי? אלא מאותם עלמות של הגבירה נטלו אבא ואמא אחד מהם, והוא צד לבן, יפה כלבנה. ויסגר בשר תחתנה - זה בשר שנאמר בו (שם ו) בשגם הוא בשר. בשר של משה אדם, ועליו נאמר פני משה כפני חמה, ולכן (שיר ו) יפה כלבנה ברה כחמה. [ובאר במקדש מלך: דמשה רעיא מהימנא סובל על וצער השכינה הקדושה לבדו, כי אין התלמידי חכמים רוצים לסייעו בזה, שאינם רוצים ללמוד סודות התורה, אלא כולם כנגדו ולא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר להוציא את השכינה מן הגלות, וכלם בסוד התרדמה והשינה.

ובתיקוני זוהר (תיקון ל׳). **אמר הרשב״י ע״ה שכל האסונות והעניות והצרות, ועכוב ביאת המשיח והגאולה, זה בגלל**

שלא רוצים ללמוד את תורת הסוד. - ובזהר פרשת נשא (קכד, ב), אמר הרעיא מהימנא דדוקא בזכות לימוד ספר הזוהר יוצאים מהגלות ברחמים, וכבר בארו גדולי הדורות, כי הלימוד בזוהר הקדוש מועיל גם בגירסא, כי מטהר הנפש הוא (עיין בספר אור הזוהר) ומזכך האויר, ומכניע כח מלכות הרשעה, ודע כי כבר הורה מלאך האלקים האר"י החי זי"ע לתלמידיו הגדולים, שילמדו זוהר בגירסא, לזכות על ידו להשגה, וכן לבעלי תשובה לטהרת נשמתם, ולקבלת תשובתם. ואלו כבר קימנו עצת הרמח"ל זיע"א ללמוד בחבורה זוהר הקדוש בגירסא ברציפות, כבר הונח לנו, ונצלנו מיד כל הקמים עלינו, וזכינו לרוח טהרה, (דניאל פרק ז יג) "וארו עם ענני שמיא" וגבר ישראל!

[ולאור הנ"ל נכנס בחור ישיבה אל מעונו של הגאון הגדול מרן ראש הישיבה רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן שליט"א בעל "אילת השחר" ושאלתו בפיו: **"האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?" והשיב בזה הלשון: "כן, העיקר שתבין!."** עכ"ל. ומעשה ששאלו את מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א: **"האם נכון מה שפורסם בשמו שאין לבחורים ללמוד זוהר הקדוש?"** וענה בזה הלשון: **"הרבה דברים אומרים בשמי. מה לך להתרגש? ח"ו שאומר כך!, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זצ"ל שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוהר הקדוש, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו!** עכ"ל].

על כן קבצנו כאן דברי גדולי ישראל **מענין חובת השעה לעסוק בלימוד הזוהר הקדוש**, ועתה יאמר בקול רם ונשא "חתום פי שטן... זעום בו וידם", ולא יקנטרו עוד השוגגים והמזידים, ולשומעים יונעם יאמרו המגידים, לכל איש ישראל הקטנים עם הגדולים, יחד כל ישראל חברים, וממנו ישקו כל העדרים, באהבה ובאחדות נפלאים, כולנו לי-ה ולי-ה עינינו מצפים.

והבאנו את דברי מרן בעל "אילת השחר" שליט"א על לימוד הזוהר ועתה בס"ד נבאר דבריו שליט"א לכבודה של תורה: כי הנה ישנם שמועות עמומות שאין רשות לזר לקרב אל הקודש ולקרוא בספר הזה עד גיל ארבעים, ועד שימלא כריסו בש"ס ובפוסקים, וכל הנוגע והקרב - משתגע!

והנה מרן שליט"א פרך במחי יד את השמועה הכוזבת הנ"ל (שיש האומרים שמקורה מהמשכילים ימ"ש) בלי הקדמות ובלי אזהרות, אין פחדים וחששות, בקול ענות גבורה, בפה קדוש הוא השיב נחרצות והכריע: "כן". דהיינו מותר בהחלט בוודאות גמורה, ללא צל צלו של ספק!

כלומר אין שום חשש, על ספר הזוהר הקדוש אין שום הגבלה, כל האיסור מדבר על לימוד והבנת חכמת הקבלה, וכמו שכתבו הפוסקים וז"ל הש"ך ביורה דעה (סי' רמו סעיף ו) המקובלים ושאר האחרונים הפליגו בדבר שלא ללמוד חכמת הקבלה עד אחר שמילא כריסו

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1137
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 8

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

מהש״ס ויש שכתבו שלא ללמוד קבלה עד שיהא בן ארבעים שנה כמ״ש בן ארבעים לבינה בשגם שצריך קדושה וטהרה וזריזות ונקיות לזה ורוב המתפרצים לעלות בחכמה זו קודם הזמן הראוי קומטו בלא עת כמ״ש כל זה בד׳ חכמי האמת, עכ״ל.

והורנו רבותינו ז״ל שאף החכם ובקי בחכמת הנסתר מוכרח הוא שידע לבאר ״פשט״ בתוספות, ואם לאו – בידוע שעוד לא דפק על שער תורת הסוד! ונקרא שמה ״קבלה״ שיש לקבלה מרב, וכ׳ בערוך השולחן (יורה דעה סי׳ רמו) שבזמנינו ״הרב״ הוא ספרי הקבלה האמתיים. חלק ״הנסתר״ שבזוהר – סודות התורה הם הם שגדרום חז״ל , והלא המה כתובים על כתבי האריז״ל, וגם זה אם ראוי לכך יכול אף קודם לגיל מ׳, כמ״ש הרמ״ק ז״ל. (אך התנה שצריך שיהיה נשוי ועכ״פ בגיל כ׳ ושומר בריתו של אברהם אבינו).

ולא עוד אלא שאיתמר משמיה דר׳ ישראל סלנטר ז״ל שכל האיסור להכנס בחדרי חכמה זו לא היה רק עד שנת ת״ר לאלף השישי (כמ״ש בזוהר פר׳ וירא שבשנה זו יפתחו שערי החכמה וכו׳) ומאז כל הרוצה לבא יבוא ויטול.

ומכל מקום עיין בהקדמת המהרח״ו ז״ל בשער ההקדמות שמפרט תנאים נשגבים ומזהיר אזהרות נוראות למי שחפץ לגשת אל קודש הקודשים.

״ומחוייב ביותר כל מי שעוסק בחכמה הזאת שיהא נפשו ולבו כל הימים להיטיב את מעשיו תמיד בכל תורת ה׳ הישרים וביותר בלימוד ושמירת **ההלכה מכל חלקי ארבעה שו״ע. כי הם חיינו** ואורך ימינו. ויקבע מאד בלבו חיוב ותשוקת שמירת ההלכה עד תכלית האחרון וע״ז נאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית. ואז יכול להחשב מבני היכלא דמלכא לכנוס לפני ולפנים אל היכל הקודש פנימה להתענג נפשו נועם זיו חכמת האמת שהוא אור פני מלך חיים ע״י לימוד עץ החיים ולהדבק באלקים חיים סלה.״ (הקדמת המסדר לס׳ הקדוש עץ חיים).

בית דין: לאחר כל זה לא למדת זוהר ולא אמרת ללמוד זוהר?

ראש ישיבה: הרבנים לא אמרו!

בית דין: אלו היו הערב רב רשעים גמורים וכמו שכתב:

בספר ארץ החיים מביא דברים הנ״ל **מהרה״ק ר׳ אורי מסטרעליסק זי״ע:**

פעם אחת התפלל בשבת קודש לפני העמוד, וכשהגיע לפסוק שומר נפשות חסידיו ומיד רשעים יצילם, אמר כמה פעמים בבכיה גדולה, אמר התפילה שאלו אותו התלמידים מה היה כוונתו בבכיה ובכפלו כמה פעמים הפסוק רבות רעות וכו׳, וענה בפה קדשו: אשר ראה בעיניו פקוחא שקודם ביאת הגואל יהיה מפורסמי הדור ימצא ביניהם מפורסמים שיהיו רשעים גמורים, **ועל זה בכה שומר נפשות חסדיו מיד רשעים יצילם.** (ארץ החיים א׳ פרק ב׳, נדפס בספר תלמידי הבעל שם טוב הקדוש חלק כ״ד)

היהודי הקדוש זי"ע
משיח צדקינו ישלח מעל פניו הרבה חסידים עם מלכיהם בראשיהם שילכו לקראתו - לא יועיל טענת החסידים שטעו בו, כי צריך להתפלל על זה כל ימיו - יותר עבודה הוא להיות מחובר לטהור מלהיות טהור בעצמו

על הא דאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המחובר לטהור טהור, הקשה לו פעם אחת הרב הקדוש חכם הרזים מו"ה ש"ב ז"ל מפרשיסחא אם כן לקתה מדת הדין, היתכן זאת שיתדמה לך צדיק אמיתי אשר היה פרוש ומובדל מהבלי עולם הזה ועבד כל ימיו להבורא יתברך שמו במסירות נפש, והוא אך התחבר לו יהיה נעשה טהור כמוהו, והשיב לו כי להיות מחובר לטהור הוא עבודה יותר גדולה מלהיות טהור בעצמו, והובא דבריו אלה בכמה ספרים משמו, (ומתאימים דברים אלו לאשר שמעתי מפי ידידי המנוח החסיד המופלג מו"ה יצחק בער הכהן משערכערשין, ששמע בעצמו מפי הרב הגאון הקדוש מו"ה ליבוש זצ"ל אבדק"ק צוזמיר תלמידו של היהודי הקדוש ביום ראשון דראש השנה סיפר בשם רבו היהודי הקדוש זי"ע כשיבוא משיח צדקינו אז ילכו לקראתו כל הצדיקים, ומנהיגי ישראל, עם אנשים החסידים אשר שאבו מימיהם ויהיו בניהם מנהיגים כאלה אשר משיח צדקינו יאמר להם גש הלאה עם החסידים שלך, (פעם אחת אמר משיח צדקינו וועט זייא זאגין פארט דיר מיט דיינע חסידים), ואז יקרבו החסידים ויבכו מאוד ויאמרו משיח צדקינו מה חטאנו ואשמנו הלא היה לנו אמונה כי הוא צדיק אמת, ומה תלונתך עלינו, ומשיח צדקינו ישיב להם כל ימיו של איש מהצורך לבקש מהבורא יתברך שמו כי יזכה להתקשר בצדיק אמת. והבורא יתברך שמו לא ימנע טוב מההולכים בתמים, ואם היה רצונכם באמת להתקשר בצדיק אמת היה מאיר לכם האמת, ובוודאי לא היה רצונכם האמת להאמת. (תפארת היהודי חידושי תורה וסיפורים).

נבואת הרה"ק מרוזין זי"ע
בעקבתא דמשיחא ירד אש מן השמים לנביאי הבעל, ויהיו נסיונות גדולים ועצומים - אני מודיע זאת למען תדעו להזהר

וכבר הזהירו על זה רבותינו הצדיקים והקדושים מדורות שלפנינו שראו ברוח קדשם מה שיארע לנו מהנסיונות בעיקבתא דמשיחא, ושמעתי מפי תלמיד חכם מפורסם ואיש מהימן ששמע כמה פעמים מאביו ששמע מחותנו אשר היה רגיל אצל הרב הקדוש מרושזין זי"ע יותר מעשרים שנה, ושמע מפה קדשו דיבורים אלו, תדעו דכמו שירד אש מן השמים לאליהו בהר הכרמל ולא ירד לנביאי הבעל, בעיקבתא דמשיחא יהיה ההיפך שירד אש מן השמים לנביאי הבעל ויהיו הנסיונות גדולים ועצומים קשים ומרים, ואני עומד ומזהיר לכם על זה למען תדעו להיות זהירים בדבר, וכעין זה מקובל מהרה"ק מראפשיץ זי"ע ועוד צדיקים וקדושים שהגידו מראש גודל הנסיונות שיעמדו לנגדינו והזהירו על זה. (עה"ג ע' קל"ו).

הרה"ק מראפשיטץ זי"ע
קודם הגאולה יהיו ראשים שהס"מ ירכב עליהם - לא יהיו ניכרים - בהכרח להכניע א"ע

על זה אמר מורי הקדוש רבינו נפתלי (מראפשיטץ) אל הצדיק ר' מרדכי ליפא בעיר ראווע, דע ידידי שקודם ביאת משיח יהיה ראשים שהכלב הס"מ יהיה רוכב עליהם, ולא יהיה ניכרים, ובהכרח להכניע א"ע, כי מי יודע מה בלבו, ולא יכול להנצל מהם אלא הלומד תורה לשמה ויש לו אמונה, ומה נפקא מינה מזה שאמרתי לך, כי חלילה שיעלה על מחשבה כזאת כי ה' יראה ללבב ולא האדם, אלא שתבקש רחמים בבכיה לפני השי"ת ינחנו בדרך אמת, ע"כ אמרי קודש. (זוהר חי פרשת ויחי דף תכ"ו).

ראש ישיבה: אבל אתפשטותא של משה רבינו בכל דור, אז אולי הם היו משה רבינו?

בית דין: מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהֵימְנָא סוֹבֵל עֹל וְצַעַר הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה לְבַדּוֹ, כִּי אֵין הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים רוֹצִים לְסַיְּעוֹ בָּזֶה, שֶׁאֵינָם רוֹצִים לִלְמוֹד סוֹדוֹת הַתּוֹרָה

וְהָאוֹר הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ בְּפֵרוּשׁוֹ עַל פָּרָשַׁת וַיְחִי (בְּבִרְכַּת יַעֲקֹב לִיהוּדָה) בִּיאֵר, דְּמֹשֶׁה הוּא גּוֹאֵל רִאשׁוֹן, וְהוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן, כְּדְאָמַר בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ "מ"ה שֶׁ"הָיָה הוּא" ר"ת מֹשֶׁה – "שֶׁיִּהְיֶה", (קהלת א ט), וְאֵין מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהֵימְנָא נוֹתֵן הַתּוֹרָה רוֹצֶה לְגָאוֹל עִם שֶׁל בַּטְלָנִים, [וּבְזֹהַר הַקָּדוֹשׁ קוֹרֵא לְאֵלּוּ שֶׁאֵינָם עוֹסְקִים בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר "עַמֵּי הָאָרֶץ" גַּם כִּי גְּדֹלִים בַּתַּלְמוּד], וּמוֹסִיף שָׁם, דְּבְכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ זְמַן הָרָאוּי לִגְאוּלָה, צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה בָּנוּ יֵינָהּ שֶׁל תּוֹרָה הוּא כֹּחַ עֵסֶק הַתּוֹרָה בְּכָל הַפַּרְדֵּ"ס – ד' חֶלְקֶיהָ, (כִּדְפֵרֵשׁ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים עַל הַפָּסוּק "הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיַּיִן"), וְאִם לָאו ח"ו סוֹבְלִים יִסּוּרִים, וְרַק עַל יְדֵי כֹּחַ הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בְּעַם יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִים, עכת"ד. וּפוֹק חֲזֵי מַה שֶּׁאָמְרוּ בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ פָּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף כח): בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַהֲרֵי מִי נָתַן מַעֲשֶׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבְמֹשֶׁה? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אָמַרְתָּ כָּךְ? וְכִי לֹא לָמַדְתָּ (יְשַׁעְיָה מו) מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית! ? אָמַר לוֹ, כָּךְ הוּא וַדַּאי. וְלָכֵן מֹשֶׁה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, **וּבְגָלְלוֹ נֶאֱמַר בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר, אֶלָּא כֻּלָּם כְּנֶגְדּוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בָּעֲמוּד הָאֶמְצָעִי וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר שֶׁיּוֹצִיא שְׁכִינָה מֵהַגָּלוּת.** זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות ב) וַיַּפֶּן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ. וּמֹשֶׁה הוּא בְּדִמּוּתוֹ מַמָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים – אַבָּא וְאִמָּא. תַּרְדֵּמָה – זוֹ הַגָּלוּת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (בראשית טו) וְתַרְדֵּמָה נֹפֶלֶת עַל אַבְרָם. הִפִּילוֹ עַל מֹשֶׁה וַיִּישַׁן. אֵין שֵׁנָה אֶלָּא גָּלוּת. וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו – מִצַּלְעוֹתָיו שֶׁל מִי? אֶלָּא מֵאוֹתָם עֲלָמוֹת שֶׁל הַגְּבִירָה נָטְלוּ אַבָּא וְאִמָּא אֶחָד מֵהֶם, וְהוּא צַד לָבָן, יָפֶה כַּלְּבָנָה. וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה – זֶה בָּשָׂר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שם ו) בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר. בָּשָׂר שֶׁל מֹשֶׁה אָדָם, וְעָלָיו נֶאֱמַר פְּנֵי מֹשֶׁה כִּפְנֵי חַמָּה, וְלָכֵן (שיר ו) יָפָה כַּלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה. וּבֵאֵר בְּמִקְדַּשׁ מֶלֶךְ: דְּמֹשֶׁה רַעֲיָא מְהֵימְנָא סוֹבֵל עֹל וְצַעַר הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה לְבַדּוֹ, כִּי אֵין

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1138
אדר תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק 27

חלק 9

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סְפָרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלָּיהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"
מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים רוֹצִים לְסַיְּעוֹ בָּזֶה, שֶׁאֵינָם רוֹצִים לִלְמוֹד סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, אֶלָּא כּוּלָּם כְּנֶגְדּוֹ וְלֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִי שֶׁיְּעַזֹּר לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׁכִינָה מִן הַגָּלוּת, וְכֻלָּם בְּסוֹד הַתַּרְדֵּמָה וְהַשֵּׁינָה.

כל הגאולה תלויה בעסק החכמה הזאת

וּבְדֶגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם (פָּרָשַׁת שְׁמִינִי): וְזֶהוּ דָּרֹשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה, הַיְנוּ כְּשֶׁיִּתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מֹשֶׁה, וְאֵיתָא דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי הָיָה בְּחִינַת מֹשֶׁה), וְיִדְרֹשׁ מַה שֶּׁדָּרַשׁ כְּבָר מֹשֶׁה, הַיְנוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, סֵפֶר הַזֹּהַר, אָז וְהִנֵּה שֹׁרֶשׁ, הַיְנוּ שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלִפּוֹת וּמִמֵּילָא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שֶׁיִּבָּנֶה בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה וָעֶד.

ספר

גילוי הערב רב

חלק 36

מעלונים 1186-1188

מספרי הערב רב
והמסתעף

זוהר חשבון

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש ניסן תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל־ווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב־רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ־עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. **ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפניו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.**

המצפים לישועת ה' ברחמים.

הרב עובדיה יוסף
מרן מאור ישראל מופת הדור הראשל"צ
ראש ממשלת התורה, מנהיג דורנו
ונשיא מועצת חכמי התורה

שלמה משה עמאר
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ציון בוארון
חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

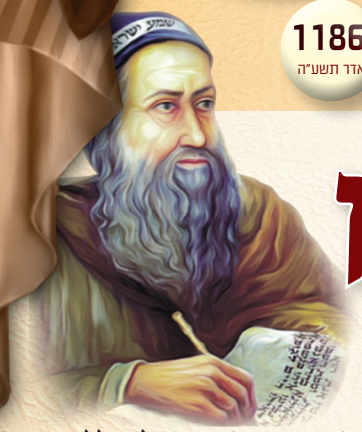
בניהו שמואלי
ראש ישיבה המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

אליעזר ברנד
ראש ישיבת שובו בנים
בעה"ק ירושלים ת"ו

אור הזוהר

1186
אדר תשע"ה

זוהר חשבון

חלק 1

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סְפָר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דָּקָה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לְמִדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְכָךְ תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

זוהר החשבון

ב"ה לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א

ראשית, תודה רבה על המיילים שאני זוכה לקבל מכם בכל יום, אבל לפעמים צפתי רבות מאוד היה לשנות מתכונת מכל המיילים שאתם שולחים בכל יום, כי אין לי מספיק זמן לקרוא הכל, ואני בכלל לא מבין איך בכלל יכול לכתוב כל כך הרבה? אולי בכוונה כותב שם שם של מלאך, אבל אני צם צריך להיות מלאך בכדי לקרוא בכל יום, כל כך הרבה!

בידוד מבקש סליחה אם יש חוצפה בהצעתי

אברהם קליין

תשובה:

בואו ונחשוב חשבונו של עולם!

היו לנו כמה מלחמות שעברנו בשבע שנים האחרונות ושיגרו עלינו עשרות אלפי טילים רח"ל, ומה עשו עם ישראל? היו כל הזמן עסוקים עם הטלפונים ואתרי חדשות כדי לראות מה קרה ומה קורה ואיפה לברוח לברוח וכו' וכו'.

לא שאלתם למה אני צריך כל כך הרבה לראות, כל כמה דקות, לראות בחדשות מה חדש? מה חדש? מה קרה? אוי, כל כך הרבה קרבנות, רח"ל אוי ואבוי ונגיד תהלים וכו'.

עכשיו אנחנו שולחים כל מיני תוכחות, כי רק על ידי תוכחה יכולים להציל את עם ישראל, אז יותר טוב שתקבלו את הלפני ולא את האחרי: כלומר. טוב שתבכו עכשיו מאשר שתבכו אח"כ כשיהיה מאוחר.

ומצאתי כאן מכתב דומה ותשובה ששלחתי:

ב"ה

לכבוד מרן האדמו"ר שליט"א

שלום לכם, קודם אבקש סליחה אם אני מדבר בחוצפה, ונא לא לפרסם שמי, כמובן,

אני בן אדם פשוט רוצה לעבוד את השם וראיתי מה שכתבתם על הבשר, וזה לא נשמע בכלל, ואיך אפשר להגיד לאנשים לספר להם שמה שהם אוכלים כל החיים שזה בשר טרף?

צריכים לדבר לאנשים ביופי והדר, ולא להגיד להם דיבורים קשים, האם אני יכול לקבל את זה בכלל?

ולמה כל הרבנים שותקים ולא אומרים כלום, האם זה לא מראה שהכל כשר וישר?

למה דוקא אתם נכנסתם בזה?

אני מבין שאתם כותבים על הזוהר הקדוש, אבל למה לכם להיכנס בדברים שזה לא נוגע לכם?

אם הייתם נותנים הכשר אני מבין שכל אחד צריך ורוצה שיחשבו שרק הוא כשר!

אבל כבודו לא עוסק בכשרות רק בזוהר אז למה לכם להיכנס בזה כלל?

תשובה:

זה מלחמה בעמלק. ומלחמה לה׳ בעמלק מדור דור. וכל אחד צריך להוכיח.

ביחזקאל הנביא בפרק (לד יב), אומר: כְּבַקֵּרַת רֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם הֱיוֹתוֹ בְתוֹךְ צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי אֹתָהֶם מִכָּל הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נָפְצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל וממשיך בפסוק (יג) וְהוֹצֵאתִים מִן הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּים מִן הָאֲרָצוֹת וַהֲבִיאֹתִים אֶל אַדְמָתָם וּרְעִיתִים אֶל הָרֵי יִשְׂרָאֵל בָּאֲפִיקִים וּבְכֹל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: ובפסוק (יד) בְּמִרְעֶה טוֹב אֶרְעֵם וּבְהָרֵי מְרוֹם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נָוֵהֶם שָׁם תִּרְבַּצְנָה בְּנָוֶה טוֹב וּמִרְעֶה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה אֶל הָרֵי יִשְׂרָאֵל: ובפסוק (טו) אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם נְאֻם אֲד-נָי ה׳: (טז) **אֶת הָאֹבֶדֶת אְבַקֵּשׁ וְאֶת** הַנִּדַּחַת ״אָשִׁיב״ וְלַנִּשְׁבֶּרֶת אֲחַבֵּשׁ וְאֶת הַחוֹלָה אֲחַזֵּק וְאֶת הַשְּׁמֵנָה וְאֶת הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד אֶרְעֶנָּה בְמִשְׁפָּט:

אֶת הָאֹבֶדֶת אְבַקֵּשׁ וְאֶת הַנִּדַּחַת ״אָשִׁיב״ א״ש״י״ב׳ זה גימטריה שלום יהודה בן אסתר, [אשי״ב גם כן ר״ת ״א׳ין ש׳ום י׳אוש ב׳עולם״.] וזה גזרו עלי מן השמים שאני צריך וחייב לומר את האמת וזה תלוי כל הגאולה, אם יש רק מוכיח אחד יכולים לזכות לגאולה בעזרת השם:

ולהבין כל הדברים מה שהולך בשחיטה כתבתי על זה יותר מ400 ספרים וקבצים, והכל פתוח לעיני כל העולם ומה גם כמה פעמים שכמעט הרגו אותי, אבל זה לא אומר שאני פטור להוכיח הלאה, ואביא לכם תורה מה שאמרתי בברית מילה שמשם תבין למה לא רק אני מחויב וגם כל אחד מחויב לעשות את זה להציל כל עם ישראל:

פרשת פרה

זאת חוקת התורה וגו׳.

מדוע אמר התורה ולא אמר הפרה. בפייט, **לטהר טמאים לטמא טהורים באומר קדוש.** מי שאומר על טמאים גם כן שהם טהורים, מחמת גודל אהבת ישראל שבו, כדוגמת הרה״ק מבעלזא זצ״ל, סימן הוא שהוא ״קדוש״. וזהו ועמך כולם צדיקים, כי כל האשמה זה על הערב רב שמטעים את כל העולם, {ראה ספרי הערב רב והמסתעף כ״ח חלקים}

פרשת פנחס

- א -

דרשה לברית מילה

וידבר ה׳ אל משה לאמר, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל גו׳, לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום גו׳, תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל (כ״ה י׳-יג)

- א -

מובא באות חיים ושלום, שלא מצא מקור לומר בברית מילה פסוקים אלו, לא בנגלה ולא בנסתר.

ונראה בהקדם, דהנה בעת שהרג פנחס לזמרי כתיב (בלק כה, ח) ״ותעצר המגפה״, ובהמשך לזה כתיב בפרשתנו: א) ״השיב

את חמתי גו׳״, ב) ״ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי״. וקשה, וכי בשביל כך שהרג פנחס את זמרי, משום זה ״ותעצר המגפה״ ותכפר, אתמהא.

ועוד קשה, למה הלך פנחס דייקא, הלא משה ואהרן ואלעזר היו גדולים ממנו. ועוד, דאיתא במדרש פרשתנו עה״פ לכן אמור: בדין הוא שיטול שכרו, וצלה״ב ביאור דברי המדרש.

ונראה להקדים דמה שמובא כאן ג׳ פעמים ענין הקנאה (״בקנאו את קנאתי גו׳ בקנאתי״), נראה שהוא כמו שמובא בתשובת מהר״ם שי״ק (סימן שי״ג) החילוק בין ״תוכחה״ ל״מחאה״, ד״מחאה״ היא בשעת מעשה, ומובא בתשובת מחנה חיים דחייב להכות בדבר זה, וענין ה״הוכחה״ הוא כמובא בגמ׳ שבועות (דף י״ז) ״כל שיש בידו למחות ואינו מוחה נק׳ רשע״, ומובא בפ״ק דנדה עה״פ ״וכשלו איש באחיו״, איש בעון אחיו, מכאן שכל ישראל ערבים זה לזה. ובראשונים פליגי אי שייך דין ערבות בגרים, אבל עכ״פ ״איש באחיו״ קבלנו מהר סיני ״את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה״.

ובזה אמרתי ליישב דברי הגמרא בשבת (דף נ״ד ע״ב) כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו, נתפס על כל העולם כו׳. וקשה, האיך שייך שיוכל להוכיח בכל העולם. רק נראה, דבגמרא סנהדרין ובאיזהו נשך איתא ד״המשחק בקוביא אין להם חלק לעוה״ב״, ושם ״מפריחי יונים״, ובאופן זה שייך גם בדורנו, וזהו ענין הערבות.

ומובא בס׳ משכיל אל דל מר׳ הלל קאלמייא, וכן בחפץ חיים, בביאור הפסוק ״ואתה כי לא הזהרת דמו מידך אבקש״, משום דלא הוכחת אז עליך העונש. ומובא בתנא דבי אליהו דכל מי שבידו למחות כל דמים הנשפכים בישראל עליו, ובחפץ חיים כתב דמו עד סוף כל הדורות, ובילקוט שופטים איתא: אותן ע״ב אלף בגבעת בנימין מפני שלא הוכיחו זה את זה, ובשביל זה חרב בית המקדש, כמובא באיכה. ומובא בחפץ חיים דהערבות שאנו חייבים עליה הוא ערב שלוף דיק[א], ומובא ברמב״ם שמחוייב בערבות על כל דבר.

- ב -

והנה מבואר בשם תלמידי הבעש״ט, דנוטר ברית רואה האמת, ופנחס ראה זאת, וממילא הי׳ מחוייב למחות, ובגמ׳ סנהדרין פרק חלק איתא שפנחס מסר נפשו על זה והי׳ מוכן ממש להריגה, ובשביל זה זכה ל״בריתי שלום״ ופעל אשר ״ותעצר המגפה״, וכיון שמחה לכן ״ויכפר על בני ישראל״.

ובגמ׳ הנ״ל (דף פ״ב ע״ב): ״**ראוי׳ כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם**״ (דכתיב ברית כהונת עולם תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר, רש״י. ובחדא״ג מהרש״א כאן: מדלא כתיב וכפר על בני ישראל וגו׳, בלשון עבר, וכתיב ויכפר בלשון עתיד). ובבני יששכר (מאמרי חודש תשרי, מאמר ד׳ סימן ז׳) הלשון הוא: **ראוי׳ שתהא הכפרה הזו מכפרת והולכת עד סוף כל הדורות.**

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1187
אדר תשע"ה

זוהר חשבון

חלק 2

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְזָכָה תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"י קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

וכתב בבני יששכר שם בשם הקדוש מהר״ש מקרלין הי״ד, שיש מדרש חז״ל, שאמר אליהו (זה פנחס), רבונו של עולם, כיון שמידתי היא שאני מקנא ולא אוכל לסבול חטא ועון, **פן יהי׳ אבי הבן המכניס בנו לברית, בעל עבירה**, ולא אוכל לסובלו. **והשיב לו הקב״ה, אז אכפר לאבי הבן עונותיו.** ואמר לו אליהו עוד, פן יהי׳ המוהל והעומדים שם בעלי עבירה, **והשיב ד׳ שיכפר גם לכל העומדים שם.**

ולפי הדברים האלה יש לפרש הפסוק, **שפנחס זה אליהו, אשר קינא לאלקיו**, הואיל והוא מקנא ולא יוכל לסבול עבירות, לכן **ויכפר על בני ישראל**, יכפר ד׳ לכל מי שיעמוד אצל כסא של אליהו. ותבין מה שאמרו חז״ל הנ״ל **שתהא הכפרה הזו מכפרת והולכת עד סוף כל הדורות.** ע״כ.

ולענ״ד נראה לפי הנ״ל בפסוק ״דמו מידך אבקש״, דאחד ערב לחבירו עד סוף כל הדורות, וכתב החפץ חיים בפירוש ״עלינו ועל דורותנו ועל כל דורות״, דקאי על ברית בין הבתרים. וממילא נמצא שקבלנו עונשים על כל הדורות. ומרובה מדה טובה ממדת פורעניות, ולכן כיון דבמדת פורעניות כן, כש״כ במדה טובה ״ראוי׳ כפרה זו שתהא מכפרת כו׳״. וכ״ש פנחס שהוא הגין על כל הדור, ממילא הגין לכל הדור גם בלי ברית, דהא דפנחס הרג לזמרי הוא משום ערבות, וממילא מרובה מדה טובה ממדת פורעניות, ולכן מכפר.

ועוד נלענ״ד ליישב, דלהיות וכל הדורות עומדים בזכות פנחס, לכן ראוי׳ כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם, כיון דבלי מסירת נפשו הי׳ כלי׳ ח״ו, ובגלל שמסר נפשו והציל כלל ישראל וכל קיום העולם הוא בזכות פנחס, לכן ראוי׳ כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם.

- ג -

ועפ״ז נראה ליישב דברי המדרש ״בדין הוא שיטול שכרו״, ומובא במשלי יעקב מהמגיד מדובנא, שהקשה למה דוקא אצלו הי׳ ״בריתי שלום״ ולא אצל אבותיו, עיי״ש המשל.

והנה בעת חטא העגל כשאמר לו הקב״ה למשה רבינו ע״ה ״ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם גו״, פעל משה רבינו אצל השי״ת עד אשר ״וינחם ה׳ על הרעה אשר דבר לעשות לעמו״, אך אעפ״כ אמר לו השי״ת ״וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם״, ופי׳ רש״י ״עתה שמעתי אליך מלכלותם יחד, ותמיד תמיד כשאפקוד עליהם עונותיהם, ופקדתי עליהם מעט מן העון הזה עם שאר העונות, ואין פורענות באה על ישראל שאין בה קצת מפרעון עון העגל״.

ועד״ז בחטא מרגלים, שאמר השי״ת למשה ״אכנו בדבר גו״, פעל משה אצל השי״ת ״ויאמר ה׳ סלחתי כדבריך״, אך אעפ״כ אמר השי״ת ״ואולם חי אני גו״, ופי׳ רש״י ״לא אמיתם פתאום כאיש אחד

(שלא יאמרו "מבלתי יכולת גו'"), אלא באיחור מ' שנה מעט מעט".

אכן פנחס סילק את כל הדינים "ויכפר על בני ישראל". היינו, דחטא העגל וחטא מרגלים נתכפרו רק לאותו דור, אבל פנחס, כיון שהיתה לו מס"נ לכן סילק את הדינים לגמרי, ולכן "הנני נותן לו את בריתי שלום", כיון שהוא מכפר עד סוף כל הדורות.

- ד -

ובזה מיושבת תמיהת האות חיים ושלום בענין אמירת פסוקים אלו בשעת עריכת ברית, כי אליהו מלאך הברית הוא פנחס ("פנחס זה אליהו"), שהוא הציל את כלל ישראל בעניני שמירת הברית, לכן בעת עריכת ברית שאז בא אליהו שהוא פנחס, אומרים אז הפסוקים הנ"ל, כדי להזכיר את פנחס.

ועוד, דכיון שע"י פנחס ניצלו בנ"י מכליה, לכן כל ילד חדש שנולד הוא בזכות פנחס, ופנחס הוא כעין "אביו" של הרך הנולד, ולכן פנחס (שהוא אליהו) בא להשתתף בהכנסתו בבריתו של אאע"ה, ומכיון שהוא שם אומרים "ברוך הבא כו' וידבר גו' פנחס בן אלעזר גו'".

ולכן דווקא פנחס קנא קנאת ה', ולא משה ואהרן, כי "פנחס הוא אליהו", שהוא מלאך הברית, לכן פנחס דווקא קנא לענין שמירת הברית.

- ה -

וזהו גם הטעם לזה ש"בא הכתוב ויחסו אחר אהרן", שאמר "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן גו'", כי מדת אהרן היא מדת השלום, "אוהב שלום ורודף שלום", וגם פנחס קיבל מאת השי"ת ברכת השלום ("הנני נותן לו את בריתי שלום").

ועוד טעם לזה שיחסו הכתוב אחר אהרן, כי ידוע אשר בעת שפרחה נשמתו של פנחס (כשהלך להרוג את זמרי) נכנסו בו נשמת נדב ואביהו, בני אהרן, וא"כ הרי הוא עתה בנו של אהרן הכהן (ולא רק נינו), ולכן כיון שהזכיר את ה"בן" (פנחס), הזכיר גם את "אביו" (אהרן).

- ו -

ועוד יש לפרש בפי' הגמרא והמדרש "ראוי' כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם", שע"י שאנו קוראים בתורה בפרשת פנחס ואנו רואים באיזה מס"נ שקנא פנחס לה' ואנו רואים השכר הגדול והברכות שקיבל פנחס ע"ז, עי"ז מתעוררת בנו מדת הקנאות, קנאת סופרים תרבה חכמה ואנו ג"כ מקנאים לה', ועי"ז שאנחנו מקנאים לה' אנו מצילים הכלל ישראל. ובזה אתי שפיר כנ"ל.

- ז -

ובזה יש לתרץ ג"כ קושיות האות חיים ושלום, למה אנו אומרים הפסוקים הנ"ל בכל ברית, מפני שכל אב שהולך למול את בנו, צריך שתהי' לו מדת הקנאות, ולכן אומרים פסוקים הנ"ל, שהמדה הזו תדבק בנו כנ"ל.

וג"כ ידוע שכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, וכשאנו מזכירין פסוקים הנ"ל נחשב אצל השי"ת כאילו

פנחס קנא עכשיו לה', וממילא ראוי' כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם, אמן.

- ח -

ועוד יש לתרץ קושיית האות חיים ושלום בהקדם דברי הרמב"ן שפירש, דמ"ש "לכן אמור", הכוונה בזה שיגיד זה **בישראל**, כלומר אמור לבני ישראל שהשכר הוא בריתי שלום. וכנראה דיוקו הוא מדלא אמר "אמור לו".

ועפ"ז אפ"ל "לכן אמור", שיאמרו הפסוק הזה בכל הדורות, כמ"ש הרמב"ן ז"ל שיגיד זה בישראל כו', וק"ל.

- ב -

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל גו' ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי (כה, יא)

ויש להקשות, למה קיבל פנחס רק ב' ברכות טובות, א) "בריתי שלום", ב) "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם", דהלא מרובה מדה טובה ממדת פורעניות, ופנחס עשה שני דברים, א) "השיב את חמתי מעל בני ישראל", ב) "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי".

ואפ"ל בהקדם דברי הש"ך והאמרי שפר ע"פ זוה"ק פרשתנו (דף רי"ז) דכשהרג פנחס לזמרי, נתקבצו שבטו של שמעון להרגו, ופרחה נשמתו של פנחס, ובני אהרן נדב ואביהוא שהיו ערטילאין, לפי שלא נשאו נשים, נכנסו בגופו. ואע"פ שהם שנים, ואין גוף אחד יכול לקבל ב' נשמות, אמנם לפי שהיו ערטילאין שלא נשאו נשים, לכן נחשבים כל אחד כ"פלג גופא". וזוהי הכוונה במ"ש "(פנחס) בן אלעזר בן אהרן הכהן", כלומר, "בן אלעזר" בגוף, ו"בן אהרן הכהן" בנשמה. ולכן זכה פנחס מאותה שעה להיות כהן, כי הי' "בן אהרן הכהן". וזהו שאמר השי"ת לשבטים, מה שאתם טוענים שזולת "בן אהרן" הוא גם בן יתרו (וכמאמרם ז"ל שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו [יתרו] עגלים לעבודת כוכבים), זהו רק עד שהרג לזמרי, אבל אחר שהרג לזמרי הרי הוא רק "בן אלעזר בן אהרן הכהן", ואין לו עוד שום שייכות ליתרו. עכת"ד.

ואפ"ל, דבגלל שני דברים הנ"ל שעשה פנחס קבל ב' דברים, כנ"ל, ועוד קיבל ב' נשמות חדשות כנ"ל, וג"כ קיבל הברכה שחי ד' מאות שנה, כמבואר ברבינו בחיי פרשה זו.

- ג -

השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם, ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי (כה, יא)

- א -

פירש רבינו בחיי, ד"השיב" פירושו "הניח", מלשון "בשובה ונחת" (ישעי' ל'), כלומר, בקנאתו הניח פנחס למדת הדין, כמ"ש (תשא ל"ג) "והניחותי לך". אך המובן ממלת "השיב" שהחימה היתה ראויה ללכת על ישראל, אלא שפנחס השיבה לגמרי ולא הלכה, ע"כ.

והקשה רבינו בחיי, איך אמר "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי", הלא בסוף פרשת בלק כתיב "ויהיו המתים במגפה

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1188
אדר תשע"ה

זוהר חשבון

חלק 3

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לִמְּדוּ בְּכָל יוֹם פָּתַח אֵלְיָהוּ, תִּקּוּנִים: ל', מג, מח, וְזָכָה תִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

בְּדַקָּה בִּלְבַד

הָרַשְׁבַּ"ץ קוֹבֵעַ: בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

ארבעה ועשרים אלף", שמתו אז כ"ד אלף מישראל. ותירץ, דמכאן ראי' למ"ש (בבחיי) בסוף פ' בלק, שכל הכ"ד אלף היו משבט שמעון, ולא נפקד אחד מישראל משאר השבטים. וזוהי הכוונה במה שאמר "השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי", כלומר, שלא חלה מדת הדין חוץ מן שבט זה. ונמצא, שפנחס ע"י השבת החימה גרם קיומן של ישראל אורך ימים ושנות חיים מאותו זמן עד סוף העולם, ולכן זכה פנחס והאריך ימים בעולם הזה ארבע מאות שנה (כדכתיב ביפתח (שופטים י"א) "בשבת ישראל בערער ובבנותי' ובחשבון ובבנותי' שלוש מאות שנה", ומצינו מיפתח עד גבעת בנימין מאה שנה, ובאותו זמן כתיב (שם כ') "ופנחס בן אלעזר עמד לפניו בימים ההם"), וכשנסתלק אחר ד' מאות שנה זכה לחיי עד, כי "פנחס זה אליהו".

תמצית דברי רבינו בחיי, דמ"ש "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי" קאי על שאר השבטים זולת שבט שמעון, שלא כליתי אפילו אחד מהם.

ובזוה"ק איתא דמ"ש "ולא כליתי את בני ישראל" הכוונה היא שלא מתו מבני ישראל אפילו אחד, כי כל המתים היו מערב רב, כלומר הערב רב נתערבו בנשים של שבט שמעון ואח"כ נתגיירו וילדו בנים, שמהם מתו בעגל, ומהם במגפה, והאחרים שנשארו מתו בכאן.

- ב -

והנה בעיקר קושיית רבינו בחיי, דאיך אמר "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי", הלא מתו כ"ד אלף, אפשר לפרש בפשטות, שפנחס עשה ב' דברים בקנאתו: א) שהשי"ת לא כילה את בני ישראל, כמו שאמר הכתוב "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי", ב) שמיתת הכ"ד אלף מהערב רב במגפה היתה טובה גדולה לכלל ישראל, שלא יקטרגו עוד על כלל ישראל, כמו שאומר הזוה"ק בכמה מקומות שכל הצרות הבאות על כלל ישראל הם מן הערב רב, ומובא בזוה"ק פ' נשא שלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב רח"ל.

ובגלל ב' טובות אלו שעשה פנחס, קיבל ב' הברכות וב' נשמות חדשות כנ"ל. וכדאיתא במדרש תנחומא עה"פ "ויכפר על בני ישראל", וז"ל: וכי קרבן הקריב שנאמר בו כפרה, אלא למדך שכל השופך דמן של רשעים כאילו הקריב קרבן.

אור הזוהר

867
טבת תשע"ה

דין תורה לרבנים בבית דין של מעלה

חלק א

חלק 1

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד ק"י בְּוָא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סִפְרָא סַפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ הַדָּף בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֻדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א.

לפני שעה קלה קיבלנו שתי הודעות טלפוניות, אחת לנייד שלי והשניה לביתי ואשתי תחי' שמעה את זה, כבודו מדבר שם נגד רבנים שהם ערב רב ושלא אומרים לנו כלום, לדעתי כבודו יצטרך ליתן דין וחשבון בבית דין של מעלה על הדברים החריפים האלו, וכי אין לנו כבר תפילין ומזוזות כשרות? כל הרבנים ערב רב? הכל פסול? נא ובבקשה לענות לי על זה!

תשובה: א. איתא בגמרא (מסכת ר"ה דף טז.): **רבי יוסי אומר אדם נידון בכל יום שנאמר "ותפקדנו לבקרים". רבי נתן אומר אדם נידון בכל שעה שנאמר "לרגעים תבחננו". משום כך, בכל יום ויום, על כל דבר ודבר שאני הולך לעשות או לדבר, אני מהפך את הדבר במחשבתי מה אענה בבית דין של מעלה, מה כבר עשיתי היום בענין זיכוי הרבים, כי אני מאוד מפחד ללכת לישון, כי בשמים כותבים את כל מה שהאדם עושה, ודנין אותו בכל יום כמבואר.**

ונצטט לכם בקיצור כמה ממאמרי חז"ל בענין החיוב שיש לכל רב ורב:

א: מי שבידו למחות ואינו מוחה העבירה נקראת על שמו - ונענש עליה כאילו עשאה בעצמו

פרתו של ר' אלעזר בן עזריה היתה יוצאת [בשבת] ברצועה בין קרניה שלא ברצון חכמים. וחדא פרה הויא ליה? והא אמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב תריסר אלפי עגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא? תנא לא שלו היתה, אלא של שכינתו היתה, ומתוך שלא מיחה בה נקראת על שמו. (שבת נד).

תני ר' יודא בר פזי דברדלייה אמרו לו או עמוד מבינותינו או העבר רצועה מבין קרניה, א"ר יוסי ב' ר' בון שהיה מתריס כנגדן א"ר חנינא פ"א יצאה והשחירו שיניו מן הצומות. א"ר אידי דחוטריה אשתו הוית ומנין שאשתו קרוי עגלה, (שופטים י"ד) לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי. (ירושלמי שם). —— דחוטריה. שם מקום: אשתו הוית.הפרה הזאת היתה של אשתו: ומנין כו'. פי' א"כ דשל אשתו היתה למה קאמר פרתו של ר' אלעזר ב"ע לכך משני כיון שגם אשתו נקראת עגלתו כ"ש שפרת אשתו נקראת פרתו, (שם).

ובירושלמי שם וז"ל: תמן אמרין שכינתו היתה, ויש אדם נענש על שכינתו, .ש [ופי' בקרבן העדה, ופריך וכי יש אדם שהוא נענש על עונות שכנתו דכיון דקרו לה על שמו משמע שהעון תלוי בראשו]. אמר רבי קיריס דידמא ללמדך שכל מי שהוא ספיקא בידו למחות ואינו ממחה קלקלתו תלוי' בו, עכ"ל. ופירש בקרבן העדה, כאלו הוא עשה העון בעצמו לכך נקראת על שמו. עכ"ל].

ב: העונש שמקבלים על עבירות הזולת באם אין מוחים בהם, תלוי לפי גודל ההשפעה והאפשרות למחות.

"רב ור' חנינא ר' יוחנן ורב חביבא מהני בכוליה סדר מועד כל כי האי זוגא חלופי

ר׳ יוחנן ומעיילי ר׳ יונתן כל שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם כולו״. (שבת נד:). האי זוגא. ארבעתן יחד:

חלופי ר׳ יוחנן. יש שמחלפין ר״י ומעיילי רבי יונתן: נתפס. נענש על עבירות שבידן: בכל העולם. אכל ישראל כגון במלך ונשיא שאפשר לו למחות שיראין מפניו ומקיימין דבריו:

ג: ראשי הגולה שהשפעתם מגיעים לכל העולם נתפסים על כל העולם מפני גודל כח השפעתם במחאה.

״אמר רב פפא והני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא. א״ר חנינא מאי דכתיב ה׳ במשפט יבא עם זקני עמו ושריו אם שרים חטאו זקנים מה חטאו, אלא אימא על זקנים [פי׳ סנהדרין] שלא מיחו בשרים״, (שבת נד:).

ד: מפני מה נענשו? - שהיה בידם למחות ולא מיחו.

א״ל ר׳ זירא לר׳ סימון לוכחינהו מר להנהו דבי ריש גלותא א״ל לא מקבלי מינאי, א״ל אע״ג דלא מקבלי לוכחינהו מר, דא״ר אחא בר חנינא מעולם לא יצאה מדה טובה מפי הקב״ה וחזר בו לרעה חוץ מדבר זה דכתיב ״ויאמר ה׳ אליו עבור בתוך העיר וגו׳ והתוית תיו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות״ וגו׳ א״ל הקב״ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקב״ה רבש״ע מה נשתנו אלו מאלו א״ל הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים, אמרה לפניו רבש״ע היה בידם למחות ולא מיחו, א״ל גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם א״ל רבש״ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי והיינו דכתיב זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו וממקדשי תחלו, וכתיב ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית. תנא רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה מאל״ף עד תי״ו, ומיד והנה ששה אנשים וגו׳. חוץ מדבר זה. שנאמר במקרא זה שהוציא דבור לטובה ומפני עונש תוכחה חזר בו:

האנשים הנאנחים והנאנקים. אלו צדיקים: היינו דכתיב. מעיקרא ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו. ולבסוף וממקדשי תחלו: ממקודשי. שהודה לקטרוג מדת הדין וחזר בו מן הטוב. (שבת נד:).

ה: מתוך שהיה לו לפנחס למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא

פנחס לא חטא, שנאמר ואחיה בן אחיטוב וכו׳, אפשר חטא בא על ידו והכתוב מייחסו, והלא כבר נאמר ״יכרת ד״׳ וכו׳, אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים, ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה, אלא ש״מ פנחס לא חטא וכו׳, והכתיב בני בליעל, מתוך שהיה לו לפנחס למחות

לחפני ולא מיחה, מעלה עליו הכתוב כאילו חטא עכ"ל. (שבת נה:).

ו: מי שיש בידו למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא ועונשו קשה מאוד

אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה שנאמר "ולא היה לבבו שלם עם ד' אלקיו כלבב דוד אביו", כלבב אביו דוד הוא דלא הוה, מיחטא נמי לא חטא, והכתיב ויעש שלמה הרע בעיני ה'? אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא, אמר רב יהודה אמר שמואל נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לדבר אחר ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ה', וכתב רש"י וז"ל שמש, לחטוב עצים ולשאוב מים בשכר לע"א, ואל יכתב בו דבר זה, ללמדך שקשה התוכחה במי שבידו למחות עכ"ל. (שבת נו:).

ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וזל"ק: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ולסיום הדברים: אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא היה בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו', עכ"ל. ונוסיף על זה שעכשיו קדוש זה הרג שש מליון יהודים.

ב. מה שאתה שואל עלי מה אני יענה בבית דין של מעלה, אעתיק לך מה שכתבתי מזמן, הדין תורה להרבנים בבית דין של מעלה: [ואם יש לכם הערות אדרבה - נא לכתוב, ואם יהיה הלכה למעשה נפרסם בשמכם - אל תפחדו לכתוב השם שלכם במלואו].

ג. על רבני הערב רב יש לנו כבר 26 ספרים 170 מראי מקומות מזוהר הקדוש וכתבי האריז"ל, וכל ספרי תלמידי בעל שם טוב זי"ע שמצטבר לסך של 310 מראה מקומות, לך תלמד ותבין.

ד. לא הכל פסול, רק אם הקלפים באים מערבים או ממחללי שבת אז פסול, תעיין בתשובות שכתבו שני גדולי ישראל הגה"צ הרב וואזנר, והגה"צ הגר"מ שטרנבוך שליט"א לפני עשרות שנים.

ה. הדין תורה בבית דין של מעלה.

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

868
טבת תשע"ה

דין תורה לרבנים בבית דין של מעלה

חלק א

חלק 2

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּהַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

דין וחשבון לרב לפני בית דין של מעלה

הבית דין: האם עסקת בתורה?

הרב: ודאי עסקתי! וקורות ביתי וגם עדי הארון שבקברי שנעשו משלחן שלמדתי עליה יעידון על זה.

הבית דין: התפללת כל יום בציבור.

הרב: פשיטא ועל זה יעידון בעלי בתים שבבית מדרשי.

הבית דין: עסקת בחסד.

הרב: יותר מכפי כחי, וכל שנעזרו על ידי יעידו על זה.

הבית דין: האם למדת זוהר?

הרב: ממשיך שלא ממין הטענה: אכלתי רק הנאפה והנתבשל במטבח שלי הפרטי, ולא מן הנמכר בשוק כלל וכלל.

הבית דין: הלא אכלתם חֵלֶב דאורייתא!

הרב: מלאך של שקר העיד זאת כי מעולם לא אכלתי אפילו בשר בהמה והיאך נכשלתי בחֵלֶב.

הבית דין: כאן עולם האמת, ואנו שונין **דברינו אתה אכלת בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממעת לעת תדיר בלי הפסק רגע - חֵלֶב - ובמזיד גמור.**

הרב: (נתכרכמו פניו ונתחוורו כשלג כל ארכובותיו דא לדא נקשן ומשתומם במחשבותיו על הטעות הנעשה ופותח פיו ואומר): **אולי נתחלפו השמות ומדברים כאן מאיש אחר ששמו כשמי?**

הבית דין: (בבת צחוק על פניהם) אין כאן שום טעות כלל, ונסביר לך הלא אתה שמעת הרבה פעמים התעוררות בענין חֵלֶב הבא מרבנים דפקיע שמייהו - ששמם הולך לפניהם, והיה בידך לחקור הענינים, בפרט כשיצא לאור הקונטרס פרי תמרים המקולקל והמרשיע, ועליה סמכו כל הקצבים, הלא בידך היתה ללמוד מקצוע הניקור מפי הספרים הקדמונים, שהרי תלמיד חכם ועוסק בתורה הנך, והיית יכול לברר הצדק עם מי? ולפרסם זאת, **וכיון שלא עשית זה ושתקת, דנו הרבה אנשים הסומכין ונוטין אחר דבריך כי מסתמא הכל כשר. וכיון שכן אתה צריך ליענש בשבילם.**

הרב: אבל הלא לא אמרתי לשום אחד חוות דעת לא לכאן ולא לכאן והייתי נייטראלי.

הבית דין: אמת הדבר שלא התנהגת כהרבה רבנים שבלי יודעם בין ימינם לשמאל חוו דעתן בפירוש או ברמז שהכל כשר, ואין צריכין לחוש לרינון. ועונשן חמור אלפי אלפים יותר מעונשך, כיון שבפועל ובמעשה הכשילו הרבים, ואין חילוק לן בין איסור כרת זה, לאיסור כרת אחרת, והרי זה כרב המורה להתיר איסור נדה רח"ל בלי ידיעת הדין, ועונשם קשה ומרה בלי תכלית וחקר אם לא יתקנו את אשר עוותו, עוד בם נשמתם.

אבל מכל מקום שתיקת הרבנים שאחזו בפלך השתיקה משמשת כהודאה, בעיני ההמון כי ההמון דרכם לסמוך להקל בדבר שלא חוו הרבנים דעתן להחמיר, ועל זה אתה צריך לעמוד על עונשך.

דמדשתקו רבנן שמע מינה דניחא להו, ועל סמך זה אוכלין יום ויום חֵלֶב רבבות כזיתים.

הרב: אבל מה זה שמענישין אותי כאילו אכלתי בכל רגע ורגע - מכ״ד שעות של יום - חֵלֶב, מהו החשבון, והלא ליצנות לומר שבעת השינה כאילו אכלתי חֵלֶב.

הבית דין: דע לך כי כל רב או ראש ישיבה או מנהיג ומשפיע נענש, לפי הנפשות הנשפעים מדיבורו, ולא לבד המתפללין בבית מדרשו, אלא גם בקצה העולם אם יש אחד שהיה נמנע מְחֵלֶב אילו היה שומע רב זה צועק כי חֵלֶב בבשר, גם על זה נענש הרב כשלא צעק, והרי זה בכלל מה שאמרו חז״ל (שבת נ״ד) **כל שבידו למחות ולא מיחה נתפס על אותו עון, ועל כן היות שבכל רגע ממעת לעת נמצאין נפשות שעוסקין אז באכילת בשר נחשב בשמים כאילו אתה אכלת ממש אז באותו רגע הבשר עם חֶלְבּוֹ.**

וכדי שתבין החשבון ומיצוי עומק הדין, דע לך! שעונש על רבנים, משפיעים וראשי ישיבה יפרד לד׳ ראשים זו למעלה מזו:

1) רבנים שהפליטו מפיהם שאין לחוש על קול הרינון עונשן יותר חמור, כי מי ביקש מידן לחוות דעתן במה דלא ידעו, ואם במה שלמדו אין יודעין להבחין בין טוב לרע בלי סייעתא דשמיא, על אחת כמה וכמה במקצוע שלא עסקו ולא עמלו בו כלל, ולפעמים הנגיעה דוחקתן לומר מה שאמרו, **אבל בעולם הבא אין עצה ואין תבונה להציל מרדת שחת ושוגג קרוב לפשיעה הוא, והפושע ממש באיסור חֵלֶב גהינם כלה והוא אינה כלה.**

2) הרבנים שאין מתערבין כלל בכל משא ומתן של מערכת החֵלֶב אבל בביתם אוכלים בשר בהמה, והרבה אנשים חוקרים על זה ודנים מעשה רב מהם להקל באכילת בשר עם חֵלֶב, ורב זה אף על גב שלא הורה בפיו, **אבל אבן מקירו זועק למרחקים בבית הלזה אוכלין בשר ואין חוששים לרינון** על אחת כמה וכמה שמותר להמון העם לאכול, **וכל חטאת בית ישראל הנכשלין על ידי זה על חשבונו נזקפין. ועליו לקבל עונשן.** דאחז״ל אדם חשוב שאני, דממנו יראו וכן יעשו.

3) רבנים שנזהרים בביתם שלא להכניס בשר בהמה מפאת חומר אכילת חֵלֶב ואביזרייהו דיליה, אבל אינן נזהרין במוסד שלהם ומניחין שם בשר הבהמה, ורבים מורין לעצמם היתר על סמך זה.

4) רבנים שנזהרים במאד לעצמן וביתן ומוסדותיהן, אבל עדיין אין מוחין בפומבי על המכשול הנורא ואילו היו מוחין היה קולם נשמע להרבה הרבה נפשות במדינתם ובשאר מדינות והיו מצילים מאות נפשות מישראל לכל הפחות מרדת שחת.

הבית דין: ודע כי עונשך מר מאוד, כי הנך כעת בכלל ארור ואי אפשר לך לישב בגן עדן במחיצת שאר צדיקים דאין ארור מדבק בברוך.

הרב: הלא לא עברתי שום עבירה שנאמר עליה בתורה ארור.

הבית דין: מדרש מפורש הוא "**למד אדם ולימד ושמר ועשה והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל ארור**" (ויקרא רבה כ"ה).

הרב: **אבל אהה, הלא לא היה בידי למחות, והלא לפני בית דין של מעלה גלוי וידוע ההלוך ילך בעולם הזה, ומה שמאיימים הרבנים בכל מיני פחדים.**

הבית דין: אין זה טענת פטור כלל דמבואר במדרש (תנחומא תזריע ט') "**ולפיכך היה לו למחות ולהתבזות על קדושת שמך ולסבול הכאות מישראל**" דו"ק בלישניה לסבול הכאות מישראל.

הבית דין: **ובזה עדיין לא נגמר הכל, עתיד אתה ליענש על בית המקדש שהחרבת.**

הרב: **מה זאת? והלא לא היה כלל בית המקדש בימי?**

הבית דין: התוכל לפרש לן כוונת מאחז"ל "כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו".

הבית דין: **על כרחך הכוונה דאילו לא היה בימיו אותן החטאים שבשבילן נחרב בית המקדש ודאי היה נבנה מחדש, ומדלא נבנה, שמע מינה עדיין השטן מרקד, ואילו היה בית המקדש קיים אז היה נחרב.**

הבית דין: יפה דברת ומהאי טעמא צריך אתה ליענש כאילו החרבת בית המקדש דאמרו חז"ל (שבת קי"ט:) "**לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה**".

הרב: **פלא נפלא, מעולם חשבתי כי רב אשר יושב באהלה של תורה וכל העם עונין אחריו מקודש ואהוב וחביב על הבריות הוא היותר גדול וצדיק, והרב אשר קולו ניתן בתוכחה לעם ד' ומרננין עליו ומלעיזין עליו ומקללין לו שמע מינה שאין זה דרך האמיתי דודאי אילו היה דרך האמת כן ודאי היו נותנין חינו בעיני הבריות - מן השמים.**

הבית דין: **היאך שכחת גמרא מפורשת המראין בהיפוך ממה שאמרת? איתא** (כתובות קה:) **האי צורבא מדרבנן דמרחמין ליה בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא.** וידענו היטב גודל הנגיעה שהיו לך ולרבנים כמותך להיות אהוב וחביב בעיני הבריות ולפיכך חדלת מלהוכיח, ודבר זה נקרא עובד עבודה זרה בטהרה, כי שַׂמְתָּ כבודך למעלה מכבוד שמים וּכְחַס עַל כְּבוֹדְךָ שֶׁתַּקְתָּ בראותך העם נכשלין רח"ל באיסורים היותר חמורים.

הרב: **אבל למה אחריות אחרים עלי יותר מסתם בן אדם, שאינו נענש כל כך בשביל אחרים? הכי בשביל שישבתי כל היום ועסקתי בגירסא ולימדתי עם אחרים יהא עונשי חמור מסתם הדיוטות.**

הבית דין: כך אחז"ל (תנחומא בלק י"ט) **קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם.** וכן אמרו (תנחומא משפטים) **אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים.** ועוד אמרו (מדרש איכה - על הכתוב ויצא מבת ציון) **היו גדולי ישראל רואין דבר**

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

869
טבת תשע"ה

דין תורה לרבנים בבית דין של מעלה

חלק א

חלק 3

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדֵּין סַפְרָא סַפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן.

הרב: ולמה הצדיקים המוחים כל כך נרדפין הן?

הבית דין: עיין בבכור שור (שבת קמ"ה) שכתוב כי הטמאין יש להם דריסה מה שאין כן הטהורים שהן נדרסים מן הטמאים, וגם מדת הצדיקים להיות מן הנעלבין ואינן עולבין.

הרב: ולו יצוייר אילו לא היה בידי לברר עם מי הצדק בענין החֵלֶב עם המכשירים או עם המערערים הצועקים כל היום, וכי אסור לי לאכול הבשר?

הבית דין: אסור לך באיסור גמור!

הרב: למה?

הבית דין: ראשית - אם הצועק צועק חֵלֶב דאורייתא סוף כל סוף ספיקא דאורייתא הוא ולחומרא. שנית - הלא ידעת שמבואר בספרי (וברש"י פרשת תצא) **דגדול המאבד הנשמה מהמאבד הגוף** (גדול המחטיא יותר מההורגו) **ואם יראת לצאת** ברחובות בלילה פן יפגעך גזלן או רוצח, וגם עשית כמה בריחים ומנעולים (שלעסער) ועוד סגולות שלא יוכלו הגנבים לבא לביתך אף על גב שגם זה ספק אם יבואו, מכל מקום עשית כל הפעולות שבידך לעשות להשמר מהגנבים שודדי לילה שבאין עבור ממון בלבד, אם כן חייבת לעשות על כל פנים כל כך שמירות לנשמה שלך, להשמר מהקליפות וסטרא אחרא המייעצין לך להתפטם ממאכלות אסורות ולהרוג נשמתך ונשמת זרעך לעד ולעולמי עולמים, איזה שמירה עשית שלא יבואו שודדי נשמות לגזול נשמתך מעולם הבא ואם על עולם הזה של שבעים שנה דאגת כל כך הרבה למה לא דאגת על איבוד נשמתך לאלפי אלפים ורבבות רבבות שנים עד אין קץ וחקר.

(הבית דין ממשיך): ואמור נא לנו כשבא פלוני ללות מעות ממך כמה פעולות עשית להיות בטוח שיחזיר לך ההלואה, ואם היה אחד אומר לך שכמדומה לו כי פלוני הלוה אינו משלם הלואתו בנקל היית מונע את עצמך מלהלוות לו אפילו מצד הספק בלבד, **ואם כך נפחדת על איבוד הבל הבלים הנאבד מהר, למה לא דאגת על איבוד נשמתך?**

ואם למשל ראובן היה מכה את בנך מכות רצח בשוק עד שפיכות דמים, ונתגלה אחר כך כי בטעות עשה כן, שסבר שאתה גנבת ממונו, ואחר כך נתברר לו שאינו כן, האם לא היית נוקם ונוטר בו כנחש ושומר שנאה בלבך. **והיאך נוותר אנחנו על מה שאכלת חֵלֶב והרגת נשמתך אף על גב שהיה בטעות. וקרוב לפשיעה כיון שהזהירו בפרהסיא שישמרו מאכילת הבשר כי ארס החֵלֶב טמון בקרבו.**

(הבית דין ממשיך): עוד שאלה נשאל אותך, **הכבר שכחת כשנתרעשה הארץ כשנמצא איזה מכשול באיזה מאכל או משקה שהכניסו רעל בתוכו, והמכשילים תירצו עצמם שטעות נעשה ולא רצית לקבל שום תירוץ כי טעות כזה אסור להתרחש.**

ואיך מותר לך לטעות ולפטם נשמתך בחֵלֶב שהוא שורש הטומאה והסטרא אחרא?

ולמה שכחת ממעשה שאירע כשנתגלה לרבים שצריכין להשמר מלאכול תרופה פלונית כי הרוצחים שמו רעל בקרבו, ומנעו הרבים מלאכלו, אף על גב שהיה רק ספק בכל קופסא חדשה אולי אין בזה סם, כי לא נתברר הדבר רק מאיזה צלוחית שמצאו סם בקרבו (אקמול - טיילענאל בלע"ז - המו"ל) ואין זה ראיה כלל על הכל, אף על פי כן כל זמן שלא נתברר בבירור גמור ובהחלט כי כבר נתבטל הדבר ועשו שמירה על זה לא אכלת, **ולמה אכלת בשר? כשרב אחד צועק חֵלֶב בקרבו! סם בקרבו! כל עוד שאין לך בירור שאין עוד סם בקרבו?**

(ועוד ממשיך הבית דין): **אם תרצה לידע עד** כמה מענישין בבית דין שלמעלה עיין בשם הגדולים להגאון הקדוש החיד"א זצ"ל (ערך מו"ה דוד גרשון ז"ל) **שהביא שצדיק זה ראה בחלומו שמענישין אותו על אכילת חֵלֶב ושאל היאך אכל חֵלֶב וענו לו לפי שהיה מדליק המקטרת [הפיפ"א] משלהבת של נר חֵלֶב,** והוסיף החיד"א על זה ובעגמת נפש מסמר שערות בשרו כי בדבר שהיה לו להרב הלזה היתר גמור היו מענישין **אותו כאוכל חֵלֶב,** ומסיק, ולכן התלמיד חכם צריכין ליזהר ביותר ולפרוש מספק איסור, משום שהמון העם לומדין מהם ומקילין יותר. עד כאן החיד"א.

(וממשיך הבית דין): **ואם תחשוב שדי להרב** להחמיר לעצמו, ולהרשות לביתו לעשות מה שרוצין, טעות גדול טעית, פוק חזי מה שכתוב עוד החיד"א שם **"ולא סגי בתלמיד חכם עצמן אלא אף אם ההמון רואים אחד הבן ואחד הבת של תלמיד חכם שעושה כמו שעושים ההמון מתחזקין הן יותר ומקילין באיסורין ואשמם בראשיהם,** עד כאן דבריו.

הרב: אבל אהה אם לא נפל בדעתי לדמות מאכלי איסור כמאכלי סם המות כמו שדימוהו חכמי המוסר במסילת ישרים וראשית חכמה בשביל זה יהיה עונשי כל כך גדול, וכי מה ענין זה לשגגת תלמוד שהביא החיד"א שם, והיכן מצינו בפוסקים דבעינן לדמותן אהדדי?

הבית דין: טענתך אינה טענה כלל, כי יותר ויותר מעשרה פעמים במשך שנות חייך נפגשת עם דברי תשובת הר"ן ששם מפורש הדמיון להדיא ומובא בשו"ת הריב"ש סימן ש"ץ ומשם לבית יוסף הלכות מגילה סימן תר"ץ וזה לשונו הקדוש והטהור: **אם האדם יצטרך לילך על גשר אשר כולם יאמרו שהוא גשר חזק ורק שר חכם אחד יאמר שהוא גשר רעוע וסכנה הוא להלוך על גשר זו הלא בודאי לא ילך שום איש על גשר זו,** ואם כן אם על עניני הגוף יחזור להחמיר כל כך, קל וחומר בן בנו של קל וחומר שיש להחמיר בעניני הנפש לעשות המצוה על צד הכשר והיותר טוב בבירור גמור עכ"ל הר"ן שבריב"ש. **ואם תלמיד חכם ורב בישראל אינו חש לדברי הר"ן שראית וידעת ממנו,** אם כן איפוא התקוה להמוני העם שלא יכשלו בחמורות שבחמורות?

(הבית דין ממשיך): **מרא דאברהם** היכן נאבד שכלך, ועד היכן נסגרת בשלשלאות של השטן וירדת שאול תחתית לומר שטות כזה, וכי שכחת מקרא מפורש כי כל אוכל חֵלֶב ונכרתה, והיאך נאבדה האמונה ממך, הכי אין זה סם המות ממש, ואם כשהרופא הפרטי שלך היה מזהירך ממאכל פלוני שהוא סם לגופך, ידעת לברוח ממנו כבורח מן הארי, **וכשהתורה הקדושה מזהירה אותך כי האוכל חֵלֶב בכרת, הגוף נכרת והנשמה נכרתת מחיי עולם הבא אין זה חשוב בעיניך אפילו כדברי רופא פשוט, שומו שמים על זאת! ולזאת יקרא רב בישראל?** תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים, אבל גדול עשו לך, חבל חבל עד היכן נחלשה האמונה בתורה הקדושה אשר בשביל קוצו של יו"ד ממך נהרגו ונשחטו אלפי אלפים מישראל, ועכשיו בעונותינו הרבים עוקרים בשט נפש מקראות שלימות מן התורה בלי פחד ומורא ובלי נקיפת הלב. **אם המכונה רב בישראל מאמין וחושש לרופא שהוא רק בשר ודם, מחלל שבת, ואוכל טריפות, כשמזהירו על סם אפילו בספק, ולדברי התורה אינו חש, אין חילול התורה גדול מזה, והוא חורבן התורה במלוא המובן!!!**

הרב: עדיין לא נתברר אצלי האם זה כלל בכל עניני התורה כשרב אחד מערער על איזה דבר צריכין לחוש לדבריו.

הבית דין: מגן אברהם מפורש הוא בסימן ת"ל אחר שהביא דברי מהרש"ל שנהג חומרא באיזה דבר וכתב דעל כרחך לחומרא בעלמא נקטינן, ועם כל זה סיים המגן אברהם דיש להחמיר, הואיל ויצא מפי אותו הצדיק. וזה אפילו בחומרא, **כל שכן כשהצדיק עומד וצווח סם המוות בסיר, סורו ממנו ואל תטמטמו ותפטמו בְּחֵלֶב לאבד גופיכם ונשמותיכם לעד ולנצח נצחים!!!**

הרב: ידעתי מעוד כמה רבנים שהמה יראי השם מאוד, הכי יעלה על הדעת שבשביל אי מחאה וכדומה, יחשבו כמאכילי חֵלֶב?

הבית דין: כבר השבתי על ככה, ועיין עוד בשו"ת בית הלל (סימן מ"ז) להקדוש רבי הלל מקאלאמייע זי"ע שכתב **בעונותינו הרבים עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בענינים אחרים. אוי לאותה בושה עד כמה האמת נעדרת,** עכ"ל.

הרב: האם זה אמת מה ששמעתי מכמה רבנים יראי ד' אשר חולי הידוע רח"ל (קענסער) **שבא על פי רוב על הבני מעיים הוא בשביל חטא מאכלות אסורות?**

הבית דין: דברים בצדק נאמרים כי כן מפורש באזהרות להגה"ק מהרצ"א **מדינוב** (בעל בני יששכר) וז"ל: **פקחו נא וראו זה כמה שנים בעונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו, חלאים רעים ונאמנים חולי מעיים, השם יתברך ישמור שארית ישראל, ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם** עכ"ל.

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

870
טבת תשע"ה

דין תורה לרבנים
בבית דין של מעלה
חלק א

חלק 4

ספר הזוהר הקדוש
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

הרב: ומה היה לי לעשות בחיים חיותי אילו הייתי רוצה להנצל מכל זה?

הבית דין: לברר הדבר כפי האפשר ולחוות דעתכם כמו בכל חלקי תורה וגם לפני הבירור לגלות דעתכם לכל הסרים למשמעתכם שצריכין להשמר מליגע בו, כי גם ספק חֵלֶב חמור מאד, וספק איבוד הנפש הוא. **וכל אחד טרם ישים הבשר לתוך פיו ידמה בנפשו כי לפניו עומד רב זקן אחד ומתחנן ממנו שימנע מלאכלו כי ארס מר של נחש הממית בתוך הבשר אשר הנפש וגם בשר יכלה.** (כמו שכן הוא האמת אשר רב זקן אחד אומר כן - ומבואר **במסילת ישרים שצריך לשער מאכלות אסורות כארס הממית ממש**).

הרב: אבל למה דנתם אותי כאוכל חֵלֶב במזיד הלא לא בזדון הלב עשיתי זאת, רק מחסרון ידיעה מחובת מחאה וחומר תוצאותיה?

הבית דין: שכחת משנה מפורשת: **שגגת תלמוד עולה זדון וכל חובת מחאה מפורשים במדרשי חז"ל וגם בש"ס ואין שום טענה מועלת נגד זה.**

הרב: אבל למה אין שאר מצותי מגינין עלי בפרט הצדקות וחסד שעשיתי עם כל.

הבית דין: שכחת גמרא: **אין מצוה מכבה עבירה וכל בר בי רב יודע אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, אפילו שוחד דמצוה** (עיין שם) ובמחילה מהרב שכחת גם הלכה מפורשת בשלחן ערוך שהיית רגיל ללמוד ברבים באור החיים (סימן תרכ"א מ"א ס"ק ו') **דצדקה שנותנין עבור המתים אינה מועלת אלא לאותם שבחייהם נתנו צדקה דאומרים אילו היה חי עכשיו היה נותן גם כן צדקה וזהו לו זכות אבל בלאו הכי לא.** ומביאו המגן אברהם בשם הרוקח וספר חסידים שכל דבריהם דברי קבלה מפי אליהו הנביא זכור לטוב, כידוע.

וגם כאן המשניות מועלת כאילו היית לומד עכשיו בחיים, והלא תלמוד תורה לא יגין עבור המכשול שהכשלת הרבים באכילת חֵלֶב.

הרב: אולי יש עצה אחרת תמורת עונש המר והנמהר המוכן?

הבית דין: עצה יחידה להתגלגל עוד הפעם, ולהיות בנסיון גדול מאד כזה שהיית כבר, ועוד יותר, ואם תוכל לעמוד בו אז יהיה הכל מסודר.

הרב: אינני רוצה לנסות, ידענא היטב גודל הנסיון מחמת נגיעה שלא ילכו המתפללים מהבית המדרש ושלא יגרע כבודי וכדומה, ומפחד אני שלא אוכל לקום בהן.

הבית דין: מכל זה ישפוט כל רב ומורה וראש ישיבה לעשות חובתו כל זמן שיש לקל ידו לעשות טרם יבא השמש **ויחשיך ואז יתקיים בו ושכבת וערבה שנתך ובא לציון גואל במהרה בימינו אמן.**

אור הזוהר

1058
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יב

חלק 1

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהַנְּךָ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקַּח בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֻדּוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

כשרות השחיטה בישראל כהלכתה
מלחמה לה' בעמלק מדור דור מלחמת הצדיקים עם רבני הערב רב (העמלקים) - בשדי כשרות השחיטה, בד' מאות שנים האחרונים

[חלק קטן מהרשימה של הספרים]

קצת מהשאלות בדין תורה בבית דין של מעלה
[לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

בית דין: האם לא ראית את 101 העלונים של השאלות ותשובות מהאדמו"ר מהאלמין שהכין אותך לדעת מה ישאלו אותך בבית דין של מעלה?

אבישי בן לאה: לא רציתי לקרוא, כי לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך בכלל לפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי מה זה נוגע לי כעת, יש לי זמן לאחר מאה ועשרים לטפל בזה, מי מאמין בכלל שיש דבר כזה?

בית דין: האם לא ראית מה שציין לך האדמו"ר מהאלמין רשימת הספרים שכותבים מה הולך בכשרות השחיטה?

אבישי בן לאה: ראיתי, ולא רציתי לקרוא, כי ידעתי אם אני יקרא יהיו לי בעיות ולא אוכל לאכול את שאהבה נפשי, וכי לא נאכל בשר? האם אני במדריגת פרוש? או האם אני בגרמניה? ב"ה שיש לנו כסף לקנות אוכל, וכפי מה שאני אוכל יש לי יותר כוח, ובכלל האם אפשר בכלל לחיות בלי בשר? הלא כתוב כתוב בתורה הקדושה מי יאכילנו בשר?

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת!

אבישי בן לאה: כבר שילמתי הרבה כסף על הבשר הכשר בעולם התחתון? מה עוד הפעם לשלם על זה? בעלי המכשירים כבר גנבו ממני מאות אחוזים יותר מהבשר של הגוים? לא מספיק ששילמתי שם?

בית דין: כאן לא מדובר על כסף, כאן מדובר על עשיית ניתוחים על כל אבר ואבר שנהנה ממאכלות אסורות, האם לא ראית מה שהחפץ חיים כותב בספרו "נדחי ישראל" פרק כח שמי שאוכל מאכלות אסורות יצטרך לעבור בשמים ניתוח וזיכוך על כל אבר וגיד ועצם? הלא למדת כל יום מהפץ חיים על לשון הרע ולמה לא שמעת בקולו?

ונעתיק מפרק כ"ח נדחי ישראל החפץ חיים. בו יבואר גודל העונש של מאכלות האסורות.

כתוב בפרשת האזינו דברים ל"ב, "כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה ענבמו ענבי רוש אשכלות מרורות למו חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר, הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם וכו'". וביאור הכתוב נראה על פי מה שהביאו הספרים בביאור דברי הנביא, במיכה ז', "מי אל כמוך נושא עוון ועובר על פשע", היינו כשאדם חוטא תיכף נברא משחית לחבל אותו, שמהחטא שלו נברא משחית, ואם

הקב"ה היה מניחו תיכף היה יורד ומעניש את האדם, שהיה תובע ממנו מזון, כיון שהוא נברא על ידו, אבל הקב"ה ברוב חסדו כביכול נושא עוון וטומנו וחותמו באוצרות ומפרנסו שם, כי הכל צריכים להשפעה, וממתין לאדם עד יום מותו פן יחזור בו בתשובה, זה שאמר הכתוב "מי אל כמוך נושא עון" שלא כמדת בשר ודם, שלא די שאין מעניש למורד אלא גם מפרנס לנושא בו כדי שלא יזיקהו. אבל סוף כל סוף אם אין עושה תשובה והאדם מוכרח למות, מיד פותח הקב"ה את אוצרותיו כי לא לעולם יזין אותם, ותיכף יוצאים המשחיתים שנבראו מהעבירות, וכל אחד מענישו באותו אבר שחטא בו.

וממשיך החפץ חיים: ואמרתי שכל זה רמוז בתורה בפסוק הנזכר לעיל, "כי מגפן סדום גפנם" והוא מליצה יפה, דהיינו כשם שהאדם כשעושה מצוה נוטע עבורו בגן עדן איזה נטיעה יפה בעץ החיים, והוא משל לתענוגים הרוחניים, כדי שיתענג אחר כך בבואו שמה, כן ממש כשעושה עבירה ניטע עבורו בגיהינום אילן מר שיין פירותיו הם ארסיים כארס תנינים וחמת פתנים, ובבואו שמה הוא מוכרח לשתות ולמצות שמריהם, והוא הכל משל לעונש המר והנמהר אשר הוא מקבל על ידי משחיתיו. ועתה נבאר הכתוב, כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה וכו', היינו כשאדם עולה בדעתו ומהרהר לעשות העבירה, תיכף ניטע גפן עבורו בסדום, דהיינו מקום הגופרית והמלח והוא מרמז על הגיהינום, ורוצה לומר שהותחל להבראות עבורו מקום מוכן לפורענויות, ואחר כך כשמתחיל לעשות העבירה גופא, נגמר האשכולות המרים מן הגפן, זה כשמתחיל לעשות את העבירה, וכשגומר את העבירה נסחטו האשכולות ונעשה היין המר שהוא כולו ארס כחמת תנינים, וזהו שאמר "אשכלות מרורות למו חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר".

וכל זה רמז לבריאת המשחיתים שנגמרו בשלימות לאחר גמר העבירה, והם מוכנים ומזומנים תיכף לחבלו ולהשחיתו בכל כוחותם, ושמא יאמר האדם אם כן, איה הם, הלא אנו רואים עושי עבירות מידי יום ביומו ואין שטן ואין פגע רע, לזה משיב הכתוב, "הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי", שאני טומנם אותם וחותמם באוצרותי ואיני מניחם לצאת לחבל פן יחזור האדם בתשובה, ומה שכפל הכתוב "כמוס עמדי חתום באוצרותי", הוא כי יש שני מיני משחיתים שאחד גרוע מחברו, שאחד מועיל לו הטמנה, מה שנטמן באיזה מקום שלא יראה את האדם ויזיקו, והשני אכזריות שלו גדולה כל כך שצריך דוקא לחותמו ולסגרו באיזה אוצר המוכן לזה. וזהו מדוקדק בלשון הכתוב, "חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר", כנגד שני מיני משחיתים אלו, ולכן מסיים "הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי", כל אחד לפי ענינו.

ושמא תאמר עוד, אם כן טוב הדבר שאנו נמלא כל תאות לבנו והמשחיתים לא

יפגעו בנו, לזה אמר הכתוב, "לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם", דהיינו בעת שימוטו רגלי האדם, וזה בעת פרידת הנפש, תיכף נפתח סגור האוצרות והם מוכנים לקבל נקם מאתו. ושמא יאמר האדם מתי יהיה דבר זה, רק אחר מאה שנה, לזה אמר הכתוב, כי קרוב יום אידם וחש עתידות למו, כי באמת לא ידע האדם את עתו כי פעמים רבות יסובב על ידי עונות העצומים נקרב עת מיתתו, כמו שאמר הכתוב בקהלת ז', "אל תרשע הרבה פן תמות בלא עתך", ולזה אמר "וחש עתידות", דהיינו דבר הרע העתיד להיות בסוף כמה שנים מחיש לבוא לפני זמנו ע"י מעשים רעים.

היוצא מדברנו שמכל עבירה ועבירה נברא כח המשחית שיענישהו אח"כ, וכמו שכתוב "תיסרך רעתך ומשובותיך תוכיחוך", וכו', והיינו, שהרעה גופא היא המייסרת אותו, וכעין זה אמרו חז"ל, כל העובר עבירה אחת בעולם הזה מלפפתו ומוליכתו ליום הדין, ומה שדקדקו לומר כל העובר עבירה אחת, להורות לנו דאפילו יש לו רק עבירה אחת שעשה בעודו בחייו ולא עשה תשובה, מכל מקום היא נדבקת בו ואינה נפרדת ממנו עד שמוליכה אותו למקום הדין. וכל שכן אם יש לו כמה וכמה עוונות, בודאי כולם הם מקיפין אותו ומוליכין אותו לבית המשפט.

ועתה נבוא לענייננו, האיש שהרגיל נפשו למאכלות אסורות, כמה מאות לאוין דאורייתא עבר על ידי זה, ומכל עבירה נברא משחית אחד שממתין רק עד שימוט רגלו ואח"כ יקבל העונש על ידו, ואם כן כמה מאות מלאכי חבלה לבושין שחורין ומתעטפים שחורים יהיו רצין אחריו ומלפפין אותו להוליכו לגיהינום, מקום החושך והמר, ושם ישפטו אותו.

ומי יוכל לשער גודל היסורין והצרות שיסבול אפילו על לאו אחד, ועל אחת כמה וכמה על כמה מאות לאוין וחייבי כריתות שעבר בימי חייו על ידי המאכלות האסורות, ואז ינהם באחריתו ויתמה על נפשו, איה היה שכלי, איך שנאתי תמיד המוסר שהיו מיסרין אותי בני עמי, כמו שאומר במשלי, "ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך ואמרת איך שנאתי מוסר", לומר זכור את בוראך, הלא תצטרך לבוא אליו לסוף ימיך, ואיך תשא פניך אליו, ולא עוד אלא שהעזתי כמה פעמים נגד פניהם של המוכיחים וחרפתים וגדפתים וחשבתי שהם שוטים ואני החכם והמשכיל, עתה ראה חכמתך והשכלתך שחפרת בור עמוק לנפשך, ויתודה בעצמו אז על עוונותיו כמו שאמרו חכמינו ז"ל עירובין כ"ב, וגם מובא שם שמצדיק הדין עליו בראותו את גודל הקלקולים שפעל למעלה בעולמות הקדושים וגם ריבוי הקליפות והחיצונים שנתרבו ונתגברו על ידו, אבל מי יועיל לו אז? כי אין תשובה אלא מחיים, כשאדם עוד פה, כידוע כמה צריך להזהר ממאכלות האסורות, שמלבד שהוא עבירה גדולה, עוד הוא משקץ את נפשו בזה, וכדכתיב בקרא בפרשת קדושים כ' כ"ד, "והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1059
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יב

חלק 2

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סְפָר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לִלְמוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֵדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

הטמא לטהור", וכו', וכמו שפירש רש"י שם בתורת כהנים, שכוונת התורה על בהמה שלא נשחטה, וכן עוף שלא נשחט כהלכה, ועל זה מסיים קרא "ולא תשקצו את נפשותיכם וכו', והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה'.

והעבירה מטמטמת לבו של האדם, כדאיתא בגמרא יומא ל"ט, תנא דבי רבי ישמעאל, עבירה מטמטמת לבו של אדם, שנאמר "ולא תטמאו בהם ונטמתם בם, אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם". וגם על ידי שהוא מתחיל להמשיך על עצמו רוח הטומאה על ידי מאכלות האסורות, מטמאין אותו מלמעלה גם כן, כדאיתא בגמרא שם, תנו רבנן, ולא תטמאו בהם ונטמתם בם, אדם מטמא עצמו מעט מטמאין אותו הרבה, מלמטה - מטמאין אותו מלמעלה, בעולם הזה - מטמאין אותו לעולם הבא.

וזה לשון הזוהר הקדוש פרשת שמיני (מא:) וְתָא חֲזֵי, כָּל מַאן דְּאָכִיל מֵאִינּוּן מַאֲכָלֵי דַּאֲסִירֵי, אִתְדְּבַק בְּסִטְרָא אָחֳרָא, וְגָעִיל נַפְשֵׁיהּ וְגַרְמֵיהּ, וְרוּחַ מְסָאֵב שַׁרְיָא עָלֵיהּ, וְאַחְזֵי גַּרְמֵיהּ דְּלֵית לֵיהּ חוּלָקָא בֶּאֱלָהָא עִאבישי בן לאה, וְלָא אִתֵּי מִסִּטְרֵיהּ, וְלָא אִתְדְּבַק בֵּיהּ. וְאִי יִפּוֹק הָכִי מֵהַאי עָלְמָא, אֲחִידָן בֵּיהּ כָּל אִינּוּן דַּאֲחִידָן בְּסִטְרָא (ס"א דאתיין מסטר) דִּמְסָאֲבָא, וּמְסָאֲבִין לֵיהּ וְדַיְינִין לֵיהּ כְּבַר נָשׁ דְּאִיהוּ גַּעֲלָא דְּמָארֵיהּ, גַּעֲלָא בְּהַאי עָלְמָא, וְגַעֲלָא בְּעָלְמָא דְּאָתֵי.

וּבֹא רְאֵה, כָּל מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאוֹתָם מַאֲכָלִים אֲסוּרִים, נִדְבָּק בַּצַּד הָאַחֵר, וּמְתַעֵב נַפְשׁוֹ וְעַצְמוֹ, וְרוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וּמַרְאֶה אֶת עַצְמוֹ שֶׁאֵין לוֹ חֵלֶק בָּאֱלוֹהַּ הָעֶלְיוֹן, וְלֹא בָּא מֵהַצַּד שֶׁלּוֹ וְלֹא נִדְבַּק בּוֹ. וְאִם יָצָא כָּךְ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹחֲזִים בּוֹ כָּל אוֹתָם הָאֲחוּזִים בְּצַד (שבא מצד) הַטֻּמְאָה, וּמְטַמְּאִים אוֹתוֹ וְדָנִים אוֹתוֹ כְּאָדָם שֶׁהוּא נִתְעָב שֶׁל רִבּוֹנוֹ, נִתְעָב בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִתְעָב בָּעוֹלָם הַבָּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמֵתֶם בָּם בְּלָא א', דְּלָא אִשְׁתְּכַח אַסּוּתָא לְגִעוּלֵיהּ, וְלָא נָפִיק מִמְּסָאֲבוּתֵיהּ לְעָלְמִין. וַוי לוֹן, וַוי לְנַפְשַׁיְיהוּ, דְּלָא יִתְדַּבְּקוּן בִּצְרוֹרָא דְּחַיֵּי לְעָלְמִין, דְּהָא אִסְתְּאָבוּ. וַוי לְגַרְמַיְיהוּ, עָלַיְיהוּ כְּתִיב (ישעיה סו) כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְגוֹ', וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. מַאי דֵּרָאוֹן. סִרְחוֹנָא. מַאן גָּרִים לֵיהּ, הַהוּא סְטָר דְּאִתְדַּבָּק בֵּיהּ.

וְעַל זֶה כָּתוּב וְנִטְמֵתֶם בָּם, בְּלִי א', שֶׁלֹּא נִמְצֵאת רְפוּאָה לְתוֹעֲבָתוֹ, וְלֹא יוֹצֵא מִטֻּמְאָתוֹ לְעוֹלָמִים. אוֹי לָהֶם! אוֹי לְנַפְשָׁם, שֶׁלֹּא יִדְבְּקוּ בִּצְרוֹר הַחַיִּים לְעוֹלָמִים, שֶׁהֲרֵי נִטְמְאוּ! אוֹי לְעַצְמָם! עֲלֵיהֶם כָּתוּב (ישעיה סו) כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְגוֹ', וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. מַה זֶּה דֵּרָאוֹן? סִרְחוֹן. מִי גָּרַם לוֹ? אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ.

דף מ"ב ע"א

רִבִּי יוֹסֵי פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ו) כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ וְגוֹ'. אִסְתַּכְּלְנָא בְּמִלֵּי דִּשְׁלֹמֹה מַלְכָּא, וְכֻלְּהוּ אֲחִידָן בְּחָכְמָה עִאבישי בן לאה. כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ, הַאי קְרָא, בְּשַׁעֲתָא דְּדַיְינִין לֵיהּ (דף מ"ב ע"א) לְבַר נָשׁ בְּהַהוּא עָלְמָא כְּתִיב, כָּל הַהוּא דִּינָא, וְכָל מַאי דְּסָבִיל בְּהַהוּא

עָלְמָא, וְנָקְמִין מִנֵּיהּ נְקָמָתָא דְּעָלְמָא. לְפִיהוּ: בְּגִין פִּיהוּ, דְּלָא נָטִיר לֵיהּ, וְסָאִיב לֵיהּ לְנַפְשֵׁיהּ, וְלָא אִתְדְּבַק בְּסִטְרָא דְּחַיֵּי, בְּסִטְרָא דִּימִינָא. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא, לָא תִּשְׁתְּלִים דִּינָהָא לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמִין. דָּבָר אַחֵר לֹא תִמָּלֵא, לָא תִּשְׁתְּלִים לְסַלָּקָא לְאַתְרָהָא לְעָלְמִין, בְּגִין דְּהָא אִסְתְּאָבַת, וְאִתְדַּבְּקַת בְּסִטְרָא אָחֳרָא.

רַבִּי יוֹסֵי פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ו) כָּל עֲמַל אָדָם לְפִיהוּ וגו'. הִסְתַּכַּלְתִּי בְּדִבְרֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, וְכֻלָּם אֲחוּזִים בְּחָכְמָה עֶלְיוֹנָה. כָּל עֲמַל אָדָם לְפִיהוּ, הַפָּסוּק הַזֶּה בְּשָׁעָה שֶׁדָּנִים אֶת הָאָדָם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם כָּתוּב. כָּל אוֹתוֹ הַדִּין, וְכָל מַה שֶּׁסּוֹבֵל בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ נְקָמַת הָעוֹלָם - לְפִיהוּ, בְּשֶׁבִּיל פִּיהוּ שֶׁלֹּא שָׁמַר אוֹתוֹ וְטִמֵּא אוֹתוֹ אֶת נַפְשׁוֹ, וְלֹא נִדְבַּק לְצַד הַחַיִּים לְצַד הַיָּמִין. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא, לֹא תִּשְׁתַּלֵּם דִּינָהּ לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. דָּבָר אַחֵר לֹא תִמָּלֵא, לֹא תִּשְׁתַּלֵּם לַעֲלוֹת לִמְקוֹמָהּ לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהֲרֵי הִיא נִטְמְאָה וְנִדְבְּקָה לַצַּד הָאַחֵר.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מַאן דְּאִסְתְּאָב בְּהוּ, כְּאִילּוּ פָּלַח לְעֲבוֹדָה זָרָה, דְּאִיהוּ (דברים יז) תּוֹעֲבַת יְיָ, וּכְתִיב לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה. מַאן דְּפָלַח לְעֲבוֹדָה זָרָה, נָפִיק מִסִּטְרָא דְּחַיֵּי, נָפִיק מֵרְשׁוּתָא קַדִּישָׁא, וְעָיֵיל בִּרְשׁוּתָא אָחֳרָא. אוֹף מַאן דְּאִסְתְּאָב בְּהָנֵי מֵיכְלֵי, נָפִיק מִסִּטְרָא דְּחַיֵּי, וְנָפִיק מֵרְשׁוּ קַדִּישָׁא, וְעָיֵיל בִּרְשׁוּתָא אָחֳרָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאִסְתְּאָב בְּהַאי עָלְמָא, וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי. וְעַל דָּא וְנִטְמֵתֶם בָּם כְּתִיב בְּלָא א'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מִי שֶׁנִּטְמָא בָהֶם, כְּאִלּוּ עָבַד לַעֲבוֹדָה זָרָה, שֶׁהִיא תּוֹעֲבַת ה', וְכָתוּב לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה. מִי שֶׁעוֹבֵד לַעֲבוֹדָה זָרָה, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים, יוֹצֵא מֵרְשׁוּת הַקְּדֻשָּׁה וְנִכְנָס לְרָשׁוּת אַחֶרֶת. אַף מִי שֶׁנִּטְמָא בַּמַּאֲכָלוֹת הַלָּלוּ, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים, וְיוֹצֵא מֵרְשׁוּת הַקְּדֻשָּׁה וְנִכְנָס לְרָשׁוּת אַחֶרֶת. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁנִּטְמָא בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן כָּתוּב וְנִטְמֵתֶם בָּם בְּלִי א'.

וּכְתִיב, וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם לְטַמֵּא. מַאי לְטַמֵּא. לְטַמֵּא לְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, דְּהָא אִינּוּן מְסָאֲבִין, וּמִסִּטְרָא דְּמָסָאֲבָא קָא אַתְיָין. וְכָל חַד אִתְדַּבָּק בְּאַתְרֵיהּ.

וְכָתוּב (ויקרא כ) וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא. מַה זֶּה לְטַמֵּא? לְטַמֵּא אֶת הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, שֶׁהֲרֵי הֵם טְמֵאִים, וְהֵם בָּאִים מִצַּד הַטֻּמְאָה, וְכָל צַד נִדְבָּק בִּמְקוֹמוֹ.

ואיתא במדרש שוחר טוב, כל המחליט עצמו לעבירה אין לו מחילה עולמית, רוצה לומר, אף בעת שיתגברו רחמי ה' על העולם מכל מקום לא ימחלו לו מטעם שהפקיר את רצונו של הקב"ה לגמרי ונעשה חלות לעבירה הזו.

גם גופו מתפתם מאיסור, ובהמשך הזמן נעשה גופו מלא משקצים ורמשים ונבילה וטריפה, ומה יכול להיות מגוף טמא כזה, כי אפילו אם יהיו לו זכותים גדולים משארי מצוות ומעשים טובים והם ימליצו טוב בעדו שיקום לעת התחיה עם שאר מתי ישראל, אחר כל

היסורים והעונשים שתקבל הנפש בגיהינום, אין לשער ולערוך גודל צרת הנפש שיהיה לו לאדם לבסוף על ידי זה, דהלא ידוע דכשנתקלקל לו לאדם בפנימיותו, כגון שנתהפך באיזה מקום בגידיו הדם לליחות, מוכרח הרופא לעשות לו [אפעראציאן] (ניתוח) לחתוך במקום זה ולשאוב הליחה משם, ואח״כ יוכל לחזור ולהרפא, דאם לא כך, עלול להתקלקל הדם יותר ויותר עד שימות.

וכן אם נתהוה לו כזה בשני מקומות או בשלושה, מוכרח לסבול יסורים שיחתכו בשניים ושלשה מקומות לשאוב הליחה משם, אבל אם חס ושלום יתפשט הליחה בידיו וברגליו ובגופו בכמה מקומות מוכרח למות, דכי יחתכו כל גופו?

וכאשר יחתכו האם יוכל לסבול כל כך יסורים?

ועתה נתבונן בענייננו, הלא ידוע מספרים הקדושים, שלפיכך אמר הקב״ה לאדם, ״כי ביום אכלך ממנו מות תמות״, משום שע״י אכילה של עץ הדעת טוב ורע נתערב בו כח הרע, שלא יוכל להאיר עליו אור ה׳ שיחיה אותו לנצח ומוכרח למות, שע״י יסורי הקבר יתעכל כח הרע הטמון בתוכו ויתפרש ממנו ויזדכך החומר כדי שאח״כ כשיקום בעת התחיה יוכל להאיר עליו אור ה׳ ויחייהו לנצח, והוא דוגמא ממש כמו שמוכרח לפרוש הליחה מאת האדם החי כדי שישאר בחיותו.

ועתה נתבונן בענייננו, האיש אשר מילא גופו בחייו מנבלות וטרפות והוא ימות לבסוף, אפילו אם נאמר שיזכה לתחיה אחרי שיקבל גמול עוונותיו בגיהינום, הלא על כל פנים יצטרך עוד תיקון איום, [אפעראציא נוראה] (ניתוח נורא), שיצטרך להתעכל חלק עפר הרע הטמון בכל אבר ואבר שבגופו, ובכל קרום דק שנמצאו בו. כי הלא כשאדם אוכל נתפשט כח המאכל בכל אבר ואבר, מכף רגלו ועד ראשו ואפילו על קרומי העין וכדומה, כדי שיזדככו וישארו רק החלק העפר הנעשה מכשרות, ויוכל לקום בעת התחיה ולזכות עם עם ישראל יחד, וכמה יסורין יסבול מזה עד שיתעכל כל חלקי הרע הטמון בכל חלקי הגוף מכף רגלו ועד ראשו, וינהום באחריתו על כל זה.

גם על ידי מאכלות אסורות מסתלק הצלם אלהים מן האדם, כדאיתא בזוהר הקדוש פרשת משפטים בסופו, ועלול לבוא כמה מאורעות על האדם, כמו שאמרו חכמים ז״ל על הפסוק, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, אם אתם מובדלים מן העמים עובדי גילולים הרי אתם שלי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו, דאף שבעת שהוא מתרצה להתערב עם הגויים בכל ענייניהם, נראים כאוהבין אותו, אבל כל זה רק בהתחלה, אבל בהמשך הזמן נסבב לו על ידם גופא רעות רבות וצרות עליו, כי הקב״ה מסלק את שמירתו ממנו עבור זה, וכבר צווח הכתוב ואמר, ״אם ה׳ לא ישמור עיר שוא שקד שומר״, אבל האיש השומר עצמו ממאכלות האסורות, אף בעת דחקו, נושא על עצמו הצלם אלוקים וניצול ממאורעות רעות.

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1060
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יב

חלק 3

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סְפָר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוד ה')

כְּשֶׁהַגּוּף מַקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֵדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

וזה שהועיל לדניאל חנניה מישאל ועזריה שנזהרו מפת בג המלך ומיין משתיו להנצל מיד נבוכדנצר. וכדאיתא בזוהר הקדוש פרשת משפטים (קכה:):

תָּאנָא, בְּמֶה זָכוּ דָּנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה, דְּאִשְׁתְּזִיבוּ מֵאִינּוּן נִסְיוֹנֵי, אֶלָּא בְּגִין דְּלָא אִסְתָּאֲבוּ בְּמֵיכְלֵיהוֹן. אָמַר רִבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דניאל א) וַיָּשֶׂם דָּנִיֵּאל עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאַל בְּפַת בַּג הַמֶּלֶךְ וְגוֹ'. וְתָאנָא בִּסְתִימָא דְּמַתְנִיתִין, מֵיכְלָא דְּהַהוּא רָשָׁע, בִּשְׂרָא בְּחָלְבָא הֲוָה וּגְבִינָה עִם בִּשְׂרָא, בַּר מֵיכְלָן אַחֲרָנִין, וְדָא סָלִיק לֵיהּ בְּפָתוֹרֵיהּ, בְּכָל יוֹמָא.

שָׁנִינוּ, בַּמֶּה זָכוּ דָּנִיֵּאל, חֲנַנְיָה, מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה שֶׁנִּצְלוּ מֵאוֹתָם נִסְיוֹנוֹת? אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִטְמְאוּ בְּמַאֲכָלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּתוּב (דניאל א) וַיָּשֶׂם דָּנִיֵּאל עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְגָּאַל בְּפַת בַּג הַמֶּלֶךְ וְגוֹ'. וְשָׁנִינוּ בְּסֵתֶר הַמִּשְׁנָה, מַאֲכָל אוֹתוֹ הָרָשָׁע, בָּשָׂר בְּחָלָב הָיָה וּגְבִינָה עִם בָּשָׂר, פֵּרַט לְמַאֲכָלִים אֲחֵרִים, וְזֶה עָלָה לוֹ עַל שֻׁלְחָנוֹ בְּכָל יוֹם.

וְדָנִיֵּאל דְּאִסְתָּמַר מֵהַאי, כַּד רָמוּ יָתֵיהּ לְגוּבָא דְּאַרְיָיוָתָא, אִשְׁתְּלִים בְּצוּלְמָא דְּמָארֵיהּ, וְלָא שָׁנֵי (בראשית קצ״א ע״א) צוּלְמֵיהּ לְצוּלְמָא אַחֲרָא, וְעַל דָּא דַּחֲלוּ אַרְיָיוָתָא מִנֵּיהּ, וְלָא חַבְּלוּהוּ. וְהַהוּא רָשָׁע, בְּשַׁעֲתָא דְּמַלְכוּתָא אִתְעֲדֵי מִנֵּיהּ, (דניאל ד) וְעִם חֵיוַת בָּרָא הֲוָה מָדוֹרֵיהּ, אַעְדֵּי צוּלְמָא דְּאַנְפּוֹי מִנֵּיהּ, וּמֵהַהוּא יוֹמָא, לָא אִתְחֲזֵי צוּלְמֵיהּ, צוּלְמָא דְּבַר נָשׁ. וְכָל בְּעִירָא דְּאָתֵי, אִתְחֲזֵי לֵיהּ, צוּלְמָא דְּזִינֵיהּ, וְנוּקְבֵיהּ, וַהֲווּ אַתְיָין עָלֵיהּ כֻּלְּהוּ, וּבְכַמָּה זִמְנִין הֲווּ אַכְלִין לֵיהּ חֵיוָת בָּרָא, בַּר דְּאִתְגְּזַר הַאי עוֹנְשָׁא עָלֵיהּ, בְּגִין דִּכְתִיב, (חבקוק א) וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס, בְּגִין כַּךְ, כֹּלָּא יִתְקַלְּסוּ בֵּיהּ, כָּל הַהוּא זִמְנָא.

וְדָנִיֵּאל שֶׁנִּשְׁמַר מִזֶּה, כְּשֶׁזָּרְקוּהוּ לְגֹב הָאֲרָיוֹת, הִשְׁתַּלֵּם בְּצֶלֶם רִבּוֹנוֹ, וְלֹא שִׁנָּה צַלְמוֹ לְצֶלֶם אַחֵר, וְלָכֵן פָּחֲדוּ מִמֶּנּוּ הָאֲרָיוֹת וְלֹא חִבְּלוּ בּוֹ. וְאוֹתוֹ רָשָׁע, בְּשָׁעָה שֶׁהָעֶבְרָה מִמֶּנּוּ מַלְכוּתוֹ וּמְדוֹרוֹ הָיָה עִם חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, הֶעֱבִיר מִמֶּנּוּ צֶלֶם פָּנָיו, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא נִרְאָה צַלְמוֹ צֶלֶם שֶׁל אָדָם, וְכָל בְּהֵמָה שֶׁבָּאָה, נִרְאָה לָהּ בְּצֶלֶם שֶׁל מִינָהּ וּנְקֵבָתָהּ, וְכֻלָּם הָיוּ בָּאִים עָלָיו, וּבְכַמָּה פְּעָמִים הָיוּ אוֹכְלוֹת אוֹתוֹ חֵיוֹת הַשָּׂדֶה זוּלַת נִגְזַר עָלָיו הֶעֱנֶשׁ הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁכָּתוּב (חבקוק א) וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס, מִשּׁוּם כָּךְ כֻּלָּם הִתְקַלְּסוּ בּוֹ כָּל אוֹתוֹ זְמַן.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (דניאל א) וּלְמִקְצַת יָמִים עֲשָׂרָה נִרְאָה מַרְאֵיהֶן טוֹב מִכָּל הַיְלָדִים הָאוֹכְלִים אֶת פַּת בַּג הַמֶּלֶךְ. נִרְאָה מַרְאֵיהֶן טוֹב, דְּצוּלְמָא דְּמָארֵיהוֹן לָא אַעְדִּיאוּ מִנְּהוֹן, וּמֵאַחֲרָנֵי אַעְדִּיאוּ. מַאן גָּרִים הַאי. בְּגִין דְּלָא אִתְגַּעֲלוּ בְּגִיעוּלֵי מֵיכְלֵיהוֹן. זַכָּאָה חוּלָקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דִּכְתִיב בְּהוּ, וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי. (שמות כב) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל יְיָ וְגוֹ'. וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר, (קל״א ע״א) מַאן אָמַר. דָּא שְׁכִינְתָּא. עֲלֵה אֶל יְיָ, כְּמָה דִּכְתִיב, (שמות יט) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וְגוֹ'. (ס״א ויקרא אליו יי׳(אֲמַאי כָּל דָּא, לְקַיְּמָא עִמְּהוֹן קַיָּים, בְּגִין דְּהָא אִתְפְּרָעוּ, מַה דְּלָא נָפְקוּ הָכִי מִמִּצְרַיִם, דְּאִתְגְּזָרוּ, וְלָא אִתְפְּרָעוּ, (מ׳ ע״א) וְהָכָא הָא אִתְפְּרָעוּ, וְעָאלוּ

בְּבְרִית קַיֶּימָא, דִּכְתִיב, (שמות טו) שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט. דַּיֶּיקָא וְשָׁם נִסָּהוּ, בְּהַאי אָת קַדִּישָׁא, דְּאִתְגַּלְיָיא בְּהוּ, וְהָכָא אִתְקַיָּים בְּהוּ, עַל יְדָא דְּמֹשֶׁה גְּזִירָה דְּקַיֶּימָא, דִּכְתִיב, וַיַּקְח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וְגוֹ׳.

בֹּא וּרְאֵה מַה כָּתוּב, וּמְקֻצָּת יָמִים עֲשָׂרָה נִרְאָה מַרְאֵיהֶם טוֹב (וגו׳) מִן כָּל הַיְלָדִים הָאֹכְלִים אֶת פַּת בַּג הַמֶּלֶךְ. נִרְאָה מַרְאֵיהֶם טוֹב - שֶׁצָּלֶם רִבּוֹנָם לֹא זָז מֵהֶם, וּמֵאֲחֵרִים זָז. מִי גָּרַם אֶת זֶה? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִגְעֲלוּ בְּגִעוּלֵי מַאֲכָלֵיהֶם. אַשְׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתוּב בָּהֶם, וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי.

עד כאן מהחפץ חיים בספרו נדחי ישראל זי״ע [שהדפסתי לפני 50 שנה לערך]

http://www.israel613.com/NIKKUR4.htm

http://www.israel613.com/achila_kosher.htm

http://www.israel613.com/NIKKUR6.htm

http://www.israel613.com/KASHRUT-monsey-kruka-1.htm

http://www.israel613.com/KASHRUT1.htm

האם אינכם יודעים כי פגימה היא אותיות מגיפה, וכל שבוע ושבוע ניתוספים 50 עד 70 יתומים חדשים, [זה מה שאנחנו רואים עין בעין] האם יש לך מגיפה גדולה מזו?

האם אתם לא מקבלים כל יום בדואר מקופה של צדקה להודיע לכם כמה יתומים ניתוספו היום, וזה לא אפילו 10 אחוז של הרשימה, כי אלו רק מהם שזכו לאסוף כסף בשבילם, וכמה לא זוכים אפילו לעזור להם, ומה עם כל הנושרים שיצאו מהדת הישראל עבור שאכלו מאכלות אסורות, כל יהודי שוה לפי החשבון הקטן 48 מיליון יהודים. - סיפור מלפני לערך 40 שנה לערך.

ביאור בדברי חז״ל: כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא

בלומדי מסכת סנהדרין כשהגעתי לדף ל״ז, במאמר חז״ל כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא. ובעת לימוד גמרא הנני מתעמק מאוד, ורוצה אני להשיג בעצמי את פירוש רש״י ז״ל שהנני נכדו. וכשאני גומר להבין אני מעיין בפירוש רש״י ז״ל.

והנה כאשר הגעתי למאמר הנ״ל ״כאילו קיים עולם מלא״, התבוננתי בדבר ועשיתי חשבון כמה נפשות יכולים לצאת מבן אדם אחד כדי להגיע לעולם מלא. חשבתי כך שהעולם יכול להתקיים רק ששת אלפים שנה, ומהיום יש לערך מאתים וארבעים שנים עד לסוף העולם, ועשיתי חשבון שאם יש לאדם אחד חמשה ילדים ולכל אחד מהם יש חמשה ילדים, יוצא שבמאתים וארבעים שנה יֵצאו מאדם אחד שבע מאות אלף (700,000) נפשות, וזה נקרא עולם מלא ממש. ושמחתי מאוד בחידוש זה, וחשבתי שצריך אני להציל להשתדל

להציל נפשות ישראל מעולם התוהו. וחשבתי לעצמי, אַי, אַי, אלמלא היה הרבי שלי חי עדיין בעולם הזה, הייתי הולך אליו תיכף לגלות לו המסתרים במאמר הזה.

כל הסיפור הזה היה במשרד שלמעלה מביתי, והיה כבר 3 אחר הצהרים ולא אכלתי עוד ארוחת בוקר, והרבנית ע״ה להבחל״ח טילפנה לי כמה פעמים שכבר הגיע זמן של אכילת שחרית, ואמרתי שאני כעת עוסק בחשבון גדול ואי אפשר בשום אופן להפסיק באמצע, כשגמרי החשבון ירדתי לביתי ותשמעו את השגחה פרטית - והמופת הגדול:

בביתי בְּמָקום ללכת תיכף לאכול דחפו אותי מִן השמים לארון הספרים, והוצאתי משם ספר אחד שקיבלתי במתנה, לפני הרבה שנים ולא ראיתי הרבה שנים את הספר הזה, ופתחתי את הספר, ומצאתי את שאהבה ״נפשי״, סיפור נפלא על מאמר חז״ל הזה. ואחר כך למדתי עוד הפעם את המשנה הנ״ל ומצאתי בפירוש רש״י ז״ל, לפיכך נברא אדם יחידי... להראותך שמאדם אחד (אדם הראשון) נברא מלואו של עולם, עד כאן לשון קדשו.

אגב: כשסיפרתי לחבירי שהוא למדן גדול, את הסיפור הנ״ל, העיר לי שחשבוני הוא טעות גדול, ואמר לי, לקחת מחשבון (הנקרא קאלקולעיטא״ר בלע״ז) ולספור י״ב פעמים כפול חמש, ויצא מזה לערך חמשים מיליון נפשות, זאת אומרת שכל יהודי שאנחנו נותנים לו ללמוד תיקון מג תיקון מח פתח אליהו וזוהר הקדוש בכל יהודי אנחנו מקבלים את השכר כאילו הצלנו חמשים מיליון נפשות.

המציל נפש אחת מישראל מהו? - כל ישראל ערבים זה בזה

חשבון מספר הצאצאים היוצאים מאדם אחד (בחישוב של חמש ילדים למשפחה) במשך עשר דורות (300 שנה), כשכל דור הוא שלושים שנה (בעצם כל דור הוא רק 25 שנה).

צא וחשוב, כשיהודי מעורר יהודי אחד בלבד ללמוד זוהר הקדוש - להקפיד על דיני טהרת המשפחה, לשמור שבת, להניח תפילין ומזוזות, לאכול כשר וללבוש ציצית - הוא הציל בכך 58 מיליון יהודים, שיישארו יהודים.

חשבון פשוט: (כל אחד יכול לבדוק במחשבון) חמש ילדים שכל אחד מביא חמש ילדים מגיע לאחר 11 דורות ל-48 מיליון ילדים:

1. 5 * 5 = 25
2. 25 * 5 = 125
3. 125 * 5 = 625
4. 625 * 5 = 3125
5. 3125 * 5 = 15,625
6. 15,625 * 5 = 78,125
7. 78,125 * 5 = 390,625
8. 390,625 * 5 = 1,953,125
9. 1,953,125 * 5 = 9,765,625
10. 9,765,625 * 5 = 48,828,125

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1061
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יב

חלק 4

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקַּח בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא

האדמו"ר הראשון לבית שטיפינעשט, הרה"ק רבי נחום זצ"ל, בנו של הרה"ק מרוזין זצ"ל, נכנס פעם לבית מדרשו (שהי' נקרא "קלויז") ופגש בשני חסידים שמדברים אודות מאמר חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל, כאילו קיים עולם מלא" (משנה סנהדרין ל"ז ע"א) (דהרי רואים שמאדם אחד - אדם הראשון - יצא עולם מלא אנשים). נענה ר' נחום זצ"ל ואמר: "אבל לא ברצועה" (אבער נישט מיט קיין בייטשל). תמהו החסידים לכוונת הרבי, וענה:

הא לכם סיפור: אחד מחסידיו של הרבי ר' משה לייב מסאסוב זצ"ל היה לו בית מזיגה בכפר. פעם אחת חלה אחד מבניו ולא מצאו הרופאים תרופה למחלתו. קם ונסע לבית רבו בסאסוב. הרבי התאנח מאד ואיחל לו ברכת רפואה שלימה.

בהיותו מאמין גדול בברכת רבו, נסע החסיד לביתו שמח וטוב לב. כאשר חזר לביתו לפנות ערב, ראה שמצבו של בנו התדרדר מאוד ל"ע. אך התחזק באמונתו בברכת רבו שיקוים בשלימות, ושיבריא בנו. גם את אשתו היה מחזק בדברי אמונה והאיץ בה שתשכב במטתה לנוח, והוא ידאג כבר לשלום הילד, ויתן לו כל התרופות שרשם הרופא לרפואת הילד.

אך כאשר ישב סמוך למטת הילד ראה שמרגע לרגע הורע מצבו רח"ל. מה עשה? הניח את התרופות בצד ולא נתנן עוד להילד, אלא כל חצי שעה השקה לו כף מים נקיים, כדי להחזיקו בחיים. כדי להסיח דעתו מעגמ"נ, עסק בלימוד גמרא.

כחצות הלילה שמע דפיקות בדלת, והנה עומד נכרי שרוצה לקנות יין שרף. מרוב מרירות נפשו לא רצה החסיד לפתוח את הדלת, אבל הנכרי לא הרפה ודפק עוד יותר. מרוב פחד שמא תתעורר אשתו מחמת הדפיקות ותראה מצבו הנורא של בנם, לקח יי"ש והוציאו לחוץ וצעק על הנכרי, מדוע בא בשעה מאוחרת כל כך לקנות יי"ש, בפרט בעת אשר אין מוחו עמו מחמת חולשת בריאותו של בנו. אך הנכרי שאלו: "מדוע פניך זועפים כל כך, ומה קרה לבנך?".

סיפר לו החסיד את כל אשר קרהו, כדי שיעזוב אותו לנפשו וילך משם. אבל הנכרי, שהיה רוכב על סוס, הוציא מכיסו בקבוק קטן, נתנו ליד החסיד ואמר: "הא לך בקבוק זה, ותראה שמכף הראשון ייטיב לבנך, מכף השני שיטעום מבקבוק זה יצא מחולשתו, וכאשר ישתה כף השלישי יבריא לגמרי כאחד האדם" - ורכב לדרכו.

כאשר חזר החסיד לחדר אשר בו היה מונח בנו, התבונן בפני בנו ונדמה היה לו שהוא נמצא כבר ברגעים האחרונים לחייו רח"ל. כיון שכן, חשב שבין כך ובין כך אין לו מה להפסיד, ועל כן נתן לבנו לטעום מן הבקבוק שנתן לו הנכרי, ולגודל תמהונו נרדם הילד. חיכה האב חצי שעה, ואחר כך עורר את בנו והשקה לו עוד כף מהבקבוק שקיבל מהנכרי. לאחר חצי שעה, כאשר ראה שהילד ישן

במנוחה, עורר את אשתו וסיפר לה את הבשורה הטובה שמצבו של הילד הוטב ע״י שנתן לו מהבקבוק שקיבל מהנכרי. שניהם האמינו שקרה כאן מופת (בזכות ברכתו של הרבי ר׳ משה לייב זצ״ל), והתבוננו בבנם איך שישן במנוחה, כילד בריא. אחר כך נתנו לו את הכף השלישי, והוטב לו לגמרי. למחרתו ירד הילד ממטתו כמו בריא אולם.

מרוב שמחה אפתה אשת החסיד שני עוגות ושלחה את בעלה שיקח בקבוקים גדולים מלאים יין שרף, עם העוגות ויסע להרבי על שבת קודש ויתן לו את זה במתנה. כאשר הגיע לבית הרבי ר׳ משה לייב, שאל הרבי בתמהון: ״מדוע מגיע לי מתנה יפה זו?״. סיפר לו החסיד את כל אשר קרהו, איך שהוטב לבנו בכח ברכת הרבי, ואמר, שהוא ואשתו מאמינים שהרוכב הנכרי לא היה כי אם שליחו של הרבי, ויתכן שהיה אליהו הנביא בכבודו ובעצמו. הרבי לא הגיב על זה כלום, אלא הלך להתפלל קבלת שבת.

מנהגו של הרבי ר׳ משה לייב זצ״ל היה לשבת עם חסידיו בליל שבת קודש ולהגיד בפניהם דברי תורה וחסידות ולרקוד עימהם בריקודים של שמחת מצווה לכבוד שבת. אבל בליל שבת קודש ההוא ישב לבדו בחדרו, וכן היה במשך כל יום השבת. אף אחד מתלמידיו לא הרהיב בנפשו עוז לשאול את פי רבו פשר דבר, מדוע יושב לבדו בהתבודדות. בעת סעודה שלישית בתוך קהל עדתו, נענה הרבי ר׳ משה לייב ואמר בקול: אף אחד מכם לא שאל אותי במשך השבת לפשר השינוי בהתנהגותי מבכל שבת, לכן אגיד לכם בעצמי. כל זה מחמת החסיד בעל הבית מזיגה (קרעטשמער).

בשבוע שעברה היה אצלי אודות רפואה לבנו, אבל בתוך הפתקה ראיתי שאין ביכולתי לעזור לו. אבל מרוב אהבתי לכל ישראל, לא יכולתי לשבור את רוחו בשתיקה שלא לענות לו, ועל כן הוכרחתי לברכו שבנו יזכה לרפואה שלימה.

- אבל בעל הבית מזיגה (הקרעטשמער) - המשיך הרבי והראה בידו הקדושה על החסיד - בגודל אמונתו המשיך את המופת הגדול (״אמונה״ מלשון המשכה, כמו שכתוב ויהי אומן את הדסה). כאשר הביא אלי ביום ששי את המתנה וסיפר לו את כל אשר קרהו, שאלתי במרומים מי היה הרוכב שהביא רפואה לבן בעל הבית מזיגה הנ״ל, ובמשך השבת עשיתי מה שעשיתי לפי מה שקיבלתי מרבותי נשמתם עדן, כדי להתוודע מי היה הרוכב שהביא הרפואה, וברגע זו שעברה עלינו נתגלה לי סוד הדבר.

פעם היה איש שהיה לו רצועה (בייטש) בידו (היינו בעל עגלה). היה מתנהג כפי שראוי לאדם כמותו... פעם אחת בלילה נסע לביתו בעגלה ריקה, ושמע קול בוכים. נסע אחר הקול ופגש ביהודי ארחי פרחי שמונח בתוך ערימת שלג ותרמילו סמוך אליו, וחיותו כמעט שיצאה ממנו מעוצם הקור ששרר אז ביער. לקח אותו העגלון והעלהו על

עגלתו וכיסה אותו במעיל חם (פעלץ). אחר כך הוליכו לבית מזיגה הקרובה לשם וציוה לחמם את היהודי המקורר במים חמין, עד שתשוב אליו רוחו. ולא עוד, אלא שהעגלון השאיר כסף לבעל הבית מזיגה עבור הטירחא, וגם אם יצטרך לרופא.

אחר כך נסע העגלון לביתו, כי הזמין נסיעה ליום המחרת להוביל אנשים וסחורה. אך כיון שאמרו חז"ל (אבות פרק ד', משנה ב') מצווה גוררת מצווה, על כן, כיון שזכה העגלון ברוב רחמנותו להציל נפש מישראל, משך אותו עוד ועוד למדת הרחמנות. על כן לא עורר את אשתו משינתה, אלא אכל חתיכת לחם קרה והלך לישון.

בשמים נעשה רעש גדול, הלא אמרו חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל, כאילו קיים עולם מלא", ואם כן הרי העגלון קנה עולמו בשעה אחת, ואם יתעורר משינתו ויחיה עוד בעולם הזה, עלול לחטוא חס ושלום ולקלקל מה שתיקן, על כן יצא פסק דין מבית דין של מעלה שהעגלון לא יתעורר משינתו אלא יסתלק מן העולם, כדי שיבוא לעולם שכולו טוב כשהוא נקי מן החטא. כאשר עלתה נשמתו למרומים נפתחו לפניה שערי גן עדן.

אמרו חז"ל (ברכות י"ז ע"א) "העולם הבא וכו' וצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, ונהנים מזיו השכינה". ויש לדקדק באומרם "ועטרותיהם", ותירצו בספרים, על פי דברי המשנה (אבות פרק ד', משנה כ"א-כ"ב) "העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתיכנס לטרקלין". והכוונה, שאם איש יהודי עוסק בתורה בעולם הזה, נותנים לו לעולם שכולו טוב את הספר שלמד בו בעולם הזה, ובאותו ספר עוסק גם שם. אם היה אומר תהלים, מעמדות, שערי ציון, נותנים לו את כל אלה. אם קיים מצוות ומעשים טובים, נותנים לו בעולם הבא את ההזדמנות לקיים את המצוות עוד הפעם, כמו שעשה בחיים חיותו בעולם הזה, ומכל זה יש להנשמה נחת וקורת רוח בעולם הבא. וזהו הכוונה במאמרם "ועטרותיהם בראשיהם", היינו מה שקיים בחיים חיותו מצוות ומעשים טובים, הוא עטרה לראשו לעולם הבא.

אך מה יעשה בן אדם כמו העגלון שלנו, אשר זכה לעולם הבא על ידי הרצועה שבידיו? על כן נתנו לו גם בעולם הבא רצועה כזו, והוא עובר בגן עדן מחדר לחדר, ועושה ברצועתו כמו בעל עגלה, ומזה יש לו הנאה וקורת רוח. ונעשה מזה צחוק גדול בשמים, כי הלזה יכונה "עולם הבא"? אבל העגלון חשב שכולם שבעי רצון ממנו, ועל כן צוחקים...

לימיו זכה אביו של העגלון - אשר נפטר לעולמו זמן מרובה קודם לכן - לצאת מן הגיהנום וליכנס לשערי גן עדן, ושם פגש את בנו העגלון שמטייל בגן עדן ורצועתו בידו. לקחו לבית דין של מעלה כדי לפעול עבורו גן עדן טוב יותר. וכן הוה, בבית דין של מעלה פסקו שכיון שזכה לגן עדן בגלל שהחיה את נפש אחת

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1062
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יב

חלק 5

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מַקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לִלְמוֹד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

מישראל, על כן יהא שכרו מכאן ואילך, שכאשר יצטרך יהודי להחיות את נפשו, יהא העגלון השליח לדבר. והוא היה השליח את בעל הבית מזיגה (שהזכיר את בנו אצל הרבי ר׳ משה לייב מסאסוב), והבקבוק שהביא אל הקרעטשמער היתה מגן עדן העליון. וכל זה המשיך החסיד בשלימות על ידי אמונת צדיקים שלו. את הסיפור הזה סיפר הרבי ר׳ משה לייב מסאסוב זצ״ל בעת סעודה שלישית. וסיים הרבי משטיפינעשט את סיפורו, ואמר להחסידים: ולזה נתכוונתי כאשר אמרתי ״אבל לא ברצועה״ (און נישט מיט קיין בייטשל), ע״כ.

כאן אנחנו רואים, כמה נחוץ לגאולת ישראל שכל אחד יראה להתחתן מוקדם, ובכך יזכה שתזכה שכינה בישראל ויבוא משיח כדאמרו בחז״ל (יבמות סב.) ״אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף״. וכל אחד יראה כאלו כל גאולת ישראל תלויה על צווארו.

פרק לב: כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים

סוטה (ד:): אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא תועבת ה׳ כל גבה לב, וכתיב התם ולא תביא תועבה אל ביתך, ורבי יוחנן דידיה אמר כאילו כפר בעיקר, שנאמר ורם לבבך ושכחת את ה׳ אלהיך וגו׳, ר׳ חמא בר חנינא אמר כאילו בא על כל העריות, כתיב הכא תועבת ה׳ כל גבה לב, וכתיב התם כי את כל התועבות האל וגו׳. עולא אמר כאילו בנה במה, שנאמר חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא, אל תיקרי במה, אלא במה.

מסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם

ועל העובד עבודה זרה אמרו בספרא פרשת קדושים (פרשתא ד׳ ח׳) למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי, מלמד שהוא מטמא את המקדש ומחלל את השם ומסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם.

גורם לישראל שנעקרים מארץ ישראל

ובזוהר הקדוש תיקון מ״ח: מאן דעייל אות ברית קודש דיליה ברשו נוכראה, שבתא״י איהו טחול, חמ״ה, איתתא בישא מרה. וגרים ליה לישראל לאתעקרא מארעא דישראל. ומאן דעייל זרעיה בנשג״ז (נדה, שפחה, גויה, זונה) כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים, (תקוני זוהר תיקון מ״ח. ועיין עוד בתיקונים צ״ח ב׳, ועיין שם בתיקון מ״ו פג, ב). [פירוש הזוהר: מי שמכניס אות ברית קודש שלו ברשות זרה. שבתא״י הוא טחול, חמ״ה, אשה רעה מרה. וזה גורם לישראל שנעקרים מארץ ישראל. ומי שמכניס זרעו בנשג״ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), כאילו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב (בראשית א, ו) ויהי מבדיל בין מים למים].

אבוד לגמרי בלא תיקון

ובספר צרור המור (ויקרא כ׳ ב׳), כתב: אבל כשנתן כל זרעו למולך, זה אינו

ראוי לכרת ולא לכפרה. ובעון כזה אין מיתה מכפרת ולא ייסורים ממרקים ולא יוה״כ מכפר, כי כבר הוא אבוד לגמרי בלא תיקון, אחר שכל זרעו נתן למולך ולא השאיר אחריו ברכה. וכן בדרך הזה נאמר בעדים זוממים, כאשר זמם (דברים י, יט), ולא כאשר עשה. מכאן אמרו (מכות ה ע״ב) הרגו אין נהרגין. ובהפך זה היה ראוי, אבל הטעם הוא כטעם המולך.

וכמה האדם צריך לא להתחשב בשום בריה אלא לעשות רצון ה׳ להיות כמו אברהם אבינו שנאמר עליו (יחזקאל לג, כד) ״אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם״

ובליקוטי מוהר״ן (חלק שני), כתב ״אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם״ (יְחֶזְקֵאל ל״ג), שֶׁאַבְרָהָם עָבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שֶׁהָיָה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בָּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כְּלָל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסָּרִים מֵאַחֲרֵי ה׳ וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וּשְׁאָר הַמּוֹנְעִים, רַק כְּאִלּוּ הוּא אֶחָד בָּעוֹלָם, וְזֶהוּ: ״אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם״. וְכֵן כָּל הָרוֹצֶה לִכְנֹס בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לִכְנֹס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינָה זוֹ שֶׁיַּחְשֹׁב שֶׁאֵין בָּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בָּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם אָדָם הַמּוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתְנוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכַיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ מִשְּׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמַּלְעִיגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יָחוּשׁ וְיִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כְּלָל, רַק יִהְיֶה בְּבְחִינַת: ״אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם״ כְּאִלּוּ הוּא יָחִיד בָּעוֹלָם כַּנַּ״ל.

אנשי אור כשדים היו מבזים אותו ומקללין אותו

ובליקוטי מוהר״ן, (חלק שני סימן מו):
וּמֵעִין זֶה מַה שֶּׁמְּסַפְּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, זֵכֶר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לִבְרָכָה, מָשָׁל, שֶׁמֶּלֶךְ אֶחָד הִנִּיחַ אוֹצָר גָּדוֹל בְּמָקוֹם אֶחָד, וְסִבֵּב בַּאֲחִיזַת עֵינַיִם כַּמָּה וְכַמָּה חוֹמוֹת סְבִיב הָאוֹצָר וּכְשֶׁבָּאוּ בְּנֵי אָדָם לְאֵלּוּ הַחוֹמוֹת, נִדְמֶה לָהֶם שֶׁהֵם חוֹמוֹת מַמָּשׁ, וְקָשֶׁה לְשַׁבְּרָם. וּקְצָתָם חָזְרוּ תֵּכֶף, וּקְצָתָם שִׁבְּרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׁנִיָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁבְּרָהּ, וּקְצָתָם שִׁבְּרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁבֹּר הַנִּשְׁאָרִים, עַד שֶׁבָּא הַבֵּן מֶלֶךְ, אָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בַּאֲחִיזַת עֵינַיִם, וּבֶאֱמֶת אֵין שׁוּם חוֹמָה כְּלָל, וְהָלַךְ לָבֶטַח עַד שֶׁעָבַר עַל כֻּלָּם. וּמִזֶּה יָבִין הַמַּשְׂכִּיל הַנִּמְשָׁל מֵאֵלָיו עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֶסְתּוֹת וּפְתוּיִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹמוֹת, שֶׁיֵּשׁ עַל אוֹצָר שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, שֶׁבֶּאֱמֶת אֵינָם כְּלוּם. וְהָעִקָּר לֵב חָזָק וְאַמִּיץ, וְאָז אֵין לוֹ שׁוּם מְנִיעָה וּבִפְרָט הַמְּנִיעוֹת בְּנַשְׁמִיּוּת, כְּגוֹן מֵחֲמַת מָמוֹן אוֹ שֶׁמּוֹנֵעַ אוֹתוֹ אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְחוֹתְנוֹ אוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְכוּ׳, וְכַיּוֹצֵא, הֵם כֻּלָּם בְּטֵלִים וּמְבֻטָּלִים לְמִי שֶׁלִּבּוֹ חָזָק וְאַמִּיץ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְגַם אֲפִלּוּ גְּבוּרָה שֶׁל הַגִּבּוֹרִים, הוּא רַק מֵחֹזֶק וְאֹמֶץ הַלֵּב, שֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב חָזָק בְּיוֹתֵר לָרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה, כַּמּוּבָא בַּסְּפָרִים, עכ״ל. על כן יתחזק האדם לעשות רצון השם יתברך ויזכה לכל הברכות האמורות בתורה, וראה דברי רבינו בחיי (בראשית יב ג׳): ואברכה מברכיך ומקללך אאור. זה יורה שאנשי אור כשדים היו

מבזים אותו ומקללין אותו, ולכך אמר לו שילך אל הארץ אשר יראנו, ושם יברך מברכיו ויקלל מקלליו ואם יחיד יקללנו יואר, כן פירש הרמב"ן. ואמר עוד, כי התורה תקצר בויכוח שהיה בינו ובין הכשדים כאשר קיצרה בענין דור אנוש. ויתכן לפרש ומקללך על נמרוד המלך כי כשיואר המלך יואר העם. ומן הנראה עוד כי אנשי אור כשדים עובדי עבודה זרה במינים רבים חלוקים, יש שהיו עובדים מין אחד ממיני עבודה זרה כגון מולך, והיו חכמיהם מפרסמים באומתם שכל הנותן מזרעו למולך יצליח זרעו הנשאר לו ויהיה לגוי גדול, ויש עובדין מין אחר וחושבין שבו יצליחו בממונם, ויש שהיו עובדים מין אחר וחושבין שבו יגדל שמן ויתפרסם בעולם, ויש עובדים מין אחר וחושבין שבו יהיה העובד עצם ברכה להפיק כל רצונו עד שכל המתקרבים אליו יתברכו מברכתו, ולכך הזכיר לו ה' יתברך כנגד כל המינין האלו, ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה, מפני שכל הכוחות כולן שהן מיני עבודה זרה אין בידם להוסיף ולגרוע אלא כפי מה שנמסר להם בפקודתם, וכל שכן שאין להם כח לעשות דבר והפכו, שהרי כוכב מאדים גם כי יעמוד לימין האדם ויהיה בעוזריו אין כח בידו לעזור ולא להועיל כי אם בפורענות ובדרכי ההיזק לא בדרכי הטובה, וכן זולתם משאר כוחות המטיבים או מריעים, אין בהם כח להועיל אלא כפי מה שנמסר להם בלבד, יהיה טוב או רע אין להם כח לעשות הפכו, ולכך הוסיף כאן ואברכה מברכיך ומקללך אאור, כי הוא דבר והפכו, אין כח זה ביד הכוחות כולן כי אם ביד הכח הקדמון העליון, חלק יעקב יוצר הכל הוא, ממנו יבוא הרע והטוב, כענין שאמר הנביא (ישעיה מה, ז) אני ה' עושה כל אלה. ובמדרש (תנחומא לך ד) ואברכה מברכיך, הכהנים מברכין לישראל שנאמר (במדבר ו, כז) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, אמר הקב"ה אני מברך לאותו השבט. אמר הקב"ה בעולם הזה שבט לוי מברך אתכם, אבל לעתיד לבוא אני בכבודי אברך אתכם, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא, כב) יברכך ה' נוה צדק הר הקודש, עכל"ק. וכל הדבק בדברי רבותינו הקדושים יזכה שהקב"ה בעצמו יברכו בברכת אברהם אבינו ע"ה אשר נקרא אב המון גוים ומלכים ממך יצאו, אכי"ר.

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם דַּפִּים הָאֵלּוּ מֵהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי ע"ה. - וְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא דַּפִּים הָאֵלּוּ מִדֵּי יוֹם וּבְפָרָט אִם יֹאמַר אוֹתָם אַחַר הַתְּפִלָּה יִזְכֶּה לַמַּעֲלוֹת אֵלּוּ: *יָרוּם מַזָּלוֹ, *יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, *שָׁלוֹם בַּיִת, *זִיווּגִים הֲגוּנִים, *שֶׁפַע רוּחָנִי וְגַשְׁמִי, *אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, *מְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, *יִרְאַת שָׁמַיִם, *אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים עִם יוֹצְאֵי חֲלָצָיו, *זוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא, *עַל יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (סוד ה').

המשך בעלון הבא

אור הזוהר

1063
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יב

חלק 6

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהֶדְיֵן סְפָרָא סַפְרָא הַזֹּהַר, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהַגּוּף מַקְדִּישׁ דַּקָּה בְּלִבַּד לְלִמּוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלְמֵדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

ספר להורות נתן	מתאר מצב הנורא בשחיטות בארצות הברית, ובפרט נגד השחיטה ב"באקס", ושחיטה תלויה מהגאון רבי נתן בעשטטנער אבדק"ק קרית אגו"י בני ברק	מה שקורה בארה"ב – תשובה להלכה	
זבחו זבחי צדק שלש תשובות	בו יבואר ענין התקנה הקדומה להצריך שני שוב"ם עומדים זה ע"ג זה ראוים ומשגיחים שהוכשר כדת והלכה מתחלתו עד סופו, עם כל המסתעף להלכה ולמעשה	תקנה שני שוב"ם עומדים זה ע"ג ביאור להלכה	
לחם שערים	מעשה נורא איך שבעיר ווילנא בזמנו של הגר"א זצ"ל אכלו כל העיר חלב ודם בלא יודעים, ואיך שהגר"א תיקון את המצב	הלכות ניקור	
סדר הניקור הפנים והקדמי עם תמונות – הלכה למעשה	ביאור מקיף על ניקור חלב הפנים – הקדמי מהתלמוד ושו"ע מהראשונים והאחרונים וספרי ניקור מאת הרב מרדכי גבריאל מלאכי – רב בביהמ"ד דהחסידים "יבנה" תל -אביב – וראש בהמ"ד הלכה למעשה – בני ברק יצא לאור ע"י בית המדרש הלכה למעשה בני ברק – 200 עמודים	בזמנו של הגאון מוילנא זצ"ל נכשלו כל העיר באיסורי חלב.	

ספר **שפע חיים**	דרוש ומאמר ברית שלש עשרה – מאת כבוד קדושת אדומו"ר הגה"ק מרן יקותיאל יהודה הלברשטאם שליט"א (צוזמללה"ה) אבדק"ק צאנז – אשר בשר צדק בקהל רב – ביום י"ג מדות שנת תש"נ לפ"ק		דרשה וקול קורא מהגאון הצדיק הקדוש והטהור כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג צוזמללה"ה שיצא בקול חוצב להבות אש נגד הרבנים המכשירים המכשילים שמאכילים נבילות וטריפות חלב ודם להכלל ישראל, רחמנא ליצלן.
תוכחת חיים	פרשת וישלח מהגה"ק רבינו חיים פלאג'י זצוקללה"ה		מבאר גודל הענין של הזהירות בעניני ניקור והלכותיה, והאיזו נזהר בהם בא לידי זנות רח"ל
די שוחטים שטימע	ירחון חודשי יוצא לאור על ידי אגודת שוחטי עופות דניו יארק רבתי שנת תרצ"ב כאן אפשר לראות שלפני 80 שנה היו שוחטים יראים ושלמים שסיפרו את האמת, והודיעו צערם ברבים על אשר הטבחים מאיימים אותם, ואיך שהרבה רבנים האכילו נבילות וטריפות, – איפו אתם רבנים החרדים אשר אתם לוחמים על כל דבר קטן, ואתם צוחקים מחמשה הלכות שחיטה שהם הלכה למשה מסיני? האם אינכם יודעים כי פגימה היא אותיות מגיפה, וכל שבוע ושבוע ניתוספים 50 עד 70 יתומים חדשים, האם יש לך מגיפה גדולה מזו? מחבר אחד עם שם גדול יצא לאור עם ספר ומבאר שם שאין דבר כזה של פגימה, עפ"ל.		

אבישי בן לאה: קיבלתי על עצמי כבר בעולם הזה גם אני וגם אשתי תחיה לא לאכול רק דגים, ותודה רבה להאדמו"ר מהאלמין עבור כל ההתעוררות הגדולה הזאת.

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם דַּפִּים הָאֵלּוּ מֵהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי ע"ה. – וְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא דַּפִּים הָאֵלּוּ מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמַר אוֹתָם אַחַר הַתְּפִלָּה יִזְכֶּה לַמַּעֲלוֹת אֵלּוּ: *יָרוּם מַזָּלוֹ, *יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, *שָׁלוֹם בַּיִת, *זִיווּגִים הֲגוּנִים, *שֶׁפַע רוּחָנִי וְגַשְׁמִי, *אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, *מְתֻקָּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, *יִרְאַת שָׁמַיִם, *אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים עִם יוֹצְאֵי חֲלָצָיו, *זוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא, *עַל יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (סוד ה').

אור הזוהר

1064
שבט תשע"ה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יג

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָה קְצָרָה לְאוֹמְרָהּ קֹדֶם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וּלְעִלּוּיֵי שְׁכִינַת עוּזֵנוּ אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בְּלִימוּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים הַצַּדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וּבְרֹאשָׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא דְּאוֹרַיְתָא, יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. [ב' פעמים], (סוֹד ה')

כְּשֶׁהִגִּיעַ מִקְדִּישׁ דַּקָּה בִּלְבַד לִלְמוּד דַּף זֹהַר וּמִצְטָרֵף לְ-250,000 לוֹמְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נֶחְשָׁב כְּאִלּוּ אַתָּה מְסַיֵּם 250,000 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר!!!

עַל בֵּן כָּל אַדְמוֹ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב שְׁכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מַגִּיד שִׁעוּר שֶׁל דַּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יַקִּיר בְּחֶשְׁבּוֹן אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לַהַקָּבָ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בָּלָמְדוֹ זֹהַר הַקָּדוֹשׁ דף היומי דַּקָּה אַחַת עִם הַצִּבּוּר.

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ע"ר 580454064

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם טל: 0527651911 – www.ha-zohar.info

קצת מהשאלות בדין תורה בבית דין של מעלה

חלק יג

[לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

בית דין: האם לא ראית את התשובה "נפשי בשאלתי סימן קכ"ט?" מהאדמו"ר מהאלמין ובו נדפסו כל השאלות, שאפשר שישאלו אותך בבית דין של מעלה?

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך להפסיק לאכול ..... ולפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי שזה לא בשבילי, אולי זה להקנאים בירושלים, אבל הם גם אוכלים... אז מה אתם רוצים ממני, זה בוודאי לא נוגע לי, ובפרט שכל הרבנים שאני שואל את שאלותי ואני מכבד אותם ואני מהנה אותם, הלא הם תלמידי חכמים גדולים, ואם יש לכם טענות אעביר אותם אליהם, כי כתוב בתורה כל שיש בידו למחות וכו' והם היו יכולים למחות ולומר לי האמת, אם יש אמת בדבר? אז מה אתם רוצים ממני בן אדם פשוט?

בית דין: כל ההצטדקויות אינן מקובלות בבית דין של מעלה, ואתה צריך לילך לגיהנום, ולעשות לך אפראציע על כל גיד וגיד ואיבר ואיבר, כמו שראית בוודאי בספר "נדחי ישראל" להחפץ חיים זי"ע פרקים כ"ח כ"ט ששלח לך האדמו"ר מהאלמין!

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל למה שלא תקחו את הרבנים לגיהינום למה אני דוקא, הם יותר חשובים ממני, אם תקחו אותם יהיה לכם אדם חשוב שם!

בית דין: לא מקובל בבית דין, ואתה צריך לילך לגיהנום, ותסחוב אותם אתך, ותצעק שם שהם ילכו קודם!!!

בית דין: האם לא שמעת מהאדמו"ר מהאלמין ש - **פגימה** היא אותיות **מגיפה**, וכל שבוע ושבוע נתוספים 50 עד 70 יתומים חדשים, [זה מה שאנחנו רואים עין בעין] האם יש לך מגיפה גדולה מזו? שנגרם מפגימות בסכיני השחיטה!

האם אתם לא מקבלים כל יום בדואר מקופה של צדקה להודיע לכם כמה יתומים ניתוספו היום, וזה לא אפילו 10 אחוז של הרשימה, כי אלו רק מהם שזכו לאסוף כסף בשבילם, וכמה לא זוכים אפילו לעזור להם, ומה עם כל הנושרים שיצאו מהדת הישראל עבור שאכלו מאכלות אסורות, כל יהודי שוה לפי החשבון הקטן 48 מיליון יהודים.

שו"ת "נפשי בשאלתי"

סימן קכט

לכבוד מרן האדמו"ר שליט"א

ראשית שלום לכם, אני ממשיך את שאלתי ששאלתי מקודם, ואבקש עוד הפעם סליחה אם אני מדבר בחוצפה, ונא לא לפרסם שמי, כמובן.

א. למה כל הרבנים שותקים ולא אומרים

כלום, האם זה לא מראה שהכל כשר וישר?

ואם כתוב כשר מה אני צריך יותר מזה, העיקר לאכול כשר!

ב. למה דוקא אתם נכנסתם בזה?

תשובה:

לשאלה א'

אתה גם צריך למחות ולהוכיח "אחי, אם יאמר לך אדם שהבד"ץ זה כשר. תענה לו שכש"ר זה ראשי תיבות כ'ולו ש'קר ר'מאות, את הכשר הזה מותר אכול???"

לשאלה ב': למה דוקא אתם נכנסתם בזה?

כתבתי לך כבר התורה של פרשת פנחס, תלמד אותה כמה פעמים ותבין.

אגב, אציין על "השיב את חמתי".

השיב את חמתי ר"ת ה'וא ש'לום י'ודא ב' א'סתר ת'וכיח. ח'ובת מ'צוות ת'וכחת י'שראל.

זה מלחמה בעמלק. ומלחמה לה' בעמלק מדור דור. וכל אחד צריך להוכיח.

חמתי בגימטריה 548 - בגימטריה בעל פעור: שהאוכל מאכלות אסורות יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגועל, כי הקב"ה גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א).

- מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטומאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
- רוב אפיקורסות רח"ל מתנוצץ באדם על ידי אכילת נבילות וטריפות, (תורת משה פרשת קדושים).
- נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).
- נכנס בו מחשבת כפירה ומינות (רמב"ם).
- הבנים יוצאים לתרבות רעה ח"ו (אגרא דפרקא אות קכ"ו). מכניס טומאה בלבו ובנפשו של אדם (מסילת ישרים). אין לו טהרה עולמית ומאבד חלק עולם הזה ועולם הבא. (יש שכר עמוד מ"ב).
- נעשה מין ורשע (האריז"ל). אכילת נבילות וטריפות חמור יותר מחילול שבת קודש (חפץ חיים).

ובעזרת השי"ת האמת תנצח כי חותמו של הקב"ה אמת:
ו"אשי"ב" בגימטריה 313
"אנחנו ננצח"
הקדושה תנצח

סְגוּלָה גְּדוֹלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם דַּפִּים הָאֵלּוּ מֵהַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּתַב אוֹר הָעוֹלָם הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי ע"ה. - וְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא דַּפִּים הָאֵלּוּ מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמַר אוֹתָם אַחַר הַתְּפִלָּה יִזְכֶּה לַמַּעֲלוֹת אֵלּוּ: *יָרוּם מַזָּלוֹ, *יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו, *שָׁלוֹם בַּיִת, *זִיווּגִים הֲגוּנִים, *שֹׂבַע רוּחָנִי וְגַשְׁמִי, *אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַּחְתָּיו, *מְתֻקָּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, *יִרְאַת שָׁמַיִם, *אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים עִם יוֹצְאֵי חֲלָצָיו, *זוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא, *עַל יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאוּלָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים (סוד ה').

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה ילד יום ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזירות קשות השם יצילנו.

עיקר הכל כידוע מדברי חז"ל: חובה קדושה על כל אחד ואחד למהר ולפשפש במעשיו ולעשות תשובה מעומק ליבו ולהרבות בלימוד התורה, ובפרט לימוד ההלכה שידע לקיים מצוות השם בכל דקדוקיהם וכן במצוות שבין אדם לחבירו להרבות בתפילה ובתחינה לבורא עולם שיחיש לגואלינו ויאמר לצרותינו די.

כמו כן יש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) ובבדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרוא מספר דפים בספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

עוד יש לעורר על ענין נשגב ונעלה אשר בכחו לבטל כל גזירות קשות מעם ישראל ולבטל המוות והמגיפות, והיא אמירת פרשת הקטורת כנודע בספר הזוה"ק (פרי ויקהל רי"ח), וכל האומרה לא ינזק כל אותו היום ומשפיע ברכה וישועה לעם ישראל, ובפרט אם יאמרו סדר פרשת הקטורת במנין בארבע כנפות הארץ ובכל עיר ועיר יתבטלו בס"ד הגזירות וישראל ישכון לבטח (וכמו שהובא המעשה ברב אחא בזוהר פרשת וירא דף ק' ע"א ע"ב).

מומלץ ביותר לקרוא את סדר פרשת הקטורת כפי הסדר שתיקן הרב יהודא פתיה צוק"ל זיע"א

ויהי רצון שנזכה לגאולה הקרובה בקרוב ממש וכל הישועות אמן ואמן.

בברכה ובתפילה לשלום עם ישראל

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ני לא תשכח מפי זרעו
ספר
הזוהר
הקדוש
המחולק

ני לא תשכח מפי זרעו
ספר
הזוהר
הקדוש
המחולק
ל-960 מקטעים
(ב-32 קרעכס)
כרך א'-חלק א'
קונטרס מוספר
1

ספר
תיקוני
זהר
המחולק
ל-354 ימות השנה

ספר
תיקוני
הזהר
דף היומי
מנוקד
מחולק ל-354
ימות השנה
חלק א'
תשרי- אדר

סֵפֶר
הַזֹּהַר
הַיּוֹמִי
מחולק ל-354
ימות השנה
כרך א
תשרי – חשון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

סֵפֶר
הַזֹּהַר
הַיּוֹמִי
מחולק ל-354
ימות השנה
א
ב
ג
ד
ו
ה

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ע"נ לא תשכח מפי זרעו
פרח שערי שמים לתפילתי
The
Patach Eliyahu
with English translation
and commentary
including:
- An Introduction
- The Patach Eliyahu
- The Kum Rebbi Shimon
- Selections from the Ohr HaZohar
- The R' David Abuchatzeira Conversation
"Every person who tries hard to read the Zohar HaKadosh,
even alone and mumbling his words,
he is (K'hoga u'mfaresh et haShem)
that he will have the power within him to be able to do miracles,
even without knowing it,
and he will be protected both in this world and in Olam Habo."
(Rabbi Moshe Zacuto zt"l, Magshot HaRomaz, 1720s)
PATACH ELIYAHU

ע"נ לא תשכח מפי זרעו
סֵפֶר
פְּתַח אֵלִיָּהוּ הַמְּבָאֵר
וְסִגְלוֹתֶיהָ
פתח אליהו המבאר

"בְּרֵאשִׁית תַּמָּן"
תִּיקּוּן מ"ח מִתִּיקּוּנֵי זוֹהַר
הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאָר
סְגוּלָה לִקְרֹא בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקּוּן מ"ח
(תיק"ז דף פ"ה.), מְשַׁבְּעִים הַתִּיקּוּנִים
לְתִנְא דְּאַלְקִי אוֹר עוֹלָם
רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי זְיָ"א.
וְאָמְרוּ גְּדוֹלֵי הַמְקֻבָּלִים מֵהָאוֹר הַמְפָלָא
רַבֵּנוּ הָאֲרִ"י ז"ל, לְאָמְרוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהָאָרַת
הַנְּשָׁמָה, וּמְסֻגָּל לְתִקּוּן הַבְּרִית וְלִזְכּוֹת
לְטַהֲרָה עֶלְיוֹנָה.
הִנֵּה הַסְּגֻלָּה הַזֹּאת מוּנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תְּהִגּוּ בָּהּ בְּכָל עֵת.
יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר בעירנו" בית שמש תובב"א
אדר תשע"ב לפ"ק
עיר"ת בית שמש תובב"א
בראשית תמן - תיקון מ"ח מהתיקונים מפעל הזוהר העולמי

תקונא תמנא ואדבעין - תקון שמונה ואדבעם
בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תַּ"ת תַּקִּין שַׁבָּ"ת[א],
בראשית, שם תר"י, שם שב"ת.
בְּגִנּוּנָא דָּא בְּרֵאשִׁי"ת בְּ"רָא שַׁבָּ"ת[ב]:
כגון זה, בראשית - ברא שבת.
וְאִינּוּן תַּרְיֵי שַׁבַּתּוֹת[ג], עֲלַיְיהוּ אִתְמַר
והן שתי שבתות, עליהם נאמר (שמות לא:טז)
וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
וְשמרו בני ישראל את השבת
א. בְּמִלָּה בְּרֵאשי"ת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תר"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת שב"ת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, שֶׁמְּדַבֵּר בָּזֶה הַפָּאסוּק. עַל הַשְּׁכִינָה תַּתָּאָה הִיא הַמַּלְכוּת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה הִיא הַבִּינָה וְזֶה "לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעַיֵּן לְעֵיל תִּקּוּן י"ט (דף ס ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שַׁבָּת הַגָּדוֹל בִּינָה. שַׁבָּת הַקָּטָן מַלְכוּת. וּבְרֵעָיָא מְהֵימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשַׁבָּתָא דְּיוֹמָא הוּא שַׁבָּת עִלָּאָה וְשַׁבָּתָא דְּלֵילְיָא הוּא שַׁבָּת תַּתָּאָה (אור לחי רואי). ב. כֵּן הוּא גִּירְסַת הַסֵּפֶר מַלְךְ, וְהַכְּבִיאוֹ לְהַלָּכָה הַבָּאֵר לְחֵי רואי. ג. וְאֵלּוּ הֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, שַׁבָּת עֶלְיוֹנָה וְשַׁבָּת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמַלְכוּת
תיקוני זוהר תיקון מ"ח
ה

עיר וקדיש מן שמיא נחית
ע"י לא תשכח מפי זרעו
אדרא זוטא
השלם
מנקד
מהלך ללמוד חדשי
וניספחו עליו
חמשה ספרים נפתחים
א. פתחי אלמיד נביא ויל חמבאר.
ב. תקון מ"ח השלם המבאר.
ג. ספרא דמשיכנא.
ד. ספרא דצניעותא
ה. סגלת המצוה
יוצא לאור על ידי
"מפעל לחדר התלמוד"
בעיר"ק בית שמש תובב"א

ע"י לא תשכח מפי זרעו
ספר הזוהר
ספרא דצניעותא
דף היומי
אשר חברו התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי
זצוק"א
וכו' כולל את כל תורת הנסתר.
וכידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת משה רבינו ע"ה.
על כן זיכינו בחשמ"ח חלקים.
בחמשת חמשי תורה.
מחלק ללמוד שבועי - דף ליום
מחלק הזוהר

ע"י לא תשכח מפי זרעו
ספר הזוהר
אדרא דמשכנא
דף היומי - דקה ליום
אשר לימדו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זצוק"א
וכל ימי נתגלתה תורת הנסתר.
וכידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת משה רבינו ע"ה
וכידוע שהזוהר כולו - דף ליום - דקה ליום
מחלק ללמוד שבועי - דף ליום - דקה ליום משבוע אחד.
כדי שכל הלומד בו (בדקה ליום) ישוב עליו הכתוב "לעולם יזרח".
ובזה כל אחד יכול ללמוד זה עמהם ויהיה הצדיק הגדול ברשב"י ע"ה
(ויזכה סה). אלו ועל ידי לימודנו זה עמהם בראשט (אור החסמן).
(ועשר ושש פעמים סגולה בראשט (אור החסמן).
ספר ללא משפחות רוח פלג - לקרוב תפילה בריחמים
יחיד שפשי לראשי לקרוב כל ספר - אדרא דמשכנא
כל שבוע בדקה אחת ליום
יוצא לאור על ידי "מפעל החזוה התלמוד"
לכבוד ויהא רעוהון דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה
ל"ע בעשרה תשרי א' תשע"ט לק

ספר
אדרא רבא
ואדרא זוטא
מנקד
דף היומי
המהלך
ל-354 ימות השנה
וניספחו עליו ששה ספרים

ספר
הזוהר הקדוש
אדרא רבא
ואדרא זוטא
-כנוסח-
עמוד הימני
המחלק ללמוד חדשי
וללמוד שנתי 354 יחות השנה
וכספרו עלו עשה ספרים

ספר הזוהר
אדרא דמשכנא
דף היומי

ספר
זוהר
ארץ ישראל
ליקוט גדול מכל ספר הזוהר הקדוש
ומאמרי חז"ל מש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים רעוץ
על קדושת ארץ ישראל ומצוות ישוב ארץ ישראל
שזהיא בצדות עשה בן התורה ושקולה כנגד כל מצות התורה
יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
חשון תשע"ב

ספר
תיקוני זוהר
מהתנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי
מוקד עם לשון הקודש
-דף היומי-
המחולק
לחדש אלול
וללמוד שנתי
354 יחות השנה

זוהר השבת

תוכן הספר: זוהר על פרשת השבוע - אור הזוהר מחלק. - זוהר על מעלת ושמירת השבת וימים טובים - שלחן ערוך הלכות שבת מחבר ורמ"א מחלק לכל שבתות השנה - ספורי הזוהר, ספורים מיוחדים מלוקטים מכל ספר הזוהר - סיפור מדהים בהמשכים משני בעלי תשובה בעיר קראקא - מזכה הרבים כהלכתה - ועוד הרבה ספרים בהמשכים.

ספר קדוש זה מסוגל לאהבת השם ויראת שמים טהורה, וללמוד מקודשת וצדקת רבותינו הקדושים חכמי הזוהר, הסוד והנסתר, ולהתקשר לנשמת הרשב"י ורבי אלעזר בנו זיע"א.

סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ חָק לְיִשְׂרָאֵל דַּף הַיּוֹמִי
עִם לָשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ – מְנוּקָד מְפֻסָּק וּמְחוֹלָק לְקִטָּעִים
מְסֻדָּר עַל הַפָּרָשִׁיוֹת

אוצרות הזוהר
כרך א
אור הזוהר המחולק ל-354 יצות השנה
גדולי ישראל והזוהר
ערכה של שעה
768 עמודים
1
אוצרות הזוהר
כרך ב
מאורות הזוהר
ט"ו ספרים
768 עמודים
2
אוצרות הזוהר
כרך ג
אורות הזוהר
י"ב ספרים
416 עמודים
3
אוצרות הזוהר
כרך ד
זהרי הזוהר
ח' ספרים
416 עמודים
4
אוצרות הזוהר
כרך ה
אדרא רבא ואזטא
חלק א'
ונספחו עליו
ו' ספרים
544 עמודים
5
אוצרות הזוהר
כרך ו
אדרא רבא ואזטא
חלק ב'
עם הוספות חדשות שלא נראה כבושם הזה
768 עמודים
6
אוצרות הזוהר
כרך ז
תיקוני הזוהר עמוד היומי
המחולק ל-354 יצות השנה
עם
שער התיקונים
544 עמודים
7
אוצרות הזוהר
כרך ח
תיקוני הזוהר דף היומי חלק א'
המחולק ל-354 יצות השנה
עם
שער התיקונים החדש
416 עמודים
8
אוצרות הזוהר
כרך ט
תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב'
המחולק ל-354 יצות השנה
416 עמודים
9
אוצרות הזוהר
כרך י
כח הזוהר
חלק א'
1-34
עלוני אור הזוהר
מחודש אלול תש"ע עד תשרי תשע"א
368 עמודים
10

סֵפֶר
זוֹהַר בַּר בַּיי רַב
דְּחַד יוֹמָא
דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לִמּוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
מכ"ק אדמו"ר מהאלימין שליט"א
ביום ה' אייר תשע"ב לפ"ק
בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ סוֹדֵאי בְּעִיר חֶלְזוֹן
בְּהִתְאַסְּפוּת הַדַּפָּנִים הַנֶּאֱוָנִים.
וְרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שליט"א
יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיר ק"ק בית שקש רובב"א
אייר תשע"ב לפ"ק

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ספר
הזוהר הקדוש
המחולק
כרך א'

תורת הזוהר
סֵפֶר הַזֹּהַר בְּלָשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ
-מְנֻקָּד-
בְּרֶךְ י"ח
תִּיקּוּנֵי זֹהַר
חֵלֶק ב
הֲרֵשַׁב"י קָבַע:
"בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים"

תורת הזוהר
הַזֹּהַר הַמְתֻרְגָּם בְּלָשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ
-הַמְנֻקָּד-
בְּרֶךְ י"ח
תִּיקּוּנֵי זֹהַר
חֵלֶק ב
הֲרֵשַׁב"י קָבַע:
"בְּסֵפֶר הַזֹּהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגָּלוּת בְּרַחֲמִים"

ספר
נשמת הזוהר
חלק א'
יש אחדות שמה
ויהיו פרשיות
בעשרי עניים
ועיניני
כאורות
כשמש וירח
אין אנחנו
מספיקים
לגדלות זך
וקלות כאילות

סֵפֶר
גְּאֻלַּת הַזֹּהַר
יוצא לאור על ידי "מעטפל האחר המשלמי"
אלול תשע"א לפ"ק

ספר
שכר
ועונש
סדר בראשית
פרשיות בראשית-ויחי
פרקים א'-ל"ב
מדריך להצלה רוחנית
חלק א'

עיר וקדיש מן שמיא נחית
ני לא תשכח מפי זרעו
ספר
זוהר לאברהם
חדשה לסעודת התאריציט של
רבי אברהם ושעלהו ז"ל
לליום השלושים לעלוי נשמתו
בירושלים תפוקד"ש "החונה דשת"
ירושלים.
כ"ו תשרי תשע"ב לפ"ק

ספר
הלולא דרשב"י
דרשה לשמחת ל"ג בעומר
בהיכלא דרשב"י במירון
שנת תשע"ב
יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ
ספר
ים הזוהר
דרשה שדרש
כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
בעיר בת ים
חדש סיון תשע"א
אודות התכרת בלמוד זוהר הקדוש,
להפרח בגדלות הבורא יתברך שמו
ולידיעת שפלות עצמו,
לזכיה ביראת שמים טהורה
ולהנצל על ידי כך מקלקולים וכפירות
יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א בהוצאה שלישית, חודש אדר א' תשע"א

סֵפֶר
זֹהַר הַשֶּׁמֶשׁ
דְּרָשָׁה לְחִזּוּק לְמוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
נו"ק אַדְמו"ר מִנְּאַלְמִין שְׁלִיט"א
בְּיוֹם ד' נִיסָן יוֹמָא דְּהִילּוּלָא דְּהצח"ק נר הַמַּעְרָבִי הַמְאוֹר הַגָּדוֹל רַבֵּנוּ שָׁלוֹם שְׁשָׁאשׁ זצ"ל אֲשֶׁר חִבֵּר חִבּוּר גָּדוֹל כֻּשֶׁם "מְחַזֵּר שְׁמָ"שׁ, וְגַם חִבֵּר אֶת הַסֵּפֶר בְּיוֹת שְׁנֵי"שׁ - עַל הַיָּד מֻחְזָקָה לְרַמַ"ם, וְעוֹד
ד' נִיסָן תשע"ב לפ"ק
בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ תִּפְאֶרֶת רַבִּי יוֹנָתָן בֶּן עוּזִיאֵל
בְּעִיר הַנּוֹרָא בֵּית שֶׁמֶשׁ תּוּבַ"א
בְּרֵאשׁוּת הַגָּה"ג מָרָא דְּאַתְרָא רַבִּי שִׁמְעוֹן בִּיסוֹן שְׁלִיט"א, וְהרה"ג רַבִּי אֵלְיָהוּ אבר"ג שְׁלִיט"א אב"ד יְרוּשָׁלַיִם, וְשִׁאֵר הַנְּמְנוּתָן, וְהרה"ג רַבִּי שְׁלֹמֹה סוּיסָה שְׁלִיט"א רב שְׁכוּנַת גְּבָעַת שָׁרֶת וְעוֹד רַבָּנִים הַגְּאוֹנִים, וְרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א
יְצָא לָאוֹר ע"י מְמַעֵל הַזֹּהַר כשלמה, עיה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תוכ"א
חוֹדֶשׁ נִיסָן שְׁנַת תשע"ב לפ"ק

עִיר וְקָדִישׁ מוֹ שְׁמִיא נְחִית
ע"י לא תִּשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ
קוּבִּיץ
שׁוֹפָר הַזֹּהַר
קֶרֶן ב'
סֵפֶר
בְּיוֹהַר הָרָקִיעַ
פְּרָטֵי אֲלִיָּהוּ הַמְבֹאָר - וּמְגִלּוֹתֶיהָ
וּבוֹ חֲמִשָּׁה סְפָרִים נִפְתָּחִים

סֵפֶר
זֹהַר וְהַסְּפָה
הַזֹּהַר לְחַג הַסְּפוֹת
בּוֹ יְבֹאַר סֵדֶר לְמוּד הַזֹּהַר לְחַג הַסְּפוֹת,
וְכֵן גְּדוּלָּת לְמוּד הַזֹּהַר בְּתוֹךְ הַסְּפָה,
וְהוּא קָצוּר מִסֵּפֶר "חֶמֶד אֲלָקִים" עִם הוֹסָפוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִכְבָּדוֹת.
יְצָא לָאוֹר עֶרֶב חַג הַסְּפוֹת תשע"ב
עַל יְדֵי "מַעֲיַן הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
נַחַל לְבִיש 8/24 רְמַת בֵּית שֶׁמֶשׁ - 0548436784

ע"י לא תִּשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ
סֵפֶר הַזֹּהַר
מְחֻדָּשׁ הַמְאֻלָּקִי
רַבִּי שִׁמְשׁוֹן פֵּר יוֹחַאי זְצ"ל
סֵפֶר זֹהַר תּוֹרָה
הוּא לְקוּט פָּרוּשׁ וְנִפְלָא
מִכָּל סִפְרֵי הַזֹּהַר
עַל הַמְּאַמְּרִים הַשַּׁיָּכִים לְפֶרֶשׁת הַשָּׁבוּעַ
בִּלְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

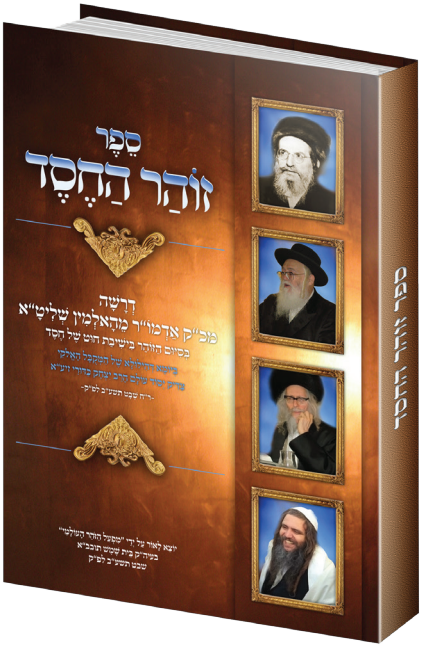

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ע' לא' תשכח מפי זרעו
קובץ
שופר הזוהר
כרך א'
ספר
לכל ישראל האיר
ובו י"ג ספרים נפתחים
שופר הזוהר
כרך א'

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ע' לא' תשכח מפי זרעו
קובץ
שופר הזוהר
כרך ג'
ספר
ספורי הזוהר
כולקט מכל ספרי הזוהר הקדוש
לתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
עם תרגום לשון הקודש
שופר הזוהר
כרך ג'

ספר
כח
הזהר
חלק ב'
בו נכרכו 9 עלוני
"אור הזוהר" מ-35 עד 43 שיצאו
לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי
חודש מבת תשע"ב
חלק ב' הזוהר

ספר
כח
הזהר
חלק א'
בו נכרכו 12 עלוני "אור הזוהר"
1-12
שיצאו לאור על ידי
"מפעל הזוהר העולמי"
מל"ג בעומר תשס"ט עד פסח תש"ע
ספר
כח
הזהר
חלק א'

סֵפֶר
סִפּוּרֵי הַזּוֹהַר

סֵפֶר
זוֹהַר הַחֶסֶד
דְּרָשָׁה
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בכולל הזוהר בישיבת חוט של חסד
מוסד החסידות של הקהילה האלמנית
ליקוט ועריכה: הרב יצחק שמחי ויבדא"ח
כ"ק מרן שמחם תוכביא
שמע תשע"ב לפ"ק
יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעזה"ק בית שמחם תוכביא
שמע תשע"ב לפ"ק

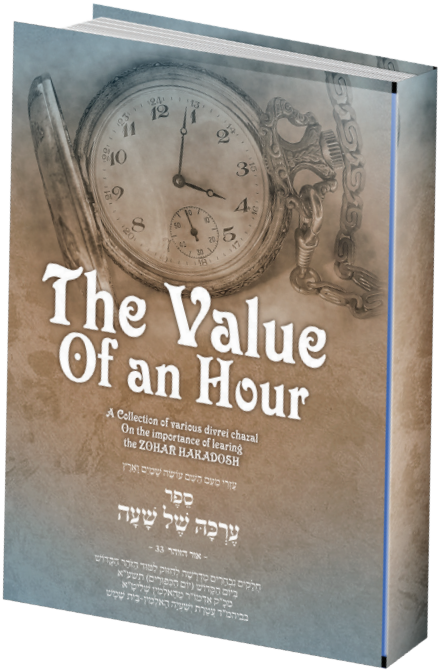

עיר וקדיש מן שמיא נחית
ע"י לא תשכח מפי זרעו
סֵפֶר
זוֹהַר הַפֶּסַח הַשָּׁלֵם
כּוֹלֵל שְׁנֵי חֲלָקִים
חלק הפסח
יצא לאור ערב חג הפסח תשע"ב על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש 0548-436784

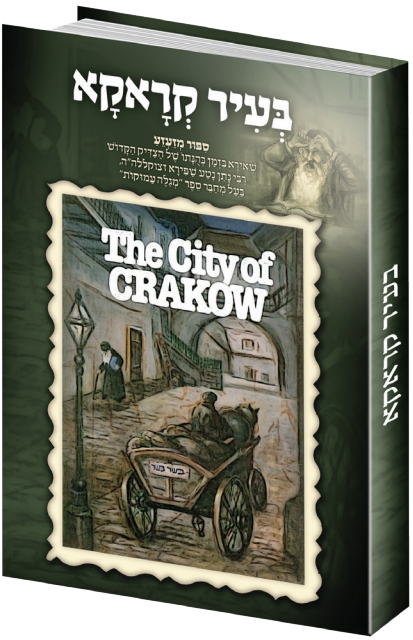

סֵפֶר
טָהֳרַת הַזּוֹהַר
דְּרָשָׁה מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בעניה"ק "נעורת עליות" ת"ו
על יְדֵי לְמִיד הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ
הַמְחוֹלֵק לְתִתְקַ"ס קוּנְטְרֵסִים
נִגִּינָה לְאֶלֶף סִיּוּמִים
בְּכָל יוֹם וְיוֹם
יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעניה"ק בית שמחם תוכבא"
ב"ה אדר ב' שנת תשע"א לפ"ק

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ע"י נא תשכח מפי זרעו
סֵפֶר
זוֹהַר הַשִּׁירָה הַשָּׁלֵם
וְהוּא כְּרַךְ ה' מִסִּפְרֵי זוֹהַר הַפֶּסַח הַשָּׁלֵם
וְכוֹ' שְׁנֵי סְפָרִים נִפְתָּחִים
סִפְרֵי זוֹהַר הַשִּׁירָה
סִפְרֵי זוֹהַר הַפֶּסַח

עיר וקדיש מו שמיא נחית
ע"י נא תשכח מפי זרעו
סֵפֶר
זוֹהַר הַפֶּסַח הַשָּׁלֵם
כְּרַךְ ב' - הוּא
סִפְרֵי זוֹהַר הָאֲרִי"ז לְפֶסַח
כְּרַךְ ג' - ג' חֲלָקִים
סֵפֶר
זוֹהַר הַפֶּסַח הַשָּׁלֵם
כְּרַךְ ד' - הוּא:
סִפְרֵי זוֹהַר הַשִּׁבְעִי לְפֶסַח
וְכוֹ' שְׁנֵי סְפָרִים
סִפְרֵי זוֹהַר הָאֲרִי"ז לְפֶסַח
חֲלָקִים
סִפְרֵי זוֹהַר הַשִּׁבְעִי שֶׁל פֶּסַח

אור הזוהר
ערכה של שעה
עלון 33
תשרי תשע"א

The Value Of an Hour
A Collection of various divrei chazal On the importance of learing the ZOHAR HARADOSH
סִפְרֵי
עֶרְכָּהּ שֶׁל שָׁעָה

בְּעִיר קְרָאקָא
ספור מדעזנע
The City of CRAKOW
אסאף רבקי

סֵפֶר
זוֹהַר הַמְּזוּזָה
דרשה ברדתי 2000
מע"ק אדמו"ר מהאלטען שליט"א
-פרשת כי תצא-
אוסף הדרשות

סֵפֶר
מַאֲמָרֵי הָרַשְׁבִּ"י
הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
הַקְדָּמַת הַזֹּהַר
מאמרי הרשב"י - הזוהר הקדוש

בעז"ה
קובץ
הסכמות ומכתבים
הרהגה"צ מוהר"ר שלום יהודה גראס
כ"ק אדמו"ר שליט"א מהאלמין
קובץ הסכמות ומכתבים